

தானே யெழுதிய தன்சரிதை

— நான்காம் பகுதி —

[ஸிம்ஹாவலோகநநயாயேந கீழ்நோக்கிச் சில விண்ணப்பங்கள் செய்தல்]

(தன்சரிதையாளர்)

ஆப்தநண்பர்களே! மூன்றாம் பகுதியை முடித்து வெளியிட்டு வெகு மாதங்களாயின. சென்ற கார்த்திகை மாதத்திலேயே நான்காம் பகுதியை யெழுதி முடித்து வெளியிடுவதாயிருக்கையில் எதிர்பாராமல் வேறுவகையான காரிய நிர்ப்பந்தங்கள் தவிர்க்க முடியாதபடி நேர்ந்தன. அதைப்பற்றி மேலே தெரிவிக்கலாகும். ஸம்வத்ஸராதிபாடிய (1-4-57) இன்றுதான் நான்காவது பகுதியை எழுதத்தொடங்கலாயிற்று. இடையில் பத்தெட்டு மாதங்களுக்குமேல் கடந்து விட்டன. இப்படி தெய்வீகமாக நேர்ந்த தாமதத்தில் நேர்ந்தவொரு மகிழ்ச்சிச் செய்தியை ஆப்தர்களிடம் விஜ்ஞாபனம் செய்யாமலிருக்க முடியவில்லை. குதாஹலத்தோடு விஜ்ஞாபனம் செய்கிறேன். பல நூற்றுக்கணக்கான பெரியார்கள் “தன்சரிதையில் நான்காவது பகுதியை ஏன் இன்னும் வெளியிடவில்லை. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஆவலோடு அந்த யெதிர்பார்த்து ஏமாற்ற மடைந்து நிற்கிறோம்” என்றெழுதுபவர்கள் பலர். “தன்சரிதையை மூன்றாவது பகுதியோடு முடித்துக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது; நான்காவது பகுதியையும் விரைவில் வெளியிட்டே யாகவேண்டும்” என்று தெரிவிப்பவர்கள் பலர். “தன்சரிதையில் நான்காவது பகுதி வெளியிடப்பட்டே யிருக்கும்; ஆனால் அது எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. உடனே அனுப்பச் செய்ய வேண்டும்” என்று நியமிப்பவர்கள் பலர். இந்த வகைகளில் மற்றும் எத்தனையோ வகையாக ஸ்ரீ முகங்கள் ஸாதித்திருப்பவர்கள் பல நூற்றுக்கணக்கில் தேறுவார்கள். இந்தத் தன்சரிதையைக் கண்ணெடுத்துப் பாரார்கள்’ என்று எந்தெந்த மஹான்களையிட்டு நாம் எண்ணியிருந்தோமோ அந்த மஹான்களுங்கூட மேலே தெரிவித்தபடி ஸ்ரீ முகங்கள் ஸாதிக்கப்பெற்றோம்.

பல மஹான்கள் கடிதங்களெழுதாமல் கேரில்காண நேர்ந்தபோது “தன்சரிதையை முடிக்காமலே யிருக்கிறதே, என்ன காரணம்?” என்று கேட்பதுண்டு; அவர்களுக்கு அடியேன் விடுத்த விடை; ‘பூர்வாசாரியர்களின் சரிதைகளை எவ்வளவு விரிவாகவெழுதி வெளியிட்டாலும் பயனுண்டு; இந்த அல்பனுடைய சரிதையை முடித்தாலென்ன? இடையில் விட்டிட்டாலென்ன? இதில் என்ன

விசாரம்?" என்பதே. இதற்கு ஒவ்வொருவரும் ஸாதித்தது ஏகரீதியாயிருந்தது; (அதாவது) "அப்படிச் சொல்ல வேண்டாம்; பூர்வாசாரியர்களின் வைபவ பரக்கியை ஒரு விதமானது; இது ஒரு விதமானது. இதிலிருந்து அனேக விஷயங்கள் தெரிந்து கொண்டு உள்ளம் பூரிக்க ப்ராப்தமாகிறது. நான்கு பகுதிகள் என்று ஓரளவிலே நிறுத்தாமல் எத்தனை பகுதிகள் எழுதி வெளியிட்டுக் கொண்டே போனாலும் ருசி சிறிதும் குன்றாமல் பார்த்துக் கொண்டே போக ஆவல் கொண்டிருப்பவர்களே அதிகம் என்பதை நன்கறிந்து சொல்லுகிறோம்" என்றே அவரவர்கள் சொல்லக் கேட்டபடி. இதிலிருந்து அடியேனுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சியின் மிகுதியை என்னவென்றெழுதுவது? இது டம்பார்த்தமாக எழுதிக் கொண்டதன்று; உள்ளே அடக்கி வைத்துக்கொள்ள முடியாத ஸந்தோஷாதிசயமே இத்தனையும் எழுதி வைத்தது.

இடையில் இரண்டு சோகஸம்பவங்கள். (1) இத் தன்சரிதை முதற்பகுதியின் முடிவில் (பக்கம் 75ல்) திருவல்லிக்கேணி வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் பெருமைகளை விளக்கியிருந்தேன். (2) மூன்றாம் பகுதியில் (பக்கம் 213ல்) ஸ்ரீமத் திருமலை அத்தங்கி தெட்டு தாதாசார்ய ஸ்வாமியின் பெருமைகளை விளக்கியிருந்தேன். இவ்விரு மஹான்களும் இவ்விபூதியை விட்டு அகன்ற விஷயம் சோசநீயமானது. வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி திரு நாட்டுக்கெழுந்தருளினது ப்ராப்தகாலமென்று ஒருவாறு ஆறுதலடையலாம். தெட்டு தாதாசார்ய ஸ்வாமி இன்னும் இருபதாண்டு எழுந்தருளியிருக்கலாம்; இம்மண்ணிலகின் பாக்கியக் குறைவே. இது நிற்க.

நமது கிரந்தமாலா நிலய வெளியீடுகளின் விளம்பரம் :

1. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் :

இது மூலம் மட்டும் உயர்ந்த முறையில் அனேக அநுபந்தங்களுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆழ்வார்களின் வைபவங்கள், ஆழ்வார்கள் பாடிய திவ்ய தேசங்களுக்கு வழிகாட்டுதல் முதலிய விசேஷங்கள், பாசரங்களில் ஆழ்வார்கள் அநுஸந்தித்த பகவத் கதைகளின் விவரணங்கள் முதலியன கொண்ட பதினான்கு அநுபந்தங்கள் இதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. விலை ரூ. 5-0-0

2. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த வுரை :

ஆழ்வார்களருளிய நாலாயிரம் பாசரங்களுக்கும் திவ்யார்த்த தீபிகை யென்கிற விரிவரண வுரை பல பகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதைப்பற்றி இந்தத் தன்சரிதை மூன்றாம் பகுதியில் 155—157 பக்கங்களிற் காண்க. ஏககாலத்தில் நாலாயிரத்திற்கும் பூர்த்தியான தீபிகையுரை வரங்குவதானால் மொத்தம் விலை கமிஷன் கழித்து 50 ரூபா. தனித்தனிப் பிரபந்தங்களுக்கும் தனியே உரை கிடைக்கும்.

3. திருப்பல்லாண்டுக்கும் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கும் தீபிகையுரை ரூ. 4-8-0 திருப்பாவைக்கு ரூ. 1-8-0. நாச்சியார் திருமொழிக்கு ரூ. 2-0-0. பெருமாள் திருமொழி, திருச்சந்த விருத்தம், திருமலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அமலநாதி பிரான், கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு இவற்றுக்கு ரூ. 5-0-0. இவையெல்லாம் சேர்ந்து முதலாயிரம் என வழங்கப்பெறும்.

4. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் இரண்டாவதாயிரம் திருமங்கையாழ்வா ரருளிச் செய்த பெரிய திருமொழி. இவ்வாயிரத்தின் தீபிகையுரையை ஏககாலத்தில் வாங்கினால் திருக்குறந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம் உட்பட விலை ரூ. 12-0-0. தனித்தனி வரல்களும் கிடைக்கும் முதலிரண்டு பத்துக்களுக்கு (அதாவது 200 பாசரங்களுக்கு) 3-0-0. மூன்று நான்கு ஐந்து பத்துக்களுக்கு ரூ. 2-8-0. ஆறு ஏழு பத்துக்களுக்கு ரூ. 2-8-0. எட்டு, ஒன்பது பத்துக்களுக்கு ரூ. 2-8-0. பத்து, பதின்மூன்று பத்து, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகிய இவற்றுக்கு ரூ. 3-0-0. (இதன் தொடர்ச்சி 236 பக்கம் பார்க்க)

கீழ் மூன்றாம் பகுதியில் (பக்கம் 204ல்) திருநாங்கூர் பிரதிவாதிபயங்கரம் பெரியகிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமியை ப்ரஸ்தாவித்து “இந்த ஸ்வாமியின் திரு

ஸ்ரீமதுபய.வேதாந்த வித்வான் திருநாங்கூர்.
பெரிய க்ருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி
(வைகுண்டவாஸி)

வுருவப்படத்தை ஸம் பா திக்க முயன்று கொண்டி ருக்கிறேன் ” என்றெழுதி யிருந்தேன். அம்முயற்சி ஸபலமாயிற்று. இவ்விடத் தில் அந்த ஸ்வாமியின் திரு வுருவம் ஸேவிக்க ப்ராப்த மாகிறது. இந்த ஸ்வாமி காஞ்சியில் பல ஸம்வத் ஸரங்கள் எழுந்தருளியிருந் தாரென்பதையும் இவரிடத் திலும் அடியேன் சில நாடக க்ரந்தங்கள் வாசிக்க நேர்ந்ததென்பதையும் முன் னமே யெழுதியிருக்கிறேன். இந் த ஸ்வாமியைப் பற்றி அடியேன் நினையாத நாளே கிடையாது. விசாகபட்ட ணத்தில் ஸுப்ரஸித்த வித்வச் சிகாமணியாக எழுந் தருளியிருந்த மஹாமஹோ பாத்யாய பரவஸ்து ரங்கா சார்யஸ்வாமிக்கு இந்த திரு நாங்கூர். க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி மாப்பிள்ளை முறையா வர். ஆகவே இவர் விசாகபட் டணத்திலேயே சில வாண்டு கள் வஸித்திருந்து அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் பல கலை கள் பயின்றார். ப்ராஸங்கிக மாக அந்த ஸ்வாமியின் பாண்டித்ய ப்ரபாவத்தைச் சிறிது தெரிவிக்கிறேன். அவரை சதுச் சாஸ்த்ரங் களிலும் சதுஷ்ஷஷ்டி கலை களிலும் வல்லவரென்று சொல்லுவார்கள். அவர் மிகப் பெரியதொரு ஸம்ஸ் க்ருதகோசம் எழுதியிருக் கிறார். அதில் அ, ஆ என்னு

மிரண்டெழுத்தை ஆதியிலேயுடைய ஸம்ஸ்க்ருத பதங்கள் மட்டுமே அச்சாகி யிருக்கின்றன (தெலுங்கு லிபியில்). மற்ற பதங்களும் பூர்த்தியாக எழுதப்பட்டுப் பல பிரோக்களில் அடுக்கப்பட்டிருப்பதை நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். இதைப் பூர்த்தியாக அச்சிடுவதற்குத் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் அங்கீகரித்திருப்ப தாகக் கேள்வி. இந்த கோசத்தை ஊன்றிப் பார்க்கும்போது இதை யெழுதிய

பாவஸ்து ஸ்வாமி 'ஐங்கம புஸ்தகாலயம்' என்று சொல்லக் கூடியவர் என்பது நன்கு புலப்படும். ஆனால் இப்பெரியார்க்கு ஒரு குறையுண்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸகாசார்ய திவ்யகாந்தங்களிலே அபிநிவேச மில்லாமையே அத. இதைப்பற்றி அடியேனுக்கு நேரில் தெரியாததால் சிற்கிறேன்.

Srivalasam

ஸ்ரீமதுபயவே மஹாமஹோபாத்
யாய பாவஸ்து ரங்காசார்ய
ஸ்வாமி விசாகப்பட்டணம்
(வைகுண்டவாஸி)

இந்த ரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் பெளத்ரர் ஸ்ரீமான் பட்டநாத ஸ்வாமியென்பவர் (வைகுண்டவாஸி) மிகச் சிறந்த வித்வானாக விளங்கினார். இவர் கும்பகோணம் கவர்ன் மெண்டு காலேஜில் சில வருஷங்கள் லெக்சரராக விளங்கினார். அப்போது நமது மஞ்ஜு பாஷிணீ பத்ரிகையை வரவழைத்துக் கொண்டு அதற்குச் சில வியாஸங்களு மெழுதிக்கொண்டிருந்தார். அந்த வியாஸங்கள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸத்ஸம்பந்தாய விப்ரதீபங்களாகவேயிருக்கும். அவற்றுக்கு அப்போதப் போது அடியேன் மறுப்புகளெழுதி வெளியிட்டுக் கொண்டேயிருந்தேன். அப்போது இரண்டொரு வருஷகாலம் மஞ்ஜுபாஷிணீ பத்ரிகையில் இவர்க்கும் அடியேனுக்கும் ஓயாத வாத விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அந்த ஸமயத்தில் அவர்க்கே மிகுந்த அநுதாபம் உண்டாயிற்று. அதே சமயத்தில் அவர் அகஸ்மாத்தாகப் பரமபத மடைந்துவிட்டார். வாதப் ப்ரதிவாதங்கள் நடந்த திருக்கட்டும். அவர் மிகச்சிறந்த மேதாவியாயும் லேகனகுசலராயும் சாஸ்த்ரஜ்ஞராயும் விளங்கினார். அவர் வெகு காலம் ஜீவித்திருந்தால் லோகோபகாரம் மிகமிக ஏற்பட்டிருக்கும்.

5. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் மூன்றாவதாயிரம்—இயற்பா. இவ்வாயிரத்தில் பெரங்கையார் பூதத்தார் பேயார் அருளிச்செய்த மூன்று திருவந்தாதிகள், திருமழிசைப்பிரானருளிய நான்கு திருவந்தாதி, நம்மாழ்வா ரருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி. திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல். திருவரங்கத்தமுதனா ரருளிச்செய்த இராமானுச நூற்றந்தாதி ஆக 10 பிரபந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன. இவற்றுக்கு திபிகையுரை ரூ. 10-0-0. இவ்வாயிரம் மூன்று வரலயமாகவும் கிடைக்கும்.

6. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் நான்காவதாயிரம்—திருவாய்மொழி. இது நம்மாழ்வா ரருளிச் செய்தது, ஆயிரத்து நூற்றிரண்டு பாசரங்கள் கொண்டது. இதற்கு திபிகையுரை ரூ. 22-0-0. ஒவ்வொரு நூறு பாசரம் தனித்தனியாகவும் கிடைக்கும்.

7. நித்யாநுஸந்தான வுரை :

ஏறக்குறைய நானூறு பாசரங்களை ஸாரமாக வெடுத்து நம் முன்னோர்கள் நித்யாநுஸந்தானமென்று பெயரிட்டிருப்பது ப்ரஸித்தம். திருப்பல்லாண்டு, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, நீராட்டம், பூசுகூடல், காப்பிடல், பொன்னியோங்கு, அமலனாதிபிரான், கண்ணி நுண் சிறுத்தாப்பு, கோயில் திருவாய்மொழி, இராமானுச நூற்றந்தாதி, உபதேசத்தினமாலி, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்திபிரபந்தம், நானாஸாரம், பிரமேயஸாரம். ஸப்தகாலத இவற்றுக்கு எளிய தெளியவுரை இதில் அடங்கியுள்ளது. ரூ. 8-0-0. (தொடர்ச்சி பக்கம் 240.)

தேவ மூன்றும் பகுதியில் (பக்கம் 158ல்) “சென்னையில் உபந்யாஸ ஸபையில் அந்நயம்” என்று ஆரம்பித்து எழுதி வருகையில் பல பெரியோர்களைப்பற்றி (உருவப்படங்களுடன்) பல செய்திகள் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த ப்ரகரணத்தில் மற்றும் சில பெரியோர்களைப்பற்றித் தெரிவித்திருக்க வேண்டிய அவசியமிருந்தது. ஞாபகக் குறைவினால் விடுபட்டவற்றை இங்குத் தெரிவிக்க ஆவல் கிளர்கின்றது. ஸௌகிகத்தில் உத்துங்கபதிகளில் அமர்ந்திருந்து விச்ராந்தர்களான மஹான்களில் மிகச் சிறந்தவரான ப்ரஹ்மஸ்ரீ T. M. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயரவர்களை அறியாதவர்கள் மிகச்சிலரே யாவர். இப்பெரியார் மஹாமஹோபாத்யாய தாக்கிணாத்ய கலாநிதி. (ப்ரலோக வாஸி) சாமிகாதய்யரவர்களைப் போலவே பரம ஸௌஸப்ய மூர்த்தியாய் சென்னைத் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹால் உபந்யாஸ கோஷ்டியை ஸமய விசேஷங்களில் அலங்கரிப்பர். இம்மஹானுக்குத் திருப்புகழ்மணி யென்று ஒரு விருது உண்டு. இது உண்மையில் இவர்க்கு அந்வர்த்தமான பிருது. நாளைக்கும் இப்பெரியார் திருப்புகழ் பஜனையில் அத்விதியமான

ப்ரஹ்மஸ்ரீ. T. M. கிருஷ்ணசாமி
ஐயரவர்கள். (திருப்புகழ்மணி)

ப்ரக்க்யாதி வாய்ந்து விளங்குபவர். இவர் ஒரு விசை தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலில் விஜயஞ்செய்து உபந்யாஸமுடிவில் முடிவுரை பேசினபோது, நாம் விநோதமாக வொன்று சொன்னதுண்டு; (அதாவது)—“இப்பெரியார்க்குத் திருப்புகழ்மணி யென்கிற விருது இடையிலே வந்ததென்று யாரும் நினைக்க வொண்ணாதபடியன்றோ இவர்க்கு T. M. என்கிற இன்ஷல் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கின்றது T. திருப்புகழ்; M மணி. என்பதுதானே அந்த ஸம்ஸ்கேதமான இரண்டெழுத்துகளுக்கு வியாக்கியானம்” என்று சொன்னேன். இச்சொல்

ஸபையார்களுக்கு மட்டுமன்றிக்கே அப்பெரியார்க்கும் மிகுந்த விஸ்மயத்தை விளைத்தது. இவ்விஷயம் அதுவரையில் தம்முடைய புத்திக்கும் எட்டியிருக்கவில்லை யென்று உகந்து பாராட்டிக்கூறினர். அவர்களுடைய ப்ரேமவிசேஷங்களைப் பற்றி அடிக்கடி ஸ்மரிக்கலாகிறது.

வடநாட்டில் காசி முதலான கோஷத்திரங்களிலிருந்தும் ஸமய விசேஷங் களில் பல பெரியார்கள் தக்ஷிணதேசப் ப்ராந்தம் வருவதுண்டே ஸஞ்சார க்ரமத்தில். அப்படிப்பட்டவர்களும் பெரும்பாலும் செய்தி தெரிந்துகொண்டு தொண்டமண்ட-

காசி. மாத்வ மடாதிபதி. கோஸ்வாமி
தாமோதரலால்ஜீ (பரலோகவாஸி)

லம் ஸ்கூல்ஹால் உபந்யாஸ கோஷ்டிக்கு விஜயம் செய்து போவதுண்டு. இவ்விதமாக விஜயம் செய்துபோன மஹான்கள் இது வரையில் 70, 80 நபர்கள் தேறக் கூடும். அவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாஷை தெரியாதாதலால் அன்று அவர்களுக்காக ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலோ ஹிந்தி பாஷையிலோ அன்றைய உபந்யாஸத்தின் ஸாராம்சம் எடுத்துரைக்க நேரும். அதனால் அவர்கள் பரமத்ருப்தி யடைந்து போவார்கள். அப் படிப்பட்டவர்களில் சில மஹான் களின் உருவப்படங்களே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. பல பேர்களைப் பற்றி நினைவு வைத்துக்கொள்ள வும் ஸாத்யமாகவில்லை. சிலரைப் பற்றி மட்டும் இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். இங்கே காட்சி தருபவர் காசியில் 'பூலாநாலா' என்னு மிடத்தில் மாத்வ மடாதிபதியாக இருந்தவர். இவர் பரகதியடைந்து பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகிறது. இவர் ஸரஸ்வதீகடாக்ஷத்தையும் லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தையும் வெகு விசேஷமாகப் பெற்றவர். அனேக தர்சன க்ரந்தங்களில் ஆழ்ந்த ஞானம் பெற்று தார்சனிக க்ரந்தங் கள் பலவும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றார். தர்க்க சாஸ்த்ரத்

திலும் சில நூல்கள் பிரசுரம் செய்திருக்கின்றார். சாஸ்த்ரங்களில் வாதம் பண்ண வல்ல உத்தண்ட பண்டிதர். இவர் இருபது வருடங்களுக்கு முன் ஸபரிவாராக சென்னை மாநகர் வந்திருந்து தங்கசாலை வீதியில் தங்கியிருந்தார். அப்போது மார்கழிமாதம். அவருடைய பரிசயம் நமக்கு அடியோடிருந்ததில்லை. ஆனாலும் செய்தி யறிந்துகொண்டு காலகோஷப் கோஷ்டிக்குத் தாம் வரவிரும்பியிருப்பதை ஆஸ்தாந பண்டிதர் மூலமாக நமக்குத் தெரிவித்தார். உடனே நாம் கேரில் சென்று வார்த்தையாட அவருடைய பரத்வ ஸௌலப்யங்களை யறிந்து மிகவும் ஆனந்திக்க லாயிற்று. இந்த ஸம்பவம் 1936 ஆம் வருஷத்திலென்று ஞாபகம். அன்றைய

தினம் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹாலில்

அரையர் ஸேவை நடத்த ஏற்பாடாகி யிருந்தது. ப்ராஸங்கிகமாக இந்த அரையர் ஸேவை யைப் பற்றி இங்குச்சிறிது தெரிவிக்கலாகிறது. கோயில்ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி முதலிய சில திவ்ய தேசங் களில் மட்டுமே இப்போது அரையர் ஸேவை என்கிற க்ரமம் நடைபெற்று வருகின்றதென்பது ப்ராஸித்தமான விஷயம். அவர்கள் தங்களுக்குரிய சிரோபூஷணமொன்று [குல்லாய்] அணிந்துகொண்டு கையில் தாள முங்கொண்டு தேவகானத்தில் திவ்யப்ரபந்தப் பாசுரங்களை ஸேவிப்பார்கள். வழக்கமாகச் சில பாசுரங்களுக்கு வியாக்கியானம் ஸேவிப்பதோடு அபிநயிப்பது முண்டு. இது மார்கழி மாதத்தில் பகற்பத்து இராப்பத்து என்னப் படுகிற திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் வெகு விசேஷமாக நடைபெற்று வருவதாம். ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் காலந்தொடங்கி இது நடந்துவருவ தாக ஸம்ப்ரதாயம். முதன்முதலாக அடியேன் ஸ்ரீரங்கம் விடைகொண் டிருந்தபோது அங்குத் திருவத்யய நோத்ஸவத்தில் இந்த அரையர் ஸேவையிலே யீடுபட்டு, அந்தோ! அரையர் திருவம்சத்தில் ஜனிக்கப் பெறாமல் போனோமே! என்று மிக வருந்தினதுண்டு. யாரேனுமொரு அரையர் நம்மை ஸ்வீகாரம் செய்து கொள்வரா? என்றும் விசாரித்துப் பார்த்ததுண்டு. உள்ளத்தில் மிகப் பெரிதாக இருந்த இக்குறையை எம்பெருமான் ஒருவாறு தீர்த்தரு

ளினது என்னுள்ள மொன்றையே ஸாக்ஷியாகக்கொண்ட ஸந்தோஷமாகும். சென்னைமா நகர்க் காலக்ஷேப ஸபையில் மார்கழி மாதந்தோறும் ஒருநாள் இந்த அரையர் ஸேவை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. அரையர்களின் அதுகாரம் பரிபூர்ணமாக நடந்து வருகின்றது. மார்கழி பிறந்தவுடனேயே 'அரையர் ஸேவை என்றைக்கு? அரையர் ஸேவை என்றைக்கு? என்று பக்த வர்க்கங்கள் வெகு குதூஹலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு அந்நாளை எதிர்பார்த்திருந்து மிகப்பெருந்திர ளாக வந்துகூடி யநுபவிப்பது நாளைக்கும் வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. அன்று அடியேன் அரையர்கோலங்கொண்டே காட்சி தருவேன். பரஸ்துதரான மாத்வ மடாதிபதி அரையர் ஸேவை நடைபெறுமன்று காலக்ஷேப ஸபைக்கு விஜயஞ் செய்து தாம் பரமானந்த ஸந்தோஹ கந்தலித ஸ்வாந்தரானமையை அப்போதே யெழுந்து ஸம்ஸ்க்ருத பாவையில் வெளியிட்டார். அப்போதிருந்து அவருடைய

ஸ்கேஹம் நமக்கு அதிகமாக ஒங்கி வளர்ந்தது. பிறகு இருமுறை அவருடைய வேண்டுகோளுக்காகவே காசிக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. நாம் பதிப்பித்த ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலையின் முத்ரணத்திற்கு மஹோபகாரகர்களில் இந்த மஹான் தலைவராயிருந்தார்.

காசியில் ராஜமந்திரம் என்கிற இடத்தில் ஸ்ரீதேவநாயகாசாரி யென்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ பண்டிதர் ப்ரஸித்தராக விளங்கிவருகிறார். இவரும் சில தடவைகள் தகஷிண ப்ரார்த்தம் வந்து சென்னைக் காலகேஷப ஸபையிலும் அந்வயித்தவர்.

ஸ்ரீ மத். வியாகரண சார்ய.

தேவநாயகாசாரி ; காசி.

காசிக்குச் செல்லும் நமது நாட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமிகள் இவருடைய உதவியை நாடி ஸுகமாக வாழலாமங்கு. 'ராஜமந்திர' என்று ப்ரஸித்தமான விடமே இவருடைய வாஸஸ்தானம்

இவர் ஸ்ரீமத் காதிஸ்வாயின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவர். இவர் வியாகரண சாஸ்த்ரத்தில் பரிபூர்ண பாண்டியத்யம் பெற்று மிகவும் வாக்மியாயிருப்பவர். இப்போது வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திலும் அவகாஹித்தவர். இவருடைய முயற்சியால் காசியில் ஸ்ரீராமாநுஜ வித்யாலயம் என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ பாடசாலை ஏற்பட்டு ஏறக்குறைய இருபது ஸம்வத்ஸரங்களாக நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றது. இந்த கலா சாலையிலிருந்து உத்தராதிரி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பலர் ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களிலும் விசிஷ்டாத்தவைத வேதாந்தத்திலும் உத்தீர்ணர்களாகியிருக்கின்றனர். இப்பண்டிதர் வடநாடுகளில் இதிறாஸ புராண ப்ரவசனம் செய்வதில் மிகவும் ப்ரக்க்யாதர். வடநாட்டில் ஸுப்ரஸித்த விரக்த வித்வத் வரேண்யரான கரபத்ரி ஸ்வாயென்கிற அத்வைதி ஸந்ந்யாஸி இந்த தேவநாயகாசாரிக்கு 'உத்தரதேசீய ராமாநுஜர்' என்று விருதளித்திருக்கிறார். இவரிடம் வியாகரணம் பயின்று தேறியவர்கள் காசியில் பலருளர். காசியில் கங்கைக்கரையருகில் இவர் வாழ்பவராதலால்

11. ஆசார்ய ஹ்ருதய வியாக்கியானம் :

மாழானிக ளாருளிச் செய்தது, தமிழ்லிபி. மிகச்சிறந்த பதிப்பு. ரூ. 4-4-0.

அடியேனுக்கு ஸ்ரீபதரிகாச்ரம பர்யந்தமான வடநாட்டு யாத்திரை பல முறை கிடைத்திருக்கிறதென்று முன்னமே (பக்கம் 88-லும், பக்கம் 154-லும்) விஜயாபித்திருக்கின்றேன். ஸாஸ்க்ராம கேஷத்ர யாத்திரை ஒரு பர்யாயங்கூட

நேபாள மஹந்து -- ராமாநுஜதாஸ்
ஸாஸ்க்ராம கேஷத்ர மார்க்கத்திலுள்ள
ஒரு மஹான்.

நேர்ந்ததில்லை. ஆனால் சென்று ஸேவிக்க வேணுமென்கிற குதாஹலம் மிகமிக வுண்டு. ஸாஸ்க்ராமம் போகிறவழியில் காட்மண்டு என்பதொரு ஸ்தலமுள்ளது. அவ்விடத்திலே வஸிப்பவர் இந்த மஹந்து. இவர் எனக்கு அபரிசிதராயிருந்தும் தாமாகவே எனக்கு அடிக்கடி கடிதங்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். ஸாஸ்க்ராமம் வந்து ஸேவிக்க வேணுமென்று ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். காட்மண்டுவரையில் எளிதாக வந்து விடலாமென்றும், அவ்விடம் வந்து விட்டால் அங்கிருந்து தாம் ஸாஸ்க்ராம யாத்திரையை ஸேஸக்கியமாக நடத்தி வைக்க முடியுமென்றும் மாதந்தோறும் சோம்பாது எழுதிக் கொண்டிருந்தார். இது இருபது வருடங்களுக்கு முற்பட்ட செய்தியைத் தெரிவிக்கிறபடி. அந்த ஸமயத்தில் பல மாதங்கள் அவர்க்கு நான் பதில் எழுதாமலே யிருந்து விட்டேன். அதனால் அவர் மிகவும் பரிதபித்து முன்னாடி தெரிவிப்பதும் செய்யாமலே நேராகக் காஞ்சிபுரம் வந்தார். அன்று நான் சென்னையில் உபந்யாஸத்திற்காக வந்திருந்த படியால் அதைத் தெரிந்துகொண்டு உடனே இவர் காஞ்சியில் நின்று புறப்பட்டு சென்னை வந்து சேர்ந்து உபந்யாஸ ஸபைக்கும் வந்து

சேர்ந்து ஒருபுறமாக உட்கார்ந்து கொண்டார். இவரை நான் முன்பு பார்த்ததில்லை யாதலால் இவரை இன்னொருவரென்று தெரிந்துகொள்ளா திருந்தேன். ஸ்ரீபெரும்பூதூர், திருமழிசை முதலான விடங்களில் சில உத்தராதி வைஷ்ணவர்கள் வாஸம் செய்வதுண்டாகையால் அன்னவர்களில் இவரொருவர் போலும் என்றும் நினைத்துவிட்டேன். உபந்யாஸ முடிவில் இவர் எழுந்து அருகே வந்து ஸ்ரீஸாஸ்க்ராமத் திருமூர்த்திகள் நிரம்பியிருந்த வொரு சிறு பெட்டியைக் கையிலே கொடுத்து நமஸ்கரித்து நின்றார். நீர் யார்? எவ்விடம்? என்று ஹிந்தியில் விசாரிக்கையில், அவருக்கு நான் எழுதியிருந்த கடிதங்களை ஒன்றுவிடாமல் அவர் என் கையில் கொடுத்து ஒன்றும் பேசாமலே நின்றார். உடனே அவரை நான் இன்னொருவரென்று தெரிந்துகொண்டு 'திடீரென்று இவ்விடம் வந்த காரணமென்ன?' என்று வினவினேன். அவர் கண்ணீர் பெருகநின்று "பல மாதங்களாய் ஸ்வாமி அடியேனை உபேக்ஷித்திருக்கும் காரணம் தெரியவில்லை; நேரில் பிரார்த்த

தித்து ஸாஸ்க்ராம க்ஷேத்ரத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போவதற்காகவே வந்தேன். இது நல்ல ஸமயம். ஒருவாரத்திற்குள் அவசியம் புறப்பட்டு எழுந்தருளவே வேணும். இந்த யாத்திரைக்காக ஆகும் செலவுகளெல்லாம் எண்ணுடையவை; ஒன்றும் ஆலோசியாமல் புறப்படவேணும். இந்த ஸபையிலேயே வாக்கானம் செய்யவேணும்” என்றார். அப்போது உபந்யாஸ கோஷ்டிகலையவில்லை. யாவரும் உட்கார்ந்துகொண்டே யிருக்கிறார்கள். இவ்வளவையும் செவியுற்று அதிசயப்படுகிறார்கள். பிறகு நான் அவரைக் கேட்கின்றேன்—“எனக்குப் ப்ராப்தமாகவேண்டிய ஸ்ரீஸாஸ்க்ராம யாத்திரையைப்பற்றி உமக்கு ஏதுக்காக இவ்வளவு விசாரம்?” என்றேன். அதற்கு அவர் சொன்னது—“சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்வாமியை அடியேன் ஸ்ரீஜகந்நாதபுரியில் ஸேவித்திருக்கிறேன். ஆனால் நெருங்கிப் பழக ப்ராப்தமாகவில்லை. அதுமுதல் ஸ்வாமி அடிக்கடி கனவில் காட்சிதந்து எனக்கு ஸாஸ்க்ராம யாத்திரையை நடத்திவைக்க வேணுமென்று அபேகைகூடிய காட்டி வருவதால் இதை பகவானுடைய நியமனமாகக்கொண்டு அடியேன் விஜ்ஞாபனங்க ளெழுதிக்கொண்டேன். வெகுநாளாய் ஸ்ரீமுகம் வருவதே நின்றுவிட்டபடியால் எப்படியாவது அழைத்துக்கொண்டு போகவேணு மென்கிற உறுதியுடன் வந்திருக்கின்றேன்” என்றார்.

இது ஸ்ரீஸாஸ்க்ராம பகவானுடைய பரமாதுக்ரஹ பரீவாஹமேயென்று கொண்ட அடியேன் இதற்கு எவ்விதமான தடையும் சொல்லலாகாதென்றும், இந்த ஸமயம் அவசியம் சென்று ஸேவித்தே வரவேணுமென்றும் உறுதிக்கொண்டேன். அப்போது உபந்யாஸ ஸபையாரும் ஒருவர் தப்பாமல் ‘இந்த ஸமயத்தை இழக்கவே கூடாது; இரண்டு மூன்று மாதங்களானாலும் அவசியம் இந்த யாத்திரையை நடத்தி முடிப்பதே நலம்; எம்பெருமானே நேரில் வந்து அழைப்பது போலன்றோ வுள்ளது’ என்று கூறினார்கள். சிலர் தாங்களும் உடன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். நாலைந்து நாட்களுக்குள்ளாகவே பிரயாணப்படுவதென்று உறுதி செய்து ‘இரண்டு மாதங்கள் வரையில் உபந்யாஸத்திற்கு விராமம்’ என்று சொல்லியுமாயிற்று. உடனே காஞ்சிபுரம் வந்து சேர்ந்தவளவிலே, அஸ்மதா சார்யரான ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி அப்போது திருமேனியில் அபரிமிதமான அசக்தியுடன் (Chapra) சப்ரா என்னு மூரிலே [காசீப்ராந்தத்திலே] எழுந்தருளி யிருக்கிறபடியாதலால் அங்கிருந்து தந்தி ஸமாசாரம் கிடைக்க, ஸ்ரீஸ்வாமி திருக்குமாரரையழைத்துக்கொண்டு அங்கே செல்லவேண்டியதாயிற்று. அன்றைக்கே புறப்படலாயிற்று. நேபாள மஹந்து சென்னையிலிருந்து திருமழிசை முதலான சில திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று நாளில் காஞ்சிவந்து சேருவதாகச் சொல்லிப் பிரிந்து போனவராதலால் அவரைச் சந்திக்கமுடியாமலே நான் சப்ரா சென்றுவிட்டேன். அந்த மஹந்து 3, 4 நாளில் காஞ்சிபுரம் வந்து சேர்ந்திருந்தார்.

8. இராமாநுச நூற்றந்தாதி: திபிகையுரை தனிப்புத்தகம் ரூ. 1-0-0.

9. உபதேச ரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி; ஆர்த்திப்பிரபந்தம், யதிராஜ விம்சதி. (மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த இவற்றுக்கு) எளிய தெளிய உரை, இவற்றோடு பட்டரருளிச்செய்த அஷ்டச்லோகிக்கும் உரையுள்ளது ரூ. 2-0-0.

10. ஸ்ரீமத் வரவர முநீந்தர க்ரந்தமாலை: (தெலுங்குலிபி.) ஸ்ரீவசநபூஷணம், தத்வத்ரயம், முமுக்ஷுப்படி, ஆசார்ய ஹ்ருதயம் ஆகிய நான்கு ரஹஸ்யங்களுக்கு மணவாள முனிக ளருளிச்செய்த விசதனியாகியானம் ஒரே ஸம்புடமாகவுள்ளது. ரூ. 8-0-0.

நான் சென்றவிடத்துச் செய்தியைச் சுருக்கமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். சப்ரா சென்று சேர்ந்து ஸ்ரீஸ்வாமியின் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கவும் வார்த்தையாடவும் ப்ராப்தமாயிற்று. “இங்கிருந்து புறப்பட்டுக் காஞ்சிக் கெழுந் தருளவேணும்” என்று பிரார்த்திக்கையில் ‘அப்படித்தான் உத்தேசம்; இரண்டு நாளில் புறப்படுவோம்’ என்று ஸாதித்து, காலை பத்துமணியி லிருந்து மாலை ஐந்துமணி வரையில் அநேக யோகக்ஷேம விசாரங்கள் செய்துகொண்டு வார்த்தை யாடிக்கொண்டே யிருக்கையில் ‘எல்லாரும் சற்று எழுந்து அப்பாஸ் போயிருங் கள்’ என்று நியமித்துவிட்டு ஸந்தியாவந்தனம் செய்தருளிப் படுக்கையை விரிக்கச் சொல்லி சயனித்துக்கொண்டு தியானத்தில் அமர்ந்துவிட்டார். ஆறுமணிக்கு மேல் எல்லாரும் வந்து அருகே யிருந்து ‘திருமேனியின் நிலை என்ன?’ என்று கேட்கையில் ‘ஒன்றுமில்லை’ என்று ஸாதித்ததுதான் கடைசியான திருவாக்கு. பிறகு இரண்டு நாழிகைக்குள் திருநாடலங்கரித்தாயிற்று. இந்தச் செய்தி அன் றிரவே காஞ்சிக்குத் தெரியவந்தபடியால் இதைச் செவியுற்ற நேபாள மஹந்து இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸாளக்ராம யாத்திரை நடைபெறுதென்று தானே முடிவு செய்துகொண்டு ஸ்வஸ்தானம் சென்று சேர்ந்துவிட்டார். அவருடைய உருவப் படத்தை மட்டும் பிறகு வரவழைத்துக்கொண்டேன். அதன் பிறகு அவரோடு பத்ரவ்யவஹாரங்கள் விசேஷமாக நடைபெறவில்லை. அவர் இப்போது ஜீவித் திருக்கிரா இல்லையா? என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. ஸாளக்ராம யாத்திரையில் எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளம் இவ்வளவேபோலும் என்று எண்ணலாயிற்று. சப்ராவுக்குச் சென்று ஸ்ரீஸ்வாமியோடு வார்த்தை யாடுகையில் இந்த ஸம்பவங்களை யெல்லாம் விஜ்ஞாபித்து ‘ஸாளக்ராம பகவா னுடைய ஸேவை அடியேனுக்கு விரைவில் ப்ராப்தமாகும் போலிருக்கிறது’ என்றேன். அதற்கு ஸ்வாமி ஸாதித்தபடி—‘ஸாளக்ராம யாத்திரைக்கு நான் இரண்டு மூன்று தடவை ஸந்தாஹம் செய்தேன்; ஸௌகரிய மேற்படவில்லை. மிகவும் ச்ரமஸாத்தியமான யாத்திரை; எனக்கு நேராத குறைதீர உனக்காவது நேரட்டும்’ என்பதாக. அடியேனும் அதன்பிறகு மூன்று நான்கு பரியாயம் ஸாளக்ராமஞ் செல்ல முயற்சிகள் செய்தேன். இனி இப்பிறவியில் இந்த ப்ராப்தி யில்லையென்று முடிவு செய்துகொண்டேன். ஆனாலும் ஸத்யகாமனும் ஸத்ய ஸங்கல்பனமான எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தை யாரேயறிவார்? *அந்யோ ஹ்யந்யச் சிந்தயதி ஸ்வச்சந்தம் விததாம்யஹம்* என்னுமவனுடைய திருவுள்ளத் தினால் ப்ராப்தமாகவுங்கூடும். “விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்?”.

சென்னையில் உபந்யாஸ கோஷ்டி ஆரம்பித்தது முதலாக ஸ்ரீமான் உ. வே. பண்டித. A. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காருடைய ஸஹயோகம் கிடைத்தது. இவர் திருவத்திபுரம் ஸமீபத்திலுள்ள அனக்காலூரில் ஜனித்தவர். சென்னை

11. பகவத்ராமாநுஜ க்ரந்தமாலா. ஸ்வாமி யெம்பெருமானு ருளிச்செய்த வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்ததீபம், வேதாந்தஸாரம், கீதாபாஷ்யம், கத்யத்ரயம், நித்யம் ஆக இந்த ஒன்பது திவ்யக்ரந்தங்களும் தேவநாகரலிபியில் வெகு நேர்த்தியாக ஒரே ஸம்புடமா கப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகச் சிறந்த பைண்டுடன் விலை 15—0—0.

12. ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம். பட்டரூளிச் செய்தது. பகவத்குண தர்ப்பண மென்பது தேவநாகரலிபி. 2—8—0.

13. ஸித்தித்ரயம். ஆளவந்தாரருளியது. தேவநாகரலிபி. 1—0—0.

14. யதீந்த்ரமதீபிகா. தேவநாகரலிபி. 1—0—0.

மயிலையில் ஒரு வித்யாசாலையில் உபாத்யாயராக இருந்துவந்தார். ஸ்ரீமீபகாஸ்திற்

Srivatsam

ஸ்ரீமான். உ. வே. பண்டித.

A. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்

அனக்காவூர்.

தான் விசர்வாத்ராகி ஸ்வ
க்ராமமேசென்று சேர்ந்திருக்
கிறார். இரண்டு வருஷமா
கிறது. அதற்கு முன்வரை
யில் ஒரு வேளை தவறாமல்
சென்னை யுபந்யாஸகோஷ்டி
யில் நியமேந அந்வயிப்பவர்
களில் இவர் தலைவராவார்.
மற்றவர்களைப்போல் வெறு
மனையிருந்து கேட்டுப்
போகிறவ ரஸ்ஸரிவர். உபந்
யாஸங்களுக்கு நோட்டெடுப்
பவரிவர் என்றே ப்ரஸித்தி.
ஒவ்வொரு வேளையிலும் ஒவ்
வொரு நோட்புக் வாங்கி
வந்து அதைப் பூர்த்திசெய்து
கொண்டு போவர். இங்ஙன
மாக இவர் எழுதிச் சேமித்து
வைத்திருக்கிற நோட் புத்த
கங்கள் ஒரு பீரோ கிரம்பி
யிருக்கும். ஆனால் அவற்
றைப் பிறர் வாசித்துப்
பார்த்து விஷயங்களைப்
புரிந்துகொள்ள முடியுமா
வென்பது ஸந்தேஹமே. தம்
மனத்திற்குமட்டும் புரியும்படி
யான அளவில் ஏதோ
குறிப்பு அமைத்திருக்கிறார்.
அவர் தாமே அதை எவ்
லார்க்கும் புரிந்துகொள்ள
லாம்படி விசதீகரித்து எழுதி
வைப்பாராகில் உலகுக்கு
ஒருவாறு பயன்படும். ஆனால்
ஆங்காங்கு நாம் எடுத்துரைக்
கும் ச்ருதி ஸ்மிருதி இதிலு
ஸ்புராண பஞ்சராத்ர திவ்ய
ப்ரபந்த காவ்யநாடகாதி
மேற்கோள்களைப் பூர்த்தி
செய்யாது விட்டிருப்பதாகத்
தெரியவருவதால் நம்முடைய

மனோரதம் நிறைவேறுவது ச்ரமப்படுமென்றே நினைக்கலாகிறது. இது கிற்க.
இந்த க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஏறக்குறைய இருபத்தாண்டுகள் வருஷகாலம்
அடியோனுடைய யுபந்யாஸ கோஷ்டியில் அந்வயித்திருக்கிறார். ஐந்தாறுமையல் தூரத்
திலிருந்து ஸைகலில் வருவர். ஆப்ஸண்டும் லேட்டு மாகாதபடி காலத்தில் வந்து
சேர்ந்துவிடுவர். 1931-ஆம் வருஷத்தில் ஐதிலை மாதத்தில் சென்னை யுபந்யாஸ
கோஷ்டி தொடக்கமாயிற்றென்று முன்னமே (பக்கம் 155ல்) தெரிவித்திருக்

தேன். ஆரம்பத்தில் இரண்டொருநாள் மட்டுமே இவர்க்குத் தெரியாமலிருந்தது. தெரிந்து கொண்டதுமுதல் தவறாது தாம் அந்வயித்திருந்தது மட்டுமல்லாமல், தமக்குப் பல பெரியார்களோடு பழக்கமுண்டாதலால் அவரவர்களுக்கும் தெரி வித்து ஸமயவிசேஷங்களில் பல மஹான்களையும் ஸபைக்கு விஜயம் செய்யும்படி அழைத்துக்கொண்டு வருவர். இடையில் இவர்க்குப் புத்ரவியோக சோகம் தைவதூர்விபாகத்தினால் ஏற்பட்டது. ஏகபுத்ர விஷயமாதலால் மிகவும் சோகிக்கத் தக்கதாயிருந்தது. அந்த ப்ரபல சோகத்தையும் ஸ்வல்பகாலத்திலேயே மறந்து விட்டது இவரிடத்தில் நான் கண்ட தனிப்பெருமை. ஸமீபகாலத்தில் ஸ்வேஹாதர ருடைய குமாரனை ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு இனிது வாழ்கின்றார்.

ஸ்ரீ உவே. மங்கலம் ராமாநுஜய்யங்காரென்பவர் பலவாண்டுகளாக சென்னை

யில் வாழ்பவர். பத்து வருஷங்களாக நம்முடைய உபந்யாஸ கோஷ்டியில் அந்வயிப்பவர். இவருடைய பகவத்பாகவத பக்தியையும் ஆசார்ய ப்ராவண்யத்தையும் தர்மருசியையும் மற்றும் பல திருக்குணங்களையும் விசேஷித்து விரயஸம்பத்தியையும் நினைக்கும்போது “இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே” என்று நம் ஆசார்யர்க ளருளிச் செய்யும் ஸ்ரீஸூக்தியே நமக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமத் ஹோபிமைடாதிபதி ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கரின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவரீவர். அந்த மஹாஸ்வாமியினுடைய கடாக்கூவிக்கூணம் இவரிடத்தில் மிகவும் பரிபக்வமாகி யிருக்கின்றது. ஒரு பர்யாயம் நம்முடைய வடநாட்டுத்திருப்பதி யாத் திரையிலும் மலைநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரையிலும் அந்வயித்திருந்தார். கீழ்மூன்றாம் பகுதியில் (பக்கம் 198ல்) பதிப்பித்துள்ள பதாரிகாச்ரம யாத்ரா ஸமஷ்டி படத்திலும் இவருடைய திருவுருவம் காணலாம். அப்போது இவருடைய திருக்குணங்களை விசேஷித்து அநுபவிக்க ப்ராரப்தமா அதினமாக்கி நிர்விசாரனாய்

ஸ்ரீ மதுபயவே. மங்கலம் ராமாநுஜய்யங்கார் ஸ்வாமி சென்னை யிற்று. ஸகல கார்ய நிர்வாஹங்களையும் இவர்க்கு

மாத்திரை செய்தேன். ஆத்ம பந்துவாக மட்டுமன்றிக்கே தேஹபந்துக்களிலு
மொருவர் என்னும்படியாகப் புரையறக் கலந்து பழகும் சீஸம் இவருடையது. இவ
ருடைய திருவுருவப்படத்தை நோக்கும்போதே இவருடைய விரயஸம்பத்து முழு
வதும் வடிவிலே தொடை கொள்ளலாம்படியிருக்குமாகையாலே இங்கு நான் விசே
ஷித்து எழுத வேண்டியதுயில்லை. இம்மண்ணிலகில் அக்ருத்ரிமப்ரக்ருதிகளென்று
யிகச் சிலரையே நாம் கொண்டாட முடிகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களில் முதன்மை
பாகப் பரிகணிக்கத்தக்க விவருடைய பகவத்பாகவதாசார்ய ப்ராவண்ய ஸம்ருத்திக்
குப் பல்லாண்டு பாடி நிற்கிறேன்.

கீழே மூன்றாம் பகுதியில் (பக்கம் 159ல்)—“அடியேனுடைய வாழ்க்கையில்

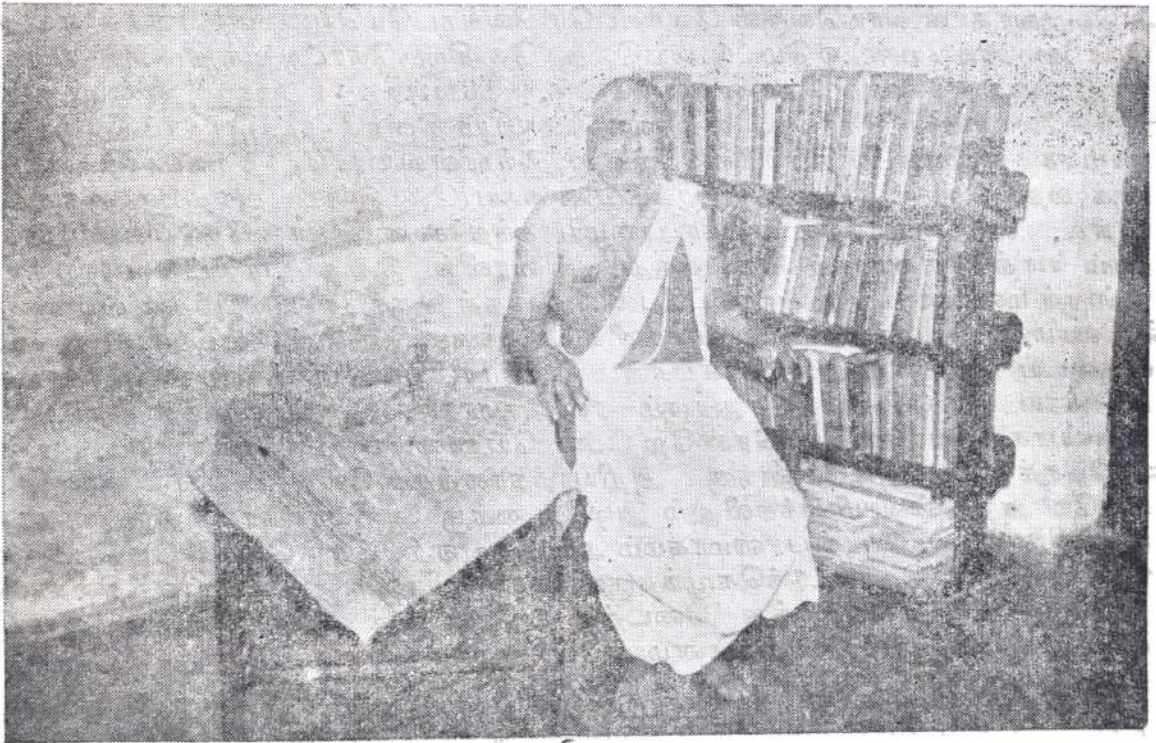

ஸ்ரீமதுபயவே டாக்டர் ஸர். K. S. கிருஷ்ணன், F.R.S.
“பத்மவிபூஷண” புதுடிஸ்ஸி

சென்னை யுபந்யாஸ
மஹாஸபையில் அந்
வயமென்னுமிந்த
விஷயம் ஒரு தனிப்
பட்டஸம்பவமென்றே
சொல்லவேணும்”
என்று எழுதியிருக்கி
றேன். அதிலிருந்தே
அடியேனுக்குப் பல
பல மஹநீயர்களின்
பரிசயமும் ஸஹவாஸ
மும் ஏற்பட்டபடி
யினால் அப்படிப்பட்ட
மஹான்களின் பெரு
மைகளை விளக்க
வேணுமென்கிற உத்
தேசமே இந்தத் தன்
சரிதை யெழுதுவ
தற்கு மூலகாரண
மென்பதை எத்தனை
தடவை யெழுதினா
லும் புநருத்தியாகாது.
இங்கே ஸைவை
ஸாதிக்கின்ற ஸ்ரீமத்
K. S. கிருஷ்ணன்
ஸ்வாமியைப்பற்றிக்
கீழ் மூன்றாம் பகுதி
யின் முடிவில் சிறி
தளவு ப்ரஸ்தாவம்
செய்திருக்கிறேன்.
இந்த மஹான் கிக
ரற்ற மேதாவியாகக்
கொண்டாடப்படுகி
றார். நம் நாட்டினர்
மட்டுமன்றிக்கே
மேல் நாட்டினரும்
இப்பெரியாரை விசே
ஷமாக மெச்சி வரு

இன்றனர். லண்டன் அமெரிக்கா முதலான தீவீபந்தரங்களில் இம்மஹான் அடிக் கடி சென்று அங்குள்ள மேதாவிகளுக்கும் பல வழிகளில் ஸதுபாயங்கள் காட்டி வருகின்றனராம். இவருடைய ஸௌஸ்யத்தைக் கண்டாலோ இத்தகைய பரத்துவங்களெல்லாம் பொய்யென்றே நினைக்கும்படியாயிருக்கும். சென்ற விக்குதிஸ்ரு முதலாக வருஷந்தோறும் பங்குனி மாதத்தில் நமது க்ருஹத்தில் நடத்தப்பட்டு வரும் ஜன்மநக்ஷத்ர விசேஷத்திற்குத் தவறாது எழுந்தருளியிருந்து உபந்யாஸமுஞ் செய்து செவிக்கினிய செஞ்சொற்களால் யாவரையும் உகப்பித்து வருகிறார். அப்படியே சென்னை யுபந்யாஸ கோஷ்டியையும் அலங்கரித்து அங்கும் மங்களாசாஸனரூப ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பொழிந்து ஸபையாரை யுகப்பித்துப் போரு கின்றார். இதுதவிர நமது அம்ருதலஹரீ பத்ரிகைக்கும் அப்போதப்போது மிகச் சிறந்த வியாஸங்களை உதவி வருகின்றார். அவற்றை வாசித்துப் பார்ப்பவர்கள் “இந்த ஸ்வாமி நமது ஸம்பிரதாய க்ரந்தங்களிலேயே ஊடாடுகிறவராகக் காண் கிறதேயொழிய லௌகிகக் கல்விப்பயிற்சியில் இவர்க்கு அவகாசமேயிராதுபோல் தோன்றுகிறதே” என்பார்கள். இவர்க்கு ஆங்கிலத்தில் கரைகண்ட ஞானமென் பதை என்போஸ்வார் தெரிந்து கொள்வதற்கு ப்ரஸக்தியில்லை. இவருடைய வாய் மொழிகளைக் கேட்கும்போதும் வியாஸங்களை வாசிக்கும் போதும் “இவர் பரமவை திகாக்ரேஸரர்; ஸத்ஸம்ப்ரதாய க்ரந்த காலக்ஷைபகவிரதர்” என்றுதான் அறுதியிடலாயிருக்கும்.

டில்லியில் ஸ்ரீமத் C. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், B.A., B.L., என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்வாமியும் அடியேனுக்குப் பரமாப்தராக விளங்கி வருகின்றார்.

ஸ்ரீமதுபயவே C. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், B.A., B.L., புதுடில்லி

இவர் ஸ்ரீஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்களிலும் ப்ரவணராயும் ப்ரவீணராயும் விளங்குபவர். ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயங்களிலும் ஸ்ரீவசநபூஷணாதி ரஹஸ்யங்களிலும் கல்ல

ப்ரவேசமுடையவர். இந்த ஸ்வாமியை அடியேன் டில்லியிலேயே பலமுறை ஸேவிக்க ப்ராப்தமாகியிருக்கிறதேயொழிய காஞ்சி ப்ரபந்தங்களில் எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதிக்கப்பெற்றதில்லை. நம் தேசத்தவர்கள் பலர் உத்யோக நிமித்தமாக வடநாட்டுக்குச் சென்று அவ்விடத்துக் கார்ய நிர்வாஹமே போதுபோக்காக இருப்பார்கள். நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களையும் அவர்களுடைய திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி களையும் ஸ்மரிக்கவுங்கூட அன்னவர்களுக்கு அவகாசமிராது. இந்நிலையை நான் பலரிடத்தே கண்டிருக்கிறேன். சில மஹான்களோவென்னில், ஸ்வஸ்தானத் திற்காட்டிலும் அதிகமாகவே ஸ்வரூபரக்ஷணம் செய்து போருவார்கள். அன்னவர் களிலே, டில்லிமாநகரில் ஸ்ரீமான்களான S. R. S. ராகவன் ஸ்வாமி, K. S. க்ருஷ்ணன் ஸ்வாமி, C. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமியென்று சிலரைப் பரிகணனம் செய்ய ப்ராப்தமாகிறது. இம்மஹான்களின் ஸ்ரீமுகங்களை அடிக்கடி நாம் ஸேவிக்கப்பெறுவதனாலும், இவர்களுடைய விலக்ஷணகாலகேஷப ப்ரக்ரீயைகளையும்மறியப் பெறுவதனாலும் உள்ளம் பூரித்து இது எழுதலாயிற்று.

ஆழ்வார்களின் திவ்யப்ரபந்தங்களில் முதலாழ்வார்களின் பிரபந்தங்களான திருவந்தாதிகள் முதன்மை பெற்றிருந்தாலும், நமது பூர்வாசார்யர்கள் முதலாயிர மென்று பெரியாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தங்களையே ஆதியாக வைத்துப் பரிகணனம் செய்தருளினார்கள். அவ்வாழ்வார் *வண்ணமாடங்கள்சூழ் திருக்கோட்டியூரென்று திருக்கோட்டியூரையே முதலிட்டுப் பாடத்தொடங்கினராதலால் திவ்யதேசங்களுக் குள் திருக்கோட்டியூருக்கு ஒரு சிறப்பு ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இந்த திவ்யதேசத் தில் அடியேனுக்கு மிக்க இளமையிலேயே ஈடுபாடு உண்டாயிற்று. இருபது வயதுக்கு மேற்பட்டே எனக்கு இந்த திவ்யதேசத்தை ஸேவிக்க பாக்யமேற்பட்டா லும்*வெருவாதாள் வாய்வெருவி வேங்கடமே வேங்கடமேயென்கின்றாளால்*என்னு மாபோலே அடியேன் ஏழெட்டு வயதிலிருந்தே திருக்கோட்டியூர் திருக்கோட்டியூ ரென்று வாய்ருவெவித் கொண்டிருந்தேன். “கோஷ்ட புரீச சதகம்” என்று நூற் றெட்டுச் ச்லோகங்கள் கொண்ட ஒரு ஸ்தூதியையும் திருக்கோட்டியூரெம்பெருமான் விஷயமாக விஜ்ஞாபித்திருந்தேன். இது இந்நாளவரையில் அச்சிடப்படவில்லை. வெகுகாலத்திற்கு முன்பு இயற்றப்பட்டதாகையாலே இதன் பிரதியும் கைதவறி யிருந்தது. ஸமீபகாலத்தில் ஏதோ பழைய கந்த கூளங்களைத் தேடுகையில் இந்த ஸ்தவம் யாத்ருச்சிகமாகக் கிடைத்தது. விரைவில் இதை யச்சிட்டு ஸஹ்ருதய ஸுஹ்ருந் மணிகளுக்கு உபஹரிப்பேன். இந்தத் திருக்கோட்டியூர்த் திவ்யதேசத் தில் திலகமாக விளங்கினவர் ஸ்தானீகம் தங்கமையங்கார் ஸ்வாமியென்பவர். அவருடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்கள் அதிமாத்ரம் ஸ்ப்ருஹணீயமானவை. ஸம்பிரதாய க்ரந்தங்களில் சதுரரும் ரஸிகருமாவர். அவர் அந்த நாட்டிலே அருமையாக அவதரித்தவரென்றே அடியேனுடைய அத்யவஸாயம். அந்த திவ்யதேசத்திலே அடியேனுக்கு அறியாக்காலத்துள்ளே அன்பு விளைந்தது போலவே அந்த ஸ்வாமி பக்கலிலும் அடியேனுக்கு அறியாக்காலத்துள்ளேதான் அன்பு விளைந்தது. பரஸ்பரஸமாகம் அடிக்கடி ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தது. இந்த ஸ்வாமி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினது மிகவும் ஸமீபகாலத்தில்தான். ஆதியிலிருந்து இவரிடமிருந்து கிடைத்த ஸ்ரீமுகங்கள் ஏறக்குறைய ஓராயிர மிருக்கும். ஒவ்வொன்றும் ரஸகனமாகவேயிருக்கும்.

அடியேன் முதல் தடவையாக தகஷிண திவ்ய தேசயாத்திரை செய்யும்போது ஆங்காங்குள்ள மஹான்களின் திருவருளுக்கு இலக்காகப் பெற்றேன். பாவியே னுடைய தெளர்ப்பாக்யத்தினால் அன்னவர்களில் பலர் இம்மண்ணுலகைத் துறந்து விண்ணுலகேகி விளங்குகின்றனர். ஆயினும் அவர்களோடு அடியேனுக்குண்டாகியிருந்த நெருங்கிய பழக்கமும், அடிக்கடி ஸ்மரண கோசரமாகிற அவர்களின் திருக்குணங்களும் அவர்களை மறக்கவொட்டுகின்றதில்லை, நாச்சியார் கோயிலென்று

ப்ரஸித்தமான திருநறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே. நடாதூர். க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியோடு அந்த திவ்ய தேசத்திலேயே முதன்முதலாக வுண்டான பரிசயம் ஸௌஹார்த பரம காஷ்டாபந்நமாக விருந்தது. அந்த ஸ்வாமி ராஜஸ்தானங்களிலும் கனக கங்கண பூஷணை மரியாதைகள் பெற்ற பண்டிதோத்தமர். திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் அத்யந்தம் அபிநிவிஷ்டர். அவ்விடத்து ஸன்னிதியில் அத்யாபக மிராகம் தீர்த்த மரியாதையு முடையரா யிருந்தவரென்று ஞாபகம். அடியேன் முதல் தடவை இந்த திவ்ய தேசத்திற்கு விடைகொண்டிருந்த போது இந்த ஸ்வாமியின் திருமாளிகை ஸமீபத்தில் காரப்பங்காடு திருவேங்கடத்தயங்காரென்று ஒரு பெரியவர் எழுந்தருளியிருந்தார். ப்ரஸித்தராயிருந்த தமிழ்வித்வான். காரப்பாடுகோபாலாசாரியருடைய திருத்தமைய ஓர் அவர் என்று நினைவு. அவர்க்குத் திருவடிகள் ஊனமாதலால் ஸஞ்சாரக்ஷமதையில்லாம விருந்தது. அந்த ஸ்வாமி மிகச்சிறந்த விவேகியென்று கேள்விப்பட்டு அவரைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிப்பதற்காக அவர் திருமாளிகைக்கு விடைகொண்டு வார்த்தையாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஸம்பாஷணத்வநியைக் கேட்டு இந்த நடாதூர்ஸ்வாமி அங்கே யெழுந்தருளினார். [இது 1907

ஸ்ரீமதுபய வேதாந்த வித்வான். நடாதூர். க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, நாச்சியார் கோவில். (வைகுண்டவாஸி).

ஆம் வருஷத்துச் செய்தி அப்போது அடியேன் ப்ரஹ்மசர்யாச்ரமத்திலிருக்கிறேன். ஒன்றிரண்டு நூல்களெழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். அதைக் கடைக்கித்திருந்தவர் நடாதூர் ஸ்வாமி. இவர் அங்கு எழுந்தருளினவுடனே 'காஞ்சிபுரம் பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமி தேவரீர்தானோ? என்று கேட்டார். இக்கேள்வியிலிருந்துதான் அந்தத் திருவேங்கடத்தையங்காரும் அடியேனை இன்னொன்று தெரிந்து கொண்டார். ஐம்பதுவருஷ மாய்விட்டாலும் இந்நிகழ்ச்சி இன்று போலிருக்கிறது. நடாதூர் ஸ்வாமியின் திருவுருவப்படம் அடியேனுக்குக் கிடைக்க இத்தனை

நாளானபடியால், முன்னமே யெழுதியிருக்கவேண்டிய இந்நிகழ்ச்சிகளை இப்போது தான் எழுத அவகாசம் வாய்த்தது. அன்று காலை திருக்குடந்தையிலேயே பெருமாள் திருவாராதனத்தை முடித்துக்கொண்டு கால்நடையிலேயே நாச்சியூர் கோயிலும் திருச்சேறையும் ஸேவிக்கப் புறப்பட்டிருந்தேன். அன்று மாலை திருநறையூர் நம்பியை ஸேவித்துவிட்டு உடனே திருச்சேறை சென்று சேர்வதற்கு உத்தேசித்திருந்தேன். ஆனால் நடாதூர் ஸ்வாமியின் ஸௌஹார்த விசேஷம் அப்போது அங்கு அடியேனை மூன்றுநாள் தங்கியிருக்கச் செய்துவிட்டது.

நடாதூர் ஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரர்.
ஸ்ரீமதுபயவே. பண்டித.

N. K. ராகவாசார்ய ஸ்வாமி.

மகனார் ஒரு ஸமயம் பஞ்சவடியில் இளைய பெருமானோடு சேர்ந்து * பாவஜ்ஞே சக்ருதே
ஜேம தர்மஜ்ஞே ச ஸக்ஷமணீ, த்வயா புத்ரேண தர்மாத்மா ந ஸம்வருத்த: பிதா

இரண்டுநாள் ஸன்னிதியில் உபந்யஸிக்க ஏற்பாடுகள் செய்துவைத்தார். அந்த ஸ்வாமி தாமும் உபந்யஸித்தருளினார். அடியேனோடு கூடவே திருச்சேறைக்கும் எழுந்தருளியிருந்து அவ்விரண்டு மூன்று நாட்களிலேயே ப்ரீத்யதிசயத்தைப் பெருக்கியருளினார். அந்த ஸ்வாமி சிஷ்யாநுகரஹத்திற்காக அடிக்கடி சிலக்ராமங்களுக்கு எழுந்தருளேனேரும். எங்கு எழுந்தருளியிருந்தாலும் வாரந்தோறும் ஸ்ரீமுகங்கள் ஸாதித்துக் கொண்டே யிருப்பார். ஸ்ரீமுகங்களெல்லாம் ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோக ரூபமாகவே யிருக்கும். அடிக்கடி காஞ்சிக்கு மெழுந்தருளியே ஸேவை ஸாதிப்பார். இவர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி 15, 20 ஸம்வத்ஸரமாகிறது. அவருடைய வியோகதுக்கம் இறையும் தோற்றாதபடி அவருடைய திருக்குமாரர் ஸ்ரீமத். ராகவாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் *பிதுச் சக்ருண ப்ரேம ஸம்பந்நராய் விளங்கி வருகிறார். இந்த ஸ்வாமியும் திருத்தகப்பனார் போலவே சிறந்த பண்டிதர். குளித்தலையில் வைகறல் ஊரில் நிவாஸமாக விருந்து வீத்யாசாலையில் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதராய் விளங்கி வருகிறார். ஸ்ரீசக்ரவர்த்தி திரு

மம* என்றருளிச் செய்தாரே; அதுதான் இந்த ராகவாசார்யர் விஷயமாக எனக்கு அடிக்கடி நினைவுக்கு வருவது. இவரும் திருத்தகப்பனார் போலவே அடிக்கடி ஸேவை ஸாதித்தும் ஸ்ரீமுகங்களருளியும் மகிழ்வித்து வருகிறார். *ஸௌஹார்த ஸ்வர்ண ரேகாயா உச்சாவசபிதாஜுஷ:*, பரோக்ஷமிதி கோப் யஸ்தி பரீக்ஷா நிகஷோபல: என்கிற ச்லோகரத்னம் பலருமறிவர். ப்ரத்யக்ஷத்திற் போலவே பரோக்ஷத்திலும் ப்ரேமம் வஹிப்பவர்கள் மிகவும் தூர்லபர்களென்றே சொல்லவே வணும். தைத்திரீய யஜுஸ்ஸம் ஹிதையில் இரண்டாவது காண்டம் ஐந்தாவது ப்ரச்சம் தொடங்கும்போதே * विष्णुर्गो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत् स्वर्गीयोऽसुराणाम् *

[விச்வரூபோ வை த்வாஷ்ட்ர: புரோஹிதோ தேவாநாமாஸீத் ஸ்வஸ்டீயோ ஸுராணாம்] என்றாரம்பித்து விச்வரூபனென்பானொருவனுடைய செய்தி சொல்லப் படுகிறது. அவன் ப்ரத்யக்ஷத்தில் தேவர்களைப் புகழ்வனும்; பரோக்ஷத்தில் அஸுரர்களைப் புகழ்வனும். இத்தகைய தன்மைவாய்ந்தவர்கள் உலகில் எத்தனைவரில்லை! ப்ரத்யக்ஷபரோக்ஷங்களிரண்டிலும் ஸமமான ப்ரேமம் வஹிப்பவர்கள் அடியேனுடைய அதுபவத்தில் சிற்சிலரே காணப்படுகிறார்கள். அன்னவர்களைப்பற்றி அடியேன் நெஞ்சருகிக் கண்பனிப்ப எழுதாமலிருக்க முடியவில்லை. இத்தகைய விசிஷ்ட வ்யக்திகளைப்பற்றி இந்நூலில் எழுதுவதனால் நமக்கென்ன வுபயோகமென்று சிலரோ பலரோ நினைக்கக்கூடும். உண்மையில் அடியேனுடைய ஆத்ம ஸந்திஷ்டிக்காகவும் க்ருதஜ்ஞதாப்ரகாசந ரூபமாகவுமே இவையெழுதலாகிறது. இத்தகைய மஹரீய குணசாலிகளுக்கு நாம் வேறு என்ன செய்யப் போகிறோம். "போற்றியுகப்பதம் புந்தியிற்கொள்வதம் பொங்குபுகழ் சாற்றி வளர்ப்பதம் சற்றல்லவோ" என்று வேதாந்த வாசிரியர் பணிக்கும் முறையிலே இப்படிப்பட்ட கிஞ்சித் காரமல்லது வேறுண்டோ? புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானத்தில் பலஸம்வத்ஸரம் தாநாதிகாரியாக வெழுந்தருளி யிருந்து பத்தெட்டு ஸம்வத்ஸரமாய் விச்ரந்தி பெற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீமதுபயவே. காளி.

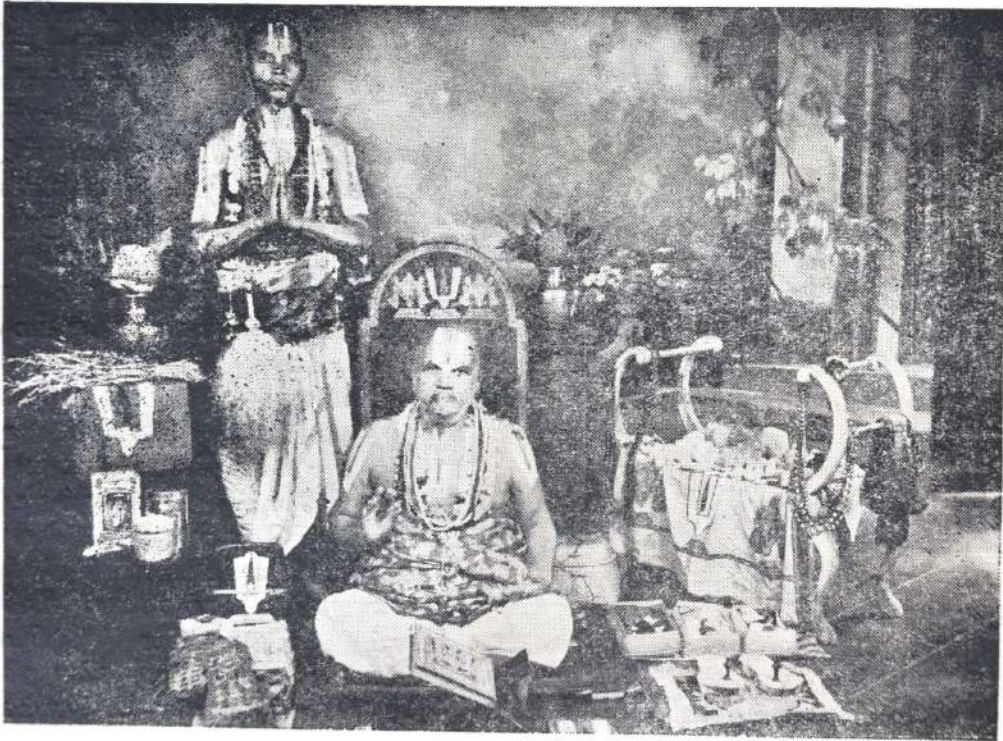

ஸ்ரீமதுபயவே. வித்வத்வரேண்ய.
காளி. ரங்காசார்யஸ்வாமி.

ரங்காசார்ய ஸ்வாமி பண்டித ச்ரேணியில் ஸுப்ரஸித்தர். ஒரு ஸமயம் புதுக்கோட்டைக்கு விடைகொள்ள நேர்ந்தபோது இந்த ஸ்வாமியின் திருமாளிகையே புகலாயிற்று. ஸ்வாமி ஸ்வரூபக்ரந்த ப்ரவசநங்கள் செய்து கொண்டும் க்ரந்த ரசனைகள் பண்ணிக்கொண்டும் ப்ரஹ்மானந்தமாகப் போதுபோக்கி வருகிறாரப்போது. ஸ்வாமிக்கு மதத்ரய நிரூபகரென்று அந்வர்த்தமான விருது. ஒருவருடைய தாக்ஷிண்யத்திற்கும் கட்டுப்படாமலும் அந்தரங்க ஸாக்ஷ்யத்தை வஞ்சியாமலும் தமது திருவுள்ளத்தில் பட்டதை வெளியிடுகிறபான்மை இந்த

ஸ்வாமி பக்கலிற் காணும் சிறந்த திருக்குணம். இவருடைய திருக்குமாரர் வட நாட்டில் ப்ரதிஷ்டித பதவியில் இருப்பதால், ஏழெட்டு வருஷங்களாய் அவரோடு கூடவே கரக்பூர், கல்கட்டா முதலான விடங்களில் வளித்து, தற்காலம் டிஸ்ஸி மாநகரை அலங்கரித்து வருகிறார். மாதந்தோறும் இருமுறை தப்பாமல் ஸ்ரீமுகம் ஸாதித்துக் கொண்டிருப்பர். அடியேனுடைய வெளியீடுகளையெல்லாம் நிஷ்பக்ஷ பாதமாகக் கடைக்கித்து அக்ருத்ரிமமாக மகிழ்ச்சி காட்டுமவர்களில் இந்த ஸ்வாமி முதல் ஸ்தானம் வலிப்பவர். அடியேன் சில க்ரந்தங்களை யெழுதுவதற்கு இந்த ஸ்வாமியின் நியமனமும் ப்ரோத்ஸாஹமும் நிதானமாவதுண்டு. ஞானம் வயது சீலம் முதலான எல்லாவற்றிலும் முதியரான இந்த ஸ்வாமி திறத்தில் *வையம் மன்னி விற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணாடே* என்றதுஸந்தித்து நிற்கிறேன்.

சென்னைமாநகரில் ஸ்ரீமான் கொஞ்சேடி சேஷாசலச்ரேஷ்டியென்கிற பாகவதோத்தமரைப்பற்றி ஆனந்தமாகச் சில வார்த்தைகளை யெழுத விரும்புகிறேன். இங்கு என் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருப்பவர் அவரே. அவர்

(கிற்பவர்) சென்னை கொஞ்சேடி சேஷாசலச்ரேஷ்டியென்னும்
பரமபாகவதோத்தமர்

வைச்மஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் * கிம்ப்யத்ராபிஜாயந்தே யோகிநஸ் ஸர்வ யோகிஷு, ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாராம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதிகம்* என்கிற பிரமாணவசனத்தை ஸ்மரிப்பிக்கக்கூடிய மஹான் இவர். இவரை ஜீயரென்றே வழங்கி வருகிறார்கள். அஹங்காரலேசமும்ற்று பாகவத ப்ராவணயமே வடி வெடுத்தவரிவர். ஸ்ரீமதுபயவே காரப்பங்காடு தேசி. வரதாசார்ய ஸ்வாமியை அநியாதாரிலை. அவர் கோயிலில் ஸ்ரீரங்காராயண ஜீயராகவும் சில வார்டுகள் எழுந்தருளியிருந்தவர். அந்த ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்தில் சென்னைமாநகரில்

ஸெழுந்தருளியிருந்து காலகேசுபம் ஸாதித்துக் கொண்டிருக்கையில் இந்த சேஷா சபைத்தர் அவரிடத்தே ப்ரவணராய் ஸுசிஷிதரானவர். இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாக நம்மோடு நெருங்கிப்பழகி வருகின்ற இவருடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களைக் கவனிக்கும்போது மிகுந்த விஸ்மயமே உண்டாகிறது. பகவ தபசார பாகவதாபசாரங்களைக் கனவிலுமறியாதவர். ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களிடத்திலும் ஸகல வித்வான்களிடத்திலும் ஸமீதியான பக்தி பூண்டவர். முமுக்ஷுப்படியில் த்வயப்ரகரணத்தின் முதல் சூர்ணியில் “இருக்கும்நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ரவணனாய் குணநுபவ கைங்கர்யங்களே போது போக்காகையும்” என்றருளிச் செய்தபின் “இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையும்” என்றருளிச் செய்தவிடத்து வியாக்கியானத் தில் மணவாளமாமுனிகள் இந்த நிஷ்டையுண்டாவது மிகவரிதென்று திருவுள்ளம் பற்றுகிறார். அந்த மாமுனிகள் இந்த பக்தாக்ரேஸரரைக் காண நேர்ந்தால் மிகவுகந்தருள்வரென்னத் தட்டில்லை. இவரைக் காணும்போது “முற்காலத்தில் திருக்கச்சிநம்பி போல்வார் இப்படித்தான் எழுந்தருளியிருந்திருப்பர் போலும்” என்று நினைக்க வேண்டியதாகிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணங்களை உள்ளும் புறமுமொக்க வஹிப்பவர்களிலே ப்ரதம பரிகணநீயரானவியர் “வேதகப்பொன் போலே” என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யஸூக்திக்கு லக்ஷ்யபூதரென்றே நமது கொள்கை. அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமியின் நியமனத்தினால் ஒருவிசை பாம்பேநகரத்தில் பனஸவாடியில் திருவேங்கடமுடையான் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திற்கு அடியேன் விடைகொள்ள நேர்ந்தது; அப்போது இவரையும் கூடவழைத்துக் கொண்டு சென்றேன். அந்த ஸ்வாமி ஒரேநாள் இவருடைய ப்ரக்ரியைகளைக் கண்டு மிகமிக விஸ்மயப்பட்டருளினார். தம்முடைய ஸன்னதியிலேயே இவரை நிறுத்திக்கொள்ளவும் ஆசைப்பட்டார்.

(நமது வெளியீடுகளின் விளம்பரம்—முன் தொடர்ச்சி)

15. ஸ்ரீவசநபூஷணமீமாம்ஸாபாஷ்யம். குன்றத்தூராயன் அருளிச்செய்த ஸுப்ரஸித்த மான க்ரந்தரத்னம். தேவநாகரலிபி. 3—0—0.

16. ரஹஸ்யரத்நமாலிகா. முமுக்ஷுப்படி, தத்வத்ரயம், ஸ்ரீவசநபூஷணம் ஆகிய இம் மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் சீலோக ரூபமாக அடியேன் மொழி பெயர்த்தெழுதியது. தேவ நாகரலிபி. 1—0—0. இது தெலுங்கு லிபியிலுமுண்டு. மேலே அந்த ரஹஸ்யங்களின் மூலமும், கீழே சீலோகமாலிகையுமாக. 1—0—0.

17. பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ரமாலா. நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யர்கள் பலரும்ருளிச்செய்த ஸகல ஸ்தோத்ரங்களும்டங்கியது. (வேதாந்ததேசிக ஸ்தோத்ரங்கள் மட்டும் இதில் சேர வில்லை.) தேவநாகரலிபி. 2—0—0.

18. ஒளத்தா திவ்யதேச திவ்யப்ரபந்தாவளி. ஸ்ரீபதரிகாசீரமம், ஸாளக்ரமம், ப்ருந்தாவனம், கண்டமென்னுய் கடிநகர் முதலான வடநாட்டுத் திருப்பதிகளுக்கு மங்களாசாஸனமான திவ்ய ப்ரபந்தப் பாசுரங்களை அடியேன் ஸம்ஸ்க்ருதப்படுத்தி விவரணத்தோடுங்கூட வெளியிட் டிருப்பது. தேவநாகரலிபி. 2—0—0.

19. திவ்யஸூரி வைபவம். ஆழ்வாராசார்யர்களின் வைபவங்கள்—ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அடியேனெழுதிய வசன நூல் தேவநாகரி. 1—8—0.

பாம்பேநகர் ப்ரஸ்தாவம் வந்தபடியால் மற்றொரு ஸந்தோஷச்செய்தியும் இங்கு எழுதுகிறேன். ப்ரஹ்மஸ்ரீ P. K. ராஜகோபாலையரென்பவர் அவ்விடத்தில் ப்ரதிஷ்டித பதவியில் அமர்ந்திருக்கிறார். அவரோடு நமக்கு முன்பரிசயம்

ப்ரஹ்மஸ்ரீ P. K. ராஜகோபாலையரவர்கள்
Bombay

கிடையாது, பரிசயமேற்பட ப்ரஸக்தியு மிருந்த தில்லை. அவர் தாமாகவே என்னிடத்தில் பரமப்ரேமம் கொண்டார். எனக்கு ஸுதர்சந சார்யரென்று அவர் பெயரிட்டிருக்கிறார். இந்தத் தன்சரிதையில் முதற்பகுதியில் பக்கம் 8ல் ஸேவை ஸாதிகின்ற வித்வத் ஸார்வபௌம ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாணபிள்ளை, புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் திருவடிகளேயாவார் ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி. அவர்களிருவரும் ஸ்ரீஸுதர்சந பகவதது க்ரஹத்தை அபரிமிதமாகப் பெற்றவர்கள். ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி தாம் ஸ்தாபித்தருளின முத்ரணையத்திற்கும் ஸ்ரீஸுதர்சந அச்சுக்கூட மென்றே நாமகரணம் செய்தருளினார். தமது திருமானிகையின் சிகரத்திலும் ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானையே மிகப்பெரிய திவ்யமங்கள விக்ரஹமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வழிப்போக்கர்களும் எளிதர்க்க ஸேவித்து வாழும்படி செய்தருளியிருக்கிறார். அந்த ஸ்வாமியின் கடாக்ஷ விசேஷத்தினால் அடியேன் ஸுதர்சந பகவத் ப்ரஸாத

விசேஷத்தை லவலேசம் பெற்றிருப்பதுண்டு. அதனாலேயே அடியேன் மிகவும் கடினமான ஸ்ரீஸுதர்சநசதகத்திற்கு இளமையிலேயே வியாக்கியானமெழுதி வெளியிட பாக்கியம் பெற்றேன். இந்த விஷயங்களெல்லாம் இந்த ராஜகோபாலையரவர்களுக்குத் தெரிய ப்ரஸக்தியில்லை; உண்மையில் இன்னமும் இவை தெரியாதவர்க்கு. இவர் முதன்முதலாக நமக்குக் கடிதமெழுதத் தொடங்கும்போதே 'ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வார் ஸன்னிதானத்திற்கு' என்றே எழுத ஆரம்பித்து விட்டார். 'அது என்னுடைய பெயரன்று' என்று நான் தெரிவித்துக்கூட நான்கும்கும் அவ் வண்ணமாகவே தானேழுதி வருகிறார். இது பகவதாஜ்ஞை போலும் என்று கினைத்தேன். இவர் நம்மைத் தம்மில்லத்திற்கு வரவழைத்து ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் பெருமையை உபந்யஸிக்கவும் கோரினார். அப்படியே நடந்தது. இதை யெல்லாம் நோக்குமிடத்து இவரிடத்தில் ஏதோ விலக்ஷணமான தைவசத்தி

யிருக்கிறதென்று நமக்கு மிகவுகப்பு உண்டாயிற்று. பெறுதற்கரிதான இவருடைய அன்பு சுக்லபக்சு சந்திரன்போல் வளர்ந்து வருவது பகவத் ஸங்கல்ப விபந்தம்.

மசூலிப்பட்டணம் என்கிற பந்தர் ஸமீபத்தில் சிட்டிகூடர் என்பது ஒரு சிறு அக்ரஹாரம். இவ்விடத்தில் ஸ்ரீமான் S. T. G. வரதாசாரியரென்பவர் ஸ்ரீநிவாஸ காலேஜ் என்னும் பெயரால் ஒரு ஸம்ஸ்கிருத வித்யாலயம் ஸொந்தமாக ஸ்தாபித்து

ஸ்ரீமத் S. T. G. வரதாசாரியர் சிட்டிகூடர்
ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் ஸ்தாபகர்

25—30 வருஷ காலமாக நடத்தி வருகிறார். இவர் ஸ்வயம் வித்வான்; விசேஷ தனிகருமாவார். இவரை ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதவுலகம் பெரும் பாலுமறியும். இரண்டொரு ஸமயம் நாம் இந்த காலேஜுக்குச் சென்று பார்வையேகூணம் பண்ணப் பார்ப்பதாயிற்று. ப்ராயேண எல்லா மதஸ்தர்களும் இங்கு ஸாஹித்யமும் சாஸ்த்ரங்களும் பயில்கின்றார்கள். இந்த வித்யாலயத்தில் வாசித்துத்தேறி வெளிவந்த பண்டிதர்கள் ஆந்த்ரமாகாணத்தில் பல பேர்கள் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஆசார்ய்யவஹாரங்கள் ஒருவிதமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் நல்ல பண்டிதராகக் காணப்படுவர். இந்த வித்யாலயத்தில் வெகுதூரம் வியாகரணோபாத்யாயராக இருந்து, பிறகு பந்தர், விஜயநகரம் முதலானவிடத்து வித்யாலயங்களிலுமிருந்து, தற்காலம் வர்ட்டே விசுவ வித்யாலயத்தை அலங்கரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கி. ராமநுஜாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் எனக்கு இருபது வருஷகாலமாகப் பரமாப்தர். இவர் மஹாபாஷ்யாந்த வித்வான் என்பது மட்டுமல்லாமல் வியாகரண சாஸ்த்ரத்தில் மிகவும் ஆழ்ந்த

நிருபகர். இவர்க்கு ஸ்வக்ராமம் ஸிம்ஹாசலம். சாஸ்த்ரப்ரவசனமே போது போக்காகக் கொண்டிருக்குமிவர் பலவித்யார்த்திகளை உத்தீர்ணராக்கி யிருக்கின்றார். காஞ்சிக்கும் சென்னைமாநகர்க்கும் ஸமயவிசேஷங்களிலே வந்திருந்து ப்ரேமஸம்பத்தை அபிவிருத்தி செய்து போருமிவர்க்குப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு டென்போமத்தனை. இத்தகைய ஸஹ்ருதய ஸஹ்ருந்மணிகளைப்பற்றி யெழுதிக் கொண்டு போனால் மஹாபாரதத்திற்கும் மேலாக எழுதலாம். ஆவலில் குறை யில்லை; இதையெல்லாம் ஆசையோடு பார்ப்பவர் இருப்பர்களோவென்கிற ஸந்தேஹத்தினால் ஸம்கேதபிக்கலாகிறது.

கீழ் மூன்றாம் பகுதியில் பக்கம் 189ல் என்னுடைய க்ரந்தமாலா ப்ரகாஷ் களைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவமெடுத்து “இதைப்பற்றி மேலே விரிவாகத் தெரிவிக்க

ப்ராப்தமாகும்” என்று விட்டிருக்கிறேன். இருபத்தைந்து வருஷ காலமாக நமது க்ரந்தமாலா கார்யாலயம் மூலமாகப் பலவகை க்ரந்தங்களின் பதிப்பு நடைபெற்று வருகின்றது. நமது பூர்வாசாரியர்க ளருளிச்செய்த மூல க்ரந்தங்கள் வியாக்கியான க்ரந்தங்கள் பெரும்பாலும் இந்த கார்யாலய த்வாரா தேவநாகரி தெலுங்கு, தமிழ் விபிகளில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன; வெளியிடப்பட்டிரு

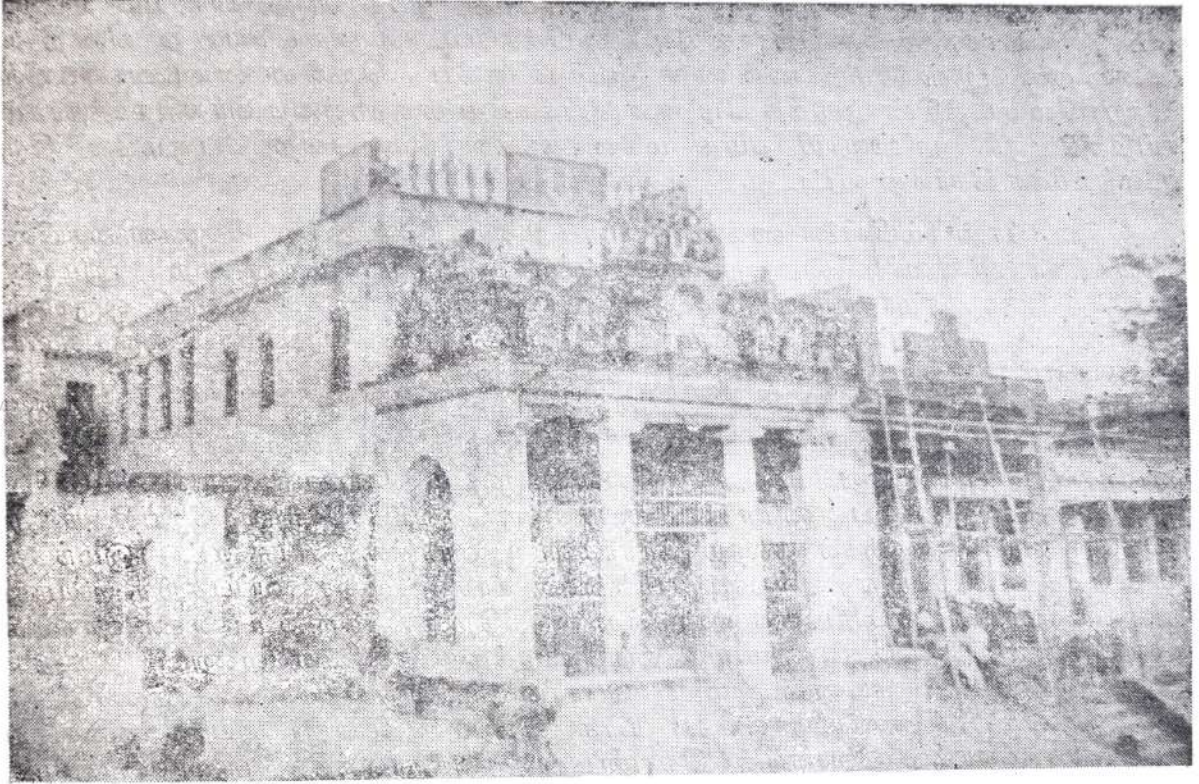

ஸ்ரீமதுபயவே வித்வான்
அக்காரக்கனி ஸம்பத் குமாராசாரி
யர், M. A. (பெரிய ஜாமாதா)

வருகின்றன. ஸ்வாமி யெம்பெருமானருடைய ஸகல க்ரந்தங்களும் பகவத் ராமாநுஜ க்ரந்தமாவது யென்கிற பெயரால் இருபது வருஷங்களுக்கு முன் தெலுங்கு விபியில் வெளியிடப்பட்டன. அது ஐந்தாறு வருடங்களுக்கு முன்னரே நிச்சேஷமாக ஆய்விட்டபடியால், சென்ற வருஷத்தில் அதுவே ஸர்வதேச வ்யாபியான தேவநாகர விபியால் வெகு நேர்த்தியாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனருளிச்செய்த ஸகல க்ரந்தங்களும் “ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாவது” என்னும் பெயரால் ஒன்பது ஸம்புடங்களாக வெளியிடப்பட்டிருப்பது நாடு நகரமும் நன்கறிந்ததாகும். இதில் சில ஸம்புடங்களுக்குப் புநர்முத்ரணம் செய்ய வேண்டிய ஆவச்யகதை ஏற்பட்டதனால் அதுவும் க்ரமேண நடந்து வருகின்றது. மணவாள மாமுனிகளருளிச் செய்த ரஹஸ்ய வியாக்கியானங்களெல்லாம் ‘ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்தி க்ரந்தமாவது’ என்னும் பெயரால் தெலுங்கு விபியில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. பகவத் விஷயம் ஈடு முப்பத்தாறுபிரப்படி மட்டும் கித்ய காலகேஷபத்திற்கு அர்ஹமாய் படி தமிழ் விபியிலும் தெலுங்கு விபியிலும் இரண்டிரண்டு ஸம்புடமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக நடந்து வரும் க்ரந்தப் பிரசுரங்களை யாவரும் தெரிந்து கொள்ளப்பாங்காக இந்த நான்காவது பகுதியில் சிலசில பக்கங்களிலே கீழே குறிப்புரைபோல் விளக்கி வருவது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. தனியாக ஸூசிபத்திரங்களையும் வரவழைத்துப் பார்க்கலாம். இந்தப் பதிப்புகளெல்லாம் பல வுர்களில் பல அச்சுக்கூடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நம்முடைய வாழ்க்கையில் இதுவொரு மிகப்பெரிய காரியம். பலரும் இதை அதிமானுஷ்க்ருத்யமென்றே பாராட்டுவர்கள். இதை நாமே எழுதிக்கொள்வது அநுசிதமாயினும் சில ஸமயங்களில் நாமும் வியப்படைய வேண்டும்படி இஃதிருப்பதனால் “பானே தவஞ்செய்தேன்” என்ற ஆழ்வார் முறையில் விஜ்ஞாபிக்கிறபடி. இவ்வரிய பெரிய காரியங்களெல்லாம் இங்கே ஸேவை ஸாதிக்கின்ற நமது ஜ்யேஷ்ட ஜாமாதாவின் ஸஹயோகத்தினாலேயே ஒழுங்குபட்டு நடந்து வருகின்றன. இவர்க்கு M. A. என்கிற பட்டமிருப்பதைக் கண்டு ஆங்கிலம் பயின்றவர் போலும் என்று மட்டும் நினைத்து விடலாகாது. நியாய வேதாந்தங்களைப் பரிபூர்த்தியாக வரியடைவே கற்றவர். மற்றும் அனேக தந்த்ரங்களின் மரியாதைகளை நிஷ்களங்கமாக நிலைகண்டவர். விமர்சசக்தியே வடிவெடுத்தவர். ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களிலும் ஆழ்ந்தபரிசயம் பெற்றவர். வடநாட்டில் உஜ்ஜயினி ப்ராக்ரந்தங்களிலும் ஸௌராஷ்ட்ர மண்டலங்களிலும் சிஷ்யஸம்பத்து உடையவராகையாலே நன்கு

ரூர்ஜரம் முதலான பாஷைகளிலும் விசதவிஜ்ஞானம் பெற்றவர். கும்பஹாநா? ஸர்வாத்மநா அதிசயிக்கத்தக்க அறிவாளி. பரமகாருணிகனான எம்பெருமான் ஸங்கல்பித்த இவருடைய ஸஹயோகத்தினால்தான் நம்முடைய க்ரந்தமாலா ப்ரகாசனங்கள் நாற்றிசையும் நறுமணங்கமழ நிற்கின்றன. [கீழே பக்கம் 153ல் இவருடைய திருத்தகப்பலார் பெருமைகள் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதும் காண்க.]

1931ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ காஞ்சியில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதியமைக்க நேர் பட்டதும் அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் தனிப்பட்டதொரு பாக்யவிசேஷம். நம்பிள்ளை ஸன்னிதி நிர்மாணத்தைப்பற்றின ஆலோசனை அடியேனுடைய

ஸ்ரீ காஞ்சி ஸன்னிதி வீதியில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதி

நெஞ்சில் ஒரு மூலையிலும் ஒரு நாளிலுமிருந்ததில்லை. காஞ்சியில் நம்பிள்ளை திருப்ரதிஷ்டை செய்ய வேணுமென்கிற எண்ணம் மட்டுமிருந்தது. அடியேனுடைய வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலைக்கென்று ஒரு பெரிய கட்டிடம் ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால் அதிலேயே நம்பிள்ளையை யெழுந்தருளப்பண்ணி ஆரதிக்கலாமா என்கிற ஆசை 30, 35 ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்பு சிறிது தோன்றியிருந்ததுண்டு. இது சாசுவதமாக நிர்வஹிக்க வேண்டிய விஷயமாதலால் அல்பசக்திகரான நமக்கு இது நெஞ்சாலும் நினைக்கத் தகாததென்று அவ்வாசையை அப்போதே விசைக்கக் கொண்டேன். ஆனாலும் *இருகரையுமிழ்க்கும் க்ருபாப்ரவாஹமுடைய வனென்று போற்றப்படுகின்ற எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தை யாரேயறி வார்? இந்த அப்புத ஸங்கடனையைப்பற்றிச் சிறிது விவரித்தெழுத ஆசை கிளர் கின்றது. தேவப்பெருமானுடைய ஸன்னிதித் திருமுன்பே [மேலண்டை கோபு ரத்தின் முன்னணியில்] இந்த நம்பிள்ளை ஸன்னிதி அமைந்திருக்கின்றது. ஸன் னிதிவீதியில் வடவண்டை வாதையில் 39 லக்கமுள்ள இந்தத் திருமாளிகை ஒரு

வடகலை ஸ்வாமியின் க்ருஹமாக இருந்து வந்தது. ஸ்ரீமதஹோபிமைடாதிபதி யாஸ்தானத்தை அலங்கரித்திருந்த ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் பூர்வாச்சரமத்தில் இந்த பவனத்திலே நெடுநாள் குடிவாழ்ந்து வந்ததுண்டு. இந்த க்ருஹஸ்வாமியானவர் இந்த க்ருஹத்தை விற்பனை செய்துவிட வேண்டுமென்று முப்பது ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்னமே முயற்சி செய்திருந்தார். 1927ஆம் வருஷத்தில் அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி இந்த க்ருஹத்தை வாங்கிப் ப்ரதிவாதிபயங்கர மடமாக ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றிப் பன்னிராயிரம் ரூபாய் விலைக்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அப்போது ஸ்ரீஸ்வாமி வடநாட்டில் எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அந்த விலைத்தொகையும் அடியேனிடம் வந்து மூன்றுமாதம் தங்கியிருந்தது. அப்போது இந்த க்ருஹவிக்ரயம் ஏதோ ஸ்பர்த்தா விசேஷத்தினால் பலரால் ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டுத் தடைபெற்று நின்றது. அதன்பிறகு ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதி வீதியிலேயே தென்னண்டைவாடையில் அஹோபில மடத்தின் அடுத்த கீழண்டை பக்கத்து க்ருஹத்தை வாங்கி உத்தாரம் செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீஸ்வாமி தமது மனோரதங்கள் நிறைவேறப்பெறாமலே திரு நாடலங்கரிக்க நேர்ந்து விட்டது. அதுநிர்க.

இப்போது நம்பிள்ளை ஸன்னிதியாக அமைந்திருக்கின்ற திருமாளிகையின் ஸொந்தக்காரரானவர் [இற்றைக்கும் வாழ்ந்து கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீமான் புதுச்சேரி க்ருஷ்ணமாசாரியர்] 1939ஆம் வருஷத்தில் ஆனி மாதத்தில் ஒருநாள் நடுநிசியில் அடியேனுடைய க்ருஹத்திற்கு வந்து துயிலெழுப்பி “ஒரு சிறிய விஜ்ஞாபனம்; சற்று வெளியில் எழுந்தருளவேணும்” என்றார். அடியேன் உணர்ந்து வெளியேவந்து என்ன செய்தி? என்றவாறே “என்னுடைய க்ருஹத் தின்மேல் கடன்தொல்லை மிகவும் சிரமமாகவிருக்கிறது; அதை இப்போது விற்பனை செய்துவிட வேண்டுமென்று தீவிரமாக முடிவு செய்துவிட்டேன். 10, 12 வருஷங்களுக்கு முன்பு பன்னிராயிரம் ரூபாய்க்கு தேவரீரே முடிவு செய்திருந்தது ஞாபகமிருக்கும். வீணாகக் கலஹக்காரர்களின் வார்த்தையைக்கேட்டு இழந்தேனப்போது. இப்போது அவ்வளவு விலையில் நான் ஆசைவைப்பதற்கு நியாய மில்லை. நாலாயிரம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்து விடுகிறேன். கிருபைபண்ணி வாங்கிக் கொள்ளவேணும். இந்த ஸமயம் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்கவேணும். தேவரீர் உபேக்ஷித்தால் வீடே கடனில் மூழ்கிப் போய்விடும்; எவ்விதமான சாக்குப்போக் கும் சொல்லாமல் கிருபைபண்ணியே யாகவேணும்” என்று தயநீய தசையை அபரிமிதமாகக்காட்டி வேண்டிக் கொண்டார். அக்காலத்தில் ஸ்ரீமான் அழகு செய்யூர் (அழிகுர்)- ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் என்பவர் அடியேனுடைய பாடசாலையில் வேதோபாத்யாயராயும் அடியேனுடைய ஸர்வகார்ய துரந்தரராயும் இருந்து வருகிறார். அவரையும் இவர் புரஸ்கரித்துக் கொண்டுவந்து வெகு நிர்ப்பந்தம் செய்தார். அந்த ஸமயத்தில், நாலைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு அடியேனுடைய க்ருஹத்தை ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் செலவில் உத்தாரம் செய்திருந்தபடியால் வேறு க்ருஹம் வாங்க வேண்டுமென்கிற விருப்பம் சிறிதுமில்லாமலிருந்தபடியால் ‘தற்காலம் எனக்கு ஆவச்யகதை இல்லையே!’ என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் “அப்படி சொல்லி விடக்கூடாது; சென்னையில் பல பெரியமனிதர்களுண்டு; யாருக்காவது தேவரீர் நியமித்தால் ஆகாததன்று; தேவரீர் மனம் வைத்தால் அநாயாஸமாக நிறைவேறக்கூடியதே இது; எப்படியாவது க்ருபை பண்ணியே யாகவேணும்; விலையில் சிறிது குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமானாலும் குறைத்துக்கொள்வது; எந்த விதத்திலும் தேவரீரே கதி; தேவரீரே வழிகாட்டி யாக வேண்டும்” என்று சொல்லி விழுந்து விழுந்தெழுந்தார். ‘ஸரி, பார்ப்போம்; போய்வருவது’ என்று சொல்லி யனுப்பிவிட்டேன். அப்போது இரவு ஒருமணி யிருக்கும். அதன்பிறகு தூக்கம் கொள்ளவில்லை. அவருடைய தயநீயதசையை

நினைக்க நினைக்க, எப்படியாவது இவருடைய வேண்டுகோளைப் பூர்த்தி செய்து வைக்க வேண்டுமென்று திடமான ஊக்கமுண்டாயிற்று. உபாயசிந்தனை பண்ணிக் கொண்டேயிருக்கையில் கண்ணுறங்கிற்று. அப்போது ஒரு சிறிய கனவு, ஸ்ரீஹஸ்தி சைல சிகரத்தில் கர்ப்பக்ருஹத்தின் திருமுன்பே கோலப்படியில் தேவப்பெருமாள் கீழே புறப்பாடு கண்டருள்வதற்காக எழுந்தருளியிருக்கிறார்;

அங்கே அடியேன் ஸேவித்துக் கொண்டு நிற்கிறேன். ஒரு அர்ச்சகர், ஒரு பரிசாரகர் தவிர அங்கு வேறு யாருமில்லை. அப்போது பெருமாள் திருமேனியில் ஒரு புஷ்ப ஸரங்கூட இல்லை; அர்ச்சகர் பெரிய பெருமானிடம் விரைந்து சென்று ஒரு புஷ்பத்தண்டையைக் கொண்டு வந்து கையில் கொடுத்து ஸீசடகோபன் ஸாதிக்கிறார். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு பரமபாக்யம்! என்று சொல்லி நிற்கிறேன். அதே க்ஷணத்தில் நித்யப்ரதக்ஷிண பாராயண கைங்கர்ய ஸமயம் ஸந்திஹிதமானபடியாலே பாடசாலையில் கணகணகணவென்று சோமங்கலமடிக்கும் பேரரவம் செவிப்படுகின்றது; உடனே கண்விழித்தெழுந்தேன். இதுவொரு பெரிய சகுனமாகவும், பேரருளாளன் திருவுள்ளமுகந்து நியமிக்கிறபடியாகவும் தோன்றிற்று. அதனால் மிகுந்த வுத்ஸாஹமுண்டாகி நித்யப்ரதக்ஷிணபாராயண கைங்கரியத்தை முடித்துக் கொண்டு தீர்த்தமாடி விட்டு பெங்களூர் புறப்படுவதென்று நிச்சயித்தேன்.

சென்னைவாஸிகளான வைச்யர்களில் எனக்குப் பரமாப்தர் ஊரா. ஸ்ரீராமலு செட்டியாரென்பவர். கீழே மூன்றம்பகுதியில் பக்கம் 165ல் இவருடைய உருவப்படம் காணத்தக்கது, இவருடைய அபிமான விசேஷங்களையும் அங்குச் சிறிது ப்ரஸ்தாவித்திருக்கின்றேன். இந்த செட்டியார் அப்போது கோடைகால விச்ரந்திக்காக பெங்களூர் சென்றிருந்தபடியால் அங்குச்சென்று இவரிடம் சொல்லி அந்த ஸன்னிதிவீதி க்ருஹத்தை விலைக்கு வாங்கச் செய்யலாமென்கிற நோக்கத்துடன் அன்றே அவ்விடம் புறப்பட நிச்சயித்தேன். உடனே அந்த க்ருஹஸ்வாமியை ஸந்தித்து க்ருஹத்தின் க்ரயத்தொகை விஷயமாக ஒரு முடிவு செய்து கொள்ள வார்த்தையாடி இரண்டாயிரத்தெழு நூறு ரூபாயென்று முடிவு செய்து கொண்டு புறப்பட்டு அன்று மாலையிலேயே பெங்களூர் சென்று சேர்ந்து ஸ்ரீராமலு செட்டியாரைச் சந்தித்தேன். அப்போதும் எனக்கு நம்பிள்ளை ஸன்னிதி நிர்மாண உத்தேசம் சிறிதுமிருந்ததில்லை. தேசாந்தரிஸ்வாமிகள் தங்கும் விடுதியான ராமாநுஜகூடமாக இந்த க்ருஹத்தை உபயோகப்படுத்தவே எண்ணமிருந்தது. செட்டியாரிடம் நான் சொன்னது இவ்வளவே—“காஞ்சி புரத்தில் ஸன்னிதி வீதியில் கோபுரத்வார ஸமீபத்தில் ஒரு க்ருஹம் விற்பனைக்கு வருகிறது; இதை நீர் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டால் நாளடைவில் அதை எவ்விதமாகவாவது உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம்” என்று. அதற்கு அவர் உடனே பதில் சொல்லி விட்டார்—“காஞ்சிபுரத்தில் எனக்கு க்ருஹம் எதற்கு? கதாசித் நான் அவ்விடம் வந்தால் ஸ்வாமி திருமாளிகை இருக்கவே யிருக்கிறது; இது அநபேக்ஷிதம்” என்றார். அதன் மேல் நான் சொன்னதாவது—“நீர் வாங்கிக்

கொள்ள ஸௌகரியமில்லையானால் ஸரி; நான் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்; தற்காலம் இதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்ய வேணும்" என்றேன் அதற்குத் தடையேயில்லை யென்று சொல்லி, சென்னையிலுள்ள தமது பிரதிகிதிக்கு உடனே கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்—'ஸ்வாமி அபேக்ஷிப்பது போல் தடையில்லாமல் பணம் கொடுப்பது' என்று. அக்கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு உடனே அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மறுநாள் கவித்தப்படுத்திக் கொண்டு ஊர்வந்து சேர்ந்து சொன்ன வளவில், அவர் வாடின முகத்தோடு பாபிகள் காரியம் நிறைவேற மாட்டாதபடி என்ன செய்வேன்? ஒரு வாரத்திற்குள் நாலாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஒரு வயாலால் தேவரீருடைய க்ருபையையே நாடி வரு

ஸ்ரீமான் உலே. வேங்கடரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி (முதுநூர்பாடு) (வைகுண்டவாஸி)

லால் தேவாரம் முன்னின்று முடிப்பது" என்று சொல்லி விட்டு அடியேன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் போய் விட்டேன். போனவொரு வாரத்திற்குள் விக்ரயம் முடிவு பெற்று ரிஜிஸ்ட்ரமாய் விட்டதென்கிற செய்தி அடியேனுக்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாள் திருமுன்பே தெரியவந்தது. பிறகு ஊர்வந்து சேர்ந்த பின் ஆடி மாதத்திலேயே ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தன்று க்ருஹநிர்மாணம் தொடங்கியிற்று.

மேற்கு கோதாவரி ஜில்லாவில் முதுநூர்பாடு என்பது ஓர் அக்ரஹாரம். அவ்விடத்தில் ஸ்ரீமான் வேங்கடரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி யென்கிற பெரியவர் மஹாதனிகர். மிகப்பெரிய

ஐயின்தாரி. அளவிறந்த தருமங்கள் செய்தவர். அந்த மஹான் யாத்ருச்சிகமாக அப்போது காஞ்சிபுரம் வந்திருந்து நமது பாடசாலையைச் சேர்ந்த ஹாஸ்டலில் தங்கியிருந்தார். ஸன்னிதி வீதியில் க்ருஹநிர்மாணம் தொடங்கினவன்று அப்பெரியார் அங்கிருந்தார். அப்போது ராமாநுஜகூட நிர்மாணமென்கிற அபிஸந்தியேயிருந்தது. அதற்காக அப்பெரியார் அன்றே ஆயிரத்துநூற்றுப் பதினாறு ரூபாய் நன்கொடை யளித்தார். அஸ்திவாரத்திருப்பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. “நம்பிள்ளை ஸன்னிதி கட்டப்படுகிறதாம்” என்று ஊரில் ப்ரவாதமுண்டாயிற்று. வஸ்துஸ்திதியில் அங்ஙனம் அடியேனுடைய உத்தேசயிருந்ததில்லை. ப்ரவாதமோ ப்ரபலமாகப் ப்ரவிவிட்டது. வெளியூர்களிலிருந்தும் பலஸஹ்ருதயஸஹ்ருந்மணிகள் “நம்பிள்ளை ஸன்னிதி நிர்மாணமாகிற தென்று தெரியவந்தது; ப்ரமஸந்தோஷம்” என்று கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. ‘இங்ஙனே எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளம் போலும்’ என்று கொண்ட அடியேன் நம்பிள்ளை ஸன்னிதியேயாகுவென்று அத்யவஸித்து விட்டேன். கீழ் இரண்டாம் பகுதியில் பக்கம் 105ல் வைதிக கோஷ்டியில் ஒன்பதாமவராக விளங்குகின்ற ஸ்ரீஉவே. தி. ந. ச. திருவேங்கடாசாரியர் “நம்பிள்ளையோடு கூட அவருடைய ப்ரதாநசிஷ்யர்களான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளைகளையும் எழுந்தருளப்பண்ணினால் நலமாம்” என்று ப்ரஸ்தாவித்தார். இதுவும் எம்பெருமான் திருவுள்ளம்போலுமென்று கொண்டு அங்ஙனமே செய்யலாயிற்று.

Srivatsam

மூன்று நான்கு மாதங்களில் கனவேகமாகத் திருப்பணி நடைபெற்று முடிந்தது. அப்போது முப்பதினாயிரம் ரூபாய் செலவில் திருப்பணியாயிற்று. அடுத்த கார்த்திகை மாதத்திலேயே ரேவதியன்று திருப்பதிஷ்டை நடைபெற நிர்ணயமாயிற்று. மழையோ வாசாமகோசரமாகப் பெய்து கொண்டிருக்கின்றது. தென்னிந்திய ரைல் மார்க்கங்கள் பெரும்பாலும் சிதிலமாகி ரைல் போக்கு வரத்தும் தடைபட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்தில் திருப்பதிஷ்டையை எப்படி நடத்துவது? தற்போது நிறுத்தி உத்தராயணத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாமா? என்கிற ஆலோசனையும் இருந்து வந்தது. இதிகர்த்தவ்யதா மூடனாய்த் திகைத் திருக்கையில் ஆழி மழைக்கண்ணன் கண் திறந்து விட்டான். ஒருவாரம்பத்து நாள் முந்தியே மழையின் ரைல் மார்க்கங்களும் செப்பனிடப்பட்டு விட்டன. ப்ரதிஷ்டா முஹூர்த்தம் நிஸ்ஸந்தேஹமாக நிர்த்தாரணம் பெற்றுவிட்டது. * இமவந்தந் தொடங்கி இருங்கடலளவும் * என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தபடியும் * ஆசை லாத் அத்ரிகந்யா சரண கிஸலயந்யாஸ தந்யோப கண்டாத் ஆரக்ஷோநீத ஸீதா முக கமல ஸமுல்லாஸ ஹேதோச் ச ஸேதோ: * என்று ஆளவந்தாரருளிச் செய்த படியும் தென்னாடு வடநாடுகளிலிருந்து எண்ணிறந்த ஆப்தர்களும் பணடிதர்களும் வைதிகர்களும் மண்ணும் மணமுங் கொள்ள வந்து குழுமி விட்டார்கள். இப்போது திருமலை திருப்பதியில் ஸ்ரீமத் ப்ரமஹம்ஸ, சின்ன ஜீயர்ஸ்வாமியாக எழுந்தருளியிருந்து ஸேவைஸாதித்தருளும் ஸ்ரீஸ்வாமி அப்போது பூர்வாச்சரமஸ்தராயத் திரு வல்லிக்கேணியில் ப்ரவசந நிரதராக எழுந்தருளியிருக்கின்றார்; அந்த ஸ்வாமி சிஷ்ய பரிவாரங்களுடனே எழுந்தருளியிருந்து அநுக்ரஹித்தது அடியேனுக்கு மிகவும் பெருமையாயிருந்தது. அந்த ஸமயம் ஐந்துறு திருநாமங்களுக்குக் குறையில்லாமல் எழுந்தருளியிருந்து ஸேவை ஸாதித்தவதிசயம் இற்றைக்கும் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நின்று நீங்காத காட்சி. வைதிக லௌகிகர்களும் மற்று முள்ள சிஷ்ய வர்க்கங்களும் சேர்ந்து ஆயிரம் வ்யக்திகளுக்குக் குறையில்லாதபடி குழுமி விட்டார்கள். இத்தனை பேர்களையும் ஐந்து நாள்களுக்கு எப்படி ஆராதிக்கப் போகிறோமென்கிற கவலை அடியேனுக்குப் பெரிது முண்டாயிற்று. ஆனால் ஒரு

விஷயம் வெகு அவலேபத்துடன் விஜ்ஞாபிக்கிறேன்;— விரலுக்குத் தகாத வீக்க மென்னும்படி அடியேன் ஸ்வசக்தியை மீறி ஸாஹஸமாகவே எவ்வளவு பெரிய காரியங்களை ஆரம்பித்தாலும் அவற்றை அநாயாஸமாகத் தலைக்கட்டிக் கொண்டு போகிறவன் எம்பெருமான். விசேஷித்து இந்த தைவபலம் அடியேனுக்குள்ளது.

கந்திகல்மெட்டு கொம்பல்லி
ஆண்டாளம்மா ஹைதராபாத்

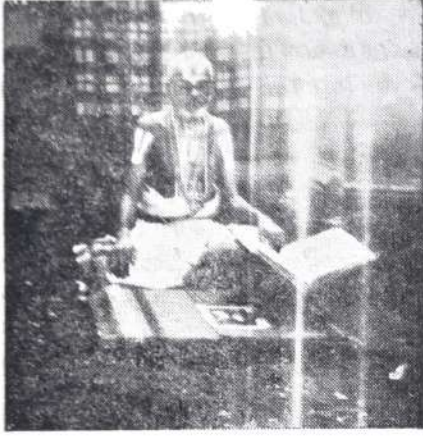
இதை நான் இருபதாவது வயதிலிருந்து ஏதத் க்ஷணபர்யந்தம் ஸ்வாநுபவத்தில் கண்டு வருகிறேன். ஆனாலும் அந்தந்த ஸமயங்களில் இது எப்படி நிறைவேறப் போகிறதென்கிற கவலை சிறிது தோன்றும். அதேக்ஷணத்தில் எம்பெருமான் “நானுனக்குக் கையாளா யிருக்க ஏதுக்குக் கவலை?” என்று சொல்லுவான் போன்று எண்ணினதற்கு மும்மடங்காகக் கார்ய நிர்வாஹம் செய்து போருவன். திருப்ரதிஷ்டை ஸமயத்தில் உபஸ்திதர்களாயிருந்த பெரிய மனிதர்களெல்லாரும் எனக்குச் சிறிதும் கவலை யில்லாதபடி தாங்களே முன்னின்று எல்லாப் பொறுப்புகளையுமேற்று வெகு விபவமாக நடத்தி வைத்தார்கள். ஹைதராபாத் நகரத்தில் கந்திகல் மெட்டு என்னும் பகுதியில் ஸ்ரீகோதண்ட ராமஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தை நிர்வஹித்து வருகிற ஸ்ரீமதி. கொம்பெல்லி ஆண்டாளம்மாள் பகவத் பாகவதா சார்ய கைங்கர்ய துரந்தரையாய் ஸுப்ரஸித்தை. திருமலை திருப்பதி ப்ரதிவாதி பயங்கராசார்ய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற பரம வைஷ்ணவி. அந்த அம்மா திருப்ரதிஷ்டைக்கு முன்னாடியே வந்திருந்தபடியால் வந்தவர்களுக்கெல்லாம் ததீயாராதனை கைங்கர்யப் பொறுப்பைத் தான் பரம ஸந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்திவைத்தது எஞ்ஞான்றும் மறக்க முடியாதது. இவ்வண்ணமாக ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு கைங்கரியத்தில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு மொத்தத்தில் பதினாயிரம் ரூபாய் செலவில் ஐந்துநாள் திருப்ரதிஷ்டை மஹோத்ஸவம் மஹா ஸமாரோஹமாக நடந்தேறியது. இதற்கு அடியேன் உத்தேசித்திருந்த திட்டம் இரண்டு மூன்றுயிரத்திற்குட்பட்டதே. ஆயினும் ஸ்ரீஹஸ்திசைல சிகரோஜ்ஜ்வல பாரிஜாதமான பேரருளாளன் தனதருள் வெள்ளத்தைப் பெருக்கினபடி வாசாமகோசரம். ஸ்ரீராஜமன்னார் ஸன்னிதியிலிருந்து ஸ்ரீபாஞ்ச ராத்ர நிபுணர்களான தீக்ஷிதர்கள் எழுந்தருளியிருந்து திருப்ரதிஷ்டையை வெகு சிறப்பாக நடத்திவைத்தார்கள். 1939 ப்ரமாதி ஸம்வத்ஸரம் கார்த்திகை மாதம் ரேவதியன்று திருப்ரதிஷ்டையாகி அன்றே தொடங்கித் திருக்கார்த்திகையளவும் நான்குநாள் திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவமும் நடந்தேறியது. இந்த ஸன்னிதியின் பின்பாகம் வெகு விஸ்தாரமான நிலமாதலால் அப்போது காலியாயிருந்த அவ்விடத்தை ராமாநுஜ சுடமாக்க வேணுமென்கிற மனோரதம் அப்போது திருப்ரதிஷ்டைக்கு வந்திருந்த சென்னைவாஸிகளான பக்த பாகவதோத்தமர்களுக்கு உதித்தது. ஏழெட்டு மாதங்களுக்குள்ளாகவே நாற்பதினாயிரம் ரூபா செலவில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதியின் பின்புறம் முழுவதும் ராமாநுஜ சுடமாக நிறுமிக்கப்பட்டு அந்நாள் தொடங்கியே தேசாந்தரிகளுக்கு ஸௌகரியமான வஸதியாக அமைந்துள்ளது. நம்பிள்ளை நிலயமென்று இதற்குப் ப்ரஸித்தி.

நம்பிள்ளை ஸன்னிதியின் நித்ய நைமித்திக க்ரமங்கள்

நம்பிள்ளை ஸன்னிதி திருப்பதிஷ்டையான அந்நாள் தொடங்கி நித்ய நைமித்திக க்ரமங்களெல்லாம் ஏகரீதியாகவும் மிகச் சிறப்பாகவும் நடைபெற்று வருகின்றன. தினப்படியாக இரண்டுவேளை திருவாராதனம்—காலை வேளையில் திருப்பாவை கோஷ்டி—மாலை வேளையில் நாலாயிர க்ரமமாக நித்யம் ஒருபதிகம் ஸேவிப்பது—திவ்யதேச க்ரமத்திலே தீர்த்தப்ராஸாத விநியோக கோஷ்டி நடைபெறுவது—உசிதமாக தேசாந்தரிகளை ஆரதிப்பது. இது நித்யக்ரமம். த்வாதசி தோறும் காலையில் திருமந்தார்த்த கோஷ்டி. (அதாவது) முழுகூழ்ப்படி ஸேவித்து சாத்துமுறை செய்வது. திருவிசாகந்தோறும் ஆசார்யஹ்ருதயம். திருமூலந்தோறும் தத்வத்ரயம். திருவோணந்தோறும் ஸ்ரீவசநபூஷணம். இதையும் நித்யக்ரமமென்றே கொள்ளலாம். நம்பிள்ளை திருநகூத்தரம் க்ருத்திகையாதலால் அன்று திருநெடுந்தாண்டகம் ஸேவித்துச் சாத்துமுறை செய்வது. பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருநகூத்தரம் ரோஹிணியாதலால் அன்று நாச்சியார் திருமொழி முடிவில் இரண்டு திருமொழிகள் ஸேவித்துச் சாத்துமுறை செய்வது. வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை திருநகூத்தரம் ஸ்வாதியாதலால் அன்று பெரியாழ்வார் திருமொழியில் ஆத்யந்தத் திருமொழிகள் ஸேவித்துச் சாத்துமுறை செய்வது. ரேவதி திருப்பதிஷ்டா நகூத்தரமாகையாலும், இவ்வாசார்ய வர்யர்களின் நித்ய ஸேவைக்கு உரியனையிருந்த ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருநகூத்தர மாகையாலும் அன்று அமலனாதிபிரான் ஸேவித்துச் சாத்துமுறை செய்வது. இங்கு நம்பிள்ளை யொருவர்க்கே மூலத் திருமேனியும் உத்ஸவத் திருமேனியுமுள்ளது. மற்றையாசிரியர்க ளிருவருக்கும் உத்ஸவத் திருமேனியே யுள்ளது. இவ்வாசார்யர்களுக்கு ஆராத்ய தேவதைகளாகப் பெரியபெருமாள் சக்ரவர்த்தி திருமகனார் கண்ண பிரான் ஆண்டாள் இவர்களும் திருக்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். ஆழ்வாராசார்யர்க ளெல்லாருடையவும் வருஷத் திருநகூத்திர நன்னாள் ஸேவை சாத்துமுறை விசேஷங்களுடன் குறையறக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. கார்த்திகை மாதத்தில் நம்பிள்ளையின் வருஷோத்ஸவம் பத்துநாள் இரண்டு வேளையும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவில் வெகு விசேஷமாக நடைபெற்று வருகின்றது. ஆனிமாதத்தில் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை யுத்ஸவமும், ஆவணி மாதத்தில் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யுத்ஸவமும் பத்துநாள் இரவுவேளை மட்டும் திருவாய்மொழியாயிரம் ஸேவையுடன் தனித்தனி 250 ரூபாய் செலவில் நடைபெற்று வருகின்றன. பகவத் பாகவத க்ருபையினால் இந்த நித்ய நைமித்திக க்ரமங்கள் சாச்வதமாக நடைபெற்று வரும்படி வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் இது அசிந்திதமும் அப்ராதிக்கிதமும் அநந்ய லப்யமுமான விசேஷம். இதிலிருந்து பல மஹான்களுடைய பரமக்ருபைக்கும் ப்ரேமத் திற்கும் இலக்காகப் பெற்றேன். அப்படிப்பட்ட ப்ரேமவான்கள் நாற்றிசையிலும் நிரம்பியிருக்கிறார்கள். அன்னவர்களில் காலஞ் சென்றவர்கள் பலர். ஜீவித் திருப்பவர்களும் பலர். அனேகருடைய உருவப்படங்கள் கிடைக்காமையினால் அவர்களைப்பற்றிப் ப்ராஸ்தாவம் செய்வதற்கில்லை. அனேகருடைய உருவப்படங்கள் ஸம்பாதிக்கப்பட்டிருந்தும் கைதவறிவிட்டன. இவ்வண்ணமாக வொரு தன்சரிதைநூல் வெளியிடவேணுமென்கிற உத்தேசம் ஸமீப காலத்திலேயே தோன்றினபடியால், பல மஹான்களின் உருவப்படங்கள் கைப்பட்டிருந்தும் அச்ரத்தை யினால் கைசோரவிட நேர்ந்தது. சில மஹான்கள் எவ்வளவு பிரார்த்திக்கப் பட்டும் உருவப்படங்களை உதவுகின்றிலர். மீண்டும் அவர்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பெங்களூர் ப்ராந்தத்தில் அந்ருதூர் என்னும்க்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீமதுபயவே. ராமாதுஜாசார்ய ஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த ஸ்வாமிக்கு இப்போது

எண்பது திருநகைத் தாங்களுக்கு மேலாகிறது. வயதிற்போலவே ஞானத்திலும் சிலத்திலும் முதியான இந்த ஸ்வாமி இளமையில் காஞ்சிபுரியில் எழுந்தருளி

ஸ்ரீமதுபயவே.

A. S. ராமநுஜாசார்யஸ்வாமி
ஜமீன்தார், அம்ருதார்.

ஸ்வாமியின் திருக்குமாரர்கள் நல்ல பதவிகளில் ப்ரதிஷ்டிதர்களாக விளங்குவருகிறார்கள்.

யிருந்து ஸ்ரீமதுபயவே குன்றபாக்கம் வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி ஸகாசத்தில் நியாய சாஸ்த்ர மதிகரித்தவர். அடியேனுடைய திருத் தகப்பனார்க்கும் மாதாமஹ ஸ்ரீஜீயர் ஸ்வாமிக் கும் பரம ப்ரேமபாத்ரமா யிருந்தவர். நம்பிள்ளை ஸன்னிதிக்கு விசேஷ கைங்கரியங்கள் செய் திருப்பவர். ஒரு பர்யாயம் வடநாட்டு யாத்திரை முழுவதும் பதரிகாச்ரம முட்பட இந்த ஸ்வாமி யோடு கூடியிருந்து செய்ய ப்ராப்தமாயிற்று.

* நிவாஸ வ்ருக்ஷஸ் ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பரா கதிஃ, தாதூநாமிவ சைலேந்த்ரோ குணநாம் ஆகரோ மஹாத் * என்னப்பட்ட சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய திருக் குணங்களை இந்த ஸ்வாமி பக்கவிலே மிகமிகக் கண்டு அதிசயித்தார்கள் உடனிருந்த யாவரும். இவர் திருமேனி பாடவத்தோடிருந்த காலத்தில் அடிக்கடி காஞ்சிக் கெழுந்தருளி ஸேவை ஸாதித்துக் கொண்டிருப்பர். இப்போது மிகவும் அசக்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிறபடி. இந்த

(நமது வெளியீடுகளின் விளம்பரம்—முன் தொடர்ச்சி)

20. பூருவாசாரியர்க ளருளிச்செய்த ஸ்கல ஸ்தோத்ர பாடல்களுக்கும் தெளிவான வுரைகள். மொத்தம் விலை 20—0—0. (அவை தனித்தனியாகவும் கிடைக்கும்)

21. ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரமென்கிற ஸ்தோத்ர ரத்நமும் சதுச் ச்லோகியும் விரிவுரை 1—8—0.

22. கத்யத்ரயம். ஸ்வாமி யெம்பெருமானு ரருளிச்செய்த சரணுகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் இவற்றுக்கு விரிவுரை 1—4—0.

23. ஸுதர்சந சதகம். ஸ்ரீகூரநாராயணஸ்வாமி யருளிச்செய்த விதற்கு மிகத் தெளி வான வுரை. மூலச்ச்லோகம் தேவநாகரி, க்ரந்தம், தமிழ் ஆக மூன்று லிபியிலுமுள்ளது. 2—0—0.

24. பஞ்ச ஸ்தவம். கூரத்தாழ்வா னருளிச்செய்த ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம், அதிமாநுஷ ஸ்தவம், ஸுந்தரபாஹுஸ்தவம், வரதராஜஸ்தவம், ஸ்ரீஸ்தவம் இவற்றுக்கு எளிய தெனிய உரை. ஒரே சம்புடமாக பயிண்டு செய்தது. 7—8—0.

25. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம். பூர்வ சதகமும் உத்தர சதகமும். மிக விரிவான வுரை. 3—8—0

26. ஸ்ரீகுணரத்ந கோசம். மிக விரிவான வுரை. 1—8—0.

27. ஸ்ரீகாஞ்சீ ஹஸ்த்யத்ரி வைபவம். ஸம்ஸ்க்ருத வசனரூபம். (க்ரந்தலிபி.) 0—8—0

ஷை தேவநாகரலிபி. 0—8—0.

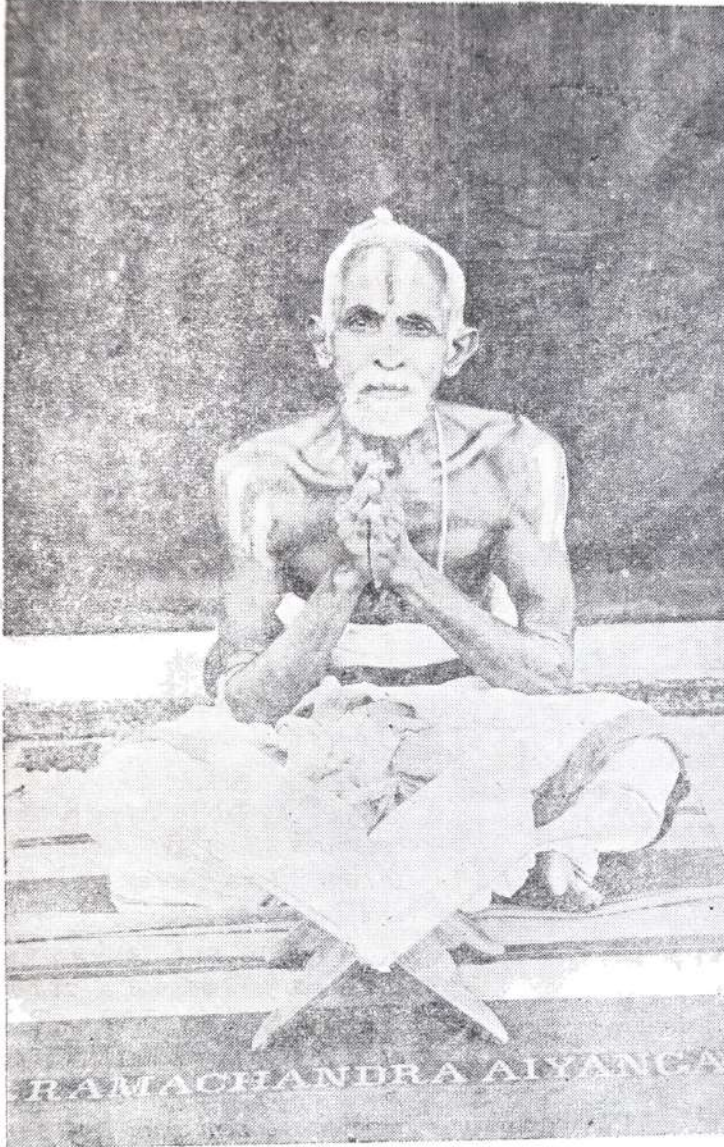
28. அத்திகிரி வைபவம். ஷை ஸம்ஸ்க்ருத வசன மொழிபெயர்ப்பு. 0—6—0

29. அற்புத சக்தி. எம்பெருமானுக் குண்டான அகடித கட நாசக்தி விசேஷத்தைப் பற்றின ஆராய்ச்சி. பகவானுடைய அந்தர்வயாப்தி விஷயத்தில் பரமத நிரஸகரூபம். 0—6—0

30. ப்ரஹ்ம வ்யாப்தி பரீஷ்க்ரியா. இதுவும் ஷை விஷயமானதே. ஸம்ஸ்க்ருத பத்ய கத்யரூபம். தேவநாகரலிபி. 0—12—0.

31. நான் கண்ட நஸ்து. திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகை யுரையின் மெற்புரைகள் 0—10—0.

ஆழ்வார் திருநகரி நவதிரூபங்களைச் சேர்ந்த தென்திருப்பேரையில் வாழ் பவரான ஸ்ரீமதுபயவே. K ராமசந்திரயங்கார் ஸ்வாமியின் திருக்குணங்களிலே

ஸ்ரீமதுபயவே. K. ராமசந்திரயங்கார் ஸ்வாமி
தென்திருப்பேரை.

அடியேன் அறியாக்காலத்திலிருந்தே ஈடுபட்டவன். இந்த ஸ்வாமி லௌகிகமான உத்யோகத்திலமர்ந்து வாழ்ந்தவர் அதில் வெறுப்புக் கொண்டு சீக்கிரமாகவே விச்ராந்தி பெற்று பகவத் பாகவதாசார்ய கைங்கர்ய நிஷ்டராய் ஸத்க்ரந்த காலகேஷப நிரதராக விளங்கி வருகின்றார். இந்த ஸ்வாமியின் உத்தமமான திருக்குணங்களை அவரவர்கள் அது பவித்து அறிய வேண்டுமே யொழிய அடியேனுடைய எழுத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்வதில் சுவையுண்டே. ஆனாலும் அடியேன் எழுதாமலிருக்க முடியாது. இவர் உத்யோகத்திலிருக்கும் போதே அடியேனுக்குப் பரிசிதர். பரமவைதிகரான விவர்க்கு லௌகிக உத்யோகத்திலிருப்பு எங்ஙனே பொருந்துகிற தென்று அடியேன் கவலை கொண்டதுண்டு. அப்போதே இந்த ஸ்வாமி உத்யோகத்தை விட்டு விலகிக் கொண்டார். க்ரமமான பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு யோக்கியமல்லாத காலத்தில் விலகிக் கொண்டபடியாலே சிறிதளவான பென்ஷன் தொகையே கிடைக்கும்படியாயிருந்தது. இருந்தாலும் அதில் பரம த்ருப்தி கொண்டவராய் ஸத்காலகேஷப நிரதராயினர். இயற்கையாகவே

குடும்பயோக கேசம நிர்வாஹத்திற்குப் பர்யாப்தமான உபபத்தியுடையவராதலால் பாகவதர்களை ஆராதிப்பதிலேயே அளவு கடந்த குதாஹலமுடையவராய் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையில் ஏகரீதியாக விளங்கி வருகிறார். இந்த ஸ்வாமி நமது நம்பிள்ளை ஸன்னிதிக்குச் செய்து போந்தவையும் செய்து வருகின்றவையுமான கிஞ்சித்காரங்கள் பல. பழுத்த பழமாக ஸேவை ஸாதித்து வருகின்ற இந்த ஸ்வாமி இவ்விபூதியில் இன்னமும் வெகு நாளைக்கு ஸேவை ஸாதித்துக் கொண்

புருக்கவேணும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர் என்னும் வ்யபநீசத்திற்கு இந்த ஸ்வாமி ப்ரத மலைய்ய பூதர் என்பது அடியேனுடைய அபிஸந்தி.

பல ஸம்வத்ஸரங்கள் பம்பாய் மகாநகரத்தில் மிகச்சிறந்த உத்யோக பதவியை

ஸ்ரீமதுபயவே. வி. வி. ஐயங்கார் ஸ்வாமி.
கரியமாணிக்கம்.

வவரித்துவந்த ஸ்ரீமதுபயவே வி. வி. ஐயங்கார் ஸ்வாமியை யறியாத லௌகிகர்களும் வைதிகர்களும் மிகச்சிலரே யிருக்கக்கூடும். இந்த ஸ்வாமி யின் நட்பு அடியேனுக்குப் பல ஸம்வத்ஸரங்களாக வுண்டு. இவர் பல ஸம்வத்ஸரங்கள் லௌகிக உத்யோகத்தில் அமர்ந்திருந்த வராயினும் இவரை நேரில் ஸேவிப்பவர்கள் இவரைப் பரம வைதிகோத்தமராகவே அறியிடுவார்கள். இங்கே திருவுருவப்படத்தில் எப்படி ஸேவை ஸாதிக்கிறாரோ அப்படியேதான் ஸதா ஸர்வதா ஸேவை ஸாதித்தருள்வர். சிலபேர்கள் போடோக்ராப் எடுப்பதற்காகத் தனிப்படக் கோலஞ் செய்து கொள்வதுண்டு; இந்த ஸ்வாமியின் திருக்கோலம் அங்கு என அமைந்ததன்று. ஸஹஜமான திருக்கோலமே யிது. பகலோடு இரவோடு வாசியற எக்காலத்திலும் இவ்வண்ணமாகவே ஸேவை ஸாதித்தருள்வர். நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியானங்களிலும், ஸ்ரீவசநபூஷணதிரஹஸ்யங்களிலும், ஸ்ரீராமாயணதிகளிலும் ப்ரவசந ப்ரயந்தமான ப்ராவீண்யமுடையவர். தினப்படியாகக் காலை யிலும் இரவிலும் தம்முடைய ஆப்த ஸஹருந்மணிகளுக்கு இந்த ஸத்க்ரந்தக் களை ப்ரவசநம் செய்துபோருமவர். இந்த ஸ்வாமி பரம்ப

நகரத்தில் வஸித்த முப்பது வருஷ காலத்தில் இத்தகைய போதுபோக்கு இவ் ஸாத நாள் தேறவேமாட்டாது. ஸகலோபசாரங்களுடனும் காலை மாலைகளில் பெருமாள் திருவாராதனம் செய்தருளும் பரிசு பரம விலக்ஷணமானது. அநிதி

ஸ்த்காரச் சிறப்போ அளவுகடந்தது. ஸாத்விகர்களை ஆராதிப்பதில் ஸ்வாபாவிக
மான குதுஹலம் வாய்ந்தவர். பாம்பே மகா நகரத்தில் இந்த ஸ்வாமியை அடியேன்
பத்தெட்டு பர்யாயம் ஸந்திக்க நேர்ந்ததுண்டு. “உலகிலேந்து பெருஞ் செல்வத்த
ராய்த் திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க நோற்றார்களே” என்று ஆழ்வாருளிச் செய்த
பலச்ருதி இந்த ஸ்வாமி பக்கலிலே பஹுமுகமாகப் பலித்திருக்கிறபடியைக் கண்டு
மிகவுழநந்தேன். நமது நம்பிள்ளை ஸன்னிதி திருப்பாதிஷ்டையானது முதலாக
நம் பிள்ளையின் ப்ரதிமாஸ திருநகூத்ர சிர்வாஹ கைங்கரியம் இந்த ஸ்வாமியி
னுடையதாக நடைபெற்று வருகிறது. இரண்டொரு வருஷகாலமாக இந்த
ஸ்வாமி உத்யோகத்தில் நின்றும் விச்ரந்தராய், திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு
அருகேயுள்ள கரிய மாணிக்கமென்னும ஸ்வக்ராமத்திலே தேவேந்திர பவனமான
தமது திருமாளிகையிலேயே நித்யவாஸமாயிருந்து கொண்டு அடிபணிந்தவர்களுக்கு
ஸ்வரூபக்ரந்த ப்ரவசனமே செய்து போருகின்றார். ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார் “இரு
முப்பொழுதேத்தி எல்லை யில்லாத் தொன்னெறிக்கண் நிலை நின்ற தொண்டர்”
என்று ஸாகித்தருளின பாசரத்திற்கு இந்த ஸ்வாமியையே அடியேன் லக்ஷிய
மாகக் கருதியிருப்பது. இந்த ஸ்வாமிக்குத் திருத்தேவியார் வாய்த்திருக்குமழகைப்

பற்றியும் அடியேன் இங்குச்
சிறிது விஜ்ஞாபிக்க விரும்பு
கிறேன். “பாகவோஹி வைதேஹிம்
தஞ்சேயநஸிநேஷு” என்று திரு
வடி ப்ரசம்ஸித்த ப்ரசம்ஸை இங்
குத்தான் மிகப்பொருத்தமானது.
“நல்லபதத்தால் மனை வாழ்வார்”
என்ற ஆழ்வாருடைய மங்களா
சாஸனம் நன்கு பலித்திருக்கிற
படி. இவர்களுக்கு ஒளரஸ புத்
திரனில்லாத தொரு குறைபுண்டு.
ஸஹோதரபுத்திரனை ஸவீகாரம்
செய்து கொண்டு ஒருவாறு
குறைதீரப் பெற்றது. அவனும்
மேதாவியாய் *பிதுச் சதநுண்
னென்னலாம் நிலைக்கு வரக்
கூடியவனாய் விளங்கி வருகிறான்.

ஸ்ரீமான் M. V. நரஸிம்முலு நாயுடு
சென்னை க்ரௌன்டாக்கீஸ் ப்ரொப்ரைடர்.

சென்னைநகரில் ஜார்ஜ்
டவுனில் சின்னதம்பி முதலித்
தெருவில் வாழ்ந்து வரும்
ஸ்ரீமான் M. V. நரசிம்முலு
நாயுடுவை பக்தர்கள் யாவருமறி
வர். இவர் வயதில் மிகச் சிறிய
வராயிருந்தும் அறிவிலும் ஆற்ற
லிலும் மிகப் பெரியவர். நெடு
நாளாக நம்முடைய அன்புக்கு
இலக்கானவர். பகவத் விஷயாதி
ஸ்வரூப க்ரந்தங்களை நன்றாகக்
கேட்டு அர்த்த விசேஷங்களைத்

தரித்துக்கொண்டு மிருப்பவர். சென்னைமா நகரில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளி
யிருந்து சிங்கம் செட்டி யதீந்த்ர ப்ரவண செட்டி சாரிடியில் காலகூழ்ப க்ரந்தங்களை

ப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்த வித்வச் சிகாமணியான ஸ்ரீமதித்யாதி. காரப்பங் காடு தேசி வரதாசார்ய ஸ்வாமியின் காலகேஷப கோஷ்டியில் அந்நவியத்திருந்து அர்த்தங்கள் கேட்டு ஆஸ்திக்யம் பெற்றவர்களில் இவர் தலைவர். பரம்பரையாகவே தனவந்தர். க்ரவுன் டாக்கீஸ் நடத்தும் மூலமாகவும் தனிகர். உலகத்தில் தனிகர் கள் எண்ணிறந்தவர்களுள். தர்ம ருசியுள்ள தனிகர்கள் மிகச் சிலரே யாவர். அன்னவர்களுையே நாம் தனிகர்களென்று வழங்கத்தகும். இந்த நரசிம்முலு நாயுடு எனக்குத் தெரிந்து பல திவ்ய தேசங்களில் பல பல கைங்கரியங்களை மிகுந்த பக்தி ச்ரத்தையோடு, வெகு காலமாகச் செய்து வருகிறார். காஞ்சீபுரத்தில் தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதி மணவாளமா முனிகள் சாத்துமுறை (இரவு) உபயத்தை வாசாமகோசரமான வைகரியில் நடத்தி வருபவர் இவர். திருவெஃகா ஸ்ரீய தேகத்தகாரி யெம்பெருமான் ஸன்னிதியில் பொய்கையாழ்வார் பிள்ளை லோகா சாரியர் சாத்துமுறை யுபயத்தையும், தையில் மகம் பைந்நாகம் பாய் சுருட்டி மஹோத்ஸவத்தையும் வெகு சிறப்பாக நடத்தி வருபவரும் இவரே. கூரத்தில் ஆழ்வான் சாத்துமுறை, மதுரமங்கலத்தில் எம்பார் சாத்துமுறை.....என்றிப்படி பல முக்கியமான மஹோத்ஸவங்களை மிக வுயர்ந்த ரீதியில் நடத்தி வருபவரும் இவரே. தேவப்பெருமாள் திருவாராதனத்திற்கு தினப்படி சாலக்கிணற்றுத் தீர்த்தம் கொணர்ந்து ஸமர்ப்பிக்கும்படியான ஏற்பாடு செய்திருப்பவரும் இவரே. திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தானம், மயிலை ஸ்ரீகேசவப் பெருமாள் பேயாழ்வார் தேவஸ்தானம் முதலான ஸன்னிதிகளில் ட்ரஸ்டி பதவி யிலும் அமர்ந்திருக்கிறார். நமது நம்பிள்ளை ஸன்னிதியில் தேசாந்தரிகளை ஆராதிக்கும் கைங்கரியமும் இவருடையதே. டம்பயில்லாமல் க்யாதி லாபங்களை விரும்பாமல் பாரமார்த்திக புத்தியோடு இவர் நடத்திவரும் கைங்கரியங்கள் அப்ர மேயமானவை. இவருடைய திடமான அத்யவஸாயத்திற்கு நித்ய ஸ்ரீர் நித்ய மங்கள் மென்னத்தகும்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இவர் “ஸ்ரீராமாநுஜ மிஷின் ” என்னும் பெய ரால் ஒரு உபந்யாஸ பரிஷத்தை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாக அடிக்கடி பல ப்ரான் தங்களில் தகுந்த அதிகாரிகளைக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமய தத்துவங்களை ப்ரஸங்கம் செய்வித்து மதப்ரசாரத்தை வெகு ஊக்கத்துடன் செய்து வருகிறார். இதில் மற்றும் பல அபிமானிகளும் ஒத்துழைத்தால் இம் முயற்சி விரைவில் விசேஷ பலனை யளிக்கும். *

(தமது வெளியீடுகளின் விளம்பரம்—முன்தொடர்ச்சி)

32. நாலாயிர வியாக்கியான ப்ரமாணத் திரட்டு. அகராதியுடன். தெலுங்குலிபி. 3—0—0.
33. நப்பின்னையின் அவதார றஹஸ்யம். 0—8—0.
34. த்வம்மேஹம்மே வியாக்கியானம். பட்டராளிச்செய்த திருமஞ்சன ச்லோகத்திற்கு விரிவுரை. 0—6—0.
35. நரஹிஹாவதார றேது திர்ணயம். 0—8—0.
36. திவ்ய ப்ரபந்த ஸாரத் திரட்டு. நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் ஸாரமான பாகங்கள் பொறிப்புரையுடன். 0—8—0.
37. திவ்யப்ரபந்த ஸாரம்ருதம். (திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப் பாவை, காச்சியார் திருமொழி—இவற்றிலுள்ள விசேஷ விஷயங்களின் தொகுப்பு. 0—12—0.
38. துவரையிரான் திருவருள். துர்வாதி துர்வாத கண்டன நூல். 0—8—0.
39. ஸம்பவீழ் கோதை தத்துவம். ஷட 0—8—0.

ஸ்ரீ மதுபயவே. பிரதிவாதி பயங்கரம்.
அண்ணன் கோவிந்தாசாரியர் ஸ்வாமி
கூடாலை. (கோதாவரி)

கோதாவரீ தீர்த்தில் பல அக்ரஹாரங்
கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.
அவற்றுள் 'கூடாலை' (Gutala) என்பது
அபிஜாதர்கள் பரம்பரையாக வாழ
மிடமான மிகச்சிறந்த அக்ரஹாரம்.
இவ்விடத்தில் ப்ரதிவாதி பயங்கரவம்சஸ்தர்கள்
நெடுநாளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.
இவர்களுக்கு ஸ்ரீகாஞ்சீ தேவப்
பெருமாள் ஸன்னிதியிலும் தீர்த்த
மர்யாதை யுண்டு. இத்திருவம்சஸ்தர்
களில் (தீர்த்தி மூர்த்தியான) அண்ணன்
கோவிந்தாசார்ய ரென்கிற மஹான்
ப்ரஸித்தராயும் வியாபகராயு மெழுந்

[P.T.O.]

ஸ்ரீ மதுபயவே. கோ. கம். திருமலாசார்ய
ஸ்வாமி. வேணீமாதவமந்திரம்.
பிரயாகை. (கீடகஞ்ஜ)

வட நாட்டில் ப்ரயாக கேஷத்திரம்
மிகப் ப்ரஸித்தமானது, "கங்காயுநயோர்
மத்யே யத்ர சூப்தா ஸரஸ்வதி" என்கிற
படியே த்ரிவேணீ ஸங்கமத்தினால் மிகப்
புனிதமான கேஷத்ரம் ப்ரயாக கேஷத்
ரம். அலஹாபாத் என்று லௌகிக நாமத்
தினால் வழங்கப்படும் தலயிதுவே.
இங்கே தாராகஞ் ஜென்றும், கீடகஞ்
சென்றும் பல சாகாபேதங்களுள்ளன.
சுத்தயமுநாதியின் பரிஸரத்திலுள்ள
கீடகஞ்ஜில் வேணீமாதவ மந்திர மென்
பது ப்ரஸித்தமான ஸ்தலம். ஸ்ரீபெரும்
பூதூரில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சில
மஹா புருஷர்கள் பலவாண்டுகட்கு

தருளி யிருந்தார். அவருடைய திரு காமத்தையே பூண்ட அவரது திருப்போ னர் இப்போது அந்த அக்ரஹாரத்தில் ஸாஸ்வதிகடாக்ஷத்தையும் லக்ஷ்மீகடா க்ஷத்தையும் நன்கு பெற்று ஸ்ப்ருஹ னீய குணகண நிதியாய் விளங்கி வரு கிறார். இந்த ஸ்வாமியும், இவருடைய பக்கத்திலே ஸேவை ஸாதிக்கும் ப்ர யாகை ஸ்வாமியும் அடியேனுடைய ஆப் தர்களில் சிறந்தவர்கள்.

முன்பு இவ்விடத்திலே ஸ்தானாசார்யர் களாக எழுந்தருளச் செய்யப்பட்டனர். அவர்களுள் இப்போது விளங்கும் ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் திருமலாசார்யர். இவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸாஹித்ய சாஸ்த்ரங் கள் வாசித்து சிஷ்ய ஸம்பத்தியோடு இங்கே வாழ்பவர். தென்னாட்டிலிருந்து வடநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரை செல்ப வர்களுக்கு இவருடைய மந்திரத்தில் வஸதி ஸௌகரியமுண்டு.

அடியேனுடைய குடும்ப யோக கேஷம விஜ்ஞாபனம்.

அடியேனுக்கு இரண்டு குமாரிகள் மட்டும் பிறந்து வாழ்கின்றனர். கனிஷ்ட குமாரிக்கு இரு குமாரர்களும் ஒரு குமாரியும்; பிறகு ஜ்யேஷ்ட குமாரிக்கு இரு

— ஸ்விக்குதபுத்ரேண ஸஹ —

குமாரிகளும் ஒரு குமாரனும் ஜனித்திருக்கின்றனர். ஜ்யேஷ்ட ஜாமாதாவைப்பற்றி பக்கம் 256ல் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். கனிஷ்ட ஜாமாதாவைப் பற்றிக் கீழ் இரண் டாம் பகுதியில் பக்கம் 107ல் “ஸ்ரீமான் மணவாள. திருமலாசாரியர்” என்று தொடங் கியுள்ள பாராவில் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். அவருடைய புதல்வனான சிரஞ்சீவி. செல்வமணி யென்னும் ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு புத்ர திருக்கரி ஸ்ரீமதபயிவே. இளையவில்லி. சடகோபாசார்ய ஸ்வாமியின் பெருமை களைக் கீழ் இரண்டாம் பகுதியில் பக்கம் 116லும், முதற்பகுதியில் பக்கம் 41லும்

வெளியிட்டிருக்கிறேன். அடியேனுக்குப் பித்ரு பிதாமஹ பரம்பராபரப்தமா யிருந்த க்ராமபூமி தென்னாற்காட்டு ஜில்லாவில் திருவடி ராயபுரமென்னும் சுரோத் திரியமாயிருந்தது. இது நபாபு காலத்தில் பண்டித ஸன்மானமாகப் பெரியோர் களுக்குக் கிடைத்ததாம். பித்ரு பிதாமஹாதிகள் இந்த க்ராம வருமானத்தைக் கொண்டே பெருமாள் திருவாராதனம் நடத்தி வந்தார்கள். அடியேன் காலத்தி லும் ஐம்பத்தைந்து பிராயம் வரையிலும் இந்த க்ராமமே குடும்ப நிர்வாஹகமா யிருந்துவந்தது. ஸர்க்கார் ஐமீன்களையெல்லாம் ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்தது எங்கும் ப்ரஸித்தமேயன்றே. அக்காலத்தில் இந்த நமது க்ராமத் தையும் ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்டார்கள். இதற்காகச் சிறிது தொகை செலுத்தி யுள்ளார்கள்; இனிமேலும் சிறிது தொகை செலுத்தக்கூடும். முக்கியமாக சிஷ்யர் களின் ஆதரவே ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது. குடும்ப நிர்வாஹம் தவிர மூன்று வகைகளில் அடியேனுடைய தார்மிககாரிய நிர்வாஹங்கள் நடைபெற்று வருகின் றன. (1) வேத வேதாந்த வைஜயந்தி வித்யாநிலய நிர்வாஹம். (2) நம்பிள்ளை வேறு நிர்வாஹங்களும் அநியதமாய் ஸமயாது குணமாக ப்ரார்ப்தங்களாகுமானாலும் இவை மூன்றும் நியதங்கள். இவற்றை எம்பெருமான் நிர்வாஹித்துக்கொண்டு போகும் விதம் அடியேனுக்கே அபரிமிதமான விஸ்மயத்தைத் தருகின்றது.

பெரியாழ்வார் எம்பெருமானை நோக்கி ஒரு பாசரமருளிச் செய்தார்—*நெடு மையாலுலகேழு மளந்தாய் நின்மலா நெடியாய்! அடியேனைக் குடிமை கொள் வதற்கு ஐயுறவேண்டா கூறை சோறிலை வேண்டுவதில்லை, அடிமை யென்னும் அக்கோயின்மையாலே அங்கங்கே யவை போதருங் கண்டாய் * என்று. இப் பாசரத்தின் திவ்யார்த்த தீபிகை யுரையிலே அடியேன் எழுதியுள்ளவற்றை அப் படியே இங்கு அதுவதிக்கிறேன். “தீரிவிக்கமாபதாந்தில் அனைவரையும் அடிமை கொண்ட நீ அடியேனையும் அடிகைக்கொள்ளவேணுமென்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்திக்க, அதற்கு எம்பெருமான் ‘உம்முடைய ஸ்வரூபத்தி னுண்மை எனக்கு விளங்க வில்லையே’ என்ன; அதற்கு ஆழ்வார் ‘அடியேனுக்கு ஸ்வாதந்திரியமும் ஸ்வப்ர யோஜநபரத்வமும் உண்டென்று நீ ஸந்தேஹிக்கவே வேண்டா; அடியேன் அநயப்ரயோஜனம்’ என்ன; அதுகேட்டு எம்பெருமான் ‘நீர் அநயப்ர யோஜந னென்றால் அதை நான் எங்ஙனே ஏற்றுக் கொள்வேன்? நீர் தேஹமுடைய வரன்றோ? அத்தேஹத்திற்குத் தாரகமாயுள்ளவற்றில் உமக்கு விருப்பமில்லாமற் போகுமோ?’ என்ன; அதற்கு ஆழ்வார் ‘தேஹதாரகமான சோறு கூறை முதலியவற்றை நான் உன்னிடத்துப் பெற விரும்புகிறிலேன்’ என்ன; ‘ஆகில் அவை பெறுவதற்காகச் சில அரசர்களைத் தேடியோடுகிறீரோ?’ என்று எம்பெரு மான் கேட்க, அதற்கு ஆழ்வார் ‘அவற்றை நான் அபேக்ஷித்துப் பெறவேண்டிய அருமையிலில்லை; அவற்றுக்காகக் கஷ்டாந்தரங்களைத் தேடி நான் ஓடவேண்டியதில்லை; உனக்கு நான் அடிமைப்பட்டவ னென்கிற சிறப்பு என்னிடத்துள்ள தாதலால் ஆங்காங்கு அவரவர்கள் தாமாகவே என்னை யழைத்து அவற்றைத் தந்திடுவர்கள்; ஆகவே நான் பிரயோஜநாதரத்தை நச்சித் திரிபவனல்லேன்; அநயப்ரயோஜநனே; அடியேனை நிஸ்ஸந்தேஹமாக அடிமை கொண்டருள வேணும்’ என்பதாய்ச் செல்லுகிறது இப்பாட்டு.” என்று. இங்ஙனே பெரியாழ்வார் திரு வுள்ளம்பற்றின அத்யவஸாயம் அடியேனுக்கு மிக்க இளமையில் தோன்றியது. அடியேன் பதினாறுவது பிராயத்தில் ஹைதராபாத் நகரத்தில் ஸீதாராம் பாக் என்னுமிடத்தில் ஸ்ரீகாதிஸ்வாமியோடு கூடச் சில மாதங்கள் வஸிக்க நோந்த தைக் கீழ் முதற் பகுதியில் பக்கம் 28ல் விரிவாக எழுதியிருக்கின்றேன். அப்போது அந்த நகரத்தில் மிகப் பெரிய மதிப்போடு பிரபல அட்வகேட்டாக வாழ்பவர் ஸ்ரீ உலே. S. ஆராவமுதய்யங்கா ரென்பவர். இந்த மஹான்

இற்றைக்கும் பாங்காக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த ஸ்வாமி னெளகிக வைதிகங்களில் மஹாசதுரர். ஸம்ஸ்கிருத வ்யுத்பத்தியும் நன்றாகப் படைத்தவர். அடியேனுடைய பதினாறுவது வயதில் இந்த ஸ்வாமிக்கு முப்பது வயதுக்கு மேலிருக்கும். அப்போது இந்த மஹான் ஸமயவிசேஷங்களில் ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி

ஸ்ரீமான். திவான்பஹதூர்.

S. ஆராவமுதய்யங்கார். ஹைதராபாத்.

செய்தாரோ? அல்லது சாஸ்த்ரார்த்த மென்றருளிச் செய்தாரோ? அறியேன். ஸ்வாநுபவத்தில் கண்டிருக்கவுங்கூடும். இந்தப் பாசரம் அடியேனுக்கு ஏழுட்டு பிராயத்தில் கண்ட பாடமாகப்பெற்றது. திருத்தகப்பனார் ஒவ்வொரு நாளில் ஒவ்வொரு பாசரத்தின் விசேஷத்தை யெடுத்துரைக்கிற முறையிலே இப்பாசரத்தின் அர்த்தத்தையும் மிக்க இளமையிலேயே நெஞ்சிற்பதியவைத்தருளினார். அதை அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையில் அடியேன் ஸ்வாநுபவத்திலே காணும் விதம் "தெஞ்சால் நினைப்பரிதால்" என்னுமித்தனை.

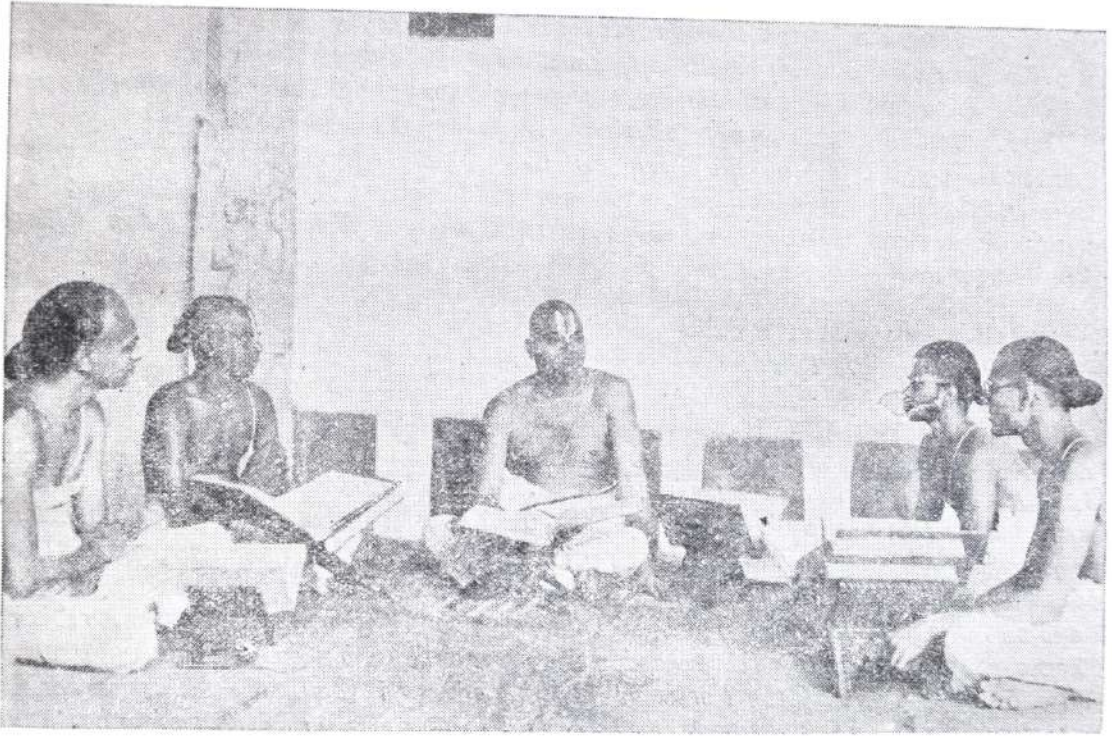
ஸன்னிதிக்கு வருவராதலால் வருகிற போதெல்லாம் அடியேனோடு பரமப் ரீதராய் வார்த்தையாடிப் போவர். ஒருஸமயம் வார்த்தையாடுகையில், கீழே விவரித்த பெரியாழ்வார் பாசரத்தையெடுத்து விவரித்து ஒரு உபந்யாஸம்போலவே விஜ்ஞாபனம் செய்து கொண்டேன். உண்மையில் பரமரஸிகரான இந்த ஸ்வாமி அந்தப் பாசரத்தின் பொருளிலே மிகவும் ரஸித்து அந்தப் பாசரத்தையும் தமது நோட்புக்கில் குறித்துக் கொண்டார். இற்றைக்கு ஐம்பது வருடங்களுக்கு முற்பட்ட செய்தி இது. "அடிமையென்றும் அக்ஷோயின் மையாலே அங்ஙங்கேயவை போதருங் கண்டாய்" என்ற இப்பாசரம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தப் பாசரங்களில் அத் விதியமானது. சிலசில அர்த்தவிசேஷங்களை ஒரு ஆழ்வார்போலே மற்றுஞ் சில ஆழ்வார்களும் ஸாதிப்பதுண்டே; இவ்வர்த்தம் இவ்வாழ்வாரொருவரால்தான் அருளிச்செய்யப் பட்டுள்ளது. ஒருவனுக்கு பகவத் ப்ரத்யாஸத்தி பாரமார்த்திகமாக இருக்குமானால் அந்த ப்ரத்யாஸத்தியின் ப்ரபாவத்தாலே அவரவர்கள் தாமாக மேல்விழுந்து கிஞ்சித் கரிக்கப்பெறுவார்கள் என்னுமிந்த விசேஷத்தைப் பெரியாழ்வார் ஸ்வாநுபவத்திலே கண்டு அருளிச்

40. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமம்—உரையுடன். ஸ்ரீபாசரப்பட்டாருளிச் செய்த பகவத்குண தர்ப்பணமென்னும் பாஷ்யத்தைத் தழுவி ஸாரஸங்கேசபமாக எழுதப்பட்டது இவ்வுரை. ஒவ்வொரு திருமாமத்தின் தார்பரியத்தையும் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. 1-0-0.

ஸ்ரீ:
தானேயெழுதிய தன் சரிதை—நான்காம் பகுதியின்
தொடர்ச்சி.

99 குறிப்பு ;—இனிமேல் இச்சரிதையில் சேர்க்கப்படும் திருவுருவப்படங்கள் பெரும்பாலும் என்னுடைய சரிதையில் ஸம்பந்தப் படாதவையாகும். எனக்கு மிகவும் ஆப்தர்கள் என்றும், உலகுக்கே கௌரவிக்கத் தக்கவர்கள் என்றும் இப்படிப்பட்ட காரண விசேஷங்களினால் இனி வெளியிடப்படும் உருவப்படங்களை அன்பர்கள் கண்டுகளிப்பது. சுருக்கமான குறிப்புகள் தருவேன்.

ஸ்ரீமதுபயவே. வித்வான். காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியின்
காலகேஷபகோஷ்டி

1. ஸ்ரீ. உவே. வேளுக்குடி. K. வரதாசாரியர்.
2. „ மிள்ளை லோகம். பாஷ்யகராசாரியர்.
3. „ காரப்பங்காடு. (தேசி.) ஸ்ரீரங்கராஜாசார்யர்.
4. „ தி. அ. சதாபிஷேகம். கோவிந்தநாஸிம்ஹாசாரியர்.

அடியேனுடைய க்ரந்தரசனைகள்

அடியேன் இயற்றிய நூல்களைப்பற்றிக் கீழ்ப்பகுதிகளில் ஆங்காங்கு எழுதியிருந்தாலும், இப்போது அவற்றைப்பற்றி ஒன்றும் விடாமல் பூர்த்தியாகவும் சிறிது விரிவாகவும் எழுத விரும்புகிறேன். அடியேனுடைய வாழ்க்கையில், வடமொழி தென்மொழி தெலுங்கு ஹிந்தி ஆகிய நான்கு பாஷைகளிலும் உபந்யாஸங்கள் செய்துவருவது தவிர பல நூறு நூல்களை யெழுதி வெளியிடும் பாக்கியம்

விசேஷமாகக் கிடைத்துள்ளது. பதினெட்டு இருபது வயது வரையில் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் தான் விசேஷமாக எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். இருபதாவது வயதிலிருந்து தமிழிலும் எழுத ஆரம்பித்தேன். நாற்பதாவது வயதிலிருந்து தெலுங்கிலும் ஹிந்தியிலும் எழுதத்தொடங்கினேன். திருத்தகப்பனாருடைய அதிமாநுஷ்கருத்யங்களினாலும் அபரிமிதக்ருபையினாலும் அடிமையனுக்கு வடமொழிப் பயிற்சியும் அந்த பாஷையில் விச்ருங்கலமாக எழுதும் பெற்றியும் பத்து வயதுக்குள்ளாகவே உண்டாயிற்றென்பதை என்னுடைய ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தினால் மீண்டும் விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் தாராளமாகப் பேசவும் எழுதவும் எனக்கு சக்தியில்லாத காலம் என்னுடைய நினைவுக்கு வரவில்லை. இதற்குரிய திருத்தகப்பனாரின் கருஷி அபரிமிதமாக இருந்தது.

திருப்பதியில் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந நிதியான ஸ்ரீமத் கிடாம்பி அப்பாஸ்வாமியென்று ஒருமஹான் எழுந்தருளியிருந்தார். அவர் ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்கு அம்மான் முறையில் சேர்ந்தவர். அதனால் அடிக்கடி காஞ்சிக்கெழுந்தருள்வர். திருத்தகப்பனாருக்குப் பரமஸ்நிக்தராகையாலே அஸ்மத் க்ருஹத்திலும் அடிக்கடி ஸைவஸாதிப்பர். அப்போது அந்த ஸ்வாமி அநுக்ரஹிக்கிற வழக்கம்—“அண்ணா! நீ ரங்கஸாமிக்குப் புத்ரனாகவும் அழகிய மணவாள ஜ்யர்ஸ்வாமிக்கு தெளஹித்ரனாகவும் ஜனிக்கப்பெற்றதுண்டே, இதுதான் உனக்குப் பெரிய பாக்கியம்; இந்த ஜன்மத்தில் வாசித்து உனக்கு வரவேண்டியது ஒன்றிருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை” என்று.

Srivatsam

அது நிற்க. திருத்தகப்பனார் அமரம், சப்தமஞ்ஜரி, தாதுபாடம், ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹம் இவற்றைப் பாடஞ்சொல்லிக் கற்பிக்கிறவிதம் உலகில் எங்கும் காண முடியாதென்றே சொல்லுவேன். பண்டிதர்களென்று அவரிடம் யாராவது வந்துவிட்டால் அவர்களை உமக்கு அமரம் தெரியுமா? சப்தமஞ்ஜரி தெரியுமா? தாதுமாலிகை தெரியுமா?” என்றே முன்னம் கேட்பர். என்ன! இப்படி கேட்கிறாரேயென்று அவரவர்கள் வருந்துவார்கள். பல பேர்கள் அமரம் தெரியாதென்பார்கள். உடனே ‘அமரம் தெரியாதவன் மரம்’ என்று ஸாதிப்பர். எப்படிப்பட்ட பண்டிதரும் சப்தமஞ்ஜரியிலும் தாதுபாடத்திலும் திருத்தகப்பனாருடைய ஒரு கேள்விக்குக் கூட நேரான விடை கூறமாட்டார். சப்தமஞ்ஜரியில் ம்ருது சப்தம், சுசி சப்தம், க்ரீத்ரு சப்தம் இவற்றுக்குப் பும்லிங்க ஸத்ரீ லிங்க ரூபங்களைக் காட்டாமல் நபும்ஸக ரூபத்தைமட்டும் காட்டியிருக்கிறதே; ஏன்? அந்த சப்தங்கள் நபும்ஸக லிங்கத்தில் மட்டுந்தானுண்டோ? என்று திருத்தகப்பனார் கேட்பர். வியாகரணத்தை நன்றாக வாசித்திருக்கிறேனென்பவர்களுக்கூட இதற்கு பதில் சொல்லமாட்டாமல் திகைத்து நிற்பார்கள். தாது பாடத்தில் கேட்டாலோ வாயைத்திறக்கவே மாட்டார்கள். ஜம்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முற்பட்ட செய்தியை இப்போதெழுதினபடி.

இக்காலத்தில் சிரோமணிகளென்றும் வித்வான்களென்றும் ப்ரவீணர்களென்றும் ப்ரஸித்திபெற்றிருப்பவர்களுக்கூட அப்படிப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடையிறுக்கமாட்டாதவர்கள் பலர் காணப்படுகிறார்கள். திருத்தகப்பனார் வித்யார்த்திகளாயிருப்பவர்களை ஒன்றும் கேட்கமாட்டார். பண்டிதரென்று வருபவர்களைத் திக்கு முக்கலாடும்படி கேள்விகள் கேட்பர். பிச்சியெடுத்தாவிடுவர். பல பண்டிதர்கள் அணுகுவதற்கும் அஞ்சி விலகிச் சென்றுவிடுவார்கள். பல பண்டிதர்கள் அவருடைய கேள்விகளைப் புரிந்துகொள்ளவே மாட்டாமல் திகைத்து நிற்பார்கள். சில பண்டிதர்களைப் பரீக்ஷித்துப்பார்த்து ‘இவர்களே உண்மையான பண்டிதர்கள்’ என்று ப்ரசம்ஸித்து அவர்களிடத்திலே அதிமாத்ரம் கௌரவம் காட்டியிருப்பர். அன்றியும் அவர்களை ஸ்ரீகாதிஸ்வாமியிடம் அழைத்துச் சென்று தகுந்த ஸத்காரமும் செய்விப்பர்.

இவ்வண்ணமாகத் திருத்தகப்பனார் பண்டிதர்களைக் கேள்விகள் கேட்பதும் அவர்களுக்கு மருமங்களைத் தெரிவிப்பதுமான செய்திகள் அடியேனுக்கு ஏழாவது பிராயத்திலிருந்தே நன்கு தெரியும். ஒரு க்ஷணகாலமும் தம்மைவிட்டுப் பிரியாத படி அடியேனை அநவாதமும் கூடவே வைத்துக்கொண்டிருப்பராதலால் அவரிடத்தில் பண்டிதர்கள் படுப்பாடுகளை யெல்லாம் நன்கறிவேன். இவர்கள் பேசிக் கொள்ளுகிற விஷயம் இன்னதென்று புரிந்து கொள்ளவும் அடியேன் அப்போது சக்தியற்றவன். ஆனாலும் அவ்விஷயங்களை யெல்லாம் ஒரு தடவைக்குப் படைவையாக அடியேனும் தெரிந்து கொள்ளும்படி விவரித்துக்காட்டி என்வாயினால் அநவாதமும் செய்வித்தருள்வர். திருவாய் மொழியில் * பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட * என்றவிடத்து ஈட்டில் ஓர் ஐதிஹ்யமுள்ளது. அதன்படி இந்தப் பாசுரத்தைத்தான் அடியேன் ஸதாஸர்வதா திருத்தகப்பனார் திறத்தில் அநுஸந்தித்திருப்பது. அடியேனுடைய பதினான்காவது பிராயத்திலேயே திருத்தகப்பனார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாலும் அப்போதே அவர் அடியேனுடைய க்ரந்த ரசனைகளை விசேஷமாகக் கடைக்கித்தருளப்பார்ப்பதாயிற்று.

அக்காலத்தில் காஞ்சியிலும் காஞ்சீபுரத்திலும் யார் பரமபதித்தாலும் திருத்தகப்பனாரே சரமச்லோகமியற்றிக் கொடுப்பது. தாமஸ் என்னும்க்ரஹாரத்திலிருந்து ஒருவர் அங்கே ஒரு பெரியவர் பரமபதித்ததைச் சொல்லித் திதிவார நக்ஷத்ராதிகளைக் குறித்துக் கொண்டுவந்தார்; அப்போது திருத்தகப்பனார் திருமேனி பாங்கில்லாமல் உள்ளே சயனித்திருந்தபடியால், வந்தவர் அந்த குறிப்புச் சீட்டை என்னிடம் கொடுத்து 'இதை அப்பாவிடம் கொடுத்தால் ச்லோகம் எழுதிக் கொடுப்பார், அதை நீ வாங்கி வைத்திரு; அதை நான் பிறகு வந்து பெற்றுக் கொண்டு போகிறேன்' என்று சொல்லிப் போனார். இதை நான் திருத்தகப்பனாரிடம் தெரிவியாமலே நானே இரண்டு ச்லோகங்களை எழுதி வைத்திருந்து, அந்த தாமஸ் ஸ்வாமி வந்து கேட்டபோது அதை அவரிடம் கொடுத்து விட்டேன். அவரும் பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டார். இச்செய்தியை பிறகும் நான் திருத்தகப்பனாரிடத்தில் தெரிவித்திலேன். சிலநாள் பொறுத்து அந்த தாமஸ் ஸ்வாமி சரமச்லோக ஸம்பாவனை யென்று ஒரு ரூபாய் கொணர்ந்து திருத்தகப்பனாரிடம் கொடுக்க வந்தார். இவரோ இதைப்பற்றி எனக் கொண்டும் தெரியாதே யென்கிறார். பிறகு விசாரிக்கப் படுகையில் விஷயம் வெளியாயிற்று. திருத்தகப்பனார் விக்கிவிக்கி யழுகிறார். அருகே யிருந்த பிதாமஹி 'என்ன ரங்கஸாமீ! என்ன ரங்கஸாமீ!' என்று கேட்டுக்கொண்டே அவளும் அழுகிறாள். 'இந்த பையனுடைய துண்டைத் தனத்தைப் பார்த்தாயா' என்று சொல்லி மேன்மேலு மழுகிற ரானந்தம் பொங்கி. இப்போதும் அடியேன் சரமச்லோக மியற்ற நேரும் போதெல்லாம் அந்த ச்லோகத்தின் முதல்பாதம் நினைவுக்கு வந்தே தீரும்—'அப்தே சார்வரி நாமகே திந்மணௌ யாதே துலாம் பாண்டரே' என்று. விக்குதி வருஷத்திற் பிறந்த வடியேனுக்கு சார்வரி வருடத்தில் என்ன வயதென்பதை யாவருமறிவர். இப்போது இதை அடியேனும் ஆனந்தம் பொங்கியே யெழுதுகின்றேன். அஹம்பாவத்தாலன்று, அபத்தமாகவுமன்று.

சார்வரி வருடத்திற்குப்பிறகு க்ரோதி வருஷத்தின் முடிவில் திருத்தகப்பனார் திருநாடல்வங்கரித்தார். அந்த இடைக்காலத்தில் தேவப்பெருமாள் பெருந்தேவித் தாயார் விஷயமாகவும் திருவேங்கட முடையான் விஷயமாகவும் ரங்கநாதன் விஷயமாகவும் மற்றும் பல விஷயமாகவும் எத்தனையோ ஸூதிகள் எழுதினேன். அந்த காலத்தில் ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி ஸுதர்சன அச்சுக்கூடம் ஆரம்பித்திருந்தபடியால் அவரிடம் கொண்டுபோய்க் காண்பித்து 'இதை அச்சுபோட்டுக் கொடுமே' என்று பயமறியாமல் சொல்லுவேன்; ஸ்வாமியும் வாசித்துப் பார்த்து ஆனந்தப்பட்டு உடனே அச்சிட்டுக் கொடுக்க வியமிப்பார். ஒரு ஸம்வத்ஸரம் திபாவளியன்று

ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி என்னை வரவழைத்து “பட்டாஸ் வாங்கிக்கொள்ள அப்பா ஏதாவது காசு கொடுத்தாரா? என்ன கொடுத்தார்?” என்று கேட்டார். “நித்யப்படி திருவாராதனத்திற்கே சரமமாக இருக்கையில் எனக்குப் பட்டாஸ் வாங்க என்ன கொடுப்பர்? என்றேன். உடனே ஏதோ கொடுப்பதற்காக எழுந்தார். அப்போது “எனக்குப் பட்டாஸ் வாங்கப் பணம் கொடுப்பது இருக்கட்டும்; நானெழுதுகிற நூல்கள் உமக்குப் பிடித்தால் அச்சுபோட்டுக் கொடுமே” என்றேன். [அப்போது, தேவீருக்கு என்னவும் ஸ்வாமிக்கு என்னவும் தெரியாது. நீர் என்றும், உமக்கு என்றுமே சொல்லுகிற பேதைமை.] அப்படி அடியேன் விஜ்ஞாபித்ததற்கு ஸ்ரீஸ்வாமி போரவுகந்தருளி, பிரஸ்மானேஜரையழைத்து ‘இவன் எது எழுதிக் கொடுத்தாலும் அச்சிட்டுக் கொடு’ என்று நியமித்தருளினார். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் நூற்றுக்கணக்கில் நினைவுக்கு வருகின்றன. எவ்வளவென்றெழுது வேன்? இவற்றில் வெறுப்புக்கொள்வார் பலர்; உகப்புக் கொள்வார் மிகச் சிலர், அன்னருடைய த்ருப்திக்காக ஸ்வல்பமே யெழுதுகிறேன்.

அப்போது ஸ்ரீஸ்வாமி ஆரம்பித்திருந்த மஞ்ஜு பாஷிணியிலும் அவற்றை வெளியிடுவித்திருக்கிறார். அக்காலத்தில் எனக்கு மஹாசாந்த: என்று ஒரு மறை பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அது எதற்காக வென்பதுபற்றி இங்கு விவரிக்க விருப்பமில்லை. அப்போது அந்தப் பெயரினால் தான் என்னுடைய வியாஸங்கௌல் லாம் மஞ்ஜு பாஷிணியில் மட்டுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்கிருத சந்த்ரிகா, ஸௌந்தரவாதிரீ. மித்ர கோஷ்டி, விஜ்ஞாநசிந்தாமணி முதலிய ஸம்ஸ்கிருத பத்ரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. இவ்விஷய மறிந்த என்னுடைய ஸஹபாடிகளில் இப்போது ஒருவரே யுள்ளார்—ஸ்ரீகாஞ்சி ஸன்னிதி வீதியில் ஸ்ரீ உவே. சாமா. (ராஜாளி) ராஜகோபாலதாதாசார்ய ரென்பவர். இவர் நாளைக்கும் “மஹாசாந்தரே! ஸௌக் கியமா?” என்றுதான் வினவுவது வழக்கம். இவர் இளமையில் சிலவாண்டுகள் ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி திருமாளிகையில் பகலுயிரவும் என்னோடு கூடவே யிருந்தவர். அப்போது ஸ்ரீஸ்வாமி வடதேச ஸஞ்சாரமாக எழுந்தருள நேர்ந்ததால், நாலைந்து மாதங்களுக்கு இதர ஸஹாய மில்லாமல் நானே மஞ்ஜு பாஷிணீ ஸம்பாதகனாக இருந்து வரும்படி நியமித்துவிட்டு எழுந்தருளினாரென்பதையும் [ருக்ணசய்யாசயூந ரான] திருத்தகப்பலர் கேள்விப்பட்டு “இந்த பையன் தீர்க்காயுஸ்ஸாக இராது போலிருக்கிறதே!” என்று தம் திருத்தாயாரிடம் [என் பிதாமஹியிடம்] அடிக்கடி சொல்லிச் சொல்லி யழுவார்.

பதினென்கு பிராயத்துக்குள்ளேயே அடியேன் பத்ய நூல்களும் கத்ய நூல்களும் கத்ய பத்ய நூல்களும் பல பல எழுதியாயிற்று. எந்த பண்டிதரும் அவற்றில் குற்றங் குறைகள் கூற இடமில்லாமல்தானிருக்கும். அடியேனுடைய நாற்பது வயதுக்குப் பிறகுதான் சிலர் அடியேனுடைய க்ருதிகளில் குற்றங் குறைகள் கூறத் தொடங்கினார்கள். அன்னவர்களத்தனை பேரும் உடனுக் குடனே பங்கப்பட்டவர்களே யல்லது ஒருவரும் தம் முயற்சி நிறைவேறப் பெற்றதில்லை. இதற்காக அடியேன் திருத்தகப்பலருடைய விலகூண க்ருபையையும் விஜாதி க்ருஷியையுமே அடிக்கடி நினைப்பது. மாதவர்களான ராம சந்த்ராசார், வித்யாசார் என்னுமிருவருடைய அநுக்ரஹமும் அப்ரதிமமான தென்று ஸ்மரிப்பதுண்டு.

புனப்ராந்தத்தில் கொல்ஹாபூர் என்பது ஒரு பெரிய நகரம். அதன் ஸமீ பத்திலுள்ள வாயி யென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் “அப்பா சர்ம வித்யாவாசல் பதி” என்று மஹாராஷ்ட்ர ப்ராஹ்மணரான ஒரு பெரிய வித்வான் இருந்தார். அவருடைய ஸம்ஸ்கிருத பாண்டித்யமும் ஸம்ஸ்கிருதவ்யாஸங்கௌமுத று சாதாரணமும் ஆச்சரியமானது. எழுத்தில் வல்லவர் அவரைப் போன்றவர் என்னுடைய புத்திக் கெட்டினவரையில் இன்றளவும் ஒருவரும் ஸ்பூரிக்

செங்கற்பட்டு ஸ்ரீமதுபயவே, ஜி. க்ருஷ்ணமாசார்ய (அட்வகேட்) ஸ்வாமியின் திருத்தாயார் திருவத்யயன த்தன்று கோஷ்டி.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகில் ப்ரக்க்யாத சிஷ்யஸம்பத்தியையுடைய ஸ்ரீமத் உவே. முதலியாண்டான் ஸ்வாமிகள் இருவர்.

வில்லை. அவர் ஸம்ஸ்க்ருத சந்த்ரிகா என்கிற மாஸிகபத்ரிகையை நெடுநாள் நடத்தி வந்தார். -அது சிறு புஸ்தகாகாரமானது. அதை நிறுத்தி 'ஸுந்ருத வாதிரீ' என்கிற பெயரால் சுதேசமித்திரன் உருவத்தில் நான்கு பக்கங் கொண்டதாய் வாரந்தோறும் நடத்திவந்தார். ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி சிஷ்யாதுக்ரஹார்த்தமாகப் புன நகரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கையில் இந்த அப்பா சர்மா ஸ்ரீஸ்வாமியை ஸந் தித்து வார்த்தையாடுகையில் "இப்போது உங்களுடைய மஞ்ஜுபாஷிணீ பத்ரி கையில் வெளிவருகிற வியாஸங்கள் யாருடையவை?" என்று கேட்க, ஸ்ரீஸ்வாமி அடியேனைப்பற்றித் தெரிவிக்க, அவர் "என்னுடைய பத்ரிகைக்கும் வியாஸங்களெழுதியனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேணும்" என்று அபேக்ஷித் தாராம். அதற்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமி "அவன் வித்யார்த்தி தசையில் இருப்பவதை லால் அவனுக்கு அதிக அவகாசம் கிடையாது" என்று ஸாதித்தாராம்; அது கேட்ட அந்த வித்யா வாசஸ்பதி "இந்த வியாஸங்களை வித்யார்த்தியா எழுதுகிறார்? அவருக்கு என்னவயது இருக்கும்?" என்று விசாரித்து பதில் தெரிந்து கொண்டு என்னோடு நேராகப் பத்ரவ்யவஹாரங்கள் செய்யத் தொடங் கினார். எம்மிருவர்க்கும் அபரிமிதமான ஸ்நேஹம் வெகு விரைவில் உண்டா யிற்று. நேராகக் காஞ்சிபுரத்திற்கும் வந்து விட்டார். வெகு விலக்ஷணமான திவ்ய தேஹம். தேசாசாரப்படி வெகு மனோஹரமான பட்டுத்தலைப்பாகை. ஆச்சரியமான ஸம்ஸ்க்ருதப் பேச்சு. அவர் அடுத்த வருடத்தில் ப்ளேக் என் கிற நோயிலகப்பட்டு ஒரு நாழிகையில் கீர்த்தி சேஷராக ஆய்விட்டார். இந்த

துக்கத்தை அடியேன் இன்னமும் மறக்க முடிவற்றதில்லை. அடிக்கடி ஸ்மிர்த்து வருந்துவதுண்டு. அவருடைய நூற்றுக் கணக்கான ப்ரேமலேகைகளைப் பல காலம் வரையில் ரக்ஷித்து வைத்துக் கொண்டிருந்து அடிக்கடி வாசித்து மகிழ்ந்து வந்தேன். அவர் தம்முடைய பத்ரிகைக்கு என்னை ஸஹகாரி ஸம்பாதகனாகக் கொண்டு வாரந்தோறும் வியாஸங்களை வரவழைத்து ப்ரசரம் செய்வித்து வந்தார். அப்படி ஒரு ஸம்வத்ஸரம் நடைபெற்றது.

மலை நாட்டில் வித்துவக்கோடு திவ்ய தேசத்திற்கு ஸ்டேஷனாகிய பட்டாம் பிக்கு மிக அருகில் பெருமூட்டூர் என்பது ஓர் ஊர். அவ்விடத்தில் புனஸ்சேரி நட்டி. நீலகண்ட சர்மா என்பவர் சிறந்த பண்டிதர். ஜ்யோதிஷம் ஆபுர்வேதம் முதலிய கலைகளிலும் வல்லவர். சித்யப்ரஹ்மசாரி. அவர் விஜ்ஞாந சிந்தாமணி பென்கிற ஸம்ஸ்கிருத பத்ரிகையை நெடுங்காலம் நடத்தி வந்தவர் திருவல்லிக்கேணியிலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே. அத்தங்கி கவிபூஷண ஸ்வாமிக்கு அவர் பரமபதராகையாலே ஒரு ஸமயம் அந்த ஸ்வாமியிடம் வந்திருக்கையில், அந்த ஸ்வாமி அடியேனைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவித்து “இன்னொருடைய வியாஸங்களையும் வரவழைத்து உமது பத்ரிகையில் பிரசுரிப்பது நலம்” என்று தெரிவித்தாராம். அதிலிருந்து அவருடைய ஸ்நேஹமும் பிரபலமாக வுண்டாகி அவரது பத்ரிகைக்கும் வியாஸங்க ளெழுதியனுப்பிக் கொண்டிருக்க நேர்ந்தது. அவருடைய ஸ்நேஹ பலமாகவே மலையாள விபியிலும் அப்போது பரிசயமேற்பட்டது. இரண்டு மூன்று தடவை அவருடைய இருப்பிடத்திற்கும் சென்று வந்தேன். அவரும் கீர்த்தி சேஷராகி வெதுகாலமாய் விட்டது. அவருடைய வித்யார்த்திகளில் கே. வாஸுதேவசர்மா என்பவரோடு அதிக ஸ்நேஹமுண்டாகி விசேஷமான பத்ரவ்யவஹார மேற்பட்டிருந்தது. அவர் ஜீவித்திருக்கிறார் திருச்சூரில்.

இந்த ப்ரணாளியில் நினைவுக்கு வருகிற மற்றொரு சோசநீயமான விஷயத் தையும் தெரிவித்து நிற்கிறேன். ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் மஹா சிஷ்டாக்ரகண்யராக விளங்கின ஸ்ரீமத். சிறுபுலிபூர் பெரிய ஸ்வாமியைப்பற்றிக் கேள்விப்படாதவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். அந்த ஸ்வாமியை ரேரில் ஸேவித்தவர்களும் இற்றைக்கும் பலருள்ளார்கள். அடியேனும் ஸேவிக்கப் பெற்றவனே. அந்த ஸ்வாமிக்குத் திருக்குமாரர்கள் இருவர். மூத்த திருக்குமாரர் திருத்தகப்பனரை விட்டுப் பிரியாத வராய் நெருப்பையு மலம்புகிறவர் என்று ப்ரஸித்தராய் விதவத் வரிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருந்தார். இளைப திருக்குமாரர் ஸ்ரீ தொட்டயாசார்யஸ்வாமி யென்று திருநாமம் பூண்டவர் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் வந்திருந்து வாசித்து ஸாஹித்ய வியாகரணங்களில் உத்தீர்ணராய் ஸம்ஸ்கிருத லேகனத்தில் நல்ல விரகராய் எழுந்தருளியிருந்தார் அவர் ‘விசக்ஷண’ என்றொரு ஸம்ஸ்கிருத பத்ரிகை நடத்த ஆரம்பித்துச் சில ஸஞ்சிகைகளையே வெளியிட்டார். அவர்க்குக் காஞ்சியில் ஸன்னிதி வீதியில் ச்வசுரக்ருஹ மாகையாலே அடிக்கடி இங்கெழுந்தருள் நேரும். அவர் என்னைக் கண்டாலும் காணக்கண்ணிட்டுப் பரத்வங் கொண்டாடியிருந்து வந்தார். அவருடைய விசக்ஷண பத்திரிகையில் சில குற்றங்குறைகளை நிரூபித்து மஞ்ஜு பாஷிணியில் ஒரு பெரிய வியாஸம் வெளியிட்டு விட்டேன்; அதனால் அவர்க்குக் கோபமும் தாபமு முண்டாக வேண்டியிருந்தும் அவை சிறிதுமுண்டாகாமல் பரமப்ரீதியே தோன்றியது. பிறகு அவரோடு அதிமாத்ரமான ஸ்நேஹமுண்டாடி அவருடைய பத்ரிகைக்கும் விஷயதானம் செய்வதாக இசைந்து அனேக வியாஸங்களை யெழுதிக் கொடுத்தேன். தைவதூர்விபாகத்தினால் அந்த ஸ்வாமி மிக்க இளமையிலேயே காஞ்சியிலேயே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். அன்று ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் சாத்துமுறை. நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக்குத் தேவப் பெருமா ளெழுந்தருளி கோஷ்டி நடந்து கொண்டிருக்கையில் அங்கிருந்த அடியேனுக்கு சரமஸந்தேசம் சொல்லியனுப்பினார். உடனே ஓடிச் சென்று வார்த

தையாடிக் கொண்டே யிருக்கையில் 'ஊருக்குப் போய்வருகிறேன்' என்று சொல்லுபவர் போல போய்வருகிறேனென்று சொல்லிக் கொண்டே வைகுண்ட யாத்திரை புறப்பட்டு விட்டார். அந்த ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுக்கும் நேர்ந்த பத்ரவ்வஹாரங்களும் அபரிமிதங்கள். இப்போது ஸேவை ஸாதித்தருளா நின்ற [சிறுபுலியூர் ஸ்வாமி யென்று ப்ரஸித்தரான] அவருடைய திருப்போனார் அடியேனைக் காணுகிறபோ தெல்லாம் "தேவரீர் நம் தாதாவுக்கு எழுதிய ஸம் ஸ்க்ருத கடிதங்களை இன்னமும் திருமாளிகையில் வைத்து அடிக்கடி கண்டு கொண்டிருக்கிறோம்" என்று ஸாதிப்பார். இப்படி நூற்றுக்கணக்கான மஹான் களின் பரிசயம் - ஸௌஹார்தம் - பரமக்ருபை அடியேனுக்கு இளமையிலேயே ஏற்பட்ட பாக்யத்தையும் எழுதி முடியாது; அவர்களை யெல்லாம் பெரும்பாலு மிழந்த தெளர்ப்பாக்யத்தையு மெழுதி முடியாது. அப்போதே நூற்றிசையிலும் நல்லாரோடு விளைந்த நட்புச் செல்வம் இன்றளவும் அதுவர்த்தித்தே வரு கின்றது. இவையெல்லாம் பதினெட்டு வயதுக்கு உட்பட்ட செய்திகள். ப்ரா ஸங்கிகமான விவை நிற்க.

மிக்க இளமையில் எழுதியும் அச்சிட்டும் போந்த நூல்களில் ஒன்றுகூட ஸுரக்ஷிதமாக இல்லாமையினாலே அவை அஸ்தங்கல்பமாய்ப் போயின. அடியேன் க்ருஹஸ்தனாக ஆங்காங்கு ஸஞ்சரித்து உபந்யாஸங்கள் செய்யத் தலைப்பட்டபின்பு சில கனதனவான்கள் பல துறைகளிலும் க்ரந்தங்களை யெழுத அடியேனை உத் ஸாஹப்படுத்தியதனாலும், அவற்றைத் தாங்களே அச்சிட்டு வெளியிடுவதாகவும் அங்கீகரித்தபடியாலும் *விம்சத்யப்தே விச்ருத நாநாவித விந்ய:* என்று தேசிகன் ஒரு ச்லோகத்தில் குறிப்பிட்ட காலமாகிய இருபதாம் வயது முதலாக உலகுக்கு உப காரமாய்ப்படி பலநூல்களைப் பல துறைகளில் எழுதத் தொடங்கினேன் ஒவ்வொரு நாளும் புலஸ்கேப் காகிதத்தில் ஐம்பது ஷீட், எண்பது ஷீட் என்றிப்படி யெழுது வேன். எழுதுவதில் அடித்தெழுதுவதென்பது இளமையிலிருந்தே கிடையாது. தபால்கட்டு கட்டுகிற ஸமயம் வரை எழுதுவதும், எழுதியான வரையில் உடனே புக்போஸ்டு கட்டி அச்சுக் கூடங்களுக்கு அனுப்புவதும், அனுப்பப்பட்டவை மூன்று நாளே அச்சாகி வருவதுமான வழக்கமே கொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருக் கிறது. ஐம்பது பக்கங்களுக்குக் குறைவாக எழுதின நாளே என் நினைவுக்கு வர வில்லை. வெளியூர்களுக்குப் போக நேர்ந்தாலும் ஆங்காங்கும் எனக்கு எழுதுகிற காரியமே யொழிய வேறு கிடையாது. இடைபூரின்னி எழுதுவதற்கென்றே வெளியூர் போவது முண்டு. ஸ்வஸ்தானத்திற் காட்டிலும் பரஸ்தலங்களில் தான் அடியேனுக்கு எழுதுகிற ஸௌகரியம் அபரிமிதம். எனது நூல்களில் பாதி பாகத்திற்குமேல் பரஸ்தலங்களில் எழுதப்பட்டவை யென்று சொல்லலாம். ரைலில் போக நேரும்போது ஒரு கிமிஷங்கூட வினாகாதபடி நூற்றுக்கணக்கான பக்கங் களை யெழுதி முடிப்பேன்.

மூன்று தடவை பகரிகாச்ரம யாத்திரை செய்திருக்கிறேனென்றும், இருபது தடவைகளுக்குமேல் ஹரித்வார ஹ்ருஷீகேச பரியந்தமான யாத்திரைகள் செய் திருக்கிறேனென்றும் தெரிவித்திருக்கிறேன். வெகுச் ச்ரமமான அந்த யாத்திரை களிலும் விச்ராந்தி வேணுமென்று உள்ளம் நினையாது, உடல் விரும்பாது. எங்குத் தங்க நேர்ந்தாலும் பகவான் வெகு ஸௌகரியமான இடத்தையே காட்டிக் கொடுக்க ப்ராப்தமாகுமாதலால் தேவேந்தரபவனம் போன்ற அவ்விடங்களில் இருந்து கொண்டு ஊனு முறக்கமும் மறந்து எழுதினவையே பெரும்பாலுமடியேனுடைய நூல்கள். இப்போது இந்தத் தன் சரிதைப்பகுதியும் வெளிப்பயணத்தில்தான் எழுதப்பட்டு வருகிறது.

ரக்ஷிக்கப்படாமற்போன நூல்கள் போக, அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் [தேவவிளம்பிஸ்ரூ ஆன்மீ புஷ்யம் 30-6-1957 வரையில்] 420 நூல்கள்

நிருபதென்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள் ஆயிரம் பக்கமுள்ள நூல்களுமுண்டு. 400, 500 பக்கமுள்ள நூல்களுமுண்டு; 100, 200 பக்கமுள்ள வையும் பல. பத்தெட்டு, 20, 30 பக்கமுள்ளவையும் சில. பூருவர்களின் திவ்ய க்ரந்தங்களைக் கணக்கிடும்போது ஸ்ரீபாஷ்யமும் ஒரு நூலாகும், ஸ்ரீரங்க கத்யமும் ஒரு நூலாகும். வித்தித்யமும் ஒரு நூலாகும், சதுச் ச்லோகியும் ஒரு நூலாகும். ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யமும் ஒரு நூலாகும், அஷ்டச்லோகியும் ஒரு நூலாகும். தத்வ முக்தா கலாபமும் ஒரு நூலாகும், ந்யாஸதசகமும் அல்லது வைராக்ய பஞ்சகமும் ஒரு நூலாகும். இந்த நிதர்சனங்களை இங்கு அடியேன் எடுத்துக்காட்டுவது எதற்காக வென்னில், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் அடியேன் நூற்றுக் கணக்கான பக்கங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களிலும் எழுதி வெளியிட்டுள்ள பலபல நூல்களை விட்டிட்டு, விஷயாநுரூபமாக அமைந்திருக்கின்ற சில சிறு நூல்களை மட்டும் காட்டிச் சிலர் “இவை அண்ணங்கராசாரியருடைய 420 க்ரந்தங்களிற் சேர்ந்தவை” என்று ஸாதிப்பதுண்டு. அது பரிஹாஸப் பேச்சாகவோ வேறு எவ்வகையான பேச்சாகவோ இருக்கட்டும். பவபூதி மஹாகவி உத்தர ராமசரித நாடகத்தில் “யதா ஸ்தீனும் ததா வாசாம்” என்று சொல்லியிருப்பது ப்ரஸித்தமானதே. இத்தனை நூல்கள் இயற்றவேண்டுமென்று அடியேன் ஸங்கல்பித்துக்கொண்டதாயில்லை; இத்தனை நூல்கள் எழுதிவிட்டோ மென்று டம்பங்கொள்வதாயில்லை. ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் (7-9-9)* திறத்துக்கே துப்பரவாம் திருமால் * என்கிறார். அதற்கு என்ன பொருளென்பதை வியாக்கியானங்கள் கொண்டு அறிவது. அப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்திய முடையனான பகவான் எவியெலும்பனை இச்சிறுவனைக் கொண்டு செய்வித்துக் கொண்ட—செய்வித்துக் கொள்ளுகின்ற காரியங்கள் அவன் திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பானவை யாதலால், மனத்தை நடுநிலையில் வைத்திருக்கின்ற மஹான்கள் பலர் உகந்திருக்கின்றார்கள்.

வேதாந்த தேசிகனுடைய காலத்தில் ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு அதனை அவர் யதிராஜஸப்ததியில் ச்லோ. 43ல் அநுவதித்து ஸமாதானமும் கூறியுள்ளார். (அதாவது) *சூமதிவிஹித க்ரந்த க்ரந்திப்ரபூத மதாந்தர க்ரஹிளமநஸ: பச்சயந்த் வல்பாம் யதீச்வரபாரதீம்*—ஆதிசங்கராசாரியர் அநேக க்ரந்தங்கள் எழுதியிருப்பதையும், ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் ஸ்வல்ப ஸங்கையான க்ரந்தங்களே அருளிச் செய்திருப்பதையு மெடுத்துக்கொண்டு சிலர் ஏதோ பேசினார்கள் போலும்; அதை யநுவதித்து அதற்கு தேசிகன் ஸாதித்த ஸமாதான மென்னவென்றால்—* விட முரபித் வந்: பீடபரிஷ்கரணேசித: குலகிரிதுலாரோஹே பாவி கியாநிவ கௌஸ்துய:* என்பது. திராசின் ஒரு தட்டில் குலபர்வதங்களையும் மற்றொரு தட்டில் *குருமாமணிப்பூண் குலாவித் திகழும் திருமார்வு* என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தபடி எம்பெருமானுடைய திருமார்புக்கு அணி கலனை ஸ்ரீகௌஸ்துபமணியையும் வைத்து நிறுத்தால் கௌஸ்துபம் குறைவாகவே தோன்றும்; திராசுதட்டில் காணப்படும் தான இந்தக் குறைவினால் கௌஸ்துபமணியின் மஹிமைக்கு என்ன குறையென்றார். இப்படி எம்பெருமானார் போல்வாருடைய திவ்யக்ரந்தங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும் ஒரு குறையுமில்லை; அன்றாடமுடைய கோஷ்டியில் எடுத்துக் கழிக்கவும் தகுதியற்ற அடியேனைப்போன்ற புல்லறிவாளர்களின் சுவடிகள் நூற்றுக்கணக்கிலன்றிக்கே ஆயிரக்கணக்கிலமைந்தாலும் ஒரு நலனுமில்லையென்பது உண்மையுரை. ஆனால் நிகழ்ந்தவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டிய முறையில் இது தெரிவிக்கலாகிறதத்தனை.

ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் தெலுங்கு ஹிந்தி ஆகிய இந்நான்கு பாவைகளிலும் இதுவரை அச்சாநி வெளிவந்திருக்கிற நூல்களை முன்னம் குறிப்பிட்டுவிட்டு, பின்னே அவற்றைப்பற்றின முக்கியமான விவரங்களை வரைந்திடுவேன். எந்த நூல் எந்த விபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த நூலை அந்த விபியிலேயே இதில் அச்சிடுவிக்கின்றேன்.

அடியேனுடைய நூல்கள் பன்னிரண்டு துறைகளில் தோன்றியுள்ளன ;

அவையான :-

1. பூர்வாசார்யர் பெருமையுரைத்தல்.
2. இதிஹாஸபுராணசரித்திரமுரைத்தல்.
3. உபந்யாஸகர்களுக்கு உதவியான உபந்யாஸங்கள் வரைதல்.
4. வேதாந்த விளக்க நூல்களிடுதல்.
5. திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உரையிடுதல்.
6. ஆசாரியர்களின் தமிழ் நூல்களுக்கு உரையிடுதல்.
7. ரஹஸ்யார்த்தவிளக்க நூல்களிடுதல்.
8. ஸ்தோத்ர நூல்களுக்கு உரையிடுதல்.
9. வேத லக்ஷண விசார நூல்களிடுதல்.
10. ஸத்ஸம்பந்தாயார்த்த விளக்க நூல்களிடுதல்.
11. லோகாபிராம நூல்களை யெழுதுதல்.
12. பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப நூல்களிடுதல்.

ஆக இப்பன்னிரண்டு துறைகளிலும் அமைந்திருக்கின்ற நமது நூல்கள் நூற்றிசையிலும் பரவியுள்ளன. இவற்றுள் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்களைமட்டுமே நமது தேசஸ்தர்கள் பெரும்பான்மையாகப் பார்ப்பது வழக்கம். மற்ற பதினொரு துறைகளில் அமைந்துள்ள நூல்களில் இவர்களுடைய கடாக்ஷ பாதம் விசேஷமாக ஏற்படுவதில்லை. வாதவிவாத நூல்களைமட்டும் பார்த்தவிட்டு “வீணாக இவ்வளவு விவாத நூல்களை எதற்காக எழுதவேண்டும்?” என்று சொல்லுபவர்கள் சிலரோ பலரோவுள்ளார்கள். ஒவ்வொரு விவாத நூலும் தோன்ற வேண்டிய காரணத்தை மேலே க்ரமேண விவரிக்கப் போகிறோமாதலால் அதனால் விவேகிகளுக்குப் பரம த்ருப்தி விளைந்தே தீரும். ஸ்ரீராமபிராணைப்பற்றி யருளிச்செய்கிற நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் “வல்லரக்கர் புக்கமுந்தத் தயரதன் பெற்ற மரதகமணித்தடம்” என்றார். கண்ணனைப்பற்றி யருளிச்செய்கிற பெரியாழ்வார் “தேனுகன் பிலம்பன் காளியனென்னுந் தீப்பப் பூடுகடங்கவுழக்கி” என்றார். இவற்றைக் கொண்டு ஸ்ரீராமனையும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையும் வீண்வம்புச் சண்டைக்காரர்களென்று யாரும் சொல்லுவதில்லை. தாமாகவே மடிந்து போக வந்து சேருகிற விரோதி வர்க்கங்களைக் களைந்தொழிக்க வேண்டுவது கடமையாகிறதன்றோ.

அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் எவ்வெவ்விதமாக எத்தனை விவாதங்கள் நேரப்பட்டனவென்பதை அறிந்திருப்பவர்கள் பலருளரெனினும் அவர்கள் கால விபரகர்ஷத்தாலே அவற்றை மறந்தேயிருப்பார்கள். அடியேனும் மறந்து போயிருக்கிறேன். வெளியிட்ட நூல்களை யெடுத்துப் பார்க்கும்போதுதான் ஒவ்வொன்றும் நினைவுக்கு வருகின்றது. 21—5—1938-ல் வித்வத்விநோதினியென்று ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டிருந்தேன். அதை இன்று எடுத்துப் படித்தபோது உண்மையில் அடியேனுக்கே விஸ்மயமுண்டாயிற்று-இவ்வளவு விசேஷங்களா நடந்திருக்கின்றனவென்று அபூர்வ விஷய விஜ்ஞானத்திற்போல் வியந்தேன். அந்த வித்வத் விநோதினியை இங்கு ஸம்க்ஷேபமாக வெளியிடுகிறேன்-இதைக்கொண்டு பல விஷயங்களை அவரவர்கள் அறிந்து கொள்ளலாமன்றோ ; இதை அவசியம் வாசித்துப் பார்க்கவேணுமென்று நாம் வேண்டுவது மிகையே.

“ வித்வத்விநோதிநீ. 21—5—1938 ”

(ஸ்ரீ காஞ்சி. அண்ணங்கராசாரியர்.)

பண்டிதர்களின் பாதகமலங்களில் நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன் செய்யும் விண்ணப்பம். பேரருளாளனுடைய வைகாசித் திருநன்னாளில் அடியேனுக்கும் அடியேனுடைய க்ரந்தங்களுக்கும் விசேஷமான ப்ரஸித்தியை விளைக்கும் விஷயத்தில் அநேக ஸம்வத்ஸரமாகவே ஆவல்கொண்டு வருஷம் தவறாமல் முயற்சி

கள் செய்துவரும் சில மஹான்கள் இவ்வருஷத்தில் ஏதோ உபேகையாக இருந்து வருகிறார்களேபோலும்! என்று அடியேன் குறையுற்றிருந்தேன். அக்குறைதீர “ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸைக்தி ஸம்ரக்ஷண ஸபை அறிவிப்பு” என்ற மகுடம் புனைந்த வோர் சிறுபத்திரிகை நேற்று (20—5—38) வெளிவரக்கண்டேன். அதில் அடியேனுடைய பெயரையும் அடியேனது சில நூல்களையும் குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ள விஷயம் அனைவருமறிந்ததேயாகும். ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீ கோழியாமை ஸ்வாமியும் அவரைச்சார்ந்த சிலரும் வெளியிட்டிருந்த க்ரந்தங்களுக்கு உத்தரமாக அடியேன் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கும் க்ரந்தங்களைப்பற்றி 20—5—38 பகல் 2-மணிக்கு நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் பஹிரங்கமான ஸதஸ்ஸு நடத்தி அதில் விசாரம் செய்யப்போகிறதாகவும், அந்த விசார கோஷ்டியில் வாதம்புரிய அடியேனை அழைப்பதாகவும், அடியேன் வராதபகுத்தில் என்னுடையபுகழ்ம்தவறு என்று ப்ரஸித்த வித்வான்களைக்கொண்டு வித்தாரந்தம் செய்துவிடுவதாகவும் அந்த விளம்பரத்தில் வரையப்பட்டுள்ளது. இந்த விளம்பரம் நேற்று பகல் ஒன்றேகால் மணிக்கு அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. வாதஸபைக்கு அடியேனையழைப்பவர் இன்னொருவரென்று தெரியாமையாலும், (அதாவது விளம்பரத்தில் கையெழுத்தே யில்லாமையாலும்) அந்த ஸதஸ்ஸுக்குத் தலைவரும் மத்யஸ்தரும் தெரியாமையாலும் அவற்றை விசதமாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் அங்குச் செல்வது உசிதமன்று என்று கருதிய அடியேன் ஒரு அந்தேவாஸியிடம் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து நூற்றுக்கால்மண்டபத்திற்கு அனுப்பினேன். “வாதத்திற்கு என்னை யழைப்பவர் யார்? ஸபைத்தலைவர் யார்? மத்தியஸ்தர்யார்? இம்மூன்றையும் விளங்கவுணர்த்தினால் எந்த ஸமயத்திலும் [சனி ஞாயிறு இரண்டு நாட்கள் தவிர] ஸதஸ்ஸுக்கு வந்து என்னுடைய க்ரந்தங்களின் சாஸ்த்ரீயத்வத்தை நன்கு உபபாதித்து உபந்யஸிக்கத்தடையேகிடையாது” என்று அக்கடிதத்தில் எழுதியிருந்தேன். இக்கடிதம் அந்த ஸதஸ்ஸில் பலரறிய வாசிக்கப்பட்டபோது அவ்விடத்தில் விஜயஞ் செய்திருந்த ஸ்ரீ உவே. வி. வி. ஸ்ரீ நிவாஸயங்கார் ஸ்வாமிகளால் “இது யுத்தமான பதில்” என்று ஆமோதிக்கப்பட்டதென்று தெரியவந்தது. அய்யா ஸ்ரீக்ருஷ்ண தாதாசார்யரென்பவரும் மற்றுஞ்சிலரும் அந்த ஸதஸ்ஸில் அநாவச்யகமாகவும் ஆக்ரஹ பரீவாஹமாகவும் தென்னாசார்ய தூஷணைக்திகளைப் பேச அப்போதே அங்கிருந்த சில தேசிகபக்தர்களே ஸதுபதேசங்களினால் அவர்களை வாய்மாளச் செய்ததாகவும் தெரியவந்தது. எந்தவிதமாக ஸதஸ்ஸை நடத்துவது என்பதைப்பற்றி என்ன கிரீணயித்தார்களென்பது தெரியவரவில்லை. நம்முடைய வர்ணாச்ரமதருமங்களுக்கே மஹத்தான ஹாநிவருவதாயிருக்க, அந்தப் பெரிய ஆபத்தைப் போக்கிக்கொள்வதற்காக அனைவரும் ஐகமத்யமாய்ச் சேர்ந்து காரியங்கள் செய்யவேண்டுவது அவசியமாயிருக்கும்போது அதை விட்டுவிட்டு மிகவும் அவசியமற்ற இந்த ஆந்தராளிக விவாதங்களை வளரச்செய்துகொண்டு போவதில் என்ன பயன்? என்று ஒரு பண்டிதர் எழுந்து உபந்யஸித்ததாகவும், வி. வி. ஸ்ரீ. ஐயங்கார் ஸ்வாமிகளும் அதையே ஆதரித்துப் பேசிவிட்டு, “இந்த வீணை விவாத ஸதஸ்ஸினால் ஒரு லாபமும் காண்பதரிது” என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்து சென்றதாகவும் தெரியவந்தது. இப்படியிருக்கையில், நேற்றிரவு 9 மணிக்குமேல் “பரவஸ்து ஸ்ரீ நிவாஸதாஸன்” என்று கையெழுத்திட்டவொரு கடிதம் என்னிடம் வந்தது; 23—5—38. திங்கட்கிழமை தினம் விஷயங்களை விசாரம் செய்ய பண்டிதர்கள் வித்தராயிருக்கிறார்கள். தேவரீர் எழுந்தருளுவதை எழுத்து மூலமாய் உடனே தெரிவிக்கவும்” என்று அதில் உள்ளது.

அதற்காகவே நாடுநகரமும் நன்கறிய இந்த பதில் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீ தேசிகனுடைய அப்ரதீம மஹாக்ருபைக்குப் பாத்திரமான ப்ரதிவாதி பயங்கர ஸந்ததியில் தோன்றியிருக்குமடியேன் அந்த பிருதத்தை ஸம்ரக்ஷித்துக்கொள்ள

நம் தேசிகனுடைய நிராக்ரஹமான அதுக்ரஹத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன். இவ்வுலகிலுள்ள ஸகல வித்வான்களையும் ஒன்றுசேர்த்து ஸதஸ்ஸு கூட்டினாலும், அடியேன் ஒருவனாய் வந்து விஷயங்களை விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ள ஒருபோதும் மயங்கமாட்டேன். இரவு 12-மணிக்குவந்து என்னை யெழுப்பி வாதத்திற்கு விளித்தாலும் விரைந்து எழுந்து வந்து, நானெழுதியுள்ள க்ரந்தங்களின் விஷயங்களில் பிறர் செய்யும் ஆக்ஷேபங்களைத் தாமாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல் சாஸ்த்ரார்த்தச் சொல்மழை பொழிந்து நிரஸிக்க ஸஜ்ஜனயிருக்கின்றேன்.

ஸமீபகாலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவநிதி என்று வெளிவந்துள்ள புத்தகத்தில், இதுவரை அடியேன் இயற்றியுள்ள நூல்களைப்பற்றின விவரணங்களை அனைவரும் காணலாம். இதுவரையில் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வியாக்கியான க்ரந்தங்களாகவும் ஸ்வதந்த்ர க்ரந்தங்களாகவும் பரமநிரஸக்ரந்தங்களாகவும் அடியேன் இயற்றி வெளியிட்டுள்ள புத்தகங்கள் 145. அடியேன் மிகச் சிறிய ஞானத்தனே யாயினும் பரம்பரையாக ஸ்ரீ தேசிகனை ஆரதிக்கும் பாக்ய முடைமையினாலும், ஸ்ரீ தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் சிந்தனை செய்து வரும் சேம முடைமையினாலும் உலகமெல்லாம் தலையால் சுமக்க வேண்டும்படியான நூல்களை அடியேன் எழுதி வருகின்றேன். இதில் பொருமைப் படுமவர்கள் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய வைபவத்தில் பொருமைப்படுமவர்களேயாவர். “வையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணாடே” என்னுமாழ்வார் பாசரம் பலிதமாகி, பகவத்பாகவதக்ருபையினால் அடியேன் இன்னும் சிறிது காலம் இந்நிலவுலகில் வாழப்பெறுவனேல், இன்னமும் பல நூற்றுக்கணக்கான க்ரந்தங்களை லோகோபகாரமாக என்முலமாய் ஸ்ரீ தேசிகன் வெளியிடுவித்தருள்வாரென்பதில் ஐயுற வேண்டா. ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிய ஸகல க்ரந்தங்களுக்கும் ஸுமநோமநோஹரங்களான வியாக்கியானங்களை இதுவரையில் போலவே இனிமேலும் * மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்யத் துன்பமிகு துயரகல அயர் வொன்றில்லாச் சுகம்வளர அகமகிழும் தொண்டர் வாழ வெளியிட்டே என்வாழ்நானைக் கழிப்பேன் என்பதை அனைவரும் அனுதினமும் காணப்பெறலாம். இத்தகைய தொண்டதன்னில் பொருமையுறுவார் பலருளரெனினும் * கல்கஸாஸாஸாஸா காமஸாஸா நிஜாகுரே ।

निष्कृतिरिदृशीर् न चूतः परित्यजे ॥ * என்று நம் ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிய அமுதமொழியே நமக்கு நித்யாநுஸந்தானம். பூர்வாசார்ய திவ்ய க்ரந்தங்களையே பழிப்பார் பலருளர் என்னும்போது நீசனேனுடைய நூல்களைப் பழிப்பார் கிளம்புவதில் என்ன வியப்பு? இது நிற்க. பஹிரங்கஸதஸ்ஸில் வந்து வாதப்போர் புரிய வேணுமென்று நம்மை அழைப்பவர்களின் அபிப்பிராயம் யாது கொல்? அஸ்மதாசார்ய கோஷ்டியில் பரிகணிதரான ஆச்சான் பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தியில் பிறர் ஏறிட்ட தூஷணபரிஹாஸங்களைக் களையவேண்டிய கடமை நமக்கு உள்ளதாதலால் அந்தக் கடமையைச் செலுத்தவேண்டி நாம் சில க்ரந்தங்கள் எழுத நேர்ந்தது. உத்தமாச்ரமியான ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகள் இவ்விஷயத்தில் க்ரந்த ரூபேண வாதப்ரதிவாதங்களை நெடுநாளாக நடத்திவருகின்றார். பிரதிலேகனத்தில் தாம் தளர்ச்சியடைய நேர்ந்துவிடுமாயின் த்ரிதண்ட சிகாயஜ்ஞோபவிதாதிகளைத் துறந்து அத்தைவதஸந்நியாஸியாகிவிடுவதாக சபதம் கூறியே அந்த ஸ்வாமி இதில் ப்ரவர்த்தித்திருக்கிறாரென்பதும் க்ரந்தங்களில் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. ஸமீபகாலத்தில் அந்தஸ்வாமியால் நிஷ்கர்ஷமென்கிறவொரு சிறு க்ரந்தம் வடமொழியில் வெளியிடப்பட்டது. ஆச்சான் பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்தி க்ரந்தஜ்ஞைரபஹாஸ்யந்தான்; மந்தப்ரோகத்தந்தான் என்று ஸ்தாபிப்பதற்காக அந்த க்ரந்தம் பிறந்திருக்கிறது. அதன் மேல் ஸமஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவ

விமர்சம் என்கிற க்ரந்தம் அடியேனால் எழுதப் பட்டது. இது முழுவதும் ச்லோகரூபம். தமிழரையுடன் இந்த க்ரந்தம் வைஜயந்தியில் அச்சாகி வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்ற தென்பதை உலகமறியும். இதுவரையில் 90 சுலோகங்கள் வெளிவந்தாயின. இன்னமும் ஏறக்குறைய 110 சுலோகங்கள் வெளிவரப்போகின்றன. தேவநாகரலிபியிலும் க்ரந்தலிபியிலும் இது வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. அனேகமாய், நம் பேரருளாளன் அவப்ருதம் கண்டருள்வதற்குள் இந்த க்ரந்தம் முற்றுப்பெற்று ஒவ்வொரு பண்டிதர்க்கும் கிடைக்கவேபோகிறது. இதுவரையில் இரண்டு ஸஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த 90 சுலோகங்கள் பண்டிதர்களின் கைத்தலத்திலேயே உள்ளன. இன்னமும் விரும்புவார்க்கு அளிக்கவும் செய்வோம். இந்த க்ரந்தம் தத்வமுக்தாகலாபத்தோடும் அதிகரணஸாராவளியோடும் தோள்தீண்டியாக விளங்குகின்றதென்பதைப் பல வித்வான்கள் உபச்லோகத்திருக்கின்றார்கள். இதற்கு ஸமாதாநக்ரந்தம் வெளியிட ஸ்ரீமத்கோழியாலம் ஸ்வாமி ஸர்வாத்மநா கடமைப்பட்டிருக்கின்றார். அதை நாம் மிக்க ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து வருகிறோம். சென்ற வருஷத்தில் அந்த ஸ்வாமியின் ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானமாகவே அடியேன் வெளியிட்டிருக்கின்ற ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா என்னும் க்ரந்தத்திற்கு இதுவரை பதில் வெளிவரவில்லை. அதுபோலவே ப்ரக்ருத ஸமஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்சக்ரந்தத்திற்கும் பதில் வெளிவர அவகாசம் அனுமாத்திரமுமில்லை யென்பதை யறிந்து கொண்ட சிலர்; நேரில் வாதப்போர் என்று வைத்து “ஸங்கே சக்தி: கலௌ யுகே.” என்பதற்கிணங்க தங்களுடைய ஸமாஜ பாஹுஸ்யத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு கோலாஹலங்கள் செய்து “அண்ணங்க ராசாரியர் வாதத்தில் தோல்வியடைந்துவிட்டார்” என்று ஜயபேரி யடித்துவிடலாமென்கிற நசையினால் இப்போது இவ்வழியில் புகுந்தனர்போலும். என்னே! இவர்களின் சூதுவல்லமை! நம்முடைய ஸ்ரீபாஷ்யாதி மஹாக்ரந்தங்களைப் பலவாறு துஷித்து ஸமீபகாலத்தில் இதரமதஸ்தர்கள் சில க்ரந்தங்களை வெளியிட்டிருப்பது ஜகத்ப்ரஸித்தம். அவர்களை வாதப்போருக்கு அழைக்க வல்ல பண்டிதர் ஒருவருமில்லையா? நம் வித்வான்களுக்கு அதுவன்றோ அவச்யமான கைங்கர்யம்.

இந்த ஸ்ரீமத்கோழியாலம்ஸ்வாமியே பரபக்ஷநிராக்ருதி என்கிற ஒரு க்ரந்தத்தைச் சில ஆண்டுகட்குமுன் அடியேனைக்கொண்டு பரிஷ்கரிப்பித்து வெளியிடுவித்தார். மைலாபூர் மஹாமஹோபாத்யாய, கருங்குளம் கிருஷ்ணசாஸ்தரிகளவர்கள் அதற்குமுற்பாக அதிகரண சதுஷ்டயீ என்கிற க்ரந்தம் அச்சிட்டு சென்ற ஜனவரி மாதத்தில் சென்னையில் கூடின பண்டிதமஹாபரிஷத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வித்வான்களைவர்க்கும் விநியோகித்தார். ஒவ்வொருவரும் வாங்கி அதை சிரஸாவஹித்தார்களேயல்லது அவரை வாதப்போருக்கழைக்கத் துணிவுகொண்டார் ஒருவருமில்லை. அந்த க்ரந்தத்தில் அவர் எழுதியிருப்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகுக்கே தலைவணக்கம் தருகின்றது. ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி வீண் கோலாஹலக்காரர் என்பதை அந்த சாஸ்தரிகள் கிருபித்திருக்கிறார்கள்.

* स्वधक्षणाशकाः परपक्षनिराकृतौ । प्रावर्तन्त भवन्तोऽद्य प्रावीण्यं किमतः परम् * என்றிங்ஙனே அவர் எழுதியுள்ளவற்றைக்கண்டு இன்னமும் வாளாவிடக்கின்ற வித்வான்கள் நம்மை வாதப்போருக்கு அழைப்பது எந்த எண்ணத்தினாலென்பதை விவேகிகள் உணரவேணும். கீழே தெரிவித்த எண்ணந்தானே. மடத்தாருக்கும் முனித்ரயத்தாருக்கும் மன்ஸாலகட்டையாருக்கும் விவாத விஷயங்கள் எத்தனையிலை? க்ரந்தச்சண்டைகளும் ப்ரளயமாகவுண்டே. அந்தந்த வித்வான்களும் திரண்டிருக்கின்றார்களேயித்திருநாளில். இவர்களுக்குள் வாதப்போர் முந்துற முன்னம் நடைபெறலாமே—என்று நாம் பலகால் தெரிவித்திருந்தும் அதைப்பற்றி வாய்

திறவாமல் நம்மையே அழைக்கின்ற இவர்களின் நப்பாசையை நல்லார் நன் கரிய வேணும். எந்த பொழுங்கில் இவர்கள் ஸதஸ்ஸுநடத்தப் போகிறார்கள்? த்வங்காஹுங்காரத்திலும் சதூர்த்தேபாயப்ரயோகத்திலும் சென்று முடியும்த் தனை. இரண்டு ககதியிலும் பற்றில்லாத பொரு வித்வானை மத்யஸ்தராக அமைத்து அவரது முன்னிலையில் ஒருவரே விஷயம் சொல்லவேணும்—அந்த மத்தியஸ்தர் அதை அநுவதிக்க வேணும்—பிறகு ஒருவர் ப்ரதிவாதம் பண்ணவேணும்— என்றிங்ஙனே நிபந்தனைகள் நியமித்து, வீண் கோலாஹலங்களுக்கு அவகாசம் சிறிதும் ஏற்படாதபடி தக்க பாதுகாப்பு செய்வித்து ஸதஸ்ஸு நடத்தப்படு மாயின் அடியேன் அஹோராத்ரமும் உடனிருந்து வாதம் புரிய என்ன தடை? “வாதத்திற்கு வரத் துணிவில்லாமையினால் இங்ஙனே வ்யாஜோக்திகளைத் தெரி விக்கின்றார்” என்று இவ்வளவையே இனி ப்ரதிபக்திகள் கோஷிப்பார்கள்; கீழே நாம் தெரிவித்த விஷயங்களெல்லாம் யுத்தமா? அயுத்தமா? என்பதைப்பற்றிச் சிறிதும் ஆராயாமல் யார் எப்படி உத்கோஷித்தாலும் அதில் நமக்கு நோக் கில்லை. உபயவாதிகளும் க்ரந்தங்களில் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் விஷயங்களை வாயினால் கோஷிப்பது தவிர ஸதஸ்ஸில் வேறு என்ன ஆகும்? ஒருவர்வாதத் தைத்தள்ளி ஒருவர் வாதத்தையே ஸமஞ்ஜஸ மென்று ஸ்தாபிக்க யாருக்கு என்ன அதிகாரம்? அப்படி ஸ்தாபிக்கவல்ல அதிகாரி யாவர்? இந்த நிர்ணயமின்றிக்கே ஸதஸ்ஸு நடத்தி என்ன லாபம். இவர்கள் எதிர்பார்க்கும் லாபம் கனவிலும் வீத்திக்காது. இவர்கள் விரும்புகிறபடி நான் திங்கட்கிழமைமுதல் வெள்ளிக் கிழமை வரை ஐந்து நாள் அடியேன் ஸதஸ்ஸுக்கு வருகிறேன். வேறொருவரை யும் துணைகொள்ளாமல் அடியேனொருவனே வக்தவ்யவிஷயங்களை நிரூபிக்கிறேன். அவற்றிற்கு ஒருவரே ப்ரதிவாதம் சொல்லட்டும். இப்போது விசாரத்திலிருக்கும் ஸமஸ்யமானேத்யாதி விஷயம் வ்யாகரண சாஸ்த்ராதுபந்தியாதலால் அந்த சாஸ்த் ரத்தில் தேர்ந்தவொரு தடஸ்தர்முன்னிலையில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலேயே வாதம் நடத்தவேண்டியது.

திங்கட்கிழமை ஸதஸ்ஸில் முதன் முதலாக நடைபெறவேண்டிய விஷயத் தைப்பற்றி இப்போதே தெரிவிக்கின்றேன். கவனிக்கவேண்டியது. 20—5—38ல் நடந்த கூட்டத்தில் அய்யா கிஷ்ணதாதாசாரியர் அப்ரஸக்தமாக “தென்னு சாரியர்கள் வர்ணசர்மவரம்புகளை யழிப்பதற்கென்றே க்ரந்தங்கள் இயற்றின வர்கள் என்றும், ஸ்ரீவசநபூஷணம் ஆசார்யஹ்ருதயம் முதலான க்ரந்தங்களில் இது ஸ்பஷ்டம் என்றும் சொல்லி, ‘ம்லேச்சனும் பக்தனானால்.....அஜ்ஞர் ப்ரமிக்கிற வர்ணசர்ம வித்யாவ்ருத்தங்களை* இத்யாதி ஆசார்யஹ்ருதய சூர்ணிகை களைக்கூறிப்பழித்தும் சென்றிருக்கிறார் என்பதும், நமது அந்தோவாஸிகள் அப்போது அவருக்குத் தக்க மறுப்புகள் கூறியிருக்கிறார்களென்பதும் அனைவரு மறிந்ததே. ஒரு விசாரமும் தொடங்காமலிருக்கும்பொழுதே இவ்வளவு ஆசார்ய துஷணைகள் வெளிவந்தால், மேன்மேலும் என்ன ஆகும் என்பதை விவேகிகள் உய்த்துணரலாம். அந்த ஐயா கிருஷ்ணதாதாசாரியர்க்கு அஜ்ஞானமும் அந்யதா ஜ்ஞானமும் துராக்ரஹமும் ஸதாசார்யாபசார ப்ராவண்யமும் தவிர வேறு லவலே சமும் கிடையாதென்பதை மூன்று நான்கு க்ரந்தங்களினால் பாக்க நிரூபித்து வெளியிட்டிருக்கிறேன். அவற்றுள் முக்கியமானது ஸதஸ்ஸுப்ரதாய பரிசுத்தி என்பது. இந்தக்ரந்தம் ஒவ்வொரு பண்டிதரிடமுமுள்ளது. திருமுற்ற வெளியில் எந்த வேளையிலும் இப்புத்தகம் விலைக்குக் கிடைக்கின்றது. வாயெடுக்கும் போதெல்லாம் தென்னாசார்யர்களையும் அவர்களது திவ்யஸூக்திகளையும் அளவு கடந்தமுறையில் தூஷித்தே போதுபோக்குமிந்த அய்யா க்ருஷ்ணதாதாசாருடைய யோக்யதையே திங்கட்கிழமை ஸதஸ்ஸில் முன்னம் சர்ச்சிக்கப்படவேண்டும். தென்னாசார்யர்களை அஜ்ஞர்களென்று வசை கூறுமிவர் அந்த தென்னாசார்யர்

களின் திவ்ய ஸூக்திகளையே களவு கொண்டு நிரப்பிச் சில க்ரந்தங்களைத் தாம் இயற்றியதாக வெளியிட்டுள்ளார். அடைக்கலப்பத்து வியாக்கியானம் என்பது ஒன்று. இதில் ஏடு ஏடாக தென்னாசார்ய வியாக்கியான பங்க்திகளே தம்முடைய வாக்கியமாகக் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த இடங்களிலிருந்து எந்த எந்த பங்க்திகளைக் களவு செய்திருக்கிறாரென்பதை வரிசையாக நான் எடுத்து ஸ்தஸஸில் காட்டுகிறேன். அந்த புத்தகத்தில் முக்கால் பாகத்திற்குமேல் தென்னாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தி மாலிகைகளே என்பதையும், பல இடங்களில் அந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருளைக்கூட இவர் தெரிந்து கொள்ளாமலே கையாண்டிருக்கிறாரென்பதையும் அலகலகாக நிரூபிக்கிறேன். அன்றியும், இந்த க்ருஷ்ணாதாசார்யர் அதிகமாக நிந்திப்பது மணவாளமாழனிகளையே. அப்படியிருந்தும் அந்த மாழனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைக்கொண்டுதான் இவர் தம் சுவடிக்குப் பெருமை ஸம்பாதிக்கப் பார்க்கிறார். இவர் ரகுவீரகத்யத்திற்கு வியாக்கியானமெழுதி நெல்லூரில் தெலுங்குலிபியில் இரண்டாருபாரம் அச்சிட்டிருக்கிறார். ஸ்ரீ வசந்நுஷணத்தின் முகப்பில் மணவாளமாழனிகள் அருளிச்செய்திருக்கிற வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தியை அரும்பதவுரையுட்படக் களவாடி அப்படியே தம் வியாக்கியானத்திற்கு அவதாரிகையாக இட்டிருக்கிறார். இது மறைக்கக்கூடியதன்று. தம்முடைய ஸம்பந்தாயத்தில் பல பல க்ரந்தங்கள் இருக்கவும் அவற்றிலிருந்து ஒரு பங்க்திகூட எடுத்துக்கொள்ள இவர் விரும்புகிறதில்லை. ஏன்? அசடுபிசடாயக்கிடக்கின்ற அந்த பங்க்திகளால் தம் சுவடிக்குப் பெருமை ஏற்படமாட்டாதென்பதே காரணம். அதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார். அஜ்ஞரென்று தம்மால் ஸதா தூஷிக்கப்படுகின்ற ஆசார்யமணிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே களவாடிப் பெருமை ஸம்பாதிக்கப் பார்க்கும்படுவருடைய பிழைப்பு என்னே! என்னே! வெள்காத வீண்பிழைப்பே!. இப்போது இவர் என்ன சொல்லுகிறார்? “ஆமாம், நான் தென்னாசார்யதிவ்யக்ரந்த திவ்யஸூக்தி தஸ்கரன்தான்” என்று ஒப்புக்கொள்கிறாரா? மறு வாய் திறக்கிறாரா? ஒப்புக்கொண்டுவிடுகிறபகைத்தில் அப்படிப்பட்ட மஹநீய மஹாசார்யர்களைத் தாம் தூஷித்துவருவது துராக்ரஹத்தாலத்தனை என்பது தன்னடையே விளங்கிற்றாகும். ‘நான் தஸ்கரனல்லேன்’ என்று இவர் மறுதலைக்கும் பகைத்தில் திங்கட்கிழமையன்று தூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் இதைப்பற்றி விசாரணையே நடைபெறவேண்டியது. இவருடைய தஸ்கரத்வத்தை நான் நிரூபிக்கத் தவறினேனாகில் தோற்றேன் தோற்றேனென்று நிற்கின்றேன். இந்த க்ருஷ்ணாதாசாரியர் இன்னமும் சில க்ரந்தங்களைத் தாம் எழுதியது போல் சிலர்க்கு வாசித்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆண் பிள்ளையாகில் அவற்றையும் வெளிக்காட்டட்டும். மணவாளமாழனிகளின் அமுதமொழிகளே (பாரா பாராவாக) அவற்றில் இல்லாமற்போகுமாயின் அடியனாகின்றேன். எங்கள் ஆசாரியர்களின் அமுதமொழிகளை இவர் எவ்வளவும் கொள்ளை கொள்க. அவ்வாசிரியர்களைத் தூஷிப்பதில் நின்று விரைவராயின் உய்யலாமே. இதைப்பற்றி இவர் என்ன சொல்லுகிறாரென்பது எழுத்து மூலமாக வெளிவரவேண்டும்.

இவர்களுடைய ஸம்பந்தாயத்தில் தென்னாசார்ய தூஷணைகளை நிரப்பி க்ரந்தமெழுதினவர்களில் தலைவரான உ. வே. திருவகீர்திரபுரம் சேட்டூர் நரஸிம் ஹாசாரியார் உலகமெல்லாம் போற்றும் ச்ருதப்ரகாசிகையை, —ஸ்வாயி தேசிகன் ஸம்ரக்ஷித்த ச்ருதப்ரகாசிகையை பெயர் குறித்து, “அதில் தவறுதலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன; அவற்றைப் பரிஹரிப்பதற்காகவே தேசிகன் க்ரந்த மெழுதினார்” என்று எழுதி அச்சிட்டிருக்கும் வாசகங்களையும் ஸ்தஸஸில் வித்வான்கள் நோக்கவேண்டும். இத்தகைய தூர்ப்பாஷிதங்களைப்பற்றி ஸ்தஸஸில் பரிசீலனை செய்யவேண்டுவது அவசியமன்றோ? ஆசார்யஸ்தானம் வலிக்கின்றவொரு மஹான் இப்படி அருவருக்கத்தக்க ஸதாசார்ய தூஷணைகளை யெழுதிவைத்

திருப்பது பரஸிததமாகவேயிருந்தும் அதைப்பற்றி ஸ்தஸ்ஸு கூட்டி விசாரங்கள் நடத்த ஒரு வித்வானுக்கும் ஆவச்யகதை தோன்றவில்லை. பல திவ்ய தேசங்கள் கிரம்பியுள்ள காஞ்சியை திவ்ய தேசமன்றென்று பழித்தும், மதுராந்தகம் போலே காஞ்சியும் ஒரு ஊர் என்று எழுதியிருக்கின்ற சேட்லார் நரஸிம்ஹாசாரியார் சென்ற வருஷத்தில் இத்திருநாளுக்கு வந்திருந்தாரே; அவரை ஒருவரும் வாதப் போருக்கு அழைக்கவில்லையே. இது அவசியமற்றதென்னில், ச்ருதப்ரகாசிகையை தூஷித்திருப்பதைப்பற்றின விசாரங்கூடவா அவசியமற்றது?

அந்த சேட்லார் ச்ருதப்ரகாசிகையை ஸ்பஷ்டமாக தூஷித்திருக்கின்ற ரென்று நாம் தெரிவிப்பது பொய்யா மெய்யா? என்பதைப்பற்றியும் திங்கட்கிழமை விசாரம் நடைபெறவேண்டும். இதெல்லாம் அவசியமல்லாத விஷயங்களென்னில், எதுவும் அவசியமற்றதேயாகும் “ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யரும் தென்னாசார்யரே கிடர்” என்று திருப்புக்குழிஸ்வாமி ஸாதித்துவந்தபடியால் அவரை தூஷிப்பதும் அவசியந்தான்—என்றல்லவோ இவர்களின் எண்ணம். கடைசியாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ப்ராமாணிக பண்டிதஸ்தஸ்ஸில் விஷய விசாரங்கள் செய்வதில் நமக்குப் பரமகுதாஹலமே. நம்முடைய க்ரந்தங்கள் ஐனிக்கவேண்டிய அவகாசத்தை யளித்தவர்களின் யோக்கியதைகளைப்பற்றி முந்தற முன்னம் பரிசீலனை செய்துவிட்டுப் பிறகு நம்முடைய உத்தர க்ரந்தங்களைப்பற்றி விசாரமெடுத்தாக்கொள்வோம் இவ்வருஷம் பேரருளாளன் திருத்தோர் ஒழுங்குபட்டுத் திருநாள் முடிவுபெறுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்குமேலாகுமென்று தெரியவருவதால் அவபருதம் வரையில் (சனி ஞாயிறு நீங்கலாக) மற்ற நாட்களில் தினப்படியாக ஸ்தஸ்ஸு நடந்து வரட்டும். ஒவ்வொருநாளும் என்னுடைய ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தைப்பற்றியும் விஷய ஸௌஷ்டவத்தை விளக்கியே பேசிவருவேன்.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்,

ப்ர. அண்ணங்கராசார்யதாஸன்

21—5—38.

இங்ஙனம் வித்வத்விநோதிநீபுஸ்தகம் வெளியிட்ட பிறகு என்னுயிற் றென்பது அன்பர்களுக்குத் தெரியவேணுமே. இத் தன்சரிதையில் (இரண்டாம் பகுதியில்) பக்கம் 138ல் எழுதியிருப்பதை மீண்டும் நினைப்பூட்டுகிறேன். அதாவது—

“கீழச்சேரி பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் என்றொருவர் இருந்தார்; இவர் காலஞ்சென்று பத்தெட்டு வருஷமாகிறது. அவர் தேவப்பெருமானுடைய பெரிய உத்ஸவங்கள்தோறும் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்தோ சென்னையிலிருந்தோ காஞ்சிக்கு வருவர். வருகிறபோதெல்லாம் என் விஷயமான தூஷணைகளை கிரப்பித் துண்டுப் பிரசாரம்ச்சிட்டுக் கட்டுக்கட்டாகக் கட்டிக்கொண்டு வந்து தன் கைகினாலேயே விகிதியாகிப்பர் பாவம்! ‘இத்தோடு அண்ணங்கராசாரியார் மடிந்து விட்டார்’ என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பர். மூன்றாவது நாளிலேயே விசதமான பதில் புத்தகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தலைமறைவாய்ப் போய்விடுவர்.” என்று எழுதியிருக்கிறேன். மேலே உதாஹரித்த வித்வத்விநோதினியில் ‘பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸ தாஸன்’ என்று குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளவர் அவசேதான். அடியேனுடைய அனேக க்ரந்தங்கள் தோன்றுவதற்கும், அவை பிரபலப்ரசாரமடைவதற்கும் முக்கியமான ஹேதுபூதர் அந்த கீழச்சேரி பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரேயாவர். அவர் ஒரு விஷய மும்மரியாதவர். கேவலம் மதாபிமானி; ஆக்ரஹி. இதற்காகவே அவரிடத்தில் சில ஸௌகந்திகள் பக்திவைத்துக் காசு கொடுத்துக்கொண்டுமிருந்தார்கள். பரமஸாதுக்களாய் ஏகாந்த சீலர்களாய் ஆசார்யாபசாரவைதேசிகர்களாயுமிருந்த வடகலைஸம்பிரதாய வித்வான்களை வலியப்பிடித்திழுத்து “அண்ணங்கராசார்யருடைய நூல்களுக்குக் கண்டனமெழுதுங்கள்” என்று தூண்டிவிட்டு அவர்களெல்லோரும் உடனுக்குடனே அடியேனிடமிருந்து விபுல விமலப்ரத்யாக்

யான நூல்களைப் பெற்று விஷண்ணராகும்படி செய்வதொன்றையே நித்ய காலக்ஷேபமாகக் கொண்டிருந்தவர் இந்த கீழ்ச்சேரி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர். ஆனால் கள்ளங்கவடு அறியாதவர். இவ்வளவு ஸந்தர்ப்பத்திலும் அடிக்கடி அடியேனுடைய க்ருஹத்திற்குவருவர்; ஸுக்ருதப்ரணமம் செய்கிறேனென்று சொல்லிக் கொண்டு தொழுது தொழுது எழுவர். ப்ரதிப்ரணமம் செய்தால், கூடவேகூடா தென்று சொல்லித் தடுத்துவிடுவர். அப்படிப்பட்ட ஸமயங்களில் “இவ்வளவு ப்ராவண்யங் கொண்டிருக்கிற நீர் இதற்கு மாறாக காரியங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறீர்; இதையும் அதையும் பார்ப்பவர்கள் பரிஹஸிப்பார்களே; இரண்டத் தொன்றை விட்டு விட்டாலன்றோ நலமாகும்” என்று சொல்லுவேன். “இது வொரு ஸ்வரூபம், அதுவொரு ஸ்வரூபம்; இவற்றுக்குப் பரஸ்பரவிதிராதமென்ன?” என்று சொல்லிக் கொண்டேபோவர்.

மேலே குறித்த வித்வத்விநோதிநி வெளியான பின்பு அவரை நான் காணப்பெறவில்லையென்று ஞாபகம். அவ்வளவோடு அவருடைய கோலா ஹலங்கள் சாந்தமாயின. கீர்த்தி மூர்த்தியான மஹாவிவேகியான வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ்யங்கார் ஸ்வாமிகள் மேலே விவரித்த வித்வத்விநோதிநியைப் பலகால் வாசிக்கச் சொல்லித் திருச்செவிசாத்தி “அண்ணங்கராசாரியர் செல்லுகிற மார்க்கம் அநவத்யமானது. - பல குள்ளநரிகள் ஒன்று கூடினாலும் சிங்கத்தை ஒன்றும் செய்யமாட்டா’ வென்பது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கத்தக்கது” என்று சொல்லி, வீண் வம்பு தண்டாக்கள் செய்ய நினைத்தவர்களை உத்ஸாரணம் செய்துவிட்டார். அவருடைய அந்தரங்கத்தில் ஒரு துக்கம் மாத்திரம் அபரிஹார்யமாக இருந்தது. அதாவது, அய்யா க்ருஷ்ணதாதாசாரியர் இரவும் பகலும் தென்னாசார்யர்களை தூஷித்துக் கொண்டிருந்து, தத்ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களிலுள்ள ஸ்ரீஸூக்தி பங்க்தி களைக் களவாடி யெழுதியே தம் பெயரால் அடைக்கலப்படுத்து வியாக்கியானம் முதலிய ஒன்றிரண்டு புத்தகங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டாரென்பதை நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்ததனாலுண்டான துக்கமே அது.

இனிமேல் அடியேனுடைய நூல்களை யெல்லாம் வரிசையாக வெளியிடுகிறேன். இதில் ஒரு விஜ்ஞாபனம் முக்கியமாக நோக்கத் தக்கது. பத்து பன்னிரண்டு அல்லது 20, 22 நூல்கள் அடியேனாலெழுதப்பட்டிருந்தும் அந்தேவாஸிகளின் பெயராலோ ஆப்தர்களின் பெயராலோ வெளியிடப்பட்டவையுண்டு. இது ஸமயாநு குணமாகவும் ஒளசித்யாநுகுணமாகவும் ஆவச்யகதாநுகுணமாகவும் தழுவப்பட்டவொரு முறையாகும். இதற்கு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமிதாம் ‘மார்க்கதர்சீ மஹர்ஷி:’ என்னத் தகுந்தவர். எங்கனையென்னில், அந்த ஸ்வாமி தாம் வெளியிட்டருளின ‘ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷம்’ என்கிற வொருநூலின் ரக்ஷாபத்ரத்தில் “एतद्गुरुर्विदुः कृताः कारिताश्च ग्रन्थाः” என்று மகுடமிட்டு தம்முடைய க்ரந்தங்களோடுகூட பிறர் பெயரால் வெளிவந்த சில க்ரந்தங்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இஃதனால் பிறரை ஏவி க்ரந்தங்களை யெழுதச் செய்வதும் தாமே யென்பது புலனாயிற்று. தாமெழுதிய நூலையே காரண விசேஷாத் பிறர் பெயரால் வெளியிட்டாரென்பது தேறிற்று. மஹான்கள் காட்டிய இத்தவழங்கத்தை அடியேன்போல்வாரும், தழுவுவது குற்றமற்றதே யென்று கொள்க; தோழிபாசரம், தாய்பாசரம் போலவும் கொள்க.

நான்கு பாஷைகளில் அடியேனியற்றி வெளியிட்டுள்ள நூல்களுள்
மைஸ்கிருத பாஷையிலமைந்த நூல்களிலை 155

1. श्रीकाञ्चीहस्त्यद्वैभवम्
2. धर्मवादः
3. बालकोपदेशमालिका
4. सुपमातदिव्यप्रबन्धप्रतिकृतिः
5. मुनिवाहनसुरिमुक्तिपथमाला
6. श्रीவழிபுறப்பாடுகளெல்லாவற்றிலேகூட
7. ध्रुवचरितम्
8. कुचेलोपाख्यानम्
9. உவந்தோலா நகராடா
10. सावित्रीपातित्रयम्
11. வரிவழிவணமம்
12. गोदास्तुति विवृतिः
13. ब्रह्मव्याप्तिपरिष्क्रिया
14. செடியாய்ந்த ஸவ-ஃஷ்டி
15. ஸவ-ஃஷ்டி கவஅடி
16. வரலாய-ஃவரிதராணடி
17. ரஸிகஸுயரஜ்ஜநடி
18. जगद्गुरुवैभवम्
19. जगद्गुरुपञ्चामृतम्
20. ஸுஃகர-ஃதம-ஃரஃஸு-ஃதி
21. सभाभुजङ्गीसर्वस्वम्
22. श्रीशैलेशाष्टकव्याख्या
23. श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम्
24. औत्तरदिव्यदेशदिव्यप्रबन्धावलिः
25. वैदिकलौकिकरत्ननदशकम्
26. उपाख्यानरत्नमाला
27. लक्ष्मीतत्त्वविनिर्णयः (यद्वा) श्रीतत्त्वशोधनम्
28. मद्विरेक्षणार्थतत्त्वम्
29. पाठशोधनपरीक्षा

30. ரஸிக ரஸாயனம்
31. कृतकृत्यपतीक्षणम्
32. श्रीरामावतारः
33. गोपालपञ्चाशत्
34. ஸுஃகர-ஃதம-ஃரஃஸு-ஃதி
35. रोदसीतत्त्वबोधिनी
36. श्रीरामायणदण्डकः
37. नन्दनन्दनवैभवचूर्णिका
38. भगवद्रामानुजसहस्रनामस्तुतिः
39. श्रीमत्कृष्णगुरुस्तुतिः
40. रत्नपरीक्षा
41. उद्यानशुक्वचोविमर्शः
42. सहस्रनामभाष्यप्रभावः
43. युष्मत्सूक्तितौरमम्
44. क्षेत्रतीर्थयात्रादर्शः
45. साधुपाठसौवादवम्
46. श्रीमत्परकालमहायोगिवैभवम्
47. द्राविडाम्नायरसास्वादः
48. वर्णाश्रमधर्मरक्षा
49. गोष्ठीनाथशतकम्
50. हयग्रीवशतकम्
51. गरुडविंशतिः
52. कमलास्तुतिः
53. आदिवराहत्रिशत्
54. कलिवैरिदशकम्
55. लोकाचार्यस्तोत्रम्
56. श्रीमद्भरवरमुनिवैभवस्तोत्रम्

57. श्रीशैलेशदयापात्रस्तोत्रम्
58. ஐஹுவார்தாபகாச:
59. श्रीरामरत्ननवरत्नम्
60. श्रीलोकाचार्यकर्णामृतम्
61. श्रीवरवरमुनीन्द्रविजयमाला
62. श्रीरामभद्रकर्णामृतम्
63. श्रीगोपालभक्तामृतम्
64. श्रीगोविन्दगीतामृतम्
65. श्रीवरवरमुनिस्तोत्ररसायनम्
66. श्रीशैलेशदयापात्रமஐலாசாஸனம்
67. श्रीमद्वरवरमुनिकर्णामृतम्
68. श्रीवरवरमुनिनक्षत्रमाला
69. श्रीवरवरमुनिवारमाला
70. श्रीवरवरमुनिதிथिमालா
71. श्रीवरवरमुनिपक्षमालா
72. श्रीवरवरमुनिमासமாலா
73. श्रीवरवरमुन्यृतुமாலா
74. श्रीवरवरमुन्ययनமாலா
75. श्रीवरवरमुनिसंवत्सरमालா
76. श्रीवरवरमुनिसहस्रनामस्तोत्रम्
77. श्रीवरवरमुन्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्
78. श्रीवरवरमुनिமஐலாசாஸனஸ்தோத்ரம்
79. श्रीवरवरमुनिदण्डकस्तुति:
80. रहस्यत्रयश्लोकमालिका
81. तत्त्वत्रयश्लोकमालिका
82. श्रीवचनभूषणश्लोकमालिका
83. वेदान्तसर्वस्वम्
84. संप्रदायसिद्धाञ्जनम्
85. ஐதமேபதார்த்தஸததூஷணி
86. भगवद्रामानुजहृदयम्

87. மஐலாசாஸனபதமாலா
88. மஹநாஸூக்தஸதகம்
89. श्रीगोदाव्रतप्रबन्धपद्यावली
90. श्रीगोदासूक्तपद्यावली
91. श्रीकुलशेखरसूक्तपद्यावली
92. श्रीमालाप्रबन्धपद्यावली
93. मधुरकविसूक्तपद्यावली
94. बृहत्सूक्तपद्यावली
95. तिरुवाशिरियप्रबन्धदण्डक:
96. श्रीपरकालरथप्रबन्धदण्डक:
97. लघुपाळीप्रबन्धप्रतिकृति:
98. गुरुपाळीप्रबन्धप्रतिकृति:
99. மஐலாசாஸனபரந்நவ்யாஸ்யா
100. श्रीमहृनाथसूक्तव्याख्या
101. श्रीगोदाव्रतप्रबन्धव्याख्या
102. श्रीगोदासूक्तव्याख्या
103. श्रीकुलशेखरसूक्तव्याख्या
104. श्रीभक्तिसारदिव्यसूक्तिव्याख्या
105. श्रीमालाप्रबन्धव्याख्या
106. सुप्रभातदिव्यप्रबन्धव्याख्या
107. मुनिवाहनसूरिसूक्तिव्याख्या
108. मधुरकविसूक्तव्याख्या
109. श्रीपरकालसूरिबृहत्सूक्तव्याख्या
110. तिरुवाशिरियप्रबन्धव्याख्या
111. श्रीपरकालरथप्रबन्धव्याख्या
112. लघुपाळीप्रबन्धव्याख्या
113. गुरुपाळीप्रबन्धव्याख्या
114. सहस्रगीतिव्याख्या
115. प्रपन्नगायत्रीव्याख्या
116. गोदासूक्तसर्वस्वम्

117. அபினவத்யாஸதகம்
118. அபினவத்யாஸதகதாப்யஸார:
119. மதிरेक्षणार्थमाधुर्यम्
120. సహృదయ శౌభాగ్యమ్
121. வாழ்காலைஹவ்யாவதாரதகவழி
122. परीक्षाविमर्शपरामर्श:
123. परिष्कारपरामर्श:
124. रक्षाविलोचनभावप्रकाशिका
125. லாபவஸ்துபாநொக்சிவெளவ்வவவஸ்துபா-3:
126. गोदार्थोक्षावमर्दविमर्श:
127. देशिकावतारवत्सरचिन्ता
128. सप्ततिरत्नतत्त्वम्
129. वैभवप्रकाशिकाविमर्श:
130. रामानुजदयापात्रपद्यचरित्रम्
131. पात्रपद्यचरित्रप्रतिष्ठा
132. సత్సంప్రదాయ సహస్రాంశుః
133. సత్సంప్రదాయ సహస్రాంశువాగ్యభాస్
134. पदपाठपरित्राणम्
135. शतभूषणीवज्रकुटारः
136. नवीनचरित्रग्रन्थविमर्श:
137. रहस्यत्रयार्थसर्वस्वम्
138. श्रीवचनभूषणदिव्यार्थदीपिका
139. रहस्यत्रयसारसारमदीपिका
140. समस्यापूर्तिशतकम्
141. चित्तप्रश्नोत्तरमाला
142. चरमश्लोकावली
143. अपूर्वराമായणम्
144. दिव्यपुरुषपरीक्षा
145. महिलापुरकेशवसुप्रभातम्
146. ,, केशवकर्णामृतम्

147. ,, केशवमङ्गलम्
148. चैत्रकेशवसुप्रभातम्
149. वात्सल्यार्थप्रकाशिका
150. वात्सल्यार्थप्रकाशिकाविवृतिः
151. दिव्यसूरिवैभवम्
152. पूर्वाचार्यवैभवम्
153. तर्कशास्त्रसर्वस्वम्
154. यात्रालोत्रामृतम्
155. सदर्शसमुच्चयः

ஹிந்திபாஷையிலமைந்த நூல்கள் 8.

156. आल्वारवैभव
157. दिव्यदेशसूची
158. तिरुप्पल्लाडुव्याख्या
159. यतिराजविंशतिव्याख्या
160. श्रीवैष्णवसुधा
161. श्रीपरकालसूरिसूक्तसारसंग्रह
162. मधुरोपन्यासमाला
163. पूर्वाचार्यप्रभाव

தெலுங்கு பாஷையிலமைந்த நூல்கள் 41.

164. శ్రీ విష్ణుసహస్రనామ టీక
165. ముకుందమాల టీక
166. స్తోత్రరత్న టీక
167. గద్యత్రయ టీక
168. అతిమానుష స్తవ టీక
169. శ్రీ వైకుంఠస్తవ టీక
170. హయగ్రీవస్తోత్ర టీక
171. శ్రీ స్తుతియనే కనకధారాస్తవ టీక
172. యతిరాజవింశతి టీక

- 173 டாபீவంచக டீக
 174 ஸ்ரீரங்கநாథஸ்துத்ரடீக
 175 கூமாஹ்டல டீக
 176 ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்துத்ர டீக
 177 ஸரஸிஹஸ்து டீக
 178 தேவராஜஸ்து டீக
 179 தேவராஜமங்கல டீக
 180 திருமஹாஸ்து டீக
 181 அகார்ய ஹ்ருதயஸ்து டீக
 182 டகவத்கு-ஹ்ருதயஸ்து
 183 அஹ்ருதய ஸ்து
 184 திவ்ய தேவ தர்ப்பணம்
 185 விசேஷாஸ்து ரத்யுமால்
 186 ஸத்யுஸ்துதாயஸாரஸிதி
 187 ஸுராஸ்துதாய ஸ்து
 188 கஹி தேவஸ்துதாய ஸ்து

- 189 தேவாஸ்துதாய ஸ்து
 190 திருஸ்துதாய டீக
 191 திருஸ்துதாய டீக
 192 திருஸ்துதாய டீக
 193 திருஸ்துதாய டீக
 194 திருஸ்துதாய டீக
 195 திருஸ்துதாய டீக
 196 திருஸ்துதாய டீக
 197 திருஸ்துதாய டீக
 198 திருஸ்துதாய டீக
 199 திருஸ்துதாய டீக
 200 திருஸ்துதாய டீக
 201 திருஸ்துதாய டீக
 202 திருஸ்துதாய டீக
 203 திருஸ்துதாய டீக
 204 திருஸ்துதாய டீக

தமிழ் நூல் பகுதி [தமிழ் நூல்கள் மொத்தம் 266]

செந்தமிழ்நூற்களும், மணிப்ரவாளநூற்களும்

இப் பகுதியிலடங்கும்.

கீழே பக்கம் 281-ல் குறித்த பன்னிரண்டு நூல்களினடையே காண்க.

1. பூர்வாசார்ய ப்ரபாவ நூற்கள்

205. கூடரத்தாழ்வான் வைபவம்
 206. ஸ்ரீராமாஸ்துதாய வைபவம்
 207. அனந்தாழ்வான் வைபவம்
 208. ஆழ்வார்கள் வைபவம்
 209. வேதாந்த தேசிகன் வைபவம்
 210. மணவாளமாஸ்துதாய வைபவம்

211. அண்ணா வைபவம்
 212. பூர்வாசார்ய ப்ரபாவம்
 213. புரட்டாஸ்து திருவோண மலர்
 214. ஐப்பசித் திருமூல மலர்
 215. வாதியேசுர விஜயம்
 216. அண்ணாவின் கால நிர்ணயம்.

2. இதிறாஸ புராண சரித்திர நூல்கள்

217. அத்திகிரி வைபவம்
 218. திவ்யப்ரபந்த பகவத்கதாம்ருதம்
 219. ஸ்ரீ ராமாயண ஸாரம்

220. வான்மீக ராமாயண வசனம்
 221. அபூர்வ ராமாயணம்
 222. நரஸிம்ஹாவதார சரிதம்.

3. உபந்யாஸ நூல்கள்

223. ஸ்ரீ ராமாநுஜ பூஷணம்	231. சக்ரவர்த்தி திருமகனறுபத்து
224. பக்தாம்ருதம்	நான்கு
225. பன்னிருதிங்கள நுபவம்	232. அறுபத்துநான்கு நன்மொழிகள்
226. அறுபத்திரண்டு உபந்யாஸ மாலை	233. அறுபத்துநான்கு நன்வார்த்தைகள்
227. எம்பெருமானாறுபத்திரண்டு	234. அறுபத்துநான்கு ஆராய்ச்சி மாலை
228. சாரீரகமீமாம்ஸை யறுபத்திரண்டு	235. விசதவாக் சிகாமணி வாக்க
229. பகவத்கீதை யறுபத்திரண்டு	வைசத்யம்
230. அறுபத்துமூன்று உபந்யாஸமாலை	236. அங்கண்மா ஞாலத்தமுது
	237. அர்ச்சாவதார வைபவம்.

4. வேதாந்தார்த்த விளக்க நூல்கள்.

238. ஸ்ரீ பாஷ்ய ஸாராம்ருதம்	246. அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம்
239. த்ரமிடோபநிஷத் ப்ரபாவ	247. தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயம்
ஸர்வஸ்வம்	248. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த ஸாரநிதி
240. விசேஷார்த்த ரத்நநிதி	249. ஸ்வாபதேசார்த்த ஸாகரம்
241. ஸ்வஸ்வரூப நிருபணம்	250. விபவாவதார சோக தத்வம்
242. பரஸ்வரூப நிருபணம்	251. நரஸிம்ஹாவதார தத்வம்
243. ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யப் பெருமை	252. தடஸ்தபரிசீலநம்
244. விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம வுரை.	253. க்ருஷ்ணாவதார கதாரஹஸ்யம்
245. மாமுனிவன் மேற்கோள் விளக்கு	

5. திவ்யம்பந்தார்த்த விளக்க நூல்கள்.

254. திருப்பல்லாண்டுதிவ்யார்த்ததிபிகை	266. ,, சிறிது சுருக்கமான தெளிவுரை
255. பெரியாழ்வார் திருமொழி	267. திருமாலை திவ்யார்த்த திபிகை
256. பெரியாழ்வார் திருமொழி பொழிப்புரை	268. திருப்பள்ளி யெழுச்சி
257. திருப்பாவை திவ்யார்த்த திபிகை	269. அமலனாதிபிரான்
258. ,, மற்றொரு வகையான உரை	270. கண்ணனுண் சிறுத்தாம்பு
259. ,, ஸ்வாபதேசவுரை	271. பெரிய திருமொழியாயிரம் திபிகை
260. ,, விசேஷார்த்தவுரை	272. திருக்குறள் தாண்டகம்
261. நாச்சியார் திருமொழி திவ்யார்த்த திபிகை	273. திருநெடுந் தாண்டகம்
262. ,, சிறிது சுருக்கமான தெளிவுரை	274. முதல் திருவந்தாதி
263. பெருமாள் திருமொழி திவ்யார்த்த திபிகை	275. இரண்டாம் திருவந்தாதி
264. ,, சிறிது சுருக்கமான தெளிவுரை	276. மூன்றாம் திருவந்தாதி
265. திருச்சந்த விருத்த திவ்யார்த்த திபிகை	277. நான்முகன் திருவந்தாதி
	278. திருவிருத்தம்
	279. திருவாசிரியம்
	280. பெரிய திருவந்தாதி
	281. திருவெழு கூற்றிருக்கை
	282. சிறிய திருமடல்
	283. பெரிய திருமடல்

284. திருவாய்மொழியாயிரம் ,,
 285. இராமாநுச நூற்றந்தாதி ,,
 286. ,, சுருக்கமான தெளிவுரை
 287. நித்தியாநுஸந்தான வுரை
 288. திவ்யப்ரபந்த ஸாரத்திரட்டு
 289. திவ்யப்ரபந்த ஸாராம்ருதம்

290. திவ்யப்ரபந்தக் கண்ணாடி
 291. திவ்யப்ரபந்தத் திருநாமமாலே
 292. அருளிச் செயலாராய்ச்சி
 293. அருளிச்செயல் பாகவதம்
 294. ஆழ்வார்களுகந்த இராமன்
 295. ஆழ்வார்களுகந்த கண்ணன்

6. ஆசாரியர்களின் தமிழ் நூல்களுக்கு உரைகள்.

296. உபதேச ரத்தினமாலையுரை
 297. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிyuரை
 298. ஆர்த்திப் பிரபந்தவுரை
 299. ஞானஸாரவுரை
 300. ப்ரமேயஸாரவுரை
 301. ஸப்தகாதையுரை

302. அடைக்கலப்பத்து உரை
 303. அத்திகிரிமாகாத்மியவுரை
 304. திருச்சின்னமாலையுரை
 305. பிள்ளையந்தாதிyuரை
 306. (தனி) கம்பரின்பக் கவித்திரட்டு

7. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க நூல்கள்.

307. முமுகூஃப்படிஸாரம்
 308. ஸ்ரீவசநபூஷணஸாரம்
 309. தத்வத்ரயஸாரம்

310. ஆசார்யஹ்ருதயஸாரம்
 311. ,, சிறிது சுருக்கமானது
 312. ஆசார்யஹ்ருதயப் பதவுரை

8. ஸ்தோத்ரம் முதலிய ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களுக்கு உரைகள்.

313. அகிலபுநஜநம் வியாக்கியானம்
 314. த்வம்மேஹம்மே வியாக்கியானம்
 315. முகுந்தமாலே ,,
 316. ஸ்தோத்ராத்நம் ,,
 317. சதுச்ச்லோகி வியாக்கியானம்
 318. தேவராஜாஷ்டகம் ,,
 319. சரணுகதிகத்யம் ,,
 320. ஸ்ரீரங்ககத்யம் ,,
 321. ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் ,,
 322. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம் ,,
 323. அதிமாநுஷஸ்தவம் ,,
 324. ஸுந்தரபாஹுஸ்தவம் ,,
 325. வரதராஜஸ்தவம் - அதிகவிரிவான வியாக்கியானம்
 326. ,, அதிக விரிவில்லாத வியாக்கியானம்
 327. ஸ்ரீஸ்தவ வியாக்கியானம்
 328. ஸுதர்சன சதகம் ,,
 329. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் - இரண்டு சதகமும் ,,
 330. ஸ்ரீ குணரத்ந கோசம் ,,
 331. அஷ்டச்லோகி ,,

332. யதிராஜவிம்சதி ,,
 333. தாடபஞ்சகம் ,,
 334. ராமாநுஜ சதுச்ச்லோகி ,,
 335. ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்தோத்ரம் ,,
 336. க்ஷமா வேடாட்சி ,,
 337. ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸ்தோத்ரம் ,,
 338. தேவராஜமங்களம் ,,
 339. நரஸிம்ஹாஷ்டகம் ,,
 340. காஞ்சீக்ஷேத்ரஸங்க்ரஹஸ்துதி ,,
 341. தேவராஜ பஞ்சகம் ,,
 342. பராங்குசாஷ்டகம் ,,
 343. வரவரமுநி சதகம் ,,
 344. வரவரமுநி பூர்வதிநசர்யா ,,
 345. ,, உத்தரதிநசர்யா ,,
 346. நக்ஷத்ரமாலிகா ,,
 347. த்ரமிடோப நிஷத்ஸங்கதி ,,
 (தேசிக ஸ்தோத்ர வியாக்கியானங்கள்)
 348. ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்ர வியாக்கியானம்
 349. கோதாஸ்துதி ,,
 350. பரமார்த்த ஸ்துதி ,,
 351. வைராக்ய பஞ்சகம் ,,
 352. ந்யாஸ தசகம் ,,

353. பகவத் த்யாந ஸோபாநம்	366. ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ர
354. தசாவதார ஸ்தோத்ரம்	ஸ்நோத்ரம்
355. அபிதி ஸ்தவம்	367. ஸ்ரீமத் வரவரமுநி ஸ்தோத்ர
356. கோபாலவிம்சதி	ரஸாயநம்
357. யதிராஜ ஸப்ததி	368. ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ர மங்களா
358. ரகுவீரகத்யம்	சாஸநம்
359. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய	369. ஸ்ரீமத் வரவரமுநி கர்ணம்ருதம்
ரத்நாவளி	370. ஸ்ரீமத் வரவரமுநி நக்ஷத்ர
360. த்ரமிடோப நிஷத் ஸாரம்	மாலா
(ஸ்வகீய ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களினுரைகள்)	371. ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்
361. கலிவாரி தசகம்	ரம்
362. ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணகுருஸ்துதி	372. வாத்ஸஸ்யார்த்த ப்ரகாசிகை
363. ஸோகாசார்ய ஸ்தோத்ரம்	373. யாத்ரா ஸ்தோத்ரம்ருதம்
364. வரவரமுநி தண்டகம்	374. ஸபாபுஜங்கீஸர்வஸ்வம்
365. வரவரமுநி வைபவ ஸ்தோத்ரம்	

9. வேதலக்ஷண விசார நூல்கள்.

375. ஸர்வஸ்வஸம்ரக்ஷணீ	378. அஸ்தமார பரமௌஷதம்
376. சாஸ்த்ரஜ்ஞாந சாண பலகம்	379. வித்வத் வைதிக பூஷணம்
377. ஸர்வஸ்வரக்ஷா	380. வைதிக வித்வதாபரணம்.

10. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க நூல்கள்.

11. லோகாபிராம நூல்கள்.	12. பரபக்ஷப்ரதி கேஷப நூல்கள்.
(அகராதி யடைவு.)	

381. அத்புத சக்தி	398. சாஸ்த்ரார்த்த சந்த்ரிகை
382. அத்யமே பத்யார்த்த தத்வம்	399. சிரோமணி சிரோபூஷா
383. " தத்வப்ரதிஷ்டா	400. சிரோமணி சேகரம்
384. " தத்வப்ரதிஷ்டா விஜய	401. சுகஸாரண மதமர்த்தநம்
த்வஜம்	402. செந்தமிழாராய்ச்சி
385. " விஜயத்வஜ வைஜயந்தீ	403. சேஷாவதாரச் சிறப்பு
386. அர்ச்சாவதாரத் திருமண் காப்பு	404. சேட்லூரர் மாயமயக்கம்
387. ஆசார்ய ஸ்ருதய பாடபரிஷ்காரம்	405. சேட்லூரர் நூலாராய்ச்சி
388. ஆச்சான்பிள்ளை யஷ்டாத்யாயி	406. ச்ருத ப்ரகாசிகாரக்ஷா
389. ஆச்சான்பிள்ளையாறுரஹஸ்யம்	407. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாநிதி
390. ஆராய்ச்சி மணிமாலை	408. ஸ்ரீமட ஸௌபாக்யம்
391. உத்யாந ஸம்வாதம்	409. ஸ்ரீ ராமாநுஜன்
392. உத்யாந சிக்ஷா	410. ஜகதாசார்ய ஸூக்தி ஸுதாநிதி
393. உபதேச ரஸாயனம்	411. தத்வநிவேதநம்
394. ஜகமத்யரஸம்	412. தத்வஹிதோபதேசம்
395. ஜதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்னமாலை	413. தத்வார்த்த பூஷணம்
396. கேஷத்ர தீர்த்தயாத்திரை விளக்கு	414. தானே யெழுதிய தன்சரிதை
397. சதபூஷணீ வஜ்ரகுடார ஸாரம்	

415. திருப்புக்குழிஸ்வாமி வைபவ பரிஷ்
காரம்
416. " பரிசிஷ்டம்
417. திவ்யஸூரிசரித காலநிர்ணயம்
418. தீண்டாமை தொலையாமை
419. துவரைப்பிரான் திருவருள்
420. தேசிகப் பிரபந்தவுரை யாராய்ச்சி
421. தேசிகப்பரபாவ பரிஷ்காரம்
422. தேசிகஸூக்தி ஜயத்வஜமாலா
423. தேசிகஸூக்தி பரிமளம்
424. தேசிகஸூக்தி ஸித்தாஞ்ஜநம்
425. தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி
விமர்சம்
426. நப்பின்னையவதார ரஹஸ்யம்
427. நமஸ்காரதத்வம்
428. நமஸ்காரதத்வ விஜயத்வஜம்
429. நற்பொருள் விளக்கம்
430. நான் கண்ட நல்லது
431. ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியாநிரீக்ஷணம்
432. ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியாஸமீக்ஷணம்
433. பக்தன் மூவிதழாராய்ச்சி
434. பகவச்சாஸ்த்ரதத்வம்
435. பரதுக்கதுக்கித்வ பரமார்த்தரக்ஷா
436. பாதுகாஸஹஸ்ர வுரையாராய்ச்சி
437. பாத்ரதத்வஜயத்வஜம்
438. பாத்ரதத்வ பரமார்த்தம்
439. பிழைதிருத்தப் பேரின்பம்
440. பெரியாழ்வார் திருமகள்
441. பேரருளாளன் பாடல் விளக்கம்
442. ப்ரணவாதிகாரதத்வம்
443. ப்ரமாணத் திரட்டாராய்ச்சி
444. மடவித்வத் விபூஷணம்

445. மாமுனிவனருள் விளக்கு
446. யுஷ்மத்ஸூக்தி ஸௌரபம்
447. ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா
448. ராமாநுஜ தயாபாத்ர சரித்ரம்
449. ராமாநுஜ தயாபாத்ர தத்வம்
450. வம்பவிழ் கோதை தத்துவம்
451. வரதன் ஸன்னிதி வரலாறு
452. விதவாவபநவித்வம்ஸநம்
453. வித்வத்விநோதிநி
454. வ்யாமோஹ ப்ரசமௌஷதம்
455. வாத்ஸல்யார்த்த விவரணம்
456. வாத்ஸல்யார்த்த விஜயத்வஜம்
457. விஷ்ணு கோவில்களும் விசேஷ
தர்ம பரிபாலனமும்
458. ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா
459. ஸத்புருஷ ஸமாராதநம்
460. ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரித்ராணம்
461. ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி
462. ஸத்ஸம்ப்ரதாய பாஸ்கரன்
463. ஸதுபதேசசிக்ஷா
464. ஸத்ய நாராயணஸ்த்ரம்
465. ஸத்ய நாராயணஸ்த்ரஸத்ய ப்ரதா
பம்
466. ஸத்ய வாதிஸமாச்வாஸநம்
467. ஸாது ஸாத்விக ஸம்வாதம்
468. ஸௌஜன்ய ஸௌரபம்
469. ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாந சோதநம்
470. ஸ்வகர்ந்த சோதநம்.

ஸ்வகீய க்ரந்தஸூகீ முற்றிற்று

ஒ ரு கு றி ப் ப

— (o) —

நான்கு பாஷைகளிலும் மொத்தம் நமது நூல்கள் 420 என்று முன்னம் தெரிவித்தோம். எல்லா நூல்களையும் தேடி யெடுத்து ஆராய்ந்து எழுதுகையில் மொத்தம் 470 என்று தேறியது. இவற்றில் அந்தேவாஸிகள் பெயராலும் ஆப்தர்கள் பெயராலும் வெளியிட்டவை 50 போக 420 என்றதும் ஸரியே.

ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களைப்பற்றிய விவரணங்கள்

1. ஸ்ரீ காஞ்சீஹஸ்த்யத்ரி வைபவம்: முதற்பதிப்பு க்ரந்தலிபியிலும், இரண்டாம் பதிப்பு தேவநாகரலிபியிலுமான கத்யப்ரபந்தம். ஹஸ்திகிரி மாஹாத்மிய மென்கிற புராணத்தையதுஸரித்து காஞ்சீஹஸ்திகிரியின் வைபவம், தேவப் பெருமாளவதரித்த வரலாறு, தேவப்பெருமானை நான்கு யுகங்களில் நால்வர் ஆராதித்த வரலாறு முதலியன மிக விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஸம்ஸ்க்ருதவ்யுத்தபத்தி பெறவிரும்புவார்க்கு மிகவுபயோகமான நூல்.
2. தர்மவாகம்: தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென்கிற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களில் தர்மத்தைப்பற்றி விரிவான உபந்யாஸம். தேவநாகரலிபி. இந்நூல் தோன்றினதையும் அச்சிடப்பெற்றதையும்பற்றி இத் தன்சரிதையில் இரண்டாம் பகுதியில் (பக்கம் 82, 83-ல்) விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
3. பாலகோபதேசமாலிகர்: ஸம்ஸ்க்ருத வித்யார்த்திகளுக்கு வ்யுத்தபத்தி ஸாதகமாக எழுதப்பட்டது. தேவநாகரலிபி. கீழ் இரண்டாவது லக்கங்கொண்ட நூலோடு சேர்த்து 1908-ஆம் வருஷத்தில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.
4. ஸுப்ரபாத திவ்யப்ரபந்த ப்ரதிக்ருதி: தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரருளிச்செய்த திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு ச்லோகரூபமான மொழிபெயர்ப்பு. இருபது ச்லோகம். இதுவும் கீழ் 2, 3 லக்கங்கொண்ட நூல்களோடு சேர்த்து அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. ஒன்றுசேர்ந்த இம்மூன்று நூல்களும் பாம்பே, கேமராஜ ஸ்ரீவேங்கடேசுவர பிரெஸ்ஸில் கிடைப்பன.
5. முநிவாஹ ஸுரிஸூக்தி பத்யமாலா: திருப்பாணாழ்வாரருளிச்செய்த அமலனாதி பிரானுக்கு ச்லோகரூபமான நேர் மொழிபெயர்ப்பு.
6. திவ்யப்ரபந்த வைபவவிவேக: திவ்யப்ரபந்தங்கள் வேதமும்ல்ல, வேதத்திற்காட்டில் உயர்ந்தவையுமல்லவென்று ஒரு ஸமயம் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் சிலர் செய்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸித்து பிரமாளோபபத்திகளுடன் ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் செய்த சாஸ்த்ரார்த்த நூலிது. க்ரந்தலிபி. இந்நூலைப்பற்றி இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 32-ல் விரிவுகாண்க.
7. த்ருவ சரிதம்: உத்தாநபாத புத்ரனான த்ருவனுடைய சரித்திரம். கத்யப்ரபந்தம். தேவநாகரலிபி.
8. குசேலோபாக்யானம்: குசேல முனிவன் சரித்திரத்தை ஐம்பது பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் விரித்தெழுத வேணுமென்று ஒரு பெரியவர் நியமிக்க அப்படியே யெழுதினது இது. நியமித்தவர் கீர்த்தி மூர்த்தியான திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமி. ஸம்ஸ்க்ருத கத்யகாவ்யம். தேவநாகரலிபி.
9. உபந்யாஸ ரத்நமாலா: ஐந்து பெரிய விஷயங்களைப்பற்றின ஐந்து உபந்யாஸங்கள். திருக்குடந்தையில் வாழும் உவே. சின்னம. ர. ஸ்ரீநிவாஸபாட்டர சார்யரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எழுதப்பட்டவிது அவர் தம்மாலேயே (அப்போதிருந்த தம்முடைய) கோமளாம்பா முத்ரனையத்தில் க்ரந்தலிபியி லச்சிடப்பட்டது. இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 47-ல் வரி 11-ல் பாஸ்தாவிக்கப் பட்டிருக்கும் நபர் இந்த ஸ்ரீநிவாஸபாட்டரே.

10. ஸாவித்ரி பாதிவ்ரத்யம்: புராண ப்ரஸித்தையான ஸாவித்ரியின் கற்பின் கனத் தைப்பற்றி * மாலதிமாதவீ ஸம்வாதமென்று வைத்து ஸம்பாஷணை நூலாக அமைக்கப்பட்டது. தேவநாகரலிபி. இதன் ரசநாசைலி பல பண்டிதர்களால் கொண்டாடப்பட்டது.
11. பரிபந்தி பஞ்சபங்கீ: வடமொழியில் பரிபந்தியென்கிற சொல் வைதிகபதமே யல்லது லௌகிகபதமல்லவென்றும், ஆனாலும் லௌகிக ப்ரயோகங்களி லும் இது காணப்பட்டு வருகிறதென்றும் ஒரு க்ரந்தத்தில் நாம் ப்ராஸங்கிக மாக எழுதியிருந்ததை திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் வியாகரணை பாத்யாயராக விருந்து இப்போது காஞ்சிபுரியில் விச்ரமித்து வருகின்ற ஸ்ரீ உவே. வித்வான். வேளிய நல்லூர் ஸ்ரீ நிவாஸதாதாசார்யர் மறுத் தெழுத, அதன் மேல் கண்டனமாக வெழுதப்பட்டவிது ஐந்து பங்கங்கள் கொண்டபடியால் பஞ்சபங்கியென்று பெயர்பெற்றது. இதில் பெரும் பாலும் வியாகரண சாஸ்த்ரார்த்த விசாரம். க்ரந்தலிபி. * छन्दसि परिपन्थिपरिणौ पथ्यथातरि * என்றார் பாணினிமஹர்ஷி. * लोके तु परिपन्थिशब्दो न न्याय्यः * என்றார் ஸித்தாந்த கௌமூதீகாரர். * भाषायां परिपन्थिशब्दस्य असाधुः प्रयोगः * என்றார் பதமஞ்ஜரீகாரர். இங்ஙனே பலபல ஆதாரங்களைக் காட்டியும், ப்ரதிபக்ஷி தமக்கு ஸாதகமாகக் காட்டிய விஷயங்களை நன்கு கண்டித்தும் வையாகரணர்கள் மெச்சும்படியாக எழுதப்பட்ட நூலிது.
12. கோதாஸ்துதி வியாக்கியானம்: தேசிகன்ருளிச்செய்த கோதாஸ்துதிக்கு ஸ்ரீ உவே. மாம்பலம் வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியின் நியமனத்தினுலெழுதப் பட்ட ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம். தேவநாகரலிபி. மணிப்ரவாள வியாக்கி யானமும் தனிப்பட எழுதப்பட்டுள்ளது. அதைப்பற்றி மேலே காண்க.
13. ப்ரஹ்மய்யாப்தி. பரிஷ்நியா: பகவானுடைய வ்யாப்தியைப்பற்றி 122 ச்லோகங் களும் அவற்றுக்கு விவரணரூபமான கத்யங்களுங்கொண்ட நூலிது. இதைப்பற்றிச் சிறிது விளக்கமாகத் தெரிவிக்க வேண்டியதாகிறது. அடி யேன் திருச்சந்த விருத்தத்திற்கு திவ்யார்த்த தீபிகையுரை எழுதும்போது அதில் 1949-ஆம் வருஷத்திய இரண்டாம் பதிப்பில் (பக்கம் 34-ல்) (பா. 5) * கின்றியங்கு மொன்றலாவுருக்கடோறு மாவியாய், ஒன்றியுள் கலந்து நின்ற * என்றவிடத்தில் எம்பெருமான் வஸ்துதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த் திக்கும்படியைப்பற்றிப் பூருவாசாரியர்களின் ஸித்தாந்தத்தை விவரித் தெழுத நேர்ந்தது. அடியேனுக்குப் பரமாப்தரான (வைகுண்டவாஸி) ஸ்ரீ உவே. தாயார் ஸன்னிதி வரதாசார்யர்ஸ்வாமி அடியேனுடைய நூல்களை ஒன்றுவிடாமல் கடாக்கித்து ரஸித்துவருகிற முறையில் அவ்விடத்தையும் கடாக்கித்து அதை ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமி ஸன்னிதி யிலே வாசித்துக்காட்டிச் சர்ச்சை செய்தார். அப்போது அந்த ஸ்வாமி இது தேசிகஸூக்தி விருத்தமென்று ஸாதித்து பூர்ணத்வவிசார: என்றொரு மிகச்சிறிய நூலை வடமொழியிலெழுதி க்ரந்தலிபியில் அச்சிட்டு வெளியிட் டார். உடனே அந்த ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தைத் தெளிவிக்கவேண்டி அடியேனெழுதிய நூலிது. இதற்கு அந்த ஸ்வாமி ஒன்றும் மறுப்பெழு தாமல் வாளா விருந்திட்டார். பிறகு சிலவாண்டுகள் கழித்து ஸ்ரீ. D. T. தாதாசார்யரென்பவர் ஸர்வசக்தி யென்றொரு சிறு கவடியெழுதி வெளியிட்டார். உடனே அப்புத சக்தி யென்னும் நூலை நாமெழுதி அந்த தாதாசார்யருடைய அஸாது வாதங்களை நிரஸித்தோம். அதைப்பற்றிமேலே

தமிழ் நூற்பகுதியில்காண்க. அதன் பிறகு பல வாண்டுகள் சுழித்து ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிதாமே சில எழுதினதும் அவையும் ப்ரத்யாக்ஞயாத மானதம் மேலே விளங்கும். இத் தன்சரிதைநூலில் கீழே (பக்கம் 178-ல்) ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. இளங்காடு ஸ்வாமி இந்த ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷக்ரியா க்ரந்தத்தைப் பலகால் கடாக்கித்து “அதி கரண ஸாராவளியோடும் தத்வ முக்தாகலாபத்தோடும் சேர்த்துப் பரி கணிக்கத்தக்கது இந்த நூல்” என்று தம்முடைய சிஷ்ய கோஷ்டியில் ஸாதித்து, உடனே “இந்த க்ரந்தத்தில் விசாரிக்கப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் நம்மவர்களுக்கு விஸம்வாத யிருக்கலாம். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல வரவில்லை. சாஸ்த்ரார்த்தங்களை யடக்கிச் சீலோக ரசனை அமைத் திருப்பது தத்வமுக்தாகலாபாதிகளுக்குப் பின் வாங்கினதன்று என்பது என்னப்பிராயம்” என்று ஸாதித்தார்.

14. வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வர: இது வேதலக்ஷண விசார பரமாக வடமொழியிலெழுதி க்ரந்தலிபியில் அச்சிடப்பட்டது. இதைப்பற்றிக் கீழே இரண்டாம் பகுதி யில் (பக்கம் 128 முதல்) மிக விரிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பது காண்க. கீர்த்தி மூர்த்திகளான ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, லக்ஷ்மீ புரம் ஸ்ரீ நிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி போல்வாரான வித்வத்வரிஷ்டர்கள் அடி யேனுடைய நிருபணப்ரணுளி நிரவத்யமானதென்று ப்ரஸித்தப்படுத்தின பின்பு பிறகுடைய வீண்வாத கோலாஹலம் உபசாந்தமாயிற்றென்று இதுவும் கீழே 134 முதலிய பக்கங்களில் விசதீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

15. ஸர்வஸ்வகவசம்: கீழே (லக்கம் 14) வேதாத்யயநஸர்வஸ்வத்தை தூஷிக்க வந்தவர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ உவே. அழிசூர் திருமலாசார்ய ரென்பவ ருடைய தூர்வாதங்களைக் களைந்த நூலிது. க்ரந்த லிபியிலச்சிடப்பட்டது. மேலே ப்ரஸ்தாவித்த திருமலாசார்யருக்கு ஆசார்யரான ஸ்ரீ உவே, வித் வான். (வைகுண்டவாஸி) ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி சிலகாலம் ஸ்வக்ராம மான அழிசூரைவிட்டு உத்தரமேரூரில் வாஸஞ் செய்துவந்தார். அப்போது அவ்விடத்தில் அடியேனுக்குப் பரமாப்தராயிருந்த ஸ்ரீ உவே. ஸலக்ஷண கன பாடி. ராகவாசார்ய ஸ்வாமி இந்த நூலை அச்சிடுமுன் பெற்று அந்த ஸ்வாமி யிடம் வாசித்துக் காட்ட, அந்த ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி இந்நூலுக்கு “சித்ராபர்வ சபேடிகா” என்று மறுபெயர் சாத்தினார். அதுவும் இந் நூலின் முடிவில் நிபந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘சித்ராபர்வசபேடிகா’ என்றால் இன்னது பொருளென்றே அப்போது விளங்காமலிருந்தது. அந்த திருமலாசாரியர்க்கு சித்ராபர்வமென்று வழக்குப் பெயராமென்பது பிறகு தெரியவந்தது. [இங்கே ஒரு தத்துவம் மறுபடியும் ரூபகப்படுத்தப்படு கிறது; நம்முடைய நூல்களில் சில நூல்கள்மட்டும் [7, 8-க்கு உட்பட்டவை] நமது அந்தேவாஸிகளின் பெயராலும் பரமாப்த ஸஹ்ருதய ஸஹ்ருந் மணிகளின் பெயராலும் வெளிவந்தவையுண்டு. ஸமய விசேஷங்களில் நம் முடைய வேத வேதாந்த வைஜயந்தி பாடசாலையில் ஆவச்யகதானுசூன மாக நாம் நடத்தும் உபந்யாஸங்களைக் கொண்டே அவை ஸித்தப்படுத்தப் பட்டனவாதல் அறிக. இங்ஙனே தமிழிலும் சில சிலவுண்டு. இவ்வகுப்பில் சேர்ந்தது இந்த ஸர்வஸ்வகவசநூல்.]

16. பரமர்த்த பரித்ராணம்: கீழ் 14, 15 லக்கங்களில் தெரிவித்தபடி வேதலக்ஷண விசாரச் சண்டை முற்றியிருந்த காலத்தில் மன்னார் குடியிலும் அக்ரஹார வேத பாடசாலையில் இதைப்பற்றிப் பரிஷத்து நடந்தபோது (வைகுண்ட

வாஸியான) ஸ்ரீ உவே. வித்வான் வண்ணத்தங்கரை சீமாச்சார் ஸ்வாமி யென்பவர் திருவையாறு ஸம்ஸ்கிருத காலேஜிலிருந்து வந்து பரிஷத்தில் கலந்துகொண்டார். அந்த ஸ்வாமிக்கு வேதாத்யயநகந்தமூயில்லாமலிருந்த படியாலே சர்ச்சிக்கப்படுகிற விஷயங்களின் ஸ்வரூபத்தைப் புரிந்துகொள்ள அவர் மிகவும் ச்ரமப்பட்டார். அப்போது அந்த ஸ்வாமிக்கு நஸ்தெளிவு உண்டாவதற்காக நூற்றுக் கணக்கான வைதிக ஸ்தலங்களை யெடுத்து அவ்வவ் விடங்களுக்குரிய உபபத்திகளை விளக்கி சாஸ்த்ரார்த்தமயமாக எழுதப்பட்ட வடமொழி நூலிது. க்ரந்தலிபியிலச்சிடப்பட்டது. அக்காலத்தில் தோன்றிய வேதலக்ஷண விவாதக்ருதிகளில் இந்த பரமார்த்த பரித்ராண நூல்தான் கடைசியாக நின்றது. இவ்வளவோடு பிறருடைய வம்புகோலாஹலங்கள் அடங்கியொழிந்தன. மதுரையில் ஹரி ஸமய திவாகரத்தவர் அச்சிட்டு வெளியிட்ட “கும்பகோண பிசாசோச்சாடந மந்த்ரமஹோததியின் முதல் தரங்கம்” என்று ப்ரஸித்தமான நூலினாலும் நிச்சேஷமாயொழிந்தது.

17. ரஸிக புதரஞ்ஜநம்: கீழ் 14, 15, 16 லக்கங்களில் விவரித்தபடி வேதலக்ஷண விசாரப் போரில் பங்கமடைந்த திருக்குடந்தை வாஸிகள் சிலர், அவ்வூரில் ப்ரஸித்த வித்வானாகவும் அடியேனுக்குப் பரமாப்தராகவுமிருந்த மஹா மஹோபாத்யாய ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவரை புத்திபேதம் செய்து கிளப்பிவிட்டு அவரால் “அண்ணங்கராசார்யஸ்ய அபசங்நாநி” என்று நாலேந்து காகிதங்கொண்ட ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் வெளிவரும்படி செய்தார்கள். அதில் விஷயமென்னவென்றால், கீழே நெ-9 உபந்யாஸ ரத்நமாலையில் அபசந்த ப்ரயோகங்களிருப்பதாக நிரூபணம். அதற்கு ப்ரத்யக்ஷரகண்டனமாக வெளியிடப்பட்டது இந்த ரஸிகபுதரஞ்ஜந மென்கிற நூல். இது க்ரந்தலிபி. இதன் பிறகு அந்த ஸ்வாமி மர்மப்ரகாச மென்றொரு நூல் வெளியிட்டு அதற்கும் உபதேச ரசாயநமென்கிற பதில் பெற்று உபசாங்கராசி அடியேனோடு புராதந ஸௌஹார்த்தத்தை அதுவர்த் திக்கச் செய்து கொண்டாரென்பது ஜகத்ப்ரஸித்தம். அவருடைய திருவுரு வப்படம் இச்சரிதையில் பக்கம் 27-ல் காண்க.
18. ஜகத்குரு வைபவம்: அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி ஜகத்குருப்ரக்க்யா விக்க்யாதராயெழுந்தருளியிருந்த விஷயம் உலகமறிந்தது. அந்த ஸ்வாமி யின் சரித்ரபரமாக எழுதப்பட்ட வடமொழி வசன நூலிது.
19. ஜகத்குரு பஞ்சாந்ருதம்: ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி விஷயமாகவே மங்களா சாஸனம், ப்ரபத்தி, ஸுப்ரபாதம், திநசர்யா, வைபவவிவரணம் என்று ஐந்து பகுதி களாக வைத்து நூறு ச்லோகரூபமாக எழுதப்பட்ட நூலிது.
20. ஸுதர்சந குருஸ்துதி: காஞ்சியில் வேத வேதாந்தவைஜயந்தி வித்யாஸை ப்ரதிஷ்டாபந ஹேதுபூதராய் வித்யாநிதியா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமது பயவே. மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்யஸ்வாமி விஷயமான துதிநூல். இந்த ஸ்வாமியைப்பற்றிக் கீழே இரண்டாம் பகுதியில் (97 முதலிய பக்கங் களில்) விசதமாக வரையப்பட்டுள்ளவை காண்க.
21. ஸபாபுஜங்கீஸ்வஸ்வம்: வேதாந்த தேசிகன் விஷயமான ஸ்துதிநூலொன்றில் “ஸபா புஜங்கீ குணபம் தருண்ய:” என்ற விடத்தில் ‘ஸபா புஜங்கீ’ என்ற தன் உண்மைப் பொருளை விரிவாக விவரிக்கத் தோன்றிய ஸம்ஸ்கிருத காவ்யமிது. 105 ச்லோகமுள்ள இரண்டு ஸர்க்கங்கள் கொண்டது. தேவ

நாகரி, தெலுங்கு லிபிகளில் உரையுடன்ச்சிடப்பட்டுள்ளது. மூலமாத்ரமான பதிப்புமுண்டு. இதைப்பற்றி மேலே தமிழ்நூற் பகுதியில் விரிவுகாண்க.

22. ஸ்ரீசைலேசாஷ்டகவ்யாக்க்யாநம் : ஏறும்பியப்பா அருளிச் செய்த ஸ்ரீசைலேசாஷ்டகத்திற்கு வடமொழி வியாக்கியானம். க்ரந்தலிபியிலும் தேவநாகரியிலும் அச்சாகியுள்ளது. தமிழுரையுமுண்டு; அதைப்பற்றி மேலே.
23. ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குருஸ்தோத்ரம் : “ஸ்ரீமாத் வேங்கடநாதார்ய :” என்கிற தனியனிலுள்ள (32) அக்ஷரங்களை அடைவே ஆதியாக வைத்து சார்தூல விக்ரீடதவ்ருத்தத்திலியற்றப்பட்ட தேசிகவைபவஸ்துதிநூலிது. தேவநாகரலிபியிலும் க்ரந்தலிபியிலும் தமிழுரையுடன்ச்சிடப்பட்டது.
24. ஓளத்தர திவ்யதேச திவ்யப்ரபந்தாவளி : ஸ்ரீபதரிகாச்ரமம், திருப்பிரிதி, கண்டமென்னுங் கடிகரர், நைமிசாரணியம், சாளக்கிராமம், வடமதுரை, விருந்தாவனம், சிங்கவேழஞ்ஞன்றம் முதலான வடநாட்டுத் திருப்பதிகளைப்பற்றி திவ்யப்ரபந்தங்களிலுள்ள பாசுரங்களையெல்லாம் ஸம்ஸ்க்ருதப்படுத்தியது இது. ஒரு பர்யாயம் வடநாட்டுத் திருப்பதியாத்திரையில் எழுதப்பட்டவிது அங்கேயே ப்ருந்தாவனத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
25. வைதிக லௌகிகரஞ்ஞநதசகம் : ஸாமான்ய விசேஷ பண்டிதஜநமநோரஞ்ஞகமாக எழுதப்பட்ட பத்து ஸம்ஸ்க்ருத கதைகள்.
26. உபாக்க்யாநரத்நமாலா : இதிலாஸ புராணங்களிலிருந்து முக்கியமான சில உபாக்கியானங்களைத் தொகுத்து எழுதப்பட்ட வடமொழி வசன நூல்.
27. லக்ஷ்மீதத்வவிதிர்ணய : எம்பெருமானுக்குப் போலே பிராட்டிக்கும் விபுத்வ, ஜகத்காரணத்வ, உபாயத்வங்களுண்டு என்று சொல்லுவாருடைய வாதங்களை யெல்லாம் நிரஸித்து ப்ரமாணோபபத்திகளுடன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த் தத்தை ஸ்தாபித்தெழுதப்பட்ட சாஸ்த்ரார்த்த நூல். இது, ஸ்ரீ தத்வசோதநமென்கிற பெயரால் சிறிது வேறுபாடுடன் மறுபதிப்புப் பெற்றிருக்கிறது.
28. மதிரேஷ்ணுர்த்த தத்வம் : மஹர்ஷிகளும் மஹாகவிகளும் ஸத்ரீகளை மதிரேஷ்ணு என்பதுண்டு. இச்சொல்லின் உண்மைப் பொருளைப் பலர் அறியாது வேராக எழுதியிருக்கையாலே “மதிரே மத்தகஞ்ஞந :” என்கிற நிகண்டுவை யதுஸரித்து உண்மைப் பொருளையுணர்த்த நேர்ந்த தொருகால். அதைக்கண்ட தொரு பண்டிதர் அதற்கு மறுப்பெழுத, அதிலிருந்து இந்த விவாதம் மிகமிக வளர்ந்திட்டது. வேறு சில பண்டிதர்களும் இந்த விவாதத்தில் தலையிட்டு தீபசலபந்யாயேந சிதைந்தனர். அன்னவர்களில் D. T. தாதாசார்யர் தலைமை ஸ்தானம் பெற்றவர் இது, மேலே விவரிக்கப்படும் வடமொழி தென்மொழி நூல்களினாலும் விசதமாகும்.
29. பாட சோதநபரீக்ஷா : ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமி பாட சோதநம் என்றொரு க்ரந்தம் வெளியிட்டிருந்தார். ஸ்ரீ பாஷ்ய தோபாஷ்யாதிகளான சில பூர்வ க்ரந்தங்களில் வெருகாலமாகச் சில பல பாடப்பிழைகள் நேர்ந்து விட்டன வென்றும், அவற்றைத் தம்முடைய விமர்ச சக்தியினால் திருத்து வதாகவுங் காட்டி அந்த க்ரந்தம் அந்த ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அதனால் பல வித்வான்களின் திருவுள்ளம் புண்பட்டிருக்கையில் அடியேன் இந்த பரீக்ஷா க்ரந்தம் எழுதிவெளியிட அவச்யமாயிற்று. இதைப் பற்றித் தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதி நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் பண்டித

பரிஷத்து கூட்டி சர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சியேற்பட்டு அப்படியே பரிஷத்து நடைபெற்றது. ஸ்ரீ கோழிபாலம் ஸ்வாமிக்கு ப்ரதிரிதியாக ஸ்ரீ உவே. உத்தமூர் வீரராகவாசாரியர்ஸ்வாமி வந்து வாதித்தார். பிறகு அடியேனுடைய பிரதி வாதங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து, மத்யஸ்த வித்வான்கள் ஸுப்ரஸந்நர்களாயிருப்பதறிந்து எழுந்து சென்றார். அது நிற்க. இந்த பாட சோதநபரீக்ஷா க்ரந்தத்தில் 72 பாராக்களால் பலபல அபூர்வ விஷயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. முடிவில் 95 ச்லோகங்களையிற்றி நூலின் ஸாராம்சங்களை விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறேன். இங்கும் வெகு சுருக்கமாக ஸாராம்சங்களைக் காட்டுகிறேன்.

உலகில் எந்த க்ரந்தங்களிலுமே அச்சப் பிழைகள் பல நேர்ந்துவிடுவதுண்டென்பது யாவருமிகைந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட பிழைகளைத் திருத்துவதில் யார்க்கும் விவாதமிராது. ஸதாசார்ய ஸன்னிதியில் காலக்ஷேபம் செய்கிற மஹான்கள் அந்த அச்சப் பிழைகளைப் பெரும்பாலும் திருத்தியே வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பிற்பட்ட சில அச்சப் பிரதிகளில் அந்தத் திருத்தங்கள் ஏறியுமிருப்பதுண்டு. ஆகவே அத்தகைய பிழைகளை ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருத்திக்காட்டி யிருப்பதில் யார்க்கும் வக்தவ்ய மொன்றுமிராது. பல திருத்தங்களைத் தாம் ஸ்வதந்திரமாகச் செய்துள்ளார். ஒலை ஸ்ரீ கோசங்களை ஆதாரமாகக் காட்டிச் செய்திருக்கும் திருத்தங்கள் மிகச் சில. 100-ல் 95 திருத்தங்கள் கேவலம் தம்முடைய ஸ்வாதந்திரியத்தாலேயே செய்திருப்பவை. “இருக்கிற பங்கதி அந்வயிக்காமையினால் இப்புடித் திருத்தியே யாகவேண்டும்” என்றே பெரும்பாலும் திருத்தங்களைக் காட்டியுள்ளார். இதனால் பல பாடங்கள் அந்தபரம்பரையாய்த் தவறுதலாக வந்திட்டனவென்று இவருடைய திருவுள்ளம் வியக்தமாகக் காண்கிறது. சில விடங்களில், அந்தந்த க்ரந்தமருளிச் செய்த ஆசார்யரே தவறுதலாக எழுதிவிட்டாரென்று கருதி இப்புடித் திருத்திக் கொண்டால் நன்றாயிருக்குமென்று எழுதியுள்ளார். இவற்றால் பல பெரியார்களின் திருவுள்ளம் கன்று மென்று திண்ணமாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இந்த க்ரந்தத்தை மிகவும் ஆழந்து பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் இவ்விதமாகவே தமது நூலை ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்றும் தவறுதல்களிருந்தால் அவசியம் எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்றும் அதனால் தம்மைத் தாம் திருத்திக்கொள்ள நேருமென்றும் தமது நூலிலேயே யெழுதியிருப்பதும் தவிர அடியேனுக்கும் விசேஷித்து நியமித்துள்ளார். மஹா நியமனமென்று அடியேன் சிரமேற்கொண்டு மிகவும் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து இந்த பரீக்ஷா க்ரந்தத்தை பெழுதி யுள்ளேன். ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பாடசோதன க்ரந்தத்தின் போக்கு நான்கு வகையாக அடியேனால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1. அவசியமாக சோதிக்கவேண்டிய முக்கியமான விடங்களைத் தொடராமலே விட்டிட்டது. 2. ஏற்கெனவே சிலபதிப்புகளில் திருத்தம்பெற்று வெளிவந்திருக்கின்றவற்றையே தாம் திருத்துவதாகக் காட்டுவது. 3. வ்யுத்பந்நர்களுக்கு அவசியமல்லாத திருத்தங்களைச் செய்வது. 4. வித்வான்கள் கடுமையாக ஆக்ஷேபிக்கக் கூடிய திருத்தங்களைச் செய்வது - என இந்த நான்கு வகுப்புக்களில் சேரக்கூடிய திருத்தங்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் நூலில் மலிந்துள்ளன. வித்வான்கள் உகந்து ஏற்கக்கூடிய திருத்தங்களும் இடையிடையே சில வுண்டு. அவற்றை அபலாபம் செய்யவில்லோம். ஆனால் அவை சோபிக்கமாட்டாத நிலைமையில் விழுந்திட்டன. ஏனென்றால், வித்வான்கள் வருந்தவும் மறுக்கவும் கூடிய திருத்தங்கள் நிறைந்து, அவை குறைத் திருப்பதால்.

வித்வான்கள் கடுமையாக ஆக்ஷேபிக்கக்கூடிய திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறாரென்றறிவிது ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் க்ரந்தத்திற்கு கௌரவ ஹாஸிகரமான பெரிய

விஷயம். எவ்விடத்தும் எல்லாப் பெரியார்களும் சுத்தமென்றே கொண்டு ஆதரித்துப் ப்ரவசனம் செய்துவருகின்ற பாடங்களை அசுத்தமென்றாக்கித் திருத்து வது நியாயமன்றே. தமக்கு அந்வயிக்கவில்லை யென்ற காரணத்தைக் காட்டியே அனேக பாடங்களைத் திருத்தியிருக்கிறார். அந்வயிக்காத விடங்களில் மஹரீய வித்வான்களை யுபஸர்ப்பணம்பண்ணிக் கேட்டுத்தெளியப் ப்ராப்தம். ஸாதாரணமாக எல்லார்க்கும் எளிதாக அந்வயிக்கக்கூடிய இடங்களிலுங்கூட ஸ்ரீஸ்வாமி ஆபாதத: கடாஷித்து மருண்டு திருத்தங்கள் செய்திருப்பதாக நன்கு தெரிகின்றது. அப்படிப்பட்ட பல இடங்களை அடியேன் இதில் எடுத்துக் காட்டித் தெளிவு பெறுத்தியிருக்கின்றேன். மிகப் பழைய ஏட்டுச்சுவடிகளைக் காட்டித் திருத்தங்கள் செய்தாலும் மஹான்கள் ஏற்றுக்கொள்ள ஆலோசிக்கும்படியான இடங்களில் இந்த ஸ்வாமி ஒரு ஸ்ரீ கோச பலத்தையும் கொள்ளாமல் தம்முடைய புத்தி பலத்தி னாலேயே இந்தத் திருத்தங்களைச் செய்வதாகவும் ஸ்பஷ்டமாக வெழுதி “மனமே அரசன் மதியே மந்திரி” யென்கிற கணக்கிலே காட்டியுள்ள திருத்தங்களைப்பற்றி மற்றும் பல வித்வான்களும் விமர்சிக்கப் ப்ரார்த்தனை.

இந்த பாடசோதநபரீக்ஷா நூலிலுள்ள விஷயங்களுக்குக் கண்ணாடி.

1. அவச்யம் சோதிக்கவேண்டிய பாடங்களைத் தொடாமலே விட்டிட்டா ரென்கிற விஷயம் நமது நூலில் 11, 24, 25, 26, 51 வது பாராக்களில் நிருபிதம். 2. முன்னமே அச்சில் வெளிவந்திருக்கிற திருத்தங்களையே வீணாகத் தாம் செய்கிறாரென்பது 11, 28, 30, 32, 35, 38, 39, 40, 45, 46, 47, 48 பாராக்களில். 3. அவசியமற்ற திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறாரென்பது 12, 16, 50-ல். 4. ந்யாய வீரோதம், யுக்திவிரோதம், ச்ருதப்ரகாசிகாதிவ்யாக்யாந விரோதம் முதலிய காரணங்களினால் மஹான்கள் ஆக்ஷேபிக்கக் கூடிய திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறாரென்பது 17, 22, 23, 31, 37, 49, 52, 54 முதலிய பாராக்களில். 5. அவசியம் திருத்தவேண்டுமிடங்களில் ஏற்கெனவே திருத்தி வெளியிட்டிருப்பதை நோக் காமலோ அல்லது திரஸ்கரித்தோ அவ்விடங்களில் தாம் மிகவும் விரஸமான திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறாரென்பது 10, 34 முதலிய பாராக்களில் நிருபிக்கப் பட்டிருப்பது காண்க. ஒளசுத்யத்தைக் கடந்து திருத்துகிறாரென்பது 13 முதலிய பாராக்களில். 6. ச்ருதப்ரகாசிகை, பாவப்ரகாசிகை மற்றும் பலவற்றை ஆழ்ந்து பரிசீலனை பண்ணாமலே ஸஹஸரதுஷித்திகிறாரென்பதை 17, 41, 42, 43, 44 ல் காண்க. 7. லேகந சோதநாதி கர்த்தாக்களுக்குப் ப்ரமாதங்களிருப்பதாக நினைக்கிறவளவோடு நில்லாமல் க்ரந்தகர்த்தாக்களான பூருவர்களுக்கும் ப்ரமாத முள்ளதாக நினைத்துத் திருத்துகிறாரென்பது 6-A, 59, 63 முதலிய பாராக்களில் நிருபிதம். 8. மேலே குறித்தவை தவிர மற்ற பாராக்களில் க்ரந்த சோதனங்களைப் பற்றின பலவகையான மருமங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த க்ரந்தத்தின் ப்ரமேயம் எல்லார்க்கும் கண்ட தாரணமாம்படி 95 ச்லோகங்களு மியற்றப்பட்டு முடிவில் சேர்க்கப்பட்டன.

30. ரஸிக ரஸாயநம்: இது பெரிய நூல் அன்றாடினும் விஷயம் மிகப்பெரிது. ஸ்ரீமான் D T. தாதாசார்யருடைய பல வியாஸங்களுக்கு நம்முடைய கண்டனங்கள் புஸ்தக ரூபமாகவும் பத்ரிகா ரூபமாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றன வென்பது விச்வப்ரஸித்தமான விஷயம். விவாதத்தில் ஆரம்ப விஷய மென்னவென்றால், ரகுவம்சத்தில் (4-2) * திலீபாகந்தரம் ராஜ்யே * என்கிற ச்லோகத்தின் மல்விநாத வியாக்கியானத்தில் (எல்லாப் பதிப்புகளிலும்) பிரபலமான அச்சப் பிழையொன்று விழுந்துவிட்டதாகவும் அதைத் தான்

திருத்திக் காட்டுவதாகவும் உத்யாநபத்ரிகையில் ஒரு வியாஸமெழுதி வெளியிட்டாரிவர். அங்கு அச்சப்பிழை யாதொன்றும் கிடையாதென்றும், காண்கிறபாடத்தில் யாதொரு அதுபபத்தியும் கிடையாதென்றும் இவருடைய மருளை விரிவாக நிரூபித்து மஞ்ஜுபாஷிணியில் மறுப்பு வியாஸமெழுதியிருந்தேன். மஞ்ஜுபாஷிணி நிறுத்தப்பட்டு இற்றைக்கு 27, 28 வருஷமாகிறபடியால் முப்பது வருஷங்களுக்கு முந்தின செய்தி இதுவென்று உணரலாம். அந்த மறுப்பு வியாஸத்திற்கு இந்த தாதாசாரியர் யாதொரு பதிலும் எழுதவில்லை, எழுதவும் முடியாது. அதனால் உள்ளத்துள்ளே பகைகொண்டு அதை வளர்த்துவந்தார். அந்தப் பகையின் சேஷ்டைகள் பல முகமாக வெளிவரத் தொடங்கின. ஏறக்குறைய நூற்றுக்கு மேற்பட்ட விஷயங்களில் இவர்க்கும் நமக்கும் வாதவிவாதங்கள் ஏற்பட்டு அவை முழுவதும் ஏடுபட்டுக் கிடக்கின்றன. இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 140-ல் ஸ்ரீமது பயவே. அப்ரமேய வித்யாநிதி (வைகுண்டவாஸி) காரப்பங்காடு சிங்கப் பெருமாள் ஸ்வாமியின் சோதிடவார்த்தையை விரிவாக உதாஹரித்திருக்கிறேனல்லவா? “பண்டிதர்கள் தாமாகவே வந்து உம்முடைய வாக்கில் மாட்டிக்கொள்ளுவார்கள்; திக்குமுக்கலாடி நிற்பார்கள்” என்று அந்த ஸ்வாமி சபதமிட்டுரைத்த திருவாக்கை யதார்த்தமாக்கி வைக்கும் பண்டிதர்களில் இவர் தலைவராய் நிற்பவர். இவருடைய உத்திகளுக்குக் கண்டனமாக நாமெழுதி வெளியிட்ட பல நூல்களில் ரஸிகரஸாயநமென்கிறவிதிலும் ஒன்று. இதில் இத் தாதாசாரியருடைய பல மருள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றிமட்டும் இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். காஞ்சிபுரியில் வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் தண்ட்ரி பட்டப்பா தாதாசாரியரென்கிற சிறந்த வித்வான் ஸுபாஷித நீவிக்கு ஆச்சரியமான வியாக்கியான மொன்று (வடமொழியில்) எழுதியிருந்தார். அதை இவர் உத்யாநபத்ரிகையில் சிறிது சிறிதாக அச்சிட்டு வந்தார். அதில் இவருடைய புத்திக்குநாமான பிழைகள் மலிந்திருந்தன. ஸஹிக்கமுடியாத பிழைகளைமட்டும் நாம் உபேக்ஷிக்கமாட்டாமல் எடுத்துக் காட்டிவந்தோம். அதில் அந்த பட்டப்பா ஸ்வாமி ப்ராஸங்கிகமாக ஒரு கதை யெழுதியிருந்தார். அதாவது, ஒரு தனிகனுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அதை யறிந்த வொரு சோதிடன் அக் குழந்தையின் ஜாதகத்தைப் பரிசீலனைபண்ணி ஏகாந்தமாகத் தந்தையிடம் வந்து ‘இக் குழந்தை பத்துநாள் ஜீவித்திருந்தால் தாய் தந்தையர்க்கு மரணம் தப்பாது’ என்று சொன்னான். அது கேட்ட தந்தை மிக வருந்தித் தன் மனைவியோடு ஆலோசித்தான். இக் குழந்தையை முடித்திடுவது நலமா? நமக்கு நேரும் மரணத்தை ஸஹித்துக்கொள்வது நலமா? என்று. நாம் பிழைத்திருந்தால் பல பிள்ளைகள் பிறக்கவுங்கூடும்; நமக்கு மரணம் நேர்ந்து விட்டால், காப்பாரில்லாமல் இக் குழந்தையும் ஜீவித்திருப்பது அரிதாகும். இத்யாதிகளை ஆலோசித்து, குழந்தையை முடித்துவிடும்படி ஒரு வேலைக்காரியிடம் கொடுத்துவிட்டான். அவளும் அப்படியே செய்கிறேனென்று சொல்லிக் குழந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டு போய் அதைக் கொலை செய்ய மாட்டாமல், ஸந்ததியில்லாமல் வருந்திக்கொண்டிருந்த (தேசாந்தரஸ்தரான) தன்னுறவினரொருவர்க்கு அக் குழந்தையைக் கொடுத்துவிட்டாள். அக் குழந்தை தூரதேசத்தில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதா பிதாக்கள் அக் குழந்தை கொலையுண்டு போய்விட்டதாகவே நினைத்திருக்கின்றனர்; பதினெட்டு வருடங்கள் கடந்தன. அவர்களுக்கு மறுபடியும் ஸந்தானமு முண்டாகவில்லை. தேசாந்தரத்தில் இனிது வளர்ந்துவருகின்ற அப்புத் திரன் உரிய காஸத்தில் சோதிட நூல் பயில்விக்கப்பெற்று, ஜ்யோதிச்

சாஸ்த்ர முகத்தால் தன் சரிதையைத் தானுணர்ந்து தன்னைப் போஷித்து வருகின்ற தந்தையை நோக்கி 'என் பிறப்புச் செய்தியை உள்ளபடி சொல்லும்' என்றான். அத்தந்தை உள்ளபடியே தெரிவிக்க, அப்போது 18 வயது வாய்ந்த இக் குமாரன் உடனே புறப்பட்டுத் தனது உண்மைத் தாய் தந்தையரிடம் சென்று சேர்ந்து தன்னை வெளியிட்டு எல்லாச் செய்திகளையும் கூறி 'நான் உங்கள் புதல்வன்' என்றான். அவர்களும் பரமானந்த மெய்தினர். இது கதை. இதில், வந்து சேர்ந்த குமாரன் எந்த மாதா பிதாக்களிடம் வந்தானோ அந்த மாதா பிதாக்களுக்கு (வ்யாக்யாதாவான பட்டப்பாஸ்வாமியால்) ஒரு விசேஷணம் இடப்பட்டிருக்கிறது "அபுரதயா ஹபுரதயா ச ஸ்விமான்யோ:" என்று. பட்டப்பாஸ்வாமி தம் திருக்கையாலெழுதின ஸ்ரீ கோசம் க்ரந்தலிபியிலுள்ளது. க்ரந்தலிபியில் கவர்க்கத் தவிதீயாகூரமும் வகாரமும் அதிகமாக பேதப்பட்டிராது. அதனால் (ஸி) என்னுமெழுத்தை இந்த முதராக தாதாசார்யர் (வி) என்று வாசித்துவிட்டு (வித்யமான்யோ:) என்று காபி யெழுதிக்கொடுத்து அச்சிட்டுவிட்டார். இது அபியாயமான தவறுதலல்லவா? இதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டாமலிருக்க முடியுமா? ஹாஹாகாரத்துடன் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய தவறுதலல்லவா இது; ஆகவே உலகமறிய எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இதற்கு ப்ராமாணிகர் செய்ய வேண்டியதென்ன? பதில் ஒன்றுமெழுதாமல் ஸ்ரீமத் கம்பீரமாக இருந்து விடலாம்; அல்லது அச்சுப்பிழையாக விழுந்துவிட்டதென்று ஒரே வார்த்தையில் முடித்துவிடலாம். இவ்விரண்டையும்விட்டு, இங்கு ஸ்விமான்யோ: என்றிருக்கத் தகவேதகாது; (வித்யமான்யோ:) என்றுதா னிருக்கவேண்டும் என்று ஆக்ரஹங்கொண்டு அந்த தாதாசார்யரால் எழுதப்பட்ட பதில் வியாஸங்களைப் பண்டிதவுலகம் கண்டு பரிஹஸித் திருக்கின்றது. அது கிடக்க; * செய்வன திருந்தச்செய் * என்றபடி எதையும் நாம் திருந்தச் செய்வது இயல்பாதலால் தண்டி. பட்டப்பாஸ்வாமியின் ஸ்வஹஸ்தலிகிதமான ஸ்ரீ கோசத்தை பஹிரங்கப்படுத்தி இதனுண்மையைத் தெரிவிக்க வேண்டி ஸ்ரீமதுபயவே. வித்வான். இளங்காடு ரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் இந்த சர்ச்சைகளை விஜ்ஞாபித்தேன். [இந்த ஸ்வாமியைப் பற்றி இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 25 ல் காண்க.] உடனே அந்த ஸ்வாமி பட்டப்பாவின் திருக்குமாரரிடமிருந்து அந்தஸ்வஹஸ்தலிகித ஸ்ரீ கோசத்தை வாங்கிவந்து, அன்றுநடந்த வெள்ளிக்கிழமைத் தாயார் புறப்பாட்டில் பண்டிதர்களுக்கெல்லாம் அதைக் காட்டினார். அதில் 430-ஆம் பக்கத்தில் எட்டாவது வரியில் விவாதாஸ்பதமான பதமுள்ளது. ஸந்தேஹத்திற்கு ஈஷத்தம் அவகாசமில்லாதபடி ஸ்விமான்யோ: என்றே எழுதப்பட்டிருப்பதை ஒவ்வொருவரும் கட்கூடாகக் கண்டார்கள். இதெல்லாம் இந்த ரஸிக ரஸாயநநூலில் விரிவாகக் காணக்கிடைக்கும். இந்நூலின் முகப்பில், மேலே குறித்த இளங்காடு ஸ்வாமியின் அபிநந்தன ச்லோகமாலிகையுமுண்டு. இதற்காக அந்த தாதாசாரியர் இந்த ஸ்வாமியிடம் பட்ட அபசாரங்கள் பல. இவ் விஷயத்தில் மிகவும் அநாவச்யகமாக வாதவிவாதங்கள் வளர்ந்திட்டது அத்யந்த சோசநீயம். இத்தகைய மற்றுள்ள விஷயங்களும் மேலே விரியும்.

31. க்ருதக்ருத்யப்ரதீக்ஷணம் : *ப்ராயோஹ்யக்ருதக்ருத்யத்வாத் ம்ருத்யோருத் விஜ்ஜே ஜந:*, க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதம் * என்கிற ச்லோகத்திற்கு இன்சுவை மிக்க விவரணம். கத்யப்ரபந்தம்.

32. ஸ்ரீராமாவதார: ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் விமர்சனபமான சில விவரணங்களிதில்,

33. கோபாலபஞ்சாசத்: அஸ்மத்குலகூட ஸ்தரான ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ண வுக்கு வீதியாவருவானென்கிற கண்ணபிரானது திருக்கோலம் மணவாள மாமுனிகள் திருவருளால் ஆராத்ய தேவதையாகக் கிடைத்த விஷயம் ஸுப்ரஸித்தம். அண்ண ஸாதித்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண மங்களத்தில் “ஸ்ரீவாதி பீகராக்க்யேந ஸ்ரீஸௌம்யவரயோகிந:; லப்தாய கோபபாலாய நித்யஸ்ரீர் நித்ய மங்களம்.” என்றுள்ள ச்லோகத்தினாலும் ப்ரஸித்தம். அந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹம் அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி திருமாளிகையில் திருவாராதனம் கண்டருளி வருகிறபடி. இந்த கோபாலன் விஷயமாக இயற்றப்பட்ட ஐம்பது ச்லோகங்கள் கொண்ட துதிநூல் இது. ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமியின் வடதேச யாத்திரையில் உடன் வரும் சிஷ்யவர்க்கங்கள் கண்ட பாடமாக்கிப் பத்து வருஷகாலம் நித்ய மதுஸந்தித்து வந்தார்களிதை நித்ய திருவாராதன*காலத்தில்.
34. ஸதாசார்யஸூக்திரக்ஷா: மேலே தமிழ்நூற்பகுதியில் இப்பெயர் கொண்ட நூல் வரும். அந்த நூலின் ஸாரமான சாஸ்த்ரார்த்த நிஷ்கர்ஷம் கொண்ட வட நூலிது. க்ரந்தலிபியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. பிராட்டியைப்பற்றினவிசாரம்.
35. ரோதஸீதத்வபோதிநீ: லௌகிகப்ரயோகங்களில் ‘ரோதஸீ’ என்று வரும் பதப்ர யோகத்தைப்பற்றின சாஸ்த்ரார்த்த விளக்கம். இது தமிழ்ப்பாஷையிலு முண்டு. அது தமிழ் நூற்பகுதியில் காணத்தக்கது.
36. ஸ்ரீராமாயணதண்டகம்: ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஆறுகாண்டங்களின் கதையையும் ஆறு தண்டகமாக அமைத்தது இது. ஒவ்வொரு தண்டகத்தின் முடிவிலும் ஒவ்வொரு ச்லோகம் அந்தந்த காண்ட கதையின் ஸங்க்ரஹமாயமைந்தது. இது தெலுங்குலிபியிலும் தேவநாகரலிபியிலும் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
37. நந்தநந்தவையவதூர்ணிகா: ஸ்ரீபாகவதத்திலும் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்திலு முள்ள ஸ்ரீக்ருஷ்ண கதைகளைப் பூர்த்தியாக இருபத்துநான்கு பெரிய சூர்ணிகைகளில் அமைத்தது இது. கேசவாதி சதுர்விம்சதி நாமாவளி க்ரமத்தில் இயற்றப்பட்டது. ஸங்கீத ரஸிகர்களுக்குப் பரமபோக்யமாம்.
38. ஸகவத்ராமாநுஜஸஹஸ்ரநாமஸ்துதி: எம்பெருமானார் விஷயமாக ஸஹஸ்ரநாமா வளிஸ்தோத்ரமியற்றத் தொடங்கி முந்நாறு நாமாவளியோடு கின்றது. விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தில் ஒவ்வொரு நாமத்தின் முதலெழுத்தே இந்த ஸ்துதியில் திருநாமங்களுக்கும் முதலெழுத்தாகவைத்துச் செய்யப்பட்டது. * விச்வம் விஷ்ணுர் வஷ்ட்கார: * இத்யாதிச்லோகத்தில் வி, வி, வ, இத்யாதி களான அக்ஷரங்களை ஆதியிலே கொண்ட நாமங்களிருப்பதுபோல இதிலு முள்ளது; *வித்யாநிதிர் விசுத்தாத்மா வகுலாபரணச்ரீத:; பூதார்த்தவாதீ பூபாரஹாரீ பூரிசுணேஜ்ஜ்வல: * இத்யாதியாக இந்த ஸ்துதியிலுள்ளது. இந்தஸ்துதி பூர்த்தியடையாமல் முந்நாறு திருநாமத்தளவிலே கின்றதற்குக் காரணம் இடையிலே மணவாளமாமுனிகள் பரமக்ருபையாலே தம் பக்கலில் துவக்கிக்கொண்டதனால் அவர் விஷயமாகவே பலபல ஸ்துதிகளை இயற்ற நேர்ந்ததுவே யாம். அவை மேலே விவரிக்கப்பெறும்.
39. ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணருஸ்துதி: பெரியவாச்சான் பிள்ளை விஷயமாக 24 ச்லோகங்கள் கொண்ட ஸ்துதியிது. புத்தார் அக்ரஹாரத்திலிருந்த ஸ்ரீ உவே, கி. ஸ்ரீசி வாஸ்யங்கார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சன பத்ராதிபர் அட்வகேட்) இடை யில் சிலகாலம் மனக்கலக்கமுற்று அடியேனோடு விவாதப்பட்டிருந்தது விச் வப்ரஸித்தம். அது மேலே தமிழ்நூற்பகுதியிலும் விசதமாகும். அந்த

ஸ்வாமி பகவத்க்ருபையினால் தாமாகவே தெளிந்து பழைய நட்பை அதுவர்த் திக்கச் செய்துகொண்ட பின்பு 'பெரியவாச்சான் பிள்ளை விஷயமாக ஒரு நல்ல ஸ்துதிநூல் இயற்றித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி, அந்த வேண்டு கோளை வியாஜமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டவிது அவர் தம்மாலேயே தமது மாதப்பத்திரிகையில்வெளியிடப்பட்டதிது. தமிழரையோடுதனிப்புத்தகமாகவு முள்ளது. ஸ்வாமி இருபத்துநாலாயிரப்படி ஸாதித்ததற்காக 24 ச்லோகம்.

40. ரத்னபீக்ஷா: தேசிகனருளிச்செய்த ந்யாயஸித்தாஞ்ஞநத்திற்கு வியாக்கியான மாக ஸ்ரீமத் திருப்புக்குழி ஸ்வாமி பணித்த ரத்னபேடிகையிலுள்ள ரத்னங் களில் ஒன்றைப்பற்றின பரீக்ஷை இது. இது 59 ச்லோகங்கள் கொண்டது; அவற்றின் தாற்பரய விவரணமான கத்யமாலிகையுமுள்ளது. இதில் விமர் சிக்கப்பட்டுள்ள விஷயத்தின் ஸாரத்தைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்போ மிங்கு. ந்யாயஸித்தாஞ்ஞநத்தில் ஈச்வரபரிச்சேதத்தில் * ச்ரியா ஸஹ து தாம்பத்யம் சாச்வதம்.....* என்றுள்ள காரிகையின் வியாக்கியானத்தில் திருப்புக்குழியப்பா ஸ்வாமி ஸாதித்திருப்பதாவது ஷட்பத்யோ: ட்விவ்ஸ் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்தில் ஷடேந சஹ ஷட்ய ட்விவ்ஸ் என்று சொல்ல வொண்ணது; அப்படிச் சொன்னால் கடமும் இரண்டு, படமும் இரண்டு என்று சொன்ன தாக ஆகுமேயொழிய 'கடமும் படமும் சேர்ந்து இரண்டு வஸ்துக்கள்' என்று சொன்னதாக ஆகமாட்டாது-என்று; இது ப்ராமாணிகர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதன்று. ஷட்பத்யோ: ட்விவ்ஸ் என்கிற வாக்யமும் ஷடேந சஹ ஷட்ய ட்விவ்ஸ் என்கிறவாக்யமும் ஸமரூபமான அர்த்தத்தையேகொண்டதாகும். 'மஹாபாரதமானது வியாக்யானத்தோடுகூட ஐம்பது ரூபா விலையுள் ளது' என்று சொன்னால் மூலமும் ஐம்பது ரூபா விலையுள்ளது, வியாக்யான மும் ஐம்பதுரூபா விலையுள்ளது என்பதாகப் பொருள்படுமோ! ஷடேந சஹ ஷட்யாபி ட்விவ்ஸ் என்று அபிசந்தஸம்வலிதமாக வாக்கியமிருந்தால் கடமும் இரண்டு, படமும் இரண்டு என்பதாகப் பொருள் தேறக்கூடும்... ..இத்யாதி களான பல விஷயங்களையும் சாஸ்த்ர ஸம்வாதங்களையும் பரக்க நிரூபித்து ரத்னபேடிகாகாரருடைய வாதம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெரியவர் ஸ்ரீ வசநபூஷண மீமாம்ஸாபாஷ்யத்திற்குத் தாம் கண்டன மெழுதிவிட்டதாக இந்த ரத்னபேடிகையில் ஆங்காங்கு காட்டிவருகிறார்; அது பாமரப்ரதாரண மத்தனையென்று பண்டிதர்களின் உள்ளத்திற் பதியவைப்பதற்காக இந்தப் பரீக்ஷாக்ரந்த மெழுதப்பட்டது. இது க்ரந்தலிபியிலும் தேவநாகரலிபியிலு மச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு இதுவரை ஒரு வித்வானும் மறுப் பெழுத நெஞ்சாலும் நினைத்ததில்லை.

41. உத்யாநசுஷ்வகோவிமர்ச: கீழே 30 லக்கமுள்ள நூலுக்கு விஷய பூதரானவர் உத்யாநபத்ரிகையில் அஸம்பத்தமாக எழுதியிருந்த பல விஷயங்களுக்கு விரிவான மறுப்பு. இது போன்ற நூல்களெல்லாம் வித்வான்களுக்குப் பாரிதோஷிகமாகக் கிடைக்கக் கூடியவையாதலால் விருப்பமுள்ளவர்கள் வரவழைத்துப் பார்த்து ஆனந்திக்கவேணும்.
42. ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யப்ரபாவ: ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு பட்டரருளிச் செய்த பகவத் குணதர்ப்பணமென்ற பாஷ்யத்தின் பெருமையைப் பல விடத்து ஸ்வாரஸ்யங்களை யெடுத்துக்காட்டி நிரூபிப்பது இது.
43. யுஷ்மத்ஸூக்திஸௌரபம்: மணவாள மாமுனிகளருளிச்செய்த யதிராஜவிம்சதியில் * யுஷ்மத் பாதாரவிந்த யுகலம் பஜதாம் குருணம் * என்றவிடத்து 'யுஷ்மத்

பாத' என்றிருக்கக் கூடாதென்றும் 'தவத்பாத' என்றே யிருக்க வேணுமென்றும் சிலரெழுதினதற்கு மறுப்பு. ப்ராமானிகங்களான பரச்சதப்ரயோகங்களை யெடுத்துக்காட்டித் தெளிவு பிறப்பிக்கத் தோன்றியதுஇது.

44. ஷேத்ரதீர்த்தயாத்ராத்ச: அடியேனுடைய வடநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரையொன்றில் ஷேத்ர தீர்த்த யாத்திரை விஷயமாக விரிவாயெழுதப்பட்ட வடநூலிது. அந்தந்த ஷேத்திரங்களிலுள்ள பல மஹான்களின் உருவப் படங்களுங்கொண்டதிது.
45. ஸாதுபாடஸௌவாதவம். பூர்வாசார்ய திவ்யஸூக்திகளிலும் மஹாகவிகளின் உக்திகளிலும் திருத்தமானபாடங்களின் சுவையைப்பற்றின விமர்சனநூலிது.
46. ஸ்ரீமத்பரகாலமஹாயோகி வைபவம்: மைஸூரில் வர்த்தமான காலத்தில் ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர பரகாலாஸ்தான மடாதிபதியாக எழுந்தருளியிராநின்ற ஸ்ரீமதபிநவரங்கநாத பரகாலயதீந்த்ர மஹாஸ்வாமியின் திவ்ய சரீத்ரம் ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்திமஹோத்ஸவ ஸமயத்தில் மடத்தின் கார்ய நிர்வாஹகர்களின் அபேக்ஷைக்கிணங்கி எழுதப்பட்டது. மடம் மூலமாகவே அச்சிடப்பட்டது. தெலுங்குலிபியிலும் தேவநாகரலிபியிலுமுள்ளது.
47. த்ராவிடம்நாயரஸாஸ்வாத: திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினபோது, திவ்யப்ரபந்தங்களிலுள்ள ரஸவிசேஷங்கள் ஸம்ஸ்க்ருதஜ்ஞார்களுக்கு விசதமாகத் தெரிவதற்காக வெகு லலிதமாய் எழுதப்பட்ட நூலிது.
48. வர்ணசுரமதர்மரக்ஷா: ஆலயங்களில் அரிஜநப்ரவேசக் கிளர்ச்சி தோன்றிய போது ஸ்ரீமான் காந்திஜீ அவர்களுக்கு எழுதியனுப்பப்பட்ட நூலிது. நமது வைதிகமநோஹரா பத்திரிகையி லச்சிடப்பட்டுள்ளது. தனிப் புத்தகமாகவும் அச்சாகும்.
49. கோஷ்டநாதசதகம் திருக்கோட்டி யூரெம்பெருமான் விஷயமாக விஜ்ஞாபித்த 104 ச்லோகங்கள் கொண்ட துதிநூல். இதைப்பற்றி இத் தன்சரிதையில் கீழே பக்கம் 248-ல் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். அப்போது அச்சிடப்படாமலிருந்தவிது இப்போது அச்சாகிவிட்டது.
50. ஹயகீர்வசதகம்: ஹயகீர்வன் விஷயமாக விஜ்ஞாபித்த 100 ச்லோகங்கள் கொண்ட துதிநூல். மஞ்ஜுபாஷிணீ பத்திரிகை நின்றுபோன பிறகும் வைதிகமநோஹரா ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பும் இடைக்காலத்தில் "வேத வேதாந்த வைஜயந்தீ" என்னும் பெயரால் மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறையாக ஸம்ஸ்க்ருதபத்ரிகை புஸ்தகாகாரமாக நடத்திவந்தேன். அதில் அநேக கத்யப்ரபந்தங்களும் பத்யப்ரபந்தங்களும் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றுள் 'ஸ்தோத்ரமாலிகா' என்னும் பகுதியில் இது முதன்மையாக வெளியிடப்பட்டது. "மிக்க இளமையில் எழுதிய ஸ்தோத்ரமாலிகாதி க்ரந்தங்களை இப்போதுள்ள ஸ்வல்பமதி விகாஸத்தின்படி திருத்தி வெளியிடலாமாயினும் திருத்தாமலே வெளியிடுகிறேன்" என்று முகவுரை எழுதியிருக்கிறேனங்கு.
51. கருடவிம்சதி: பெரிய திருவடி விஷயமாக 20 ச்லோகம். கீலகஞ்ஞா மார்கழியி ன் ஸ்ரீரங்கத்தில் பதற்பத்து ஒன்பதாந்திருநாளன்று எம்பெருமானார் ஸன்னிதியில் ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டியிலிருந்த ஸ்வாமிகளின் நியமனத்தை முன்னிட்டு உடனே அவ்விடத்திலேயே இது விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டதென்று

இதன் முகவுரையிலுள்ளது. முடிவில் 24-ஆம் ச்லோகம்.

* श्रीमदङ्गे भाष्यकारालयेऽस्मिन् गोष्ठ्यामस्यां दीव्यतां पठितानाम् ।

आज्ञां लब्ध्वा दासदासेन सद्यः प्रोक्तं स्तोत्रं ह्येतदर्थैः स्वकारि ॥ *

என்றதும் காண்க.

52. கமலாஸ்துதி: பெரிய பிராட்டியார் விஷயமாக 30 ச்லோகம். ஆர்யாவ்ருத்தம்.
53. ஆதிவராஹநீர்மசத்: திருவிடவெந்தை யெம்பெருமான் விஷயமாக 30 ச்லோகம். அக்ஷராரந்தாதியாயும் ககாராதி அக்ஷரமாலையாயு மியற்றப்பட்டது.
54. கலிவிரிதசகம்: நம்பிள்ளை விஷயமாக 12 ச்லோகம். இது நம்பிள்ளை ஸன்னிதியில் க்ருத்திகைதோறும் பக்தவர்க்கங்கள் அநுஸந்தித்து வருவது.
55. லோகாசார்யஸ்தோத்ரம்: * லோகாசார்யாய குரவே* இத்யாதியான பிள்ளை லோகா சார்யருடைய தனியனிலுள்ள ஒவ்வோரொழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு ச்லோகமாக இயற்றப்பட்ட துதிநூல். நம்பிள்ளை ஸன்னிதியில் த்வாதசி தோறும் முழுக்ஷுப்படி ஸேவித்தவுடனே அநுஸந்திக்கப்பட்டுவருவது இது.
56. ஸ்ரீமத்வரவரமுனிவபவஸ்தோத்ரம்: * ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் தனியனிலுள்ள ஒவ்வோரொழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு ச்லோகமாக இயற்றப்பட்ட துதிநூல். நம்பிள்ளை ஸன்னிதியில் திருமூலஸ்தோதும் தத்வதர்யம் ஸேவித்தவுடனே அநுஸந்தித்து வருவது இது.
57. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரஸ்தோத்ரம்: கீழ் 56 லக்கமுள்ள ஸ்தோத்ரமானது ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தனியனின் (ஸ்ரீ) என்கிற எழுத்துக்கு ஒரு ச்லோகம், (சை) என்கிற எழுத்துக்கு ஒரு ச்லோகம்...என்று இவ்வண்ணமாக இயற்றப்பட்டது. இந்த ஸ்தோத்ரம் அங்ஙனஸ்லாமல் (ஸ்ரீ) என்கிற எழுத்தில் சகார-ரேப-ஈகாரங்களிருப்பதால் இம்முன்றெழுத்துக்கும் மூன்று ச்லோகம். (சை) என்னுமெழுத்தில் சகார-ஐகாரங்களிருப்பதால் இவ்விரண்டெழுத்துக்கும் இரண்டு ச்லோகம்...இவ்வண்ணமாக 86 ச்லோகங்களமைக்கப்பெற்ற துதிநூலிது. சென்ற பார்த்திவஸ்ர மணவாள மாமுனிகளின் மஹோத்ஸவத்தில் ஒன்பதாந்திருநாளிரவு திருவாய்மொழி சாத்து முறைத் திருவோலக்கத்தில் அரங்கேற்றம் செய்யப் பெற்றது இது. மேல் 65 லக்கம் முதல் 78 லக்கம் வரையிலுமுள்ள துதிநூல்களும் அரங்கேற்றப்பெற்றவை.
58. அப்புதவார்த்தாப்ரகாச: இதைப்பற்றி அன்பர்கள் கவனிக்கவேணும். இதோர் அப்புதவார்த்தை கேளீர். முதல் தடவையாக அடியேன் பதரிகாசர்ம யாத்திரை சென்றது 1943ஸ்ர அதாவது ஸ்வபாதுஸ்ர ஆனி மாதத்தில். ஏழெட்டு அநுசார்களுடன் புறப்பட்டு பதரிகாசர்மத்தைப் பேரின்ப வெள்ளமாக ஸேவித்துக்கொண்டு மீளுகையில் வழியடைவே அயோத்யை முதலான திவ்ய தேசங்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு ப்ரயாகக்ஷேத்ரம் (அலஹாபாத்) வந்து சேர்ந்தேன். அங்கு தாராகஞ் ஜென்னுமிடத்தில் கங்கைக்கு அகி ஸமீபத்தில் ஒரு மானிகையின் மாடிமேல் தங்கியிருந்தேன். அந்த மானிகையின் பக்கத்தில் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவபக்தர் தேசிகனுடைய க்ருதியாகிய ஸுதர்சநாஷ்டகத்தை நல்ல ராகத்தோடு உச்சஸ்வரத்தில் பாடிக்கொண்டிருந்தார். ச்லோகஸ்தோதும் *ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்சந ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்சந* என்று வருகிறதே, அதை ஆனந்தமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அடியேனுக்கு "நாமும் இப்படியொரு ஸ்துதிநூல் இயற்றுவோம்" என்று ஆசை கிளர்ந்தது அப்போது இரவு மணி பத்து. அடியேன் படுத்துக்

கொண்டே கண்விழித்துக்கொண்டே அப்படியொரு ஸ்துதிநூல் இயற்றத் தொடங்கி ஒரு ச்லோகம் மனத்துள் சிந்தித்தேன்; அதாவது—

दिशिदिशि स्नीतकीर्तिक सवितृधिकारिदीप्तिक! सकलतेजसमुच्छ्रित निखिलदेवैस्समाश्रित ।

विपुलकाशीपुरान्तक विविधरक्षोगणान्तक जयजय श्रीसुदर्शन जयजय श्रीसुदर्शन ॥ *

என்கிற இந்த ச்லோகத்தை நெஞ்சிலேயே சிந்தித்தேன். நாளை காலை சேஷபூரணம் செய்துகொள்வோமென்று நித்திரை செய்யலானேன். நடு நியாயில் மிகவிலகாணமானதொரு கனக்கண்டேன். ஆச்சரியமான ஸௌந்தர்ய லாவண்ய நிதியாய் பத்து பிராயமுள்ளவனான வொரு சிறுவன் என்னருகே வந்திருந்து, பூர்வ ராத்திரியில் நான் நெஞ்சினுள்ளே சிந்தித்த (மேலே குறித்த) ச்லோகத்தை மிக இனிமையாகப் பாடிக்கொண்டு என்னுடம்பைத் தடவிக்கொடுத்தான்; நாம் மனத்தினுள்ளேயே சிந்தித்த ச்லோகத்தை இச்சிறுவன் எப்படி தெரிந்துகொண்டு பாடுகிறான்! என்று கனவிலேயே விஸ்மிதனான அடியேன் அவன் முகத்தை நோக்கினேன். அந்த முகாரவிந்த ஸௌவயை என்னவென்று சொல்லுவேன்! பிறகு அச்சிறுவனுக்கும் எனக்கும் ஹிந்தியில் ஸம்பாஷணை நடந்தது. அப்பா! நீயார்? என்றேன். நான் யாரானால் உமக்கென்ன? எதற்காகக் கேட்கிறீர்? என்றானவன். நான் நெஞ்சினுள்ளே சிந்தித்திருந்த ச்லோகம் உனக்கு எப்படி பாடமாயிற்று? என்று கேட்டேன். அதற்கு அச்சிறுவன் 'என்னாலும் தெரிந்துகொள்ள முடியாததொன்று இருப்பதாக நீர் நினைக்கிறீரா?' என்றான். அதற்கு நான் 'அப்படியா? நீ ஸர்வஜ்ஞனென்றறிந்து ஸந்தோஷிக்கிறேன்; நீ எதற்காக வந்தாய்? எங்கிருந்து வந்தாய்? என்றேன். அதற்கு இப்போது நான் சொன்ன ச்லோகம் போலவே இதே விருத்தத்தில் என்விஷயமான ஸ்தோத்ரமொன்றை உம்மிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளவந்தேன்' என்றான். அதற்கு மேல் 'அயோத்யையிலிருந்தா வந்தாய்?' என்றேன்; ஆமாம் என்றான். [அயோத்யையில் ஒரு வேளைமட்டும் தங்கியிருந்து உடனே பரயாகைக்கு வந்துவிட்டேனென்பது அன்பர்க ளறிந்திருக்கவேண்டும்.] அதற்குமேல் நான் கேட்டேன். என் வாக்கிலிருந்து ஒரு துதிநூலைப் பெற்றுப் போக வந்தேனென்கிறாயே; உன் பெயர் தெரியாமல் உன்னை நான் எப்படி ஸ்துதிப்பேன்? என்று.

உடனே அச்சிறுவன் ஒரு சிறு பெட்டியைத் திறந்து நவரத்னகசிதமாய் திவ்யமான வொருவில்லையெடுத்துக்கையிலேந்திக்கொண்டு புன்முறுவலோடு ஏதேதோ சொன்னான் அவை என்னால் கிரஹிக்க முடியவில்லை. அப்போது நான் அவனை நோக்கி "அப்பா! உன்னையறிந்து கொண்டேன்; நான் ஆசார்ய வர்யரைத் துதிப்பதையே விரதமாகக் கொண்டவன்; உன்னை எங்ஙனம் துதிப்பேன்? என்னை சோதிக்கவந்தாயோ?" என்றேன்; அதற்கு அச்சிறுவன்—'இல்லையில்லை; என்னுடைய ஆசையை யறிவித்த படி; என்னைச் சிறிது துதித்ததனால் ஒரு கெடுதலும் வராது; ஆசார்ய ஸ்துதியேதான் எனக்கும் ப்ரியமானது. என்னையும் சிறிது துதிக்கலாமே—என்று சொல்லிக்கொண்டே சார்ங்கபாணியான அந்ததிவ்யபுருஷன்மறைந்துசென்றான். அடியேன் உடனே யெழுந்து தூயனாக அந்த திவ்ய புருஷனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றத் தொடங்கி, அவன் திருக்கையில் தாங்கியிருந்த சார்ங்கத்தில் நவரத்னங்களைக் கண்டதனாலே நவரத்னமென்றே பெயரிட்டு ஒன்பது ச்லோகங்களை அம்மஹா புருஷன் விரும்பிய விருத்தத்திலேயே எழுதித் தலைக்கட்டினேன். இவ்வொன்பது ச்லோகத்தில் ஸ்ரீராமாயண கதை முழுவதும் ஸாரமாக அடக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ச்லோகமும்

“ஐயஜய ஸ்ரீரக்ஷத்வஹ! ஐயஜய ஸ்ரீரக்ஷத்தம்!” என்றே முடியும். அப்போது அடியேன் இவ்வளவோடும் நிறுத்தவில்லை; அவரதமும் அடியேயரான பிள்ளை லோகாசாரியரையும் குறித்து ஏற்கெனவே துதிகள் விஜ்ஞாபித்திருந்தாலும், கனவில் கண்ட திவ்ய புருஷனுடைய திருவாக்கில் வெளிவந்த வார்த்தைகளை யநுஸரித்து அப்போது அவ்வாசாரியர்களிருவரைக் குறித்தும் இரண்டு ஸ்துதிகள் விஜ்ஞாபித்தேன். மாமுனிகள் விஷயமான ஸ்துதிக்கு ஸ்ரீமத்வரமுநீந்த்ரவிஜயமாலா என்று பெயர்; இது முப்பத்திரண்டு ச்லோகங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு ச்லோகமும் ‘ஐயஜய ஸ்ரீமநீச்வர! வரவர ஸ்ரீமநீச்வர’ என்றே முடிவு பெறுவது. மற்றொரு ஸ்துதி ஸ்ரீலோகாசார்ய கர்ணம்ருதமென்பது. பத்து ச்லோகங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு ச்லோகமும் * ஐயஜய ஸ்ரீகுருத்தம்! ஐயஜய ஸ்ரீஜகத் குரோ! * என்றே முடிவுபெறுவது. ஆக இந்த மூன்று ஸ்துதிகளை அங்கே இயற்றினது ஆச்சரியமல்ல; அதற்குமேல் நடந்த ஆச்சரியம் கேண்மின். இந்த ஸ்துதிகளை அப்போதே அவ்விடத்திலேயே அச்சிடவேணுமென்று ஆசை தோன்றியது. போஜநாநந்தரம் நகரில் சென்று அச்சுக்கூடங்களை விசாரிப்போமென்றிருந்தேன். அந்த தாராகஞ்ஜிலேயே அதிஸமீபத்தில் ‘பாரதவாஸீப்ரெஸ்’ என்னுமச்சுக்கூடத்திற்குத் தலைவர் ப்ரதாப நாராயண சதூர்வேதி யென்பவர். இவர் எனக்கு முன்பின் பரிசயமில்லாதவர் பகவானால் ப்ரேரிதர்போலத் தாமாகவே என் ஜாகைக்குவந்து குசலப்ரச்னங்கள் பண்ணித் தாம் முதராக்ஷர சாலாத்யக்ஷரென்பதைத் தெரிவித்து ‘எனக்கு ஏதேனும் ஸேவைகிடைக்குமோ?’ என்றார். என்ன சொல்லுவேன் நான்? அன்றே அப்போதே நான்கு மணி காலத்தில் மூன்று ஸ்துதிகளையும் அச்சிட்டுக் கொடுத்துவிட்டார். மேலே விவரித்த தெழுதிய செய்திகளும் அதிலேயே அச்சிடப்பட்டன. இதற்கே அப்புதவார்த்தா ப்ரகாசமென்று பெயர். இந்த அப்புத வார்த்தையை ஏதோ நாவல் எழுதப்படுவதாகப் பிறர் நினைப்பார்களேயொழிய உண்மையென்று நம்புவது அரிதே. இங்ஙனம் வேறு யாரேனுமெழுதியிருந்தால் அதை நான் நம்பமாட்டேனென்றே. பிறர் கருதுவது எங்ஙனையாயினுமாகு. என் அந்தரங்க ஸாக்ஷிகமான செய்திகளையெழுதி நான் ஆனந்தப்படக் குறையிலில்லையே. இது நடைபெற்று இற்றைக்குப் பதினான்கு வருஷங்கள் பூர்த்தியாகிறது. ஆனாலும் இன்றைய நிகழ்ச்சி போலவேயுள்ளது. இது நிற்க; இதிற்காட்டிலும் மிகவற்பதமான மற்றொரு செய்தியும் தெரிவிக்க வேண்டியதுண்டு; அதனை மேலே நெ. 62. ஸ்ரீராமபத்ரகர்ணம்ருதத்தின் விவரணத்தில் காண்க.

59. ஸ்ரீராமரத்ந நவரத்நம் நாம ஸ்ரீராமாயண ரஸாயநம். இதைப்பற்றிக் கீழ் நெ. 58ல் விவரித்தாயிற்று.
60. ஸ்ரீலோகாசார்ய கர்ணம்ருதம். இதைப் பற்றியும் கீழ் நெ. 58ல் விவரித்தாயிற்று.
61. ஸ்ரீ வரவரமுநீந்த்ர விஜய மாலா. இதைப் பற்றியும் கீழ் நெ. 58ல் விவரித்தாயிற்று.
62. ஸ்ரீராமபத்ர கர்ணம்ருதம். கீழ் நெ. 58 ல் விவரித்த செய்திகளுக்குத் தொடர்ச்சியான மேற் செய்தி கேண்மின். ப்ரயாகக்ஷேத்ரத்திலிருந்து சித்ரகூடம் ஸேவிக்கச் சென்றேன். மந்தாகுநியின் கரையில் ஸுந்தரமான மந்திரத்தில் ரம்யமான ஹர்மியத்தில் படுத்துறங்குகின்றேன். முன்னாள் ப்ரயாகக்ஷேத்ரத்தில் காட்சி தந்த திவ்ய புருஷனே தன்னிற் காட்டிலும் மிக விஞ்சிய அழகுடையவர்த் தனக்கு ஸமவயஸ்கனுவொரு தோழப் பிள்ளை

யோடுங் கூட வந்து அருகே நின்று மறுபடியும் தனது குதாஹஸம் விஞ்சி வளர்ந்து வருவதாக ஏதேதோ பேசுகின்றான். 'அப்பா! உன்னுடன் வந்திருக்கின்ற இவனார்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு 'அவனையே கேள்' என்றான். அப்படியே அவனைக் கேட்க முயன்ற போதே *இடவணரை யிடத்தோளொடு சாய்த்து இருகை கூடப் புருவம் நெறிந்தேறக் குடவயிறு படவாய்க்கடை கூடக் குழலாழிக் கொண்டு கருங்கண்னோகை மயிற் பீலி யணிந்து கட்டி நன்குடுத்த பீதக வாயையான திருக்கோலத்தைக் காட்டிக் கொண்டே தன் தோழனோடும் மறைந்தனன். தசரத நந்தந- நந்த நந்தனார்கள் ஏக காலத்திலே காட்சியளித்தருளப் பெற்ற களிப்பினால் உடனே யெழுந்து மந்தாகினியில் குடைந்தாடி ஸ்ரீராம பத்ர கர்ணமும், கோபால பக்தாம் நும், கோவிந்த கீதாம்நும் என்கிற மூன்று துதிகளை விஜ்ஞாபித்து அவற்றை மறுநாளே காசியில் அச்சிடுவித்தேன். இவற்றுள் ஸ்ரீராம பத்ர கர்ணம் நும் 84 சூர்ணிகைகள் கொண்டது. ஸ்ரீராமாயண கதைகளை வரிசையாகப் பேசுவது. இதில் 21, 22 சூர்ணிகைகள் காண்மின்—

* चित्रकूटविहारहर्षितयोगिमण्डराघव * अत्र चित्रमनुग्रहं मयि दर्शयन् स्थित राघव *

என்பன; இங்குச் சொன்ன அநுக்ரஹமே கீழ் விவரிக்கப்பட்டது.

63. ஸ்ரீகோபால பக்தாம்நும். இதைப்பற்றிக் கீழ் நெ. 62ல் விவரித்தாயிற்று. இது 43 ச்லோகங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு ச்லோகமும் *ஜயஜய ஸ்ரீய தாத்வஹ ஜயஜய ஸ்ரீச கேசவ* என்று தலைக்கட்டுவதிது. யாத்திரையில் காசியில் இது அச்சிடப்பட்டபோது அவகாசக் குறைவினால் 13 ச்லோகங்கள் மட்டுமே அச்சிடப்பட்டன; அதன் சேஷமான மற்ற முப்பது ச்லோகங்கள் (நெ.44)க்ஷேத்ர தீர்த்தயாத்ராதர்சத்தின்முடிவில் அச்சிடப்பட்டன.
64. ஸ்ரீகோவிந்த கீதாம்நும். இதைப்பற்றியும் கீழ் நெ. 62ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது காண்க. இது 4 சூர்ணிகைகள் கொண்டது. நம்மாழ்வார் திருவாய் மொழியைப்பற்றி *பாலேய் தமிழரிசைகாரர் பத்தர் பரவமாயிரம்* என்றருளிச் செய்தாப் போலே இத் துதிநூல்கள் ஸம்ஸ்கிருத வித்வான்களுக்கும் ஸங்கீத ரஸிகர்களுக்கும் பக்தி பரவசர்களுக்கும் மிக்க இனிமையைத் தருவனவாதலால் இவையும் மற்றும் சிலவும் இத் தன்சரிதையின் முடிவில் அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்படும்.
65. ஸ்ரீமத் வரவரமுநி ஸ்தோத்ர ரஸாயநம். மேலே, நெ. 66 ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ர மங்களா சாஸநஸ்துதியில் (ச்லோ 27.) * जाग्रदृश्यामासीयदिव्यमङ्गलमिग्रहम् । पदशितवते मङ्गं प्राज्ञमोक्षाय मङ्गलम् * என்று விஜ்ஞாபித்திருக்கிறபடி கனவிலன்றிக்கே நனவிலேயே அடியேனுக்கு மணவாள மாமுனிகள் ஸேவைஸாதித்தருளின விஷயம் அடியேனுடையநூல்களையெல்லாம் ஆநுபூர்வியாகக் கடாக்கித்தவர்களுக்கு விசதம்; அப்படிப்பட்ட பரமாநுக்ரஹ மயரான மாமுனிகள் விஷயமாகப் பலபல ஸ்துதிகள் விஜ்ஞாபிக்க பாக்யசாலியானேன். கீழ் 56, 57, 61லக்க முள்ள மூன்று ஸ்துதி நூல்கள் தவிர, மேலே நெ. 79 வரையிலுள்ள பதினைந்து ஸ்துதிகளும் *அண்ணிக்குமமுதாறு மென்னுவுக்கே* என்னும் படி பரம போக்யமாக அமைந்தவை. இவையெல்லாம் யாத்திரையிலேயே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவை. இவை தேவநாகரி தெலுங்கு க்ரந்த லிபிகளில் அச்சிடப்பட்டவை. பெரும்பாலும் தெளிவான தமிழரையோடுங் கூடியவை. இவற்றுள் இந்த ரஸாயநஸ்துதி 33 ச்லோகங்கள் கொண்டது. ஸ்ரீசைலேச தயா பாத்ர மென்னும் தனியனிலுள்ள எழுத்துக்களின் வரிசையாக தீர்க்காக்காரமில்லாமல் ஹ்ரஸ்வாக்காரங்களை யே அமைத்து இத் துதி நூல்

இயற்றப்பட்டது. பாதங்களின் முடிவில் மட்டும் தீர்க்காக்கூர மிருப்பது விருத்தமன்று. இத்துதியில் தீர்க்காக்கூரம் புகாமையினாலே ஸ்ரீசைலேசத் தனியனில் தீர்க்கமாகவுள்ள அக்கூரங்களும் இதில் ஹ்ரஸ்வமாகவே யிருக்கும். எடுத்துக் காட்டாக இதிலிருந்து இரண்டு மூன்று ச்லோகங்களை இங்குத் தருவோம்;—

श्रितजनविरचितदुरितगणं क्षणलवविदलितमकुरुत यः ।

स दिशति वरवरमुनिगुराट् मम हृदि निजशुभतनुमनिशम् ॥ १ ॥

शमदममुखशुभगुणजलधे सुविशदविवरणकरणपटो ।

अनुदिनमिह भुवि तव यशसां ततिमहमनुभवविषयमधाम् ॥ २ ॥

निरवधिनिरुपममहिमनिधे वरमुनिवर ! तव शुभकृपया ।

अनुदिनमनुकलमुदयमियात् स्तुतितिरनवधि गुणभरिता ॥ ३२ ॥

66. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர மங்களாசாஸநம் : ஸ்ரீசைலேசத் தனியனிலுள்ள எழுத்துக் களின் அடைவே ஒவ்வோ ரெழுத்துக்கு ஒவ்வொரு ச்லோகமாக இட்டு (அதுஷ்டுப்பில்) மணவாள மாமுனிகளின் மங்களா சாஸநபரமான 32 ச்லோகங்கள் கொண்டது; இதிலிருந்தும் சில ச்லோகங்கள் கேண்மின் ;—

श्रीशठारियतीशानश्रीसूक्तचमृतपायिने । श्रीमत्सुन्दरजामातृमुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ १ ॥

शैशवात्मभृति श्रीमन्नारायणगुणाम्बुधौ । निमग्नहृदयायास्तु मुनिवर्याय मङ्गलम् ॥ २ ॥

लेखने विशदव्याख्यानिबन्धानां पटीयसे । लेलिहानेन्द्ररूपाय मुनीन्द्रयास्तु मङ्गलम् ॥ ३ ॥

नित्यकैङ्कर्यनिष्णातशेषावतरणात्मने । मुनये रम्यजामात्रे नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥ ३२ ॥

67. ஸ்ரீமத் வரவரமுநிகர்ணுமருதம் : பகவத்விஷயத்தி லீடுபட்டவர்கள், *மணிவண்ண! உன் சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு* என்றநுஸந்திப்பது போல மணவாளமா முனிகளிடத்திலீடுபட்டவர்கள் *வரவர முனிபத்கமல! ஜய*வரவரமுநிபத்கமலஜய' என்று எப்பொழுதும்நுஸந்தித்திருக்கப் பரந்த மாகையாலே இந்த வாக்யத்தி லுள்ள 13 அக்கூரங்களின் வரிசையாக அமைந்த 13 ச்லோகங்கள் கொண்டது இது. இதுவும் செ. 65, ரஸாயநஸ்துதிநூல்போலவே ஹ்ரஸ்வாக்கூரமயம்.

वरवरमुनिवर ! तव चरणौ रविसममिह मम मनसि परम् ।

सुनियतमुदयत इति वदतो मम खलु जनिरिह सुफलवती ॥ १ ॥

लसतिहि भुवि बहुगुरुजनवाक् फलमिह न किमपि भवति तथा ।

मुनिवर यदि तव न भवति गीः ध्रुवमिह सुविपुलतिमिरमहो ॥ ११ ॥

जगदिदमनवधигुरुभरितं भवति हि, भवतु च गुरुनियुतम् ।

शुभगुणवरवरमुनिगुराडयमिह निरुपम गुरुपदभाक् ॥ १२ ॥

यतिपतिमतमिह विशदयितुं कृतजनिरिह भुवि वरमुनिराद ।

विलसति मम हृदि परमकृपाजलनिधिरविरतममितमुदा ॥ १३ ॥

68. ஸ்ரீவரவருநிநகரமாலா. முத்ராலங்காரரீதியில் நகரத்தாங்களின் பெயர்களைப்பிட்டு எழுத்தந்தாதியாக அமைக்கப்பட்ட 27 ச்லோகங்கள் கொண்டது; இதில் திருமூல நகரத்தாச்லோக மொன்று கேளீர் ;

जन्मशुद्धवैष्णवाग्रचमानसोद्यदप्रमेयमोदमूलम् अद्वितीय भक्तियुक्तदिव्यसूरिसूक्तिस्त्वबोधमूलम् ।

लक्ष्मणार्थदर्शनीय निस्तुल्यारत्नराशिजीवमूलम् अत्र सुन्दरोपयन्तृयोगिवर्य निस्तुलावतारमूलम् ॥१९॥

69. ஸ்ரீவரவருநி வாரமாலா : ஞாயிறு முதலான ஏழு வாரங்களைப்பிட்டு அமைக்கப் பட்ட ஏழுச்லோகங்கள் கொண்டது. இதில் மங்கள வாரத்தின் ச்லோகம்—

पूर्व सर्वे देशिकवर्याः शुभचर्याः यन्मृत्याऽत्र प्रादुरभूवन् समवेताः ।

तेनैतेन श्रीवरयोगिप्रवरेण श्रीमान् रङ्गी मङ्गलवारान्निधिरासीत् ॥

70. ஸ்ரீவரவருநிதிதிமாலா : ப்ரதமை முதலான 15 திதிகளைப்பிட்டு அமைக்கப்பட்ட எழுத்தந்தாதியான 16 ச்லோகங்கள் கொண்டது. இதில் நவமிக்கும் ஏகாத சிக்குமான ச்லோகங்கள் கேளீர் ;—

गीर्वाणवाचि सततं नवनवमीदृक्स्तुतीरहं रचयन् । रुचिरोपयन्तृमुनिवरसेवाहेवाकभरित एव स्याम् ॥९॥

तुष्यन् विवेकरेकादशीतिपाठीति केवलं विप्रः । यदि वरमुनीन्ः फणिनिषु वैदुष्यमियात्तदा स सर्वज्ञः ॥११॥

Srivatsam

இந்த ச்லோகத்தின் பொருளாவது, விவேகரேகாத்—விவேகமின்மையாலே, அशीतिपाठीति கேவல் துஷ்யன் விப்ர:—கிருஷ்ணயஜுர் வேதத்தில் எண்பது ப்ரச் நங்களை யோதி அவ்வளவிலேயே தன்னைக் க்ருதக்ருத்யனாக நினைத்து மகிழ்கின்ற அந்தணன் அவ்வளவில் தருப்தியடைந்திடாமல் மணவாள மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் வல்லமை பெறுவானாயின் அவன் ஸர்வஜ்ஞனே யாவன் என்கை. யஜுர்வேதத்தில் “அசித்யுமாயிற்று” என்றன்றோ சொல்லிவருகிறார்கள்.

71. ஸ்ரீ வரவருநிபக்ஷமாலா : க்ருஷ்ணபக்ஷ சக்லபக்ஷங்களைப்பிட்டு அமைத்த துதி நூலிது ; இது நடாதாரம்மாளுடைய பரமார்த்த ஸ்துதிபோன்று இரண்டே ச்லோகமாகையாலே பக்தர்கள் நித்யாநுஸந்தானம் செய்யப் பார்ப்பதம்.

युगलं वरमुनिपदयोस्सततं हृदये विचिन्तयेयुर्थे । यशसा जगदिदमखिलं शुक्रयितुं ते ध्रुवं पर्वणास्युः ॥

स्यूतां वरवरमुनिवरशुभगुणमुक्ताफलैरिमां मालाम् । कलयत सदैव कण्ठे कृष्णो भगवान् शुभानि वितरेद् ॥

पक्षमालामिमां वाचि शिक्षमाणेषु सादरम् । पक्षपाती भवेद्विष्णुः वक्षसा चाद्रियेत तान् ॥

72. ஸ்ரீவரவருநிமாஸமாலா : மேஷம், வ்ருஷபம் முதலான 12 மாதங்களைப்பிட்டுச் செய்த துதிநூலிது.

(ககராசுக்ஷரானுபூர்வீ ப்ராயச:)

कलानामेष* सर्वासां निर्धिवरवरो मुनिः । करोतु सततं वासं कृपया मम मानसे ॥१॥

खलानां दमनायैव कलयन्नुदयं भुवि । वरयोगीश्वरस्त्वामी वर्धतां पुरुषर्षभः ॥२॥

* मेघराश्यादिनिर्देशः क्रमेण द्रष्टव्यः ।

73. ஸ்ரீவரவருநிபஞ்சுதுமாலா : வஸந்தம், க்ரீஷ்மம் முதலான ஆறு ருதுக்களைப்பிட்டுச் செய்த துதிநூலிது. இதைப் பூர்த்தியாகவே உபஹரிப்போயிங்கு.

सदैव सन्तो वरयोगिपादद्वैकचिन्तानिरता मदीये । चित्ते वसन्तो मुदमद्वितीयां सम्पादयन्तां नियतं दयन्ताम् ॥
 हाहा भवभीष्मविशेषतयाः सद्यो विहातुं सकलांश्च तापान् । श्रीरम्ययोगीन्द्रपदाम्बुजन्मच्छायामुपाश्रित्य भवन्तु हृष्टाः
 श्रीमच्छठारातियतीन्द्रमुख्यप्राचीनसुरीन्द्रगणावतारः । श्रीरम्यजामातृमुनीश्वरोऽयं वर्षायुतं जीवतु भक्तमोग्यः । ३॥
 श्रीमद्वचोभूषणदिव्यसूक्तिव्याख्यादिविख्यापितवैभवाब्धिः । श्रीमद्यतीन्द्रप्रवणो मुनीन्द्रः जेजेतु भूमौ शरदस्सहस्रम् ॥
 योगीन्द्र ! हे मन्तरि :: मन्त्रराजं नित्यं त्वदीयं मयि दासदासे ।

श्रयांसि भूयांसि तरङ्गयेथाः कारुण्यवातोत्थकटाक्षपूरैः ॥५॥

(टिप्पणी). :: हे योगीन्द्र त्वदीयं मन्त्रराजं मन्तरि मयि = त्वदीय श्रीशैलेशमन्त्रनित्यमनननिरते मयीति यावत् ॥
 कारुण्यपूरैः शिशिरान्तरङ्गः कान्तोपयन्ता मुनिसर्वभौमः । एवं सदा मां स्वगुणावलीनां सङ्कीर्तनैकोत्सुकमातनोतु ॥
 इत्थमृतुमालिकास्तुतिमभिराममुनीन्द्रगुणमयीं पठताम् । अण्णङ्गारार्थरचितामनुकलमनघैव धीर्विजृम्भेत ॥

74. ஸ்ரீவரவரமுநியயநமாலா : தக்ஷிண, உத்தர அயனங்களை யிட்டுச் செய்த துதி நூலிது. இதையும் இங்குப் பூர்த்தியாக அநுபவிப்பிக்கின்றேன்.

भवाब्धिसन्तारणदक्षिणानि श्रीसूक्तिरत्नान्यमृतोपमानि ।

संदत्तवान् कान्तवरोपयन्ता योगीश्वरो मे न जहाति चित्तम् ॥

सर्वोत्तरश्रीशठवैरिवाचां स्वादिष्ठमर्थं समयेऽनुगृह्णन् ।

रङ्गाधिराजादुपलब्धपद्यो रम्योपयन्ता मुनिरेव दैवम् ॥२॥

अयननाम निवेश्य कृतामिमां वरमुनीन्द्रनुतिं हृदि कुर्वताम् ।

अयनमुत्तममच्युत आदरात् वितरतीह परत्र च पश्यत ॥ ३ ॥

75. ஸ்ரீவரவரமுநிஸம்வத்ஸரமாலா : ப்ரபவ, விபவாதிகளான அறுபது வருஷங்களை யிட்டுச் செய்த 60 ச்லோகங்கள் கொண்ட மிக விலகூணமான துதி நூலிது. இதில் இரண்டு நியமங்கள் உண்டு ; (1) வருஷத்தின் பெயரை ச்லோகத்தின் தொடக்கத்திலேயேவைப்பது. (2) ஒவ்வொரு ச்லோகத்திலும் ஆரம்பத்தில் எந்த எழுத்து உள்ளதோ அதுவே மற்ற மூன்று பாதங்களுக்கும் ஆரம்பத்தில் நிற்கும்படி செய்வது. இதில் சில ச்லோகங்களை இங்கு அநுபவிக்கத் தருகிறேன்.

प्रभवो बहवस्सन्ति प्रसिद्धा भुवि सन्तु ते । प्रज्ञानिधिर्वरो योगी प्रभुरेको विवेकिनाम् ॥१॥

विभवान्विविधान् सद्वचः वितरीतुं प्ररूपते । विशिष्य वरयोगीन्द्रविभवध्यानवासना ॥२॥

शुक्लपक्षेन्दुवन्नित्यं शुद्धसत्त्वं प्रवर्धते । शुभ्रां रम्यमुनेर्मूर्तिं शुद्धे मनसि भेजुषाम् ॥३॥

प्रमोदोऽतनुरस्साकं प्रवृद्धिं हृदि विन्दति । प्रसिद्धवरयोगीन्द्रप्रभावध्यानहेतुना ॥४॥

प्रजोत्पत्तिकृतौ नित्यं प्रवीणो विष्णुरस्तु सः । प्रजातानां प्रबोधार्थं प्रजज्ञेऽसौ वरो मुनिः ॥५॥

*आङ्गीरसकृदानन्दमावहन्तीर्महस्ततीः । आविष्कुर्वन्ममैवान्तरातिष्ठति वरो मुनिः ॥६॥

श्रीमुखाम्भोजनिर्गच्छच्छ्रीसूक्त्यमृतवर्षणैः । श्रीवैष्णवमतोद्धर्ता श्रीरम्यमुनिरेधताम् ॥७॥

* आनन्दमावहन्तीः, आङ्गीः = अङ्गसंबन्धिनीः (स्वदिव्यमङ्गलविग्रहस्येति यावत्) महस्ततीः । असकृदाविष्कुर्वन्

*கோபமென்பது இருக்குமிடமே தெரியாதவர்.

77. ஸ்ரீவரவருந்யஷ்டோத்தரசதநாமஸ்தோத்ரம் :

श्रीमते रम्यजामातृमुनीन्द्राय महात्मने । श्रीरङ्गवासिने भूयान्नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥
इत्येतत्पद्यरत्नस्थवर्णानुक्रमशोमिताम् । रचये रम्यजामातृमुनिमङ्गलमालिकाम् ॥

श्रीरामानुजयोयीन्द्रदर्शनोद्धारकारिणे । श्रीमते रम्यजामातृमुनिवर्याय मङ्गलम् ॥१॥
 मय्येव करुणां नित्यमप्रमेयां वितन्वते । मनीषिभिरुपास्याय महाचार्याय मङ्गलम् ॥२॥
 तेजोराशिमयं स्वीयं दिव्यमङ्गलविग्रहम् । आविष्कृतवते मह्यमाचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥३॥
 रङ्गनाथसमुद्गीतमन्त्रविख्यातकीर्तये । रम्यजामातृमुनये चित्तभोग्याय मङ्गलम् ॥४॥
 यतीन्द्रयासुनार्यादिदिव्यसूक्तार्थदायिने । यतीन्द्रप्रवणायास्तु यतिवर्याय मङ्गलम् ॥५॥
 जानकीजानिमुत्सृज्य देवराजगुरुस्तु यम् । अर्च्यमङ्ग्यकरोत्तस्मै आचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥६॥
 माता पिता सुहृद्भ्राता सर्वं च नियमेन यः । मर्द्वश्यानां भवत्यस्मै महाचार्याय मङ्गलम् ॥७॥
 तृणीकृतविरिञ्चादिमदैश्वर्याय योगिने । महते महतां वृन्दैर्महितायास्तु मङ्गलम् ॥८॥
 मुदा सदा शठारातिमुखसूक्तार्थवर्षिणे । मुग्धस्मिताञ्जितास्याय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥९॥
 नीचानपि महोत्तुङ्गान् कुर्वते कृपया स्वया । निर्निमेषानुभाव्याय मुनये नित्यमङ्गलम् ॥१०॥
 द्राघीयसीं कृपां दिव्यां दिशते मयि संततम् । द्राक्षापाकोक्तिदक्षाय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥११॥
 यत्सूक्तिलवलेशार्थवेदिनां तत्त्ववेदिता । प्रथिता मुनये तस्मै प्राज्ञभोग्याय मङ्गलम् ॥१२॥
 ममैव मुखतो नित्यं महतां मोददायिनीः । स्तुतीरुत्सृजते बह्वीः स्तुतिभोग्याय मङ्गलम् ॥१३॥
 हालाहलनिभैरुक्तैरप्यनुद्भिन्नचेतसे । हसदाननपद्माय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥१४॥
 मञ्जुनि सूक्तिरत्नानि मनीषीभ्यो ऽनुगृह्यते । मान्याय महितैर्नित्यं महाचार्याय मङ्गलम् ॥१५॥
 नेदीयानेव वैकुण्ठो यत्पदाम्बुजसेविनाम् । नित्याराध्याय मुनये तस्मै स्यान्नित्यमङ्गलम् ॥१६॥
 श्रीमल्लोकगुरुत्तंसश्रीसूक्त्यमृतरक्षिणे । श्रीमच्छेषावताराय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥१७॥
 रङ्गनाथमनोहारिदिव्यश्रीसूक्तिराशये । रम्याय योगिराजाय रम्यगात्राय मङ्गलम् ॥१८॥
 गतागतजुषां पुंसां संसारमरुकानने । शरणाय मुनीन्द्राय शरण्यायास्तु मङ्गलम् ॥१९॥
 वारणाचलनाथस्य मङ्गलाशासनं मुदा । वितन्वानाय मुनये विद्वद्भोग्याय मङ्गलम् ॥२०॥
 सितपक्षेन्दुवर्जित्य समिन्धानसुकीर्तये । सार्वभौमाय यमिनां सुन्दरार्याय मङ्गलम् ॥२१॥
 नेत्रे सत्संप्रदायस्य दात्रे सर्वार्थसंपदाम् । पात्रे भवाब्धिभग्नानां तात्रे मे नित्यमङ्गलम् ॥२२॥
 भूयसां श्रेयसां राशि भूयोभूयः प्रयच्छते । भूजुषां भाग्यरूपाय भूयादार्याय मङ्गलम् ॥२३॥
 यामुनार्ययतीन्द्रादिहृदयाम्भोजभानवे । धेनवे सूक्तिदुग्धानां मम दैवाय मङ्गलम् ॥२४॥
 निधिवन्नित्यभोग्यानां श्रीसूक्तीनां ततीरिह । विश्राणितवते विश्वविद्याभिज्ञाय मङ्गलम् ॥२५॥
 मर्त्यैर्बहुभिरप्यन्यैरलभ्यां भक्तिसंपदम् । मह्यं दत्तवते प्रेम्णा माननीयाय मङ्गलम् ॥२६॥
 श्रीवाग्मूषणसच्छालमहार्थामृतवर्षिणे । श्रीमत्कान्तोपयन्त्राख्यजीमूतायास्तु मङ्गलम् ॥२७॥
 निरयान् विविधान् गन्तुं सन्नद्धानपि चक्षुषा । वीक्ष्योज्जीवयते विद्योदन्वते नित्यमङ्गलम् ॥२८॥
 यदृच्छया स्वनामानि कथञ्चिद्वदतामपि । अघानि हरते भूयादाचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥२९॥
 मदानामप्यमन्दानां शुद्धधीभक्तिसंपदाम् । अद्वेषमात्रतो दात्रे मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥३०॥

गतिर्गम्यं मुमुक्षूणां यस्वैव चरणौ सताम् । तस्मै सुन्दरजामातृमुनिवर्याय मङ्गलम् ॥३१॥

लक्ष्मणार्यावतारश्रीलक्ष्मणा भूषितात्मने । सौम्यजामातृमुनये नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥३२॥

मङ्गलाशासनस्तोत्रमिदं वरमुनीशितुः । शृण्वतां वदतामस्तु नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥

79. ஸ்ரீவரமுநிதண்டகஸ்துதி : மணவாள மாமுனிகளின் வைபவங்களைப் பெரிய தண்டகங்களெட்டிலுல் விஜ்ஞாபித்ததால் இது. தேவநாகரி தெலுங்கு விபிகளில் அச்சிடப்பட்டது. விரிவான தமிழரையுமிதற்குண்டு.
80. ரஹஸ்யத்ரயச்லோகமாலிகா : முழுக்ஷூப்படி.ரஹஸ்யத்தை ஓரக்ஷரம் விடாமல் பரிபூர்ண மொழிபெயர்ப்பாகச் செய்த 234 ச்லோகங்கள் கொண்ட நூலிது. இதைப்பற்றியும் மேலே 81, 82 லக்கமுள்ள நூல்களைப்பற்றியும் இத் தன் சரிதையில் கீழ் இரண்டாம் பகுதியில் (பக்கம் 87, 88ல்) விரிவாக எழுதப் பட்டுள்ளவை காண்க.
81. தத்வத்ரயச்லோகமாலிகா : தத்வத்ரயமென்னும் ரஹஸ்யத்தை ஓரக்ஷரம் விடாமல் பரிபூர்ண மொழிபெயர்ப்பாகச்செய்த 212 ச்லோகங்கள்கொண்ட நூல்.
82. ஸ்ரீவசநபூஷணச்லோகமாலிகா : ஸ்ரீவசநபூஷண ரஹஸ்யத்தை ஓரக்ஷரம்விடாமல் பரிபூர்ண மொழி பெயர்ப்பாகச் செய்த 440 ச்லோகங்கள் கொண்ட நூலிது. நெ. 8), 81, 82 இம் மூன்று நூல்களும் தேவநாகரவிபியிலும் தெலுங்கு விபியிலுமுள்ளன. 80 நெ. நூல்மட்டும் க்ரந்தவிபியிலுமுள்ளது.
83. வேதாந்தஸர்வஸ்வம் : தத்வத்ரயத்தின் மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியா னத்தைத் தழுவி மிகவிரிவாக எழுதப்பட்டது. மூன்று ப்ரகரணங்கள் கொண்டது. இதில் முக்கால் பாகம் அச்சிடப்பெற்றது. அச்சிட்ட பாரங் கள் பாதிபாகம் செல்லரிக்கப்பட்டனவாதலால் அநுத்ஸாஹத்தினால் இது பூர்த்தி செய்யப்படாமலிருக்கிறது.
84. ஸம்ப்ரதாயஸித்தாஞ்ஜநம் : தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸாரார்த்தங்களை யுணர்த் தும் 100 ச்லோகங்கள் கொண்ட நூலிது. இந்த ச்லோகங்களெல்லாம் அத் ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம், ஸதாசார்யஸூக்திரக்ஷா முதலான ஸ்வகீய (மணி ப்ரவாள) க்ரந்தங்களில் ஆங்காங்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிற வத்தனையல்லது தனிநூலாக வெளியிடப்படவில்லை. இனி வெளிவரும்.
85. அத்யமே பத்யார்த்த சததூஷணீ : ஸ்ரீராமாயண யுத்த காண்டத்தில் ஸமுத்ர சரணுகதி ப்ரகரணத்திலுள்ள *அத்ய மே மரணம்வாபி தரணம் ஸாக ரஸ்ய வா * என்கிற ச்லோகத்தின் அர்த்த விஷயமாக 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு பிரபலமான வாத விவாதங்கள் க்ரந்த மூலமாக நடந்தன. மேலே யெடுத்த ச்லோகத்தில் 'மே தரணம், ஸாகரஸ்ய மரணம்' என்கிற அந்வய க்ரமந்தான் பூர்வாசார்யாபிமத மென்றும், அதுவே தான் யுத்த மென்றும் சில வித்வான்களின் வாதம்; இது ஸர்வாத்மநா அஸங்கத மென்பதை அடி யேன் ஸ்தாபித்து மணி ப்ரவாளத்தில் சில நூல்களெழுத நேர்ந்தது. அது மேலே தமிழ்ப் பகுதியில் விசதமாகும். இந்த விவாதத்தில் அடியேன் முடி வாக எழுதின ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தமிது. இந்த சததூஷணியில் பஞ்ச விம்சதி தூஷணங்களே முதற்பகுதியாக அச்சிடப்பட்டன. மேற் பகுதிகள் வெளி வர வேண்டாவென்று ஸாமரஸ்யத்தில் தலைக்கட்டிற்று.
86. பகவத் ராமாநுஜந்ருதயம் : அரிஜன ப்ரவேச இயக்கத்தில், விசால ஹ்ருதயம் படைத்த பகவத் பாஷ்யகாரருக்கு இது ஸம்மதமே யாகும் என்று சிஸ்

வாதித்தபோது அவருடைய ஹ்ருதயவைசால்யம் எப்படிப்பட்டதென்று ஒழுங்கானமுறையில் பரிசீலனைசெய்து வடமொழியில் எழுதப்பட்ட நூலிது.

87. மங்களாசாஸந பத்யமாலா : திருப்பல்லாண்டு திவ்யப்ரபந்தத்திற்கு நேர் மொழி பெயர்ப்பான ச்லோகமாலிகை. இந்த 87 லக்கத்திலிருந்து 98 லக்கம் வரையிலுள்ள 12 நூல்களும் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு ச்லோக ரூபமாக மொழி பெயர்ப்பான நூல்களாகும்.
88. பட்டநாத ஸூக்த சதகம் : பெரியாழ்வார் திருமொழியில் ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் ஸாரமாக ஒவ்வொரு ச்லோகம்; தவிர, இன்சுவை மிக்க சில பதிகங்களுக்குப் பூர்த்தியாக ச்லோகங்கள்; இடையிடையில் ரஸகனமான பாசுரங்களுக்கு ச்லோகங்கள்; இவ்வண்ணமாக 100 ச்லோகங்கள் கொண்டது இது.
89. ஸ்ரீகோதாவ்ரதப்ரபந்த பத்யாவலீ : திருப்பாவை மூப்பதுக்கும் 30 ச்லோகங்கள்.
90. ஸ்ரீகோதாஸூக்த பத்யாவலீ : நாச்சியார்திருமொழிபதிகங்களின் ஸார ச்லோகங்கள்.
91. ஸ்ரீகுலசேகர ஸூக்தபத்யாவலீ : பெருமாள் திருமொழிபதிகங்களின் ச்லோகங்கள்.
92. ஸ்ரீமாலாப்ரபந்த பத்யாவலீ : திருமாலுக்குப் பூர்த்தியாக ச்லோகமாலிகை.
93. மதுரகவி ஸூக்த பத்யாவலீ : கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு ச்லோக மாலிகை.
94. ப்ருஹதஸூக்த பத்யாவலீ : பெரியதிருமொழியாயிரத்திற்கும் பதிகங்களின் ஸாரமாக ச்லோகமாலிகை.
95. திருவாசிரியப்ரபந்த தண்டகம் : திருவாசிரியம் ஏழு பாட்டுக்கும் ஏழு தண்டகம்.
96. ஸ்ரீபரகாலரதப்ரபந்த தண்டகம் : திருவெழுகூற்றிருக்கைமுழுவதும் ஒரேதண்டகம்.
97. குபாஸீப்ரபந்தப்ரதிக்குதி : சிறியதிருமடலுக்கு ஆர்யாவ்ருத்த ச்லோகமாலிகை.
98. குருபாஸீப்ரபந்தப்ரதிக்குதி : பெரியதிருமடலுக்கு ஆர்யாவ்ருத்தச்லோகமாலிகை.
99. மங்களாசாஸநப்ரபந்த வ்யாக்யா : திருப்பல்லாண்டுக்கு விரிவான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம். இந்த லக்கம் முதல் மேல் 116 லக்கம் வரையிலுள்ள 18 நூல்களும் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு எளிய தெளிய ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானங்கள். அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் இவை யெழுதப் பெறுகையே அநிதரஸப்யமான பரமபாக்யம்.
100. ஸ்ரீபட்டநாத ஸூக்தவ்யாக்யா : பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பூர்த்தியாக ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம். இது தேவநாகரலிபியிலும் தெலுங்கு லிபியிலும் அச்சிடப்பட்டது.
101. ஸ்ரீகோதாவ்ரதப்ரபந்த வ்யாக்யா : திருப்பாவைக்கு மிகவிரிவான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்; ஸ்வாப தேசார்த்தங்களும் நிரம்பியது.
102. ஸ்ரீகோதா ஸூக்த வ்யாக்யா : நாச்சியார் திருமொழிக்குப் பரிபூர்த்தியான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
103. ஸ்ரீகுலசேகர ஸூக்தவ்யாக்யா : பெருமாள் திருமொழிக்குப் பூர்த்தியான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
104. ஸ்ரீபக்தினார திவ்யஸூக்திவ்யாக்யா : திருச்சந்த விருத்தத்திற்குப் பூர்த்தியான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.

105. ஸ்ரீமாலாப்ரபந்த வ்யாக்க்யா : திருமாலுக்குப் பூர்த்தியான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
106. ஸுப்ரபாந திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்க்யா : திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
107. முதிவாஹநஸூரிஸூக்திவ்யாக்க்யா : அமலனாதிபிரானென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திற்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
108. மதுரகவி ஸூக்தவ்யாக்க்யா : கண்ணினுண் சிறுத்தாம்புக்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
109. ஸ்ரீபரகால ஸூரிஸூக்தவ்யாக்க்யா : திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த பெரிய திருமொழியாயிரத்திற்கு ஸம்ஸ்க்ருதவியாக்கியானம். இது, முதற்பத்துக்கு முடிந்து இரண்டாம் பத்துக்கு அச்சாகி வருகின்றது. க்ரமேண முடியும்.
110. திருவாசிரிய ப்ரபந்தவ்யாக்க்யா : நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாசிரிய மேழு பாட்டுக்கும் ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
111. ஸ்ரீபரகாலரதப்ரபந்த வ்யாக்க்யா : திருமங்கையாழ்வார் ரதபந்தத்தி லமைத்து அருளிச்செய்த திருவெழு கூற்றிருக்கைக்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
112. லகுபாளிப்ரபந்த வ்யாக்க்யா : சிறிய திருமடலுக்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
113. குருபாளிப்ரபந்தவ்யாக்க்யா : பெரியதிருமடலுக்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம்.
114. ஸஹஸ்ரீதிவ்யாக்க்யா : திருவாய்மொழியாயிரத்திற்கு ஈடுமுப்பத்தாறுயிரப்படியைத் தழுவி வடமொழி வியாக்கியானம். க்ரமேண அச்சாகி வருகிறது.
115. ப்ரபந்த காயத்ரீவ்யாக்க்யா : திருவரங்கத்தமுதனாரருளிச் செய்த இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்கு ப்ரபந்த காயத்ரியென்று ஸம்ப்ரதாய வ்யபதேசம். அதற்கு ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானமிது.
116. ஸ்ரீகோதாஸூக்தஸர்வஸ்வம் : நாச்சியார் திருமொழி ஒவ்வொரு பதிகத்தின் ஸாரார்த்தங்களை விவரித்தெழுதிய வடமொழி வியாக்கியானம்.

இடையில் முக்கிய விஜ்ஞாபனம்.

இந்த ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தாவளியில், லக்கம் 4, 5, 24, 87 முதல் 116 வரை. ஆக முப்பத்திரண்டு நூல்கள் திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த விசேஷங்களைப் பத்ய ரூபமாகவும் கத்ய ரூபமாகவும் மொழி பெயர்த்தவை. இவ்வளவும் தேவநாகரலிபியில் (பெரும்பாலும்) இருமுறை அச்சாகி வடநாடுகளில் விசேஷப்ரசார மடைந்திருப்பவை. இவை தெலுங்கு லிபியிலும் அச்சாகி வருகின்றபடியால் ஆந்திர தேசத்தாரும் இவற்றைய நுபவித்து வருகிறார்கள். கீழ் நெ. 65 முதல் 79 வரை விவரிக்கப்பட்டுள்ள துதி நூல்களை விஜ்ஞாபனம் செய்ததற்குப் பலனாகவே இந்த திவ்ய ப்ரபந்த விவரித்த நூல்களை அநாயாஸமாக எழுதவும் அச்சிடவும் பாக்கியம் வாய்த்ததென்று அடியேனுடைய அத்யவஸாயம். மிக முக்கியமான இக் கைங்கரியம் இடையூறின் றி விவரையில் பூர்த்தியாகாதபடிக்கு வெவ்வேறு துறைகளில் பலபலவும் எழுத வேண்டும்படி நேர்ந்து விடுகிறது. இடையூறுகள் அகலவேணுமென்று ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளில் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

117. அபிநவதயாசதகம் : எம்பெருமானுடைய தயை யென்னும் குணத்தை, நவீனர்களின் வாதங்களை நிச்சேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கர்ஷிக்கும் பத்யப்ரபந்தம்.

இது இரண்டு சதகமாக அமைந்துள்ளது. மொத்தம் 230 சுலோகங்கள் கொண்டது. ஒரு ஆசார்யருக்கும் மற்றொரு ஜிஜ்ஞாஸுவுக்கும் ஸம்வாத ரூபமாக அமைக்கப்பட்டது. இதில் வாதியாய் நின்றவர் D. T. தாதாசார்யர். இந்தநூல் தேவநாகரியிலும் தெலுங்குலிபியிலும் வெளிவந்தபின்பு தயாகுண தூஷணத்தில் உபசாந்தராயினர்.

118. அபிநவதயாசதகதாற்ப்யஹரஃ : கீழ் 117 லக்கமுள்ள நூல் ச்லோகரூபமானபடியால் அதன்கருத்தை எளிதாகத் தெரிந்துகொள்வதற்குப்பாங்காக அந்த ச்லோகங்களுக்குச் சார்பாகவே எழுதப்பட்ட கத்ய ப்ரபந்தம்.
119. மதிரேக்ஷணூர்த்தமாதூர்யம் : கீழ் நெ. 28 மதிரேக்ஷணூர்த்ததத்வம் என்கிற நூலுக்குப்பிறகு வெளிவந்த சில தூர்வாதங்களுக்கு நிரஸநம். இதில் ப்ராஸங்கிகமாகப் பல விஷயங்கள் சர்ச்சிக்கப்பட்டுள்ளன.
120. ஸஹ்ருதய ஸௌபாக்யம் : கீழ் நெ. 30 ரஸிகரஸாயநமென்னும் நூலைப்பற்றி எழுதியிருந்த விஷயங்களை மறந்திருந்தால் மறுபடி ஒரு விசை கண்டு கொள்வது. அந்த நபரைக் குறித்துப் பலபல நூல்கள் வெளியிட நேர்ந்த படியால் அவற்றுள் இதுவுமொன்று. ரஸிகவித்வான்கள் இந்நூலை நேராக வாசித்துக் களிக்கவேணுமே யல்லது இங்கு ஸாரஸம்க்ஷேபம் செய்வதனால் பலனென்றும் தேரது. இந்த நபர் தாம் பெரிய பண்டிதரென்றும் தம் முடைய வாதங்களே வெற்றி பெறக்கூடியவை யென்றும் வெற்றி பெற்று விட்டனவென்றும் சிலரிடத்தில் சொல்லிக் கொள்வதாகக் கேள்விப்பட்டு வருகிறோம். உண்மையில் இவர் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பங்கப்பட்டவரே யல்லது ஒருவிஷயத்திலும் ஸாதுத்வத்தை நிரூபித்து நிலைநாட்டிக் கொள்ள வில்லை. ஒன்றே பார்க்கலாம். தேசிகன் யாதவாப்யுதயத்தில் கோவர்த்த நோத்தரண ப்ரகரணத்தில் *அதியஜேத நிஜாம் யதி தேவதாம்* என்றொரு ச்லோகமருளிச் செய்திருப்பது ப்ரஸித்தம். இது குவலயா நந்தத்தில் அப்பய தீக்ஷிதரால் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் உத்தரார்த்தத்தில் * க்ஷிதிமூர்வை சதேவதகா வ்யம் * என்று பெரும்பாலும் பாடம் வழங்கி வருகிறது; இங்கே (ஸதைவதகா:) என்ற பதம் கவனிக்கத்தக்கது. அப்பய்ய தீக்ஷிதரும் இப்படியே பாடம் கொண்டார். குவலயாநந்தத்திற்கு 'புதரஞ்ஜநீ' என்றொரு சிறந்த வியாக்கியான மெழுதியவர் அதில் உதாஹ்ருதமான இந்த யாதவாப்யுதய ச்லோகத்திற்கும் வியாக்கியான மெழுதுகையில் " " அபொ஽ந்ரஸ்யாம் இதி ஹ்ஸ: " என்றெழுதியுள்ளார். இதை நோக்கினால் இந்த வியாக்கியான கர்த்தா (ஸதைவதகா:) என்று பாடம் கொள்ளாமல் 'ஸ தேவதகா:' என்று பாடங் கொண்டாரென்பது அநாயாஸமாக அறியக்கூடியது. 'ஸதைவதகா:' என்று பாடம் கொண்டிருந்தாராகில் இங்கு * ஆபோந்யதரஸ்யாம் * என்று வியாகரணம் காட்ட வேண்டிய ப்ரஸக்தியே கிடையாது. இந்த யாதவாப்யுதய ச்லோகம் * யோ வை ஸா் தேவாமத்யஜதே ய ஸ்வாயீ தேவாயீ ச்யவதே * என்கிற ச்ருதியைக்கொண்டே அவதரித்ததாகையாலும், அந்த ச்ருதியில் ஒரு தடவைக்கு இரு தடவையாக தேவதா சப்தமே யுள்ளதன்றி தைவத சப்த மில்லையாகையாலும் * வேத ஸநாபி ஸ்வோக்தி விநோதரான தேசிகன் 'ஸதேவதகா:' என்று தான் அருளிச்செய்தாரென்று உறுதிக்கொண்ட புதரஞ்ஜநீகாரர் அதற்குச்சேர வ்யாகரணோபபத்தியையும் காட்டி வைத்தார். இந்த வியாக்கியானமானது

இந்த தாதாசாரியரால் உத்யாந பத்ரிகையில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வந்தது. அதில் இவருடைய புத்திக்குதங்களான பலபல அவத்யங்களை யெடுத்துக் காட்டிவந்தோம். மற்றவைகிடக்க. இங்கு* ஆபோந்யதரஸ்யாம் இதிஹ்ரஸ்வ: என்று வியாக்கியானமச்சிட்டவிவர் அதற்குச்சேர மூலத்தை 'ஸதேவதகா:' என்றன்றோ பதிப்பிக்க வேணும். அந்த வ்யாக்க்யாதாவுக்கு அநபிமத மான 'ஸதேவதகா:' என்னும் பாடத்தையே பதிப்பித்திருந்தாரிவர். இதனால் இவர் சிறிதும் ஆராய்ச்சி யில்லாதவர் என்பது நன்கு விளங்க வில்லையா? என்று நாம் வெகு விபுலமாக நிரூபித்திருந்தோம். இவ்விடத்தில் தலைவியே யென்று கைகூப்பித் திருத்தம் வெளியிட்டாரிவர். நாம் சர்ச் சித்த ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இவர் இங்ஙனமே கைகூப்பி மின்று திருத்தம் வெளியிடக் கடமைப்பட்டவரே யென்பதைப் பண்டித வுலகம் பிரசுரப்படுத்தியிருக்கிறது. * विवेकधियमेकतो ह्यभिनिवेशेऽशौ हरेत् * என்று ஆழ்வான் ஸாதித்தது எங்ஙனே பழுதுபடும். ஒரே வார்த்தை;—இவரை நிமித்தமாகக் கொண்டு உலகம் நம்மால் மஹோபகாரங்கள் பலபல பெற்றுள்ளது.

121. பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்வம்: இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 59ல் “பாம்பே நகரத் தில் நிர்ணய ஸாகரமுத்ராலயாதிகாரிகள்” என்று தொடங்கி இரண்டு பக்கம் எழுதியிருப்பதையும், மேலே 65, 66 பக்கங்களிலெழுதியிருப்பதையும் மீண்டுமொருமுறை வாசிக்கவேணும். இந்நூலைப்பற்றி அவ்விடங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையை எவ்வளவு விரிவாக நிரூபித்தெழுதி னாலும் பாமரப்ரதாரணமொன்றிலேயே நோக்குடைய நவீனர்கள் பழம் பாட்டையே திருப்பித் திருப்பிப் பாடிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். ஒருவர் மாறி ஒருவராக அந்த அபத்த அஸம்பத்த ஐதிஹ்யத்தையே இற்றைக்கும் நாளைக்கு மெழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலே தமிழ் நூற்பகுதியில் காணப்படவிருக்கிற புரட்டாசித் திருவோணமலரில் (பக்கம் 31-ல்) ‘பாது காஸஹஸ்ரப்ரதாரதர்ப்பாவம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் உள்ள விஷயம் இங்கு ஸம்க்ஷேபமாக வெடுத்துக் காட்டலாகிறது. இதனால் பிராமாணிகர்களுக்குத் தெளிவு பிறப்பதொன்றே உத்தேசம். அந்தவியாஸத்தின் சுருக்கம்:—

ஸ்ரீதேசிகசரித்திரத்தில் நமதுநண்பர் D. ராமஸ்வாமிஜயங்கார் எழுதுகிறார்—“தேசிகனிடம் பொருமை கொண்டவருள் ஒருவரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதன் பலனாக ஸ்வாமியிடமிருந்து ஸ்ரீபாதுகாஸ ஹஸ்ரமென்ற க்ரந்தம் தோன்றியது” என்று. இஃது இருளும் மருளும் வடி வெடுத்த வார்த்தை. அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரென்பவர் பிள்ளை லோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியார்; வடக்குத் திருவிதப்பிள்ளையின் திருக்குமார்; ஆசார்யஹ்ருதயம், அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம், திருப்பாவையாறியிரப்படி முதலான திவ்ய க்ரந்தங்களை யருளிச் செய்தவர். இவர் தேசிகனோடு போட்டியிட்டாரென்று நெஞ்சால் நினைப்பதும் மஹாபசாரம். பரமஸாத்விகப்ரக்ருதிகளென்று தங்களு டைய திவ்யக்ரந்தங்களால் வெளியிட்டுக்கொண்டு பகவத்குணாநுபவைக நிஷ்ணதர் களாயிருந்த மஹாசார்யர்களை வலுவில் பிடித்திழுத்து நிந்திப்பது நீதிநெறிநிப்பார் பணியன்று. இந்த D. R. கோஷ்டியில் சேர்ந்தவர்கள் பலர் பாதுகாஸஹஸ்ரம் அவதரித்த காரணத்தை யெழுதியுள்ளார்கள். ஒருவர் எழுதின ரீதியைப் பின் பற்றி மற்றொருவர் எழுதுவதென்பது அடியோடு கிடையாது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமாக எழுதிவைக்கிற வேடிக்கையைப் பார்க்கவேணும். இவ்விஷ யத்தில் ப்ராசினர்கள் எவ்விதமாக எழுதியிருக்கிறார்களென்பதையும் பிறகு பார்க்க வேணும். அடைவே எல்லாவற்றையும் பார்ப்போம். இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே

பரஸ்பரம் கண்டித்துக் கொள்ளுகிறார்களென்பதே நன்கு தேறுவதால் நமக்கு அதிகபரிசரமயில்லை. பாம்பே நிர்ணயஸாகர காவ்யமாய் லீரீஸில் வியாக்கியானத் தோடு பதிப்பிக்கப்பட்ட பாதுகாஸஹஸ்ரத்திற்கு—காஞ்சீபுரம் சாமா திருமலை தாதாசாரியர் சேர்த்திருக்கிற பூமிகையில் வாதிசேஸரியென்பவர் தாம் பெற்றிருந்த வாதிசேஸரிவிருதுகாரணமான செருக்கினாலும் அஸூயையினாலும் கவித்வ விஷயத்தில் போட்டியிட்டதால் பாதுகாஸஹஸ்ரம் தோன்றியதென்று எழுதியுள்ளார். வாதிசேஸரி யென்பவர் பிள்ளை லோகாசாரியர் திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார். அவர் உத்தமாசரயி. அழகிய மணவாளச்சீயரென்பவர். திருவாய்மொழிக்குப் பன்னிராயிரவுரை, தத்வதீப தீபப்ரகாசம் முதலிய நூல்களையிட்டவர். அவர் தேசிகனைவிட பதினேழுவயது பெரியவர். அவரோடுண்டான ஸ்பர்த்தையினால் பாதுகாஸஹஸ்ரம் தோன்றியதாக அந்தத் திருமலை தாதாசாரிய ரெழுதினர். ந்யாய பரிசுத்திக்கு பூமிகையெழுதின திருவஹீந்திரபுரம் சதாவதானி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரும் அதைப்பார்த்து அப்படியே யெழுதிவைத்தார். இந்த D. R. அவ்வாசிரியரைவிட்டு அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் தாம் ஸ்பர்த்தையிட்டதாக வெழுதுகிறார். முன் சொன்ன திருமலை தாதாசாரியருடைய பாதம் பணிந்தவர் இந்த D. R. ஐயங்கார்—என்பது வாசகர்களுக்கு நினைவிலிருக்கட்டும். ஆனால் ஆசிரியர் வடமொழியிலெழுதியிருப்பதால் சிஷ்யர் அஃதறியாமல் யாரோனுமோராசாரியரைப் பிடித்திழுக்கவேண்டுமென்கிறவளவேகொண்டும், ஜகத்விக்கயாதரான பேராசிரியரையே தூஷிக்கவேண்டுமென்னுமாக்க்ரஹங் கொண்டும் ஆசார்யஹ்ருதயகாரர் ஸ்பர்த்தையிட்டதாக எழுதுகிறார். இன்னமும் பலர் பலவிதமாக எழுதியிருப்பதெல்லாம் கிடக்கட்டும். குருசிஷ்யர்களின் கூற்று காட்டினவிலவ்ளவேபோதும். நவீனச் சண்டைகளில் தலையிடாத ப்ராசினர்கள் எவ்விதமாக எழுதியுள்ளார்களென்று பார்ப்போம். ஆசார்ய சம்பூ என்கிற க்ரந்தம் நவீனர்களின் நவநவோக்தி தோன்றுவதற்கு நெடுநாள் முன்னமேதோன்றியது. அவர் மன: பூர்த்தியாக அப்ராமானிக விஷயங்களை யெழுதுகிறவரல்லர். அவர் எழுதியிருப்பதாவது “**एवमावद्धाभिरपरिमिताभिः कृतिभिरापादितमनितरसाधारणस्य गुरोरतिशयम् आशुकविताविभवादपाचिकीर्षुः कथन कविः अश्याशमभ्येत्य गिरिमामपगतशङ्कमङ्कुरयामास**” இத்தாதி. ஆசுகவியென்று ப்ராஸித்திபெற்றிருந்த யாரோவொரு கவி வந்து ஸ்பர்த்தை பண்ணினதாகச் சொல்லப்பட்டது. நவீனர்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடும் ச்லோகரூபமான வைபவப்ரகாசிகையிலோ வென்னில், (ச்லோ, 114.) “**संप्राश्रितसंसदि सूरिवर्यैः पादावनीं रङ्गपतेर्निशायाम् । पयैस्सहस्रैर्गुरुरस्तवीचः तं भावयेऽहं कविसर्वभौमम् ॥**” என்றுள்ளது. வித்வான்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பாதுகாஸஹஸ்ர மருளிச்செய்தாரென்பது இதன் கருத்து. [இவ்விடத்தில் ப்ராஸங்கிகமாக ஒரு விவக்ஷிதம். மேலே குறித்த வைபவப்ரகாசிகை ஒரு சதுச்சாஸ்த்ரவித்வானால் இயற்றப்பட்டதென்று சொல்லிவருகிறார்கள். மேலெடுத்துக் காட்டியச்லோகத்தில் “ஸஹஸ்ரை: பத்யை:” என்று ப்ரயோகித்திருப்பதை வையாகரணர் கண்டால் சிரிப்பார்கள். ‘ஸஹஸ்ரேண பத்யை:’ என்று இருக்கவேண்டுமேயல்லது ‘பத்யைஸ் ஸஹஸ்ரை:’ என்றது ஒருபடியாலும் பொருந்தாது. வேறு சில ப்ரயோகங்களைப்போல் க்லிஷ்ட கதியாகவும் ஸமர்த்திக்கக் கூடிய ப்ரயோகமன்றிது. * **अथैध्वतुसप्ततिमिसहस्रैः** * என்ற மற்றொரு ப்ரயோகமும் ஏதத்ஸமசீலமே. தமிழில் வாழிதிருநாமம் நாள் பாட்டு முதலானவற்றையும், ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இங்ஙனே சில பத்ய ப்ரபந்தங்களையும் நவீனர்கள் புதியவுறவு கொண்டாடப்

புகந்தபோது ஸாமான்ய கவிகள் சிலர் இயற்றினார்களத்தனை யென்கிற தத்துவம் உணர்த்தக்கூது.] இனிப் ப்ரக்ருத விஷயத்தில் செல்வோம். யாரோவொரு ஆசை கவி வந்து ஸ்பர்த்தையிட்டதன் பலனாகப் பாதுகாஸஹஸ்ரம் தோன்றிற்றென்றார் ஆசார்யசம்பூகாரர். ஸத்துக்களின் ப்ரார்த்தனையினால் தோன்றிற்றென்றார் வைபவப்ரகாசிகாகாரர். ஸ்ரீவரவரமுநி ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து மாறுபட்டு தேசிக ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு வந்து சேர்ந்ததாகப் பிறரால் எழுதப்பெற்ற பாரத்வாஜ ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரென்பவர் பாதுகாஸஹஸ்ரத்திற்கு வ்யாகக்க்யான கர்த்தா; அவர் எவ்விதமாக எழுதிவைத்திருக்கிற ரென்னில்; அந்த வியாக்கியான ஆரம்பத்தில்,

* रक्षास्थानीरसिकपरिषद्वैरणां प्राप्य शौरे: पादाव्या: स्तुतिमकृत यो यैस्सहस्रेण पयै: * என்கிற ச்லோகத்தை முன்னமெழுதிவிட்டு உடனே வசனமாக “श्रीमान् वेङ्कटनाथो

गुरुर्भगवतो रक्ष्नाथस्य दिव्यास्थानरसिकैर्भागवतैरभ्यनुज्ञातपादुकास्तुति: पादुकासहस्रं नाम काव्यं प्रणिनाय ”

என்றெழுதி யுள்ளார். ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த ரஸிகர்கள் ப்ரேரணை பண்ண அதன்மேல் பாதுகாஸஹஸ்ரமருளிச் செய்ததாக ச்லோகத்திலுள்ளது; அந்த ரஸிகர்களின் அதுஜ்ஞையைக் கொண்டு (அது) அருளிச் செய்ததாக கத்யத்திலுள்ளது; ப்ரேரணையும் அதுஜ்ஞையும் பர்யாயமன்று. ஒரு காரியத்தில் ப்ரவர்த்திக்கச் செய்வது ப்ரேரணை. ஸ்வயம் ப்ரவ்ருத்தரானவரை அதுமோதிப்பது அதுஜ்ஞை. இது ஸம்ஸ்க்ருதஜ்ஞர்களின் கோஷ்டியில் நிர்விவாதமான விஷயம். இதை எப்படியாவது பொருந்தவிட்டுக்கொள்வோம். ப்ரயாஸமொன்றுமில்லை. யாரும் போட்டியிட்டது கிடையாதென்றும், தேசிகன் தாமே தமது கைங்கரியமாகப் பாதுகாஸஹஸ்ரமியற்றியிருந் தொடங்கினார், அதை மஹான்கள் ஆமோதித்தார்கள்—என்றும் இவ்வளவே தத்துவமாய் முடியும். இது தேசிகனுடைய ஸொந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கும் பொருந்தும்; (அதாவது) பாதுகாஸஹஸ்ரத்தினுள்ளேயே நாதபத்தியில் (41.) * प्रख्यातानां परिषदि सतां कारयित्वा प्रतिज्ञाम् * என்றொரு

ச்லோகமுள்ளது. இதனால், தேசிகன் தாமே ப்ரக்க்யாதர்களான ஸத்துக்களின் முன்னிலையில் ஆயிரம் சுலோகம் செய்வதாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்து இந்த ஸ்துதியை இயற்றினதாக ஸ்பஷ்டமாகிறது. இவ்விடத்து வியாக்கியானத்திலாவது முன்னோர்கள் ஏதாவது எழுதியிருக்கவேண்டுமே. ஐதிஹ்ய மிருந்தால் எழுதாது விட்டிருப்பார்களோ? எந்த விதத்திலாவது மஹாசார்யர்களைப் பிடித்திழுத்து அவர்களுக்கு ஓர் அவத்யம் இட்டுவைக்கவேணும் என்கிற கடு நினைவுதான் இந்த கோஷ்டியார்களுக்குள்ளது. அன்னவர்களில் தலைநின்றவர் D. R. ஜயங்கார்.

இவர்களுடைய கோஷ்டியில் நெடுநாளாகவே ஒரு பழக்கமுள்ளது; (அதாவது) இப்படி அஸம்பத்தமான கதைகளைக் கைபோனபடி யெழுதிவைப்பது; அது ஸர்வாத்மநா அஸங்கதமென்று நிபுணநிருபணம் வெளிவந்தால் வாய்திறவாமல் வாளாகிடப்பது; மற்றொரு காலத்தில் வேறொருவர் அந்த அஸம்பத்த கதையையே பிரகரம் செய்யத் தொடங்குவது, புநர் முத்ரணம் பண்ணுவது; சில பாமரர்களாவது வஞ்சிக்கப்பட்டு இதையே பரமார்த்தமென்று கொள்ளட்டுமே யென்று கருதுவது.....இப்படியாக இந்த கோஷ்டியார் பழகிவருகிறார்கள். இதெல்லாம் இவர்கள் தேசிகனோடு புதிய வறவு கொண்டாடத் தொடங்கின காலத்திலிருந்தே தோன்றிய தடுமாற்றங்களென்று திண்ணமாகவெண்ணுவர் தீர்க்கதர்சிகள்.

122. பரீக்ஷாவிமர்சபராமர்ச: தீழே லக்கம் 29. கொண்ட பாடசோதகபரீக்ஷா என்றும் நூலின்மேல் வானமாமலைலொருவர் எழுதி வெளியிட்ட பரீக்ஷா விமர்சமென்பதைப் பராமர்சித்த நூலிது. ரஸமாகத் தெரிவிக்கக் கூடிய விஷயமொன்றுமில்லையிங்கு.

123. பரிஷாபராமீசு: கீழே நெ. 28, 119. இரண்டு நூல்களில் விசாரிக்கப்பட்ட விஷயத்தின் ஸமாப்தி இதுவுள்ளது. ஆந்தரதேசத்துப் பல வித்வான் களின் ப்ரசஸ்தி பத்ரிகைகளோடு கூடியது.

124. ரக்ஷாவிலோசநபாவப்ரகாசிகா: இது இரண்டுமூலங்கள் கொண்டது. இதில் ரக்ஷா என்றது ஸச்சரித்ரரக்ஷையை; விலோசநமென்றது ஸுதீவிலோசந மென்கிற தர்மசாஸ்த்ரக்ரந்தத்தை. இவ்விரண்டு நூல்களிலுமுள்ள உக்தி விசேஷங்களின் கருத்தை விசதீகரிக்கத் தோன்றிய நூல்து. இந்நூலின் விஷயத்தைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்போமிங்கு:—

கீழே நெ. 121 பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்வத்தில் ப்ராஸங்கிகமாக ஒரு ரஹஸ்யார்த்த விஷயம் ப்ராஸுதமாயிற்று, அதாவது—ஆச்சான் பிள்ளை சரம ரஹஸ்யத்ரய மென்கிற க்ரந்தத்தில்—த்வயத்தில் பூர்வ கண்டத்தின் முதற்பதவி வரணத்தில்—“இப்பதத்தில் த்விவசநம் ‘ஸத்விதீயமீவ்யபாயம்’ என்கிற ஸாஹஸ வசனத்தைத் தள்ளுகிறது: அவனு மவளுங்கூடி உபாயமென்னில் சரணங்களி ரண்டென்ன வொண்ணுது, நாலென்ன வேணும்” என்றருளிச் செய்திருந்தார். இது முதலான ஸ்ரீஸூக்திகளை தேசிகன் ரஹஸ்யத்ரயஸார த்வயாதிகாரத்தில் “சுரணுதி நித்தேச:” என்று தொடங்கி மூன்று காரிகைகளினால் தூஷித்தும் பரிஹ ஸித்தும் போந்தார். மஹாவித்வானாகிய ஆச்சான் பிள்ளையின் த்வய ஸூக்தியை ‘மந்தன் பேச்சு’ என்றும் ‘படித்தவர்கள் பரிஹாஸம் பண்ணக்கூடியது’ என்றும், ‘ஆராய்ச்சியில்லாமல் மிகவும் துணிச்சலாக வெளியிடப்பட்டது’ என்றும் மிகவும் அநாவச்யகமாக தேசிகன் தூஷித் தெழுதியிருந்ததை அந்தப் பாதுகாஸ ஹஸ்ராவதாரதத்துவத்திலே பிரமானோபபத்திகளுடன் நிரஸிக்கும் அடைவிலே, தேசிகனுடைய ஸச்சரித்ரரக்ஷையிலும் தோழப்பருடைய ஸுதீவிலோசநத்திலு முள்ள சில வாக்கியங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டு மந்தரென்னும் வசைமொழி தேசி கன் மீது ஏறும்படியாகத் தோழப்பர் நிகமித்திருக்குமது நிரூபிக்கப்பட்டது. அதற்குமேல் நாலேந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஸ்ரீமான். புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநி வாஸாசாரியரென்பவர், ஒரு ஆவணி மாதத்தில் மதுரையில் நடந்த வேதாந்த தேசிக பக்தஸபையில் இது விஷயமாக ப்ராஸ்தாவம் செய்து ஒரு துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிட்டார். அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த வேதாந்த தீபிகையிலும் ‘ஸ்ரீ தேசிகஸூக்தி ஸாதுத்வஸமர்த்தநம்’ என்றொரு வியாஸமெழுதி வெளியிட்டிருந் தார். அவை தமிழில் வெளிவந்தவை; அவற்றையெல்லாம் நிச்சேஷமாக மறுத்து ரக்ஷாவிலோசநபாவப்ரகாசிகையென்கிற இந்த ஸம்ஸ்க்ருத நூல்வெளியிடப்பட்டது.

(1) ஆச்சான் பிள்ளையருளிச் செய்த விஷயத்தில் தேசிகன் ஏறிட்ட தூஷண பரிஹாஸங்கள் சிறிதும் ஏறமாட்டா. (2) ‘விச்வேதேவார்த்தே’ ‘விச்வேதேவரூபீ’ இத்யாதிவ்யவஹாரங்கள் பிரமாணிகமானவைகளே யென்று தேசிகன் திரு வுள்ளமாக ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் விளங்குகின்றது. (3) அப்படிப்பட்ட வ்யவ ஹாரத்தை ஸுதீவிலோசநத்தில் கேஷபித்தெழுதிய தோழப்பர் இட்டிருக்கிற சில வார்த்தைகள் தேசிகனையே ஸ்பரிசிக்கின்றன.—என்கிற இம்மூன்று விஷயங் களே விசாரத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை. இம்மூன்று விஷயங்களுள் முதல் விஷயத்தைப்பற்றிமட்டும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமியும் தச் சிஷ்யர்களும் நெடுநாள் வரையில் போராடினார்கள். கடைசியாக ‘ஸமஸ்யமா நோக்தி ஸௌஷ்டவவிமர்சம்’ என்கிற (நெ. 125) நம்முடைய நூல் வெளிவந்த பிறகே ‘சாந்த: கோலாஹல:’ என்றாயிற்று. ‘விச்வே தேவார்த்தே’ என்கிற இரண்டாவது விஷயத்தில் கீழ் நெ. 11. பரிபந்திபஞ்சபங்கீ என்கிற நூலுக்கு லக்ஷய பூதரான ஸ்ரீ. வேளியசல்லூர் ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியார் என்னுடைய பக்ஷத் தையே ஸமர்த்தனம் பண்ணி அதற்குரிய பிரமாணங்களும் காட்டி உத்யாநபத்ரி

கையில் ஒரு வியாஸமெழுதி வெளியிட்டார். D. T. தாதாசாரியார்தாரும் அதை அபிநந்தனம் செய்து அதிலேயே வெளியிட்டுவிட்டார். இதனால் மூன்றாவது விஷயமும் முடிந்ததாக ஆய்விட்டது. பிறகு புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீவிவாஸயங்கார் 'நம்மவர்களே நமக்கு பரதிகூலர்களாக வெளிவந்துவிட்டார்களே!' என்று ப்ரஸாபம் செய்துகொண்டு அவ்விருவர் விஷயமான கோபத்தோடே சாந்தராய்விட்டார். மேலே 125 நெ. நூலைப்பற்றின விவரணத்தில் மற்றவை காண்க.

125. ஸமஸ்யமாநோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்ச:

கீழே இந்நூலைப்பற்றின ப்ரஸ்தாவமுள்ளது. ஆச்சான்பிள்ளை செய்தருளிய த்வயார்த்த விவரணத்தில் “அவனு மவளுக்கூடி உபாயமென்னில் சரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணது, நாலென்னவேணும்” என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின் யதாவஸ்திதமான கருத்தை யதாவத் க்ரஹியாமல் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் தூஷண பரிஹாஸ ஸம்ப்ரமங்கள் தோன்றிவிட்டனவென்பதை நாம் பல நூல்களால் பன்னிப் பன்னியுரைத்திருக்கிறோம். மேலே தமிழ்நூற்பகுதியில் வரும் ஸதாசார்யஸூக்திரக்ஷா, தேசிகஸூக்தி ஸித்தாஞ்ஜநம், தத்வநிவேதநம், ரக்ஷா விமர்சசிக்ஷா முதலான பல நூல்கள் இதற்காகவே தோன்றியவை. நவீனர்களின் வகுப்பில் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்கியானமாகிய ஸாராஸ்வாதிரியின் கர்த்தாவை அபரதேசிகளுக அபிமானித்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர் ஸாமான்ய ஜ்ஞானியான வொரு பரமைகாந்தி. அவர் “சரணங்களிரண்டென்னவொண்ணது, நாலென்னவேணும்” என்னுமாச்சான்பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்தியை ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் தூஷித்திருக்குமிடத்திற்கு வியாக்கியானஞ்செய்கையில் “समस्यमानपदार्थसं बन्धिलिङ्गवचनानां प्रधानमात्रानुसारिवात् सामात्यो राजा वदतीति प्रयोगः, न तु वदत इति” என்று எழுதிவைத்தார். இது சாஸ்த்ரஜ்ஞர் எழுதக் கூடிய வார்த்தையே யன்று. இது ஸர்வாத்மநா அஸம்பத்த வார்த்தை யென்பதை அலசியஸசிப் பன்னிப்பன்னி யெழுதியிருக்கிறோம். மேற்குறித்த * ஸமஸ்யமாநேத்யாதி வாக்யத்தைப்பற்றி நாம் ஸதாசார்ய ஸூக்தி ரக்ஷையில் (கீழ் நெ. 34.) என்ன எழுதியிருந்தோமென்றால்,

तदिदं वाक्यजालं शास्त्रवासनात्यन्ताभावपिशुनमित्यत्र न कोऽपि शास्त्रवित् विप्रतिपद्येत । सामात्यो राजावदत इति यथा न प्रयोज्यम् तथा श्रीमन्नारायणः प्रपत्त्याविति न प्रयोज्यमिति तु शिक्षा निष्पद्यते । केन प्रयुक्तमत्र तथा । इदमपि विमृशत । वदतीत्यत्र आख्यातार्थसंख्या न स्वप्रकृत्यर्थे अन्वेति; अपि तु भावना-
न्वयिनि राज्ञि । चरणवित्यत्र तु चरणशब्दोत्तर वचनार्थ संख्या प्रकृत्यर्थचरण एवान्वेति । तत्सिद्धं महद्वैषम्यम् । विशेष्यमात्रानुसारित्वमित्यपि लक्ष्ये कथं समन्वेतीति पर्यालोचनीयम् । सामात्य इत्यत्र विशिष्टे आख्यातार्थान्वय समवात् विशेष्यमात्रानुसारित्वमित्युपपद्यते । प्रकृते श्रीमन्नारायणरूपविशिष्टे चरणशब्दोत्तरवचनार्थान्वयाभावात् विशेष्यमात्रानुसारित्वकथाया एव न प्रसक्तिः । तदन्वयाङ्गीकारे नारायणद्वित्वमेव हि भायात् । इत्थं नाम प्रायस्सर्वमपि विपर्यस्तमेव शुष्कमेव च प्रतिपादयताम् असंबद्धप्रलापपुञ्जमयमन्थवृन्दानां संकेतवद्दैरादरण्य सदाचार्यसदुक्तीनां दुरामहैकवैश्येन धिक्करणं च हन्त प्रतिपक्षिणां पारम्परिकमिष ।

என்றெழுதி வைத்தோம். இதற்குமேல் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. கோழியாலம்ஸ்வாமி தம்முடைய திருநாமத்தால் மறுப்பெழுதுவதை நிறுத்திக்கொண்டு கிஷ்யர்கள்

பெயரால் மறுப்பு வெளியிடத் தொடங்கினார். இந்த ஸ்வாமிதாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே வெளியிட்ட ஸமஸ்யமாந ஸூக்தயர்த்த நிஷ்கர்ஷமென்கிற நூலின் அட்டையில் “एतद् ग्रन्थकर्मि: कृता: कारिताश्च ग्रन्था:” என்று மகுடமிட்டுப் பிறர் பெயரால் வெளிவந்த நூல்களையும் தம்முடைய ஸொந்த நூல்களோடு சேர்த்து வெளியிட்டதனால் பிறர் நூல்களுக்கும் ஸ்வாமியே கர்த்தா வென்பது விளங்குகின்ற தென்று இதை முன்னமே விளக்கியிருக்கிறேன். நமக்கு விஷயம் ப்ரதானமே யொழிய வக்தாக்களைப்பற்றி விசாரமில்லை. பிறருடைய பெயரால் மறுப்புகளை வெளியிட்டும் பயன்படவில்லை. மாதக்கணக்கிலும் வருஷக்கணக்கிலும் பலர் கூடி யெழுதி வெளியிடுபவை யெல்லாம் இரண்டொரு நாளிலேயே பங்கமடைந்து வந்தன. இவ்விசாரத்தில் ஸமஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவவிமர்ச மென்கிற இந்த நமதுகர்த்தமே முடிவாக நின்றது. இந்நூல் இரு நூறுச் ஸ்லோகங்கள் கொண்ட ஏழு பரிச்சேதங்களையுடையது; விளக்கமான தமிழரையோடுங் கூடினது. ஈச்வரஸ்ரீ பங்குனி யுத்தரத்தன்று வெளியிடப்பட்டது. பல வித்வான்கள் தலையிட்டு ஏழுெட்டு வருஷகாலம் ஓயாது நடந்த இந்த விவாதத்தின் ஸ்வரூபம் ஸாமான்ய ஞானிகளுக்கும் தெரியும்படி உணர்த்துகிறேனென்கு. இங்கு அர்த்தத்தைப்பற்றி ஒரு விவாதமும், சப்தப்ரயோகத்தைப்பற்றி ஒரு விவாதமுமாக இரண்டு விவாதங்களுண்டு. த்வயத்தில் ‘சரணௌ’ என்று த்விவசனமே யுள்ளது; இதனால் இரண்டு திருவடிகளே ஏற்படுகிறபடியாலே எம்பெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளே உபாயமென்று விளங்குகின்றது. பிராட்டியும் உபாயமென்னில், அவளுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் கூட்டி சரண சப்தத்தில் பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணியிருக்க வேணும்—என்று சொல்லப்பட்டது. இதன்மேல் இரண்டு விதமான சோத்யங்கள். முதல் சோத்ய மென்ன வென்றால் “திருவடிகள் நாலென்று சொல்ல வேண்டிய அவச்யமில்லை; இரண்டென்று சொல்லி யிருந்தாலும் இதனாலேயே பிராட்டிக்கும் உபாயத்வம் ஏற்படக் குறையில்லை” என்பது முதல் சோத்ய மென்று கொள்ளுங்கள். ப்ரதிபக்டிகள் இந்த சோத்யத்திலே அதிகமாக ஆன்றவில்லை. அவர்கள் முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்ட சோத்யமெது வென்றால், பிராட்டிக்கும் உபாயத்வம் தேறவேணுமானால் ‘ஸ்ரீமந்நாராயண சரணம்’ என்று த்வய சரீரமிருக்கவேணு மென்று ஆச்சான்பிள்ளை ஆபாதநம் பண்ணுகிறார்; இது மிகவும் அபஹாஸ்யமான ஆபாதநம். “மகனும் தந்தையும் போகிறார்கள்” என்று ஒரு பிரயோகம்; “மகனோடு கூடிய தந்தை போகிறான்” என்று மற்றொரு பிரயோகம். இவ்விரண்டு ப்ரயோகங்களிலும் தாற்பரியம் ஒன்றேயாயினும் வசநப்ரயோகத்தில் வாசியுண்டு. முந்தின விடத்தில் த்விவசநப்ரயோகம் பொருந்தும். பிந்தின விடத்தில் ஏகவசநப்ரயோகம் பொருந்தாமே யல்லை த்விவசநப்ரயோகம் ஒருநாளும் பொருந்தாது. ஏன் பொருந்தா தென்னில், முந்தின விடத்தில் மகன், தந்தை ஆகிற இருவர்க்கும் ஸமப்ராதாந்ய மிருப்பதனால் அங்கு த்விவசநம் பொருந்தும்; பிந்தின விடத்தில் [புத்ரஸமேத: பிதா என்பதில்] பிதாவுக்கு மட்டுமே விசேஷ்யதையுள்ளது; புத்ரனுக்கு அது இல்லை. ஆகவே पुत्रसमेतः पिता गच्छति என்னலாமே தவிர पुत्रश्च पिता च गच्छतः என்றவிடத்திற் போல த்விவசநப்ரயோகம் செய்யவேகூடாது. செய்தால் அது அபஹாஸ்யமேயாகும். அது போல *ஸ்ரீமந் நாராயண என்ற ப்ரக்ருத ஸ்தலத்தில் பிராட்டிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் ஸமப்ராதாந்ய மில்லை; ஸ்ரீமானான நாராயண னென்கையாலே நாராயண னொருவனுக்கே விசேஷ்யத்வ முள்ள தாகையாலே அவனுக்குள்ளதான இரண்டு திருவடிகளை நோக்கி *ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ * என்னலாமேதவிர *ஸ்ரீமந்நாராயண சரணம்* என்னக்

கூடாது; அது பரிஹாஸ்ய ப்ரயோகமேயாகும். ஆகவே ஆச்சான் பிள்ளையின் ஆபாதகம் அபஹாஸ்யம். என்பது தூஷகர்களின் சோத்யம். இது சப்த ப்ரயோகத்தைப் பற்றியதே யொழிய அர்த்த விஷயகமன்று.

இதற்கு அடியேனுடைய ப்ரதிவாத மென்ன வென்றால்; ஆச்சான் பிள்ளை “சரணங்களிரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்” என்றிவ்வளவு அருளிச் செய்தாரே யொழிய சப்த ப்ரயோக சரீரத்தை யெழுதிக் காட்டியிருக்கவில்லை. ‘ஸ்ரீ நாராயண சரணம்’ என்றிருந்திருக்கவேணு மென்பது அவருடைய திருவுள்ளம். இதுவொரு ஸமாதானம். மற்றொரு ஸமாதான மென்ன வென்றால், ‘ஸ்ரீமந்நாராயண சரணம்’ என்கிற ப்ரயோகம் ஒருகாலும் அஸாதுவன்று; பிராட்டியின் திருவடிகளையும் பெருமானுடைய திருவடிகளையும் விவக்ஷித்து ஸ்ரீமந்நாராயண சரணம் என்று ப்ரயோகிப்பதை ஒரு சாஸ்த்ர மும் கண்டிக்க முன்வரமாட்டாது. “ஸ்ரீமந்நாராயண: ஸ்ரீமந்நாராயண: வத:; ஸ்ரீமந்நாராயண: ரக்ஷகௌ” என்றிப்படிப்பட்ட ப்ரயோகங்கள் தூஷணீயங்களாகுமே யொழிய ஸ்ரீமந்நாராயணசு சரணா:; ஸ்ரீமந்நாராயணசு நயநானி என்றும்போன்ற ப்ரயோகங்கள் ஸாக்ஷாத் பாணிநி பதஞ்ஜலி வரருசிகளாலும் தூஷிக்க முடியாதவை. வ்யதிகரண ப்ரயோகத்திற்கு ஸமாநாதி கரண ப்ரயோகத்தைத் த்ருஷ்டாந்தமாகக் காட்டவே தகாது. புத்ரசமேத: பிதா ஸ்ரீமந்நாராயண: என்று சொல்லக்கூடாதென்பது வாஸ்தவம். அப்படிப்பட்ட ஸமாநாதிகரண ப்ரயோகம் இங்கில்லை. மகனுடைய ஐந்து ரூபாயையும், தந்தையினுடைய ஐந்து ரூபாயையும் விவக்ஷித்து புத்ரசமேதசு பிதா: ஸ்ரீமந்நாராயண: என்று அதை எப்படி கேஷபிக்கமுடியாதோ அப்படியே, பிராட்டியினுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் எம்பெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் விவக்ஷித்து ஸ்ரீமந்நாராயணசு சரணவதுஷ்யஸு என்றால் இத்தையும் கேஷபிக்கமுடியாது. ஆகவே ஆச்சான் பிள்ளையின் ஆபாதகத்தைக் க்ரந்தஜ்ஞை ரபஹாஸ்ய மென்றும் மந்தப்ப்ரோக்தமென்றும் சொல்லுகிறவர்களின் சொல்லே க்ரந்தஜ்ஞை ரபஹாஸ்யமாயும் மந்தப்ப்ரோக்தமாயும் முடிந்தது—என்பது அடியேனுடைய ப்ரதிவாத ஸர்வஸ்வம். ஸாராஸ்வாதிகீகாரர் “சமஸ்யமானபதாதிஸ்வநிலிவ்வநானாம்” இத்யாதியாக எழுதியிருப்பது ஓரிடத்திலும் ஸமவயம் காட்டமுடியாததாகையாலும், ப்ரக்ருதவிஷயத்திற்கு ஈஷத்தும் உபயுக்தமல்லாமையாலும் அது ஸர்வாத்மகா அஸம்பத்தப்ப்ரலாபம் என்று முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில் ப்ரதிவாதம் செய்தருள முன்னின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிக்கரையில் அடியேனே சர்ச்சை செய்கையில் * க்ரந்தஜ்ஞை ரபஹாஸ்ய மென்ற விடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதிகீ பங்க்திகளை நான் ஸமர்த்தநம் செய்யாமற்போனால் த்ரிதண்ட சிகாயஜ்ஞைபவிதங்களைத் துறந்து அத்வைதஸம்ந்யாஸியாகக்கடவேன் என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்தருளின ரென்பதை ப்ரக்ருத விஷயகங்களான அடியேனுடைய ஸகலநூல்களிலும் அப்போதே வெளியிட்டிருக்கிறேன். * ஸ்ரீமந்நாராயண: ஸ்ரீமந்நாராயண:—ப்ரஹ்மே சாதி ஸாரவரஜஸ் ஸதயிதஸ் த்வத்தாஸதாலீகண: * என்கிற ஆளவந்தார் ப்ரயோகத்தை எடுத்துக்காட்டியபின்பே ஸ்ரீஸ்வாமிக்குத் தெளிவு ஏற்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் மறுப்பெழுதின வித்வான்கள் யாவரும் இற்றைக்கும் ஜீவித்தேயுள்ளார்கள்; புத்தங்கோட்டம் சீமாச்சாரொருவரே மறைந்தார், ஆச்சான் பிள்ளையின்

அவத்ய ஸ்ரீஸூக்தியை க்ரந்தஜ்ஞைரபஹாஸ்யமாக்கவும் மந்த ப்ரோக்த மாக்கவும் அந்தோ! வெகு முயற்சி செய்தார்கள். வைகுண்ட வாஸியான ஸ்ரீஉவே மாம்பலம் வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியொருவரே இந்த விவாதத்தின் ஆரம்பத்திலேயே தம்முடைய சிறந்த விமர்ச சக்தியைச் செலுத்தி “ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் இவ்விஷயம் ப்ரகாசித்த மென்றே பெரியோர்களின் எதிர் தாந்தம்” என்று ஒரே வார்த்தையில் முடித்திட்டார். அதுவும் அவருடைய ஜீவித காலத்திலேயே அச்சேறியிருக்கிறது. அதற்காக அவரை நவீனர்கள் நிந்தித்தார்கள். இந்த ஸம்ஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்சத்தில் 188, 189 ச்லோகங்கள் இவை காணீர் ;

इच्छादुस्वामीत्यधिवरणि विख्यातयशसा यतीन्द्रेण श्लाघा सहृदयमहो या विरचिता ।

न सा वाचां भूमिः, स पुनरिह पृष्ठो भवतु भोः न हि प्रख्यातानामनृतकथनं जातु भविता ॥

तत्त्वमुक्ताकलापादिसद्ग्रन्थतो भेदमीषच्च वा नैव पश्यामि भोः ।

तावके ग्रन्थ इत्येवमेवं मुदा पण्डितानां पुरस्ते महान्तोऽवदन् ॥

இந்த ச்லோகங்களின் கருத்தாவது ‘இளங்காடு ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித் தரான யதிவரர் இந்த ஸம்ஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்சநூலை வாசாமகோசர மாகக் கொண்டாடினார். இதைப்பற்றி அந்த ஸ்வாமியை நேரில் கேட்கலாம்; ஒரு போதும் பொய் சொல்லார். அந்த ஸ்வாமி கொண்டாடிச் சொன்ன வார்த்தை யாவது, ‘அண்ண! உம்முடைய இந்த க்ரந்தம் தத்வமுத்தாகலாபாதி க்ரந்த துல் யமே யொழிய அதற்கு மிதற்கும் ஈஷத்தும் வாசி கண்டிலேன்’ என்று, இதை அந்த ஸ்வாமி ஏகாந்தமாக ஸாதிக்கவில்லை; பல பண்டிதர்களின் முன்னிலையில் ஸாதித்தார் என்பதாம். [இது அந்த ஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின பிறகு வெளியிட்ட தன்று. இது வெளியிட்ட பிறகு அந்த ஸ்வாமி பலவாணடுகள் ஜீவித் திருந்தார். “அண்ண! கோழியாலம் ஸ்வாமியும் தச்சிஷ்யர்களும் என்றோடு போராடும்படி செய்து விட்டீரே; அதற்கு நான் அஞ்சவில்லை. உண்மையை யொளிப்பது மதுஷ்யதர்மமா?” என்று அடிக்கடி ஸாதித்துக் கொண்டிருந்தார்.

126. கோதார்த்தோக்ஷாவமர்தவிர்ச : திருவாய்மொழியில் (3-4-4) * வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா மால்விடை யேழுமடர்த்த* என்கிற பாசுரத்தில் நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக எருதேழுமடர்த்த கதை ஆழ்வாரால் அதுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு நப்பின்னைப் பிராட்டியை அப்பெயரையிட்டுக் கூறாமல் ‘வம்பவிழ் கோதை’ என்று கூறியிருக்கிறது. ‘நறுமணம் மிக்க பூமாலை யணிந்துள்ளவள்’ என்பது இதற்குப் பொருள். இது ஸாமான்ய சப்தமே யொழிய விசேஷ சப்தமன்று. நப்பின்னையென்றே மைதிலியென்றே பாஞ்சாலியென்றே உள்ள சிறப்புப்பெயரையிட்டுச்சொல்லியிருந்தால் அது விசேஷ சப்த மெனப்படும். அப்படிச் சொல்லாமல் பொதுவாக மாதர்கட் குரிய விசேஷணத்தை யிட்டுச் சொல்லியிருந்தால் அது ஸாமான்ய சப்த மெனப்படும். தமிழ் நூற்களில் நப்பின்னை, ஸீதை, த்ரௌபதி முதலிய ஸ்த்ரீவ்யக்திகளைத் தெரிவிக்கவேண்டு மிடங்களில் ஸாமான்ய சப்தங்களை யிட்டுத் தெரிவிப்பது தான் அதிகமாயிருக்கும். அப்படி ஸாமான்ய சப்தத்தை யிட்டுச் சொன்னால் இன்ன வ்யக்தியென்று எப்படி தெரிந்து கொள்ள முடியுமென்றால் அடுத்தபடியாகக் கூறப்படுகிற கதையினால் வ்யக்தி நிச்சயம் எளிதாகவுண்டாய் விடும். * கோவைவாயாள் பொருட்டு ஏற்றினெருத்த மிறுத்தாய்* என்கிறார் நம்மாழ்வார். இங்கு ஏற்றினெருத்த மிறுத்த

கதையின் ஸமபிவ்யாஹாரத்தினால் கோவைவாயாளென்கிற ஸாமாந்ய சப்தம் நப்பின்னைப் பிராட்டியைக் குறிக்கின்றதென்று எளிதினுணரலாமன்றோ. திருமங்கையாழ்வார் * தையலாள் மேல் காதல் செய்ததானவன் வாளரக்கன் * என்கிறார். இங்கு ராவண ஸம்ஹார கதையின் ஸமபிவ்யாஹாரத்தினால் தையலாளென்கிற ஸாமாந்ய சப்தம் ஸீதா பிராட்டியைக் குறிக்கின்றதென்று உணரலாகும். திருவல்லிக்கேணிப் பதிகத்தில் * அணியிழை * என்றும் * சந்தமல் குழலாள் * என்றுமுள்ள ஸாமாந்ய சப்தங்கள் த்ரௌபதியைக் குறிக்கின்றன வென்பது அங்குள்ள கதையினால் நிர்ணயிக்கலாகிறது. இங்ஙனே தவ்யப் பிரபந்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான இடங்கள் காணக் கிடக்கின்றன. இது தமிழ் நூல்களுக்கே அஸாதாரணமான மரியாதையாகும். வடமொழி நூல்களில் இங்ஙனே ஓரிடத்திலும் காணக் கிடைக்காது. ப்ரக்ருதம் * வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா * என்னும் பாசுரத்தில் மால்விடையேழு மடர்த்த கதையின் ஸமபிவ்யாஹாரத்தினால் வம்பவிழ் கோதை யென்கிற ஸாமாந்ய சப்தத்தினால் நப்பின்னைப் பிராட்டிதான் விவக்ஷிதை யென்பது எளிதினுணரப்படும். ஸகல வியாக்கியானங்களும் இப்படியேயுள்ளன. தேசிகனருளிச் செய்த த்ரமிடோப நிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியில் இப்பாசுரத்திற்காக * गोदाश्लेषमर्दे - கோதார்த் தோக்ஷாவமர்தே * என்று இடப்பட்டிருப்பதாகக் காண்கிறது. மூலமான பாசுரத்திலுள்ள கோதை என்கிற சொல்லுக்கும் இந்தச் ச்லோகத்திலுள்ள கோதா என்கிற சொல்லுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும் கிடையாது. வடமொழியில் கோதா என்றால் ஆண்டாளையே பொருளாகக்கொள்ளலாகும். ஆண்டாளுக்காக ஒருதேழுடர்த்தது கிடையவே கிடையாது. அது நப்பினைக்காகவே; அவளுக்கோ கோதா என்கிற பெயர் கிடையாது. நீலா என்பதே நப்பின்னையின் ஸம்ஸ்க்ருத நாமமென்பது நிர்விவாதம். * நீலா துங்கஸ்தநகிரிதட ஸுப்த மித்யாதிகளிலும் இது ஸுப்ரஸித்தம். ஏவஞ்ச, * வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா வென்கிற பாசுரத்திற்காக இட்டச் ச்லோகத்தில் * நீலார்த்தோக்ஷாவமர்தே * என்றிருக்க வேணுமே யொழிய * கோதார்த்த... * என்றிருப்பது பாடஸ்கலனம்—என்று அடியேனியற்றிய த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவலி வியாக்கியானத்தி லெழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். இதிலும் தீப சலபந்யாயேந பலபண்டிதர்கள் எதிர்ப்பு கோத்து வந்து விழுந்தார்கள். அன்னவர்களில் D. T. தாதாசாரியரும், (காலஞ்சென்ற) திருப்பாப்புலியூர் சடகோபாசாரியரும் தலை நின்றவர்கள். இவர்களின் அசட்டு வாதங்களுக்கு மறுப்பாகச் சில தமிழ் நூற்களும் தோன்றியுள்ளன. அவற்றைப்பற்றி மேலே தமிழ் நூற்பகுதியிற் காணலாகும். இந்த விவாதம் தொடங்கின காலத்தில் ஸ்ரீமதுபயவே. வித்வச் சிகாமணி. கோஷ்டபுரம் ஸௌம்ய நாராயணசார்ய ஸ்வாமியும் அவருடைய திருத் தம்பியார் ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய ஸ்வாமியு மெழுந்தருளியிருந்தார்கள். அவ்விருவரிடத்திலும் இதைப்பற்றிச் சிலர் சர்ச்சிக்கச் சென்றார்கள். அவர்களில் பெரியவர் ஸாதித்ததாவது, விவாதப் பாசுரத்தின் தொடக்கம் வம்பு; இந்த வம்பு விவாதத்தில் நீங்கள் ஏதுக்குத் தலையிடுகிறீர்கள்? அண்ணா செய்திருப்பது ருஜுவான வாதம்; நேராக தேசிகனே யெழுந்தருளினாலும் இங்கு எதிர்வாதம் பண்ணுவதற்கு விஷயமில்லை என்பதாம். ஸேதுபதி ஸம்ஸ்தான மஹா வித்வான். கீர்த்தி மூர்த்தி, ராமநாதபுரம் ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமியைச் சிலர் சந்தித்து “அண்ணங்கராசாரியர் இவ்விதமாக எழுதியிருக்கிறார்; இதை தேவரீர் விமர்சிக்க வேணும்” என்றார்களாம். அதற்கு அவர் ஸாதித்தாராம்—அண்ணா

ஒன்றெழுதின ரென்றால் அதை நீரும் நானும் விமர்சித்து லாபமென்ன? பாக்யமிருந்கால் அதிலே யீடுபட்டு வாழலாம்; இல்லையானில் வாளா திடக் கலாம் என்று. இதை அந்த ராகவையங்கார் ஸ்வாமி தாமே ஒரு விசை ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாலயத்தில் தமது உபந்யாஸத்தினிடையே பல பெரியாரெதிரில் பேசினார். அதிலிருந்தே நாமு மறிந்தது.

127. தேசிகாவதாரவந்ஸித்தா: வேதாந்த தேசிகன் திருவவதரித்தது விபவ வருஷத்திலென்றும் சகல் வருஷத்திலென்றும் நவீனர்கள் விவாதப்பட்டு எழுதி வந்தபோது விபவவருஷத்தில்தானென்று நிர்ணயிக்கத் தோன்றிய நூலிது. கோவில் சண்டைகளுக்காக நூதன கல்பிதமான * ராமாதுஜ தயாபாத்ரத் தனியனுக்கு வருஷம் மாஸம் திதி நக்ஷத்ரம் வாரம் ஸக்னம் ஹோரை முதலான யாவற்றையுமிட்டு ச்லோகமியற்றி வைத்தவர்கள் ஒன்றான ஸ்வாமியின் திருவவதார வருஷத்தில் விவாதப்படும்படி செய்து வைத்தார்கள் என்பது ஸாராம்சம். இந்த ஸாராம்சத்தைமட்டும் யாவரும் கவனிக்கவேணும்.

128. ஸப்ததிரத்த்வம்: அஸ்மத்குலகூடஸ்தரான ப்ரதிவாதி பயங்கராசார்யர் தேசிகன் விஷயமான ஒரு ஸ்தோத்ரமருளிச் செய்திருந்தார்; அதற்கு ப்ராசார்ய ஸப்ததிரத்நமாலையென்று பெயர். அது இப்போது கிடையாது, லுப்தம். நவீனர்கள் ஸப்ததிரத்நமாலிகையென்று ஒன்று கல்பனை செய்தார்கள். அல்லது வாஸ்தவமான அந்த க்ரந்தத்தில் சில ச்லோகங்களை நீக்கிவிட்டுச் சில ச்லோகங்களைக் கல்பனை செய்து சேர்த்தார்களென்றவது இசைந்து தீரவேண்டும். ஏனென்னில், தேசிகனை விபவத்தில் உலகமெல்லாம் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தது என்கிற உண்மையை ஸ்துதிநூலில் எழுத வேண்டியிருக்க அதைவிட்டு அக்காலத்தில் யாவரும் தேசிகனை அவமானப்படுத்துவதும் நிந்திப்பதுமாகவே யிருந்தார்களென்றும் அவர்கள் ராவண சிசுபாலாதிகளோடொத்தவர்களென்றும் காட்டுகிற “ஹந்த ஹந்த! ராமக்ருஷ்ண தூஷணபிதாயிநாம் கிம் நு சித்ரமத்ர சைத்ய ராவணாது ஸாரிணம்” இத்யாதி ஜுகுப்ஸநீய ச்லோகங்களை யிட்டிருப்பது கொண்டே ப்ராமாணிகர்கள் இது நவீன கல்பிதமென்பதை நிர்ணயிக்கத் தட்டில்லை; * ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா: , ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரசாஸதி* என்றும்போலே ஸ்துதிக்கும் வழியை அறவேவிட்டுப் பரநிந்தையே மலிந்திருக்குமிந்த ஸப்ததிரத்நமாலிகை நவீனர்கள் தேசிக பக்தியை ஏறிட்டுக்கொண்டபின் கல்பித்தே என்பது முதலிய பல விஷயங்கள் இந்நூலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

129. வைபவப்ரகாசிகாவிமர்ச: சோளங்கிபுரம் சண்டமாருதம் தொட்டயாசார்ய ஸ்வாமி தேசிக பக்தர்களில் தலைவராக விளங்கினவர். அவர்க்கு தேசிகன் ஸ்வப்நத்தில் ஸேவை ஸாதித்து மதாந்தரகண்டனத்திற்குரிய விஷயங்களை அதுக்ரஹித்தாரென்றும் ஐதிஹ்யமுண்டு. இந்த ஸ்வாமி தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்தரே யென்பது இற்றைக்கும் விளங்கிவருகிற இவருடைய திருவம்சஸ்தர்களால் நிர்விவாதமானது. இந்த ஸ்வாமி தேசிக பக்தாக்ரே ஸரராகையாலே தேசிகனைப் புகழ்ந்து துதித்து எத்தனை க்ரந்தங்கள் ஸாதித் தாரென்றாலும் அதில் விவாதப்பட ப்ரஸக்தியே கிடையாது. தேசிக சரித்ர ப்ரதிபாதனத்தில் பரமப்ராமாணிகமென்று ப்ரஸித்தமான ஆசார்ய சம்பூ க்ரந்தத்திலில்லாத கதைகளை நவீனர்கள் கல்பனை செய்யத் தொடங்கின போது அவற்றுக்கு ஸம்வாதம் காட்டவேண்டி இந்த தொட்டயாசார்ய ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிக வைபவப்ரகாசிகையென்று ஒரு க்ரந்தமிட்ட

தாகக் கல்பித்துவிட்டார்கள். இந்த வைபவ ப்ரகாசிகையானது ஸாதாரண ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர்களுக்கூட ப்ரயோகிக்கமாட்டாத அசுத்த ப்ரயோகங்கள் மலிந்ததாகையாலே இது அந்த மஹாவித்வத் ஸார்வ பெளமர் செய்திருக்க ஒளசியலேசமுங் கிடையாதென்று நன்கு நிரூபித்திருப்பது இந்நூல். இதை இன்னமும் சிறிது விரிவாகத் தெரிந்துகொள்ள அடுத்த நெ. 132 க்ரந்தம் [ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸஹஸ்ராம்சு] மிகவுதவும்.

130. ராமாநுஜ தயாபாத்ரபத்ய சரித்ரம்: தேசிகனுக்கு * ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய தனியனே ப்ராமாணிகமான தென்றும் * ராமாநுஜதயாபாத்ர மென்கிற ச்லோகம் நவீனர்களால் கோவில் கலஹங்களுக்காக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட தென்றும் அசைக்கமுடியாத ஹேதுக்களை நிரூபித்துத் தமிழில் பலனாட்கள் எழுதப்பட்டிருப்பது மேலே தமிழ் நூற்பகுதியில் விசதமாகும். இந்த நவீனத்தனியன் தோன்றியது காரணமாகவே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுள் அபரிமிதமான கலஹங்களும் ஆங்காங்கு லக்ஷக்கணக்கான வீண் பொருட் செலவுகளும் ஏற்பட்டு மஹத்தான கேஷாபம் விளைந்து கொண்டிருப்பதால் இந்த புதுத்தனியனின் உண்மைஸ்வரூபத்தை உலகமுழுவதும் பரபாஷைகளிலும் யதார்த்தமாக வெளியிட அடியேனுக்கு மிக்க ஆசையுண்டாயிற்று. வட நாட்டினர்க்கு உபயோகமாம்படி வட மொழியில் எழுதப்பட்டதிது. இதன் மொழி பெயர்ப்பு ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடுவன்க்கப் பட்டுள்ளது. இத்தகைய நூல்களினால் “யதார்த்தவாதீ பஹுஜநத்வேஷீ” என்கிறபடியே விவேகசக்தியற்ற பஹுஜனங்களின் த்வேஷமொன்று தான் பலனாகத் தேறுமென்பது நமக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும் தத்துவத்தை யுணர்த்துவதில் நாம் இருய்ப்பதில்லை. இந்த பாத்ரத் தனியன் நவீனந்தா நென்பதையும் கோவில் சண்டைக்காகவே தோன்றிய தென்பதையும் அசைக்க வொண்ணாத அறுபது காரணங்கள் காட்டி ஏழெட்டு நூல்களில் விளக்கியிருக்கிறேன். அவற்றைப் பாராதவர்கள் இவ்வுலகில் இல்லை. இதைப்பற்றின நூல்களை நாம் 18 வருஷகர்மமாக வெளியிட்டு வருகிறோம். 15-வருஷம்வரையில் ஒருவரும் ஒரு பதிலும் பேசினதுமில்லை, எழுதினதுமில்லை; மதுரையில் ஒருவர் ஏதோ துஷணையாக வெளியிட்டா ரென்பதும், அதற்கு உடனே மறுப்புகள் வெளிவர அவரும் கையொழிந்து நின்றாரென்பதும் மேலே தமிழ்நூற் பகுதியில் விசதமாகும். மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்த வடமொழிநூல் வெளியானபின்பு இருவர் ஏகதேசமாக பதில் வெளியிட்டார்க ளென்பதும், அவையும் உடனே * வானோமறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ * என்னும் படியாயின வென்பதும் மேலே 131, 132 லக்கமுள்ள நூல்களால் மிக விளங்கும். இதைப்பற்றி நாம் 100-பக்கமும் 200 பக்கமுமாக எழுதியிருப்பவற்றின் ஸாரத்தை மிகவும் ஸம்க்ஷேபமாக இங்கு உணர்த்துவோம்.

வேதாந்ததேசிகனுக்கு * ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: * என்பதொன்றே தனியன்; ராமாநுஜ தயாபாத்ரமென்கிற தனியன் இருநூற் 2ச் சொச்சம் வருஷங்களுக்கு உட்பட்ட காலத்தில் கோவில் சண்டை தொடங்கினபோது நாதனமாகக் கல்பிக்கப்பட்ட ச்லோகம். அது தோன்றினகாலம்முதல் ஆங்காங்கு கிரிமினல் வியாஜ்ஜியங்களும் ஸிவில் விவகாரங்களும் அபரிமிதமாகத் தோன்றி அதைச் சொன்னவர்களுக்குப் பலவித தண்டனைகளும் சாச்வத இஞ்ஜிங்ஷன்களும் ஊர்ஜிதமாகியிருக்கின்றன. இந்தச் ச்லோகத்தை நவீனமாகத் தொடுத்த நவீனர்களுக்குக் கோவில்களில் ஸம்பந்தமும் நவீனம்; திவ்யப்ரபந்தத்தில் அந்வயமும் நவீனம்; ஆழ்வாரசார்யர்களோடு உறவும் நவீ

னம். இதைப்பற்றின விஷயங்கள் பாரதமும் ராமாயணமும் போலே விஸ்தாரமாகவுள்ளன. அவை இந்நூலில் விசதமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

மிக முக்கியமான ஒரே விஷயம். பாத்ரத் தனியன் சொன்னபிறகு *யோநித்யமச்சுத* என்கிற உடையவர் தனியனும் *மாதா பிதா* என்கிற நம்மாழ்வார் தனியனும் அநாதி ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாலே அதுஸந்திக்கப்பட்டு வருகிறது. இது யுத்தம். ஏனென்றால், அவர்கள் எப்போதும் [ஸமாச்ரயணபரம்பரையிலும் க்ரந்தபரம்பரையிலும்] உடையவர்க்கும் ஆழ்வார்க்கும் தனியனாக அந்த ச்லோகங்களையே வைத்துக் கொண்டிருப்பதனாலே. நவீனர்களோ வென்னில், இவற்றைத் தள்ளி இவற்றின் ஸ்தானத்திலே *ப்ரணமம் லக்ஷ்மணமுநி: *யஸ்ய ஸாரஸவதஸ்ரோதா: என்கிற ச்லோகங்களையே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பது நிர்விவாதம். இப்படிப்பட்டவர்கள் திவ்யப்ரபந்தஸேவையில் மாத்திரம் அநாதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாதரிக்கும் தனியன்களைச் சொல்லி வருவது எதனாலேயென்று விசாரித்தால் மருமம் விளங்கும். தவிரவும், வாழிதிருநாமத்தில். ஸ்ரீசைலேசத் தனியனுக்கு முன்னாடி யதுஸந்திக்கப்பட்டுவருகிற *நம: ஸ்ரீ சைல நாதாய* என்கிற ச்லோகமானது மாமுனிகளுக்கு ஆசார்யரான திருவாய் மொழிப்பிள்ளையின் தனியன். திவ்யப்ரபந்த ஸேவைக்கு மாத்திரம் அதுதனிப்பட்ட தனியனன்று; ஸமாச்ரயண பரம்பரையிலும் க்ரந்தபரம்பரையிலும் அவர்க்கு அதுவேதான் தனியன். *ராமாநுஜதயாபாத்ரத் தனியனுக்கு முன்னே சொல்லப்படுகிற *நமோராமாநுஜார்யாய* என்கிற ச்லோகமானது தேசிகர்க்கு ஆசார்யரான அப்புள்ளாருடைய தனியன். ஆனால் அவருடைய உண்மையான தனியன் இதுவல்ல. *யஸ்யமாதஸ்மாபி: * என்று தொடங்கி அதிகம்பீரமாக தேசிகனருளிச்செய்த தனியன் வேறு இருக்கிறது. அதுதான் ஸமாச்ரயண பரம்பரையிலும் க்ரந்தபரம்பரையிலும் அப்புள்ளார்க்கு வழங்கிவரும் தனியன்; *நமோராமாநுஜார்யாய* என்கிற இப்புதுச்லோகமானது ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தோடு கூடவே ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டது. உள்ளதனியனை விட்டு வேறு தனியன் எதற்காக இவ்விதமாய் ஸ்ருஷ்டித்ததென்று கேட்டால் உண்மை வெளிவரும். எல்லாம் கற்பனையென்பது இவற்றால் எளிதாகப் புலனாகும். இங்கு இவ்வளவு போதுமென்று நிற்கிறோம். மத்யஸ்தர்கள் இவற்றை யாராயவேணும்.

131. பாத்ரபத்ய சரித்ரபதிஷ்டா: மேலே 130 லக்கமுள்ள நூலில் ஏகதேசமாகச் சிற்சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் பதில் சொல்லவந்த மைஸூர் ஸ்ரீபாகாலமட ஸ்ரீகார்யகர்த்தாவின் “ராமாநுஜ தயாபாத்ர பத்ய தத்வவிநிபணம்” என்கிற (நாலைந்து காகிதமேயான) சிறு நூலுக்கு மறுப்பு இது. இதைப்பற்றி இத் தன்சரிதைபில் பக்கம் 219ல் காண்க. இந்த ப்ரதிஷ்டா க்ரந்தம் இரண்டு பரிச்சேதங்கள் கொண்டது; முதல் பரிச்சேதம் 44 விஷயங்களைத் தெரிவித்து ப்ரதிவாதியின் வாதங்களை அடியறுப்பது. இரண்டாம் பரிச்சேதம் புஷ்கரக்ஷேத்ரத்திலிருந்து தாமோதரபண்டிதனென்றொருவன் ஹிந்தியில் எழுதி வெளியிட்டிருந்ததற்கு மறுப்பு.

132. ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸஹஸ்ராம்சு: கீழே 130. ராமாநுஜதயா பாத்ரபத்ய சரித்ர மேன்கிற நமது நூலுக்கு D.T. தாதாசார்யரும் ஸ்ரீமதுராரந்தகம் வீரராகவாசாரியரும் சேர்ந்து மறுப்பெழுதத் தொடங்கி ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபமென்றொரு வடநூலை வெளியிட்டார்கள். அதற்கு ப்ரத்யக்ஷரகண்டனமாகத் தமிழிலும் வட மொழியிலும் நம்மாலெழுதப்பட்டது. தமிழில் ஸத்ஸம்ப்ரதாய பாஸ்கரனென்பது. அதைப்பற்றி மேலே தமிழ் நூற்பகுதியில் விசதமாகும். ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸஹஸ்ராம்சு வென்கிற இந்த வடநூல் ச்லோகரூபமானது. நூலின் பெயருக்குத் தக்கபடி ஆயிரம் சுலோகங்க ளெழுதுவதென்று

தொடங்கலாயிற்று. மிகவும் அஸம்பத்தமானவிஷயங்களுக்கு மறுப்பெழுது வதே வீணானது; அதிலும் ஆயிரம் ச்லோகமிடுவது எதற்காகவென்று பல ஆப்தர்கள் தெரிவித்தபடியால் அறுபத்துநான்கு ச்லோகத்தளவில் நிறுத்தப்பட்டது. திருப்பதி வித்வான்களின் கோரிக்கைக்கிணங்கி இது தெலுங்குலிபியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. வைபவப்ரகாசிகையென்று கல்பிதமான நூலில் *பத்யைஸ் ஸஹஸ்ரை* என்றும் *க்ரந்தைச் சதுஸ்ஸத்திபிஸ் ஸஹஸ்ரை* என்றுமுள்ள பிரயோகங்கள் ஸர்வாத்மநா அஸம்பத்தமென்பது இதில் பாக்கநிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; வித்வான்கள் மிகரஸிக்கத்தக்கது.

133. ஸத்ஸம்பரதாயஸஹஸ்ரம்சுவ்யாக்ஷ்யா: கீழ் 132 லக்கமுள்ள நூலுக்கு இது விரிவான வியாக்கியானம்; வடமொழியிலேயே அமைந்தது.

134. பத்பாடபரித்ராணம்: இது வேதலக்ஷணரூபமான வைதிகக்ரந்தம். கீழ் நெ. 14 வேதாத்யயநஸர்வஸ்வநூலுக்குத் தொடர்ச்சியானது. இதில் நவாஷ்டிகம் என்று ஒன்பது பரிச்சேதங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தேவநாகரலிபி.

135. சதபூஷணீவஜ்ரூடார: வேதாந்ததேசிகனுடைய சததூஷணீக்ரந்தத்தின்மேல் ப்ரத்யாக்ஷ்யானமாக ஸமீபகாலத்தில் வெளிவந்த சதபூஷணியென்னும் நூலுக்கு மறுப்பு இது. இது உலகமெங்கும் பரவியதாதலால் இதைப்பற்றி இங்கு நாம் அதிகமாக எழுதவேண்டிய தொன்றுமில்லை. இது நமது அம்ருதலஹரீ பத்ரிகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வைதிகமநோஹராவில் வருகிறது.

136. நவீநசரித்ரக்ரந்தவிமர்ச: வேதாந்த தேசிகனோடு நவீனமாக உறவு கொண்டாடப் புகுந்தவர்கள் கற்பனையாக எழுதிவைத்த மூவாயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவமென்னும் புத்தகம் ஆபாதசூடம் அபத்தமும் அஸம்பத்தமுமான தென்று விரிவாக நிரூபிக்கும் நூலிது. தேசிக சரித்திரத்தைப் பிராமாணிகமாகப் பேசவந்த ஆசார்யசம்புவில் இல்லாதவற்றையும், முரணானவற்றையும் நிராதாரமாக எழுதிவைத்திருக்கிறார்களென்பதை நன்கு நிரூபிக்குமிது.

137. ஸஹஸ்யத்ரயார்த்தஸ்வஸ்வம்: முழுகூப்படிக்கு மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தைத் தழுவியெழுதிய ஸம்ஸ்க்ருதவியாக்கியானம்.

138. ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யார்த்ததீபிகா: ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்தத்தை மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தைத் தழுவியெழுதிய ஸம்ஸ்க்ருதவியாக்கியானம்.

139. ஸஹஸ்யத்ரயஸாரஸார்ப்ரதீபிகா: தேசிகனுடைய ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலுள்ள ஸாரார்த்தங்களை வடநாட்டினருமறிந்து கொள்ளும்படி ஸம்ஸ்க்ருதத்திலெழுதிய விளக்க நூல்.

140. ஸமஸ்யாபூர்த்திசதகம்: நானாதேசத்துப் பண்டிதர்கள் கொடுத்த ஸமஸ்யைகளைப் பூர்த்தி செய்த ச்லோகங்கள் நூறு. இவை மஞ்ஜுபாஷிணியிலும் ஸம்ஸ்க்ருத சந்திரிகையிலும் விஜ்ஞானநிந்தாமணியிலும் ஏறியுள்ளன.

141. சித்ரப்ரத்நோத்தரமாலா: நானாதேசத்துப் பண்டிதர்கள் கொடுத்த நூற்றுக்கணக்கான சித்ரப்ரத்நங்களுக்கு வெளியிட்ட உத்தரச்லோகங்கள். உதாஹரணமாக ஒன்று காட்டுகிறேன் காண்மின்; *ஆயாந் மீதிலினாய் ட்ருமந சசம்மஸு | அந்ர கியாபுத் வஸு; சூரம் ஸ்ய பஸ்கம்* என்று ஒரு பண்டிதர் சித்ரப்ரத்நம்கொடுப்பது. ஆயாந்நம்-வந்துகொண்டிருக்கிற, மைதிலீநாதம்-ஸீதாபதியான ஸ்ரீராமனை, த்ரஷ்டும்-ஸேவிப்பதற்கு, அந்ர-இவ்விடத்தில், ஸம்ப்ரம்-பரப்பபுடன்.

என்று இவ்வளவே ச்லோகத்திலுள்ளது. வினைமுற்று (க்ரியாபதம்) இல்லை. அது மறைந்து கிடக்கிறது; அதைக்கண்டுபிடித்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று ப்ரச்நம். இதற்கு உத்தரம்; आयामिनि पदच्छेदे सुखं हि क्रियापदम् என்று. (அதாவது) 'ஆயாந்தம்' என்றது ஒரே பதமல்ல, இரண்டுபதம். ஆயாம், தம் என்று பிரித்து, தம் மைதிலீநாதம் த்ரஷ்டும் அத்ர ஸஸம் ப்ரமம் ஆயாம்=என்று கொண்டால் க்ரியாபதம் காணலாகிறது. ஆயாம்—வந்தேனென்றபடி. இது க்ரியாகுப்த மெனப்படும். இங்ஙனே கர்த்ருகுப்தம், கர்மகுப்தம்...மற்றும் பலவகைகளுமுண்டு. எல்லாவகைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவையும் வடமொழிப் பத்ரிகைகளில் ப்ரஸித்தம்.

142. சரமச்லோகாவளி: ஸுப்ரதிஷ்டிதர்களாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் குன்ற பாக்கம் ஸ்வாமி, திருமலை திருப்பதி புரிசை ஸ்வாமி, ஸ்ரீமத்ப்ரமஹம்ஸ. அழகிய மணவாள ஜீயர்ஸ்வாமி, முஸர்பாக்கம் விரகதி ஸ்வாமி, ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி, மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி, ஆக இப்பெரியோர்கள் விஷயமாக தத்தத் ஸமயங்களில் இயற்றின சரமச்லோகங்கள். இப்பெரியார்களின் திருவுருவப் படங்களை இத்தன்சரிதையிலேயே ஆங்காங்கு 'ஸேவித்திருக்கிறீர்கள்.

143. அழர்வராமர்யணம்: இது தமிழ்ப்பாஷையிலெழுதப்பட்டது ப்ரஸித்தம்; மேலே தமிழ்நூற்பகுதியிலும் (லக்கம் 221) வரும். அதுவேபோல வட மொழியிலும் எழுதப்பட்டது.

144. திவ்யபுருஷபீக்ஷா: இது வொரு ஆங்கில காவியத்தின் மொழிபெயர்ப்பான விநோத கத்யப்ரபந்தம்.

145. மஹிளாபுர கேசவஸுப்ரபாதம்: } இம்மூன்று நூல்களும் மயிலை ஸ்ரீகேசவப் பெரு

146. மஹிளாபுர கேசவக்ரணம்ருதம்: } மாள் ஸன்னிதியில் நித்யமநுஸந்திப்பதற்காக

147. மஹிளாபுர கேசவமங்களம்: } அந்ததேவஸ்தானதர்மகர்த்தாக்களின் விருப்பத் திற்கிணங்க இயற்றப்பட்டன. இவை தேவநாகரி தெலுங்கு தமிழ்விபிகளில் அச்சேறியுள். இவற்றுள் ஸுப்ரபாதஸ்துதியை மூன்று வருஷகாலமாக தினப்படி ப்ரபாதத்தில் விச்வரூபஸமயத்தில் கோஷ்டியாக விருந்து நியமேந அநுஸந்தித்து வருகிறார்கள். மேலே குறித்த மூன்றுஸ்துதிகளையும் கண்ட பாடமாக்கி அஸ்கலிதமாகப் பரீக்ஷை கொடுப்பவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்ப தாக தேவஸ்தானாதிகாரிகள் பிரசுரப்படுத்தப் பல பேர்கள் பரீக்ஷைக்கு வந்தார்கள். ஸ்ரீமதுபயவே. (ரிடைர்டு பெடரல் கோர்ட்டு ஜட்ஜ்) S. வரதாச்சாரியர் ஸ்வாமியும், ஸ்ரீமான் உவே. வித்வான் காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமியும் இதற்குப் பரீக்ஷகர்களாக இருந்து, இப்பரீ க்ஷையில் முதல் வகுப்பில் தேறின [ஸ்ரீகாஞ்சி, வேதவேதாந்த வைஜயந்தி வித்யாலயோபாத்யாயர்களுள் ஒருவரான] ஸ்ரீ உவே. கோயில் கந்தாடை அண்ணன் ராமாநுஜாசாரியர்க்கு தங்கப்பதக்கம் பரிசளித்தார்கள். அவருருவப்படமும் இத்தன்சரிதையில் [பக்கம் 103, 105-களில்] காணலாம்.

148. சென்ன கேசவஸுப்ரபாதம்: மயிலை ஸ்ரீகேசவப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்திற் போலவே சென்னை கேசவப்பெருமாள் ஸன்னிதியிலும் தினப்படி ஸுப்ரபா தஸ்துதியின் அநுஸந்தானம் நடந்துவர வேண்டுமென்று விரும்பிய இந்த தேவஸ்தானாதிகாரிகளின் அபேக்ஷைக்கிணங்க இயற்றப்பட்டது. இதுவும் மூன்று வருஷகாலமாக இந்த தேவஸ்தானத்தில் விச்வரூபஸமயத்தில் நித்ய கைங்கர்ய பரர்களால் நித்யமநுஸந்தானம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதுவும் தேவநாகரி தெலுங்கு தமிழ்விபிகளில் அச்சேறியுள்ளது.

149. வாத்ஸல்யார்த்தப்ரகாசிகா : எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யகுணத்தில் குத்தீத வாதங்களைப் பண்ணி பங்கமடைந்தவர்கள் பலர். அவர்களுள் D. T. தாதா சாரியார் அவஸாநத்தில் நின்றவர். இவருடையவும், இவரைச்சார்ந்தவர் களுடையவும் ஸகலவிதமான துர்வாதங்களையும் வேரறக்களைந்து இருநூற் றுச் சொச்சம் ச்லோகங்களாக எழுதப்பட்ட நூலிது. ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவத் திற்போல் இதில் பூர்வசதகமென்றும் உத்தரசதகமென்றும் இரண்டு சதகங் கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பகவத் குணரஸிகர்களுக்கு இதுபோன்ற நூல் வேறில்லையென்று பலரும் புகழ் நின்றது இது. தேவநாகரலிபியிலும் தெலுங்குலிபியிலும்ச்சேறியுள்ளது. தமிழுரையும் தெலுங்குடையுமுண்டு.
150. வாத்ஸல்யார்த்தப்ரகாசிகாவிருதி : கீழ் 149 லக்கமுள்ள வாத்ஸல்யார்த்தப்ரகாசி காக்ரந்தம் ச்லோக ரூபமாகவிருப்பதனால் அதற்கு மிக வெளிய வடமொழி வசன நடையில் அமைந்த வியாக்கியானமிது. (தமிழுரை வேறு.)
151. திய்யஸூரிவைபவம் : ஆழ்வார்களின் வைபவத்தை வடமொழியிலுணர்த்தும் வசன நூல். (இது நான்கு பாஷைகளிலுமுண்டு.)
152. பூர்வாசார்யவைபவம் : ஸ்ரீமந் நாத முனிகள் முதலான பூர்வாசார்யர்களின் வைபவத்தை வடமொழியிலுணர்த்தும் வசன நூல். ஆளவந்தார் வைபவம் வரைக்குமே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. சேஷம் இனி முத்ரிதமாகும்.
153. தர்க்கசாஸ்த்ரஸ்வஸ்வம் : தர்க்க சாஸ்த்ரத்தின் கொள்கைகளை இருவர்ஸம்பா ஷணை ரூபமாக விளக்கியுள்ளது இதில்.
154. யாத்ராஸ்தோத்ரம்ருதம் : இத் தன்சரிதையிலேயே (பக்கம் 181-186-ல்) காண்க.
155. ஸதர்த்தஸமுச்சய : அனேக நற்பொருள்களை நிரம்பக்கொண்ட வடமொழி வசன நூல்.

ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதி முற்றிற்று.

கீழ்ப்பக்கம் 291, 292ல் விளக்கியுள்ளபடி 156 லக்கம் முதல் 163 லக்கம் வரையிலுள்ள ஹிந்தீ பாஷை நூல்களைப்பற்றியும், 164 லக்கம் முதல் 204 லக்கம் வரையிலுள்ள தெலுங்கு பாஷை நூல்களைப்பற்றியும் இங்கு விவரித்தெழுத அவசிய மில்லையென்று விடுத்து, இனித் தமிழ் நூற் பகுதியை ஆரம்பித்து விவரிக்கலாகிறது.

இனி தமிழ் நூற்பகுதி. அடியேனுடைய தமிழ் நூல்கள் பன்னிரண்டு துறைகளில் தோன்றியுள்ளனவென்று கீழே பக்கம் 281ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் துறைகளினடையே நூல்களை விவரிப்போமினி.

1. பூர்வாசாரியர்களின் பெருமை யுரைக்கும் நூல்கள்.

205. கூரத்தாழ்வான் வைபவம் : ஸம்பந்தாயத்திலிழந்து அடியேன் முதன் முதலாக எழுதிய தமிழ்நூல் இதுவேயாகும். என்னுடைய நண்பர்களிலொருவர் (சைவர்) 50 வருஷங்களுக்கு முன்பு பெரிய காஞ்சீபுரத்தில் அச்சுக்கூடம் வைத்தார். அவர் முதன் முதலாக என்னுடைய வொரு நூலை அச்சிட விரும்பி என்னிடம் வந்து இந்த விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, 'தாங்கள் அருமையானவொரு வசனநூல் எழுதித் தர வேணும்' என்று கோரினார். அன்று தைமீ ஹஸ்த நக்ஷத்திரமாயிருந்த படியாலே அன்று திருவ வதரித்த கூரத்தாழ்வானுடைய திவ்ய சரித்திரத்தை யெழுதித் தருவதாகச் சொல்லி 'இவ்வாசார்யர் சைவ கண்டனத்தில் தலை நின்றவர்; இவருடைய சரித்திரம் உங்களுக்கு ருசிக்குமோ?' என்றேன். அது கேட்ட அவர் 'உங்கள் கையினால் எது எழுதிக் கொடுத்தாலும் அதுவே எனக்குப் பரம சந்தோஷம்' என்றும் 'முதன்முதலாக உங்களுடைய திருவாக்கில் வந்தபடி அதையே எழுதித் தரவேணும்' என்றும் சொன்னார். அவருடைய விருப் பத்தை நிறைவேற்ற இதை யெழுதிக் கொடுத்தேன். அவரே குமரன் அச்சுக்கூடத் தலைவர். என்னைக்கொண்டு வான்மீகி ராமாயண வசன நூலை எழுதுவித்து அதை முதற் பதிப்புச் செய்வித்தவரும் இந்த நண்பரே யாவார். இந்த கூரத்தாழ்வான் வைபவத்தைப் பல நூல்களை யாராய்ச்சி செய்து மூன்று நாட்களிலெழுதிக் கொடுத்தேன். அவரும்மூன்றே நாளில் அச்சிட்டு முடித்தார். அந்தப்பதிப்பு இப்போதில்லை; பிறகு மிக வழகிய பதிப்பு அமைந்துள்ளது. இந்த நூலைப் படிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் "கண்ணீரைப் பெருகவிட்டுக் கொண்டே வாசித்தோம்" என்று சொல்லுவது வழக்கம்.
206. ஸ்ரீராமாநுஜர் வைபவம் : எம்பெருமானுடைய வைபவம் விரிவாகவும் தெளி வாகவும் எழுதப் பெற்ற நூல்து.
207. அனந்தாழ்வான் வைபவம் : எம்பெருமானுடைய திவ்ய நியமனத்தைச் சிரமேற் கொண்டு திருவேங்கட மலையில் அத்துத கைங்கர்யங்களைச் செய்தருளின திருமலை யனந்தாழ்வானுடைய திவ்ய சரிதை.
208. ஆழ்வார்கள் வைபவம் : ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரின் சரித்திரம் விரிவாகவும் தெளிவாகவு முள்ளது. ஆரூபிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தை யடி யொற்றி யெழுதியது.
209. வேதாந்த தேசிகன் வைபவம் : தேசிகனுடைய திவ்ய சரித்திரத்தைக் கூடியமட்டில் பிரமாணிகமாகப் பேசியிருக்கும் நூல் வேதாந்தாசார்ய விஜயமென்கிற ஆசார்ய சம்பூப்ரபந்தம். அதன்படி தேசிகன் வைபவத்தை இக்காலத் தவர்கள் எழுதுவதும் சொல்லுவதுமில்லை. ஸ்வேச்சையாகப் பல மாறுதல் களைச் செய்தும் இல்லாதவற்றைச் சேர்த்தும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

அன்னவர்களின் த்ருப்திக்காக நாமும் அவ்வாறே எழுதிய நூலிது. மேலே உதாஹரித்த ஆசார்ய சம்பூ ப்ரபந்தத்தில் கூறியுள்ள சரித்திரம் எத்தகைத்து? இத்யாதி விஷயங்கள் மேலே சில நூல்களைப் பற்றின விவரணங்களில் விசதமாகும்.

210. மணவாள மாமுனிகள் வைபவம் : யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவத்தையும், ஏறும்பியப் பாவின் சில ஸ்ரீஸூக்திகளையு மதுஸரித் தெழுதப்பட்டது.
211. அண்ணு வைபவம் : அஸ்மத் குல கூடஸ்தரான ப்ரதிவாதி பயங்கராசார்ய ருடைய திவ்ய சரித்திரம் ; பழைய ஏடுகளிலிருந்து ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது.
212. பூர்வாசார்யப்ரபாவம் : ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தொடங்கி மணவாள மாமுனிகளீராக ஸகலா சார்யர்களுடையவும் திவ்ய சரித்திரம்.

213. புரட்டாசித் திருவோண மலர் : இதன் முன்னுரை மட்டும் ஸம்க்ஷேபமாக இங்கு வெளியிடப்படுகின்றது ; அதைக்கொண்டே பல தத்துவங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியுமென்று. அந்த முன்னுரையாவது—

“நிகழும் நந்தனஸ்ர புரட்டாசித் திருவோணத் திருநாள் ஐகத் தேசிக சிகா மணியான நம் தூப்புல்வள்ளல் திருவவதரித்த நன்னுளாகையாலே அன்று உலகமெல்லாம் திரு நகூத்ரமஹோத்ஸவத்தை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடும். ஆசார்யனுடைய திவ்ய சரித்ர வைபவங்களையும் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி மேன்மைகளையும் பரிபூர்த்தியாகவும் யதார்த்தமாகவும் அநுபவிப்பதே முக்கியமான திருநகூத்ரமஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டமாதலால் அவ்விதமான அநுபவம் ஸகல தேசஸ்தர்களுக்கும் ஸமீதியாக வாய்க்கும்படி அடியேன் தொண்டு செய்ய முயல்கின்றேன். ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திவ்ய சரித்திரத்தைப் பலர் பல விதமாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். அநுநூறு ஆண்டுகட்கு முன்பு எழுந்தருளியிருந்த மஹாசார்யனுடைய சரித்திரத்தை நாம் நம் மனம் போனபடி எழுதி வெளியிடுவது தகாது. பழையவைகளும் பிராமாணிகங்களுமான சரித்திர நூல்களின் ஆதாரங் கொண்டே எழுதத்தரும். இதர ஆசாரியர்களின் நிந்தைகளைப்புகுத்தியும், இல்லாத வைபவங்களை அநாவச்யமாக ஏறிட்டும் எழுதப்படுகிற சரித்திர நூல்களால் பிராமாணிகவுலகம் உகப்படையாது. உகப்புக்கு எதிராக வெறுப்பையுமடையும். உதாரணமாக ஒரு விஷயம் காட்டுகிறேனின்கு. சென்ற 1944 ஆம் வருஷத்தில் வெளி வந்த தேசிகப் பிரபந்தவுரையில் தேசிகனுடைய சரித்திரம் (16 பக்கம்) அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சென்னை அட்வகேட் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள் எழுதியதாக வெளிவந்துள்ளது. ‘தேசிக வைபவம்’ என்று தலைப்புடைய தான அந்த சரித்திரத்தில் பல பொய்யான விஷயங்களும் இதர ஆசார்ய தூஷணைகளும் விசேஷமாகக் காணப்படுகின்றன வென்று அப்போதே ஒரு ஆராய்ச்சி நூல் வெளியிடப்பட்டு நாடெங்கும் பரவியுள்ளது. அதன் பெயர் ‘தேசிகப்ரபந்தவுரையாராய்ச்சி’ என்பது. அதை வாசித்தவர்கள் யாவரும் ஒருமிடறாகச் சொல்லிக்கொண்டதென்ன வென்றால், இவ்வளவு எளிதாக மறுப்பு ஏறும்படியான தேசிக சரித்திரத்தை மஹாவிவேகியான D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் ஒருகாலும் எழுதியிருக்கமாட்டார்; அவர் பெயரையிட்டு வேறு யாரேனும் எழுதியிருக்கலாம்; இப்படி பச்சையாக ஆசார்யாபசாரப் படுகுழியில் அவர் (D. R.) ஒரு நாளும் விழுந்திருக்க மாட்டார்—என்றே சொல்லிக் கொண்டார்கள். அது வாஸ்தவமே. அதில் பூருவாசாரியர்களை தூஷித்து எழுதியிருக்கும் வார்த்தைகள் பலபல; இப்போது இங்கு முக்கியமாக ஒன்றே எடுத்துக் காட்டுகும். அதில்,

“ஆரூயிரப்படிக்குப் பின் தோன்றிய பல வியாக்கியானங்களி லுள்ள தோஷங்களைக் கணிசித்து அவற்றையெல்லாம் களைந்து தேசிகனருளிச் செய்த எழுபத்தினாலாயிரம் கிரந்தங்கள் கொண்ட நிகம பரிமள மென்னும் ஓர் அழகியவியாக்கியானம் ஸ்வாமியால் தம்முமாரர்க்கு முன்பே கால சேஷ'மாக ப்ரவசனம் செய்யப்பட்டிருந்தது”

என்றெழுதப்பட்டுள்ள இவ்வொரு விஷயத்தை யெடுத்துக் கொள்வோம். ஆரூயிரப்படி யென்பது திருவாய்மொழிக்குத் திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானருளிச்செய்த வியாக்கியானம். இது மிகவும் சுருக்கமானது. இதற்குப் பின் தோன்றிய வியாக்கியானங்களாவன—நஞ்சீயரருளிய ஒன்பதினாயிரப் படியும், பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிய இருபத்து நாலாயிரப் படியும், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையருளிய ஈடுமுப்பத்தாறுயிரப்படியும், வாதி கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயரருளிய பன்னீராயிரப்படியுமாம். இவை தவிர வேறு ஒரு வியாக்கியானமும் தேசிகன் காலத்திற்குமுன் தோன்றியதில்லை. ஒன்பதினாயிரப்படி முதலிய அந்த நான்கு வியாக்கியானங்களிலும் தோஷங்கள் இருந்ததாகவும் அவற்றை தேசிகன் கண்டு மனம் நொந்ததாகவும் அந்த தோஷங்களை யெல்லாம் களைவதற்காக அவர் நிகமபரிமளமென்கிற விஸ்தார வியாக்கியானம் வெகு அழகாக இட்டதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிகமபரிமளம் இப்போது உள்ளதோ வென்று கேட்டால், ஐயோ! அன்றைக்கே அது அந்தர்த்தானமாய் விட்டதே! யென்று கண்ணீர்மழை பெருக்குகிறார். அது எப்படியாவது போகட்டும். ஒன்பதினாயிரப்படி முதலிய நான்கு வியாக்கியானங்களில் தோஷங்களிருப்பதாக எழுதுகிறவர் ஆரூயிரப் படியையும் அந்த நான்கு வியாக்கியானங்களையும் நன்கு ஸேவித்தவராக இருத்தல் வேண்டும். ஒன்றிலும் ஓரகூரத்தையும் பாராதவரும் பார்க்கவில்லாத வருமான ஒருவர், தம்முடைய ஸம்பிரதாயத்தில் அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானங்கள் இல்லையே யென்கிற வருத்தத்தினாலும் இதரஸம்பிரதாய ஆசார்யர்களைப் பழிக்க வேணுமென்கிற பாரிப்பினாலுமே மேலே காட்டிய விதமாக எழுதி அஸஹ்யாபசாரப் படுகுழியில் விழுந்திருக்கிறாரென்பது கையிலங்கு நெல்விக்கனி. உண்மையில், இவர் சுத்தஸம்பிரதாய மென்று அபிமானித்திருக்கின்ற வொரு நூதன ஸம்பிரதாயத்திற்கு ஆரூயிரப்படியோமற்ற வியாக்கியானங்களோ எல்லாம் வாசியற விருத்தமானதே. இதில் ஸந்தேஹஸேசமு மில்லை. மற்ற வியாக்கியானங்களிற் காட்டிலும் ஆரூயிரப்படியே முந்தற முன்னம் இவர்களுக்கு விலக்காகத்தக்க தென்பதும் சிலாவிதம்.

உண்மை இப்படியிருக்க, ஆரூயிரப்படியில் மஹார்த்தங்கள் கண்டுவிட்டதாகக் காட்டிக்கொண்டு, இதர வியாக்கியானங்களை துஷ்டங்களென்று பழிப்பது மஹத்தான ஸாஹஸம். வியாக்கியானங்கள் நிற்க; வியாக்கியேயங்களான [மூலமான] திவ்யப்ரபந்தங்களே இவர் கொண்ட ஸம்பிரதாயத்திற்கு நேர் முரணாயிருக்கும்போது வியாக்கியானத்தில் அனுகூலமாக ஓரகூரமாகிலும் காண அவகாசமேது? மூலத்திற்கு விருத்தமாக ஆரூயிரப்படி எங்ஙனே அமையுமென்று ஆராய அசக்தரல்லரே இவர். விஷயங்களை யெடுத்துக் கொண்டு அலசியலசி ஆராய்ச்சி செய்யும் சிரமத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலல்லவோ ‘ஆரூயிரப்படியில் நமக்குள்ள அனுகூலமென்ன? இதர வியாக்கியானங்களில் நமக்குள்ள பிரதிகூலமென்ன? என்பதைப் பகுத்துணரமுடியும். ஈடு முதலான வியாக்கியானங்களில் தோஷமிருப்பதாக தேசிகன் திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தால் அந்த தோஷம் ஆரூயிரப்படியிலுமிருப்பதாகவே திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கவேணு மென்பது திண்ணம். இவ்விஷயம் திருவாய் மொழியின் ஸகல வியாக்கியானங்களையும் தேசிகனுடைய ஸகல ஸ்ரீஸூக்திகளையும் கரதலா

மலகமாகக் கண்டவர்களுக்கே எளிதாகும். இவை யொன்றிலும் அந்வய மில்லாதவரும் ஏதோசில ஸ்தோத்ரங்களில் கண்ணீரைச் சொரியுமவருமான ஒருவர் உலகமெல்லாம் கொண்டாட நின்ற ஸதாசார்ய வியாக்கியானங்களை தோஷமுடையனவாகப் பழிப்பதும் ககநாரவிந்த சசச்ருங்காதி ஸ்வேஹாதர மான வொரு வியாக்கியானத்தை அழகிய வியாக்கியான மென்பதும் வினா வொரு அபிமானத்தின் கருத்யமா மத்தனையன்றே.

பக்திகனிந்த நெஞ்சுடையவரென்றும் கூடியவரையில் ப்ராமாணிக ரென்றும் சொல்ல நிற்கிற இவர் (D. R.) அபசாரபஹுளமும் அஸமஞ்ஜஸமு மான அந்த சரித்திரப்பகுதியை எழுதியிருக்க மாட்டாரென்றே மஹான்களின் முடிபு. ஆனால் 1944 ஆம் வருஷத்தில் தேசிகப்ரபந்தவுரையில் சேர்த்து வெளி யிடப்பட்டதாய், பிறகு பலமுகமான கண்டனங்களையும் அடைந்ததான அந்த சரித்திரம் மறுபடியும் 1948 ஆம் வருஷத்தில் ஸர்வதாரி புரட்டாசித் திரு வோண வெளியீடாக இரண்டாம் பதிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதிலும் இவருடைய கையொப்பம் பன் முறையும் காண்பதால் இவ்வபசாரம் இவர்க்கு மனஸ் பூர்த்தியாகவே நேர்ந்த தென்று நினைக்கலாகிறது. இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தின் செயலுக்கு ஆட்படாதாரு முளரோ? * அநுநாபத் உபரமாத் ப்ராயச் சித்தோந்முகத்வத : தத்நூனாச் சாபராதாஸ் ஸர்வே ந்யந்தி பாத : * என்ற அற்புத மான வசனத்தை ஸ்ரீ தேசிகரஹஸ்யங்களிற் கண்டிருப்பரேயிவர். அதனைப் புந : புந : ஆவர்த்தனஞ் செய்து தூய்மை பெறுவதே இவர்க்குப் பாங்காகும். இங்கு வக்தவ்ய சேஷமெல்லாம் மேலே விரிவாகச் சொல்லுவோம். இதரா சார்ய தூஷணைகளும் பொய்யுரைகளும் கலசாத ஸ்ரீ தேசிக சரித்திரம் இப் புரட்டாசித் திருவோண மலரிற் காண்க. ஓர் முக்கியமான குறிப்பு ;—இதில் வேதாந்த தேசிகர்வைபவத்திற்கு அடுத்தபடியாக வெளியிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு வியாஸமும் இவருடைய பொய்யுரைகளைக் களைந்து யதார்த்தத்தை நன்கு ஸ்தாபிப்பனவாதலால் உண்மையான தேசிக பக்தர்கள் இப் புத்தகம் முழுவதையும் பலகால் வாசித்துப் பரிசீலனைபண்ணவேணும். (இப்புரட்டாசித் திருவோணமலர் தேசிகபக்தர்களுக்கு கிதி போன்றது.)”

214. ஐப்பசித் திருமுலமலர் : இதற்கு ‘ஐகதப்யுதயைக மூலம்’ என்கிற மறுபெயரு முண்டு. இந்நூலில் மிகப் பெரிய விஷயங்கள் பதினான்கு அடங்கியுள்ளன.

இதன் முன்னுரையை மட்டும் இங்குச் சுருக்கி வெளியிடுகின்றேன்.

“வணங்குந் துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிதற்பால் பிணங்குஞ் சமயம் பலபலவாக்கி” என்பது (திருவிருத்தத்தில்) நம்மாழ்வாரருளிச் செய்யல். அதன் படி உலகில் பல்வேறு சமயங்கள் தோன்றி நிற்கக் காணுகின்றோம். ஸகல மதங்களினுள்ளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதம் மிகச் சிறந்ததென்று மெய்யடியார் களின் கொள்கை. அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தினுள் பல உட்பிரிவினைகள் இருந்தாலும் அவை எல்லாம் ஆழ்வாருடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் ஸ்ரீஸூக்திகளையே நிதியாகக்கொண்டிருக்க வேண்டியவைகளாதலால் அவற் றுள் பரஸ்பரம் இகழ்ச்சி காட்டுவது உற்றதன்று. அவரவர்கள் தங்கள் தங் கள் ஸம்பிரதாயங்களில் அன்பும் ஆதரவும்கொண்டிருப்பது ப்ரார்த்தமேயாகும். சில ஸமயங்களில் பிறமதங்களை நிந்திக்க நேர்ந்தாலுங்கூட, நலிந்தா ந்யாயத் தையே பெரியார்கள் கருதுவார்கள். அந்த நியாயத்தின் கருத்தாவது—ஒரு விஷ யத்தில் நிந்தை ஏற்பட்டாலும் அங்கு நிந்தையில் நோக்கென்பதில்லை; உத்தே ச்யமானதொன்றின் உயர்த்தியைக் கூறுவதிலேயே நோக்கம் என்பதாம். இதற்கு உதாஹரணமாக ஒன்று காட்டுவோம்; ஆசாரியர் பெரியாழ்வா ருடைய ஸ்ரீஸூக்திக்கு வியாக்கியானம் செய்தருளப் புகுமிடத்து அவ்வாழ் வாரைப் போரப்பொலியப் புகழ்ந்து பேசுவதோடு நில்லாமல் மற்றையாழ்வார்

களைக் குறைத்துப் பேசுவதையும் காணுகின்றோம். இதனால் அவர்களை நிர்த்தப்பதாக ஆகாது. ப்ரக்ருதத்தில் உத்தேச்யரான வொருவருடையபுகழ்ச்சியிலேயே அது விச்ரந்தமாகும். இதுவே *நவநிரந்தா நியாயத்தின் கொள்கை. தம்முடைய ஸம்பிரதாயத்தின் மேன்மையையும் தத்துவங்களையும் விளங்கக் காட்டினைப்பவர்கள் இதர ஸம்பிரதாயங்களைப் பற்றின இகழ்ச்சியுரையை அணுவளவும் நெஞ்சிலும் நினைக்கக்கூடாது. ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யர்களின் ஸம்பிரதாயத்திற்கே தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயமென்று பெயர். ச்ருதிகள் பஞ்சராத்ர ஸம்விறிதைகள் ஸ்மிருதிகள் இதிறாஸ புராணங்கள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்கள் என்று பலவகைப்பட்ட ப்ரமாணங்களுள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்களான திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கே அதிகரித்த ப்ரமாணய முள்ளதென்று கொள்பவர்களே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்க ளென்பார். அன்னவர்களையே இக்காரணம் பற்றியே தென்னாசார்யர்களென்பது. தென்கலையாகிய தமிழ் வேதத்தில் ஊற்றமுள்ள ஆசார்யர்கள் தென்னாசார்யர்க ளென்றபடி. இவர்களுடைய ஸம்பிரதாயம் ஆழ்வார்களாலும் ஸ்ரீமத் நாதமுனிகள் தொடங்கி மணவாளமா முனிகளிருக்கவுள்ள ஆசாரியர்களாலும் சேமிக்கப் பட்டதாகும். விசேஷித்துப் பிள்ளை லோகாசார்யரும் மணவாள மாமுனிகளும் இந்த ஸம்பிரதாயத்திற்கு விஜயத்வஜம் போன்றவர்கள். இவ்விரண்டு திருநாமங்களும் திருவாவதாரம் செய்தருளாதிருந்தால் இவ்வுலகம் இருள்மயமாகவே யிருந்திருக்கும்.

நமது ஆசார்ய கோஷ்டியில் ஸ்ரீ ராமாநுஜர் ஒருவரே க்ருபாமாத்ர ப்ரஸம்பாசார்யர் என்ற பட்டத்தை முதன்மையாகப் பெற்றவராயிருந்தும் அவர் ஸம்பிரதாய ரஹஸ்யார்த்த விவரணமாக ஒரு க்ரந்தமும் அருளிச் செய்தார். ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களின் அர்த்தங்களை விவரிக்க மூன்று நூல்களை அருளிச் செய்தவவர் ரஹஸ்யார்த்த விவரணமாக ஒரு சிறு நூலாவது அருளிச் செய்திருக்கலாம்; இன்னுமொரு திருக்கோலம் பூண்டு [அதாவது—மணவாள மாமுனிகளாக அவதரித்து] அப்போது அருளிச்செய்ய வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யிருந்தமையாலே ஸ்ரீ ராமாநுஜரான அந்த அவதாரத் தன்னிலே ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஏடுபடுத்தாமே சென்றனர். ஸ்ரீ பாஷ்யம் தோபாஷ்யம் முதலிய திவ்ய க்ரந்தங்களில் ஸம்பிரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்களும் ஆங்காங்குச் சேமிக்கப்பட்டே யிருக்கின்றனவானாலும் அவற்றைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டித் தாராத குறை குறையே. அக்குறைதீர ஸர்வஜ்ஞ ஸார்வபௌமரான பிள்ளைலோகாசார்யர் முதன் முதலாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மண்டலிக்கு மஹோபகாரம் செய்தருளினார். லோகாசார்ய ரென்கிற திருநாமம் இவர்க்கே தகும். இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தின் அகவிருளை அறவே யொழிக்க வல்ல திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளைத் தேனும் பாலும் நெய்யுங் கன்னலும்முதுமாக அளித்தருளினவர் இம்மஹாசார்யர். இவருடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைப் புகழ்வதா? பரமகாருணிகத்வத்தைப் புகழ்வதா? பரம ப்ராமாணிகத்வத்தைப் புகழ்வதா? என்றால் ஒவ்வொன்றும் நெஞ்சால் நினைப்பாரிடே ஒரு அர்த்தத் திலும் ஆக்ரஹயின்றிக்கே ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தமான அர்த்தங்களையே அழகுபட அமைத்திருக்கும்புதம் இவருடைய க்ரந்தங்களுக்கே அஸாதாரணச் செல்வமாயிருக்கும். இவர் அருளிச்செய்த நூல்கள் 'அஷ்டாதச ரஹஸ்யம்' என்று ஸூப்ரஸித்தமாயிருக்கும். அந்தப் பதினெட்டு ரஹஸ்ய க்ரந்தங்க ளுள் ஸ்ரீவசநபூஷணம், தத்வத்ரயம், முமுக்ஷுப்படி என்ற மூன்று ரஹஸ்ய நூல்கள் மிகச் சிறந்து முக்கியமாக விளங்கும். இவருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த ஆசார்ய ஹ்ருதய மென்னும் ரஹஸ்யமுஞ் சேர்ந்து நான்கு ரஹஸ்ய க்ரந்தங்கள் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்திற்கு மூலாதாரமாக விளங்குகின்றன. இந்த நான்கு க்ரந்தங் களுக்கும் மிகச்சிறந்த வியாக்கியானத்தை அருளிச்செய்தவர் மணவாள மா

முனிகள். இவர்க்கு “விசதவாக் சிகாமணி” என்றொரு பிருதம் வழங்குவருகின்றது. இதனை முதல் முதலாக அளித்த மஹாதுபாவர் ஆரோ அறிகின்றிலோம். மருமமறிந்து அளித்த அந்த விருது இவ்வாசார்ய சிகாமணி யொருவர்க்கேதான் ஏற்குமென்னத் தட்டில்லை. நீறுபூத்த நெருப்பு என்ன நின்ற இவ்வாசிரியரின் திருவாக்குப்போல் இவ்வுலகில் இதுகாறும் கண்ட தில்லை யென்றால் இனிமேலா காணப்போகிறோம். மாமுனிகளின் திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் திருவுள்ளமும் ஸத்வகுணமொன்றே வடிவெடுத்ததா யிருந்த தென்பது அவருடைய திருவாக்குகளில் அக்ஷரந்தோறும் புலப்படா நின்றது. ஸகலசாஸ்த்ர ஸாரார்த்தங்களையும் வெகு அழகாகத் திருவுள்ளத்திலே அடக்கிக் கொண்டு நாட்டி அலர்ந்தாற்போலே ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ஏற்றக் குறை வின்றி அமைத்திருக்கிற அழகு என்னே! என்னே!! என்று உள்ளம் குழை கின்றதத்தனை. விமர்ச சக்தி, நிருபண கைபுண்யம் என்றிங்ஙனே சொல்லும் படியான திறமையெல்லாம் மிக வியக்கும்படியான முறையில் மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியான ஸ்ரீ ஸூக்திகளிலேதான் அமைந்துள்ளது. பல சொல்லி என்? ஸாரமாக வொன்று சொல்லித் தலைக்கட்டுகின்றேன். *அப்திர் லங்கித ஏவ வாநரபடை: கிந்த்வஸ்ய கம்பீரதாம் ஆபாதாளநிமக்நபீவரததுர் ஜாநாதி மந்தாசல: * என்று முராரி என்கிற ஒரு மஹாகவி சொல்லுகிறார். வானரவீரர்கள் கடலைக் கடந்து அப்பால் சென்றுவிட்டார்களெனினும் கடலின் ஆழத்தை அவர்கள் சிறிதும் அறிய கில்லார்கள்; கடலினுள்ளே பாதாளம் வரையில் அமிழ்ந்து கிடந்த மந்தரமலைக்கன்றோ அந்த ஆழம் தெரியும்—என்பது இந்த ச்லோ கத்தின் கருத்து. ஜஞாதாக்களென்று பேர்படைத்த மற்றவர்களெல்லாரும் வானர முதலிகளின் ஸ்தானத்திலேயாய் மணவாள மாமுனிகளொருவரே மந்தர மலையின் ஸ்தானத்திலே எண்ணக்கூடியவராக உள்ளார். ஆசார்யர் என்கிற சொல்லுக்கு மாமுனிகளொருவரே இலக்காமவர் என்றும், ஸூக்தி, ஸ்ரீ ஸூக்தி, திவ்ய ஸூக்தி, திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்தி என்றிங்ஙனே சொல்லும் சொற்களெல்லாம் மாமுனிகளின் திருவாக்கையேதான் இலக்காகக் கொள்ளத் தக்கவை யென்றும் நிஷ்பக்ஷபாதர்களின் ஸித்தாந்தம்.

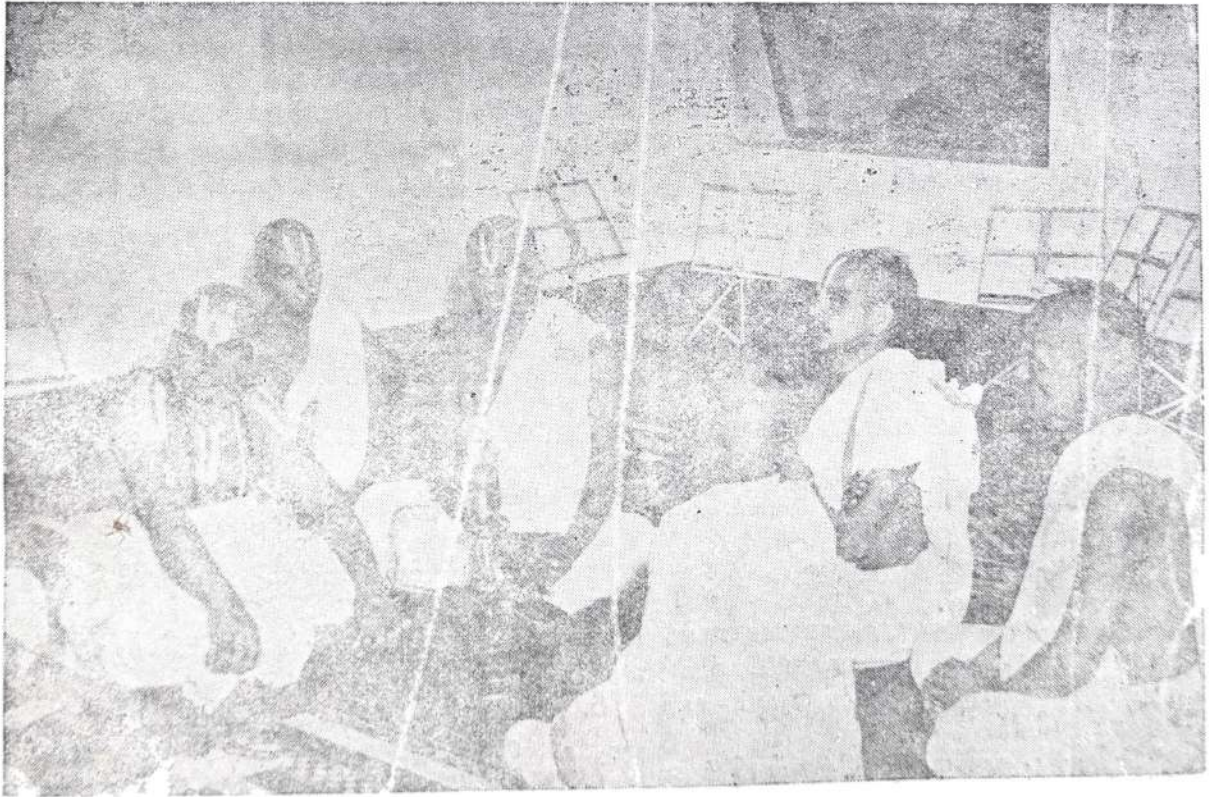
இப்பரமாசார்யருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் நாமறியவேண்டிய ஸகலார்த் தங்களும் தெள்ளமுதெனக் கிடக்கின்றன. கடலில் நவமணிகளும் உள்ளன வெனினும் விரகர் எடுத்துக் கொடுத்தாலன்றி அநுபவிக்க இயலாதவாறு போல, இவ்வர்த்த விசேஷங்களையும் எடுத்துக்காட்டியே அநுபவிப்பிக்க வேண்டி யிருத்தலால், தென்னாசார்ய ஸம்பந்தாயத்தின் அரிய பெரிய ஆழ் பொருள்களை எளிதிலுணர விரும்புவார்க்குப் பாங்காக இம்மலர் வெளியிடப் படுகின்றது. உயர்ந்த க்ரந்தங்களிலே காலக்ஷேபம் பண்ணிப் பலகால் பெரி யார்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய நற்பொருள்களை எளிதி லுணர உபாய முண்டோ? என்று கேட்குங்காலமிது. லௌகிக உத்தியோ கங்கள் வியாபாரங்கள் முதலானவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தும் ஆஸ்திக்யம் குன்றும் விருந்து இப்படிப்பட்ட நல்விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேணுமென்னும் ருசியுடையார் பலர் இருப்பதால் அன்னவர்களின் கோரிக்கைக்கு இணங் சியும் இம்மலர் வெளியிடப்படுகின்றது. மணவாள மாமுனிகளின் திவ்ய சரித் திரம் முன்னாக ஸகலார்த்தவிசேஷங்களும் அடைவே இதில்வெளியிடப்பட்டன.

215. வாதிபீகர விஜயம். அஸ்மத்குல கூடஸ்தருடைய வைபவத்தில் சில விசிகித் தைகளைக் கிளப்பின ஆந்தராளிகர்களின் பிரசுரங்களுக்கு மறுப் புரைக்கும் முகத்தால் தத்வார்த்தங்களை யுணர்த்தின நூல்கள் பல; அவற்றுள் இது தலையானது. மற்றவற்றைப்பற்றி மேலே விவரணம் வரும்.
216. அன்னுஷில் கால நிர்ணயம்: பெ. 215. வாதிபீகர விஜயத்திற்கு சேஷபூதமிது.

1951ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் புது டில்லியில் பிரீஸ் மந்திரத்தில் கனம் (மினிஸ்டர்) முன்ஷி அவர்களோடு ஸம்பாஷணை.

Srivatsam

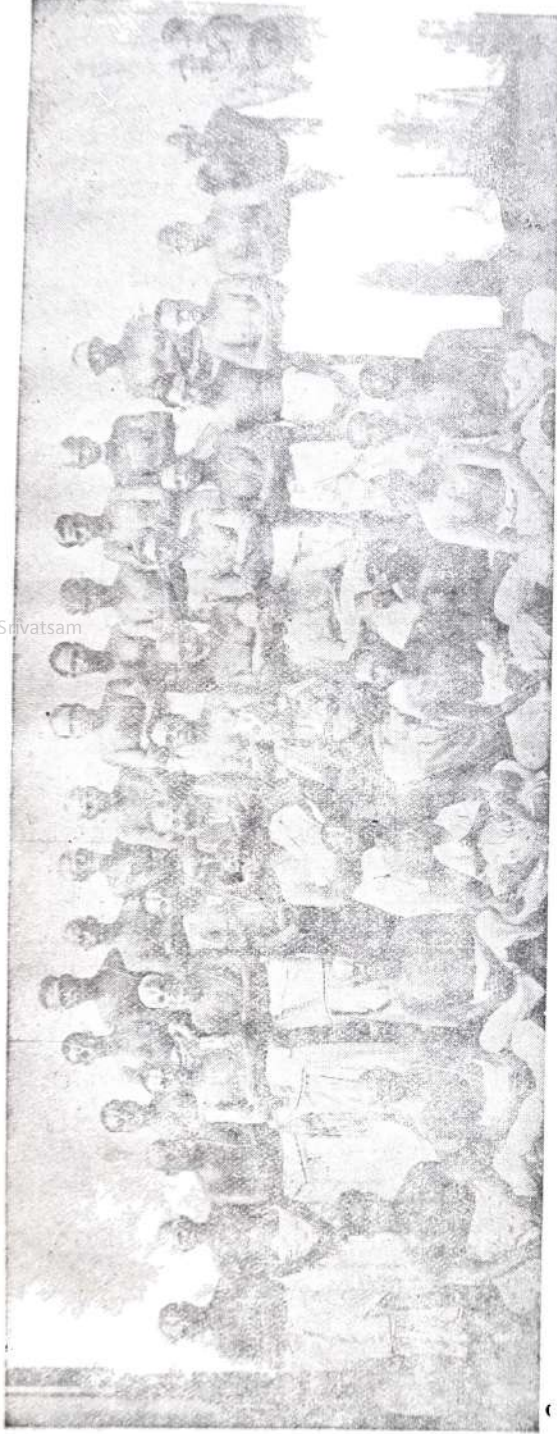
டில்லிமாநகரில் ரிகார்டிங் ஆபீஸில் வேதபாராயண ஸஹஸ்ரநாமபாராயணத்தினை ரிகார்ட் செய்யும் ஸமயம்.

2. இதிஹாஸபுராண சரித்திர விளக்கநூல்கள்

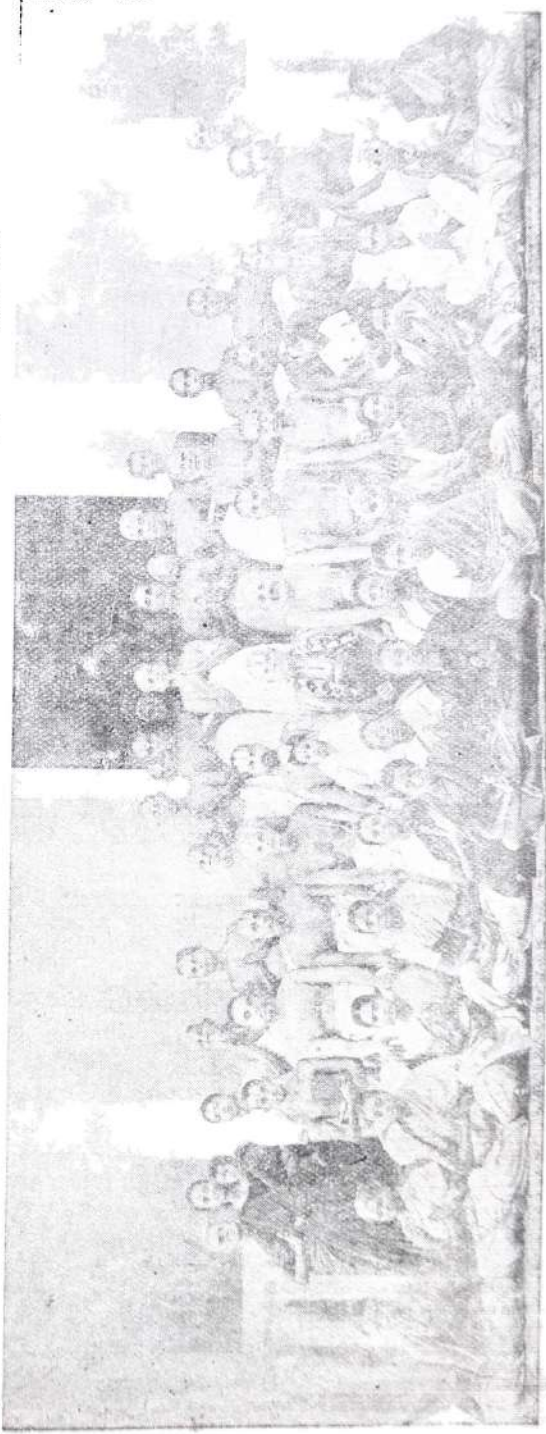
217. அந்திகிரிவைபவம்: ஹஸ்திகிரி மாஹாத்மியமென்கிற புராண நூலைத்தழுவி யெழுதப்பட்ட காஞ்சி ஹஸ்திகிரியின் வைபவம், தேவப் பெருமாளவதரித்த வரலாறு, தேவப்பெருமானை நான்குயுகங்களில் நால்வர் ஆராதித்த வரலாறு முதலியன இதில் விரிவாகவுள்ள. இதுவே வடமொழியிலு மெழுதப்பட்டது. லக்கம் 1 காண்க.
218. திவ்யப்ரபந்தபகவத்கதாந்ருதம்: நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தங்களில் ஆழ்வார்க ளதுபவித்த பகவத் கதைகள் யாவற்றையும் விவரித்திருப்பது. 'பகவத் கதையமுதம்' என்கிற பெயரால் முதற்பதிப்பு வெளிவந்திருந்தது. இரண்டாம் பதிப்பு இப்பெயரால் வெளிவந்துள்ளது.
219. ஸ்ரீராமாயணஸாரம்: வால்மீகி ராமாயண கதையை ஸம்க்ஷேபமாகவும் ஸாரமாக வும் எழுதப்பெற்றது இது.
220. வான்மீகிராமாயணவசனம்: ஸ்ரீராமாயணத்தை உத்தரகாண்ட முட்பட மொழி பெயர்த்த வசனநூல். மூலத்தில் வர்ணனையாகவுள்ளவைமட்டும் இதில் விடப்பட்டன.
221. அபூர்வராமாயணம்: ஸ்ரீராமாயணத்தின் ஆரம்பத்தில் வான்மீகி பகவானால் நாரதமஹர்ஷியை நோக்கி * கோ ந்வஸ்யிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கச்ச வீர்யவாந் * இத்யாதியால் பதினாறுதிருக்குணங்களைச் சொல்லி ப்ரச் னம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அந்தத் திருக்குணங்களை மிகவிரிவாக விவரிக்கும் முகத்தால் ஸ்ரீராம திவ்ய சரித்திரங்களை யெல்லாம் வெகு இனி மையாக அதுபவிக்கத் தோன்றிய நூலிது. ஐகன் மோகினி பத்திரிகை யில் மாதந்தோறும் பகுதியாக வெளிவந்து தனிப்புத்தகமாக வரித்தமானது.
222. நரஸிம்ஹாவதாரசரிதம்: கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டத்தில் விபீஷணுழ்வான் இராவணனுக்கு உபதேசிப்பதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இரணியன் வதைப் படலத்தின் கதாஸாரம். வடமொழி சிறிதும் கலவாத தென்மொழி நூல்.

3. உபந்யாஸகர்களுக்கு உதவியான உபந்யாஸநூல்கள்

223. ஸ்ரீராமாநுஜபூஷணம்: எம்பெருமானுடைய பெருமைகளைப்பற்றின ஏழு உபந் யாஸங்கள் கொண்டது. அவ்வுபந்யாஸங்களாவன:—
1. * சங்கரபாக்கரப் பாசுரவிவரணம்.	5. யதிராஜஸப்ததியும் எம்பெருமானு
2. ஸ்ரீராமாநுஜன் திருநாமவைபவம்.	ரும்.
3. "ராஜஹம்ஸம் - ப்ருங்கராஜம்-யதி ராஜநீடே"	6. மார்கழி நீராட்டமும் எம்பெருமானு
4. * பெரும்பூதார் மாமுனிக்குப் பின்ன னுள் வாமுழியே.	ரும்.
	7. எம்பெருமானும் திருக்கோட்டி யும்.

1955 ஆம் வருஷத்தில் மாசி மாதத்தில் நடந்த மலைநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரையில்
ஏரணுகுளத்தில் நிகழ்ந்த புருஷஸூக்தேதாபர்யாஸ கோஷ்டியின் ஒருபகுதி

அதே யாத்திரையில் திருவனந்தபுரத்தில் கோஷ்டி

224. பக்தாங்குதம் : நாற்பது உபந்யாஸங்கள் கொண்டதிது. அவையாவன :—

ஆழ்வாரருளிச்செயற் பெருமை
முதலாழ்வார்களைப்பற்றின
விசேஷார்த்தம்
மதுரகவிகளின் குணநுபவம்
திருமழிசைப்பிரான் குணநுபவம்
எம்பார் குணநுபவம்
கூரத்தாழ்வான் குணநுபவம்
திருக்கச்சிநம்பியாறுவார்த்தை
விவரணம்
பட்டர் குணநுபவம்.
நஞ்சியர் குணநுபவம்
ஆளவந்தார் பெருமையநுபவம்
ஆண்டாள் பெருமையநுபவம்
பிள்ளை லோகாசார்யரும்
மணவாள மாமுனிகளும்
ஆசார்யஹ்ருதயப் பெருமையநுபவம்
ஸ்ரீ மந்நாதமுனிகளின் ஆச்ரமவிசாரம்
முன்னோர்களும் நாமும்
Sr¹ "ஏழே கடுக்காய்"
ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் ஆராய்ச்சி
(ஸஹபோஜநவிஷயம்)
ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம் பிரதாயத்தில்
முக்கியமாக அறியவேண்டியவை
வேதாந்த தேசிகவைபவாநுபவம்
பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தி விமர்சம்
ஸம்ஸ்ப்ருசந்நாஸநம் செளரே :

தென்மொழியும் வடமொழியும்
கஜேந்திர மோகூதம்
நாஸ்திகனும் ஆஸ்திகனானது
ஒரு விநோதப் பேச்சு (ஐந்தாறு ரூ.
நானாறு ரூ. முந்தாறு ரூ. இரு
நாறு ரூ. நூறு ரூபாய்)
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் விரோத பரிஹாரம்
[*வநவாஸோமஹோதய :—ராஜ்யாத்
ப்ரம்சோவ நேவாஸ : *]
ஆசார்ய ஸூக்தி விசேஷம்
[*ஸ்திதேரவிந்தே*]
ததிபாண்டன் பெற்றபேறு
ஸ்ரீ ராமாயண விசேஷம்—'திருவடி
நாமம்'
அஷ்டவித புஷ்பங்கள்
பரதனும் குகனும்
பகழிகளில் விசாரம் [அன்னம் சாதகம்
சகோரம் அன்றில் அசுணமா]
அர்ச்சாவதாரமஹிமை
இதிஹாஸபுராணங்களின் நிலைமை
ஸ்தலபுராணங்களின் விமர்சம்
நம்மவர்களின் படிப்பு முறை
அமரகோசம்
மடாதிபதிகளும் தர்மபரிபாலனங்களும்
எம்பெருமானார் வைபவாநுபவம்
நம்பிள்ளைவைபவாநுபவம் ஆக 40.

225. பன்னிருதிங்களநுபவம் : பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் அவதரித்த ஆழ்வாரா
சாரியர்களின் விசேஷங்களை விரிவாக விளக்குவது.

அப்பன்னிரண்டு மாத விஷயங்களின் அட்டவணை.

1. ஐப்பசி மாதம்

முதலாழ்வார்கள்
பிள்ளைலோகாசாரியர்
மணவாள மாமுனிகள்

2. கார்த்திகை மாதம்

திருமங்கையாழ்வார்
திருப்பாணாழ்வார்
அருளாளப் பெருமானெம்
பெருமானார்
நம்பிள்ளை

3. மார்ச்சி மாதம்

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
திருவத்யயநோத்ஸவ வரலாறு

4. தை மாதம்

திருமழிசைப்பிரான்
எம்பார்
கூரத்தாழ்வான்

5. மாசி மாதம்

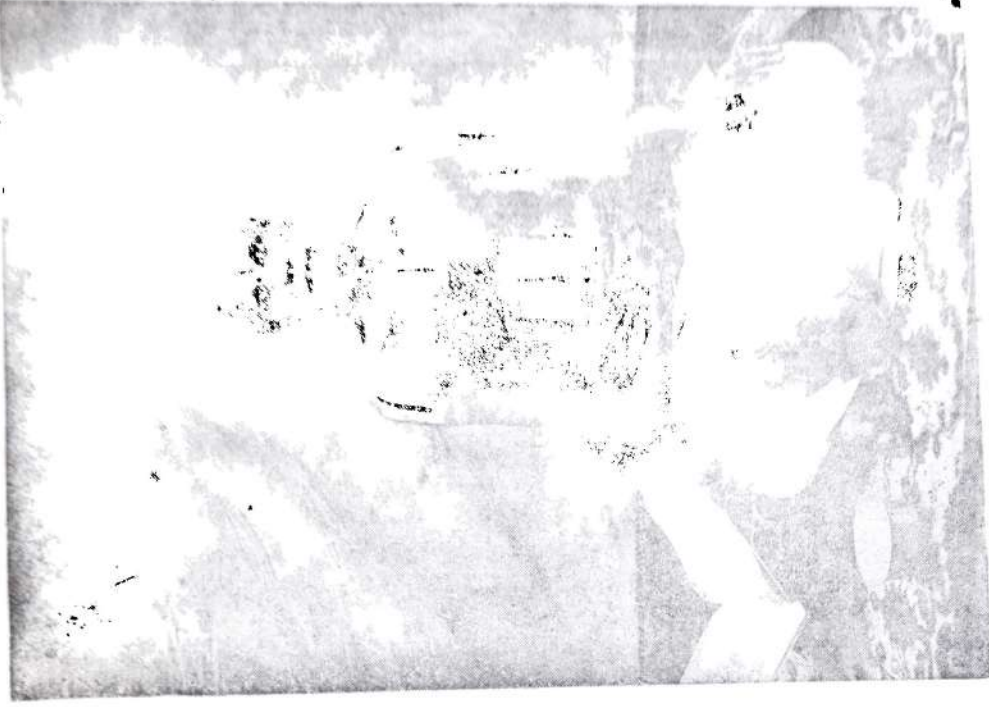
குலசேகராழ்வார்
திருக்கச்சிநம்பியாறுவார்த்தை

6. பங்குனி மாதம்

நஞ்சியர்
ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யப்பெருமை
ஸ்ரீஸூக்தபாஷ்யபரிசீலனம்
பெரியபிராட்டியார் பெருமை
கத்யத்ரயத்தின் பெருமை

**புனித பரமஹம்ஸேத்யாதி (வர்த்தமான) புனிதமான மாமலை
ஸ்வாமி 1955-ஆம் வருஷத்தில் திருவல்லிக்கேணியில்
எழுந்தருளியிருந்த காலத்து புனிதவாமி திருமுன்பே
உபந்யாஸகோஷ்டி.**

**புனித விஸ்வபுத்தூரில் உபயவேதாந்த ப்ரவாக
ப்ரவிணராக எழுந்தருளியிருந்த வித்வான்.
விஞ்சிமூர். சோலைமலை யாசார்யஸ்வாமி
(வைகுண்டவாஸி).**

பன்னிருதிங்களனுபவத்தின் தொடர்ச்சி

7. சித்திரை மாதம்

மதுரகவிகள்
எம்பெருமானார்
எம்பெருமானார்தரிசனம்
எம்பெருமானானும்கேதாபாஷ்யமும்
எம்பெருமானானும் ஸ்ரீ பாஷ்யமும்
முதலியாண்டான்
அனந்தாழ்வான்
ஸ்ரீ ராமநவமியநுபவம்
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஒரு விசே
ஷார்த்தம் [மமைவதுஷ்கருதம்]
விபீஷண சரணுகதி
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஒரு சிறிய
சங்காபரிஹாரம்
அபூர்வமான ஸ்ரீ ராமாயணக் கதை
யொன்று [கூனியின் கதை]

8. வைகாசி மாதம்

நம்மாழ்வார்
நம்மாழ்வாரும் எம்பெருமானாரும்
நம்மாழ்வார்க்குப்பிரட்டியோடொப்பு

பட்டர் = நம்பெருமாள் திருமஞ்சன
மும் பட்டர்நடுபாடும்

9. ஆனி மாதம்

ஆனிமாத ஆராய்ச்சி
பெரியாழ்வார்
வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை
ஸ்ரீராமாயணச்சுலோகவிசேஷார்த்தம்.
காசினி வேந்தா? காய்சினவேந்தா?

10. ஆடி மாதம்

ஆண்டாளர்
ஆளவந்தார்

11. ஆவணி மாதம்

கண்ணபிரான்
பெரியவாச்சான்பிள்ளை.
வியாக்கியானங்களைப்பற்றின ஓர்
ஆராய்ச்சி

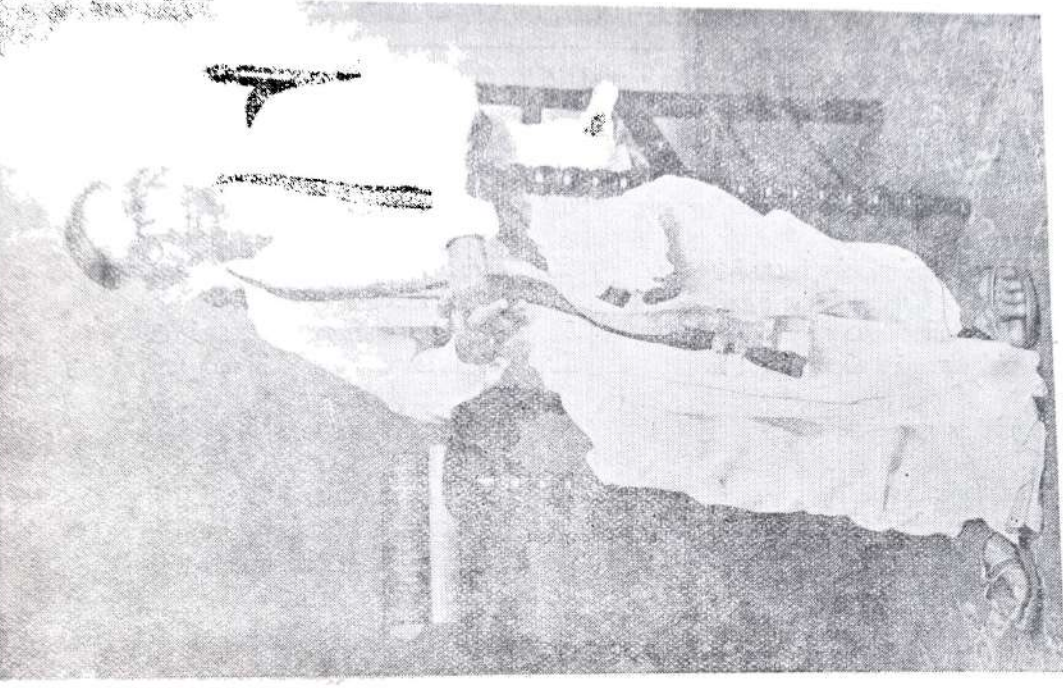
12. புரட்டாசி மாதம்

வேதாந்த தேசிகன்

226. அறுபத்திரண்டு உபந்யாஸமாலை : அடியேனுடைய அறுபத்திரண்டாவது வருஷ
பூர்த்திக்கு நினைவு மலராக வெளியிடப்பட்டவிதில் 62 உபந்யாஸங்களுள்ளன.

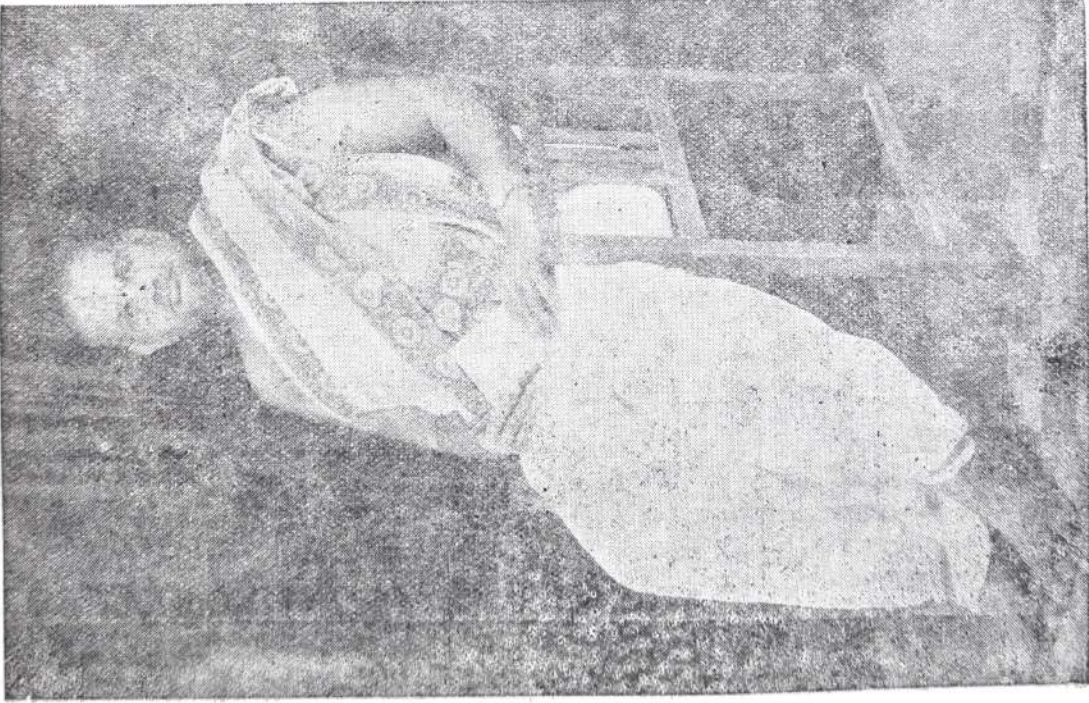
(அவ்வறுபத்திரண்டு உபந்யாஸங்களின் அட்டவணை)

1. எம்பெருமானார் தரிசனத்தில்
ஸர்வமும் ஸத்யம்
2. சாஸ்த்ரார்த்த தத்த்வஸமந்வயம்
3. எம்பெருமானாரும் திவ்யப்ரபந்தமும்
4. திவ்யப்ரபந்த மொழிபெயர்ப்பு
5. தமிழ்மொழி மரியாதை
6. வடமொழி மரியாதை
7. ஆண்டாளும் மங்கைமன்னனும்
8. நம்மாழ்வார் தூது
9. ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஓரபூர்வவிஷயம்
10. ஒரு நல்வார்த்தை விமர்சம்
11. ஸ்ரீராம ஸீதாவயோ விமர்சம்
12. விபீஷணசரணுகதிவிசேஷங்கள்
13. கண்ணனும் ராதையும்
14. நர்தாஸமுத்ரஸம்வாதம்
15. திவ்யதேச நாமத்திருத்தங்கள்
16. “நன்று செய்தாரென்பர்
போலும்”
17. கேதாபாஷ்யப்பொருள் விசேஷம்
18. தற்காலஸ்திதி
19. நல்வார்த்தையொன்று [உத்தமாதி
காரி லக்ஷணம்]
20. எம்பெருமானுடைய திவ்ய
ஸூக்தியொன்று [அந்த குண
ஸாகரம்]
21. லோகவ்யவஹார சிக்ஷா
22. திருவாய்மொழியை யடியொற்றி
உடையவர் பணித்தது
[ஸ்வாதீநத்ரிவித...]
23. ஸம்ப்ரதாய ஸங்கேதவிவரணம்
24. பகவத் ராமாநுஜ ஸூக்தி வைல
க்ஷணயம்
25. யசோதை-கோபிகள்-கண்ணன்
26. மிகண்டுகளின் கோளாறுகள்
27. அபத்தங்களில் ஒரு ஆச்சரியம்
28. எம்பெருமானாரும் எம்பாரும்
29. பெரியாழ்வானுடைய அநுபவம்
30. கீர்ட மகுட ரூடாவதம்ஸ்திவ்ய
ஸூக்தி விசேஷம்
31. இராமாநுச நூற்றந்தாதி விமர்சம்

ஸ்ரீமான். K. S. S. ராமசுஜம்
(கல்கட்டா.)

Srivatsam

ஸ்ரீமான். உலே. தமிழ்ப்பண்டிதர் (வானமாமலை)
V. S. தேரத்தரி ஐயங்கார்

(அறுபத்திரண்டு உபந்யாஸ மாலைகள்
தொடர்ச்சி)

32. பஞ்சாம்ருதம்
33. விசிஷ்டாத்வைதிகளுக்குமோகக்ஷ-
மாவது என்ன?
34. மதுஸூதநப்ரபந்நர் யார்?
35. முமுக்ஷு-ப்படியின் ஏற்றம்
36. சதுர்தச வித்யாபாரங்கதத்வம்
37. “ப்ராப்தாவும் ப்ராபகனும்
ப்ராப்திக்கு உகப்பானுமவனே”
38. பகவத்க்ருதஜ்ஞதை
39. எம்பெருமானோடு பழக்கம்
40. ஸ்ரீபாகவத விமர்சம்
41. பொறுமையின் பெருமை
42. வடநாட்டினரின் பாதசாரம்
43. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின்பாஹ்ய
லக்ஷணவச்யகதை
44. பெரியாழ்வார்திருவாக்கில்சங்கா
ஸமாதானம்

45. தேவப்பெருமாள்வைசாகோத்
ஸவ வாஹனக்ரமங்கள்
46. நம் ஆசாரியர்களின் திருநாவீறு.
47. கூரத்தாழ்வான் தனியன் பெருமை
48. ஆழ்வானுடைய உக்திசாதூர்யம்
49. “துஷ்யந்திச ரமந்திச”
50. ஆழ்வானுடைய நல்வார்த்தை
யொன்று
51. ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு நக்ஷத்ரம்
52. ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஒரு விசாரம்
53. பந்ததசையும் முக்திதசையும்
54. பக்தியின் தத்துவம்
55. மேகமும் ஆசாரியர்களும்
56. சங்கராசார்யோக்தி பரிசீலனம்
57. மதியினால் விதியை வெல்லலாம்
58. பகவான் எங்குள்ளான்?
59. கண்ணபிரானும் குசேலமுனியும்
60. கண்ணனும் விதரனும்
61. கோவிந்த ராஜீயம்
62. கீதாபாஷ்யம்-தாத்பர்யசந்திரிகா.

227. எம்பெருமானாறுபத்திரண்டு: எம்பெருமானாரைப்பற்றி அறுபத்திரண்டு விசேஷங்க
ளுரைத்தல். இதுவும் அடியேனுடைய 62-ஆம் வருஷபூர்த்தி நினைவுமலர்.

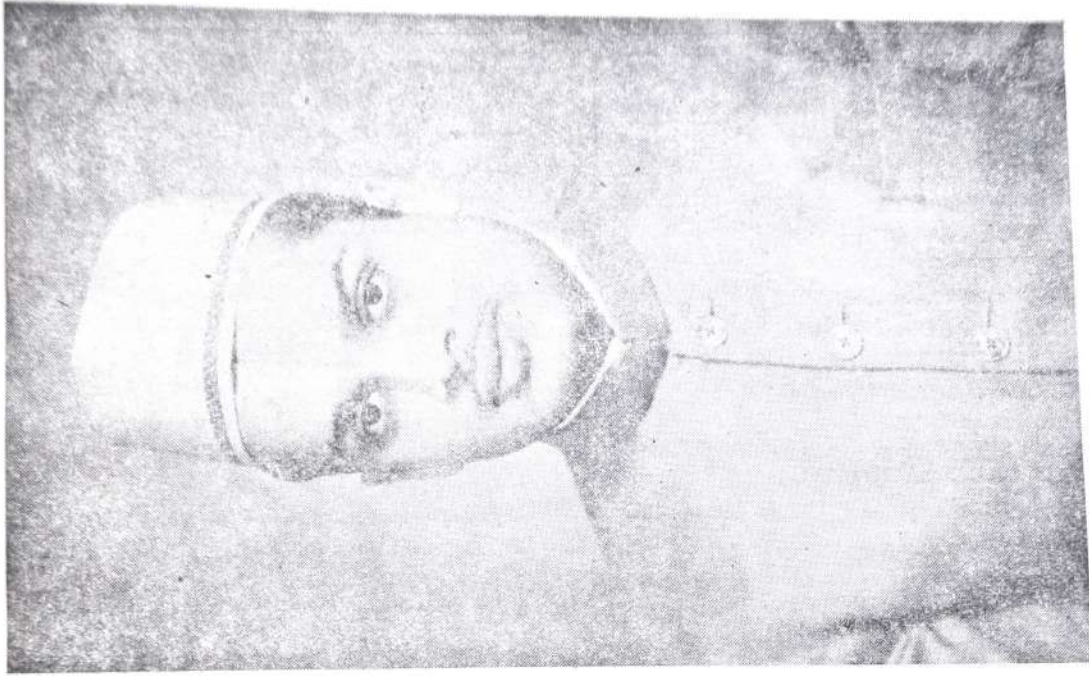
228. சாரீரமீமாம்ஸையறுபத்திரண்டு: ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு மூலமாகிய ப்ரஹ்மஸூத்ரா
மென்கிற சாரீரமீமாம்ஸையப்பற்றின 62 வார்த்தாமாலை. இதுவுமடியே
னுடைய 62-ஆம் வருஷபூர்த்திக்கு நினைவுமலராக வெளியிடப்பட்டது.

229. பகவத்கீதையறுபத்திரண்டு: கீதை பதினெட்டு அத்யாயங்களின் விசேஷங்களை
யெல்லாம் அறுபத்திரண்டு பாராக்களில் விவரித்தது. இதை பகவத்கீதா
ஸாரமென்றும் சொல்லலாம். இதுவும் அடியேனுடைய 62-ஆம் வருஷ
பூர்த்திக்காக வெளியிட்டது.

230. அறுபத்துமூன்றுஉபந்யாஸமாலை: அடியேனுடைய அறுபத்துமூன்றாவது வருஷ
பூர்த்திக்கு நினைவுமலராக வெளியிடப்பட்டது. இதில் வெவ்வேறு விலகூண
விஷயங்களைப்பற்றின 63 உபந்யாஸங்களுள்ளன. அவையாவன:—

- 1 எது சாஸ்த்ரார்த்தம்
- 2 அசித்ஸம்பந்தம் அநாதியா?
- 3 ஏததுக்தம் பவதி
- 4 பணத்திற்குப் பங்காளிகள்
(5 to 10 ஜீவாத்ம பரமாத்ம
விவாஹம்)
- 5 ஜீவாத்மக்குமுந்தையின் மாதா
பிதாக்கள்
- 6 ஜீவாத்மக்குமுந்தையின் வளர்ச்சி
- 7 ஜீவாத்ம விவாஹம்

- 8 ஜீவாத்மவது பிறந்தகத்தில்
வாழ்வது
- 9 ஜீவாத்மமணட்டி புக்கக்கு
செல்லுதல்
- 10 பர்த்ருபோகமும் பரமாத்ம
போகமும்
- 11 பஞ்சகாலபராயணர்கள்
- 12 தசரதரின் ஸத்யவாதித்வம்
- 13 செல்வநம்பி
- 14 சீதக்கடலுள்ளமுதன்னதேவகி

ஸ்ரீமான். ராஜா. ப்ருந்தாவன்லால் பீதி.
ஹைதராபாத்.

Son of RAJA GOVARDHANLAL PITTIE

Srivatsam

ஸ்ரீயுத. ரேட்டி ராஜா கோவர்த்தனலால் பீதி.
ஹைதராபாத்.

Son of (Late) RAJA BAHADUR BANSILAL PITTIE

(அறுபத்துமூன்று உபந்யாஸமாலையின் தொட்டர்ச்சி)

- 15 ஆழ்வார்களின் மஹோபகாரம்
- 16 ஆசார்யர்களின் மஹோபகாரம்
- 17 கப்யாஸச்ருதியின் பொருள்
- 18 கப்யாஸச்ருதியுமாழ்வாரருளிச் செயல்களும்
- 19 பெரியாழ்வாரும் பரகாலனும்
- 20 கேள்விகளின் கருத்து
- 21 ஸௌபரியின்கதைச் சுருக்கம்
- 22 பக்தி ப்ரதாநமா? ஆசாரம் ப்ரதாநமா?
- 23 எம்பெருமானாரும் யாதவப்ரகாசரும்
- 24 வேதமே பரமப்ரமாணம்
- 25 வேதத்தின் அபௌருஷேயத்வம்
- 26 வேதத்தின் நித்யத்வம்
- 27 வேதத்தின் நிர்தோஷத்வம்
- 28 ஈச்வரனும் வேதகர்த்தாவல்லன்
- 29 நோற்றநோன்பின் விசேஷார்த்தம்
- 30 கண்ணபிரானனுபவம்
- 31 ஸ்ரீஸூக்தியுண்மைப்பொருள்
- 32 ஈச்வரன் சாஸ்திரைகவேத்யன்
- 33 உலகப்போக்கு—ப்ரபத்தியின் உபாயத்வ பூர்வபக்தம்
- 34 ப்ரபத்தியதுபாயத்வவித்தாந்தம்
- 35 ப்ரபத்தியின் அதுபாயத்வ ப்ரதிஷ்டாபநம்
- 36 நம்மாழ்வார் பெருமை
- 37 அந்யாபதேசஸ்வாபதேச சப்தங்களின் பொருத்தம்
- 38 தேவப்பெருமானுடைய திவ்ய ப்ரபந்த வ்யாமோஹம்

- 39 பாகவத சேஷத்வம்
- 40 திருமந்த்ரமும் பாகவதசேஷத்வமும்
- 41 கடகமன்று, கர்க்கடம்
- 42 கீதையின் தொடக்கத்தைப்பற்றி விமர்சனம்
- 43 கீதாசாஸ்த்ரம் தொடங்கினதைப் பற்றின் தெளிவு
- 44 ஸீதாபிராட்டியின் நல்வார்த்தை
- 45 வைஷ்ணவரென்பது யாரை?
- 46 வேதங்கள் அனந்தங்கள்
- 47 ஸ்ரீராமாயண விசேஷார்த்தம்
- 48 திருவாய்மொழியின் தசாவதாரம்
- 49 ரோமசமஹர்ஷியின் சரிதை
- 50 மாரீசனுக்கு மதிப்பு
- 51 மஹாகவிச்சீலோகங்கள் மூன்று
- 52 நம் ஆசாரியர்களின் இரண்டு நல் வார்த்தைகள்
- 53 வித்வான்கள் உகக்கும் ஹாஸ்ய கதையொன்று
- 54 ஆண்டாள் திருநாமமும் பெண்ணைப் பெயரும்
- 55 உத்தர ஸ்ரீராமாயண விசாரம்
- 56 மண்ணுளென்னைப் பெற்றால்
- 57 பிராட்டியின் புருஷகாரம் வேண்டியதே
- 58 மஹாபலி வாமந ஸம்வாதம்
- 59 தவறான ஐதிஹ்யமொன்று
- 60 தெய்வச்செயலின் சிறப்பு
- 61 தென்னத்தியூரர்கழலினைக்கீழ்ப் பூண்டவன்பாளனிராமானுசன்
- 62 எந்த வடிவு சிறந்தது?
- 63 திருப்பாவையும் திருக்கோயிலும்.

231. சக்ரவர்த்திதிருமகனறுபத்துநான்கு : அடியேனுடைய அறுபத்துநான்காவது வருஷ பூர்த்திக்கு நினைவுமலராக 'அறுபத்துநான்கு விருந்துகள் மூன்று' என்கிற புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. அதில் முதல் விருந்து இது. இதில் ஸ்ரீராம பிரானுடைய திருக்குணங்களை அறுபத்துநான்கு வார்த்தைகளினால் அற்புதமாக அறுபதித்திருக்கிறது. அந்த 64 வார்த்தைகளாவன :—

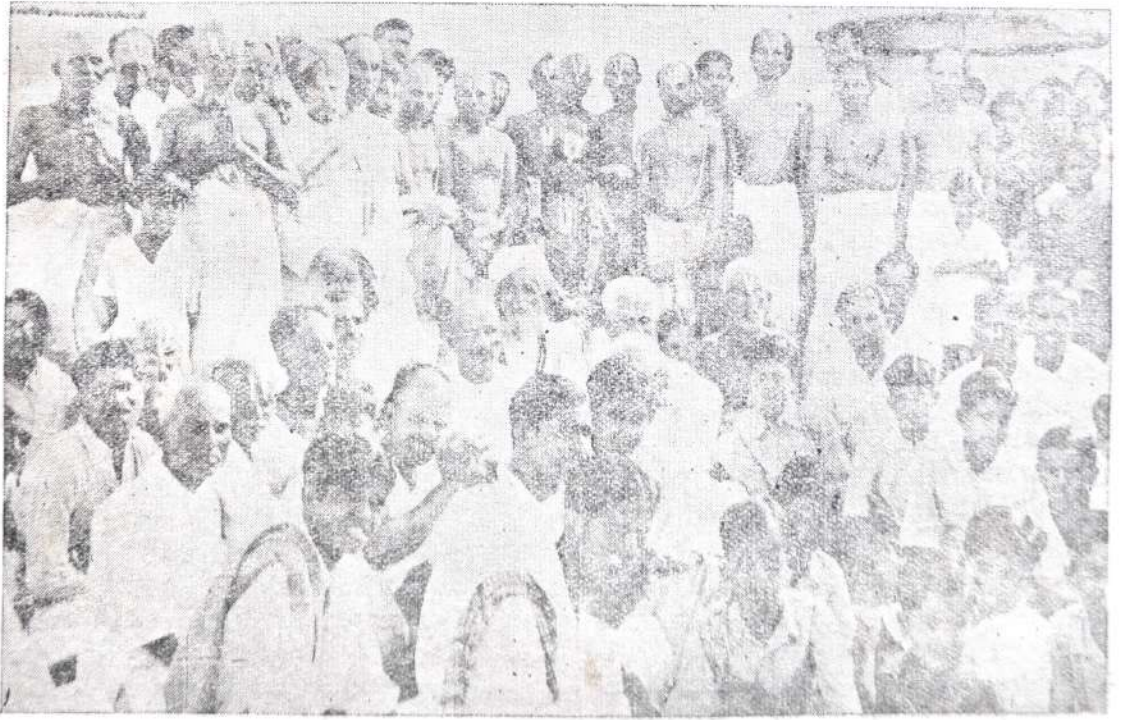
1. செளர்யம், வீர்யம், பராக்ரமம் என்பவற்றின் விவரணமும் இராவணன் மதித்த ராமவிக்ரமமும்.
2. மூலபலவதத்தினன்று இராமன் காட்டின வாசாமகோசர வீரம்
3. மஹாவீரனை இராமன் இராவணனை வதைக்கத் தாமதித்ததேன்

4. அஸஹாய சூரரான பெருமானுக்கு ராவணவதம் அவலீலையென்பது.
- 5,6. இராவணன் அபிமுகுகவேணுமென்று பெருமாள் ஆசைப்பட்டிருந்ததை *மரணந்தாநிவைராணிச் சீலோகார்த்த விவரணத்தினால் மூதலித்தது.

Srivatsam

1949௭ஸ் பதரிகாச்ரம யாத்திரையில் கோஷ்டி

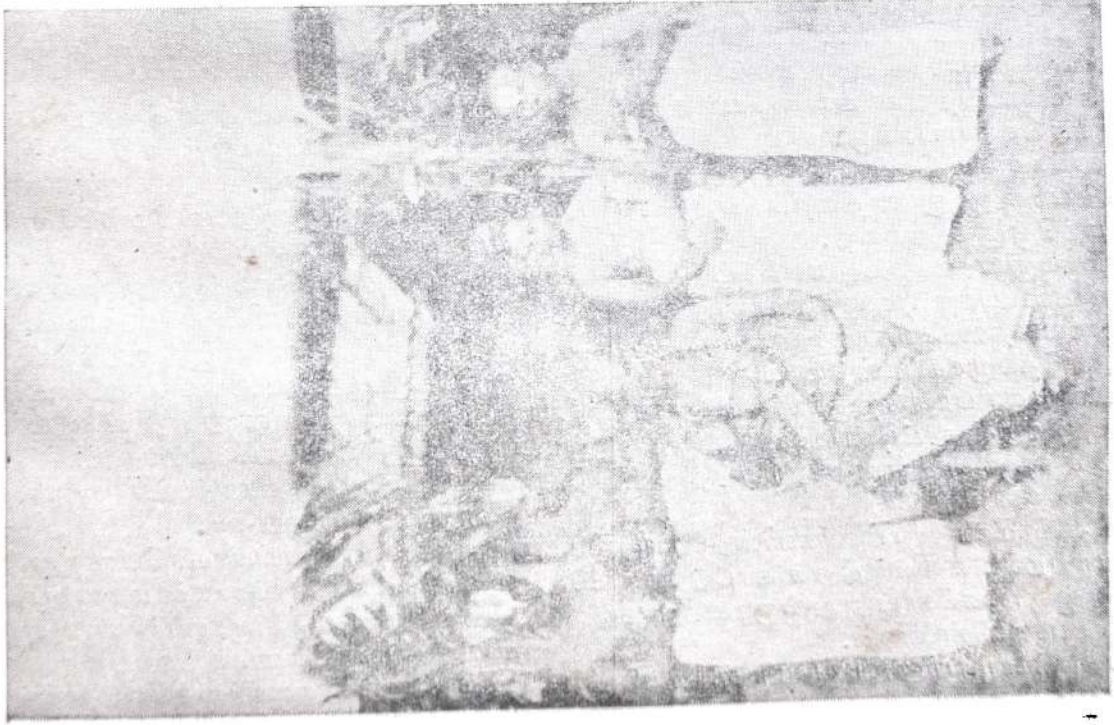
மேட்டுப்பாளையம் ஸமீபம் (அல்லது) காரைமடை ஸமீபம் தேவனுபுரத்தில்
2-6-57ல் நடந்த திருப்பரதிஷ்டை ஸமயத்தில் உபந்யாஸ கோஷ்டி.

(சக்ரவர்த்தி திருமகனுபத்துநான்கின் தொடர்ச்சி)

7. அப்ரதிஷேதத்தையேஎம்பெருமான் நம்மிடத்து எதிர்பார்த்திருக்கிறான்.
8. 'இன்றுபோய் நாளைவா' என்று விடுத்தபெருமாளுடையதிருவுள்ளம்
9. *விஷயே தே மஹாராஜ* இத்யாதிஸுமந்த்ரவசனத்தின்படி அசேதனப் பொருள்களையும் விகாரப்படுத்துகையாகிற வீர்யகுணம்
10. இராமபிரானைக் காருணிகனென்றதும் அதன் கருத்தும்.
11. இராமனுடைய காருணிகத்வத்தை அயோத்யாவாஸி ஜனங்கள் தசரதமன்னவனிடத்து விளக்கியது.
12. காருணிகத்வத்தின் உண்மைப் பொருளை நிலை நாட்டுதல்.
13. அதில் பிறர்கூறும் ஆக்ஷேபங்களைக் களைந் தொழித்தல்.
14. வாலியை வதைத்தபிறகு பெருமாள் காட்டிய கருணை.
15. பிராட்டியின் சேர்க்கையினாலேயே பெருமாள் ரக்ஷகராகிறு ரென்பது.
16. பிராட்டி கூடியிராமையினாலேயே தாடகாவதமாயிற்றென்பது.
17. விராதவதமும் பிராட்டியின் அருகில் நடைபெறவில்லை யென்பது.
18. கரதுஷ்ணதிவதம் மாரீசவதம்போல பிராட்டியின் முன்னிலையில் நடைபெறவில்லை யென்பது.
19. தாடகையை வதஞ்செய்ததுபோல் சூர்ப்பணகையையும் வதம்செய்யாது அங்கபங்கத்தோடு விட்டது பிராட்டி அருகேயிருந்தமையால்.
20. பிராட்டி அருகிலில்லாமையினாலேயே வாலி வதைக்கப்பட்டான்.
21. பிராட்டியின் ஸன்னிதியாலே காகம் தலைபெற்ற செய்தியின் விவரணம்.
22. காகாஸுரவ்ருத்தாந்தத்தில் பாத்மபுராணப்ரக்ரியையையும் ஸ்ரீராமாயணப்ரக்ரியையையும் விளக்குதல்.
23. காகம் செய்த சரணுகதியின் மர்மம்.
24. பிராட்டி அருகிலில்லாமையினாலேயே ராவணன் முடிந்தானென்று ப்ரக்ருதவிஷயத்தை நிகழித்தல்.
25. ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஸௌசீல்ய குணத்தையனுபவிக்க இழிதல்;

அவதாரம் செய்ததே சீலகுணகாரியமென்றது.

26. அவதாரம் என்கிற சொல்லின் பொருளை விவரிக்கும் முகத்தால் சீலகுணத்தைக் காட்டுவது.
27. குஹப்பெருமாளுடைய அன்பின் பெருமையும் அவனிடத்திலே காட்டிய சீலகுணத்தின் சிறப்பும்.
- 28,29. குஹனோடு தோழமை கொண்டதைப்பற்றின ஆராய்ச்சி. (இதில் குறை நினைப்பார்க்குத் தெளிவுபிறப்பித்தல்.)
30. சபரியின் சிறப்பைப்பற்றின ஆராய்ச்சியின் தொடக்கம்.
- 31,32. பெருமாள் குஹனிடத்து உணவை ஸ்வீகரியாதது பற்றிய தத்துவ முணர்த்தல்.
- 33,34. கூரத்தாழ்வானும் பிள்ளை லோகாசார்யரும் காட்டின மஹாகுணம்
35. ஸ்ரீராமபிரானுடைய க்ருதஜ்ஞதா குணத்தின் ப்ரஸ்தாவம்.
36. ஸுக்ரீவ விபீஷணர்களிடத்தில் இராமன்காட்டியருளின திருவருள்
- 37,38. தவணை கடந்த ஸுக்ரீவனைப் பெருமாள் நிக்ரஹிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றியதின் மருமம்.
39. ஜ்ஞாதஸுக்ருதம், அஜ்ஞாதஸுக்ருதம் என்கிற ஸுக்ருதவிபாகம்,
40. அவ்விரண்டு ஸுக்ருதங்களைப் பற்றின விவரணம்.
41. அஜ்ஞாத ஸுக்ருதத்தைப்பற்றின விரிவான விவரணம்.
- 42,47. யாத்ருச்சிகம், ப்ராஸங்கிகம், ஆநுஷங்கிகம் என்னும் அஜ்ஞாத ஸுக்ருதங்களை உதாஹரணங்களுடன் நன்கு நிரூபித்தல்.
- 48,50. ஸ்ரீராமனுடைய க்ருதஜ்ஞதா குணத்தை நிகழித்தல்.
51. ஸ்ரீராகவனுடைய ஸத்யவாதித்வ ப்ரஸ்தாவத்தில் ஸத்யமாவது இன்னதென்று விவரித்தல்.
52. அதை கோபாஷ்ய - தாத்பர்ய சந்த்ரிகா ஸூக்திகளினால் விளக்குதல்.
53. வீதஹவ்யோபாக்க்யான விவரண முகத்தினால் ஸத்யத்தின் ஸ்வரூபத்தை சிஷித்தல்.

தேனாபுரமென்கிற தேவராஜபுரத்தில் அந்தரங்க
பகதர்களுடன் சிறு கோஷ்டி 2-6-1977.

பரோடா ஸம்ஸ்தானத்தில் வெகு காலம் திவான்பதவியை
அடைந்திருந்தவரும் இப்போதும் உயர்ந்த பதவியில்
வாழ்பவருமான ஸ்ரீமத். V. T. க்ருஷ்ணமாசாரியாவர்கள்

(சக்ரவர்த்திதிருமுக அறுபத்து நான்கின் தொடர்ச்சி)

54. இராமனுடைய ஸத்யவாதித்வத்தை அவன் றன்னுடைய திருவாக்கு கொண்டே நிரூபித்தல்.

55. ப்ராஸங்கிகமாக தசரதனுடைய ஸத்யவாதித்வத்தைப் பற்றி.

56. தசரதனுக்கும் ததிபாண்டனுக்கு முள்ள நெடுவாசியை நிரூபித்தல்.

57. “ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி” என்கிற வசனத்தைப் பற்றி.

232. அறுபத்து நான்கு நன்மொழிமாலைகள் : கீழ் நெ. 231ல் தெரிவித்த அறுபத்து நான்கு விருந்துகள் மூன்றில் இரண்டாவது விருந்து இது. பல சுவைகள் பொருந்திய உணவுப்பொருள்களையுண்ணக் குதூஹலிப்பதுபோலப் பலரஸங்கள் மலிந்த விலகூண விஷயங்களை யநுபவிக்கக் குதூஹலமுள்ளவர்களுக்கு இது சிறந்த விருந்து. இதிலுள்ள அறுபத்து நான்கு விஷயங்களாவன :—

1. எம்பெருமானுக்கு நாம் வழிபாடுகள் செய்வது நம்ஸ்வரூபம் நிறம்பெற.

2. எம்பெருமானோடு நாம் விவாதப் படாமலிருப்பதே பெரிய பணிவிடை.

2. அதைப்பற்றி மதுமஹர்ஷியின் வசனம்.

4. அதைப்பற்றியே கூரத்தாழ்வானுடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி விவரணம்.

5. பட்டருடைய *த்வம்மேஹம்மே* சலோகப்ரஸ்தாவம்.

6. ஸம்பந்தபூணர்ச்சியினாலாகும் நன்மையைப்பற்றின கதை யொன்று.

7. அக்காலையைப் ப்ரக்ருத விஷயத்திலே ஸங்கமனம் செய்தல்.

8. ஸம்பந்த ஜஞானத்தைப் பற்றின மற்றொரு சிறுகதை.

8. எம்பெருமானுக்கும் நமக்கும் நவவிதஸம்பந்த முள்ளவாறு கூறல்.

10,18. நவவிதஸம்பந்தங்களை விவரித்தல்.

19. அர்த்தபஞ்சகப்ரஸ்தாவம்.

20. ஸக்ஷ்மண பரத சத்ருக்நர்கள் அனுஷ்டித்துக் காட்டினவை.

21. சேஷத்வ பாரதந்திரிய விமர்சனம்.

22,24. ஸக்ஷ்மண பரதர்களின் பரிமாற்றங்களை விவரித்துக் காட்டுதல்.

25. ஆஜ்ஞா கைங்கர்ய அநுஜ்ஞா கைங்கரியங்களின் வண்ணம்.

26. சத்ருக்நாழ்வானுடைய நிஷ்டையின் சிறப்பு.

58. நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைப்பட்டருடைய இதிறாஸமொன்று.

59,61. ஸ்ரீ ராமனுடைய ஸத்யவாதித்வத்தில்குறை சங்கித்து விரிவான ஸமாதானங் கூறுதல்.

62. ஆச்ரித ரக்ஷணத்தில் இராமனுடைய திடமான உறுதி.

63,64. ஆரண்யகாண்டத்தில் மஹர்ஷிகளுக்கும், யுத்தகாண்டத்தில் விபீஷணுழ்வானுக்கும் அபயமளித்த சரிதைகளை விரிவாக நிரூபித்தல்.

27. அந்தநிஷ்டையின் அருமை பெருமைகள்.

28. பாகவத சேஷத்வத்தின், சீர்மையை நிகமித்தல்.

29. ஸ்ரீ ராமாயண புருஷர்கள் நால்வரின் அனுஷ்டானங்களைத் தொகுத்தல்.

30. கைங்கரியத்தின் வகைகளும் அவற்றுள் உத்தமம் இன்னதென்பதும்.

31. காயிக கைங்கர்யமே சிறந்த தென்பதை இளையபெருமானுடைய அனுட்டானத்தினால் முதலித்தல்.

32. பரஸ்வரூபஜ்ஞானமின்னதென்பது.

33. எம்பெருமானுடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார நிரூபணம்.

34. ஸதா பகவத் குணநுபவமே நமக்குப் ப்ராப்தமென்பது பற்றி.

35. குணநுபவத்திற்கென்றே அமைந்த திவ்யப்ரபந்தங்களின் ப்ரஸ்தாவம்.

36. ஸ்தோத்ரரத் ப்ராஷ்ய ஸ்ரீ ஸூக்தியினால்தேறிய திவ்யப்ரபந்தமஹிமை.

37. யதிராஜஸப்தி ஸூக்தியினால்தேறிய திவ்யப்ரபந்தப்ரபாவம்.

38. த்ரமி டோப நிஷத்தாத்பர்ய ரத்னாவளி காட்டிய மஹிமை.

39. அம்ருதாஸ்வாதினிப்பாகுரமொன்று.

40. ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமத்தைப் பற்றி நவீன ஆராய்ச்சியாளர்களது விமர்சனங்களின் ஹேயதை.

41. ஆழ்வார்களின் காலத்தைப் பற்றின விசாரம் அவசிய மற்றதென்பது.

30 ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்பு நூஜி வீடு ஸம்ஸ்தானத்தில்
ஆஸ்தான வித்வானாக எழுந்தருளியிருந்த வித்வத்வரேண்ய,
ஸ்ரீமதுபயவே, கிடாம்பி, கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி.
(வைகுண்டவாஸி.)

(64 நன்மொழிமாலைகள் தொடர்ச்சி)

42. ஆழ்வார்களின் விக்ரஹப்ரதிஷ்டை புராதனமென்பது பற்றி.
43. சடகோபரந்தாதியிலொரு செய்யுள்.
- 44,45. நவீனர்கள் சில சாசனங்களைப் பற்றிக் கொண்டு பேசுபவை பயனற்றவை யென்று நிரூபித்தல்.
- 46,47. ஆழ்வாரருளிச் செயல்களின் பரம போக்யதை.
48. ஆழ்வார்களின் அவதாரம்மஹர்ஷிகளாலும்தெரிவிக்கப்பட்டது.
- 59,50. திருவாய்மொழியில் சைவர்கள் கூறும் அபார்த்தங்களின் நிராஸம்.
51. நம்மாழ்வார் திருநெற்றியில் ஊர்த்வ புண்டரமே அணிந்திருந்தாரென்பதற்கு அவர் பாசுரம் காட்டுதல்.
- [இனி; ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிடசப்த ஸ்வரூபங்களைப்பற்றின சில விமர்சங்கள்.]
52. சாப்பிடுதலன்று, சாப்படுதல் என்பதேதகுமென்று நிரூபித்தல்.
53. “யோக்யதாஸித்தி மதுக்ரஹாண” என்று சொல்லுதல்தவறு என்பது

54. ச்ராத்தப்ரயோகத்தில் “இதம்க்ஷேத்ரம் கயாக்ஷேத்ரஸத்ருசம் பூத்வா” என்பதைப்பற்றின சோதனம்.
- 55,57. க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தினேற்றம்.
58. ஈட்டில் உதாஹரித்த கம்பர் வாகைப்பற்றின திருத்தம்.
59. வடமொழியில் ‘துர்ஜ்ஞேயம்’ என்கிற சொல்வடிவம் தேறது: துர்ஜ்ஞாநம்’ என்றே தேறும் என்பது.
60. ‘துர்ஜ்ஞேயம்’ என்கிற சொல்வடிவமும் ஸாது வென்பது பற்றி.
61. ச்ருதப்ரகாசிகையில் மிக முக்கியமான வொரு திருத்தம் காட்டுதல்.
62. *தரித்திருந்தேகைவே* என்கிற நான்முகன் திருவந்தாதிப் பாசுரவியாக்கியான விமர்சம். நவீனர்களின் ஆராய்ச்சி தவறென்பது.
63. குவலயானந்தத்தில் உதாஹரித்த “ஸஞ்ஜாதபத்ரப்ரகாரவிதாநி” ச்லோகத்தில் பாடஸகலநம்.
64. அப்பயதீக்ஷிதரது வரதராஜஸ்தவச்லோகமொன்றில் பாடத்தவறு.

233. அறுபத்துநான்குநவீனவார்த்தைகள் : கீழ்த் தெரிவித்த அறுபத்து நான்கு விருந்துகள் மூன்றில் இது மூன்றாவது விருந்து. இதிலுள்ள விஷயங்களாவன :—

1. நம்மீது குற்றங்குறை கூறுபவர்கள் மஹோபகாரகர்களாதல்.
2. நம்முடைய ஸ்வல்ப குணங்களைப் பிறர்புகழவேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாகாது.
3. தமது வாத்தலைய குணத்தினால் நம்மைச் சிலர் புகழ்ந்தாலும் நாம் இறுமாந்திருக்கலாகாது.
4. நம்மிடத்தில் குற்றங்குறைகள் மலிந்திருப்பதாகவே எப்போதும் நாம் நினைக்க வேண்டும்.
5. பிறர் நம்மீது ஏறிடுகிற குற்றங்களை யும் நாம் மறுக்கலாகாது.
6. 7. நமக்கு விபரீத ஞானம் மிகமிக விருப்பதனால் நமது மனத்தை நாம் பிரமாணமாகக் கொள்ளலாகாது.
8. 9. பிறர் நம்மை தூஷிப்பதனால் நமக்கு ஒரு ஹானியும் நேராது.
10. பிறர் கூறும் நிறத்தைகளைச் சிறந்த ஸத் காரமாகவே நினைக்க.
11. பெருமதிப்பாளர்களைப் பற்றியே உலகர்பழிதூற்ற முன்வருவார்கள்.

12. அவரவர்களுடைய தன்மைக்கு ஏற்ற போதுபோக்குகளென்க.
13. இப்படிப்பட்ட மனப்பழக்க முடையாரை ஒருவரும் வெல்லகில்லார்.
14. 15. “ஸ்வாமிதிருவுள்ளத்தில் என்ன சீதளம்” என்பதைப்பற்றி.
16. பச்சைக் கல்யாணத்தில் சீர்பாடலைப்பற்றின திருத்தம்.
17. “ஸாதித்தருளாய்” என்பதைப்பற்றின விவரணம்.
- 18—20. வியாதிகளுக்கு மருந்து அவசியமா? என்பதைப்பற்றி.
21. வைதிகச் சரத்தை நாளடைவில் குறைந்து வருவதைப் பற்றி.
22. சிரோமணிப் படிப்பின் பர்யவஸாநமின்ன தென்றுரைத்தல்.
23. வேதாந்தசாஸ்த்ரப் பயிற்சியும் குறைந்து போனதைப்பற்றி.
24. தேஹயாத்திரையைப்பற்றிக்கவலை கொள்வதைமறுப்போர்மல்லோம்.
25. ஸ்ரீபரகாலஸ்வாமி ஸ்ரீமதஹோபிஸ்வாமி போல்வாருடைய வித்யாபக்ஷபாதம்.

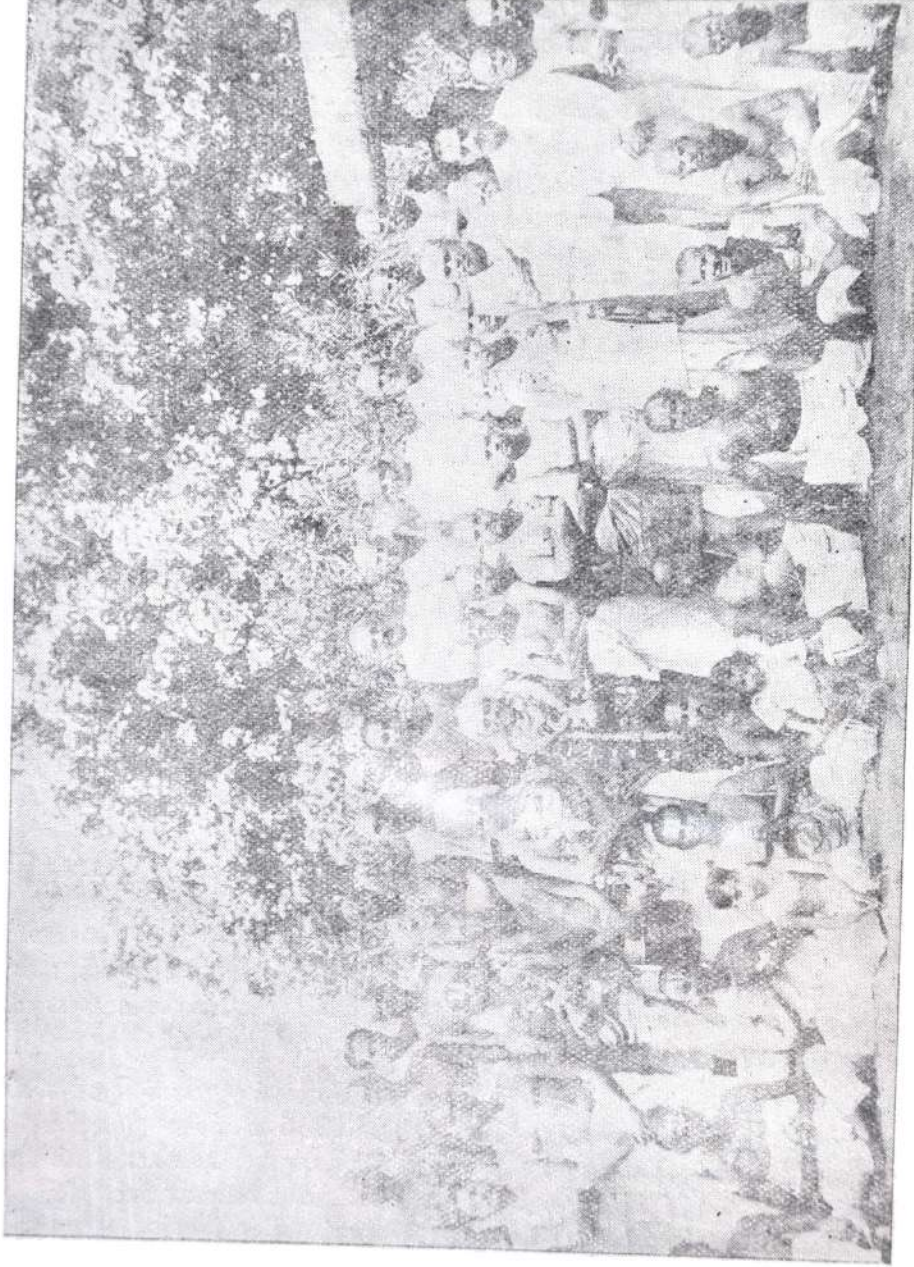
(61 நல்வார்த்தைகள் தொடர்ச்சி)

26. ஸ்ரீவைஷ்ணவமடாதிபதிகள் திருவுள்ளம்பற்றவேண்டிய விஷயம்.
27. திருவிருத்தப் பாசுர மொன்றின் ரஸாதுபவம்.
- 28—36. புண்டரீகமென்னும்வடசொல்லின் பொருளைப்பற்றின விரிவான விமர்சம்.
- 37—39. திருப்பல்லாண்டும் பெரியாழ்வார் திருமொழியும் தனித்தனிப்பிரபந்தங்களென்று நிரூபித்தல்.
- 40—48. மூர்க்கர்களுக்கு ஹிதோபதேசம் நிஷ்ப்பலமாகுமென்பதை விவரிக்கப் புகுந்து, ராவணனுக்குக்கிடைத்த உபதேசங்களனைத்தையும் விவரித்து அவை நிஷ்ப்பலமானதை நிகழ்த்தல்.
49. எதுவும் தெய்வச் செயலேயென்பதை இரண்டு உதாஹரணங்களினால் ஸ்தாபித்தல்.
50. பிள்ளைலோகாசாரியர் தேசிகனுக்கு ஆசார்யரான முறையில் * ஈரொன்று தூப்புல்தனியனிட்டது மறுக்கத்தகாதென்பது.
51. தேசிகன் செய்தருளின மஹோபகாரங்களின் நிரூபணம்.
52. ஸ்ரீதேசிகவிக்கிரஹங்களை திவ்யதேசங்களில் உள்ளே வைத்து ஆராதிப்பவர்களையும் வெளிகளிலே தனிக்கோவில்கட்டி ஆராதிப்பவர்களையும்பற்றி ஆராய்தல்.
53. அடியேனெழுதியுள்ள வாதவிவாதக்ரந்தங்களெல்லாம் பரிகேதுர்வாதங்களின்ப்ரதிஷேபத்திற்காகவே தோன்றியவை யென்பது.
54. உயர்ந்த வைதிக மதத்திற் சேர்ந்தநாம் இதர மதங்களையும் மதப்ரவர்த்தகர்களையும் தூஷிக்கலாகாதென்பது.
55. *வணங்குந் துறைகள் பலபல வாக்கி யென்கிற திருவிருத்தப் பாசுரத்தின் கம்பீரத்தன்மையை விவரித்தல்.
- 56, 57. இதர ஆசார்யர்களை லாகவப்படுத்திப் பேசுவது நிஷ்ப்பலமென்பது பற்றி.
58. உலகம் போற்ற நின்ற ஆசாரியர்களின் பெருமையெங்கே! நாமெங்கே!
59. அவரவர்கள் தம்மம் ஆசாரியர்களைக்கொண்டாடுவதொன்றேதகும். இதராசார்யநிந்தைதகாது.
- 60, 61. ஆசார்யஹ்ருதய — தத்வயாக்யானங்களின் பெருமையும், இவற்றை அச்சிட்டவர்களால் நேர்ந்த விபரீதங்களும்.
62. ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் “மூன்று தத்துக்குப்பிழைத்த அருவினை நோய்” என்ற விடத்து வியாக்யானத்தைப்பற்றின விரிவான ஆராய்ச்சி.
- 63, 64. தத்வத்ரய வியாக்யானத்தில் “அவர்ஜநீயமான ரோகமோ” என்று காணப்படுகிற பாடத்தின் அபத்தத் தன்மையும் இங்கு உண்மைப் பாடத்தின் உபபத்திகளும்.
234. ஹபத்துரான்கு ஆராய்ச்சிமாலை : இது மஹா விவேகிகளுக்கு மிகச்சிறந்த விருந்து. இது அம்ருத லஹரீபத்ரிதையில் (நெ. 139ல், 1955 மார்ச்சு இதழில்) அச்சிட ஆரம்பமாகி 7, 8 ஸஞ்சிகைகளில் தொடர்ச்சியாக வெளியாகியும் அபூர்ணமாக இருக்கிறது. பூர்த்தியாகத் தனிப்புத்தகம் காணலாகும். இந்நூலின் அவதாரிகையை மட்டும் இங்கெடுத்துக் காட்டுகின்றேன். அதனால் இந்நூலின் ப்ரமேயம் தெரியவரு மென்று. அந்த அவதாரிகையாவது—

चतुष्पष्टिवयःपूर्तिं सारयन् विलिखाम्यहम् ।

चतुष्पष्टिं परामर्शान् पूर्वाचार्योक्तिगोचरान् ॥

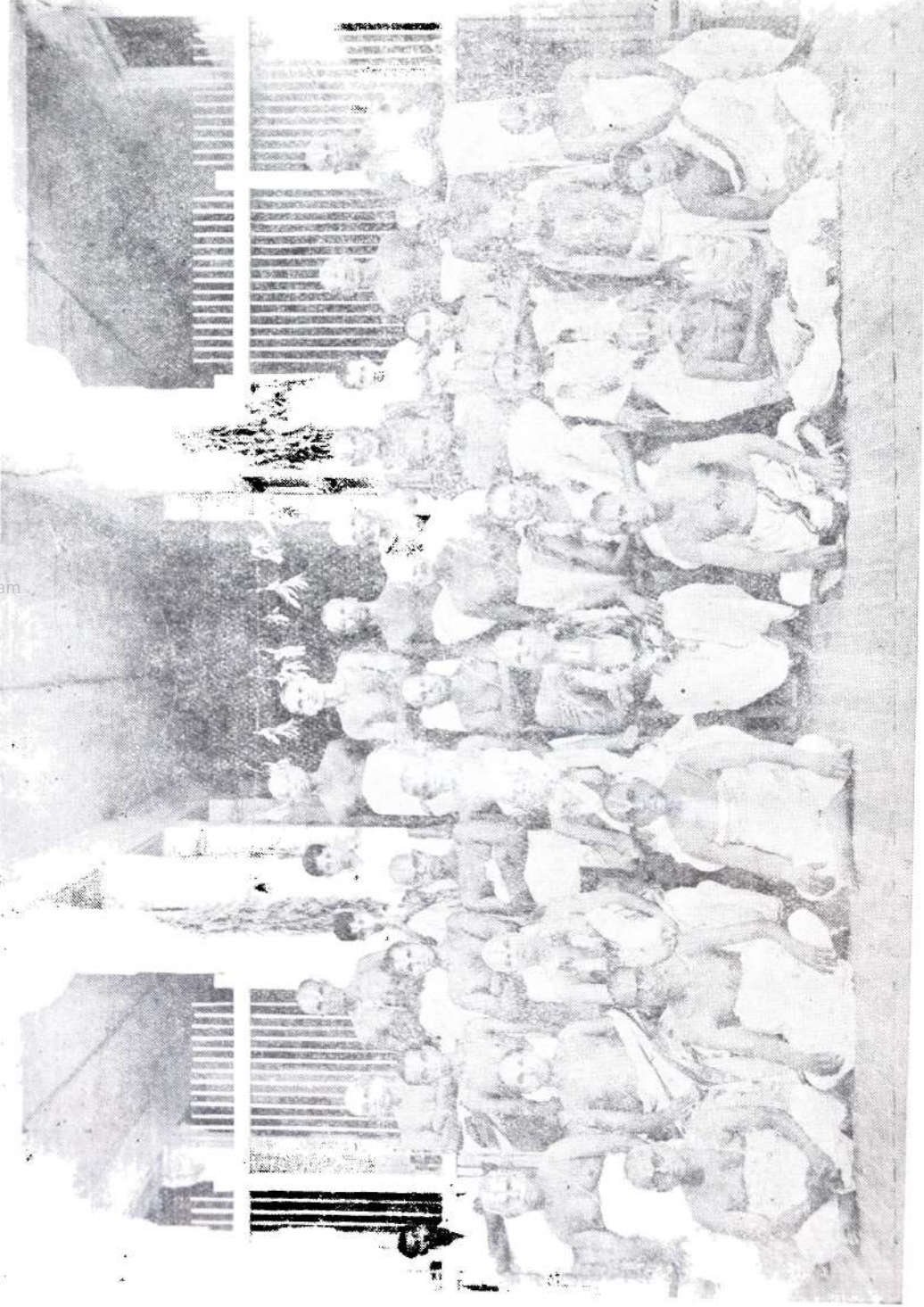
“நமதுமுன்னோர்கள் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் மணிப்ரவாளஸரணியிலும் அருளிச்செய்திருக்கின்ற திவ்ய ஸூக்திகளில் அடியேன் இளமை தொடங்

ஸ்ரீமதுபவே. (கோயம்புத்தூர்) வேதவ்யாஸ பட்டர் திருமலை ஐயங்கார் ஸ்வாமியின்
ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி மஹாத்ஸவ கோஷ்டி. (துன்முகிவரு மாகிஸ் திருவ்சாகம்.)

கியே அவ்வப்போதுகளில் ஆராய்ச்சிகள் செய்ய நேர்ந்ததுண்டு. அவை பல நூற்றுக்கணக்கிலிருந்தாலும் இங்கு மேலேயிட்ட மகுடத்திற்குச்சேர அறுபத்து நான்கு ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட விரும்புகின்றேன். பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் அச்சேறுகிற காலத்தில் அவற்றில் அனேகவிதமான விபர்யங்கள் நேர்ந்தன; விமர்ச காலங்களில் அவை புலப்படுகின்றன. ஒலை ஸ்ரீ கோசங்களைக்கொண்டும், பஹுச்சுருதர்களான மஹான்களின் உபதேச பரம்பரையைக் கொண்டும் அச்சப் புத்தகங்களிலேயும் சில மஹாப்ராமாணிகர்கள் திருத்தி வைத்திருப்பது கொண்டும் அந்த விபர்யங்களை நாம் போக்கிக்கொள்ள ப்ராப்தமாகிறது. ஒரு மார்கழித் திங்களில் ஒரு பெரியார் காஞ்சியில் திருப்பாவை காலக்ஷேபம் ஆரம்பித்தார். அந்த ப்ரவசந கோஷ்டியில் சில மஹான்கள் ச்ரோதாக்களாக அந்வயித்திருந்தார்கள். அடியேனுக்கு அப்போது பதினெட்டு பிராயம் நிரம்பவில்லை. அடியேனும் அந்த கோஷ்டியில் அந்வயித்திருந்தேன். மூவாயிரப்படிக்கும் ஆறுயிரப்படிக்கும் வியாக்கியான அவதாரிகை பெரும்பாலும் ஏகரூபமாக இருப்பதன்றே; அந்த அவதாரிகை ஸேவித்து வருகையில் “சீரிய : பதியாய்” இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்தி ராசியில்—“திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனாய்த் திருவவதாரம் பண்ணி யருளி.... தானும் ப்ராப்த யௌவனாய் அவர்களுக்கும் யௌவனம் வந்து தலைக் கட்டின வாறே” என்கிற பங்க்திகள் ஸேவிக்கப்படுகையில், ப்ரவசநகர்த்தாவும் இங்கே ஒரு விசிகித்தையுயில்லாமல் அர்த்தம் ஸாதிக்கிறார்; ச்ரோதாக்களும் மகிழ்ந்து கேட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள்; ‘பெண்களுக்கு யௌவனம்வந்து தலைக்கட்டின வாறே’ என்கிற பங்க்தியில் அடியேனுக்கும் ஒரு விப்ரதிபத்தியும் தோன்ற வில்லை. அதே வருஷத்தில் அதே மாஸத்தில் நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் திருவத்யயமோத்ஸவம் ஸேவிக்க அடியேன் விடைகொள்ள நேர்ந்தது. அரையர் ஸேவை கோஷ்டியில் ப்ரப்ரதமமாக அடியேன் சென்று சேருகிற ஸமயம் திருப்பாவை வியாக்கியானம் ஸேவிக்க உபக்ரமமாகிறது; வியாக்கியானம் ஸேவிக்கிற அரையர் அதி நிபுணர்; கர்ணம்ருதமாக நீட்டி ஸேவிக்கிறார். மேலே குறித்த இடம் ஸேவிக்கும்போது “யௌவனம் வந்து தலைகாட்டினவாறே” என்று ஸேவித்தார்; அது இன்று காலை போலிருக்கிறது, அது கேட்டவாறே அடியேன் உடல் ரோமகூபங்களாகிக் கண்ணீர்கள்துள்ளம் சோரநின்ற படியை அவ்வழிகிய மணவாளனே யறிவன். திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக்கு யௌவனம் வந்து தலைக்கட்டினதாகச் சொல்லுவதற்கும் அவர்களுக்கு அது தலைகாட்டினதாகச் சொல்லுவதற்கும் ஸ்வாரஸ்யத்தில் எத்தனை வாசி யுண்டென்பதைப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை போன்றவர்களன்றே அறியவல்லார். ஒரு ஸ்வல்பாக்ஷரத்தில் விபர்ய யமானாலும் ‘தலைக்கட்டினவாறே’ என்கிற பாடத்தில் எவ்வளவு ரஸபங்கமென்பதை நாம் விசேஷித்து எழுதவேணுமோ? அப்போது அரையர் திருவாக்காலே அடியேன் அந்த ஸ்ரீ ஸூக்தியைக் கேட்கப்பெற்றதற்கு மஹாநிதி (அல்லது) நவ நிதிகளும் கிடைத்தாற்போன்ற ஆனந்தமே உண்டாயிற்று. அன்று அடியேன் மனத்திற் பட்டது என்னவென்றால், ‘அச்சப் புத்தகங்களை நம்பலாகாது; ஒலைப் புத்தகங்களையும் சிலவிடங்களில் நம்பலாகாது; பஹுச்சுருதர்களான மஹான்களிடத்திலே—சிரோபாஸித ஸதவ்ருத்தர்களிடத்திலே குனிந்து கேட்கவேண்டும்’ என்றே பட்டது. கோயிலில் ப்ரவித்தராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத்பத்தராவி ஸ்வாமியின் விசேஷ க்ருபைக்கு அடியேன் முன்னமே பாத்ரனுவன்; அந்த ஸ்வாமி பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களில் தாம் திருத்தி வைத்துக்கொண்டிருந்த விடங்கள் பலவற்றையும் அவ்வப்போதுகளில் அம்ருதபிந்து போல் அருளிச்செய்து வந்தார். [இவரைப்பற்றினவிசேஷமும் இவரதுதிருவுருவப்படமும் கீழே பக்கம் 20ல்காண்க] இப்படி அனேக மஹாநுபாவர்கள் ஸன்னிதியில் ஸமய விசேஷங்களில் இற்றைக்கும் நான்குக்கும் கேட்டுவருகிறேன். பெரும்பாலும் அவ்வண்ணம் செவியில் விழுந்த விஷயங்களை அடியேனுடைய வியாக்கியானங்களிலும் வியாஸங்களிலும்

Srivatsam

மதுரை ஸ்தம்பரதாய ஸபையின் பண்டித பரிஷத்து. 1952 ஐஸ்ரேமேஸ்.

லும் பதிப்புகளிலும் பாவவிட்டிருந்தாலும், மிக முக்கியமென்று தோற்றுகின்ற 64 விஷயங்களை இதில் உபஹரிக்கிறேன். ஸ்ரீ ராமாயணத் தி வியாக்கியானங்கள் நாலாயிர வியாக்கியானங்கள், ரஹஸ்ய வியாக்கியானங்கள் முதலானவற்றை நன்கு ஊன்றி ஸேவிக்கப்படுக்கால் அரும்பதவுரைகாரர்களின் ப்ரமப்ரமாதாதிகளா லேற்பட்ட அவத்யங்கள் ஒருபுறமிருக்க, திவ்யஸூத்திகளை நாளடைவில் எழுதி னவர்களாலும் அச்சிடுவித்தவர்களாலும் ஏற்பட்டிருக்கிற வர்ண-பத-வாக்ய விபர் யாஸங்களும் தத்ப்ரபுத்தமான அர்த்த விபர்யயங்களும் அபரிமிதம். இவ்வளவோ டும் நிலலாமல் க்ரந்த கர்த்தாக்களான ஆசார்யர்களின் மேலும் அபசாரப்பட நேர்ந்துவிடுகிறது. ஸகல சாஸ்த்ரஜ்ஞ ஸார்வ பெளமர்களான பூர்வாசார்யர்கள் திருவுள்ளம் பற்றின ரஸ விசேஷங்கள் ஸ்வல்பவர்ண விபர்யாஸத்தினாலேயே பாழாய்ப்போகிற தென்றால், இருக்கவேண்டிய வாக்கியங்கள் விடுபட்டும், ஓரிடத்தி லிருக்க வேண்டிய வாக்கியம் மற்றொரிடத்திலே வந்து புகுந்தும்.. இப்படியாக நேரும் கோளாறுகளினால் விளைகிற ரஸ பங்கங்கள் வாசாமகோசரமல்லவோ? இனி க்ரமேண கவனிப்பது.” இது இவ்வறுபத்துநான்கு ஆராய்ச்சிமாலையின் அவதாரிகை.

235. விசதவாக்கிகாமணிவாக்வசத்யம் : விசத வாக்கிகாமணிகளென்று அந்வர்த்த மான விருது பெற்ற மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானங்களிலிருந்து திருவாக்குக்கள் பலவற்றை யெடுத்துக்காட்டி அவற்றால் விளைபும் வைசத் யங்களை விளக்கியிருப்பது. அம்ருதலஹரியில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. தனிப்புத்தகமாகவும் வெளிவரும்.

Srivatsam

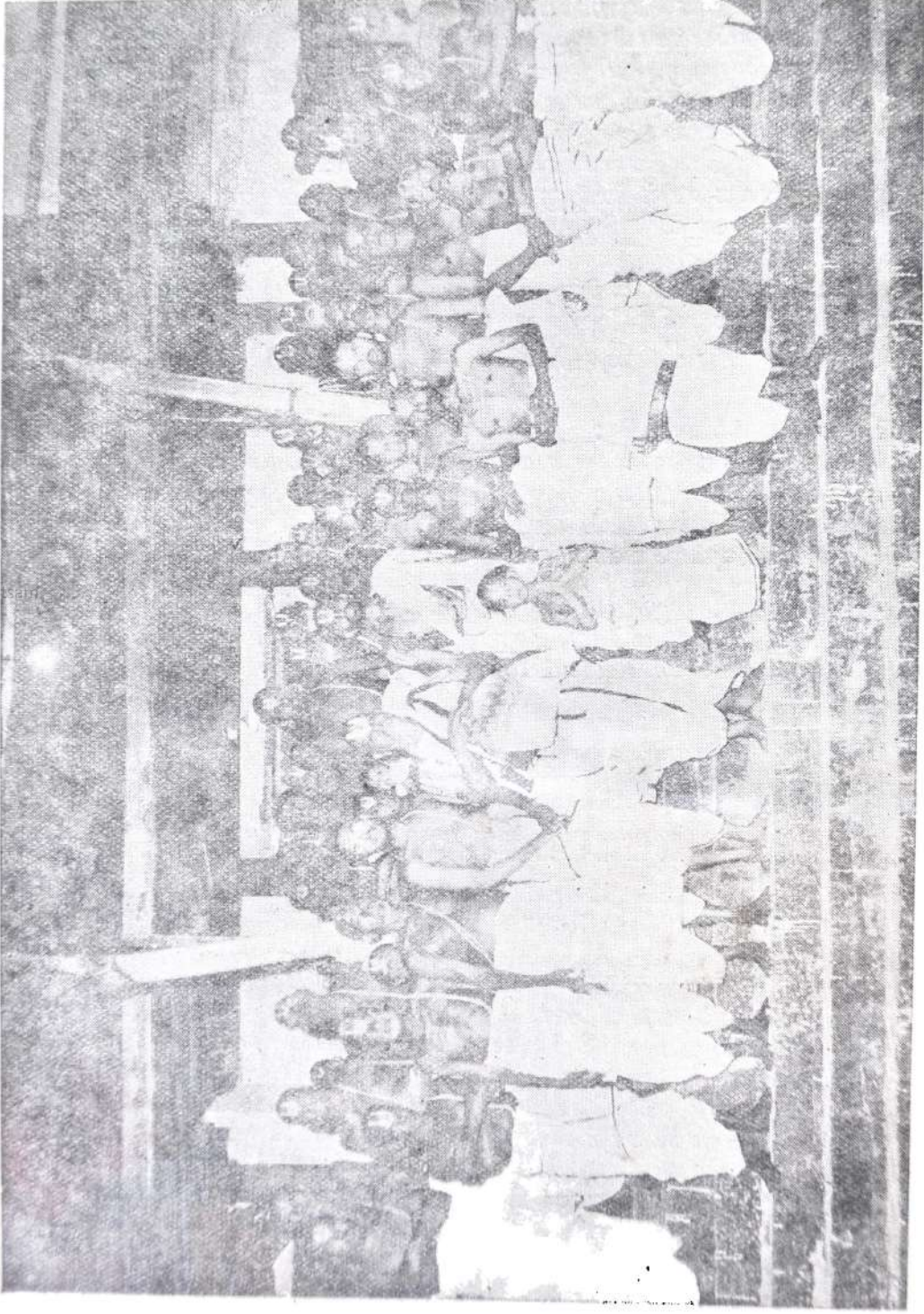
236. அங்கண்மாருலந்தமுது : ஐந்து அமுத வெள்ளங்கள் கொண்ட இந்நூல் உபந்யாஸகர்களுக்கு மஹோபகாரகமானது. (1957 ஜூன் மாதத்தில்) 420 ஆம் நூலாக வெளியிடப்பட்டது இதுவே.

237. அர்ச்சாவத்ரவைபவம் : ஆங்காங்கு அனேக ரஸிகர்கள் அர்ச்சாவதார வைப வத்தைப்பற்றி உபந்யஸிக்க விரும்புவார்கள். அந்தவுபந்யாஸத்திற்கு மஹோ பகாரகமானது இது.

4. வேதாந்தார்த்த விளக்க நூல்கள்

நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயமானது ஸம்ஸ்க்ருத வேதாந்தம் திராவிட வேதாந்தம் என்கிற உபய வேதாந்தத்தையும் நிதியாகக் கொண்டது. நம் ஸம்ப்ர தாயத்தில் வெறுந்தமிழ் நூல்களாக இருந்தாலுங்கூட அவற்றில் ஸம்ஸ்க்ருத வேதாந்தார்த்தம் பரிமளித்துக் கொண்டு தானிருக்கும். ஆகவே பெரும்பாலும் நமது நூல்கள் உபய வேதாந்தார்த்த விளக்க நூல்களாயிருந்தாலும் இதன்கீழ் வெளியிடப்பெறும் நூல்கள் விசேஷித்து உபயவேதாந்தார்த்த ப்ரகாசநபரங்களா யிருக்கும். இவற்றில் சில நூல்கள் ஸம்ஸ்க்ருத வேதாந்தார்த்த ப்ரதாநங்களாய், சிலநூல்கள் திராவிட வேதாந்தார்த்த ப்ரதாநங்களாய், சிலநூல்கள் உபய வேதாந்தார்த்த ப்ரதாநங்களாயிருக்குமென்று கண்டுகொள்வது.

238. ஸ்ரீபாஷ்யஸாரம்ருதம் : ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் ஸாரப் பொருளை அதிகரணம் தப்பாமல் பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்களோடுகூட விவ ரிப்பதிது. அம்ருதலஹரீபத்ரிகையில் க்ரமேண வெளியிடப்பட்டுவருகின்றது.

ஸ்ரீமதயலே, முதலியாண்டான் ஸ்வாமி திருக்குமாரருக்கு மன்மதஸ்ரூ மாசி மாதத்தில் பெருமான்கோயில் திருமாளிகையில் நடந்த உபநயன சுப முஹூர்த்த ஸமயத்திய கோஷ்டி.

239. த்ரமிடோபநிஷத்ப்ரபாவஸ்வஸ்வம் : த்ரமிடோபநிஷத்தாகிய திவ்யப்ரபந்தத்தை—
விசேஷித்துத் திருவாய்மொழியை உபஜீவித்தே நம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முத
லான ஆசாரியர்கள் ஸம்ஸ்கிருத க்ரந்தங்களை யருளிச் செய்திருக்கிறார்கள
ளென்பதை முப்பது ஸ்தலங்களை யெடுத்துக்காட்டி நிரூபித்திருப்பது. இந்த
க்ரந்தத்திற்குப் பலவிதவான்கள் மதிப்புரைகள் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள்.
இந்தூலை காகிநாடாவில் ஒரு அட்வகேட் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்
கிறார்.
240. விசேஷார்த்தரத்திநிதி : இப்பெயருக்குத் தக்கபடி மிகச்சிறந்த இருபத்து நான்கு
விசேஷார்த்தங்கள் இதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
241. ஸ்வஸ்வகுபநிருபணம் : அர்த்த பஞ்சகத்தில் * ப்ராப்துச் ச ப்ரத்யகாத்மந : *
என்னப்பட்ட ஸ்வஸ்வகுபத்தைப்பற்றி விரிவான நிருபணம்.
242. பரஸ்வகுபநிருபணம் : அர்த்தபஞ்சகத்தில் * ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் *
என்னப்பட்ட பரமபுருஷஸ்வகுபத்தைப்பற்றி விரிவான நிருபணம்.
243. ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யப்பேருமை : பட்டர் தாம் அருளிச் செய்த ஸஹஸ்ரநாம
பாஷ்யத்திற்கு “ பகவத்குண தர்ப்பணம் ” என்று திருநாமமிட்டருளினதற்
கேற்ப அதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பகவத் குணங்களின் அதிகயத்தைச் சில
திருநாமங்களின் பாஷ்யத்தைக் கொண்டு முதலிதல்.
244. விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமவுரை : ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு பட்டர் பாஷ்யத்தை
யதுஸரித்த சுருக்கமான தமிழுரை.
245. மாமுனிவன்மேற்கோள்விளக்கு : மணவாள மாமுனிகள் தாமருளிச்செய்த ரஹஸ்ய
வியாக்கியானங்களில் தமக்கு முற்பட்ட பூர்வாசார்யர்களின் ஸம்ஸ்கிருத
க்ரந்தங்களிலிருந்தும் மணிப்ரவாள க்ரந்தங்களிலிருந்தும் எடுத்துக் காட்டி
யுள்ள மேற்கோள்களையெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக்காட்டி வேதாந்தி
களுக்கு மஹோபகாரம் செய்த நூலிது.
246. அத்ருஷ்டார்த்தஸ்வஸ்வம் : இதர ஸம்ப்ரதாயத்தில் அத்ருஷ்டார்த்தமென்று
சொல்லிச் செய்யும் செயலொன்று தேசிக திவ்யஸூக்திக்கு மிக விருத்த
மென்பதையும் மற்றும் பல தத்துவங்களையும் விரிவாக நிரூபிக்கும் நூலிது.
247. தென்னுசார்யஸம்பிரதாயம் : நமது ஸம்பிரதாயத்திற்கு அந்தரங்கமான அர்த்தங்
களையும் அனுஷ்டானங்களையும் ப்ரமானோபபத்திகளுடன் விவரிக்கும்
நூலிது. இதில் பெரும்பாலும் வேதாந்த தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்தி
மேற்கோள்கள் மலிந்திருக்கும். ஒரு ஸமயம் இந்த க்ரந்தத்தைச் சிலர்
ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ, இஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர் பூர்த்தியாகக் கடைக்கிச்சுச்
செய்து “ தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளெல்லாம் பெரும்பாலும் தென்னு
சார்ய ஸம்ப்ரதாயத்திற்கே அநுகூலங்களென்று இதில் காட்டப் பட்டிருப்
பதால் இதைக்கண்டித்து எழுதவேண்டியது மிகவும் அவசியம் ” என்றார்
களாம்; அதற்கு ஸ்ரீஸ்வாமி “ கண்டிக்க வேண்டும்படி அப்ராமானிக
மாக இந்தக்ரந்தம் எழுதப்பட்டிருப்பதாய் என் மனதில் படவில்லை; உங்க
ளுக்கு சக்தியிருந்தால் கண்டன மெழுதுங்கள் ” என்று ஸாதித்தருளின
தாக ப்ரஸித்தம். இந்த க்ரந்தம் துர்லபமாய் மறுபதிப்புச் செய்ய நேர்ந்த
காலத்தில் (இதன்மேல் அடுத்த லக்கத்திற் காணும்) ஸதஸம்ப்ரதாயார்த்த
ஸாரஸிதி வெளிவரப் பெற்றது.

ஸ்ரீமதுயவே. நெல்லூர் சக்ரவர்த்தி வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி ஹேவிளம்பிஸ்ரு சித்திரைமீன் புஷ்ய நகைத்ரத்தில் நெல்லூர் ரங்கமன்னார் ஸன்னிதியில் நடத்தின பகவத் விஷய காலகேஷப சாத்துமுறை கோஷ்டி-பகவத்விஷய ப்ரவசந கர்த்தா—ஸ்ரீமதுபயவே. கிடாம்பி. வெங்கட நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி.

ஸ்ரீ உப்பட்டுர் ஆனந்தக்ருஷ்ணசெட்டி. ஸ்ரீ உப்பட்டுர் எம்பெருமானார் செட்டி. ஸ்ரீ உப்பட்டுர் ஸேதுராம்செட்டி.
Sri. V. Anandakrishna Chetty garu. Sri. V. Emberumanar Chetty garu. Sri. V. Sethuram Chetty garu.

சென்னைமா நகரில் வேறா அண்ட் கோ. என்றும், V. பெருமாள் செட்டி அண்டு ஸென்ஸ் என்றும் ஜகத் ப்ரஸித்தமான ஸ்தாபனங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருந்த (கீர்த்தி மூர்த்திகளான) உப்பட்டுர் ஆழ்வார் செட்டியார், திருவேங்கடத்தான் செட்டியார், எதிராஜலு செட்டியார் என்பவர்களை யறியாதாரில்கை. அவர்களுள் எதிராஜலு செட்டியாரின் புத்தவர்களான இம்மூவரே தற்காலம் அந்த மஹான்களின் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்கள். சென்னையில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆர்ய வைசய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மஹகீயர்களில் தற்காலம் இவர்களே பரக்கயாதிபெற்று விளங்குமவர்கள். இவர்களுக்கு நித்யஸ்ரீ நித்யமங்களம்.

Messrs Hoe & Co., & V. Perumal Chetty & Sons are well known firms not only in Madras, but also throughout South India. The late partners Messrs Vupputur Ramanujam Chetty garu, Vupputur Alwar Chetty garu and Vupputur Ethirajulu Chetty garu were noted for their piety and philanthropy among the Sri Vishnava Arya Visya community. The present partners Messrs V. Emberumanar Chetty garu, V. Anandakrishna Chetty garu, V. Sethuram Chetty garu are the sons of the late Sri V. Ethirajulu Chetty garu. While maintaining their family tradition in philanthropy, they have acquired that greatest virtue "Soulabhyā" (Easy accessibility) to one and all. May we invoke the blessings of "The Lord," for their eternal prosperity all round.

248. ஸத்ஸம்பந்தாயார்த்த ஸாரதி. இந்நூலில் முப்பத்தாறு விஷயங்கள் மிக விசதமாகவும் ப்ரமானோபபத்தி புஷ்கலமாகவும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன—

1. ஸ்ரீலோகாசார்யவரவரமுநீந்தர் ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படை
2. ஸக்ருத்ப்ரணமத்தைப்பற்றி...
3. பகவத்க்ருபா நிர்ஹேதுகத்வம்
4. ப்ரபத்தியின் அநுபாயத்வம்...
5. சேதநலாபமீச்வரனுக்கேபேறு
6. ஸ்வகதஸ்வீகார பரகதஸ்வீகாரங்களைப்பற்றி
7. ப்ரபத்தியின் அபராத கோடி ப்ரவேசத்தைப்பற்றி
8. உபாயாந்தரங்களின் ஸ்வரூப விருத்தத்வத்தைப்பற்றி
9. விஹிதவிஷயநிவ்ருத்தி தன்னேற்றமென்பதுபற்றி
10. கர்மாநுஷ்டானத்தைப்பற்றி
11. எம்பெருமானுடைய வ்யாப்தி அந்த வியாப்தியிலேயே பஹுமுகமான விவரணம்
12. வாத்ஸல்யமாவது தோஷ போக்யத்வமென்பது பற்றி
13. தயையாவது பரதுக்கதுக்கித்வ மென்பதுபற்றி
14. பிராட்டியின் விஷயமான விசாரங்களுக்கு அவதாரிகை
15. பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமே.
16. பிராட்டியின் ஜகத்காரணத்வ விமர்சம்
17. பிராட்டியின் விபுத்வவிசாரம்
18. ஜாதியின் விநாசத்தைப்பற்றி

இரண்டரை ரூபாய் விலையுள்ள இந்த க்ரந்த மொன்றை மட்டும் பூர்த்தி யாகப் பார்த்தாலும் போதும்.

249. ஸ்வாபதேசார்த்த ஸாக்ரம்: எம்பெருமானை மேகமென்றும் மணியென்றும் யானையென்றும், வருஷபமென்றும்.....இப்படி பலவிதமாகவும், ஆசாரியர்களை அன்னம் நாரை கிளி குயில் முதலியனவாகவும் திவ்யப்ரபந்தங்களிலுள்ளிச் செய்யப்பட்டிருப்பவற்றுக்கு உள்ளுறை பொருள் விளக்கம்.

250. விபவாவதாரசோகத்வம்: ராமக்ருஷ்ணாதி விபவாவதாரங்களில் காணும் சோகத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து உண்மையை விளக்குவது.

251. நரஸிம்ஹாவதாரத்வம்: நேரில் அநுபவிக்க வேண்டிய நூலிது.

252. தாந்தபரிசீலனம்: (திருச்சி) ஸ்ரீமதுபயவே. எ. வி. கோபாலாசார்ய, (M.A.B.L.) ஸ்ரீமாரியோடு விவாத கேலி நடந்த காலத்தில் சாஸ்த்ரார்த்த தத்துவங்கள் பலவற்றை விளக்கி யெழுதியதிது.

19. கைவல்யமோக்ஷத்தைப்பற்றி
20. ஏகாதசீச்ராதத்தைப்பற்றி
21. விதவாவபனத்தைப்பற்றி
22. மந்த்ரஜபத்தைப்பற்றி
23. அத்ருஷ்டார்த்த நடவடிக்கை விமர்சம்

- * இரண்டாம் பகுதிக்கு முன்னுரை
24. தேசிக சரித்ர விமர்சம்
25. ஷெ சரித்திரத்தில் பூர்வாசார்ய தூஷணமே தலையான தெல்பது
26. நவீனர்கள் சொல்லுமர்த்தங்கள் தேசிக திவ்யஸூக்தி விருத்த மென்பது பற்றி
27. வைபவப்ரகாசிகையிலுள்ள அபப்ரம்சங்களைப்பற்றி
28. இதில் விசேஷக்குறிப்பு
29. ஆசார்ய சம்புவின் பரிபூர்ண விஷய ஸங்க்ரஹம்
30. நவீனர்களெழுதும் தேசிக சரித்திரத்தின் அபஹாஸ்யதை
31. நிகமபரிமளத்தினுண்மை
32. பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரம் பற்றி
33. தேசிகனும் ஸ்ரீ ரங்கவாஸிகளும்
34. தேசிகனுண்மை ஸ்வரூபம்
35. பெரியவாச்சான் பிள்ளை திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் தேசிகனுடைய ப்ராவண்யம்
36. திருமண்காப்பு ஆகார விசாரம்.

253. க்ருஷ்ணவதாரகதாரஸ்யம் : பலராமனுடைய திருத்தம்பியாகையாலே ராமா அனுசென்று பேர்பெற்ற கண்ணபிரானுடையவும், அந்தத் திருநாமத் தையேபெற்ற எம்பெருமானுடையவும் சரித்திர வொற்றுமைகளை விளக் கும் முகத்தால் பல சாஸ்த்ரார்த்தங்களைத் தெரிவிப்பது.

* 5. திவ்யப்பிரபந்த திவ்யார்த்த நூல்கள் *

லக்கம் 254 முதல் 287 வரைக்கு முள்ள நூல்கள் திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு எளிய தெளியவுரைகள். இவற்றைப்பற்றி இத் தன்சரிதையில், கீழ் 155 முதலான பக்கங்களில் விவரித்திருப்பதே போதுமானது. இவ்வுரைகள் தமிழலகம் முழுதும் பரவியிருப்பதாலும் இங்கு நாம் விவரிக்க வேண்டிய தொன்றுமில்லை.

254. திருப்பல்லாண்டு திவ்யார்த்த தீபிகை.	267. திருமாலை திவ்யார்த்ததீபிகை
255. பெரியாழ்வார் திருமொழி தீபிகை	268. திருப்பள்ளி யெழுச்சி "
256. பெரியாழ்வார் திருமொழி பொழிப் புரை	269. அமறைதி பிரான் "
257. திருப்பாவை திவ்யார்த்த தீபிகை	270. கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு "
258. " மற்றொருவிதமானஉரை	271. பெரியதிருமொழியாயிரம் "
259. திருப்பாவை ஸ்வாபதேசவுரை	272. திருக்குறுந்தாண்டகம் "
260. " விசேஷார்த்தவுரை	273. திருநெடுந்தாண்டகம் "
261. நாச்சியார் திருமொழி திவ்யார்த்த தீபிகை	274. முதல் திருவந்தாதி "
262. " மிக்க விரிவில்லாத தெளிவுரை	275. இரண்டாந்திருவந்தாதி "
263. பெருமாள் திருமொழி திவ்யார்த்த தீபிகை	276. முன்றூந் திருவந்தாதி "
264. " மிக்க விரிவில்லாத தெளிவுரை	277. நான்முகன் திருவந்தாதி "
265. திருச்சந்தவிருத்தம் திவ்யார்த்த தீபிகை	278. திருவிருத்தம் "
266. " மிக்க விரிவில்லாத தெளிவுரை	279. திருவாசிரியம் "
	280. பெரிய திருவந்தாதி "
	281. திருவெழுகூற்றிருக்கை "
	282. சிறிய திருமடல் "
	283. பெரிய திருமடல் "
	284. திருவாய் மொழியாயிரம் "
	285. இராமானுச நூற்றந்தாதி "
	286. " சுருக்கமான தெளிவுரை
	287. நித்யானுஸந்தானவுரை

288. திவ்யப்ரபந்தஸார்த்திரட்டு : திவ்யப்பிரபந்தங்களில் முக்கியமான பாசுரங்களைக் கொண்டு போது போக்க விரும்புமவர்களுக்கு நல்ல விருந்தாகுமீந்நூல். பல பாசுரங்கள் பொழிப்புரையோடுமுள்ளன இதில்.

289. திவ்யப்ரபந்தஸாரம்ருதம் : திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப் பாவை, நாச்சியார் திருமொழி இவற்றில் விசேஷாநுபவங் கொண்டதிது.

290. திவ்யப்ரபந்தக்கண்ணுடி : திவ்யப்பிரபந்தப் பாசுரங்கள் இன்னவை இன்ன விடத்திலிருக்கின்றன வென்பதை எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ள வழி காட்டுமீந்நூல்.

291. திவ்யப்ரபந்தத்திருநாமமாலை : முதலாழ்வார்களின் திருவந்தாதிமுதலாக ஒவ்வொரு பிரபந்தத்திலிருந்தும் 'செய்யசுடராழியான், சூருருவிற பேயளவு கண்ட பெருமான், நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றான், நாரணன், ஓத நீர் வண்ணன், திருவரங்க மேயான்' என்றிப்படி யெடுத்த எம்பெருமான் திருநாமங்கள் ஏறக்குறைய 5200.
292. அருளிச்செயலாராய்ச்சி : திவ்யப்பிரபந்தங்களில் பல விஷயங்களைப் பற்றின ஆராய்ச்சிகள் பொருந்திய நூலிது.
293. அருளிச்செயல்பாகவதம் : ஆழ்வார்களுடைய சந்தைகள் தவிர வேறு வார்த்தை யின்றிக்கே பாசுரங்களையே தொடுத்து ஸ்ரீக்ருஷ்ண திவ்ய சரித்திரங்களை வரிசையாக அநுபவிப்பது.
294. ஆழ்வார்களுகந்த இராமன் : இராமபிரானைப்பற்றி ஆழ்வார்களருளிச்செய்த சந்தைகளை வரிசையாகத் தொடுத்தது.
295. ஆழ்வார்களுகந்த கண்ணன் : கண்ணபிரானைப்பற்றி மேலே கண்ட விதமாக.

6. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுக்கு உரைகள்

ஆழ்வார்களின்திவ்வியப்பிரபந்தங்கள்தவிர மணவாளமாமுனிகள் அருளா ளப்பெருமா எளம்பெருமானார் முதலான சில ஆசாரியர்களின் செய்யுட்களான பிரபந்தங்களுக்கு இயற்றப்பட்டுள்ள நமது உரைகளும் உலகம் பரவியிருப்பதால் இவற்றைப்பற்றியும் இங்கு விவரணம் அநபேக்ஷிதமென்று வீடுக்கப்பட்டது.

296. உபதேசரத்தினமாலை	உரை	301. ஸப்த காதை	உரை
297. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	"	302. அடைக்கலப்பத்து	"
298. ஆர்த்திப் பிரபந்தம்	"	303. அத்திகிரி மாகாத்மியம்	"
299. ஞானஸாரம்	"	304. திருச்சின்னமாலை	"
300. பிரமேயஸாரம்	"	305. பிள்ளையந்தாதி	"

306. (தனி) கம்பின்பக்கவித்திரட்டு : கம்பராமாயணத்திலிருந்து (உபந்யாஸகர் களுக்கு அநுகூலமாக, சுவைமிக்க செய்யுள்களைத் திரட்டி உரை யோடுகூட ஸ்ரீராமாநுஜனில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

7. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க நூல்கள்

நம்முடைய ஸம்பிரதாயத்தில் அஷ்டாதச ரஹஸ்யங்களிருந்தாலும் அவற் றுள் முழுகைப்படி [திருமந்தார்த்தம்] தத்வதர்யம் ஸ்ரீவசநபூஷணம் இவை மூன்றே ப்ரதானங்கள். பிள்ளை லோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள்நாயனார் அருளிச் செய்த ஆசார்யஹ்ருதயம் ஸர்வோத்தம மானது; ஆகவே அது மிகவும் ப்ரதானம். இவற்றுக்கு மணவாளமாமுனிகளின்

வியாக்கியானம் தேனும் பாலும் கன்னம் முழுதுமாகத் திருவவதரித்திருந்தாலும் அவை ஸம்ஸ்கிருதவாக்ய பஹுளங்களாயும் சாஸ்திரவிஷய விசாரகஹனங்களாயுமிருக்கையாலே ஸதாசார்ய ஸன்னிதியில் காலகேஷ்பன் செய்தே பொருளுணர வேண்டியிருக்கையாலே அத்தகைய ச்ரமத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதவர்களுக்கு உபயோகமாம்படி யெழுதப்பட்டவை கீழ்க்கண்ட நூல்கள். மிகமிகத் தெளிவானவை

307. முழுக்ஷுப்படிஸாரம்

308. ஸ்ரீவசநபூஷணஸாரம்

309. தத்வத்ரயஸாரம் (இது அம்ருதல ஹரியில் வெளியாகி வருகிறது.)

310. ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரம்

311. ,, சிறிது சுருக்கமாக

312. ,, பதவுரை. (மூலத்தின்மேல் பொருள் தெரிந்து கொள்வதற்கு இது மிக நன்றாகப் பயன்படும்.)

8. ஸம்ஸ்கிருதஸூக்தி வியாக்கியான நூல்கள்.

313. அகிலபுவநஜநம் வியாக்கியானம்: ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் மங்களச்லோகமான *அகில புவநஜநம்ஸ்தேம பங்காதிலே* இத்யாதிக்கு நம்மாழ்வார் பரமான ரஸ்ய ரஹஸ்யார்த்தவிசேஷ விவரணங்கொண்டது இது.

314. த்வம்மேஹம்மே வியாக்கியானம்: பட்டர் ஸாதித்த அழகிய மணவாளன் திருமஞ் சனக் கட்டிய ச்லோகத்திற்கு வியாக்கியானம்.

[இனி லக்கம் 315 முதல் 360 வரைக்குமுள்ள நூல்கள் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரங்களுக்கு மிகத் தெளிவான மணிப்ரவாள வியாக்கியானங்கள். லக்கம் 361 முதல் 374 வரைக்குமுள்ள நூல்கள், கீழே ஸம்ஸ்கிருத நூற்பகுதியில் அடியேனுடைய ஸ்வகீயக்ருதிகளாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட ஸதுதி நூல்களுள் சிலவற்றுக்கு வியாக்கியானங்கள். இவை உலகமெங்கும் பரவி அவரவர்களின் நித்யாநுபவத்திலிருந்து கொண்டிருப்பதால் இவற்றைப்பற்றி விவரிக்க வேண்டியதொன்றுமில்லையென்று விடுக்கப்படுகிறது.

315. முகுந்தமாலை வியாக்கியானம்

316. ஸ்தோத்ரரத்னம் ,,

317. சதுச்ச்லோகி ,,

318. தேவராஜாஷ்டகம் ,,

319. சரணாகதிகத்யம் ,,

320. ஸ்ரீரங்ககத்யம் ,,

321. ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் ,,

322. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம் ,,

323. அதிமாநுஷஸ்தவம் ,,

324. ஸுந்தரபாஹுஸ்தவம் ,,

325. வரதராஜஸ்தவம் பெரிய ,,

326. ,, சிறிய ,,

327. ஸ்ரீஸ்தவ ,,

328. ஸுதர்சனசதகம் ,,

329. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் ,,

[இரண்டு சதகங்களும்]

330. ஸ்ரீகுணரத்னகோசவியாக்கியானம்

331. அஷ்டச்லோகி ,,

332. யதிராஜவிம்சதி ,,

333. தாடபஞ்சகம் ,,

334. ராமாநுஜசதுச்ச்லோகி ,,

335. ஸ்ரீரங்கநாதஸ்தோத்ரம் ,,

336. க்ஷமாஷோடசி ,,

337. ஸ்ரீவேங்கடேசஸ்தோத்ரம்;

338. தேவராஜமங்களம் ,,

339. நரஸிம்ஹாஷ்டகம் ,,

340. காஞ்சீக்ஷத்ரஸங்க்ரஹஸதுதி

[வியாக்கியானம்]

341. த்ரமிடோபநிஷத்ஸங்கதி ,,

342. தேவராஜபஞ்சகம் ,,

343. பராங்குசாஷ்டகம் ,,

344. வரவரமுநிசதகம் வியாக்கியானம்	(ஸ்வகீய ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களினுரைகள்)
345. வரவரமுநிபூர்வநிசர்யா	361. கலிவைரிதசகம் (நம்பிள்ளைஸ்துதி)
346. " உத்தரநிசர்யா	வியாக்கியானம்
347. நக்ஷத்ரமாலிகா	362. ஸ்ரீ மத்க்ருஷ்ணகுருஸ்துதி
(வேதாந்த தேசிகஸ்துதிகளினுரைகள்)	363. பெரியவாச்சான்பிள்ளைஸ்துதி
348. ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரவியாக்கியானம்	364. ஸீலாகாசார்யஸ்தோத்ரம்
349. கோதாஸ்துதி	365. ஸ்ரீ வரவரமுநிதண்டகம்
350. பரமார்த்தஸ்துதி	366. ஸ்ரீ வரவரமுநிவைபவஸ்துதி
351. வைராக்ய பஞ்சகம்	367. ஸ்ரீ சைலேசதயாபாத்ரஸ்துதி
352. ந்யாஸதசகம்	368. ஸ்ரீ மத்வரவரமுநிஸ்தோத்ர
353. பகவத்யாநஸோபாநம்	ரஸாயநம்
354. தசாவதாரஸ்தோத்ரம்	369. ஸ்ரீ சைலேசதயாபாத்ர
355. அபீதிஸ்தவம்	மங்களாசாஸநம்
356. கோபாலவிம்சதி	370. ஸ்ரீ மத்வரவரமுநிகர்ணம்ருதம்
357. யதிராஜஸப்ததி	371. ஸ்ரீ வரவரமுநிநக்ஷத்ரமாலா
358. ரகுவீரகத்யம்	372. ஸ்ரீ மத் வேங்கடநாத குரு
359. த்ரமிடோபநிஷத்தாத்	ஸ்தோத்ரம்
பர்யரத்நாவளி	373. வாத்ஸல்யார்த்தப்ரகாசிகா
360. த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்	374. ஸபாபுஜங்கீ ஸர்வஸ்வம்

9. வேதலக்ஷண விசார நூல்கள்

375. ஸர்வஸ்வஸம்ரக்ஷிணி : கீழ் ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் நெ. 14 வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வ நூலைப்பற்றி (பக்கம் 299ல்) விவரித்திருப்பது காண்க. அந்த நூலின்மேல் திருக்குடந்தை அக்நிஹோத்ரிகள் எழுத்து மூலமாகப் பண்ணின சோத்யங்களை ஸமூல நிர்மூலனம் செய்து மற்றும்பல அபூர்வ விஷயங்களை விவரித்திருப்பது இதில். 138 பக்கங்கொண்டு விரிவான இந் நூலில் விமர்ச நிபுணர்களான வைதிகர்களுக்கு விசேஷ லாபமுண்டு.
376. சாஸ்த்ரஜ்ஞாந சாணபடகம் : கீழ் ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் நெ. 15. ஸர்வஸ்வ கவச நூலின்மேல் பூஷணஸார மென்றொரு புத்தகம் வெளிவர, அதிலுள்ள விஷயங்களெல்லாம் சாஸ்த்ரங்களில் அஜ்ஞாநமும் அந்யதாஜ்ஞானமும் மலிந்தவர்க ளெழுதினவையென்பதை ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுவன வென்று மிக விரிவாக நிருபித்த நூலிது.
377. ஸர்வஸ்வரக்ஷா : திருக்குடந்தை அக்நிஹோத்ரிகள் வேதலக்ஷண ஸித்தாஞ்ஜந மென்றொரு புத்தகத்தை வெளியிட, அது முழுவதும் அஸம்பத்தப் ப்ரஸாபமென்று வெகு விளக்கமாக விவரித்த நூலிது.
378. அஸமியாபரமேஷநம் : ராஜமன்னார்குடி கனபாடி ஸ்ரீமான். நரஸிம்ஹா சாரியரைக் கொண்டு பிறர் வெளியிடுவித்த தத்வப்ரகாசமென்னும் சிறு நூலுக்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது இது.

379. வித்வத்வைதிகபூஷணம் : வேதத்தில் பல அபூர்வ விஷயங்களை வித்வான்களுக்கு உணர்த்தும் நூலிது. D. T. தாதாசாரியர் உத்யாநபத்ரிகையில் [19—4ல] *வைதிகம்* என மகுடமிட்டு இரண்டேவரி யெழுதி ஒரு பிரார்த்தனையைக் காட்டியிருந்தார் ; அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற வேண்டியே இஃது இயற்றப்பட்டது.

380. வைதிக வித்வதாபரணம் : லக்கம் 379 வித்வத் வைதிக பூஷணத்திற்குக் காப் பாகத் தோன்றியது. முந்திய நூல் போலவே இதுவும் D. T. தாதாசாரி டைய துவ்வாத நிரஸநார்த்தமாகவே தோன்றியது. இவ்வளவோடு அவர் கை கூப்பி நின்றார்.

ஸ்மார்த்தர்களான வைதிக வித்வான்கள் பலரும் அடியேனுடைய வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வாதி க்ரந்தங்களை நிதி பெற்றாற்போல் உகந்து கொண்டாடா நிற்க, ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களில் [வடகலை வகுப்பில் சேர்ந்த] சிலரே இதில் ஆக்ஷேபர்களாய் நின்றது கேவலம் அஸூயாகார்ய மென்றும், அப்படி ஆக்ஷேபர்களாய் நின்ற நாலெந்து வ்யக்திகளும் 'வாய் திறக்கவுண்டோ வழி' என்னும்படியாகவே மூகர் களாய் நின்றார்களென்றும் உலகமறிந்த விஷயம். நெல்லூரில் மூலபேட்டை ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜில் வேதோபாத்யாயராக விளங்கிவரும் ஸலக்ஷண கனபாடி, ப்ரஹ்மஸ்ரீ க்ருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்த்ரிகளவர்களும், சிதம்பரம் அண்ணாமலை நகரில் வாழும் வைதிக வித்வத் வரிஷ்டரான ப்ரஹ்மஸ்ரீ, சிவராம க்ருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள வர்களும், வேத பாவ்ய பரிச்சாரந்தர்களான மற்றும்பல ஸ்மார்த்த வித்வான்களும் இக்காலத்தில் அடியேனுடைய வேதவிசார நூல்களை வைதிக வித்வந்மண்டல மஹோபகாரகங்களென்று ஹார்த்தமாகக் கொண்டாடுமவர்களாய் விளங்குகின்றார்களென்பதை ஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்துடன் தெரிவித்து நிற்கிறேன். ...

10. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க நூல்கள். 11. லோகா பிராம நூல்கள். 12. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்—இம் மூன்று துறை நூல்களும் ஒரே துறையில் வைத்து எழுதப்படுகின்றன,

[நூல்கள் அகராதி வரிசையில்]

381. அப்புநசக்தி : பரம புருஷனுடைய ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ தேசிகன் முதலான பூருவர்களின் திருவுள்ளத்தை விளக்கிக் காட்டுவது. கீழ் ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் (லக்கம் 13) *ப்ரஹ்ம வ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா* என்னும் நூலின் விவரணத்திலேயே இந்நூலும் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை மறு முறையும் வாசிப்பது. D. T. தாதாசாரியர் எழுதிய ஸர்வசக்தி யென்னும் சிறு சுவடிக்குப் பரிபூர்ணப்ரத்யாக்ஷியான மிது. 6 பக்கமே கொண்ட இச்சிறு புத்தகத்தை ரஸிக வித்வான்கள் நேரிட வாசித்துப் பார்க்கவேணுமே யொழிய ஸாரஸம்க்ஷேபம் இங்குச் செய்ய முடியுமோ? இந்த அப்புநசக்தி க்ரந்தத்திற்குப் பூர்வபக்ஷ க்ரந்தமான ஸர்வசக்தி க்ரந்தத்தை யியற்றினவர் 'தமக்கு இன்னது அநுகூலம், இன்னது பிரதி கூலம்' என்பதைக்கூட அறிய கில்லாமல் எழுதுகிறவரென்பது இதில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

382. அத்யமே பத்யார்த்ததத்வம்.

383. “தத்வப்ரதிஷ்டா.

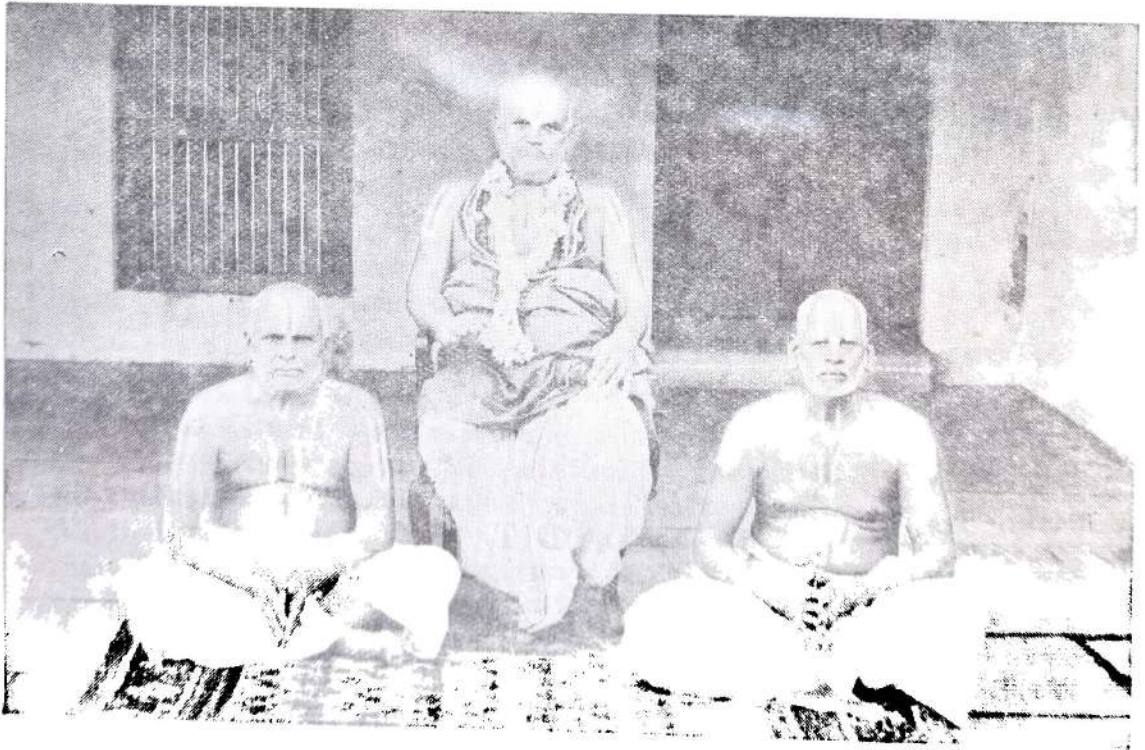
384. “தத்வப்ரதிஷ்டா விஜயத்வஜம்.

385. “விஜயத்வஜவையநீ.

இந்நான்கு நூல்களும் ஸ்ரீராமாயண யுத்த காண்டத்திலுள்ள *அத்யமே மரணம் வாபி தரணம் ஸாகரஸ்ய வா* என்கிற பெருமாள் திருவாக்கின்மீது பிரபலமான வாதவிவாதம் நடந்திருப்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம். கீழே (நெ. 85) *அத்யமே பத்யார்த்த சத தூஷணியைப்பற்றி விவரித்திருக்குமிடமும் காண்க. இவ்விஷயத்தில் ஒரே வார்த்தை ஸாரமானது; ஸ்ரீ ராகவனுக்கு “ஸாகரஸ்ய மரணம் மேதரணம்” என்பது திருவுள்ளமாயிருந்தால் ச்லோகம் இப்போதிருக்கிற ரீதியில் இருக்கத் தகாது. வால்மீகி மஹர்ஷியை அசட்டுக் கவியென்று இசையவேண்டியதாகும். *பரித்ராணய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்* என்கிற கீதா ச்லோகத்தை “ஸாதூநாம் விநாசாய, துஷ்க்ருதாம் பரித்ராணய” என்று அந்வயித்துப் பொருள் கொள்வது எப்படி அஸமஞ் ஐஸமோ அப்படியே யன்றோ இதுவும். விவக்ஷிதத்தை நிஸ்ஸம்சய விபர் யயமாக வெளிப்படுத்த வல்ல ச்லோக ரசனையில் வால்மீகி அஸமர்த்த ரென்று தலைக்கட்டும் வாதம் ஸமஞ்ஐஸமன்றென்று ப்ராமாணிகர்கள் முடிவு செய்தது.

386. அர்ச்சாவதாரத்திருமண்காப்பு: (கீர்த்திமூர்த்தியான ஸ்ரீமத். வி. வி ஸ்ரீநிவாஸய யங்கார் ஸ்வாமியின் நியமனத்தினால் அவருடைய திருவுள்ள வுகப்புக்காக எழுதினதிது. தேசிகனுடைய ஸச்சரித்ர ரகையிலுள்ள சில ஸ்ரீஸூக்தி களுக்கு வியாக்கியான ரூபம்.

Srivatsam

க்ருஷ்ண ஜில்லாவில் இரண்டு பக்தமணிகளுடன்.

387. ஆசார்யஹ்ருதய பாட பரிஷ்காரம்: ஆசார்யஹ்ருதயம் ஈடுமெடுப்புமில்லாத அத்விதீய க்ரந்தமாகையாலும் உபயபாஷாப்ரமாணபுஞ்ஞமய மாகையாலும் இதன் அர்த்தத்தை உள்ளபடியுணர்ந்து கொள்வது மிகவுமரிதாகையாலே இதை இளமையில் சந்தை சொல்லி யோதினவர்கள் திவ்யப்ரபந்தாதிகளைப் போலவே பலவிடங்களிற் சொல்லிவர, அந்தபரம்பரையில் தவறான பாடங் களே அச்சுப்பதிப்புகளிலும் ஏறிவிட்டன. தவறு சிறிதுமில்லாத திருத்த மான பாடங்களை அதுஸந்தித்துவரும் பெரியோர்களும் ஆங்காங்கு விரள மாகவுள்ளார்கள். அன்னவர்களை யதுவர்த்தித்துக் கேட்டும், வானமாமலை முதலான திவ்யதேசங்களிலே சிரமப்பட்டு ஸம்பாதித்த ஏட்டுப் பிரதிகளை ஒத்திட்டுப் பார்த்தும் பாடத்தவறுகளைத் திருத்திக்கொண்டு பேரின்பமெய்தி னேன். உண்மையில், அபத்தமான பாடங்களை யொழித்து சுத்தமான பாடங்களைத் தரிக்கப்பெறுவதென்பது * நலமந்தமில்லதோர் நாட்டில் பெறும் ஆனந்தத்திற்காட்டிலும் மேலான ஆனந்தமென்பது அடியே னுடைய கொள்கை. இளமை தொடங்கி அடியேன் ஒவ்வொரு பெரியவ ரிடத்தில் ஒவ்வொரு பாடத் திருத்தம் பெற்று உள்ளடங்காத ஆனந்தம் எய்திவருவது அடியேனுக்கு அஸாதாரணமான செல்வமென்று செருக்கிச் சொல்லவுங்கடவேன். திருத்தமான பாடங்களை வெளியிட்டாலும் சிலர் அதில் வீணை ஆகேஷ்பங்களையே ஓயாமல் செய்துகொண்டு போதுபோக்குவர்கள். சிலர் 'எப்படிச் சொன்னாலென்ன?' என்று உபேகைகூராயிருந்து விடுவர் கள். குணங்கண்டு ரலித்து ஏற்றுக்கொள்பவர் மிகச் சிலர், மிகமிகச் சிலர். இங்ஙனமாயினும் *உத்பத்ஸ்யதே மமது கோபி ஸமாநதர்மா காலோஹ்யயம் நிரவதிர் விபுலா ச ப்ருத்தவீ* என்ற பவபூதிவாக்கையே அடியேன் நெஞ்சிற் கொண்டு, பெரியோர்களிடங் கேட்டவையும், ஏட்டுப்பிரதிகளில் பார்த்தவை யும், பிரமாணிகர்களால் உகந்து கொண்டாடப்பட்டவையுமான பாடத் திருத்தங்களை எனது பலநூல்களில் பலகால் ப்ரகாசப்படுத்தியே யிருக்கின் றேன். பல நூல்களிலிருந்து அடியேனெடுத்துக்காட்டியுள்ள திருத்தங்கள் ஏறக்குறைய ஐந்தாறுதேறும். அவை அடியேனுடைய திவ்யப்ரபந்தத் திவ் யார்த்த தீபிகையிலும் பூர்வாசார்யஸ்தோத்ரவியாக்கியானங்களிலும் மற் றும் பல உபந்யாஸ நூல்கள் ஆராய்ச்சிநூல்கள் முதலானவற்றிலும் பரி பூர்ண உபபத்திகளுடன் மலிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றுள் ஆசார்யஹ்ரு தய பாடபரிஷ்காரமென்கிற இந்த நூல் மிகச்சிறந்ததென்று மஹான்களால் கொண்டாடப் பட்டுள்ளது. இது பல பதிப்புகளேறியுள்ளது. கீழே நெ. 234 அறுபத்துநான்கு ஆராய்ச்சிமாலையும் காண்க,

388. ஆச்சான்பிள்ளை யஷ்டாத்யாயி. } பரந்தரஹஸ்யமென்று ஸுப்ரஸித்தமான
389. ஆச்சான்பிள்ளை யாறுரஹஸ்யம்:- } க்ரந்தம் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச் செய்ததென்று அடியேனும் முற்காலத்தில் மயங்கி யிருந்ததுண்டு. அது ஆச்சான் பிள்ளையின் க்ருதியே யொழியப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் க்ருதியன்றென்று பல பெரியார்கள் உணர்த்தத் தெளிந்து அதைப் பல பல உபபத்திகளுடன் ஒரு ஸமயம் வெளியிட நேர்ந்தது. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ அயோத்யாராமாதுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி முதலான விமர்சகர்கள் ஏற்கெனவே வெளியிட்டிருந்த விஷயமேயிது. ஆச்சான் பிள்ளையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் வெவ்வேறு வ்யக்திகளே யொழிய ஏக வ்யக்தியல்லர். *ச்ருத் யர்த்த ஸார ஜநகம்* என்கிற தனியனுக்கு விஷயபூதர் ஆச்சான் பிள்ளை. அவர் தாம் பரந்த ரஹஸ்ய கர்த்தா; மாணிக்க மாலேக்கும் அவரே கர்த்தா. இதில் விவாதம் வளர விஷயமேயில்லை. ஆனாலும் *அபி சிவீச வசீக்ருத

சேதஸாம் பஹுவிதாமபி ஸம்பவதி ப்ரம:* என்று ஆளவந்தாரருளிச் செய்த கணக்கிலே சில மஹாமதிகள் இதில் விவாதத்தை மிக மிக வளர விட்டார்கள். அப்போது இவ்விரண்டு நூல்கள் தவிர மற்றும் பல பத்ரிகைகளும் வெளியிடலாயின. 1949 ஆம் ஆண்டில் இந்த விவாதம் உக்ரமாக நடந்து வந்தது. “பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஸ்ரீ ஸூக்திமாஸா” என்னும்

ஸ்ரீமான். உவே. S. ஸத்யமூர்த்தி ஸ்வாமி
(தற்காலம் க்வாலியர்) Gwalior.
உத்துங்கபதவியில் வாழ்பவர்.

மதுரபாஷித மென்றொரு நூலை ப்ரமாண உபபத்தி புஷ்கலமாக வெளியிட்ட பின்பு இந்த விவாதம் நிச்சேஷமாக சாந்தமாயிற்று.

பெயரால் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் திவ்ய ஸூக்தி களை யெல்லாம் வெளியிடத் தொடங்கின பெரியார் சதுச் ச்லோகி வியாக்கியானத்தையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையினுடையதாக முதலில் மயங்கியிருந்து விளம்பரம் வெளியிட்டிருந்தார். பிறகு தெளிவு பெற்று ஒரு பத்ரிகையில் “சதுச் ச்லோகி வியாக்கியானம் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்ததாகத் தவறுதலாய் அச்சிட்டு விட்டேன்; அது நயனராச்சான் பிள்ளையருளிச் செய்ததே யொழியப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச் செய்ததன்று.” என்று திருத்தம் வெளியிட்டுவிட்டார். அவ்வாறாகவே பரந்தரஹஸ்யத்தைப் பற்றியும் வெளியிட்டு வீண் விவாதத்தை சாந்தமாக்க வேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க, விபரீத பகவத் ஸங்கல்பமொன்றே காரணமாக இந்த விவாதத்தை பகமிக வளர்த்திட்டார். சரமாரியான நிந்தைகள் அடியேனளவில் நில்லாமல், அடியேனுடைய வாதங்களை ப்ராமாணிகங்களென்று புகழ்ந்த ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ திருமலை திருப்பதி சின்ன ஜியர் ஸ்வாமி முதலானாரிடத்தும் ஏறிப்பாய்ந்தன. முடிவாக மதுரையிலுள்ள வித்வான்கள் வக்கீல்கள் மற்றும் மஹாநீயர்கள் பலர் கூடி

இந்த விவாதத்தில் ஸாரமாக கவனிக்க வேண்டிய திவ்வளவே. (1) பரந்தரஹஸ்யமென்கிற க்ரந்தம் அச்சிடப்படுவதற்கு முன்பு அதை யாருமறியார்கள். வ்யபதிஷ்டர்களான பூர்வாசாரியர்களில் மணவாளமா முனிகளொருவரே தம்முடைய வியாக்கியானங்களில் பரந்தரஹஸ்யத்தை உதாஹரித்தருளினவர்; அவர் ஆச்சான் பிள்ளை யென்றே இருபத்திரண்டிடங்களில் எழுதியுள்ளார். பெரிய வாச்சான் பிள்ளையை நிர்தேசிக்க வேண்டுமிடங்களில் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யென்றே நிர்தேசித்தருளுகிறார். (2) பரந்தரஹஸ்யத்தில் வேதாந்த தேசிகனுடைய சில வாதங்களுக்கு பதில் தெரிவிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது. பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்திகளை மேற்கோள் காட்டியுள்ள தேசிகன் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்குப் பிற்பட்டவரென்பது நிர்விவாதம். அவருடைய உக்திகளுக்கு பதில் சொல்லுகிற பரந்தரஹஸ்ய கர்த்தா பெரியவாச்சான் பிள்ளையாயிருக்கத் தகுதியே கிடையாது. (3) பரந்தரஹஸ்யம் முதலிய விரிவான ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையே அருளிச் செய்திருந்தால் உபதேச ரத்தின மாலை யில் திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியான விஷயத்தில் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கு மஹத்தான கௌரவத்தைக் காட்டிவிட்டு ரஹஸ்யார்த்த விஷயத்தில் பிள்ளை லோகாசார்யருக்கு மஹத்தான பெருமையை விளக்கி யிருப்பது விரஸமாகும். ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையே ப்ரபஞ்சனம் செய்தருளினரென்று ஒருபாசரமாவது அவசியம் அருளிச்செய்திருக்கவேண்டுமே. மணவாள மாமுனிகள் இதை உபேக்ஷிக்க ப்ரஸக்தியே கிடையாதே. ரஹஸ்யார்த்த ப்ரகாசனத்திற்காகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கு ஒரு பாசரமுமிடாமையாலும், அதுபற்றிப் பிள்ளைலோகாசார்யருக்கே ஏழு பாசரங்களிட்டிருக்கையாலும் அவ்வுலகாசிரியர்க்குப் பிற்பட்டவரான ஆச்சான் பிள்ளையே பரந்தரஹஸ்யகர்த்தாவாவர். (4) நம்பிள்ளை திருவடிகளில் நேராகக் கேட்டவரும் பலவிதங்களிற் பெருமை பெற்ற வருமான பெரியவாச்சான் பிள்ளையே பரந்தரஹஸ்யத்தை யருளிச் செய்திருந்தால் அவருடைய க்ரந்தத்தை விட்டுப் பிள்ளை லோகாசார்யருடைய முழுக்கூப்படியையே எங்கும் யாவரும் காலகேசுபக்ரந்தமாகக் கொள்ள ப்ரஸக்தியேயிராது. பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் ஸந்ததியாரென்று சொல்லிக் கொள்பவர்களுங் கூட இற்றைக்கும் நாளைக்கும் பரந்தரஹஸ்யாதிகளின் பெயரையும் கேட்டறியாத வர்களாக வன்றோ உண்மையுள்ளது. (5) தத்வத்ரயம் 103 ஆம் சூர்ணியின் வியாக்கியானத்தில் ஆச்சான் பிள்ளையும் வாதி கேஸரி ஜீயரும் ஆவரண க்ரமம் சொன்னார்கள்; பிள்ளை லோகாசார்யரும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் அது சொல்லவில்லை என்னும் விஷயத்தை மணவாள மாமுனிகள் விரிவாக நிரூபித்தருளியிருக்கையாலே ஆச்சான் பிள்ளையைக் காட்டிலும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வேறு வ்யக்தியே யாவர்.....இங்ஙனே ப்ராமாணிகர்கள் தெளியக் கூடிய பலபல உபபத்திகள் ப்ரக்ருத விவாத விஷயமாக அடியே நெழுதிய நூல்களில் மலிந்துள்ளன. இந்த விவாதத்திற்கு ப்ரதிஸம்பந்தியரான (கீர்த்தி மூர்த்தியான) ஸ்ரீமத். புத்தூர் ஸ்வாமி நாளடைவில் ஸுப்ரஸந்த ஹ்ருதயராய் பழைய ஸௌஹார்த்தத்தை அதுவர்த்திக்கச் செய்து கொண்டது மல்லாமல், பெரியவாச்சான் பிள்ளை விஷயமான ஸ்துதிநூலொன்றை எழுதித்தரும்படி அடியேனுக்கு நியமித்து அதைத் தாம் தமது பத்ரிகையில் அச்சிட்டுப் பிரசுரமும் செய்தது பேரின்ப வெள்ளமாக முடிந்தது. இடைக் காலத்தில் பகவானுடைய விலகணமான லீலையொன்று நடந்ததென்றே உலகங்கொண்டது. திருக்குடந்தை R. V. கிருஷ்ணமாசாரியரு மிப்படியே. மற்றுஞ் சிலருமுளர்.

390. ஆராய்ச்சி மணிமாலை: ஸ்ரீ உவே. சேனங்குளம் கந்தாடை ராமாதுஜா சார்யரென்கிற பண்டிதர் * அத்யமேஸ்லோகார்த்த விசாரத்திற் புதுந்து எழுதியு வற்றுக்கு மறுப்பு. ப்ராஸங்கமாகப் பலதத்வார்த்தங்கள் பொருந்தியது.

391. உத்யாநஸம்வாதம். } இவையிரண்டும் உத்யாந பத்ரிகா சிரியரான D. T. தாதா
 392. உத்யாந சிஷா. } சார்யருடைய அஸத்வாதங்களை யெடுத்து அசையசைக்
 காட்டுவன. கீழே ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் (நெ. 30.) ரஸிகரஸாயநத்தின்
 விவரணமும், நெ. 41, 120. நூல்களின் விவரணமும் காண்க.
393. உபதேச ரஸாயநம் : திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீஉவே. ராயம்பேட்டை
 க்ருஷ்ணமாசார்யர் இடைக் காலத்தில் வேறுபட்டிருக்கையில் வெளியிட்ட
 மர்ம ப்ரகாச மென்னும் புத்தகத்திற்கு இது மறுப்பு. கீழ் ஸம்ஸ்க்ருத நூற்
 பகுதியில் (நெ. 17.) ரஸிக புதரஞ்ஜநத்தின் விவரணம் காண்க. இந்த
 மஹான் ஆதியில் பரமஸ்ரிக்தரா யிருந்து இடையில் வேறுபட்டிருந்து, மறு
 படியும் முன்னிலும் அதிகமான அதிமாத்ர ஸ்நேஹத்தை வளரச் செய்து
 கொண்டு பல அபிநந்தந பத்ரிகைகளை அச்சிட்டும் வெளியிட்டா ரென்பது
 உலக மறிந்தது. இவருடைய திருவுருவப் படம் பக்கம் 27ல் காண்க.
394. ஐகமத்ய ரஸம் : நமது நண்பர் ஸ்ரீஉவே. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் தேசிக
 சரித்திரமெழுதுவதாக வியாஜங்கொண்டு பூர்வாசார்ய நிந்தைகள் செய்
 திருந்ததற்கு சோகித்து அவர்க்கு நல் தெளிவு பிறக்குமாறு எழுதிய திது.
395. ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்நமாலை : நாலாயிர வியாக்கியானங்களில் காணும் ஐதிஹ்யங்
 களையும் நிர்வாஹங்களையும் (ஆங்காங்கு விவரணங்களோடும்) சேகரித்தது.
396. ஷேத்ர தீர்த்தயாத்திரை விளக்கு : தென்னாடு வட நாடுகளிலுள்ள ஷேத்ர தீர்த்தங்
 களில் யாத்திரை செய்ய விரும்புமவர்களுக்குப் பரம ஸௌகரியமாகும்படி
 கண்ணாடிபோல் எழுதப்பட்டதிது. இங்ஙனே ஸம்ஸ்க்ருதம் ஹிந்தி தெலுங்கு
 பாஷைகளிலு மெழுதப்பட்டதுண்டு. லக்கம் 44, 157, 134, 197 காண்க.
397. சதபூஷணீ வஜ்ர குடார ஸாரம் : கீழ் ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் நெ. 135. சத
 பூஷணீ வஜ்ர குடார : என்ற நூலின் விவரணம் காண்க. இந்த ஸார
 நூலில் 101 பாராக்களினால் சதபூஷணீ காரர் சத தூஷணியைக் கையால்
 தொடுவதற்கே அநதிகாரி யென்பது விசதமாக நிரூபிக்கப் பட்டது.
398. சாஸ்த்ரார்த்த சந்த்ரிகை : அஹோ பில மடத்துப் பத்ரிகையான ந்ருஸிம்ஹப்ரி
 யாவில் “எழுபத்து நான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளும் ஆதிவண் சடகோப
 ஸ்வாமி யிடத்திலேயே ஆச்ரயித்தவர்கள்” என்றும் “ஈடு முப்பத்தாறு
 யிரப்படி வடகலை ஸம்பிரதாயத்திற்கே பொருந்தி யிருக்கிறது” என்றும்
 இப்படி சில அஸம்பத் தோக்திகளை யொருவர் வெளியிட்டிருந்தார். இவை
 ஸர்வாத்மநா அபத்த மாகையாலே இவற்றை மறுத்து இந்த வியாஜத்
 தாலே நாம் பல பலவுண்மைகளை நமது பத்ரிகையில் வெளியிட்டோம்.
 அதற்கு பதிலெழுத வித்வான்கள் முன்வர வேண்டும். முன் வந்த வொரு
 ஸாமான்யர் நிந்தைகளைச் சரமாரியாகப் பொழிந்து “அண்ண ஸ்வாமியின்
 கேள்விகளுக்குத் தக்க பாணங்களை விடுவதற்குச் சில ஸிம்ஹங்கள் புறப்
 பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன” என்று வழிகாட்டி விட்டு விலகினார். பிறகு
 பழைய D. T. தாதாசார்யரும் மடத்தில் போக்தாக்களாயிருக்கின்றவரும்
 தூஷிக்க வெழுந்தார்கள். 1951—52 வருஷங்களில் இந்த வாத விவாத கேள்
 மிகவும் மும்மிரமாக நடந்தது. அந்த ஸமயத்தில் “சாஸ்த்ரார்த்த சந்த்
 அதன் மூலமாகப் பல பல சாஸ்த்ரார்த்த தத்துவங்கள் வெளியிடப்பட்டன.
 இந்த வகையில் இருபத்து நான்கு பிரசுரங்கள் வெளியாகி யுள்ளன.

399. சிரோமணி சிரோமணி : சென்னைக் காகுமானிகலாசாலையில் தலைமைப் பண்டி-
400. சிரோமணி சேகரம் : தராயிருந்து இப்போது விசாரந்தரா யிருக்கின்ற ஸ்ரீமதே. திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீவிவாஸயங்கார் ஸ்வாமியே இங்கு சிரோ மணி சப்த விவகாசிதர். கீழ் ஸம்ஸ்கருத நூற் பகுதியில் நெ. 28, 119. நூல் களின் விவரணத்தில் கண்ட மதிரேக்ஷணர்த்த விசாரத்தில் முதன்மை யாகத் தலையிட்டவர் இந்த சிரோமணி ஸ்வாமியே யாவர். இவர் அவதம்ஸ மாகக் கொள்ளும்படியா யெழுதப்பட்ட நூல்களிலை. ப்ராஸங்கிகமாகப் பல பல விஷய விசாரங்கள் கொண்டவை.
401. சுசுரண மதமர்தநம் : கீழ் 215, 216 லக்கமுள்ள நூல்களின் ச்ரோணியிலே அமைந்தது இதுவும்.
402. செந்தமிழாய்ச்சி : சிறந்த தமிழ் வித்வானாகிய ஸ்ரீமத். மு. ராகவையங்கார் (ராமநாதபுரம்) அவர்கள் திவ்யப் பிரபந்தங்களைப் பற்றியும் ஆழ்வார்களைப் பற்றியும் சில ஆராய்ச்சிகளை மதுரைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் வெளி யிட்டார் ; அவை நம்முடைய ஸ்தாசார்ய ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸரணிக்குச் சேரா தவையென்னு முண்மையை வெளியிட வேண்டியது அவசியமாயிற்று. அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் வெளி வந்ததிது. நான்முகன் திருவந்தாதியில் *தரித் திருந்தேனாகவே தாராகணப் போர், விரித்துரைத்த வெந் நாகத்துன்னை * என்ற பாசுரத்தின் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தை மறுக்கப் புகுந்து “ வெந்நாகத்து ” என்கிற பாடத்தை ‘ என்னாகத்து ’ என்று ஸ்வ தந்திரமாகத் திருத்திச் சில எழுதி யிருந்தார். அது ஸர்வாத்மநா அளங்கத மென்று மூதலிக்க முதன் முதலாக இறங்கினேன். அதிலிருந்து பல விஷ யங்களை விமர்சிக்க நேர்ந்தது. அந்த விமர்சங்களெல்லாம் தமிழுலகில் ஸுப்ரஸித்தங்களாகையாலே இங்கு விவரிக்கின்றிலேன்.
403. சேஷாவதாரச் சிறப்பு : ஸ்வாமியெம்பெருமானாரை சேஷாவதாரமென்று முன் னோர்கள் பலர் எழுதியுள்ளார்கள். இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் (பா. 33-ல்) பஞ்சாயுதாவதாரமென்று உள்ளது. ய்திராஜஸப்ததியில் அதையுஞ் சொல்லி விஷ்வக்ஸேநாவதாரரென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் ஸம்மவயப்படுத்தி நிர்வஹிக்கும் வழியறியாத திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியார் (பரலோகவாஸி) “சேஷாவதாரரென்பது மிகவும் தவறு” என்றெழுதி வெளியிட்டிருந்தார். அதை மறுத்தெழுதி ஸ்வாமி யெம்பெருமானாருடைய சேஷாவதாரவத்தை ஸ்தாபித்தநூலிது.
404. சேட்லூர் நூலாய்ச்சி : கீழ் லக்கம் 403 நூலுக்குத் தொடர்ச்சியாக அந்த
405. சேட்லூர் மாயமயக்கம் : சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியருடைய அஸம்பத்தோக்தி கள் பலவற்றைப் பராமர்சித்து ஒன்பது நூல்கள் எழுதி வெளியிடப்பட்டன. 1928-ல் முதல் 33, 34-வரை அவை வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. கடைசியாக அவர்மன்னிப்புக் கடிதமெழுதியனுப்பி விசாரந்தியடைய நேர்ந் தது. அந்த க்ஷாமணபத்ரிகை இந்த நூல்களில் விசதம். அது வருமாறு—
“ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம : ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம : மஹாமஹோபாத்யாய பண்டிதபூஷணம். பகவத் விஷயம் தேசிகதர்சனாசார்ய சேட்லூர், நரஸிம்ஹாசாரியார் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக விலாஸம் திருவஹீந்திரபுரம் தேதி 12 ஸ்ரீமதித்யாதி அஸ்மதஸாதாரணஸஹ்ருதயவரிஷ்டா நாம்தத்ரபவதாம்ஸந்நிதௌ விஜ்ஞாபயதி. ஸ்வாமியியமித்தஸ்ரீமுகத்தைஸேவித்துக் கொண்டேன். ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருவுள்ளத்தில் வெறுப்புண்டாகும்படி செய்தது வல்வினையேன் குற்றமே. வாஸ்தவமாகவோ ஆரோபிதமாகவோ

ஆசார்யபராதம் அடியேன் மநஸ்ஸில் ப்ரதிபாஸித்ததினால் திருவுள்ளத்துக்கு வெறுப்பும் நிர்வேதமும் உண்டாகும்படி செய்ய நேரிட்டது. அதிலும் பரமனைப் பயிலும் திருவுடைய பாகவதர்களுடைய “சுத்தநாமம் து ஸபேமஹி” “ஸம்ஸ்ருஜ்யதே யதி ச தாஸஜநஸ் த்வதீய:” என்று ஆசார்யனால் ப்ரார்த்திதமாய் அபவர்க்க தசாநிர்விசேஷமுமான பெறப் பேறுகிய பாகவதாநுக்ரஹத்துக்குப் பாத்ரமாகாத படி செய்வதற்குரிய பகவந்நிக்ரஹஸங்கல்பமொழிய வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் இவ்விஷயத்தில் ‘யச்ச பாஷிதம், மயா த்வம் பருஷாண்யுக்த: தச்ச த்வம் க்ஷந்தா மர்ஹஸி’ என்கிற இனையபெருமாள்படியை இச்சேதநன்விஷயத்தில் திருவுள்ளம் பற்றி அடியேனுடைய அபசாரங்களை ஸோபாதிகங்களாக்கியதாழர்வம் அடியேனை ஸஹ்ருதயகைத் திருவுள்ளம் பற்றும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். இத்தம் விஜ்ஞாப யதி பாகவதவிதேய:” என்பதாம்.

இந்த மன்னிப்புக்கடிதம் அச்சாஹி வெளியானபிறகு அந்த சேட்லார் நர ஸிம்ஹாசாரியர் பலவருஷங்கள் ஜீவித்திருந்தார். அவர் பரமபதித்த பிறகு கில மாதங்கள் கழித்து அவருடைய ஸஹோதரரான ஸ்ரீநிவாஸமூர்த்தி யென்பவர் “என் தமையனார் எழுதியதாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மன்னிப்புக் கடிதத்தின் அஸல்காப்பியைக் காட்டுவீரா?” என்று நமக்கொரு கடிதமெழுதினார். “ஒரு நாள் குறிப்பிட்டெழுதினால் அந்த நாளில் நாமே அந்த அஸல் கடிதத்துடன் திருவயிந்திரபுரம் வருவோம்” என்று பதில் எழுதினேன். அவ்வளவோடு அவர் சாந்தராய் விட்டார்.

406. ச்ருதப்ரகாசிகாஷா : ச்ருதப்ரகாசிகா பட்டரூளிச் செய்த சரணாகதிகத்ய பாஷ்யத்தில் வாத்ஸல்யமென்கிற குணத்தை விவரிக்குமிடத்து “வாத்ஸல்யம் நாம தோஷேபி குணத்வபுத்தி:” என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதை மேலே ப்ரஸ்தாவித்த சேட்லார் நரஸிம்ஹாசாரியார் தூஷித்ததுமல்லாமல் “இப்படிப்பட்ட அபார்த்தங்களைக் களைவதற்காகவே தேசிகன் கத்யபாஷ்ய மருளிச் செய்தது” என்று மெழுதியிருந்ததைப் பலப்ரமாணோபபத்திகளுடன் மறுத்து ச்ருதப்ரகாசிகாஸூக்தியை ஸமந்வயப்படுத்தின நூலிது. இத்தன் சரிதையில் கீழே பக்கம் 286-ல் கடைசி பாராவும் காண்க.

407. ஸ்ரீவைஷ்ணவமஹாநிதி : இந்தப் பெயருக்குத் தக்கபடியே அமைந்திருக்கும் நூலிது. நேரில் கண்டுகளிக்கத்தக்கது. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயப் ப்ர வர்த்தக ஸகலாசார்ய திவ்யஸூக்தி விளக்காக மற்றொருநூலும் இப்பெயர் பூண்டுள்ளது. அது இப்போது துர்லபம்.

408. ஸ்ரீமடஸௌபாக்யர் : கீழ் நெ. 398 நூலின் வகுப்பைச்சேர்ந்தது இது. ஸ்ரீமட மென்றது அஹோபிலமடமென்றபடி.

409. ஸ்ரீராமாநுஜன் : இப்பெயரால் பத்து வருஷகாலமாக மாதப்பத்திரிகை நடந்து வருகின்ற தென்பது உலகமறிந்ததே. இதன்மூலமாகப் பல வியாஸங்களும் பலநூல்களும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தன் சரிதையும் இப்பத்திரிகையின் மூலமாகவே வெளிவருகின்றது.

410. ஜகதாசார்யஸூக்திஸூதாநிதி : ஏழுதரங்கங்களும் அறுபத்துநான்கு உக்தியாலைகளும் கொண்டநூலிது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குமுன்பு ஒரு விவாதக் கிளர்ச்சி விளைந்தது; (அதாவது) த்ரௌபதிக்கு மஸாஸாயையில் பரிபவம் நேர்ந்தகாலத்தில் வஸ்த்ரவ்ருத்தியானது ப்ரபத்தியின் பலனாக ஸ்ரீவசந ஸ்ரீணத்தினால் தெரிய வருகிறது; அது திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தின் பலனென்று முமுக்ஷுப்படியினால் தெரியவருகிறது. இங்ஙனே தோன்றும்

முரண்பாட்டை எங்ஙனம் பரிஹரிப்பதென்று சர்ச்சை விளைந்ததாம். சென்னையில் ப்ரஸித்த ப்ரவக்தாவாக விளங்குபவரும் நடக்குப் பரமாப்தரு மான ஸ்ரீஉவே, வித்வான் காரப்பங்காடுவேங்கடாசார்யஸ்வாமிகள் “ஸ்ரீவசந் பூஷணத்தில் த்ரௌபதி ப்ரபத்தி செய்ததாக மட்டும் சொல்லப்பட்டதே யொழிய அது பலித்ததாகவும் சொல்லிற்றில்லை; முமுகூடப்படியில் “த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவை சுரந்தது திருநாமமிதே” என்று திரு நாமஸங்கீர்த்தனம் பலித்ததாக ஸ்பஷ்டோக்தியுள்ளது. ஆகவே, த்ரௌ பதியின் ப்ரபத்தி நிஷ்டை விபலமாயிற்றென்றும் நாமஸங்கீர்த்தனமே ஸபல மாயிற்றென்றும் சொல்லிவிட்டால் உபயக்ரந்தங்களுக்கும் யாதொரு விரோ தமும்இல்லையாகும்” என்று ஸ்வாபிப்ராயத்தைப் பிரசுரப்படுத்தினார். இது ஸங்கதமாக அடியேனுக்குத் தோற்றமையாலே தத்வார்த்தத்தை உலகுக்கு வெளியிடக்கருதி, அந்தவேங்கடாசார்யஸ்வாமியின் திருநாமத்தைத் தொடா மலே “(மேலே காட்டிய) உபயக்ரந்த விரோதத்தை எங்ஙனம் பரிஹரிப்ப தென்று சிலபக்தர்கள் தத்வஜிஜ்ஞாஸையோடு கேட்டார்கள்; பெரியார் களிடம் கேட்டிருந்த ஸமாதானத்தை விவரிக்கிறோம்” என்று தொடங்கி உபயக்ரந்தங்களுக்கும் விரோத ப்ரஸக்தியே கிடையாதென்றும், ப்ரபத்தி யின்பலனை வஸ்த்வருத்தியைச்சொன்னதும், திருநாமஸங்கீர்த்தனபலமாக அதனைச் சொன்னதும் பர்யாயமேயொழிய வேறன்று என்றும் இதை மிக விரிவாக நிரூபித்து வெளியிட்டேன். அதன் பிறகு சில பதிரிகைகளில் விஷய விசாரங்கள் நடந்தன. அந்த ஸ்வாமியும் எழுதினார்; அடியேனும் பதில் எழுதினேன். கடைசியாக அடியேனுடைய நிரூபணங்கள் ஸ்ரீராமா நுஜன் 77, 78-ல் வெளிவந்தன. இதன் பிறகு என்ன நடந்ததென்றால் விஷயசர்ச்சையாக ஒன்றும் வெளிவராமல் அநாமதேயத் துண்டுப்பிரசுரம் தேதிசூட இல்லாமல் ஒன்று வெளிவந்தது. அதில் நிந்தை தவிர வேறு கிடையாது. கையெழுத்துஸ்தானத்தில் “காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் கால கேஷபகோஷ்டியார்” என்றிருந்தது. அந்த ஸமயம் அடியேன் பவித்ர யாத்ரையென்று ப்ரஸித்தமான வடநாட்டுத் திருப்பதியாத்திரை தொடங்கி 75-பேர்களுடன் சென்றிருந்தேன். அப்போது மேலே தெரிவித்த அநாம தேயத்துண்டுப் பிரசுரம் விசேஷப்பிரசாரமடைந்து வந்தது. வெளியூர் களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வந்ததாம். விஷயலேசமுமில்லாமல் அஸஹய தூஷணைகள் மலிந்த அந்தத் துண்டுப்பிரசுரத்தை யாரே ஸஹித்திருக்க வல்லார்? அப்போது நடந்த செய்திகள் ஐகதப்ரஸித்தமேயானாலும் அந்த விஷமச்செயல்கள் இச்சரிதைநூல் மூலமாக நீடுழி விளங்கவேணுமென்று கருதி அப்போது, மத்யஸ்தர்களான மஹநீயர்கள் வெளியிட்ட வியாஸங் கள் பலவற்றிலிருந்து சில பகுதிகள் இங்கெடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

(1.) சென்னை பிரபல அட்வொகேட் ஸ்ரீமான் உவே, V. ராஜகோபாலாசாரியார் சுவாமிகள் (கீழ்ப்பாக்கம்) அவர்களின் ஆங்கில வியாஸத்தின் மொழிபெயர்ப்பு: (இவருடைய திருவுருவப் படம் இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 175-ல் காண்க.)

“சென்ற சில வாரங்களாய் சென்னையிலும் மற்ற விடங்களிலுமுள்ள ஆஸ்திகர் களிடையே த்ரௌபதீசரணுகதி விஷயமாய்ப் பிள்ளைலோகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் முரண்பாடு இருப்பதுபோல் நடைபெற்றுவரும் விவாதத்தில் ஸ்ரீகாரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் அநாமதேயமாகப் பிரசுரம் செய்திருக்கிற ஓர் அறிக்கையானது பரபரப்பை விளைத்து வருகிறது. அந்த வெளியிடானது காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் அபிப்ராயத்தை ஸித்தாந்தப் படுத்தும் முறையில் மட்டும் அமைந்திருந்தால் அந்த ஸ்வாமியைப்போற்றும் கோஷ்டியினர்க்கு மிகவும் பொருத்தமாகும். அத்துடன் நிற்காமல், ப்ரக்குத

விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிப்ராயபேதத்தை முன்னிட்டு ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமியைப்பற்றின துஷணேத்திகளில் அந்த வெளியீடு இறங்கியிருப்பது அதிக்ரமமானது. அந்த துஷண பத்ரிகையை நான் பார்க்கவில்லை, அதில் வெளிவந்திருக்கும் துஷணங்களின் ஸ்வபாவத்தையோ அளவையோ நான் அறியேன். அதைப் பார்க்கவும் எனக்கு விருப்பமில்லை. P. B. A. ஸ்வாமியின் பக்தர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அந்த வெளியீடு மனக்கசப்பை விளைவித்திருப்பதிலிருந்தே அதன் தன்மையை ஒருவாறு உணர்ந்திருக்கிறேன். வாதப்ரதிவாதங்களின் தராதரங்களைச் சீர்தூக்கி விமர்சிப்பது உபயவேதாந்தப் ப்ரவர்த்தகர்களான் மஹான்களுக்கேதரும். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் பரிசயமுள்ள கள்ளக்குறிச்சி அட்வகேட் ஸ்ரீ ஆராவமுதுதாதாசாரியார் இது ஸம்பந்தமாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிற வியாஸத்தில் வாதப்ரதிவாதங்களை ஆங்கிலம் பயின்றவர்களுக்கு அவகாஹமாகும் முறையில் விசதமாக எழுதியுள்ளார். நம் போலியர்கள் அவரவர்கள் மனோபாவத்துக்கு ருசிக்கும் அபிப்ராயங்களைக் கைக்கொள்வது பொருத்த முடையதாகும். எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அளவுக்கு மீறின முறையில் ஒருவரையொருவர் கண்டிக்கவும் தகுதியில்லை. நிர்ப்பயமாகவும் நிர்தாக்ஷிண்யமாகவும் தத்வார்த்தங்களைவிளக்கி நிலைநிறுத்த P. B. A. ஸ்வாமி ஒருகாலும் தயங்குவதில்லை யென்பது யாவருமறிந்த விஷயம். விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்ய ஒவ்வொருவரும் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறபடியாலே படித்தவர்களிடமும் சிறந்த மேதாவிடமும் இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகள் நிகழ்வது ஸஹஜமே. ஆனால் விவாதங்கள் ஒழுங்கான முறையில் உயர்ந்த ரீதியில் எவர் மனமும் நோகாதபடி விமர்சனம் செய்யப்பட வேண்டுமேயல்லாது ஒருவரை யொருவர் துஷிக்க முற்படுவது தகாது. தக்கபடி பதிலுரைத்துத் தம் வாதங்களை ஸ்தாபிக்க சக்தியற்றவர்கள் துஷணையில் இறங்க முற்படுவார்களென்பது இயற்கை. காரப்பங்காடுஸ்வாமி தன்கோஷ்டியினரால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை P. B. A. ஸ்வாமியின் பக்தர்களுக்குமனக்கசப்பையுண்டாக்கியுள்ள தென்பதையறிந்ததும் அந்த அறிக்கையை கிராகரித்து, தனக்கும் அவ்வறிக்கைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும்மில்லையென்று தெரிவிப்பாரென்பதில் யாதொரு சந்தேகமும்மில்லை. P. B. A. ஸ்வாமி பலவாண்டுகளாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ வித்தாந்தத்திற்காகப் பல்வகையில் ஒப்புயர்வற்ற தொண்டுகள் செய்து வருவது நாட்டில் பலருக்கும் நன்கு தெரிந்திருப்பதால் யாரிடமிருந்தும் எத்துணை துஷணை யறிக்கைகள் தோன்றினாலும் P. B. A. ஸ்வாமியின் கௌரவத்திற்கும் புகழுக்கும் எவ்விதமான குறையும் ஒரு நாளும் ஏற்படாது. அநாமதேயமான ஓர் அறிக்கை என்ன செய்யப்போகிறது. P. B. A. ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களைக் கேட்டவர்களுக்கும் அந்த ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்களை ஸேவித்தவர்களுக்கும் பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களில் உண்மையாக எவ்வித முரண்பாடும் கிடையாதென்பது P. B. A. ஸ்வாமியின் வித்தாந்தமென்றும், மேலெழுந்த வாரியில் எங்கேனும் முரண்பாடுகண்டாலும் அவைகளைப் பொருத்தமான முறையில் ஸமன்வயப்படுத்துவது ஸ்வாமியின் இயல்பு என்றும் நன்கு உணர்வார்கள். P. B. A. ஸ்வாமியின் கோஷ்டியினர் எதிர்வகுப்பு அறிக்கை விஷயமாய் எவ்விதமான கவலையுங்கொள்ள வேண்டா; அதை லக்ஷயத்தில் மில்லை. மேற்கொண்டு இந்த விவாதத்தில் எவ்வித பிரசாரமும் வேண்டியது மில்லை. இனி, உலகம் மதிக்கும் உத்தமாதிகாரிகள் பிரஸ்தாப விவாதத்தில் ஏதாவது ஈடுபட்டா லீடுபட்டும். இவ்விவாதத்தை இத்துடன் முடிவு செய்ய களும் ஒரே ஸம்பிரதாயத்தின் அபிவிருத்தியில் அரும்பாடுபடுகிறவர்கள் இருவர்களும் மஹான்கள். உத்தமாதிகாரிகள். தம்மம் அபிப்ராயங்களை அவரவர் சித்

தாந்தமாகக் கொண்டிருந்தாலும் இவ்வபிப்ராய பேதம் வியாஜமாக ஸௌஜன்ய பங்கத்திற்கு எவ்விதமாகவும் இடம் தராமலிருக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சென்னை
1-8-1955 }

V. ராஜகோபாலாசாரி.

(2.) மதுரை ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான் உ. வே. S. ஸுந்தர ராஜய்யங்கார் [வக்லே, 11, கிருஷ்ணன் ஸன்னிதி வடக்கு மாசி வீதி] அவர்களின் கடிதம். (இவருடைய திருவுருவப்படம் இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 174-ல்) சிலமாதங்களாக இரண்டு மஹான்களுக்கு நடந்துவரும் க்ரந்த சர்ச்சை ஒரு அநாமதேய பத்ரிகையினால் மிகவும் சோசநீயமான நிலைமைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதென்பதை வெகு வருத்தத்துடன் விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணாஸ்வாமி ஒருவருடைய திருநாமத்தையும் குறிப்பிடாமலும் ஒருவருடைய க்ரந்தத்திற்குக் கண்டன மெழுதுவதாகக் கூடச் சொல்லாமலும் விஷயசர்ச்சை செய்திருந்தார்; அதில் எவ்வித தவறுமில்லை. ஸ்ரீமத் கரப்பங்காடு ஸ்வாமி அதற்கு மறுப்பு எழுதத் தொடங்குகையில் ஸ்ரீ அண்ணாஸ்வாமியின் திருநாமத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த ஸ்வாமிக்கு மறுப்பு எழுதுவதாகவே கண்டிருந்தது. இது தேவையில்லை. அந்த ஸ்வாமியும் அண்ணாஸ்வாமி போலவே விஷய சர்ச்சையோடு நிறுத்தி முடித்திருக்கலாம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகுக்கு அண்ணாஸ்வாமி உயிர் நிலையாயிருக்கிறார். காரப்பங்காடு ஸ்வாமியும் அவருக்கு அடுத்தபடியே ஆகவே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அன்பர்களாயும் உயிர் நிலையாயுமுள்ள இரும்ஹான்கள் சண்டையிட்டுக்கொள்வதாக அநாமதேய ரொருவர் தப்புப் பிரசாரம் செய்வது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகுக்கே கேவலமானது. காரப்பங்காடு ஸ்வாமி பரம ஸாத் விகர். அண்ணாஸ்வாமியிடத்தில் அபாரமான மதிப்பும் பிரதிபத்தியும் வைத்திருப்பவர். உண்மையில் அண்ணாஸ்வாமியின் வித்யாபரிசீரம் அபாரமானது. மாற்சரியமில்லாத யாரையும் கவர்ச்சி செய்யக்கூடியதென்பதில் சந்தேகமில்லை, ஆச்சரியமில்லை. அண்ணாஸ்வாமியைப்போன்ற வித்வான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகத்தில் இப்போது யாரும் கிடையாது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகுக்கு இந்த ஸ்வாமி புரியும் தொண்டு வாசாமகோசரம். நூறுபேர்கள் சேர்ந்தாலும் செய்ய முடியாத காரியத்தை அண்ணாஸ்வாமி ஒருவரே ஸாதித்து விடுகிறார். இதை யெழுதும்போது ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய பராக்ரமத்தை வான்மீகமுனி போற்றி யிருப்பதுதான் நினைவுக்கு வருகிறது. தற்காலம் நடந்துவரும் அந்த ஸ்வாமியின் உத்தரதேசயாத்திரை உண்மையில் திக்விஜயமே யாகும். இந்த யாத்திரையில் ரிஷிகேசத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய வித்வத்தின் பெருமையையறிந்த ஸ்ரீ சிவானந்த ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் வேதபாரங்கதர் என்கிற விருதை ஸ்வாமிக்கு அளித்ததாகப் பத்ரிகைகளில் வாசிக்கிறோம். நம் ஸமூஹத்திற்கே, முக்கியமாக மணவாள மாமுனிகளின் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கு அண்ணாஸ்வாமியால் பெருமையும்பெருமதிப்பும் தென்தேசத்திலும்வடதேசத்திலும் அபரிமிதமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய கௌரவத்திற்கும் மதிப்புக்கும் ஹானியை விளைக்க யார் நினைத்தாலும் அது உசிதமானதன்று. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இது நெஞ்சாலும் நினைக்கத் தக்கதன்று. காரப்பங்காடு ஸ்வாமியோ அவருடைய கோஷ்டியாரோ இதில் பிரவேசிக்கத் தகவேதகாது. மஹாயசஸ்வியான ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியிடத்தில் அண்ணாஸ்வாமிக்கு விசேஷப்ரதிபத்தியுண்டு. அதிலிருந்தே அவருடைய தெனலிந்தாரும் புத்ரஸ்தாநீயருமான (வர்த்தமாந) காரப்பங்காடு ஸ்வாமியிடத்திலும் அன்பு ஏற்பட்டு விசேஷித்துக் கொண்டு வந்தது. இந்த ஸ்வாமிக்கும் அண்ணாஸ்வாமி மிடத்தில் மிகுந்த அன்பும் மதிப்பும் பிரதிபத்தியும் இருப்பது அடியேனுக்கு

நன்கு தெரியும். இவ்விருவருக்கும் பரஸ்பரம் ஸௌஹார்தம் விலகாது மானதே. யார் கண்ணெச்சில்பட்டதோ அறியோம்! உலகம் வேறுபடப் பேச அவகாசமேற்பட்டு விட்டது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் காலகோப கோஷ்டியிலிருந்து வெளி வந்ததாகக் காணும் ஒரு அநாமதேய துண்டுப்பிரசுரம் அடியேனுக்கும் அனுப்பப்பட்டுக் கிடைத்தது; வாசித்துப் பார்த்தேன். பரமஸாத்விகரான காரப்பங்காடு ஸ்வாமியால் அது எப்படி அனுமதிக்கப்பட்டதென்று அடியேனுக்குமிருந்த விஸ்மயமுண்டாயிற்று. உண்மையில் ஸ்வாமியால் அனுமதிக்கப்பட்டதல்லவென்றும், சிலருடைய சூழ்ச்சியினால் ஸ்வாமிக்கும் தெரியாமலே பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்குமென்றும் என் போன்றவர்கள் நினைக்கக் கூடியது. இப்படி பிரசுரமாயிருக்கிறதென்று தெரிந்த பிறகு காரப்பங்காடு ஸ்வாமி அதை அவசியம் மறுத்திருக்கவேண்டும். ஆமோதிக்கவும் முடியாமல் மறுக்கவும் முடியாமல் ஏதோ சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது போலும். மதுரையில் நம்முடைய ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபையின் வார்ஷிகோத்ஸவங்களுக்கு இவ்விரண்டு ஸ்வாமிகளும் பரமக்ருபையோடு எழுந்தருள்வதுண்டு. இருவரும் பரஸ்பரம் கொண்டாடிப் பேசுமழகை ஸதஸ்யர்கள் கண்டு பரமானந்தமடைந்திருக்கிறார்கள். அண்ண ஸ்வாமியின் நானா வித வித்யாபரிசீரமங்களைக்கண்டு காரப்பங்காடு ஸ்வாமி வியப்படையாதவரல்லர். ப்ரக்ருத விவாதத்தில் அண்ண ஸ்வாமியின் வாதங்களை வித்வான்கள் மெச்சுகின்றார்களென்பதை அடியேன் அறிந்திருக்கின்றேன். காரப்பங்காடு ஸ்வாமி திருவுள்ளத்திலும் இது பட்டிருக்குமென்றே அடியேனுடைய நம்பிக்கை. அடியேனுக்கு ஸம்பிரதாய விஷயமான ஞானம் மிகவும் குறைவு ஆகவே விஷய சர்ச்சைபற்றி யெழுத சக்தியற்றவன். பிறருடைய அபிப்பிராயங்களை அறுவதிக்கவும் அடியேன் அநர்ஹனே; அவ்விஷயத்தில் க்ஷமையை வேண்டுகிறேன். விஷய சர்ச்சையை கோபதாபமில்லாமல் நேர்மையான முறையில் நடத்தினால் உலகுக்கு விசேஷபலன் கிடைக்கும். அபூர்வமான சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் தெரிய வரும். அண்ண ஸ்வாமியின் ஒவ்வொரு ஸஞ்சிகையிலும் அபூர்வமான அர்த்தங்களை உலகம் அனுபவிக்கப் பெற்றுவருகிறது. ப்ரக்ருத வாதப்ரதிவாத நூல்களையும் சுவடிகளையும் ஆரம்பம் முதல் அடியேன் தவறாமல் படித்து வருகிறேன். இதில் அடியேன் தலையிடத்தகாதென்று வாளாவிருந்தேன். அது தவறு என்று உணர்ந்து இருஸ்வாமிகளுக்கும் தனித்தனி விண்ணப்பங்களெழுதியிருக்கிறேன். இருவரும் அடியேனை அந்யதாவாக நினைக்கக் கூடியவர்களல்லர். அடியேனுடைய பூர்வ ஜன்ம ஸுக்ருதவிசேஷத்தால் இவ்விரு ஸ்வாமிகளும் அடியேனிடத்து ஒரு விசேஷமான அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மிகுந்த தைர்யத்துடன் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஸ்ரீ வைஷ்வ வுலகில் திங்களுமாதத்தியனும் ஏககாலத்திலெழுந்தாற்போல் விளங்கும் இவ்விரு ஸ்வாமிகளும் மேன்மேலும் அதிசயிக்கும் ஸௌஹார்த்தத்துடனே நீடுழி விளங்கி உலகை வாழ்விக்க வேணுமென்றும், சாஸ்த்ரார்த்தங்களை வெளியிடுவதில் ஒருவர்க்கும் வைராக்யமுண்டாக வேண்டாமென்றும், தாம் தாம் கண்ட அர்த்த விசேஷங்களை “சார்ங்க முதைத்த சரமழை போல்” என்கிற அடைவில் அல்லாமல் “வாழ வுலகினில் பெய்திடாய்” என்ற அடைவிலே வர்ஷித்துக் கொண்டிருக்க வேணுமென்றும் பிரார்த்தனை.

தரஸன், S. ஸுந்தரராஜன், மதுரை.

(3) கள்ளக்குறிச்சி அட்வகேட் ஆராவமுது தாதாசாரியர் எழுதுவது; (இவருடைய திருவுருவப்படம் இத் தன்சரிதையில் (பக்கம் 123ல்) காணத்தக்கது.) ஸ்ரீ வசநபுஷண ஸ்ரீ ஸுலக்தியொன்றுக்கும் முமுக்ஷுப்படி ஸ்ரீ ஸுலக்தியொன்றுக்கும் பரஸ்பர விரோதமிருப்பதாக வொரு வாதமும், விரோதம்

கிடையவே கிடையாதென்று மற்றொரு வாதமும் ஆக இப்படிப்பட்ட இரு விவாதம் இருமஹான்களுக்குள்ளே நான்கு மாதங்களாக நிகழ்ந்துவருகிறது. இந்த விவாதம் முதல்முதலாக யாரால் ஏற்பட்டது? எப்போது ஏற்பட்டது? என்பது யாவார்க்கும் தெரிந்ததே. ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகளால் என்கிற வியாஸம் மறுபடியும் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு பக்தன் என்கிற பத்ரிகையில் அப்படியே மறுபதிப்பாடு வெளிவந்தது. அதற்குக் கண்டனமென்று யாரும் யாதொரு வியாஸமும் எழுதவில்லை. அந்த விரோதபரிஹாரமென்கிற வியாஸத்திற்கு ஸ்ரீமத் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகள் கண்டனமெழுதி வெளியிட்டதாகச் சிலர் நினைப்பது சிறிதும் ஆதாரமற்றது. ஸ்ரீ காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகள் எப்படி ஒருவரையும் குறிப்பிடாமல் தம்முடைய அபிப்பிராயத்தைமட்டும் முதலில் வெளியிட்டாரோ, அப்படியே காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகளும் ஒருவரையும் குறிப்பிடாமல் ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஐக்கண்டியம், த்ரௌபதியின் ஸம்ரக்ஷணம் என்கிற இரண்டு வியாஸங்களை யெழுதி சென்ற ஐயஸ்ரீ பங்குனி மாதத்தில் தம்முடைய ஸ்ரீராமாதுஜன் பத்ரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் தம்மிடம் வந்து கேட்டவர்களுக்குத் தாம் உரைத்த பதிலை வெளியிடுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, ஒருவருடைய வியாஸத்திற்குக் கண்டன மென்பதாகச் சிறிதும் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. ஸ்ரீராமாதுஜன் நெ. 74. அனேகமாய் ஒவ்வொருவருடைய க்ருஹத்திலுமிருக்குமே. அதை யெடுத்துப்பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ இரண்டு வியாஸங்களிலுமுள்ள விஷயங்களைக் கண்டனம் செய்து மறுப்பு எழுதவேண்டுமென்று ஒருவர்க்குத் தோன்றினால் அவர் செய்யவேண்டியதென்ன? அவரும் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியைப்போலவே பெயரைக் குறிப்பிடாமல் தமக்கு அபிமதமான விஷயங்களைமட்டும் எழுதி லோகாபிராமமான நடையில் வெளியிடுவது நியாயமாகும். ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகள் அந்த நடையைக் கைப்பற்றாமல், அடுத்த பக்தன் பத்ரிகையில் “காஞ்சீபுரம் மஹா வித்வான் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகள் என்னுடைய வியாஸத்தைக் கண்டனம்செய்து சிலவியாஸங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்; அவையுத்தமல்லவென்று நான் நிரூபணம் செய்கிறேன்” என்று பீடிகையிட்டு ஒரு கட்டுரை [ஆராய்ச்சி யென்பதை] வெளியிட்டார். அது வெளிவந்த பிறகுங் கூட காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகள் அடுத்த ஸ்ரீராமாதுஜனில் (No. 76ல்) தாம் எழுதி வெளியிட்ட வியாஸம் ஒருவர்க்கும் கண்டனமாக எழுதப்பட்டதல்ல வென்றும் ஒருவரையு முத்தேசித்து எழுதப்பட்டதல்லவென்றும் ஸ்பஷ்டமாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்; இதையும் அனைவரும் வாசித்துப் பார்க்கலாம். அதன் பிறகு மறுபடியும் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகள் அடுத்த பக்தனில் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகளின் திருநாமத்தைக் காட்டி அவர் தம்முடைய வியாஸங்களைக் கண்டனம் செய்துவிட்டதாகத் தெரிவித்து அதற்குத் தாம் மறுப்பு எழுதுவதாக (எதிர் மொழிகள்) என்கிற வியாஸத்தை வெளியிட்டார். அதற்குப் பிறகுங் கூட காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீராமாதுஜன் 77, 78ல் தாம் விரிவாக எழுதி வெளியிட்ட வியாஸங்களில் ஸ்ரீகாரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் திருநாமத்தை அடியோடு காட்டாமலே விஷயங்களை மாத்திரம் அழகாக விளக்கியிருக்கிறார். ஆக, இந்த விவாதம் ஏற்பட்டது முதல் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகள் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகளின் திருநாமத்தை இருமுறை வெளியிட்டு மறுப்பெழுதினாரே தவிர, காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகள் இந்தக்ஷணம் வரையில் ஒரு வியாஸத்திலும் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகளின் திருநாமத்தை ஸ்பர்சிக்கவேயில்லை யென்பது ஸத்தியம். விஷயங்களின் நிரூபணப்போக்கை கவனித்தால் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகளின் வியாஸங்களுக்கும் கண்டனமாகப் புலப்படும் என்பது தனிப்பட்ட விஷயம். விஷயத்தில் விவாதமுண்

டென்பதை யாரும் மறைக்கமுடியாது. வஸ்துஸ்திதி இங்ஙனையிருக்க, காரப்பங் காடு ஸ்வாமியின் காலக்ஷேப கோஷ்டியின் சார்பாக வெளியிடப்பட்டதென்று ஒரு அநாமதேயக் காகிதம் நிந்தாமயமாக வெளிவந்திருப்பது எந்த வழிப்போக்க ருடைய செயலென்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி, அடியேனுடைய பரமஸு ஹ்ருத்தான ஸ்ரீமான். பண்டித. செளரிராஜ்யங்கார் எழுதிய ஒரு வியாஸத் தைப் பின்னேசேர்த்து வெளியிடுகிறேன். ஸஹ்ருதயர்கள் யாவரும் அதனால் அனேக வுண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்வர்கள். அந்த அநாமதேயக் கந்தையி னால் காஞ்சிஸ்வாமிக்கு அபகீர்த்தி லேசமும் நேராது. ஆனால் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிக்கே அதனால் அபக்க்யாதி விளைந்திருக்கிறது. “என்னுடைய காலக்ஷேப கோஷ்டிக்கும் அந்த அநாமதேயக் கந்தைக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும் கிடையாது” என்று காரப்பங்காடு ஸ்வாமி வெளியிடுவதே நலம். இந்த விவா தத்தில் காஞ்சிஸ்வாமியின் வாதங்கள் யாவும் தனிப் புத்தகமாக விளங்குவது நன்றென்று கருதி ஜகதாசார்யஸூக்திஸுதா நிதியென்னு மிப்புத்தகம் வெளி யிடப்படுகிறது.”

... .. *

T. ஆராவமுது தாதாசாரியர், கள்ளக்குறிச்சி:

(4.) (பண்டித. செளரிராஜ்யங்கார், மாம்பலம்—எழுதுவது.)

“ஸ்ரீகாஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகள் வடதிசைநோக்கிச் சென்றுவிட்டாரென்றும், மூன்று மாதம்வரை இத்திசை நோக்காரென்றும் தெரிந்துகொண்ட சில விஷயிகள் ஆருமில்லாதவரிலே அச்வமேதயாகம் நடத்துகிற கதையாய் “பயங்கரரின் விதண்டாவாதம்” என்றொரு நிந்தைக் காகிதத்தை வெளியிட்டார்கள். சாந்தி யும் ஸத்வ குணமுமே வடிவெடுத்தவரான ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகளின் காலக்ஷேபகோஷ்டியின் சார்பாக அது வெளியிடப் பட்டதாகவும் பொய் யாகவே பிரசுரம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. அந்த மஹாபுருஷர் ஒருகாலும் அநா மதேயமான நிந்தைக்காகிதங்களை வெளியிட அனுமதியளிக்கமாட்டா ரென்பது திண்ணம். ஆனால் இரண்டு காரணங்களினால் அந்த மஹாபுருஷரும் இதில் ஸம்பந்தம் பெற்றவரேயென்பதைச் சிலர் நிரூபிக்க முன்வருகிறார்கள். (1) அந்த ஸ்வாமிக்கு காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி ஸாதித்திருந்த ஸ்ரீமுகத்திலிருந்து சில வாசகங் களை உதாஹரித்திருப்பது. (2) இனிமேல் மஹான்கள் முன்னிலையில் வாதம் நடத்துவது தவிர இந்த விவாதத்தில் தாம் எழுத்து மூலமாகச் சிறிதும் ஸம்பந் தம் வைத்துக்கொள்ளப்போகிற தில்லையென்று ஸ்வாமி தெரிவிக்கிறார் என்றது. இவ்விரண்டு காரணங்களினால் ஸ்வாமியின் அனுமதியின் பேரில்தான் அந்த நிந் தைக் காகிதம் வெளிவந்ததென்று நிச்சயிக்கலாம் என்று சிலர் கூற முன்வருகி றார்கள். இவ்விரண்டு காரணங்களும் நம்பத் தகுந்தவையல்ல. காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியால் எழுதப்பட்ட ஸ்ரீமுகங்களை காரப்பங்காடு ஸ்வாமி ஏகாந்தமாகக் காப் பாற்றி வைத்துக்கொள்வதில்லை; காலக்ஷேப கோஷ்டிகளிலே அடிக்கடி வாசித்துக் காட்டுவதுண்டு. ‘அதை இப்படி ஸாதிக்க வேணும்’ என்று காரணம் தேரது. இரண்டாவதும் அப்படியே. ‘இந்த விஷயத்தில் இனிமேல் நான் எழுதத்தக்கது ஒன்று மில்லை’ என்று ஸ்வாமி சிலரிடம் ஸாதித்திருக்கக் கூடும். அதை விஷயிகள் பெருக்கியெழுதியிருக்கிறார்களென்பதுதான் உண்மை. உடையலறிவிலும் துறைபாடிய பலர் காரப்பங்காடு ஸ்வாமியிடம் அன்பும் ஆத கள்” என்றெழுதியிருப்பது உண்மையான விஷயம். அப்படிப்பட்ட மஹான் களிலே சிலரோ ஒருவரோ முன்னின்று தம் பெயரை வெளியிட்டு ஏன் அந்த

நிந்தைக் காகிதத்தைப் பிரசுரம் செய்திருக்கக்கூடாது? அநாமதேயக் காகிதம் என்று அவத்யம் சொல்லும்படியாகவா ஒரு கள்ளப் பிரசுரம் வெளியிடுவது? இது யார் செய்கிற காரியம். இனிமேல் ஒரு பெரியவருடைய பெயரால் பிரசுரம் வெளிவந்தாலுங்கூட அதற்கு கௌரவமில்லாமல் போய்விட்டதே. பெருமுயற்சி முன்னாடியே அந்த பாடுகள் பட்டிருக்கலாமே. இது ஆண்பிள்ளை செய்த காரியமாகத் தெரியவேயில்லையே. “விண்வாதங்களில் பொழுதுபோக்கும் இயல்புடைய காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி சண்டைச் சுவடிகளை யெழுதிக் குவிப்பதில் வியப்பில்லை” என்று இப்படிப்பட்ட நிந்தைகளை காரப்பங்காடு ஸ்வாமி கணவிலும் நினைக்கமாட்டார். ஆமோதிக்கவும் மாட்டார். காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் பெருமைகளைப்பற்றி எத்தனையோ மஹான்கள் எழுதி வெளியிட்டிருந்தாலும் காரப்பங்காடு ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டிருக்கிற கட்டுரையே எல்லாவற்றினும் தலைமைபெற்று விளங்குகிற தென்பது உலகமெல்லாமிசைந்த விஷயம்; அப்படி யெழுதின மஹாஸ்வாமி இப்போது ஸ்வல்ப விவாதத்திற்காகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைத் தலைகீழாக மாற்றிக்கொண்டாரென்பது பாமரர்களுக்கூட நம்ப முடியாத விஷயமல்லவா? “ப்ரக்ருதம் நேர்ந்த விவாத விஷயத்தில் காரப்பங்காடு ஸ்வாமி தம்முடைய கூற்றை ஸ்தாபித்துக்கொள்ள முடியாமையினாலே அநாமதேயமாக நிந்திக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்” என்கிற அபக்க்யாதியன்றோ ஸ்வாமிக்கு உண்டாகும். உண்டாகுமென்று என்ன? உண்டாகியே விட்டது. உண்மையுமதுவே. மஹான்கள் எப்போதும் விஷயவிசாரத்தில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருப்பார்களே யல்லது முன்னுக்குப்பின் முரணாக நிந்திக்கத் தலைப்பட மாட்டார்கள்.

“யச: காயேந ஜீவதி” என்னப்பட்டவர்களில் தலைவரான ஸ்ரீமத் ராமநாதபுரம் ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் ஒருஸமயம் மதுரை ஸத்ஸம்பிரதாய ஸபையில் தலைமை வஹித்தபோது காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி விஷயமாக ஒரு வெண்பாவை இயற்றி விரிவாக உபந்யஸித்ததாய் அப்போது பத்ரிகைகளில் பிரசுரமாயிற்று.

“அண்ணங்க ராசிரியர் அற்புதமாம் நூல்கள்தமைப்
பண்ணித் தருகையினால் பாமரரும்—மண்ணுலகில்
நான் சொல்லுகேனதனை நன்றுரைக்கேன் நானென்று
தான் சொல்ல முன்வருவர் தாம்.” என்பது அந்த வெண்பா.

இதன் கருத்தை நாம் வியாக்கியானம் செய்யவேண்டுமோ? ஆயினும் சுருக்கமாக உரைசெய்வோம். காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகள் அற்புதமாக வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் அளவு கடந்தவை. நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு மிகவிரிவான திவ்யார்த்த தீபிகையுரை; [இது ஒரு பாஷையில்லன்று; ஸ்வாமிக்குத் தெரிந்த ஸகல பாஷைகளிலும்.] மற்றும் ஆளவந்தார் முதல் மணவாளமாமுனிகள் வரையிலுள்ள பூருவாசாரியர்கள் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் அருளிச் செய்திருக்கின்ற சிறியவையும் பெரியவையுமான க்ரந்தங்களுக்கெல்லாம் அரிய பெரிய வியாக்கியானங்கள்; [இவையும் ஒரு பாஷையில் மட்டுமல்ல.] வியாக்கியானங்களாக வல்லாமல் ஸ்வதந்திரமாகவும் பல க்ரந்தங்கள்; ஆயிரக் கணக்கான உபந்யாஸங்கள் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்டவை. நாளைக்கும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பவை. இவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டே ஆங்காங்கு உபந்யாஸங்கள் தம் தம் உபந்யாஸங்களை நடத்திவருவதாக ராமநாதபுரம் ராகவை யங்கார் ஸ்வாமி கண்டறிந்து வெளியிட்டதில் பொய்யம்மை சிறிதுமுண்டோ? சென்னையில் பலபகுதிகளில் பலமஹான்கள் உபந்யாஸங்கள் நடத்திவருகிறார்கள். ஓரிடத்தில் திருமாளி; மற்றொரு இடத்தில் திருநெடுந்தாண்டகம்; வேறொரு இடத்தில் திருவாய்மொழி; இன்னொரு இடத்தில் ஞானஸாரம்.....இப்படி

யாக உபந்யாஸங்கள் நடந்துகொண்டிருப்பது பக்தவர்க்கங்களுக்குத் தெரியுமே. அங்கங்கே சென்று கேளுங்கள்; காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் வியாக்கியான நூல்களைக் காணுங்கள்; இவற்றால் அந்தந்த உபந்யாஸகர்கள் எவ்வளவு உபயோக மடைந்து வருகிறார்களென்பதை ஒரே நிமிஷத்திற் காணலாம். ஆண்டுதோறும் மார்கழி மாதம் வருகிறது. அடுத்தபடியாகவும் வரப்போகிறது. திருப்பாவை யுபந்யாஸங்கள் நடைபெறுமிடங்களிற் சென்று கேளுங்கள். காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி திருப்பாவைக்கு மிகவும் விரிவாக ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானமும் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பின்பு பண்டிதர்களுக்குப் பரம ஸௌக்யமாய்விட்டது நாம் இப்படியெழுதுவது ஒவ்வொருவருடைய அநுபவத்திற்கும் அவசியம் வரவேண்டும். வந்திருக்கவுங்கூடும். உபந்யாஸகர்த்னமாயும் ஹரிகதா காலக்ஷேப மணியாயும் விளங்கும் ஸ்ரீஉவே. வித்வான் ஸ்ரீரங்கம் சடகோபாசார்ய ஸ்வாமி யொருவரே தம்முடைய சொற்பொழிவுகளில் அஸ்தியாலேசமுயில்லாமல் காஞ்சீ ஸ்வாமியின் வியாக்கியான நூல்களின் உபயோகப் பெருமைகளை உலகமறியப் பேசிவருகின்றவர். அந்த ஸ்வாமியின் திருவாக்கிலிருந்து இதை எண்ணப்போன்றவர்கள் ஓரிடத்திலன்று, பலவிடங்களில் பலதடவைகள் கேட்டிருப்பார்கள். இத்தகைய உதாரகுணம் ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு ஸ்வாமியிடத்திலும் குறைந்ததன்று. மற்ற பேர்கள் சொல்லுவதும் எழுதுவதும் நிற்க: ஸ்ரீமத் D. R. ஸ்வாமி 1955 ஜூலை 10உ ஹிண்டு தமது மதிப்புரையில் “ஸ்ரீஅண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் வியாஸங்கள் ஆங்காங்கு உபந்யாஸகர்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கும்” என்று எழுதியிருப்பதுண்டே, இதை நடுநிலைமையிலுள்ளவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். காஞ்சீ ஸ்வாமியின் 83 உபந்யாஸமாலையென்கிற புத்தகம் ஸமீபகாலத்தில் வெளிவந்ததன்று; சென்ற ஆண்டில் வெளிவந்தது. அதற்குப் பல பத்ரிகைகளிலும் அப்போதே மதிப்புரை வெளிவந்துவிட்டது. ஹிண்டுவில் மட்டுமே இப்போது தாமதித்து வெளிவந்தது. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் இது இவ்விதமாக வெளிவந்ததை நோக்குங்கால், மேலே சொன்ன விஷயிகளின் துராகிருதமான நிந்தைக்கு மறுப்பாகவே பகவானால் இது பிரசுரம் செய்க்கப்பட்ட தென்று நன்குணரலாம். அளவுகடந்த அகூயை குடிகொண்ட விஷயிகள் எதையெழுதினாலும் கேட்பாரில்லையென்று நினைக்கிறார்கள் போலும். யார் எதை யெழுதினாலும் அச்சுக்கூடங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தடைசெய்யாது. மை படிய மாட்டேனென்னாது; காகிதம் தாங்கிக்கொள்ள மாட்டேனென்னாது. ஆனால் உண்மையறிவாளிகள் உடனுக்குடனே அவற்றை உதறித்தள்ளுவார்களென்பது உறுதி. விஷயிகள் எது வேணுமானாலும் எவ்வளவு வேணுமானாலும் எழுதட்டும். அதற்காக யாரும் கவலைப்படமாட்டார்கள். மஹாஸாத்விகரான ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகள் இந்த அதர்க்கண நிந்தைக்கு ப்ரவர்த்தகர் என்று அஸப்யமான ஒரு அபக்க்யாதியை அந்த மஹானுக்கு உண்டாக்க முன்வந்தார்களே! இதுதான் மிகவும் வெறுக்கத்தக்கது. காரப்பங்காடு ஸ்வாமி இதில் ஸம்பந்தப்பட்டிருந்தது உண்மையாயிருந்தால் முக்கியமான விஷயவிசாரம் ஒன்றுதான் இதில் அழகாக வெளிவந்திருக்கும். தவிர, அந்த நிந்தைக் காகிதத்தில், விஷயத்திலே நோக்காக எழுதியுள்ள ஸ்வல்ப பாகமும் அந்த ஸ்வாமியினுடைய திருவுள்ளத்திற்கு பிரதிகூலமானதெயொழிய அநுகூலமானதுமன்று. “காஞ்சீஸ்வாமி தம்முடைய கொள்கையை நிலைநாட்டாமல் வீணாகப் பக்கங்களை வளர்த்திருக்கிறார்” என்று ஊர்பேரில்லாத தூஷகர் ஆரம்பத்திலேயே எழுதுகிறார். ப்ரஸித்தரான ஒரு பண்டிதர் தம்முடைய பெயரை நாடு நகருமறிய வெளியிட்டுக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட தூஷணையை எழுதியிருந்தால் சிலராவது இதை மெய்யென்று இரண்டொரு நாளாகிலும் நம்பியிருக்கக்கூடும். ஒன்றுந்தெரியாத பாமரர்கள் மயங்குவதற்கும், அல்பஸந்தோஷத்தையடைந்து ஸ்வல்பகாலம் கொக்கரிப்பதற்குமேயன்றே இந்த நிந்தைக்காகிதம் உபயோகப்படும். ஆண்

பின்னையாயிருந்தால் இப்படி ஊர்பேரில்லாமல் நிந்தித்து விட்டுத் தலைமறைய மாட்டார். தசரதசகரவர்த்தியிடம் இராமபிரானது திருக்குணங்களை எடுத்துரைக்கின்ற நகரத்து ஜனங்கள் “யதா வ்ரஜதி ஸங்க்ராமம் க்ராமார்த்தே நகரஸ்ய வா, கத்வா ஸௌமித்ரிஸஹிதோ நாவிலித்ய நிவர்த்ததே.” என்கிறார்கள். இராமன் யுத்தத்திற்குச்சென்றால் வெற்றிபெறும்புதில்லை என்று இதில் சொல்லப்படுகிறது. அதுபோலவே காஞ்சிஸ்வாமி விவாதங்களில் இறங்கினால் தம்முடைய வாதத்தை நிலைநாட்டாமல் நிற்பதில்லை என்பதைப் பலவாணுகளாக உலகம் பார்த்து வருகிறது. ப்ரக்ருதம் த்ரௌபதீப்ரபத்தி விஷயத்தில் காஞ்சிஸ்வாமி, விவாதத்தை தாம் ஆரம்பிக்கவில்லை. “என்னைக் கேட்டவர்களுக்கு என்னபிராயத்தை நான் தெரிவித்தே னத்தனை” என்றே பன்முறையும் எழுதியிருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் விவாதம் வீணாக வளர்ந்திட்டது; யாரால் வளர்ந்திட்டது என்பதை நிர்ணயிக்க யாருக்கும் சிரமமில்லை. “பயங்கரரின் விதண்டாவாதம்” என்கிற நிந்தைக் காகிதத்தை வெளியிட்டவர் நிந்தைகளை நிறுத்தி விவாத விஷயத்தில் நிலைநின்று, இவ் விஷயத்தில் 64 பாராக்கள் கொண்ட காஞ்சிஸ்வாமியின் அமுதக்கடலான வியாஸத்தை ஒவ்வொரு பாராவாக எடுத்து மறுப்புரைக்கட்டும். எந்தெந்த பாராக்கள் மறுக்க வேண்டாதவை யென்று தோன்றுகிறதோ, அந்த பாராக்களின் லக்கங்களை வரிசையாகக் குறிப்பிட்டு ‘இந்த பாராக்களை உபேக்ஷித்து விட்டோம்’ என்றெழுதி விட்டோம். மறுக்கத்தக்க விஷயமுள்ள பாராக்களை மட்டும் ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு மறுக்கட்டும். அப்போதன்றோ “தம்முடைய கொள்கையை நிலைநாட்டாமல் வீணாகப் பக்கங்களை வளர்த்தியிருக்கிறார்” என்று அநாமதேயர் எழுதியுள்ள தூஷணம் உண்மையாக யாரிடத்தில் சார்కిன்றதென்பதை உலகம் காணும். காஞ்சிஸ்வாமியின் 64 பாராக்கள் கொண்ட வியாஸத்திற்கு மறுப்பெழுத வேண்டுமென்பது கூட அபேக்ஷிதமன்று. ஸ்ரீ லோகா சார்ய ஸூக்திகளுக்குள் பரஸ் பரவிரோதமே கிடையாதென்றும், விரோதமிருப்பதாக வைத்துச் செய்திருக்கிற பரிஹாரம் யுத்தமன்று என்றும் இந்த விஷயத்தை காஞ்சிஸ்வாமி ஒருவருடைய பெயரையும் தொடாமல் எப்படி லோகாபிராமமாக நிரூபணம் செய்திருக்கிறாரோ, அப்படி ஒரு பண்டிதர் எழுந்து ‘விரோதமுண்டுதான், விரோதபரிஹாரம் அவசியத்தான், பரிஹாரப்ரகாரம் இதுதான்’ என்று காட்டி ஒருவர் பெயரையும் தொடாமல் லோகாபிராமமாக எழுதி வெளியிட்டோம். அதனால் உலகம் உண்மையையுணர்ந்து கொள்ளட்டும். காஞ்சிஸ்வாமியை வீணாக நிந்திக்க வேண்டுமென்றும், அவர் தூஷிக்கிறாரென்று பொய்ப்பிரசாரம் செய்து முக்கியமான விஷய விசாரத்தை மறைத்துவிட வேண்டுமென்றும் இவ்வளவே ஆசை கொண்டவர்களுக்கு இந்த வழிகள் அடியோடு ருசிக்கமாட்டாவென்பதை யறிவோம். ஸ்ரீஉவே. பண்டித V. P. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியின் வெளியீட்டில் இரண்டு வார்த்தைகளை ஸாரதமமாக ஒரு ரஸிகர் எடுத்துரைத்தார். அவையாவன; (1) “இப்படி யழுகிறவர்கள் மற்றும் பலருளர்; அவர்களோடு சேர்ந்து *வாயுந்திரையுகளுமதுஸந்தான மாகலாம்.” (2) “இந்த மார்க்கங்களில் ஒன்றிலும் புத்தி செல்லாமல் ஊர்பேர் தேதியொன்றுமில்லாத நிந்தைக்கந்தைகளை வெளியிடத்தான் எங்கள் கோஷ்டிக்கு ஸாத்யமாகுமென்னில் அதைத் தடுப்பாராருமில்லை; அப்படியே நடக்கட்டும்.” என்னுமியை. பகவானுடைய விபவாவதாரங்களில் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணதிகளின் சக்திவிசேஷங்களை மிக நன்றாக அறிந்து வைத்தும், *வல்லரசுக்கர் புக்கமுந்த* என்று நம்மாழ்வார் ஸாதிக்கும்படியாக அரக்கருமசூரரும் தயரதன்பெற்ற மரகதமணித்தடாகத்திலே தாமாகவே வந்து விழுந்து முடிந்தனரென்று பழங்கதை கேட்டிருந்தோம். அதை இப்போது ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து மெய்யேயென்று நம்புகிறோம். ஸ்ரீ காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் விரோதபரிஹாரமென்கிற வியாஸம் 13 வருஷங்களுக்குமுன்னமே வெளி

வந்ததென்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார். அதுவே மறுபடியும் பக்தனில் ஆவச்சயகமாகவோ அநாவச்சயகமாகவோ வெளியிடப்பட்டது. அதிலிருந்தே இவ்வளவு விவாதக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அஸ்து. விரோதபரிஹாரமென்கிற அந்த வியாஸம் வெளியான பிறகு காஞ்சிபுரம் ஸ்வாமி வெளியிட்ட வியாஸம் இன்னதென்பதை “பயங்கரின் விதண்டா வாதம்” என்கிற நிந்தைக்காகிதம் உள்ளபடி எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறது. அதில் 5வது பக்கம் ஆரம்பம்—: ‘இப்படி காரப்பங்காடு ஸ்வாமி இந்த விஷயத்தை உபபாதித்திருக்கிறார். இதைக் கண்டதுமே ஸ்ரீ. பிர. அ (காஞ்சிஸ்வாமி) பிரளயம் நேர்ந்ததுபோலச் சீறிக்கொண்டும் அலறி மேல்விழுந்து கொண்டும் ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஐக்கண்ட்யம் என்றவொரு வியாஸத்தை யெழுதி பக்தனுக்கு அனுப்பினார்’ என்றிருக்கிறது. இந்த ஒரு விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வோம். காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் விரோதபரிஹாரமென்கிற வியாஸத்தைக் கண்டவுடனே காஞ்சிபுரம் ஸ்வாமி சீறிக்கொண்டும் அலறி மேல்விழுந்து கொண்டும் ஐக்கண்ட்ய வ்யாஸத்தை எழுதினாரென்று தெரிவிக்கிற இந்த விதண்டாவாதக் காகிதமானது உண்மையாக ஸ்ரீஸ்வாமியின் காலகேசுப கோஷ்டியார் சார்பில் வெளியிடப் பெற்றதாயிருக்குமாயின் அந்த காலகேசுப கோஷ்டியைச் சேர்ந்த மஹான்களில் ஒருவராவது இதை விமர்சிக்கத் திறமையில்லாதவராகவா இருப்பார்? காஞ்சி ஸ்வாமியின் ஐக்கண்ட்ய வ்யாஸந்தானே விவாதத்திற்கு மூலமானதென்று (அல்லது) ஆஸ்பதமானதென்று இவர்களால் காட்டப்படுகிறது. அந்த வியாஸம் அச்சாகி வெளி வந்திருப்பதுதானே. அதில் காரப்பங்காடு ஸ்வாமியைப்பற்றியோ, அவரைச் சார்ந்தவர்களைப்பற்றியோ, வேறு எந்த நபர்களைப்பற்றியோ, பக்தனைப்பற்றியோ கிஞ்சித்தாவது ப்ரஸ்தாவ முண்டா? கடுஞ்சொல்லாவது உண்டா? அணுவளவு இருந்தாலும் எடுத்துக் காட்டட்டும். இல்லாததை எப்படி காட்டமுடியும்? காட்ட முடியவில்லையென்று தீர்ந்து விட்டால் “காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் வியாஸத்தைக் கண்டதுமே காஞ்சி ஸ்வாமி பிரளயம் நேர்ந்து விட்டதுபோல் சீறிக்கொண்டும் அலறி மேல்விழுந்து கொண்டும் ஐக்கண்ட்ய வ்யாஸத்தை யெழுதினார்” என்று ஒருவழிப்போக்கர் வரைந்து வெளியிட்டிருப்பதானது வீணானமாச்சரியத்தை வளர்ப்பதற்காகவே யென்பது வெளிப்படை. உண்மைக்குமாறாக அஸம்பத்தமா யெழுதி தூஷித்திருப்பதுமல்லாமல், இது காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் காலகேசுப கோஷ்டியின் மூலமாக வெளியிடப்பெற்றதென்றும் ஒரு அபத்தம் எழுதி, பரமஸாத்விகரான அந்த மஹானுக்கும் வீணை அபக்யாதியை விளைவித்ததானது திருவல்லிக் கேணி வாஸிகளான பிரமாணிகர்களால் அவசியம் கண்டிக்கத் தக்கதென்பதில் ஐயமுண்டோ? ஸ்ரீமான் உவே. பண்டித V. P. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ள “அநாமதேயரின் ஆத்திரம்” என்னும் உண்மையுரைப் புத்தகமும், கள்ளக்குறிச்சி அட்வகேட், ஆராவமுதுதாதாசாரியர்ஸ்வாமி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் விஷய தத்துவங்களை வெகு விசதமாக விவரித்து வெளியிட்டிருக்கிற லோகாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தி ஸாமரஸ்யமென்கிற புத்தகமும் உலகம் பரவியிருப்பதால் ப்ரக்ருத விவாத ஸம்பந்தமான ஸகலதத்துவங்களும் அவற்றால் விசதமாகும். இவற்றையெல்லாம் கடாஷித்தருளும் ஸ்ரீ காரப்பங்காடு ஸ்வாமிகள் இந்த நிலைமையில் தமக்கு கர்த்தவ்யம் இன்னதென்பதை உணர கில்லாதவரல்லர். உணர்ந்து, செய்வன திருந்தச் செய்வதே நலம்.....”

அன்பர்களே! இத் தன்சரிதையில், கீழ் 140 பக்கத்தில் ஆரம்பித்த விஷயத்தையும், 143 பக்கத்தின் கடைசிபாராவையும் மறுபடியும் ஒரு முறை காணவேணும். இப்போது இங்கு விரித்துரைக்கப்பட்ட விஷயமெல்லாம் அங்கே சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள்ஸ்வாமியின் திருவாக்குறுதியை அடியேன்நினைவாத நிமிஷமில்லை.

411. தத்வநிவேதநம். கீழ் (பக்கம் 328ல்) செ. 125 ஸம்ஸ்யமாநோகந்தி விஷயகங்க ளான நூல்களில் இதுவு மொன்று.

412. தத்வநிதோபநேரம். கீழ் செ. 391, 392 நூல்களின் விஷய பூதரானவர்க்கு அளித்த தத்வோபநேசங்களும். ஹிதோபநேசங்களு மிதில் காணத்தகும்.

413. தத்வார்த்த பூஷணம் : அஹோயில மடத்து போக்தாக்களில் ஒருவர் எழுதிய தத்வபாஷணத்திற்கு உறுப்புரை. இவ்விஷயம் ரஸிகவிதவான்களுக்கு அவசியம் தெரிந்திருக்கவேண்டுமல்லவா? சிறிது தெரிவிக்கிறேன்; அடியே னெழுதிய ஸதுபநேச சிதைப்பில் (பக்கம் 11ல்)

பூயிஷ்டாம் தே நம உக்திம் விதேம என்கிற ஸுப்ரஸித்தச் ச்ருதிவாக்கியத்திற்கு “பூயிஷ்டாம் நம உக்திம் தே விதேம” என்கிற அந்வயமும் அதற்குரிய பொருளுந் தவிர வேறு அறியார்கள் நவீனர்கள். இவ்வந்வயம் நம்பிள்ளை கோஷ்டியில் தலைகாட்டப் ப்ராஸத்தியில்லையே. நே பூயிஷ்டாம் நம உக்திம்—உனக்குக் கனத்துத்தோன்றும் நம உக்தியை;—உன் கருத்தாலே பொறுக் கொணச்சுமையான நம உக்தியை என்றன்றோ நம்பிள்ளை யருளின பொருள். அடியார்கள் வாக்கிலே நம: என்கிற சொல் வந்தாலும் அதை மலை சுமந்ததாக நினைப்பவனும் எம்பெருமான்— என்றெழுதியிருந்தேன். (இதன்மேல் பாஷணகாரர் (பக்கம் 17-ல்)

“ஒளபாஸநாந்தத்தில் (அகநேய) என்றாரம்பித்து *பூயிஷ்டாம் தே நம உக்திம் விதேம* இத்தயந்தமான அக்நிவிஷயகமான உபஸ்தாநமந்தரம் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸாக்ஷாத் பகவத் விஷயகமன்று. *அபரிமிதக்ருத்வஸ்தே நம:* என்கிற வாக்யத்தை யநுஸரித்து இங்கும் (பூயிஷ்டாம் நம உக்திம் தே விதேம) என்று அர்த்தங்கொள்வதே அத்தயந்தமுசிதமாகும். வேறுவிதமான அர்த்தங்கொண்டால் விருத்தமாக முடியும்.”

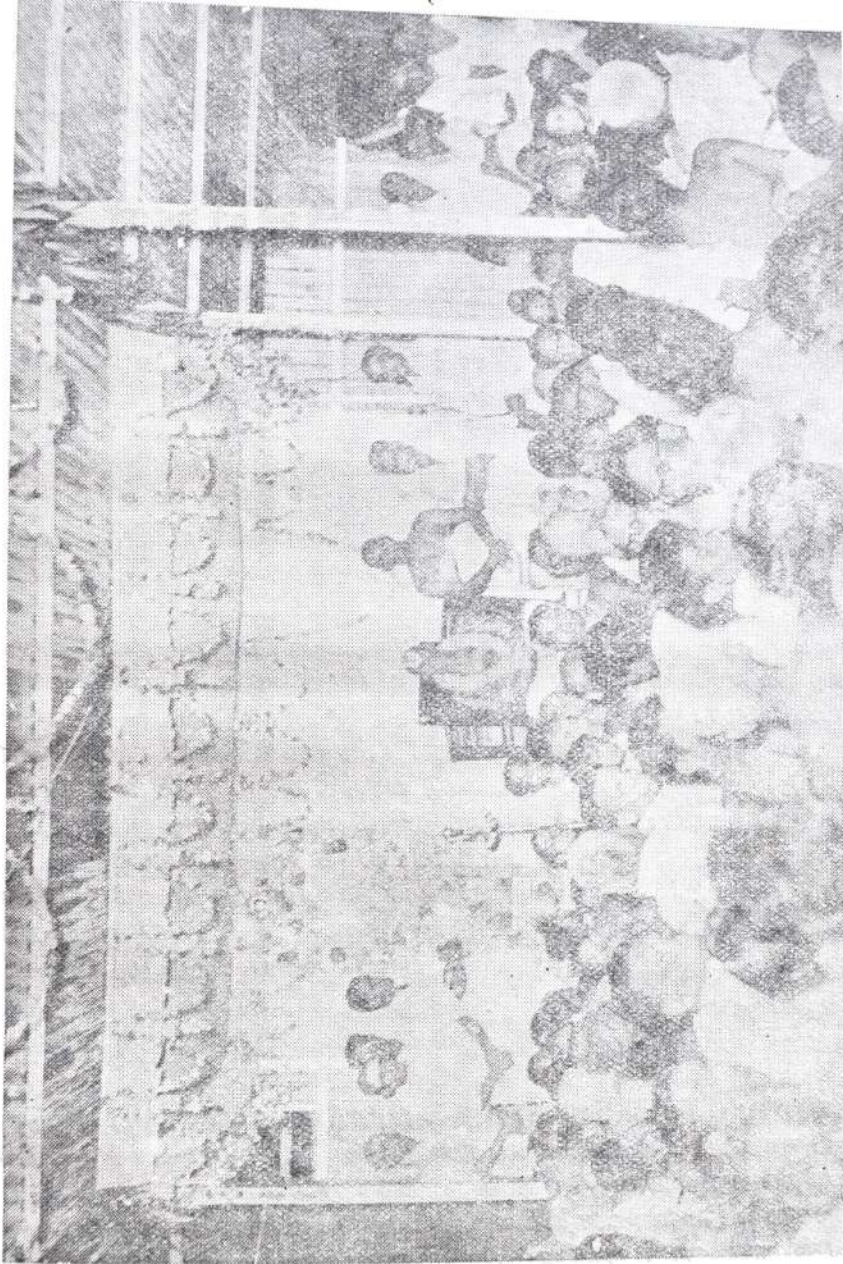
என்று எழுதிவிட்டு, “தே பூயிஷ்டாம் நம உக்திமென்று அந்வயிக்கவேண்டுமென்று நம்பிள்ளை எங்கே சொல்லியிருக்கிறார்? ஆச்சான் பிள்ளை சொல்லியிருக்கிறாரா, நம்பிள்ளை சொல்லியிருக்கிறாரா?.....இம்மாதிரியான மாயாஸீதாவ் யாபாரம் அநர்ஹமானது” என்றெழுதினார். இவர் வேதாந்த வித்வானென்று நிர்ப்பயமாய் விருது வெளியிட்டுக்கொள்ளுகிறார். இதைப்பற்றி விரிவாகக் கேளுங்கள். *அகநே நய ஸுபதா* என்கிற மந்தரம் ஈசாவாஸ்யோப நிஷத்தில் முடிவான ருக்கு; ப்ருஹதாரண்யகத்திலும் ஏழாமத்தியாயத்தின் முடிவானது. ஈசாவாஸ்யோப நிஷத்திற்கு ஸ்வாமி தேசிகன் பாஷ்யமருளிச் செய்திருக்கிறார். ஸ்வாமியின் அவதாரிகை “அக்நி சப்தவாச்யம் பகவந்தம் ஸ்வாபேக்ஷிதம் ப்ராபயேத்யாஹ” என்றே. மேலே விவரணமும் காணீர்:—“(அகநே!) அக்நி சரீரக! *யஸ்யாக்நிச் சரீரமிதி அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணம். *ஸாக்ஷாத்ப்யவிரோதம் ஜைமிரிதிந்யாயாத் அக்ரநயநாதிகுணயுக்த! இதி வா.” என்று கதிராயிர மிரவி கலந்தெரித்தாற் போன்ற விளக்கமான விவரணமுள்ளது. இப்படியிருக்க, இது ஒளபாஸநமந்தரமென்றும், ஸாக்ஷாத் பகவத் விஷயகமன்று என்றும் எழுதிவிட்டு வேதாந்த வித்வானென்று வெடிபோடுகிறார். ஸம்ஸ்க்ருத வேதாந்தத்தின் கதி இதுவாயிற்று. இனி திராவிட வேதாந்தத்தின் கதியையும் பார்ப்போம். *பூயிஷ்டாமித்யாதிக்கு ஆச்சான் பிள்ளை அபார்த்தம் எழுதியிருப்பரே யொழிய நம்பிள்ளை யெழுதியே யிருக்கமாட்டாரென்று கொண்டு உறுமுுகிறார்: உபய வேதாந்தங்களிலும் கனமகர குண்டலமணிந்து விளங்குமழகுக்கு ஆலத்தி வழிக்க வேணும். “பூயிஷ்டாம் தே நம உக்திம்” என்பதற்கு ‘மிக அதிகமான நம உக்தியை உன் விஷயத்திலே செய்யக்கடவோம்’ என்கிற பொருள் அஸங்கத மன்று; அது சப்த ஸப்யமே யாகும். [ஆவ்ருத்திதோ பூயஸீம் நம உக்திம்

விதத்தோடு] என்று தேசிகன் வியாக்யானம் செய்தருளி யுள்ளார். நமோநம: நமோநம: என்று பலகால் சொல்லுவதே ஆவ்ருத்தியினால் பூயிஷ்டமான நம உக்தியாகும். இங்ஙனே வியாக்யானம் செய்வதைக் காட்டிலும் எம்பெருமானுடைய தன்மைக்குப் பொருத்தமாக வியாக்கியானம் செய்தருள வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றிய நம்பிள்ளை விலக்ஷணமாக வியாக்யான மருளியுள்ளார். ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்தியும் அதற்குக் கைகொடுத்தது. நம்பிள்ளை திருவுள்ளம்பற்றின பொருள் எங்ஙனே யென்னில்; நம: என்கிற உக்தியானது எம்பெருமானுக்குக் கனத்துத் தோற்றுவதாக அவர் கொண்ட பொருள். உள்ள சொல்வடிவில் இப்பொருள் எங்ஙனே கிடைக்கிறதென்று விமர்சிக்கவேணும்; “பூயிஷ்டாம் நம உக்திம் தே விதேம” என்று அந்வயங் கொண்டால் முந்தற முன்னம் உதாஹரித்த பொருள் கிடைக்கின்றது. “தே பூயிஷ்டாம் நம உக்திம் விதேம” என்று அந்வயம் கொள்ளுமளவில் நம்பிள்ளை திருவுள்ளம்பற்றின விலக்ஷணப்பொருள் கிடைக்கின்றது. எங்ஙனேயென்னில், தேபூயிஷ்டாம்—உன் மனத்தால் கனத்ததான என்றபடி. “வேங்கடத் துறைவார்க்கு நம வென்னலாங் கடமையது சுமந்தார்கட்கே” என்றருளிச் செய்கிறாராழ்வார். “நம உக்தியைச் சொன்னவர்களுக்கு” என்று விவக்ஷிதமான இவ்விடத்தில் “அது சுமந்தார்கட்கே” என்று அருளிச்செய்தது ஏன்? என்று ஆராய்ச்சி செய்தருளின நம்பிள்ளை—“இவன்பக்க லுள்ளத்தைக் கனக்க நினைத்திருக்கு மவன் கருத்தாலே” என்று அருளிச்செய்து அதற்கு ஸம்வாத ப்ரமாணமாக “பூயிஷ்டாம்” என்கிற இந்த ச்ருதியை உதாஹரித்தருளியுள்ளார். அவ்விடத்தில் உரைகாரர் [தே பூயிஷ்டாம் நம உக்திம்—உக்தி: நம இத்யேதாவந்மாத்ராபி பகவத்பிராயேண பூயிஷ்டா பவதீதி அர்த்த:] என்று விவரித்துள்ளார். முறித் ரய ஸம்பிரதாயத்தில் தலைவரான ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி என்பவரும் தம்முடைய திருவாய்மொழியுரையில் இதே யிடத்தில் இந்த ச்ருதிவாக்கியத்தையே உதாஹரித்து இங்ஙனமே அர்த்தம் கிருபித்துள்ளார். இது நம்பிள்ளை யருளிய பொருளேயன்றி ஆச்சான் பிள்ளையருளிய பொருளன்று. இத்யாதி.

414. தானேயெழுதியதன்சரிதை. இப்போது அன்பர்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டு கடாக்கித்தருளும் நூல் இதுவே. அடியேனுடைய தெலுங்கு பாஷைப் பதிரிகையிலும் இது அந்த பாஷையில் வெளியாகிவருகிறது. (சிரஞ்சீவி) ஆழ்வார் திருநகரி. இளையவில்லி பூவராஹன் எம். ஏ. இதனை ஆங்கில பாஷையில் மொழி பெயர்த்து வருகிறான். அதுவும் அச்சாகி வெளிவரும். (அவனுருவப்படம் இதில் பக்கம் 116ல் காண்க.)

415. திருப்புட்குழிஸ்வாமிவைபவபரிஷ்காரம். { ஸ்ரீ காஞ்சியில் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி தத்பரிசிஷ்டம். } யென்றே ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீக்ருஷ்ண

தாதா சார்யஸ்வாமி யென்பவர் மஹாவ்யாபகராக எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த மஹாஸ்வாமியைத் ‘திருப்புட்குழியப்பா’ என்று வழங்கிப் போரு வர்கள். அவர் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு தர்மகர்த்தாவாகவு மெழுந்தருளியிருந்தார் சிலகாலம். அவர் சதுச்சாஸ்த்ர வித்வானென்று கொண்டாடப்பட்டவர். இந்த மஹானுடைய சரித்திர மெழுதுவதாகப் புகுந்த அய்யா. க்ருஷ்ண தாதாசார்ய ரென்பவர் பல பொய்யான கதைகளைப் புகுத்தி யெழுதி வேதாந்த தீபிகை யென்னும் அஹோபில மடத்துப் பதிரிகையில் பிரசுரம் செய்வித்து வந்தார். அந்தப் பொய்க்கதைகளை நீக்கி, யதாவஸ்திதமான சரித்திரத்தைப் பரிஷ்காரப்படுத்தியவை இவ்விருநூல்களும். மேலேசொன்ன வேதாந்த தீபிகாபதிரிகைக்கு ஆசிரியராயிருந்த ஸ்ரீ V. V. ஸ்ரீ நிவாஸ்யங்காரவர்கள் இவ்விரண்டு நூல்களையும் பூர்த்தியாக வாசித்

சென்னைத் தண்டையார்பேட்டையில் “ஸ்ரீ ராமா” என்னும் ஸபாமண்டபத்தில்
1954ஆம் ஸ்ரீ ராமநவமி மகேஸ்வரத்தொழி முன்னிட்டு நடத்தின ஸ்ரீ ராமாயண
நவாஹப்ரவசனத்தில் பட்டாபிஷேக ஸமய விசேஷத்தின் உருவப்படம்.

துப் பார்த்து மிகவுகந்து “இவற்றை தேவரீர் தனிப்பட அச்சிட்டிருக்க வேண்டாமே; எனக்கு அனுப்பியிருந்தால் வேதாந்த தீபிகையிலேயே பிரசுரம் செய்திருப்பேனே” என்று தெரிவித்திருந்தார்.

417. திவ்யஸூரிசரிதகாலநிர்ணயம். எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்திருந்த கருடவாஹன பண்டிதர் பணித்த திவ்ய ஸூரி சரிதகாவ்யம் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு மைஸூரில் அச்சிடப் பட்டிருந்தது. அது நாளடைவில் தூர்லபமாய்விட, அதை அடியேன் மறுபதிப்புச் செய்வித்தேன். இந்தநூல் எம்பெருமானார்காலத்தில் அவதரித்ததன்றென்றும், மிகப் பிற்காலத்தில் தோன்றிய தென்றும் சுதேசமித்திரனில் ஒருவர் வெளியிட, அது ஸர்வாத் மனா அபத்த மென்பதை நன்கு நிரூபித் தெழுதிய நூலிது. சுதேசமித்திர ரனாராய்ச்சி யென்றும் இதற்கு மறு பெயருண்டு.

418. தீண்டாமைதொலையாமை: நூற்பெயரைக் கொண்டே நூலின் ஸ்வரூபமுணரலாம்.

419. துவரைப்பிரான் திருவருள்: துவரைப் பிரானென்று த்வாரகாநாதனுடைய திருநாமம். பல தடவைகள் த்வாரகைக்கு விடை கொண்டிருக்கிறேன். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு தடவை விடை கொண்டபோது ஸ்ரீத்வாரகாதீசனுடைய முன்னிலையில் அநுயாயிகளுடன் கோஷ்டியாக விருந்து அருளிச் செயல் ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கையில் *துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித் துத் தொழுதுவைத்தே னெல்லே விதிக்கற்றியே* என்ற நாச்சியார் திருமொழிப்பாசரம் ஸேவிக்குமளவில் D. T. தாதாசாரியாரிடமிருந்து ஒரு அபார்த்த புத்தகம் கிடைத்தது. அதற்கு அப்போதே அவ்விடந்தன்னிலேயே மறுப்பெழுதி அச்சிட அனுப்பலாயிற்று. இது துவரைப்பிரான் திருவருள்மூலமாகத் தோன்றியதால் நூலுக்குத் துவரைப்பிரான் திருவருளென்று பெயரிடலாயிற்று. இவ்விஷயம் இந்நூலிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றவை நூலிற் காணத்தக்கன. ப்ராஸங்கிகமாக இங்கொன்று விஜ்ஞாபிக்கிறேன். அடியேன் வடநாடு யாத்திரை புறப்பட்டேனென்றால் அதைத் தெரிந்துகொண்ட விஷயிகள் “இவன் திரும்பிவரப் பல மாதங்களாகுமன்றே; அதுவரையில் நம்முடைய சுவடி பங்கமடையாமல் ப்ரசாரம் பெறுமல்லவா?” என்று *மனோரதாநாம் அதடாந் ப்ரவாஹாந் வளர்த்தி எதையாவது எழுதி வெளியிடுவார்கள். அது மூன்றா நாளிலேயே அடியேனுக்குக் கிடைத்து மறுமூன்றா நாளிலேயே மறுப்பு வெளியாகும் படி எம்பெருமான் செய்தருள்வன். இந்த ரீதியிலேயே முப்பது நூல்களுக்குமேல் வெளியாகியுள்ளன. அன்னவற்றுள் இதுவொன்று.

420. தேசிகப்பிரபந்தவுரையராய்ச்சி: 1944-ஆம் ஓஸ்டிசம்பர் மாதம் முடிவில் தஞ்சாவூரில் ஒரு பெருங்கூட்டத்தின் மூலமாக அரங்கேற்றமடைந்து வெளிவந்த தேசிகப்பிரபந்தவுரையைப்பற்றினது இவ்வாராய்ச்சி நூல். இத் தன்சரிதையில் [பக்கம் 193-ல்] ஸேவைஸாதித்தருளும் ஸ்ரீமதுபயவே, வித்வத்வரேண்ய (உப்பிலியப்பன் ஸன்னிதி) நவரீதம் க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியின் ஐயேஷ்ட புத்ரரத்னமான சிரோமணி வித்வான். ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யரே உரையாசிரியர். இவர் எனக்கு இளமை தொடங்கியே *பஹி: ப்ராண இவாபா:* என்றும் *ப்ராணேயோபி கரீயாந்* என்றும் சொல்லும்படி சீரணிந்த தோழமைகொண்டு விளங்குபவர். இவருடைய பாண்டித்யமும் விமர்சகத்தியும் லேகன சாதூர்யமும் மிக வியக்கத்தக்கவை. உண்மையில், என்னுடைய பரமாப்த பண்டிதமணிகளுள் இவர்க்கே முதல்ஸ்தானம் கொடுத்

திருக்கிறேன். அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி தென்னாட்டுத் திவ்ய தேச யாத்திரையாக எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் திருவையாற்றில் இரண்டொருநாள் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. அப்போது இவர் அவ்விடத்து ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலையில் சாஸ்த்ரம் பயின்றுவருகிறார். இவருடைய திருத்தகப்பனர் எனக்குப்போலவே ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்கும் பரமப்ரேமபாத்ரபூதராதலால் அந்தத் தொடர்பை முன்னிட்டு இவர் ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஏகாந்த விருப்பில்வந்து ஆழ்வார் திவ்யஸூக்திப் பெருமை விஷயமாகச் சிறிய தோருபந்யாஸம் செய்தார். அதைத் திருச் செவிசாத்தின ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்கு உண்டான ஹர்ஷமும் விஸ்மயமும் எல்லாகடந்திருந்தது. இளமையிலிருந்தே இவருடைய யோக்யதை வியக்கத்தக்கதாயிருந்ததென்கைக்காக இதைப்பெழுதினபடி. அன்றியும் என்னுடைய நித்யஸ்மரணத்திலிருந்துவருமீவ்விஷயத்தை எழுதாமலிருப்பதும் ஆத்மவஞ்சனையாகும். இவருடைய உருவப்படத்தை சேகரிக்க முயன்றும் அம்முயற்சி பலிக்கவில்லை. அக்குறை தீரவும் இஃது எழுதலாயிற்று. இத்தகைய மஹாவிவேகியான இவருடைய அப்புத்தகத்தில் தேசிகனுடைய திவ்ய சரித்திரத்தை இவர் தாமேயெழுதியிருந்தால் நிரவத்யமாயிருந்திருக்கும். அதில் ஸந்தேஹமேயில்லை. ஏதோ தாக்கிணியத்திலகப்பட்டு D. R. என்பவரை அஃதெழுதும்படி கோரினார். அவர்தாம் “பூர்வாசாரியர்களை துஷிப்பது தான் தேசிகபக்தி க்ஷணம்” என்று உறுதிக்கொண்டவராதலால் அந்தவுறுதியை உலகமறியுமாறு தேசிக சரித்திரமெழுதிக் கொடுத்தார். அதனை இந்த பரமஸாது வாசித்துப்பாராமலே தன்னுரையோடு சேர்த்து வெளியிட்டதனால் “மதிராபிந்துமிச்ரமான சாதகும்பமய கும்பகத தீர்த்த ஸலிலம் போலே” என்கிற திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுடைய திருவாக்குக்கு ஸ்மாரகமாய்விட்டது அப்புத்தகம். அதனாலேயே தேசிகப்பிரபந்தவுரையாராய்ச்சியென்னுமிந்த நூல் நமது அம்ருதலஹரீ பத்திரிகையின் மூலமாக வெளியிட நேர்ந்தது. அதில் முன்னுரையிலிருந்து மட்டும் சில வார்த்தைகளை இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறோம். அவற்றால் பலவிஷயங்கள் தெரியவரும்.

“மஹோபகாரகர்களான ஆசாரியர்களின் பெருமையை நன்கு விளக்குவது நன்றியறிவுடைய நல்லன்பர்களின் கடமையே. உபகாரகர்களில் தலைவரான தேசிக ஸார்வபௌமரது பெருமையை எவ்வளவு பகர்ந்தாலும் எத்தனை பக்கங்களெழுதி வெளியிட்டாலும் போராது. அங்ஙனம் எழுதப்படும் பெருமையானது இதர ஆசார்ய துஷணைக்குற்றம் கலசாமலும் பிராமாணிக வழியைக் கடவாமலுமிருத்தல் வேண்டும். 600-வருஷங்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மஹானுடைய சரித்திரம் நமக்குப் பரோக்ஷமாதலால் பிராமாணிகமானவொரு முன்னுலைத் தழுவி யெழுதியாகவேண்டுமேயல்லாது நம்மனத்தில் தோன்றியவாறு எதையேனுமெழுதி விடுவது விவேகிகளின் பணியன்று. முன்னோர்கள் எழுதாத கதைகளைத் தொடுப்பதும், அவர்கள் எழுதியுள்ளதற்கு மாறுபாடாக வரைவதும் சில பாமரர்களை மயக்குமேயல்லது விவேகிகளை உகப்பிக்கமாட்டாது. இதர ஆசாரியர்களைத் துஷிப்பதற்கு ஒரு வியாஜமாக தேசிக சரித்திரம் எழுதுகிறோமென்று முன் வருவது உண்மையில் தேசிகனை லாகவப்படுத்தியதாகுமே யொழிய இறையும் பெருமைப் படுத்தியதாகாது. இக்காலத்தில் லௌகிகமறியாத வெறும் வைதிகர்கள் எழுதும் நூல்களை எப்படி யெழுதினாலும் ஆங்கிலம் படித்து லௌகிகத்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் எழுதும் நூல்கள் பழிப்புக்கு இடமற்றிருக்க வேண்டுமே; அவற்றிலும் அப்ராமாணிக விஷயங்களும் இதர ஆசார்ய துஷணைகளும் மலிந்திருந்தால் எவ்வளவு வெறுக்கத்தக்கதாயிருக்குமென்பதை விவேகிகள் விமர்சிப்பது. இப்போது நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய எடுத்துக்கொண்ட தேசிக சரித்திரம் ஸ்ரீமான் திண்டுக்கல் ராமஸ்வாமி ஐயங்கர் பி.ஏ., பி.எல். அட்வகேட் எழுதியது.

இவரும் மனத்தை நடுநிலையில் வைக்காது பொய்க்கதைகளையும் பொருமைப் பேச்சுக்களையும் பொழிந்து எழுதினாரென்றால் இவரால் உலகம் என்னவுதவி பெற்றதாகும்? உண்மைக் கதைகளையுணரவிரும்பும் பக்தர்களுக்கு இவர்என்ன வுதவி புரிந்தாராவர்? இப்பெரியார் எழுதியுள்ள தேசிக சரித்திரம் 16-பக்கங்கள் கொண்டது. இதிலுள்ள ஆசார்ய துஷணைகளை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுவோம். (1) “தேசிகனுடைய காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹித்திருந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திவ்ய ப்ரபந்தத்தை மட்டும் அதிகரித்து ஸ்வகோஷ்டியில் உபந்யாஸம் செய்ய வல்லவர்களாகமாத்திர மிருந்தார்களே யன்றி ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைப் பரிசயம் செய்து பிறமதத்தினரோடு வாதஞ் செய்ய உரியராக இல்லை.” [பக்கம் 8.] (2) “தாம் கற்காத ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளை நன்கு கற்றுப் பன் முறை ப்ரவசனஞ் செய்து, தாம் கற்ற பிரபந்தங்களிலும் தம்மிலும் தெளிவான ஞானத்துடன் திகழ்ந்து தம்மிலும் மிகுந்த ஆதரத்தை அப்பிரபந்தங்கள் பால் செலுத்திய தேசிகன் விஷயத்தில், அதற்கு முன் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யகம் செய்து வந்தவர்களும் அவர்கள் சிஷ்யர்களும் பல்வகையான இடையூறுகளையும் ஹிம்ஸைகளையும் புரியத் தலைப்பட்டனர். அவர்களால் ஸ்வாமியடைந்த கஷ்டங் கள் பல.” [பக்கம் 10.] (3) “தேசிகனிடம் பொருமை கொண்டவருள் ஒருவ ரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதின் பலனாக ஸ்வாமியிடமிருந்து ஸ்ரீபாதுகா ஸஹஸ்ரமென்ற க்ரந்தம் தோன்றியது.” [பக்கம் 11.] (4) “ஆறயிரப்படிக்குப் பின் தோன்றிய பல வியாக்கியானங்களி லுள்ள தோஷங்களைக் கணிசித்து அவற்றையெல்லாம் களைந்து தேசிகனருளிச் செய்த எழுபத்தினாலாயிரம் கிரந்தங்கள் கொண்ட நிகம பரிமளமென்னும் ஓர் அழகிய வியாக்கியானம் ஸ்வாமியாலே தம் குமாரருக்கு முன்பே காலக்ஷேபமாக ப்ரவசனம் செய்யப்பட்டிருந்தது.” ஆக இந்த நான்கு பாராக்களை மாச்சரிய மற்ற விவேகிகள் நோக்கவேண்டும். இந்த நான்கு துஷணைகளும் பிராமானிக மான தேசிக சரித்திர நூல்களில் சிறிதும் காணப்படாதவை. எந்த நூலை ஆதார மாகக் கொண்டு இந்த அட்வகேட் இந்த துஷணைகளைப் பெய்திருக்கின்றாரோ? மேலே உதாஹரித்த வார்த்தைகள் D. R. எழுதிய தேசிக சரித்திரத்தில் உள் ளவை. இவற்றுக்கு விச்சேஷமான மறுப்புகள் ப்ராமானிக பத்ததியில் இவ்வா ராய்ச்சி நூலில் காணத்தகும். ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலோ பகவத்விஷயத்திலோ ப்ர வேசலேசமாவது இருக்கப்பெற்றவர்கள் இங்ஙனே யெழுதியிருந்தால் ஸஹிக்க லாம். ஒன்றையுமறியாத வெருவர் ஆசாரியர்களின் ஞானத்தையளவிட முன் வந்ததுண்டே, இதுதான் அஸஹ்யாபசாரமென்பது. தேசிகனுக்குண்டான ஸ்ரீ பாஷ்யஜ்ஞானமும் பகவத்விஷயஜ்ஞானமும் பகவத்பக்தியுமெல்லாம் ஆற யிரப்படிக்குப் பிற்பட்ட ஸதாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திரத்னங்களின் ஸேவையையே மூலமாகவுடையவை என்கிற தத்துவம் நவீனர்களின் புத்தியில் எளிதாக ஏற மாட்டாவாகிலும் அடியேனுடைய நூல்களையெல்லாம் ஆழ்ந்து அநுபவிப்பவர் களுக்கு அறிய வெளிதே. இவ்வாராய்ச்சி நூலைப்போன்ற பல நூல்கள் இவ ருடைய துரபிநிவேசத்தைத் தொலைப்பதற்கென்றே தோன்றியவை. ஸ்பாபுஜங்கீ ஸ்வஸ்வம் முதலிய நமது வடமொழி நூல்களும் இவருடைய மருனையகற்றவே யாயின. கீழே நெ. 213 புரட்டாசித் திருவோணமலரு மிவருக்காகவே.

421. தேசிக ப்ரபாவ பரிஷ்காரம்: கீழே பலகால் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட திருவஹீந்திர புரம் சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர் தாமொரு தேசிக சரித்திரமெழுதி வெளியிட்டார். அதன் முன்னுரையில்-வடகலையார்க்கு குருபரம்பரா ப்ரபா வம் புராதனமாக எதுவும் கிடையாதென்றும், ஆனால் புராதனமாக இருந்த துண்டு, அது முன்னமே லோபித்து விட்டதென்றும், பிற்காலத்தவர்கள் எழுதிய சரித்திர நூல்களெல்லாம் பிராதாரங்களாய் ஒன்றை யொன்று

க்ருஷ்ண ஜில்லா குடிவாட ஸமீபத்தில் வாடவல்லி யென்னும்
 க்ராமத்தில் அடிக்கடி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ப்ரசாரஸபையை
 அடியேன் சென்று நடத்துவதுண்டு. அவ்விடத்தில், நிகழும் 1957
 மார்ச்சுமாதத்தில் ஸதஸ்ஸு நடந்தபோது இது அந்தரங்க பரிஷத்து.

கண்டிப்பவையா யிருப்பதால் அவிச்வஸநீயங்க ளென்றும் எழுதி முடித்து விட்டு, தாம் பரமப்ரமாணிகமாக தேசிக ப்ரபாவமெழுதுவதாக வரைந்தார். மரத்தின் துனியிலுட்கார்ந்து கொண்டு அடிமரத்தை வெட்டுகிறவன் கதையாயன்றே இஃதுள்ளது. மூலாதாரமே கிடையாதென்றும், ஸ்ரீத்தயர் கள் எழுதியிருப்பதெல்லாம் நிராதாரமென்றும் எழுதி முடித்தவர் தாம் எந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு இந்த சரித்திரமெழுதுகிற ரென்பதைக் காட்டித் தீரவேண்டுமே. தம்முடைய உக்திகள் வேதம் போல் ஸ்வத: ப்ரமாண மென்று கொள்ளக் கடவதென்றே கருதிவிட்டார். இவ ரெழுதி யிருப்பதெல்லாம் ஆபாத சூடம் அஸம்பத்த மென்பதை நன்கு நிரூபித்துக் காட்டத் தோன்றியது இந்நூல். இவருடைய ஸம்ஸ்க்ருத ஜ்ஞானம் எவ்வளவிற் றென்பதை இந்நூல் பாக்க நிரூபித்திருக்கிறது. அதில் ஒரு விஷயம் மட்டும் இங்கெடுத்துக் காட்டலாகிறது.

தேசிகன் ஸ்தோத்ர பாஷ்ய முடிவில் “அகணி ஸதஸி ஸத்பி: யஸ் ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ கவி கதகம்ருகேந்த்ரஸ் ஸ்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர:” என்றருளிச் செய்துள்ளார். இதில் ‘ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ’ என்பது தனிப்பதம். இது தேசிகனுக்கு அடைமொழி. தம்மை ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ யென்று ஸத்துக்கள் கொண்டாடினதாக இங்குச் சொல்லப்பட்டதே யொழிய வேறில்லை. சேட்லூரையங்கார் இங்கு “ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ கவி கதகம்ருகேந்த்ர:” என்று ஏகபதமாகக் கொண்டு, ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ யென்று ஒரு க்ரந்தத்தைக் கவி செய்தவரென்று பொருளுரைத்து, தேசிக க்ரந்தங்களைப் பரிகணநம் செய்து வருமடைவில் “ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ. இந்தக் க்ரந்தம் இப்போது லுப்தமென்று மெழுதிவிட்டார். பஞ்சாநாம் வடாநாம் ஸமாஹார:—பஞ்சவட; பஞ்சாநாம் ஸஹஸ்ராநாம் ஸமாஹார:—பஞ்ச ஸஹஸ்ரீ என்கிறுப்போலே, ஸமஸ்யாநாம் ஸஹஸ்ராநாம் ஸமாஹார:—ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ என்று ஸமாஸமாகிறதென்று நினைத்து விட்டாரந்தோ. ஸங்க்யாவாசக பதம் முன்னே யிருக்க வேணு மென்கிறநியமத்தை யறிந்திராந்தோ. நவீனர்களின் வகுப்பில் பெரும்பாலு மிப்படிப்பட்டவர்களே பண்டித பூஷணதி பிருநாவளீ ஸமலங்க்ருதர்களாய் ஆசார்ய பீட மேறுகிறார்கள். இவ்வழகுகளை அலசிக் காட்டினால் ‘யுக்த முக்தம்’ என்பாருளரோ? சேட்லூரார் இப்படிப்பட்ட பலநூறு விஷயங்களில் அகப்பட்டுக் கொண்டதனால் தான் வேறு புகலில்லை யென்று துணிந்து கூறாமண பத்ரிகை யெழுதிக் கொள்ள முன் வந்தார். அது நெ. 403ல் காணத்தக்கது.

422. தேசிக ஸலித்தி ஜயத்வஜமாலா: கீழே பலகால் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கீழ்ச்சேரி பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் தேசிக ஸலித்தி ஸம்ரக்ஷிணீ என்கிற பத்ரிகையைப் பிரசுரம் செய்யத் தொடங்கினபோது “காஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யருடைய நூல்களைக் கண்டனம் செய்வதற்காகவே இப்பத்ரிகை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது” என்று உண்மையை யொளித்திடாமல் விளம்பரம் செய்திருந்தார். அவற்றுக்கு உடனுக்குடனே கண்டனங்களை வெளியிடுவதற்காக “தேசிகஸலித்தி ஜயத்வஜமாலா” என்கிற ஸஞ்சிகை அப்போது நம்மால் மாதந்தோறும் சிலகாலம் வெளியிடப்பட்டு வந்ததென்பதை வித்வான்கள் மறந்திரார்கள். இளமை தொடங்கி அடியேன்பால் அன்பே நிரூபகமாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத். (திருச்சி) ஏ. வி. கோபாலாசார்ய ஸ்வாமியும் அப்போது தைவதூர்விபாகாத் சிறிது வேறுபட்டு அந்த ஸம்ரக்ஷிணீ பத்ரிகைக்கு ஸம்பாதக பதவியை வஹித்து அடியேன் எதிரம்பு கோக்கும்படி நடந்துகொண்டாரென்பதும், பிறகு ஸாமரஸ்யத்தை விரும்பி கூறமா பத்ரிகையை அதுகாஹித்துப் பழைய ஸௌஹார்தத்தைப் பதின்மடங்கு பெருக்கிக்கொண்டு விளங்குகிறாரென்பதும் ஜகத்ப்ரஸித்தம்.

இங்கே ஒரு சிறுவிற்பொருள். தோசார்யன் * சதுர்விதா பஜந்தே மாம்* என்று பணித்த கணக்கிலே அடியேன் கண்ட வித்வான்கள் நான்கு வகையாகப் பிரிய வற்றார்கள். அந்த நால்வகையாவன. (1) அடியேனுடைய நூல்களைப் ப்ரமாணி தார் வகுப்பு முதலது. ஸ்ரீ கோஷ்டபுரம் ஸ்வாமி, திருவிண்ணகர் நவநீதம் ஸ்வாமி போல்வார் பலர் இவ்வகுப்பில் பரிகணிதர்கள். (2) அடியேனுடைய சில நூல் களைக் கண்டு கோபதாபம் மேலிட்டு மறுப்பெழுத வேணுமென்று ஆசை கிளர்ந்தும் அவ்வாசையை வாக்கினால் வெளியிட்டுக் கொள்வதற்கு மேற்பட ஒன்றும் செய்ய கில்லாமல் வாளாவிருப்பவர்களின் வகுப்பு இரண்டாவது. (3) மறுப்பெழுத வேணு மென்று கிளர்ந்த ஆசையை எவ்விதத்திலும் அடக்கிக் கொள்ளமாட்டாமல் எழுதித் தீர்த்து * கீலோத்பாடவ வாரநா: * என்ன நிற்பாருடைய வகுப்பு மூன்றாவது. (4) அப்படி மறுப்பெழுதி உடனுக்குடனே நம் மறுப்புநூல்களைப் பெற்று, ஆத்ம வஞ்சனை பண்ண முடியாமலும் ப்ரமாணிகத்வத்தைப் பரிபாலிக்க வேண்டியும் எதிர்ப்பு கோப்பதை விட்டொழித்து விரோத பாவநையை அறவேயகற்றி ஸ்நே ஹத்தை விரும்பி க்ஷமைவேண்டுவார் வகுப்பு நான்காவது. இவற்றுள் முதல் வகுப்புக்கு உதாஹரண வ்யக்தி விசேஷங்களைக் காட்டினது போல மற்ற மூன்று வகுப்புக்களுக்கும் காட்டாததேன்? என்று ஒருவரும் கேட்க முன் வரமாட்டார்.

423. தேசிகஸூக்திபரிமளம் : ஸமஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் நெ. 125 ஸமஸ்யமாநோக்தி ஸௌஷ்ட்வவிமர்சமெல்லும் நூல்தோன்றுவதற்கு முன்னே நடந்த வாத ப்ரதிவாத நூல்களுள் இதுவொன்று.

Srivatsam

424. தேசிகஸூக்திஸிந்தாஞ்ஜநம்: கீழ் நெ. 423 நூல்போன்றதே இதுவும்.

425. தேவப்பெருமாள்ஸன்னிதிவிமர்சம்: 1945-ஆம் வருஷத்தில் செட்டிநாடு வாரப் பத் ரிகையில் ராஃபஹதூர். ப. சம்பந்த முதலியார் B.A.B.L. என்பவர் "சின்னக் காஞ்சிபுரம் வரதராஜஸ்வாமி கோயில்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு வியாஸ மெழுதி வெளியிட்டிருந்தார். அதில் ஸ்ரீ வரதராஜர் கோவில் நானூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு சிவாலயமாக இருந்ததென்றும் பிறகு விஷ்ணு கோயிலாக மாற்றப்பட்டதென்றும் சில சான்றுகளைக்கொண்டு தாம் முடிவு செய்திருப்பதாக அஸம்பத்தோக்திகளை கிரப்பி யெழுதியிருந்தார். அதற்கு இது பரிபூர்ணமான மறுப்பு. மார்க்கபந்து பத்ரிகையில் சிட்டுப்பட்டது,

426. நப்பின்னையவதாரஹஸ்யம்: 1953-ஆம் வருஷத்தில் அடியேனெழுதி தேவ நாகரலிபியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டதும், ஸர். S. வரதாசார்ய ஸ்வாமியின் தலைமையில் அரங்கேற்றப்பெற்றதுமான திருப்பாவை ஸம்ஸ்கிருத வியாக் கியானத்திற்கு மதிப்புரையாக ஸ்ரீ உவே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியின் வியாஸம் 14-2-54உ தினமணிச்சுடரில் வெளிவந்தது. அதாவது,

"இந்த ஸம்ஸ்கிருத வியாக்கியானம் முன்னோருரைகளை முற்றுந்தழுவி மிக அழகான ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் எழுதிவெளியிடப்பட்டுள்ளது ஸ்ரீப்ரதிவாதி பயங்கரஸ்வாமி உபயவேதாந்தங்களில் மஹாப்ராஜ்ஞரென்பது உலகநிறந்ததே யாம். ஸிம்ஹியின் வயிற்றிற் பிறந்த ஸிம்ஹக்குட்டிபோன்று ஸ்ரீஸ்வாமியிடம் பிறந்த இவ்வியாக்கியானமும் வீறுபெற்று விளங்குகின்றதென்னில் இது கேவலம் ஸ்துதியாகாது. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஸ்வாபதே சார்த்தம் மிக அழகாக நிரூபிக் கப்பட்டுள்ளது இவ்வியாக்கியானத்திற்குத் தனிச்சிறப்பாகும். மேலும், பெரிய வாச்சான் பிள்ளை முதலான பூருவாசாரியர்களருளிச் செய்த வியாக்கியானங்களில் காணக்கிடைக்காத சில கற்பனைகளும் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமியின் ஸம்ஸ்

க்ருத வியாக்கியானத்திலுள்ளன.....அது ரஸிகர்களுக்கு வெகுரஸமானதென்பது கூறாமலேயே விளங்கும்.”

(என்று எழுதி, இதற்கு மேல்)

“ஆனால், ஸ்ரீராமாநுஜர் தமது சரணாகதி கத்யத்தில் ‘ஸ்ரீவல்லப! ஏவம்பூத பூமிநீலா நாயக!’ என்று கூறியுள்ளார்; இந்த வாக்கியங்களை உற்று நோக்குங்கால் மஹாலக்ஷ்மியும் நீளாதேவியும் ஒருவரல்லரென்பது தெரிகிறதன்றோ. இந்த ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம் *நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதம்* என்னும் திருப்பாவைத்தனியனில் அமைந்த நீளாசப்தம் மஹாலக்ஷ்மியின் அவதாரமாக நப்பின்னையைக் குறிப்பதாகக் கூறுகின்றது; ‘ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரே ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ: கோகுலே கும்பநாமக கோபாலதல்லஜஸ்ய பவநே நப்பின்னேப் பிராட்டி நாம்நா அவதீர்ய ஸ்திதா’ என்றதைக் காண்க. நப்பின்னே மஹாலக்ஷ்மியினுடைய அவதாரமா? நீளாதேவியினுடைய அவதாரமா? என்பது விசாரிக்கத்தக்கது. ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா பரிசயம் பெற்றுள்ளவர்களுக்கு இந்த வியாக்கியானம் மிகவும் பயன்படும்” என்று நிகமித்த படியால் விசாரிக்க வேண்டிய பொறுப்பை நாமே ஏற்றுக்கொண்டு

व्रजे नन्दसूतोः प्रिया कुम्भकन्या प्रसिद्धैव नीलावतारत्वकीर्त्या ।

रमायाश्च सैषाऽवतारत्वं भागित्यसौ वाक् च साधीयसीत्युद्गूणीमः ॥

என்று தொடங்கி இருபது பாராக்களினால் இவ்விஷயத்தில் தெளிவைப்பிறப்பித்து எழுதப்பட்ட நூலிது. இந்நூலைக் கடைக்கித்தருளின அந்த ஸ்வாமி சொல்லியனுப்பினதாவது—‘நான் ஏதோ குறை கூறினதாகத் திருவுள்ளத்தில் படக் கூடாது. மதிப்புரைகளில் ஏகதேசம் இவ்வண்ணமாக எழுதிவைக்கவேண்டுமென்று பத்ராதிபர்களின் கட்டளையைப் பரிபாலித்தவத்தனை’ என்று. அதன்பிறகு நாம் நமது நூல்களைப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதையே நிறுத்திக் கொண்டோம்.

427. நமஸ்காரதத்வம்:

428. நமஸ்காரதத்வவிஜயத்வஜம்: } கீழே பலகால் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட சேட்லூர் நர ஸிம்ஹாசாரியர் *நமோ நமோ வாந்மநஸாதியூமயே* என்கிற ஸ்தோத்ரத்தநஸ்ரீ ஸூக்தியை விவரிக்கும் வியாஜத்தினால் ஸக்ருத் ப்ரணம ஸம்ப்ரதாயத்தை தூஷிக்க, தேசிக திவ்யஸூக்திகளினால் ஸக்ருத் ப்ரணம ஸம்ப்ரதாயமே ஸம்ப்ரதிபந்மனானதென்று வியுலநிருபணம் செய்தது நமஸ்கார தத்வமென்கிற நூல். ஸ்ரீரங்க தேவஸ்தானத்து அர்ச்சக நமஸ்கார வ்யவஹாரத்தில் இந்நூல் தாக்கல் செய்யப்பட்டு ஸக்ருத் ப்ரணமமே ஸாதுவென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன் மேல் புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் மறுப்பெழுத, அதற்கு மறுப்பாகத் தோன்றினது நமஸ்காரதத்வவிஜயத்வஜம்.

429. நற்பொருள்விளக்கம்: கீழ் நெ. 420 ஆராய்ச்சி நூலின்மேல் மதுரை நாராயண யங்காரென்பவர் எழுதிய பதிலுக்கு விடையளிப்பு.

430. நான்கண்டநல்லது: திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானப் பேராசிரியர்களான நம் பூர்வாசாரியர்களைத் தமிழ்நியாதவர்களென்று நிந்தித்தும், அவர்களது ஸ்ரீஸூக்தி நடையைப் பரிஹஸித்தும், மூல பாடங்களை யதேஷ்டமாகத் திருத்தியும் ஒரு அவ்யபதேச்யன் வெளியிட்டதற்கு மறுப்பு. இந்நூலின் முன்னுரையில், இத் தன் சரிதையில் பக்கம் 222-ல் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமத் மகாமகோபாத்யாய. தாக்கிணத்ய கலா நிதி. டாக்டர். உ. வே. சாமி நாதையரவர்கள் 1939-ஆம் வருடத்தில் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்ட நல்

லுரைக் கோவை நாலாம் பாகத்தில், வித்துவான் தியாகராச செட்டியார் அவர்களின் சரிதை யெழுதிவருகையில் அதில் 159-ஆம் பக்கத்தில் ஆரம்பமாகி 163-ஆம் பக்கத்தில் முடிகின்ற ஓர் பகுதி எடுத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதைமட்டும் இங்கு அதுவதிக்கிறேன்.

“பிறருடைய குறையைக் கண்டவிடத்துக் கண்டிக்கும் இயல்புடைய தியாகராச செட்டியார் தம்முடைய நிலையை நன்றாக உணர்ந்திருந்தார். தம்முடைய அளவுக்கு மிஞ்சிய காரியத்தைப் பிறர் வற்புறுத்தினாலும் செய்யார்; இது சிலரிடத்தில் மாத்நிரம் காணப்படும் அருமையான குணம். திருச்சிராப்பள்ளியிலும் வேறு இடங்களிலும் சிரஸ்தேதாராகவும் டிப்டி கலெக்டராகவும் இருந்து விளங்கிய திரு. பட்டாபிராம் பிள்ளை யென்பவர் தமிழ்பிமானம் மிக்கவர்; தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்துப் பாதுகாக்கும் இயல்பினர்; மகா வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களை நன்கு அறிந்தவர்; ஸ்ரீ தியாகராச செட்டியாரிடத்தில் மிக்க அன்பு பூண்டவர்; அறிவாளிகள் நிலையான காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்குப் பெரியோர்களால் வடமொழி தென்மொழியிற் செய்யப்பெற்ற வியாக்கியானங்கள் இருப்பது போலத் தேவார திருவாசகங்களுக்கு இல்லையே யென்ற வருத்தம் அவருக்கு உண்டு. அதனால் சைவமடாதிபதிகளையும் சைவ வித்துவான்களையும் சந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் திருமுறைகளுக்கு ஓர் உரை எழுதும்படி வற்புறுத்திக் கூறுவார். கேட்பவரிற் பெரும்பாலோர் இயன்றவரையில் உழைத்துப் பார்ப்போமென்றே விடை பகர்ந்து வந்தார்கள்.

Srivatsam

தியாகராச செட்டியார் உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுத் திருவானைக்காவில் சில ஆண்டுகள் இருந்த போது பட்டாபிராம் பிள்ளை அவர் வீட்டிற்கு அடிக்கடி சென்று பார்த்து வருவார். அப்போது அவரைத் திருவாசகத்திற்கு உரை எழுத வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுவார். அன்றியும் அங்கங்கே நிகழும் கலியாணங்களை விசாரிக்கப் போன காலங்களிலும் மற்ற இடங்களுக்குச் சென்றிருந்த காலங்களிலும் அவரைச் சந்தித்தபோதெல்லாம் மேலும் மேலும் கூறுவார்; “எழுத ஆரம்பித்தீர்களா? எவ்வளவு ஆயிற்று” என்று கேட்பார்; அருகிலுள்ள கனவான்களிடம், “இவரிடம் எவ்வளவு நாளாகச் சொல்லி வருகிறேன்; கேட்க மாட்டேனென்கிறாரே!” என்று சொல்லுவார். ஒரு நாள் செட்டியார் திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள உறவினரொருவர் வீட்டில் நிகழ்ந்த ஒரு துக்கத் துக்காக அங்கே சென்று விசாரித்து நீராடிவிட்டு ஈரத்துணியோடு மீண்டு காவிரியாற்றுப் பாலத்தின் மேல் நடந்து வந்தார். அப்பொழுது நடுப்பகல் பன்னிரண்டு மணி நேரம். செட்டியார் வெயிலாலும் பசியாலும் மிகவும் களைப்படைந்திருந்தார். அச்சமயம் பட்டாபிராம் பிள்ளை ஸ்ரீரங்கம் சென்று பெருமானைத் தரிசனம் செய்து விட்டு மார்பிற் சந்தனம் விளங்க உத்ஸாகமாக எதிரே ஒரு வண்டியில் வந்தார். செட்டியாரைக் கண்டவுடன் அவர் வண்டியை நிறுத்திக் கீழே இறங்கினார்; செட்டியாரை யணுகி கேஷம் சமாசாரம் விசாரித்த பின்பு வழக்கம் போலவே ‘திருவாசகவுரை எவ்வளவாயிற்’ நென்று கேட்டார். நீண்டநாளாக இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எவ்விடத்திலும் கேட்டு வந்ததனாலும் அப்பொழுது தமக்கு இருந்த தளர்ச்சியினாலும் செட்டியாருக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று; “நீங்கள் கொஞ்சமாவது திருவாசகத்தின் பெருமையை அறிந்து கொள்ளவேயில்லை யென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுவேன். அதற்கு என்னால் உரை எழுத முடியுமா? திருவாசகம் எவ்வளவு! என்னுடைய படிப்பு எவ்வளவு! அதற்கு உரையெழுத வேண்டுமென்றால் வேதம், உபநிஷதம், ஆகமங்கள், புராணங்கள், யோக சாஸ்திரங்கள் முதலியவை தெரிய வேண்டாமா? தமிழில் உள்ள இலக்கண இலக்கியங்களையும் சில சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் படித்தநான் எப்படி எழுத முடியும்?” என்றார்.

அதற்குப் பட்டாபிராமபிள்ளை :—“ திவ்யப் பிரபந்தத்திற்கு அவர்கள் வியாக்ஷ்யானம் செய்யவில்லையா?” என்று கேட்க, அதற்குச் செட்டியார் “என்ன ஐயா! உங்களுக்கு அவர்களுடைய படிப்பின் அளவு சிறிதேனும் தெரியாது போல் இருக்கிறது; அவர்கள் வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் சிறந்த புலமையுடையவர்கள்; அவர்களது உரையினுல்லவா நூலின் பெருமை அதிகமாகின்றது? நான் உரை எழுதினால் திருவாசகத்திற்கு எவ்வளவு குறைவு உண்டாகும் தெரியுமா? என்னுடைய உரையினால் அதற்குக் குறைவு ஏற்பட வேண்டுமென்பது தங்கள் எண்ணமோ? எங்கே கண்டாலும் நச்சு நச்சென்று என் படிப்பின் அளவு தெரியாமல் திருவாசகத்திற்கு உரையெழுதும்படி சொல்லிச் சொல்லி என்னை வருத்துகின்றீர்கள். இனி மேலும் இப்படித் தொந்தரவு செய்வதாயிருந்தால், இதோ இந்தக் காவிரியில் இப்படியே பொத்தென்று விழுந்து என் உயிரை விட்டு விடுவேன். பட்டாபிராம பிள்ளையவர்கள் திருவாசகத்திற்கு உரையெழுதும்படி அடிக்கடி தொந்தரவு செய்ததனால் அந்தத் துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் தியாக ராச செட்டியார் ஆற்றில் விழுந்துவிட்டாரென்ற அபக்கியாதி உங்களுக்கு ஏற்பட்டும்” என்றார். பட்டாபிராம பிள்ளை உடனே செட்டியாருடைய கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, “ஐயா! ஐயா! வேண்டாமையா! இனிமேல் நான் இதைப்பற்றிக் கேட்பதே இல்லை ஐயா!” என்று சொல்லிச் சமாதானப்படுத்திவிட்டு அவருடைய அயர்ச்சியான நிலையை அறிந்து தம் வண்டியில் ஏற்றித் திருவானைக்காவிலுள்ள அவரிருப்பிடத்தில் அவரை விட்டுவிட்டுத்திரிசிரபுரத்திலிருந்த தம்மிடம் சென்றார்.

431. ந்ருனிம்ஹப்ரியா நீர்க்ஷணம் : } கீழ் நெ. 398 நூலுக்கும் நெ. 408 நூலுக்கும்

432. ந்ருனிம்ஹப்ரியா ஸயீக்ஷா : } சேஷ பூதங்களிவைபிரண்டும்.

433. பகவச் சாஸ்த்ரதத்வம் : கீழ் நெ. 418. நூலின் ப்ரமேயமே இதற்கும்.

434. பக்தன் மூவிதழாராய்ச்சி : திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து வெளிவரும் பக்த நென்னும் மாதப் பத்ரிகையின் ஜயஸ்ர ஆடி ஆவணி புரட்டாசி ஆகிய மூன்று மாத ஸஞ்சிகைகளை யாராய்வதென்று பொருள். கப்பாஸ்ச்ருதி விசாரபரமான இச்சிறு நூல் நேராக அதுபவிக்கத் தக்கது.

435. பரதுக்கதுத்தித்வ பரமார்த்தரக்ஷா : ஸஹஸ்ர நாமத்தில் ‘விகித்தா’ என்கிற திரு நாமத்திற்கு பாஷ்யம் செய்தருளின பட்டர் “அந்யதா பரதுக்கதுக்கித்வாதயோ குணை கதமஸ்ய ஸ்யு:?” என்றருளிய ஸ்ரீஸூக்தியின் உண்மைப் பொருளை மிக விரிவாக நிரூபிக்கும் நூலிது.

436. பாதுகா ஸஹஸ்ர வுரையாராய்ச்சி : D. T. தாதாசார்யரா லெழுதப்பட்ட தென்று சென்ற வருஷத்தில் வெளிவரத் தொடங்கிய பாதுகா ஸஹஸ்ரவுரையிலுள்ள பலவகை அவத்யங்களை ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்கமமாக விவரித்தது.

437. பாத்ரதத்வவிஜயத்வஜம் : } இவை யிரண்டும் ராமாநுஜ தயாபாத்ரத் தனியனின்

438. பாத்ரதத்வ பரமார்த்தம் : } நவீனத்வத்தை நன்கு ஸ்தாபித்தவை. நேரில்காண்க.

439. பிழைதிருத்தப் பேரின்பம் : அஸ்மத் குலகூடஸ்தருடைய வைபவத்தைப் பற்றின ஆந்தராளிக விவாதத்தை நிரஸிக்கத்தோன்றின நூல்களுள் இதுவொன்று.

440. பெரியாழ்வார் திருமகள் : உலகப் பிரஸித்தரான C. R. அவர்கள் (ராஜாஜி) த்ரிவேணியென்னும் ஆங்கில பத்ரிகையில் ஆண்டாளுென்று ஒரு வ்யக்தி தனிப்பட கிடையாதென்றும், திருப்பாவையும் நாச்சியார் திருமொழியும்

பெரியாழ்வார் தாமே தம்மைப் பெண்பிள்ளையாகப் பாவனை செய்து எழுதியவை யென்றும் நூதனமான பொரு கொள்கையைப் பிரசுரம் செய்ததற்குப் ப்ரமாண யுக்தி புஷ்கலமான நிரஸனம். இது ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிடப்பட்டது. இதை ராஜாஜி அவர்கள் வாசித்துப் பார்த்து உகப்பைத் தெரிவித்தார்கள்.

441. பேரருளாளன் பாடல் விளக்கம்: தேவப் பெருமானுக்கு ஆழ்வார் பாடல் கிடையாதென்றும், மதுராந்தகம் போலே காஞ்சியும் ஆசார்யாபிமானம் பெற்றஸ்தலமே யொழிய திவ்ய தேசமன்றென்றும் சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர் எழுதியிருந்ததற்குப் ப்ரத்யக்ஷர கண்டனம். இதன் முடிவில் பெரிய ச்லோகமொன்று; அதன் நான்காவது பாதம்- * காஞ்சிம் வீக்ய ஹதா கிஜே பளபளாத்காராஞ்சநைஸ் ஸமஸ்க்ரியாத் * என்பது. சேட்லூர் இந்நூலுக்கு விடையிறுக்க சக்தராகில் எழுதட்டும்; இல்லையேல் காஞ்சிபுரியைத் திசைநோக்கித் தொழுது தம் தவடையில் பளபள பளவென்று அறைந்து கொள்ளட்டும் என்பது அந்த ச்லோகத்தின் கருத்து. அநுஷ்டானத்தில் அதுவே பலித்தது.

442. ப்ரணவாதிகார தத்வம்: ஸப்ரணவாஷ்டா ஷ்டரம் ஸர்வாதிகாரமன்றென்றும், ஸ்த்ரீ சூத்ரர்கள் விலக்ஷணர்களா யிருந்தாலும் அவர்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டுமென்றும் பிறர் எழுதி யிருந்ததற்கு நூறு பாராக்களினால் மறுப்பு. ஸ்ரீ ரங்கத்தில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ உவே. திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீராம தேசிகாசார்யரென்கிற பண்டிதர் இதன்மேல் மறுப்பெழுதி வெளியிட்டிருந்தார். அப்போது ஸ்ரீ ரங்கத்தில் வாழ்ந்து வந்த ஸ்ரீ உவே. திருமணி அப்பன் ஸ்வாமி “இந்த மறுப்பு நூலுக்குக் கண்டனம் நானே யெழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்; இதில் தேவரீர் அந்வயிக்க வேண்டாம்” என்று அடியேனுக்குத் தெரிவித்துத் தாமே சிறந்த கண்டன மெழுதி வெளியிட்டார். அதன்மேல் ஒரு மறுப்பு வெளிவந்தது; அதற்கும் அந்த ஸ்வாமியே ப்ரதித்வநி கிளம் பாதபடி மறுப்பெழுதி முடித்தார்.

443. ப்ரமாணத் திரட்டாராய்ச்சி: திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ V. K. ராமாநுஜாசாரியா ரென்கிற பெரியார் “ரஹஸ்யத்ரய ஸாரப்ரமாணத் திரட்டு” என்று ஒரு நூலெழுதி வெளியிட்டார். அது மருளே வடிவெடுத்ததா யிருந்தபடியால் உலகம் ஏமாற்ற மடையாமைக்காகத் திருத்தங்கள் செய்தது இது. இதைப் பற்றி ஸ்ரீமத் A. V. கோபாலாசார்ய ஸ்வாமி ஸம்ரக்ஷிணி பத்ரிகையில் எழுதும் போது “இரண்டு கண்களும் அடியோடு தெரியாதவவர் ஏதோ எழுதினார்; அதைப் பொருள்படுத்தி யிருக்கவேண்டாம்” என்றுவரைந்தார்.

444. மடவித்வத் விபூஷணம்: அஹோ பிஸமடத்து விவாத நூல்களி லொன்று.

445. மாமுனிவனருள் விளக்கு: இது நேரில் அநுபவிக்கத் தக்கது.

446. யுஷ்மத்ஸலித்திஸௌரபம்: யதிராஜ விம்சதிப்ரயோக தூஷண நிரஸனம்.

447. ரக்ஷாவிம்ச சிக்ஷா: கீழே ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் நெ. 34 மேலே நெ. 457 உள்ள நமது ஸதாசார்ய ஸலித்திரக்ஷா என்னும் நூலின் மீது தோன்றின பதிலுக்கு மறுப்பு.

448. ராமாநுஜயாபாந்ரபத்ய சரித்ரம்: கீழே ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் நெ. 130 நூலுக்கு நேரான மொழி பெயர்ப்பு.

449. ராமாநுஜதயாபாத்ரதத்வம்: இந்த நவீனத் தனியன் விஷயமாக நாம் எழுதியுள்ள நூல்களில் இதுவே முற்பட்டது. இதையும் இதற்கு அதுபந்தியான நூல்களையும் வாசிப்பவர்கள் ராமாநுஜதயாபாத்ரதத்தனியன் நவீன காலத்தில் போட்டியாகக் கல்பிக்கப்பட்டதே யென்பதை நிஸ்ஸந்தேஹமாக வுணர்ந்தும், இரண்டு நூற்றாண்டாக ப்ரபலமான போராட்டம் ஸகூக் கணக்கான பணச் செலவுடன் பார்லிமெண்டு வரையிலுங்கூட நடந்து விட்டபடியால் ப்ராமாணிகர்களுங்கூட உண்மை நெறியைக் கடைப்பிடிக்க முடியாமலிருக்கின்றது. இது ஸர்வஜநஹ்ருதயஸாஹ்சிகம்.

450. வம்பவிற்கோதை தத்துவம்: கீழ் வடநூற் பகுதியில் நெ. 126 'கோதார்த் தோக்ஷாவமர்த?' என்னும் நூலின் விவரணம் காண்க.

451. வரதன் ஸன்னிதி வரலாறு: தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியின் வரலாற்றை மிகவும் பொய்யான முறையில் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் B.A.B.L. எழுதி வெளியிட்ட

(வரலாறு) அபத்தக் களஞ்சியத்திலுள்ள பொய்க் கதைகளை ஒவ்வொன்றையும் ப்ரமாண பூர்வகமாகக் கண்டித்து உண்மையான வரலாறுகளை விளக்கி யெழுதப்பட்ட நூல்து. பொய்க் கதைகள் மலிந்த அவருடைய புத்தகத்தையும் இவ்வரலாற்றையும் சேர்த்து வாசிப்பவர்கள் "மனச் சாட்சியை மீறி அபிரிவேச வசத் தாலோ துராக்ரஹத்திலோ பாமர ப்ரதாரணமாகப் பொய்க் கதைகளை யெழுதின அவர் அநுதாபம் காட்டாமல் எப்படி யிருக்கிறார்?" என்று வியந்து கேட்பார் பலருள். 'அவ்வளவு ப்ராமாணிகத்வம் எளிதிலுண்டாய்விடுமோ?' என்று அவரவர்களே ஸமாதான மடைந்திடுவார்கள். பதினாறு அத்யாயங்கள் கொண்ட நமது வரதன் ஸன்னிதி வரலாற்றில் இந்த தேவஸ்தானத்தின் சரித்திரம் பூர்த்தியாக ரிகார்டுகளை முன்னிட்டு மூதலிக்கப்பட்டுள்ளது. ப்ராஸங்கிக மாய்ப் பொதுவாகப் பல தத்துவங்களும் இதில் விவரிக்கப்பட்டிருப்பது மத்யஸ்தமநீஷிகளால் அவசியம் நோக்கத்தக்கது. ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரிடத்தில் மிகச் சிறந்த வொரு ஸ்வபாவமுண்டு; அதை நாம் அபலாபம் செய்யாமல் அக மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். (அதாவது) ஏதோ காரண வசாத் தாம் அபத்தமாகவும் அஸம்பத்தமாகவும் பல எழுதி விட்டாலும் உடனே நம்முடைய மறுப்புரைகளினால் தெளிவுபெற்று எதிரம்பு கோக்காமலிருந்திடுவர். மற்றவர்களைப்போல் எதையாவது எழுதி * நிந்தாபிச் சேஷ பூரணம் செய்யும் வழியைக் கனவிலு மறியார். பிறர் யாரேனும் பதி லெழுதப் புறப்பட்டாலும் * அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ: * என்று உபதேசித்த மாரீசனைப் போலே பலவுமுபதேசித்து * ஸ்வஹஸ்தே நோதக்ஷிபதை ரித்யாதி யதிராஜஸப்ததி ஸூக்தியையும் ஸ்மரிப்பித்து விலக்குவர். இஃதொன்று இந்த மஹான்டத்தில் நாம் கண்ட மிகச் சிறந்த நலம். இத் தன் சரிதையில் கீழே பக்கம் 66 முதல் ஐந்து பக்கங்களை ரஸிகர்கள் மீண்டும் வாசித்துப் பார்க்க வேணும். அதில் பக்கம் 68ல் இந்த D.R. ஐயங்காருடைய அந்தரங்க ஸாஹ்சிகமான பத்ரிகையும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதில் அடியேனைப் பற்றிப் பல விஷயங்கள் எழுதிவிட்டு முடிவில் எழுதுகிறார்—"இவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த ஒரு மஹா புருஷர் விஷயத்தில் அஞ்ஞானமும் பொருமையையும் எத்திக்கவிருந்தும் எதிர் பார்க்கலாம்; ஆனால் எவ்வித வாதப்போரிலும் ஸ்வாமி பின்வாங்கவே மாட்டார்; இவருடைய வாதமே கடைசியாக ஒங்கி நிற்கும். இந்த ரீதியில் அனைகம் உள்ளன. விஷயங்களைத் தேங்கா யுடைப்பதுபோல் வெட்டொன்று துண்டிரண்டென்று உடைத்துக் காட்டுவர். இவை ஒரு பக்கம் கிடக்கட்டும்; ஸ்ரீவைஷ்ணவத்திற்காக இவர் செய்திருக்கும் செய்து கொண்டிருக்கும் பணிகணக்கிட முடியாதது." என்று. இங்ஙனே ஸ்ரீமத் ஸர். எஸ். வரதா சாரியர்

ஸ்வாமி போல்வாரான ஏழெட்டு மஹான்களும் எழுதி யிருந்தாலும், விவாத நூல்களுக்கு இலக்கியமாகாத அவர்கள் எழுதி யிருப்பதில் அதிசயமில்லை. விவாத விஷயங்களில் தலையிட்டு, ஒவ்வொன்றிலும் நாம் தவறாக எழுதி விட்டோமென்று அதுதபிக்கும்படியான ஸந்தர்ப்பத்தை அடியேனது நூல்களினால் அடைந்து நிற்குமவர் ஆத்ம வஞ்சனையில்லாமல் எழுதினதன்றோ அதிசயம். D. T. தாதா சார்யரும் பிறருடைய போதனைக் கிணங்கி மாச்சரியம் கொள்வதற்கு முன்னே உத்யாந பத்ரிகையில் நம்முடைய நூல்களைப்பற்றி யெழுதியுள்ள பரசஸ்திகள் அச்சேறி விட்டபடியால் மாறமாட்டாமலுள்ளன.

452. விதவாவபந வித்வர்ஸநம் : திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் அக்னி ஹோத்ரம் கோபால தேசிகா சார்யரென்கிற ஸஹ்ருதய ஸுஹ்ருந்மணி நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் “விதவாச் ச வபநஞ்ச” என்றெழுது ஸம்ஸ்க்ருத வியாஸ மெழுதி மஞ்ஜு பாவ்ணியில் வெளியிடுவிக்க வேண்டுமென்று அடியேனுக் கனுப்பினார். அதை அப்படியே அதில் பிரசுரஞ்செய்து, அதற்கு மறுப் பெழுதி அதையும் அதிலேயே (நாலைந்து இதழ்களில்) க்ரமச: பிரசுரித் தேன். உபய ஸம்பிரதாயத்தையும் பூஷித்தே அடியேன் எழுதி யிருந்த படியால் அவர் மிகவுகந்துபதில் திருமுகமருளினார். விதவாவபந வித்வம் ஸந மென்கிற இந்தநூலும் அதே ப்ரணாளியில்தான் தமிழில் தோன்றியுள்ளது.

இந்த நூல் எதற்காகத் தோன்றியது? இதில் எவ்விதமான முடிவு உள்ளது? என்பதை அடியோடு பாராமலே நூலின் பெயரை மாத்திரமே கண்டோ கேட்டோ சில பாமரர்கள் பழிப்பதுண்டு. விஷயம் தெரிவிக்கிறே மிங்கு. மாயவரம் நடேச சாஸ்திரி களென்பவர் வபனம் செய்துகொள்ளாத விதவைகள் வாழும் ஸம்பிரதாயத்தை இழித்துரைத்து வேதாந்ததீபிகையில் ஒரு வியாஸம் வெளியிட்டிருந்தார். பிரமாணங்களைப்பாராமர்சியாமல்வினை ஆக்ரஹங்கொண்டு அநாதி ஸம்பிரதாயத்தை நிந்திப்பது முறையன்று என்றுமுகவுரையில் விளக்கி உபயஸம்பிரதாயங்களுக்கு முரிய பிரமாணங்களை விவரித்தே இந்த நூல் இயற் றப்பட்டது. இதில் முடிவுகட்டிய விஷயம் என்ன என்பதையும் எடுத்துக் காட்டு வோம். உபஸம்ஹாரத்தில் (பக்கம் 33-ல்) “விதவைகளுக்கு முண்டனம் செய்கையும் செய்யாமையுமாகிய இவ்விரு வகை யனுஷ்டானங்களும் சிஷ்ட சிரேஷ்டர்களின் பரம்பரைகளிலே நெடுநாளாகவே நிகழ்ந்துவரக் காணாநின் றோம். இவ்வனுஷ்டானங்களைப் பரஸ்பரம் நிர்மூலமென்று தூஷிக்க வொண் ணைதபடி சாஸ்திரங்களிலே விதி நிஷேதங்களும் விளங்கக் காண நின்றோம். இவை...அதிகாரி பேதத்தையிட்டு உபபந்நங்களாகக் கூடியவை. ஆனபின்பு அவரவர்கள் பரஸ்பரம் இகழ்ச்சியின்றியே யிருக்க ப்ராப்தம்.” என்று மதூர மாக முடிவுகட்டியிருக்கிறது. நமஸ்காரதத்வம் முதலிய மற்ற எந்தநூலை யெடுத்துக் கொண்டாலும் இவ்வகையான நிகமனமே நாம் செய்திருப்பது காணப்படும். முதன் முதலாகப் பிறர் தூஷணைகளெழுதுவதும் அதன்மேல் நாம் ஆராய்ச்சி செய்து ஒழுங்குபடுத்துவதுமாக இப்படிப்பட்ட முறைதான் அன்று தொட்டு இன்றுகாறும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. எமது உடலை ஒருவர் தூஷித்தால் அதை நாம் சிறிதும் பொருள்படுத்தமாட்டோம். நாம் உயிராகக் கொண்டிருக்கிற ஸம்பிரதாயத்தைச் சிலர் தூஷித்தாலும், ஸம்பிரதாய விருத்தமாக எவரேனும் ஏதேனும் எழுதினாலும் வாளாவிருக்ககில்லோம். உண்மையில் நமக்குள்ள ஸதாசார்ய பக்தியையும் யதார்த்த க்ராஹித்வத்தையும் ப்ராமாணிகார்த்த விசேஷங்களில் அசஞ்சலமான ப்ரதிபத்தியையும் கண்டு நல்லார் உகக்கின்றனர். இந்த விதவாவபந நூல் தோன்றி இன்றைக்கு 23-வருடங்கள் ஆனாலும் புத்தகம் துரப்பிஷ்டமில்லாமல் கிடைக்கிறது. அதில் 1. 2. 3. என்று வரிசையாக லக்க

மிட்டு 50 விஷயங்களெழுதப்பட்டுள்ளன. இதன்மேல் இன்றுவரை ஒருவராவது ஒரு பதிலாவது எழுதினதில்லை. உபயஸம்பிரதாயத்திற்குமுரிய சாஸ்திரங்கள் இருக்கின்றன வென்றும், இருவகுப்பிலும் அநாதியாக வருமனுட்டானங்களைப் பரஸ்பரம் இகழ்ந்துகொண்டு அழிந்துபோக வேண்டா வென்றும் நாம் கிகமனம் செய்திருக்கையாலே பிராமாணிகர்கள் இதில் உகப்புக் கொள்ள இடமுளதேயன்றி வெறுப்புக்கொள்ள ஈஷத்துமிட மில்லாமை பற்றியே இந்நூலையும் இதுபோன்ற பல நூல்களையும் சிறந்த ஞானிகள் மத்யஸ்த புத்தியுடன் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள்.

453. வித்வத்விநோதிதி : கீழே பக்கம் 281-ல் இதைப்பற்றி விவரித்திருப்பது காண்க.

454. வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம் : } இம்மூன்று நூல்களும், இடைக்காலத்தில் வேறு

455. வாத்ஸ்யார்த்தவிவரணம் : } பட்டிருந்த ஸஹ்ருதய ஸுஹ்ருத்மணியான

456. வாத்ஸ்யார்த்தவிஜயத்வஜம் : } ஸ்ரீமத். ஏ. வி. கோபாலாசார்யஸ்வாமியின் வியாஸங்களுக்கு மறுப்பாக எழுதப்பட்டு வெளிவந்தவை. பரமப்ராமாணிகரான அவருடைய க்ஷாமணபத்ரிகையோடு விச்ராந்தியாகி, புராதன ப்ரேமாபிவிருத்தியுமாயிற்று. ஜ்ஞானம் சீலம் வயது முதலிய எல்லாவற்றாலும் மூதுவராக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த மஹாஸ்வாமி அடியேனுக்கு க்ஷாமணபத்ரிகை யெழுதிக்கொண்டாரென்று நீசனென்கையாலெழுதுவது ஸ்வரூபமன்று. இதற்காக அடியேன் க்ஷமை வேண்டுகிறேன். கீழே பக்கம் 224 முதல் 230 முடியுமளவும் அடியேனெழுதியுள்ளவற்றை மீண்டுமொருமுறை வாசிப்பது.

457. விஷ்ணுகோவில்களும்விசேஷதம்பிரபாலனமும் : இந்நூல் நேராக வாசிக்கவுரியது.

458. ஸதாசார்யஸூக்திரக்ஷா : கீழே ஸம்ஸ்க்ருத நூற்பகுதியில் (பக்கம் 306-ல்) நெ. 34 காண்க. த்வயார்த்த விவரணத்தில் ஆச்சார்ய பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியைப் பற்றின் ப்ரபலவிவாதத்தில் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. கோழியாலம் ஸ்வாமியினுடையவும் தச்சிஷ்யர்களினுடையவும் வாதங்களுக்கு மிகவிரிவான விடையளிப்பு.

459. ஸத்புருஷஸமராதனம் : அஹோபில மடத்துச் சார்பில் D. T. தாதாசார்யரால் வெளியிடப்பட்ட 'ஸஜ்ஜநாராதனம்' என்னும் சுவடிக்கு மிகவும் விபுலமான மறுப்பு இது. நமது சாஸ்த்ரார்த்த சந்த்ரிகையில் வெளிவந்த இந்நூலைக் கண்ட பின்பே மடத்து போக்தாக்கள் விநீதர்களாயினர் என்பது இங்கு அறிவிக்கத்தக்கது. இந்நூலில் அபூர்வ விஷயங்கள் அனந்தங்கள்.

460. ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரித்ராணம் : கீழ் நெ. 420 தேசிகப்ரபந்தவுரை யாராய்ச்சியின் மீது திருப்பாப்புலியூர் சடகோபாசாரியரெழுதிய பதிலுக்குப் பரிபூர்ணமான மறுப்பு. இதில் பன்னிரண்டு விஷயங்கள் அலசியலசிப் பரிஷ்கரிக்கப் பட்டுள்ளன.

461. ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி : தேசிகரஹஸ்யங்களுள் முதலது ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியென்பது. அய்யாக்குஷ்ண தாதாசார்யர் இதற்கு வியாக்கியானமெழுதுவதாக வொரு வியாஜங்கொண்டு ஸதாசார்ய ஸதர்த்த நூஷணங்களை நிரப்பி தத்தகபித்தகவென்றெழுதிவந்ததை வேதாந்த தீபிகாபத்ரிகை வெளியிட்டுவந்தது. அதற்கு ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்த வைஜயந்தி பத்ரிகை மூலமாய் உடனுக்குடனே வெளியிட்டு வந்த கண்டனம் தனிப்புத்தகமாக் கப்பட்டது. அதுதானிது. தேசிகனுடைய அந்தரங்கத்தை உள்ளபடி விளக்குவது.

462. ஸம்ஸ்கிருதாயபாஸ்கரன் : கீழே ஸம்ஸ்கிருத நூற்பகுதியில் நெ. 132. விவரணம் காண்க. நவீனபாத்தரத் தளியனைப்பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டிய உண்மைகளெல்லாம் இதில் மிகத்தெளிவாகவும் விரிவாகவுமுள்ளன. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் 'வாய்திறக்கவுண்டோ வழி' என்னும்படியான நிரூபணமாதலால், ஸம்ஸ்கிருதாயபாத்தரதிபமென்கிற சுவடியை யெழுதிய D. T. தாதாசாரியரும் மதுராரந்தகம் வீரராகவாசாரியரும் *தாளாலுலகம்ளந்த வசவேகொல்* என்ற பாசுரத்தின் இரண்டாமடியின்படியே ஸேவை ஸாதிக்கிறார்கள்.
463. ஸதுபதேசிக்ஷா : அஹோபிலமடம் விஷயமாய் அவசியமான பலஆராய்ச்சிகள்.
464. ஸத்யநாராயணஸ்தர்ம : } இவ்விரண்டு 'நூல்களும்' 'அஸ்மத்தூலகூட
465. ஸத்யநாராயணஸ்தர்மஸத்யப்ரதாபம் : } ஸதவைபவ விஷயமான விவாதத்தில் ப்ரதிபக்ஷிதர்வாத ஸமூலோந்மூலனமாகத் தோன்றியவை.
466. ஸத்யவாதிஸமாச்வாஸம் : "அஹோபில மடத்தில் ஈடு முப்பத்தாறுபிரப்படிப் ப்ரவச நம் வெகு அழகாக நடந்துவருகிறது" என்று அர்த்தமில்லாத வார்த்தை அடிக்கடி ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கையில் "மடத்தின் தற்கால நிலைமைக்கும் ஈட்டுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமுமில்லை; சுஷ்கமான ஆடம்பரோத்திகளால் பயனென்றுமில்லை" என்று "ஈடும் மடமும்" என்ற வியாஸத்தினால் உள்ளவாறு வெளியிட நேர்ந்தது; அதற்குமேல் மடவித்வானாகிய புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் 'ஈட்டு விமர்சம்' என்றொரு வியாஸம் வெளியிட்டார். அதன்மேல் 'ஈட்டு விமர்சபராமர்சம்' என்னும் வியாஸம் வெளியிடலாயிற்று. அகன்மேல் ஆசைதீர வசவுகளைப் பொழிந்து தீர்த்துவிட வேண்டியதென்று தீக்ஷைகொண்ட மடபோக்தாக் கள் 'பராமர்சஸாரப்ரகாசனம்' என்றொரு காகிதத்தை அச்சுக்கூடத்தின் பெயர்கூட இல்லாமலும், இன்னார் வெளியிட்டது என்பதில்லாமலும் (ஓர் ஸத்யவாதி) என்று கையொப்பமிட்டுப் பிரசுரஞ் செய்தார்கள்; அதற்கு நாம் நம்முடைய அந்தேவாஸியொருவர் பெயரால் வெளியிட்ட பதில் இது.
467. ஸ்வாபதேசந்யாபதேசதத்வம் : 'ஸ்வாபதேசம் அந்யாபதேசம்' என்கிற சப்தப்ரயோகமே அஸாது என்றெழுதிய திருப்பாப்புவிழர் சடகோபாசாரியர்க்கு விரிவான நிரூபணங்களினால் தெளிவு பிறப்பித்தநூலிது.
468. ஸொஜந்யஸௌரபம் : இதுவும் மடத்துவிவாத மறுப்பு நூல்களிலொன்று.
469. ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாத்சோதநம் : ஸ்தோத்ரரத்னத்திற்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையருளிச் செய்த வியாக்கியானத்தில் ஆறு தூஷணங்களை யெழுதிய சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர் ஸம்ஸ்கிருதவ்யுத்தப்பத்திவைதேசிகரென்பதை விளக்கிக்காட்டும் நூலிது. இது ஸாரஸவதஸாரஜ்ஞர்களுக்குப் பரமரஸ்யமானதென்று வித்வான்களுகந்தது. இதற்கு அவருடைய மன்னிப்புக் கடிதமே பதில்.
470. ஸ்வக்ரந்த ஸம்சோதநம் : அடியேன் இயற்றியவையும், பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தவையுமான நூல்களில் பல காரணங்களினால் நேர்ந்த பிழைகளைப் புத்திக் கெட்டின வரையில் திருத்திக் காட்டும் நூலிது. அச்சிடும் நூல்களில், பிழைகள் விழுவதற்குப் பல காரணங்களுண்டு; நம்முடைய அஜ்ஞானம் அவதாரம் என்னுமிவை முக்கியமான காரணங்கள். இவை தவிர அச்சுக்கூடத்தில் சில காரண விசேஷங்களினால் பிழைகள் பரிஹரிக்கப்படாமல் நின்று விடுவதுண்டு. நாம் நன்றாகத் திருத்தியனுப்பியிருந்தாலுங்கூட அச்சுக் கோப்பவர்களால் எப்படியோ விபரீதம் நேர்ந்துவிடுகிறது. அச்சுக்கூடங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள பரிசோதகர்கள் தாங்கள் தலையிடத்தகாத திருத்தங்களில் தலையிட்டு விருத்தமாகத்திருத்திவிடுவதுண்டு. அடியேனுடைய பதிப்புகள் பெரும்பாலும் சென்னை, ஸ்ரீரங்கம், சும்பகோணம், தேவகோட்டை, புதுக்

கோட்டை, ஷோலாபூர், பாம்பே என்றிப்படிப்பட்ட தூரதேசங்களிலேயே நடப்பன; ஸ்வஸ்தானத்திலேயே நடக்கிறபதிப்பு மிகவும் ஸ்வஸ்பம். நாம் அவ்வப்போதுகளில் வெகுதூரதேச யாத்திரைகள் செய்ய நேர்ந்துவிடுகிறது. அப்போது சில மஹான்களை விச்வஸிப்பதனால் அவர்களாலும் பல பிழைகள் நேர்ந்துவிடுவதுண்டு. நேர்ந்த பிழைகள் நமக்கு உடனே தெரிவதுமில்லை. மொத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்கான பக்கங்கள் நம்மால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாதலால் அவற்றையெல்லாம் நாம் மறுபடியும் வாசித்துப் பார்க்கப் பரஸ்கி நேருகிறதில்லை. சிலசில ஸமயங்களில் சில சில புத்தகங்களை [சொந்தப் பதிப்புகளை] எடுத்துப் பார்க்கும்போது பிழைகள் கண்டு வருந்தவேண்டியதாகிறது. ஆங்காங்குள்ள ஆப்தர்கள் தெரிவிப்பது கொண்டும் சில பிழைகளையறியப் பார்ப்பதாகிறது. சில கேண்மின். சரணாகதி கத்யத்தில் “தாஸபூதம், சரணாகதோஸ்மி தவாஸ்மி தாஸ இதி வக்தாரம் மாம் தாரய” என்பது ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி. இதை “தாஸபூத: சரணாகதோஸ்மி....” என்று சிலர் சொல்லி வருவதுண்டு. இது தவறான பாடம். அடியோடு சேராது. இப்பிழையை அடியேன் முப்பது நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்னமே திருத்தி வெளியிட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருந்தும் ஸ்ரீமத்வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலையில் சேர்ந்த கத்யபாஷ்யத்தில் ‘தாஸபூத:’ என்கிற தவறான பாடம் மூலத்திலும் பாஷ்யத்திலும் விழுந்திருப்பதை நெடுநாள் கழித்துப் பார்க்க நேர்ந்தது. இப்பிழை எவ்வாறு நமது பதிப்பில் விழுந்திட்டதென்று வியந்தேன், வியாசுலப்பட்டேன். அச்சுக் கூடத்திலேயே சில பண்டிதர்கள் நியமிக்கப் பட்டுள்ளார்களல்லவா? அவர்கள் தாம் கடைசியாகத் திருத்தங்கள் கவனிப்பவர்கள். அவர்களது சேஷ்டைகளினால் இப்படி ஸம்பவிக்கிறதென்று நெடுநாள் கழித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாகிறது.

இந்தத் தன் சரிதையிலும் சில பல பிழைகள் விழுந்து விட்டதாகப் பிறகு தெரிந்து கொள்ளலாயிற்று. ஒன்றிரண்டு இடங்கள் மட்டும் இங்குக் காட்டுகிறேன். பக்கம் 352-ல் நூற்பெயரை நிர்தேசிக்குமிடத்தில், 230 அறுபத்து மூன்று உபந்யாஸமலை என்றேயுள்ளது; ஆனால் பக்கத்தின் தலை மேலேயிடும் மகுடத்தில் “அறுபத்திமூன்று...” என்று விழுந்திருக்கிறது. சிலர்க்கு இதில் பிழையிருப்பதாகவே தோன்றாமற் போகும். சிலர் அச்சுப்பிழையென்று போவார்கள். சிலர், நாமே அறுபத்தி என்று எழுதிக்கொடுத்ததாகக் கொண்டு ஏசப்புறப்படுவார்கள். ஏச நினைப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பிழைகள்தானே கிடைக்கும் இதிலேயே பக்கம் 376-ல் 382 to 385 லக்கமுள்ள நூல்களைப்பற்றி விவரண மெழுதுகையில் “இந்நான்குநூல்களும் ஸ்ரீராமாயணயுத்த காண்டத்திலுள்ள...” இத்யாதிவாக்யம் அந்நிதமாக விழுந்திருக்கிறது. இதில் ஒரு வரி விட்டுப்போயிற்று. இப்படியாகப் பிறகு நமக்குத் தெரியவரும் பிழைகள் பலபல. ஸமீபத்தில் (15-8-57-ல்) வெளிவந்த அம்ருதலஹரியில் “தீதில் நன்னெறி” என்று மகுடம் புனைந்த ஆரம்ப வியாஸத்தில் “மஹாஜநே யேந கதஸ்ஸ பந்தா:” என்கிற வசனத்தையுதாஹரித்துப் பொருளெழுதுகையில் “பெரியோர்கள் செல்லும் வழி” என்று நாமெழுதியிருக்க ‘சொல்லும் வழி’ யென்று விழுந்திட்டது. அதிலேயே ஜிதந்தாஸ் கோத்தரத்திற்கு உரையெழுதி அச்சிடுவித்திருக்கிறேன்; அதில் முன்னுரையின் முடிவில் ‘ஸ்தோத்ரத்தை நாமோறும் க்ருஹாராதஸமாப்தியில் அநுஸந்திக்கப்பட்டு வருவது’ என்று தவறாக விழுந்துவிட்டது. ‘அநுஸந்தித்து வருவது’ என்றிருக்கவேணும்; அல்லது ‘ஸ்தோத்ரத்தை’ என்பது (ஸ்தோத்ரம்) என்றிருக்க வேணும்.

அடியேன் ஆழ்வார்கள் வைபவத்தை ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலெழுதி அச்சிட்டபோது தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் வைபவத்தின் உபக்ரமத்தில் அவ்வாழ்வார் விஷயமாகச் செய்த பொருச் சீலாகத்தில் “தநுமாஸி தநிஷ்டேநி” என்றெழுதி விட்டேன். இவ்வாழ்வார் கேட்டை நக்ஷத்ரத்திலவதவரித்தவர்; கேட்டைக்கு ஜ்யேஷ்டா என்று பெயரே தவிர தநிஷ்டா என்று கிடையாது. அது அவிட்டத்திற்குப் பெயர். இது அடியேனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் ஏதோ

ப்ரமாதவசத்தாலே 'தனிஷ்டோடுரி' என்று எழுத நேர்ந்து விட்டது. பிறகு இதை ஆப்தர்கள் தெரிவிக்கத் திருத்தம் வெளியிடப்பட்டேயிருக்கிறது. இந்தப் பரஸங்கத்தில் மிகுந்த வருத்தத்துடன் ஒன்று தெரிவிக்க வேண்டியதாகிறது. ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் "இவற்றுக்கு மூலம் இருவல்லுள் நல்வினைகள்" என்பது எட்டாவது சூர்ணை இதன் பொருளென்ன வென்றால், கீழ்ச் சூர்ணையில் சொல்லப் பட்ட ஜன்மத்திற்கு மூலம் ப்ரபலங்களான புண்யபாபங்கள்; (கீழ்ச் சூர்ணையில் சொல்லப்பட்ட) கடாஷத்திற்கு மூலம் ஸ்வாபாவிகக்ருபயாகு ஸுக்ருதம். என்பது பொருள். இப்பொருளுக்கு வாசகமாக மூலத்திலுள்ள ஸ்ரீஸூக்தியோ வென்னில், "இருவல்லுள் நல்வினைகள்" என்பது. *சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து* என்கிற பாசுரத்தையும், *தொல்லுள் நல்வினையால்* என்கிற பாசுரத்தை யுங்கொண்டு இந்த ஸ்ரீஸூக்தி வெகு அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. ஆசார்யஹ்ருதயகாரருடைய ஸாமார்த்தியங்களில் விலகாண ஸாமர்த்தியமிது; விசேஷணம் பேதப்படாமல் விசேஷ்யங்கள் மட்டும் பேதப்பட்டிருக்கும் ப்ரமாணங் களைத் தாம் சேர்க்கும் போது, விசேஷணபதத்தை ஒரு தடவை மட்டும் சொல்லி விடுவர். (இதற்கு உதாஹரணம்.) *ஸர்வலோக சரண்யாய* என்கிற விபீஷண வசனத்தையும், * (அபயம்) ஸர்வபூதேப்ய:* என்ற பெருமாள் வசனத்தையும் ஒரே வார்த்தையாக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி "ஸர்வலோக பூதேப்ய:" என்றருளிச் செய் திருக்கிறார். மேலே காட்டின இரண்டுவசனங்களிலும் விசேஷ்யபதங்கள் பேதப் பட்டிருந்தாலும் (ஸர்வ என்கிற) விசேஷணபதம் ஒன்றே யாதலால் அதை முன்னே ஒருமுறை ப்ரயோகித்து, வெவ்வேறான விசேஷ்யங்களை யொன்று சேர்த்து (ஸர்வ-லோகபூதேப்ய:) என்றவிது வேறொருவருடைய மதிக்கு நிலமன்று.

Srivatsam

விசேஷணங்கள் வேறுபட்டு விசேஷ்யம் மட்டும் வேறுபடாமலிருக்கும் ப்ரமாணவசனங்களைத் தாம் சேர்க்கும்போது, வெவ்வேறான விசேஷணபதங்களை அப்படியே காட்டி, வேறுபடாத விசேஷ்யத்தை மட்டும் ஒரு முறை சொல்லுவார். இதற்கு உதாஹரணம் மேலே காட்டின (இருவல்லுள் நல்வினைகள்) என்பது. *சார்ந்த இருவல்வினை* என்றவிடத்தும் *தொல்லுள் நல்வினை* என்ற விடத்தும் வினையென்பதே விசேஷ்யமாதலால் அதை இருமுறை ப்ரயோகித்திலர். ஒரு பாசுரத்தில் (இருவல்) என்பது விசேஷணம்; மற்றொரு பாசுரத்தில் (அருள்நல்) என்பது விசேஷணம். இந்த வெவ்வேறுபட்ட விசேஷணங்களை ஒன்று சேர்த்து (இருவல், அருள்நல்) என்றாக்கி விசேஷ்யமான வினையைக் கூட்டி "இருவல்லுள் நல்வினைகள்" என்று யோஜித்திருப்பதானது அஸாதாரண சக்தி விசேஷ நிபந் தம். இவ்விடத்து வியாக்கியானத்தில் மணவாளமாமுனிகள் விரிவாக விவரணம் காட்டியருளாமல் "இருவல்லுள் நல்வினைகள் என்றது இருவல்வினையும் அருள்நல் வினையும் என்றபடி" என்று இவ்வளவே காட்டியருளினார். நெடுநாளைக்கு முன்னே தெலுங்குலிபிதியும் தமிழ்லிபிதியும் ஆசார்ய ஹ்ருதய வியாக்கியானத்தைப் பதிப் பித்தவர்கள் இங்கு "இருள்வல்வினையும் அருள் நல்வினையுமென்றபடி" என்று இல்லாததொருளகரத்தைச் சேர்த்துத் தவறாக அச்சிட்டுவிட்டார்கள். மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தை அடியேனும் தெலுங்கு தமிழ்லிபிகளில் பதிப் பித்திருக்கிறேனே; அவற்றிலும் ஸரி; ஸ்வகேய ஸாரநூல்களிலும் ஸரி; தவறில் லாத சுத்த பாடத்தையே பதிப்பித்திருக்கிறேன். செ. 233, அறுபத்துநான்கு நல் வார்த்தைகள் என்னுமொரு நூலில் (60-ஆம் வார்த்தையில் பழைய பதிப்புகளின் அசுத்தியைக் காட்டி உண்மையான பாடத்தின் தத்துவத்தைக் காட்டுமிடத்தில் 'இருவல்வினையும்' என்னுமிடத்தில் 'இருநல்வினையும்' என்று அச்ச விழுந்திருக் கிறதாம். [உண்மையாகவே இந்த அச்சத்தவறு உள்ளதுதான்.] இது அச்சப் பிழையையொழிய வேறன்று என்பதை அல்பஜ்ஞர்களும் எளிதாக இசைந்து தீரு வர்கள். விசேஷஜ்ஞரான பொரு ஸஹ்ருதய ஸஹ்ருந்மணியானவர் இந்த இடத்தையெடுத்துக்கொண்டு ப்ரளயம் செய்கிறார். அப்பெரியார் அடியேனுக்கு எழுதுகிறார்—"தேவரீர் வேறுபல விடங்களில் (இருவல்வினையும் அருள்நல்வினை

யும்) என்று சுத்தமான பாடத்தைப் பதிப்பித்திருப்பது வாஸ்தவமே; ஆனாலும் அப்பதிப்புக்களுக்கெல்லாம் பிற்பட்டதான ஸமீபநூலில் (இருநூலினையும்) என்று காண்பதால் இதுதான் ஸித்தாந்தமான பாடமென்று கொள்ள என்ன தடை?" என்கிறார். அப்பெரியார்க்கு அடியேன் என்ன பதிலெழுதினேனென்றால், பெரிய பகவத் விஷயமென்று குலாவப்படுகிற தெலுங்குலிபி ப்ராசீன பகவத்விஷய ஸ்ரீ கோசமானது பெரும்பாலும் சுத்தமென்று மதிக்கப்படுவது. இதில்*வைகுந்தா மணி வண்ணன் வியாக்கியான முடிவில் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி பாசரம் வியாக்கியானத்தோடுபதிப்பிக்குமிடத்து அப்பாசரத்தின் ஈற்றடியானது "வன்மையடைந்தான் கேசவன்" என்று முதலில் மூலத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது; பிறகு உரையில் ப்ரதிகதாரணத்தில் 'வன்மையடைந்தான்' என்று பதிப்பிக்கலாயிற்று. பிற்பட்டதற்கே ப்ராபல்யமாதலால் 'வன்மையென்கிற பாடம் தவறு; வன்மையென்பதே சுத்த பாடம்' என்று கொள்ளும் மேதாவிகள் இங்குமப்படியே கொள்ளலாமென்று தெரிவித்தேன். வஸ்துஸ்திதியில் பிழைதிருத்தம் மிக அவசியமேயென்பது மறுக்க முடியாதது; கேவலம் ரந்த்ராந்வேஷிகளான புரோபாகிகளுக்கு இட மறுப்படி செய்தவைக்கவேண்டியது நமது கடமையாதலால் "ஸ்வக்ரந்தஸம்சோதநம்" என்னுமிந்த நூல் மிகவும் ஆவச்யகமென்றுகொண்டு சேகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இஃது ஒரு நாள் வரையிலே முடியுமன்று.

தன் சரிதை தலைக்கட்டுதல். (நிகமனம்.)

சீலமில்லாச் சிறியேனுடைய சரிதையை இவ்வளவு பெரியதாக்கின அபராதம் உண்மையில் மிகப் பெரியதே. இத்தனை பெரிதாக எழுத் வேணுமென்று உபக்ரமத்தில் ஸங்கல்பித்திலேன். ஆபினும்*ஏவம் ஸமஸ்யாத* என்ற கணக்கிலே இவ்வளவாக வளர்ந்திட்டது. இதில் பலபல பெரியோர்களுடைய புகழுரைகள் மலிந்திருந்தாலும் வாதப்ரதிவாத முறையில் வாதிகளாகவோ ப்ரதிவாதிகளாகவோ நின்றவர்களைப்பற்றிக் குறைபாடாக எழுத நேர்ந்திருப்பது முண்டு; அது வருத்த கீர்த்தனமே யொழிய எள்ளளவும் அஸதுக்தியன்றென்பதை உண்மையறிவாளிகளான தடஸ்தமஹீயர்கள் நன்குணர்வார்கள். ஆனாலுங்கூட பாகவதாபசாரத்திற்கு நாம் வெருவியிருக்க வேண்டுவது ஸ்வரூபமாதலால்*பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார் சொல் பொறுப்பது பெரியோர் கடனன்றே* என்னும் பெரியாழ்வார் பாசரத்தையே அநுஸந்தித்து நிற்கின்றேன். வடமொழி நூற்பகுதியிலும் தென்மொழிநூற்பகுதியிலும் சேர்ந்து ஏறக்குறைய நூறுநூல்கள் பரபக்ஷப்ரதி கேஷபபரங்களாகத் தோன்றியவையுண்டு. இவை மறுப்பு நூல்களாயினும் அவரவர்கள் மிக அவசியமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸாரார்த்தங்களையே தெள்ளமுதாக விளக்குவனவாதலால் இவையும் ரஸிகனித்வான்களுக்கு மிகவும் ஆதரணியங்களையாகுமென்பதைப் பல மஹீயர்கள் உலகுக்குப் ப்ரஸித்தப்படுத்தியுள்ளார்கள். வைகுண்ட வாஸிகளான (மாம்பலம்) ஸ்ரீ உவே. S. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியும், மயிலாப்பூர் S கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் (அட்வகேட்) அவர்களும் அன்னவர்களில் பரிகணிதர்கள். இப்போது வாழ்பவர்களில் டாக்டர், ஸர் K. S. க்ருஷ்ணன் ஸ்வாமி (டில்லி), S. R. S. ராகவன் ஸ்வாமி (டில்லி) ராவ் பஹதூர். மகீஷிமாந்ய. R. நரஸிம்ம அய்யங்கார் ஸ்வாமி (மதுரை), ராவ்ஸாஹிப், S. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி (மாம்பலம்), C. R. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் B.A.B.L., (கோயமுத்தூர்) இத்தாதி மஹீயர்கள் பரிகணீயர்களாக விளங்கி வருகின்றார்கள். *மதுரேண ஸமாபயேத்* ஆகையாலே மிக மதுரமான வெரு விஷயத்தை மிகச் சிறு நூலாக் கு முடிவில் உபகரிக்க முன்வருகின்றேன். அதுதான் "மூன்று கத்தின் மூலஸ்தானம்" என்னும் பெயர் கொண்டு அறித்துள்ளது. இத் தன்சரிதையில் பக்கம் 40-ல் ஸேவைஸாதித்தருளும் ஸ்ரீ உவே. விஞ்சிபுர் ஆழ்வார் ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரான அஸ்மத்ஸஹ்ருந்மணியின் நிபமனத்தையே கொண்டு அவருடைய திருவுள்ள வுகப்புக்காக இன்றே எழுதப்பட்ட இந்நூல் ஸகல ரஸிகர்களுக்கும் பரம போக்யமாகுமென்று விஜ்ஞாபித்து நிற்கிறேன்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீ:

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றுதத்தின் மூலஸ்தானம்.

வஹஸுமீத்யாம் ஸங்கொவஸுஞ்ஞோ நெவ்யாநுஸநாநவிவஸுத்யஸு |
ஸுமாதி ஸஹஸ்ய யஸாபுஜாணம் பூஜாணிகாநாம் ஹுஜயம் யிநொதி ||

ஸ்ரீயநிநவ்யநமராவிஜநாஃ பூவிகா

ஜாவஸுமித்யுணயொ விஸுயா உஹாஃ |

ஸய்யாவஸ்தெ ய உஹ வெஷ்வவாஜநாவ்யு

கெஷுத்யு, தவனவ உஹஸ்யுயிகாம் மஹேஸ்து ||

I. நம்பிள்ளை திருவடிகளில் வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை பகலெல்லாம் கேட்ட அர்த்தங்களை இரவிலே ஏடுபடுத்திவைப்பாராம்; அந்த ஏடுகளை இரு திருக்குமாரர்களும் கூடி இரவெல்லாமாராய்ந்து அவற்றில்கண்ட அர்த்த விசேஷங்களைப்பெய்து தாங்கள் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களை இட்டருளிநார்களாம். அஷ்டாதச ரஹஸ்ய கர்த்தாவான பிள்ளை லோகர்சாரிய நும், அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம், ஆசார்ய ஹ்ருதயம் இத்யாதிகளுக்குக் கர்த்தாவான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனரும் வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளையின் திருக்குமாரர்களேயன்றோ. இவ்விருவரு மருளிச்செய்த ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களில் விசேஷித்து ஸ்ரீவசந பூஷணத்திலும் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலும் காண்கிற திவ்யார்த்த ரத்னங்களெல்லாம் பெரும் பாலும் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியில் ஆங்காங்கு சிதறியிருப்பவை. பெரியவாச்சார்பிள்ளையின் வியாக்கியானங்களிலிருந்து கொள்ளப்பட்ட ரத்னங்களுமுண்டு.

2. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் நான்காம் ப்ரகரணத்தில் திருவாய்மொழி யெட்டாம் பத்தின் ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமாக இட்டருளின சூர்ணியில் “மூன்று தத்துக்குப் பிழைத்த அருவினேநோய் மதுவலிடாமல் சிறியேனென்றதின் பெருமையைக்காட்ட” என்றுள்ள திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தியானது ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியையே மூலாதாரமாகக்கொண்டு அவதரித்தது. இதை நிரூபிக்கவே இந்தச் சிறுநூலெழுகின்றது. மேலெடுத்த ஸ்ரீஸூக்தியின் விவரணத்தில் அபிப்ராயபேதம் விளைந்திருப்பது விச்வப்ரஸித்தம். இவ்விஷயம் அம்ருதலஹரீ பத்ரிகையிலும், ஸ்ரீராமாநுஜனிலும் விரிவாக வெளிவந்திருப்பதால் அவற்றைக் கடாக்ஷித் தருளியிருக்கும் வித்வான்கள் இந்த விசாரத்தின் மருமத்தை நன்கறிவார்கள். அடியேனுடைய க்ரந்தங்களின் வரிசையில் 2333 லக்கம் பெற்றுள்ள ‘அறுபத்துநான்கு நல்வார்த்தைகள்’ என்னும் நூலில் அறுபத்திரண்டாம் நல்வார்த்தையும் காணத்தக்கது.

3. ஆழ்வார்க்குத் திருவாய்மொழியில் மூன்று கண்டங்களுண்டாகி அவை எம்பெருமானால் பரிஹரிக்கப்பட்டனவாகவும், அப்படிப்பட்ட கண்டம் நான்காவது தடவையாக (எட்டாம்பத்தில்) உண்டாகப்புக, அதையும் எம்பெருமான் களைந்துவிட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்

படுகிறதுமேலே உதாஹரித்த “மூன்று தத்துக்குப் பிழைத்த” என்ற ஸ்ரீஸூக்தியினால். நான் காவதான அந்த கண்டம்மட்டும் மூலகாரரால் [ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரரால்] ஸுஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுவிட்டது. முந்தின மூன்று கண்டங்கள் எங்கே தோன்றினவென்று ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனாலும், ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரருடைய ஸரணியென்று ஒன்று பரம விலக்ஷணமாகவுண்டாகையாலே அந்த ஸரணியில் நன்கு காட்டப்பட்டே யிருக்கின்றது. ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரர்க்கு அஸாதாரணமென்று சொன்ன அந்த ஸரணி இன்ன தென்பதை முன்னம் வேறேரிடங்கொண்டு நிரூபித்துக்காட்டிவிட்டுப் பிறகு ப்ரக்ருத ஸ்தலத்தில் நிரூபணம் செய்வோம்.

4. இரண்டாம் ப்ரகரணத்தில் “ஸ்ரமணீ விதுர ரிஷிபத்நிகளைப் பூதராக்கின புண்டரீகாக்ஷன் நெடுநோக்கு” என்பது ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி. ‘சபரியையும் விதுரரையும் ரிஷிபத்நியையும் பரிசுத்தப்படுத்தின புண்டரீகாக்ஷனுடைய திவ்யகடாக்ஷமானது’ என்பது இந்த வாக்கியத்தின் பொருள். இங்கு “பூதராக்கின புண்டரீகாக்ஷன் நெடுநோக்கு” என்கிற சொல்தொடர் மிக அற்புதமானது. மேலே யெடுத்த மூவரையும் எம்பெருமான் பரிசுத்தப்படுத்தி யருளினதை அந்தந்த ஸ்தலங்களிலுள்ள ப்ரமாணங்களைக் கொண்டே காட்டுவதாகவன்றோ இந்த சொல்தொடர் அவதரித்திருக்கின்றது. (1) * சக்ஷுஷா தவ ஸௌமயேந பூதாஸ்மி ரகு நந்தந! * என்கிற சபரியின் வார்த்தையையே நினைப்பூட்டுகிறது ‘பூதராக்கின’ என்கிற சொல். (2) விதுரர்திருமாளிகையிலே அமுதுசெய்தருளின கண்ணபிரானே நோக்கித் துரியோதனன் ‘பீஷ்மாசார்யரையும் த்ரோணாசார்யரையும் என்னையு முபேக்ஷித்து (விதுரனென்னும்) சூத்ரனுடைய அன்னத்தை எவ்வாறு புஜித்தாய்?’ என்று கேஷ்பிக்குமபோது * பீஷ்ம த்ரோணாவதிக்ரம்ய மாஞ்சைவ மதுஸூதந, கிமர்த்தம் புண்டரீகாக்ஷ! புக்தம் வருஷலபோ ஹநம் * என்ற ச்லோகத்தில் ‘புண்டரீகாக்ஷ!’ என்று ஸம்போதித்தான்; வையவந்த இந்த விடத்திலே இப்படிப்பட்ட ஸம்போதநம் தகவேதகாது. ஆனாலும் தைவிகமாகவே அவன் வாயில் புண்டரீகாக்ஷ! என்கிற ஸம்போதநம் வெளிவந்தது; விதுரன் சூதாயோநியில் பிறந்தவனாயினும் உன்னுடைய தாமரைபோன்ற திருக்கண்பட்டதனால் சபரியைப்போலவே அவனும் பரிசுத்திபெற்றான் என்பதாகக் காட்டுவதாம் இந்த புண்டரீகாக்ஷ! என்பது. ஆகவே இதுவும் திருக்கண்ணோக்கத்தாலே பரிசுத்தப் படுத்துகையென்கிற ப்ரக்ருத உத் தேச்ய விஷயத்தில் விதுரைப் பரிசுத்தராக்கினதற்கு ப்ரமாண வசனம் காட்டினபடியாயிற்று. (3) இனி மூன்றாவதாகவுள்ள நெடுநோக்கு என்கிற சொல் *வேர்த்துப் பசித்து வயிறசைந்து வேண்டடிசிலுண்ணும்போது, ஈதென்று பார்த்திருந்து நெடுநோக்குக் கொள்ளும் பத்தவிலோசனத்து * என்கிற ஆண்டாள் பாசுரத்தை நினைப்பூட்டும் முகத்தாலே அந்த விஷயத்திற்கு ப்ரமாணம் காட்டினபடியாகிறது. ஆக இங்ஙனே ப்ரக்ருத விவக்ஷித்ததற்கு ப்ரமாணம் காட்டுவதாகப் பிறர் தெரிந்துகொள்ள முடியாதபடிக்கு ப்ரமாணங்களைக் காட்டும் முறையிலே உக்திவிந்யாஸம் செய்வது ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரர்க்கு அஸாதாரணமான ஸாமர்த்தியம். இப்படி அமைந்த க்ரந்தம் வேறுகிடையாதென்பது புநருக்தம்.

5. இனி ப்ரக்ருதவிஷயத்திற்கு வருவோம். “மூன்று தத்துக்குப் பிழைத்த அரு ணீன நோய்” என்ற இவ்விடத்தில் அருவினை, நோய் என்கிற சொற்கள் மூன்று தத்துக்கள் தோன்றியவிடங்களைக் காட்டுவன; எங்ஙனெயென்னில்; (1) அருவினை என்னுஞ் சொல் லானது *வளவேமுலகின் முதலாய வாறோரிறையை அருவினையேன் * என்கிற பக்ஷத்தை நினைப்பூட்டா நின்றுகொண்டு முதல்தத்துக்கு ஸ்தலம்—வளவேமுலகு படுகமென்று காட்டி,

முகி. 2) நோய் என்கிற சொல்லானது * நீயும் நானும் மிந்நேர்நிற்கில், மேல்மற்றோர் நோயும் சார்கொடான் * என்கிற * பொருமாரீன்படைப்பதிகப் பாசுரத்தை நினைப்பூட்டா நின்றுகொண்டு இரண்டாம் தத்துக்கு ஸ்தலம் அந்த பொருமாரீன்படைப்பதிகமென்று காட்டிற்றுகிறது. அவ்விடத்து ஈட்டில் நோயாவது இதுதானென்று ஸ்பஷ்டமாக வியாக்கியா னிக்கப்பட்டுள்ளது. (3) நோய் என்கிற அந்தச் சொல்தானே * வைகுந்தாமணிவண்ணன் பதிகத்தில் (பா. 4) * உள்ள நோய்களெல்லாம் துறந்து * என்கிற பாசுரத்தை நினைப்பூட்டா நின்றுகொண்டு மூன்றாவது தத்துக்கு ஸ்தலமும் காட்டிற்றுகிறது. * நீயும் நானும் மிந்நேர் நோயும் சார்கொடான் * என்றவிடத்து ஈட்டில் “அயோக்யதாநுஸந்தா னம்பண்ணி அகலவிடுதல்” என்று [நோயின் சப்தார்த்தமாக] அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது போலவே * வைகுந்தா மணிவண்ணனிலுள்ள * உள்ளநோய்களெல்லாமென்றவிடத்தும் “அயோக்யன் என்று அகன்றுவருமவை” என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது முக்கியமாக— மிக முக்கியமாக நோக்கத்தக்கது. அயோக்யதாநுஸந்தானம்பண்ணி அகலுகை என்கிறவிஷயம் * வைகுந்தாமணிவண்ணன் பதிகத்தினீட்டிலே எத்தனைபர்யாயம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பதை ப்ராமானிகர்கள் காணவேணும்.

6. இவ்விஷயம் * அந்தாமத்தன்பிலன்றோ காட்டப்படவேண்டும்; * வைகுந்தாமணி வண்ணனில் காட்டிப் பயனென்? என்ன வேண்டா; அந்தாமத்தன்பிலே தலைகாட்டின அந்த நோய் பரிஹ்ருதமானது * வைகுந்தாமணிவண்ணனிலாகையாலே இங்குத்தான் காட்டப் படவேண்டும். மேல் எட்டாம்பத்தில் * இருத்தும் வியந்திலே * சிறியேனுடை * என்றவிடத் துத் தலைகாட்டினவிது அடுத்த பதிகமான * கண்கள் சிவந்தில்தானே ஆசாரியர்களால் காட்டப்பட்டது. அதுபோலவே இதுவும். இவ்வளவே வாசி; (அதாவது) * வளவேழுலகி லுண்டான கண்டம் வளவேழுலகிலேயே பரிஹரிக்கப்பட்டதாக ஆசாரியர்களால் தெரிவிக்கப் பட்டது. * பொருமாரீன்படையிலுண்டான கண்டம் பொருமாரீன்படையிலேயே பரி ஹரிக்கப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. * அந்தாமத்தன்பிலுண்டான கண்டம் அடுத்த * வைகுந்தாபதிகத்தின் தொடக்கத்தில் பரிஹரிக்கப்பட்டதாக இதுவும் ஆசாரியர்களாலேயே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மேலே மிக விசதமாகும்.

7. நோய் என்கிற ஒருசொல்லே இரண்டு ஸ்தலங்களைக் காட்டுமோவென்று சங்கிக்க வேண்டா. இதுவும் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் அஸாதாரண ஸரணியில் சேர்ந்தது. மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில் * வளர்த்தெடுப்பார் கையிருந்து * என்ற விடத்தில் * வளர்த்தெடுப்பார் * என்ற ஸ்ரீஸூக்தியானது * வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் * இன்னடிசிலொடு பாலமு தாட்டி யேடுத்த * இட்டமாக வளர்த்தெடுத்தேனுக்கு * என்ற மூவிடத்துப் பாசுரங்களை யுட்கொண்டதாக வியாக்கியானிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க. ஆக “அருவினை நோய்” என்ற மூல ஸ்ரீஸூக்தியினாலேயே மூன்று தத்துக்குமுரிய இடங்கள் காட்டப்பட்டுவிட்டனவென் பது அசைக்கமுடியாத விஷயம்.

8. இனி, (மூன்று தத்துக்கு) என்பதற்கடுத்துள்ள (பிழைத்த) என்னுஞ் சொல்லும் * வைகுந்தாமணிவண்ணன் பதிகத்தைக் காட்டிற்றுகிறதென்று நிர்வஹிப்பதும் ஒரு வழி யுண்டு. இதைமீண்டும் இங்கு விளக்கமாக உபபாதிக்கப்போகிறேன். அதற்கு முன் ஒரு சிறிய சங்கையைப் பரிஹரிக்கவேண்டியதாகிறது. ‘பிழைத்த’ என்கிற சொல் மூன்றாவதான தத்தைக் காட்டுவதாகில் அது மூன்றாவது சொல்லாகவன்றோ பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்க

வேண்டும்; அப்படியல்லாமல் முதல் சொல்லாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது பொருந்தமோ? என்று சிலர் சங்கிக்கநேரும். சொல்தொடர் அந்வயிக்கவேண்டிய ரீதியில் ஸ்ரீஸூக்திகளை அமைக்கவேண்டி யிருப்பதால் இங்ஙனே வ்யுத்க்ரமமாக அமைப்பதும் இந்நூலின் ஸாரணியே யாகும். ஒன்றே இங்குக் காட்டுவோம்; மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில் “க்ஷுத்த்ருட்பீடித நிர்த்த நரைப்போலே கண்டுகொண்டு உண்டு பருகி” என்னும் ஸ்ரீஸூக்தியைக் கொள்வோம்; இங்கு க்ஷுத்த்ருட்பீடிதரிடத்தும் த்ருட்பீடிதரிடத்தும் நிர்த்தநரிடத்தும் க்ரமேண அந்வயிக்கும்படி மேலே ப்ரயோகிக்கப்படும் சொற்கள் ‘உண்டு பருகிக் கண்டுகொண்டு’ என்றிருக்கவேண்டு வன மாறிப் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க. இந்த வ்யுத்க்ரமம் எதற்காகக் கொள்ளப் பட்டதென்பது தனிப்பட்ட விசாரம்; வ்யுத்க்ரமமுள்ளதென்பது மறுக்கமுடியாததாதலால் அதைப்பற்றிமட்டும் கொண்டோமென்க. ‘பிழைத்த’ என்கிறவிது * வைகுந்தா மணிவண் ணன் பதிகத்தை எங்ஙனம் காட்டிற்றுகிறதென்பதை உபபாதிக்கிறேன் காண்மின்.

9. இந்நூலாசிரியர் ப்ரமாணவசனங்களை நேராகக் கையாள்வதுபோலவே ப்ரமாண வசனப்பொருளைக் கையாள்வதுமுண்டு; முதல் ப்ரகரணத்தில் : “இருள்தருமலங்களாக வென்னும் ஜம் ஜாயமாநகாலகடாக்ஷங்கள்” என்றதில் * இருள்தரும்பாக்ஷரத்திலுள்ள சொல் பிறவியென்பதாயிருக்க, அச்சொல்லைவிட்டு அதன் பொருளையுடைய ஜம்பபத்தை யிட்டருளினார். * அமலங்களாகவென்னும் பாக்ஷரத்திலுள்ள சொல் விழிக்கு மென்பதாயிருக்க, அச்சொல்லைவிட்டு அதன் பொருளைக்கொண்ட ஜாயமாநகாலகடாக்ஷபத்தையிட்டருளினார். இந்நூலின் தொடக்கம் “காருணிகனுன ஸர்வேச்வரன்” என்பது; அங்கு ஆசிரியர் கொண்ட * விவேக்து மீசோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி* என்ற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திக்குச் சேர “காருணிகனுன ஈசன்” என்றே அருளிச்செய்திருக்கவேண்டும்; “ஈசனை யீசனீ சன்பாலென்ன” என்று மேலே அருளிச்செய்கிறார். அப்படி இங்கு அருளிச்செய்யாமல் ‘ஸர்வேச்வரன்’ என்றது பொருளைக் கொண்டேயன்றே. “வைஷ்ணவ வாமநத்தில் நிறைந்த நீலமேனியின் ருசிஜநகவிபவ லாவண்யம் பூர்ணம்” என்கிறார். இங்கு * நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான் * என்னெஞ்சம் நிறைந்தனவே * என்ற சந்தைகளுக்குச்சேர “லாவண்யம் நிறைந்தது” என்னவேண்டியிருக்க, பூர்ணம் என்றருளியது பொருளைக்கொண்டேயன்றே. இங்ஙனே பலபலவுங் கரணலாம். ப்ரக்ருதத்தில் * உள்ள நோய்களெல்லாம் துறந்து உய்ந்து போந்திருந்தே * உய்ந்து போந்தென்னுலப்பிலாத வெந்திவினைகளை நாசஞ்செய்து * என்ற பாக்ஷங்கள் * வைகுந்தாவில் உயிரானவையாகையாலே (உய்ந்து போந்து) என்றதன் பொரு ளையே * பிழைத்த வென்பதனால் காட்டியருளினாரென்று திண்ணமாகவெண்ணுக. (மூன்று தத்துக்கு உய்ந்த) என்றே அருளிச்செய்திருக்கலாகாதோ வென்னில், அதில் ரஸமில்லையென் பதைக் காட்டுகிறோம் காண்மின்.

10. (மூன்றுதத்துக்குப் பிழைத்த) என்றவிதில் பிழைத்த வென்பதற்கு இரு வகைப் பொருள் காணலாம். மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தில் “இவர் பிழைத்த” என்று ஆழ்வாரோடே கூட்டிப் பொருள் பணித்திருக்கையாலே ‘ஜீவித்த’ என்பது ஒரு அர்த்தம். பிழைத்தலாவது ஜீவித்தலும் தப்புதலும். ஜீவித்தலென்கிற பொருளுக்கு உதாஹ ரணம் காட்ட அவசியமில்லை. * கஞ்சன் வலைவைத்தவன்று காரிருளெல்லில் பிழைத்து * வலையில் பிழைத்த பன்றிபோல் * என்னும் ஆண்டாள் ப்ரயோகங்களில் தப்புதலென்னும் பொருள் ப்ரஸித்தம். ஆக ஜீவித்தலென்னுமர்த்தத்தையும் தப்புதலென்னுமர்த்தத்தையும் கொண்ட பிழைத்த வென்னுஞ் சொல்லை இங்கு ஆசிரியர் ப்ரயோகித்தருளினது வெகு உண்மம்.

மூன்று கண்டங்களுக்குத் தப்பிராப்ப! என்னவேண்டியே பிழைத்தவென்றார். உய்ந்த என் னால் இந்நாஸம் வாராது. எனவே, பிழைத்த என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியும் மூன்றாவது தத்தின்ஸ்தலத் தைக் காட்டிக்கொடுக்கவற்றே பென்பது அசைக்கமுடியாதது. “மூன்றுதத்து மறுவலிடா நோய் மறுவலிடாமல்” என்று அதிகமாக வருளிச்செய்தது எதற்காகவென்பது இப்போது விளங்கிற்றாகும். அதி கம்பீரமான மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானத்திலிருந்தே அடி யேன் இந்த மருமங்களை உய்த்துணர்ந்து எழுதுகின்றேன். *மநஸி விலஸ்தாஷ்ண பக்திவித் தாஞ்ஜநேந ச்ருதிசிரஸி நிகூடம்.....நிதிமிவ புஞ்ஜதே தந்யாஃ* என்று பட்டாருளிச்செய்த கணக்கிலே நிகூடநிதியைக் கண்டதுபவிப்பதற்கு மூலம் பக்தி வித்தாஞ்ஜநமேயாம்.

11. சுயஜ்ஞ ஸாரநிஷ்ஷ-31. ஆசார்ய ஹ்ருதய மூலகாரமும் வ்யாக்க்யாதாவான மணவாளமாமுனிகளும் திருவுள்ளம்பற்றின மூன்று தத்துக்கள் இதுவரை நிரூபிக்கப்பட்ட படியேயொழிய வேறுவிதமாகவல்ல. * வளவேமுலகிலேயே இரண்டு தத்துக்களென்றும் * பொருமானீஸ்படையிலே ஒருதத்தென்றும் ஆக இவையே மூன்று தத்துக்களென்றுகூறி * அந்தாமத்தன்பிலே அங்ஙனேயான தத்து கிடையவேகிடையாதென்று க்ருஹீதக்ராஹிக ளாய்ச் சொல்லுமவர்கள் மணவாளமாமுனிகளின் திருவுள்ளத்தை மிகவும் புண்படுத்தமவர் களென்னத் தட்டில்லை. மாமுனிகள் தமது நூற்றந்தாநியில் * பொருமானீஸ்படைக்கு இட்ட ருளின பாசுரத்தில் நைச்யாநுஸந்தாந ப்ரஸக்தியைச் செய்தருளவேயில்லை. * வைகுந்தா மணிவண்ணனுக்கு இட்டருளின பாசுரத்தில் * வைகுந்தன்வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து - நைகின்ற தன்மைதனைக்கண்டு * என்று ஸ்பஷ்டமாக வுள்ளது. கீழ் * அந்தாமத் தன்புபதிகத்திற்கு இட்டருளின பாசுரத்தில் * சந்தாபம் தீர்ந்த சடகோபன் * என்றதையும் சேர்த்து நோக்குமளவில் ஒரு ரஸகனமான கருத்து விளங்கும்- * அந்தாமத்தன்பிலே ஆழ்வார் சந்தாபம் தீர்ந்தார்; உடனே வைகுந்தன் சந்தாபமுற்றான் என்று. ஆழ்வார் சந்தாபம் தீர்ந்ததற்கு ஹேது இறைவன்வந்து ஆக்கலந்தது; வைகுந்தன் சந்தாபமுற்றதற்கு ஹேது மாறன் செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்தது. இது நாம் ஏறிட்டுக் காட்டவேண்டாதபடி மாமுனிகளின் தீவ்ய ஸ்ரீஸூக்தியில் அநாயாஸஸ்பயமா யிருக்கச் சிலர் இங்கு வீண்விவாதத்தை வளரச்செய்து போருகிறார்களென்றால் * என் சொல்லவல்லேனென்வாய்கொண்டே?

12. விசேஷித்துச் சில விண்ணப்பங்கள் குறிக்கொண்மின். திருவாய்மொழியாயி ரத்திலும் ஆழ்வார் நைச்யாநுஸந்தானம் பண்ணினவிடங்கள் நூற்றுக்கணக்காகத் தேறும். * நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன் * என்கிற பாசுரத்தில் ஸுஸ்பஷ்டமான நைச்யாநு ஸந்தானம் காண்கிறது; * சீலமில்லாச் சிறியன் * இத்தாநிகளும் பலபல. ஆயினும் அவ் விடங்களில் ஆழ்வார் அயோக்யதாநு ஸந்தானம்பண்ணி அகலப்பார்ப்பதாக ஆசார்யர்கள் வியாக்கியானித்தருள்வதில்லை. மருபமறிந்து வியாக்கியானித்தருளுமாற்றல் நம் ஆசார்யர்க ளுக்கே அஸாதாரணமாதலால் அன்னவர்கள் வியாக்கியானித்தருள்வதே நமக்குத் தஞ்சம். ஆழ்வார் நைச்யாநுஸந்தானம்பண்ணி அகலப்பார்த்தவிடங்கள் மூன்றென்று நம் ஆசார்யர் கள் திருவுள்ளம்பற்றினார்கள். * வளவேமுலகிலும் * பொருமானீஸ்படையிலும் இது உபய வாதி ஸம்மதமாய் நிர்விவாதமாயிற்று. * அந்தாமத்தன்பு பற்றியே விவாதமுள்ளது. * வள வேமுலகில் ஒருதடவை நைச்யாநு ஸந்தானம்பண்ணி அகலப்பார்த்து அது சாந்தமாகி மறு

முறையும் அது தலைகாட்டினதாகவும் பரிஹரிக்கப்பட்டதாகவும் வியாக்கியானம் ஸ்பஷ்டமாகக் காண்கையாலே *வளவேழுலகுதன்னிலேயே இரண்டு தத்துக்களென்று கொள்ளக் குறையில்லையாதலால் *அந்தாமத்தன்பு விசாரம் ப்ராஸக்தமாவதற்கு அவகாசமே யில்லை யென்று சிலர் கருதுவது பொருத்தமற்றது. இதைப்பற்றி நன்கு கேண்மின்.

13. திருவாய்மொழியாயிரத்தில் தூதுவிட்ட பதிகங்கள் * அஞ்சிறையமடநாராய் * *வைகல் பூங்கழிவாய் *பொன்னுலகாளீரோ* எங்கானலகங்கழிவாய்—என நான்கு உள்ளன. இப்பதிகங்களொவ்வொன்றிலும் பல தூதுகளுண்டு. இருந்தாலும் “தூது நாலுக்கும் விஷயம்” என்றருளிச்செய்தவர் ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரரே. ஒவ்வொரு பதிகத்தையும் ஒவ்வொரு தூதாகவைத்து நாலு தூதென்று கணக்கிட்ட இவ்வாசிரியர் * வளவேழுலகை ஒரு தத்தென்று கணக்கிடுவரேயல்லது இரண்டு தத்தென்று ஒருகாலும் கணக்கிடமாட்டார். * அந்தாமத்தன்பு பதிகத்திலும் இங்ஙனே தத்து உண்டென்பது ஈட்டினாலும் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியினாலும் நிர்விவாதவித்தமாயிருக்க, இதனை ஏன் விட்டொழிப்பது?

14. இங்கே பிறர் சொல்லுவதாவது, * அந்தாமத்தன்பிலே நைச்யாநுஸந்தானம் பண்ணியிருக்கிறாரென்பது உண்மையே; அதை யாரும் அபலபிக்கவில்லை; ப்ரக்ருதத்திற்கு அதுமட்டும் போதாது; அகன்றதாகவோ அகலப்பார்த்ததாகவோ தெரியவரவேணும்; அது இங்குத் தெரியாமையாலே இப்பதிகம் தத்துக்கு நிரூபகமாகாது—என்று. இங்குத்தான் அவரவர்கள் அவதானம் கொள்ளவேணும். நைச்யாநுஸந்தானம் பண்ணுகிற ஆழ்வார் நான் அகலுகிறேனென்றே, அகலப்பார்க்கிறேனென்றே ஓரிடத்திலும் பணித்தவர். பணித்த துண்டாகில் எடுத்துக்காட்டலாம். அகல்வேணுமென்று ஆழ்வார் தாம் நிச்சயித்து * வளவேழுலகுபாசாரம் பேசியிருந்தாராகில் அந்தப்பாட்டோடே ஆழ்வார் அகன்றிருக்கவேண்டும். மேல்பாசாரம் தொடங்கியிருக்கவே கூடாது. (1—10—8) * செல்வநாரணன் பாட்டின் ஈட்டவதாரிகையில் “ஒரு குட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்தார்” என்று நம்பிள்ளை சாடூக்தியாக அருளிச்செய்கிறாரே அவ்வண்ணமாக * வளவேழுலகு பாட்டுச் சொன்னவுடனேயே—* நினைந்து நைந்துள்கரைந்துருகி பாட்டு தொடங்குவதற்கு முன்னமேயே ஆழ்வார் ஒரு குட்டிச்சுவரிலே சென்று முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்திருக்கவேணும். அப்போதே பொலிந்துநின்ற பிரான் பதறி யோடிவந்து தன் சீலகுணத்தை வாய் விட்டுச் சொல்லியோ, சரித்திரவிசேஷமொன்றை நினைப்பூட்டியோ அகலவொட்டாதபடி னனைத்திருக்கவேண்டும். அப்படி செய்திருக்கவில்லை யென்பது ஸ்பஷ்டம். ஆகவே அகலப்பார்த்தாரென்பதோ, அதன்றாரென்பதோ விஷயமேயன்று. ஆழ்வாருடைய நைச்யாநுஸந்தானங்களுக்குள் எந்த நைச்யாநுஸந்தானத்தினால் எம்பெருமானுக்கு அதிசங்கையுண்டாகி [அதாவது, ஐயோ! ஆழ்வார் நம்மைவிட்டுவிட்டாராகில் நம் கதி என்னே! என்று அச்சமுண்டாகி] தத்பரிஹாரம்செய்ய ப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகிறதோ அப்படிப்பட்ட நைச்யாநுஸந்தானங்களையே தத்துக்களாகக் கூறுகின்றார்கள் தத்வவித்துக்கள்.

15. பரிஹாரப்ரகாரங்கள் ஒரேவிதமன்று. மூன்றிடங்களிலும் மூன்று விதம். உலகிலும் பார்க்கலாம். தாரித்ரியத்தினால் ஒருவன் சோகிக்கிறான்; அவனுக்கு சோககிவ்ருத்தியைப்பண்ண ஒரேவழிதானென்பது கிடையாது. (1) நான் உதாரணல்லவா? என்று சொல்ல அதனாலும் சோகம் நிவ்ருத்தமாகும் (2) உனக்கு வேண்டியதை நான் கொடுக்கிறேனப்பா! என்று சொன்னாலும் சோகம் நிவ்ருத்தமாகும். (3) ஒன்றும் சொல்லாமலும்

இங்கிதங்களும் காட்டாமலும் உடனே கையில் காசு கொடுத்துவிட்டால் சோகம் நிவ்ருத்தமா மென்பது சொல்லவேண்டா. சோக நிவர்த்தந ப்ரகாரங்கள் இங்ஙனே பல வுண்டு. ப்ரக்ரு தத்தில் பாருங்கள். (1) வளவேழுலகிலுண்டான தத்தை * திசைகளெல்லாம் திருவடியால் தாயோன் * என்னும்படி உலகளந்த கதை காட்டியும் [* உண்டாயுலகேழ் முன்னமே *] வெண்ணெய்க் கதை சொல்லியும் பரிஹரித்தான். (2) * பொருமானீன்படையிலுண்டான தத்தை எம்பெருமான்தான் ஆழ்வாரை விடமாட்டாதவனென்பதைக் காட்டிப் பரிஹரித் தான். அதாவது, இனி பகவத்விஷய கதையே நமக்கு வேண்டாமென்று உறுதிக்கொண்ட ஆழ்வாருடைய பரிஸரத்திலே ஒருவனைப் போகவிட்டு அவன் வாயால் ஸ்ரீமந்நாராயண வென்று சொல்லுவித்து அம்முகத்தாலே ஆழ்வாரை அகலவிடாமல் ஈடுபடுத்திக்கொண்டது. இது * வளவேழுலகிற்செய்த பரிஹாரத்திற்காட்டி லும் விலக்ஷணமானது.

16. மூன்றுவது தத்தைப் பரிஹரித்தது இதனில் மிக விலக்ஷணம். இதை நன்கு விவரிக்கிறேன். * அந்தாமத்தன்பிலே * அல்லாவிடின் கலந்த * என்றவிடத்திலும் * என் முடிவு காணாதே * என்றவிடத்திலும் ரைச்யம் தோன்றநின்றது. அந்த ரைச்யாநுஸந்தா னத்தினால் ஆழ்வாரிடத்திலே எம்பெருமானுக்கு அதிசங்கை உதித்தது. “இவ்வாழ்வார்க்கு ஏற்கெனவே இருமுறைவந்து கழிந்த நோய் மறுபடியும் தலைகாட்டத் தொடங்கிவிட்டது போலுள்ளதே; பழைய பரிஹாரங்களையே மீண்டும் செய்வதில் பயனில்லை; புதிய பரிஹார முறையும் ஒன்றும் தோன்றவில்லையே! என்செய்வது! இவரை இழந்தே போமித்தனையோ! என்று மிக வருந்தியிருந்தான். கண்ணுங் கண்ணீருமான நிலைமையையுங் காட்டி நின்றான். அதுகண்ட ஆழ்வார் “ஐயோ! நம்முடைய ரைச்யாநுஸந்தானத்தினால் இப்படிப்பட்ட அநர்த்தமன்றோ விளைகிறது. ஆனந்தமயனாக ஓதப்பட்ட எம்பெருமான் சோகமயனாக ஆய் விட்டானே! இது நம்மால்வந்த அனர்த்தமன்றோ? இவ்வநர்த்தத்துக்கு நாம் ஹேதுவாக லாமோ? ஐயோ!” என்று அநுதபித்து எம்பெருமானுக்குத் தாம் அபய ப்ரதாநம்பண்ணும் படியாயிற்று. இந்த கெட்டத்தில் ஆழ்வாருடைய ரைச்யாநு ஸந்தானத்தினால் எம்பெருமான் மிக வருந்தினனென்பது எங்ஙனே தெரிகிறது? நீ நேரில் கண்டாயோ? உன் உல்லேகமோ இது? என்ன வேண்டா; * பொய்யிலாத மணவாளமாமுனிகளன்றோ இதனை நிஸ்ஸந்தே ஹமாக அருளிச்செய்திருப்பது. * வைகுந்தன்வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன், செய்கின்ற ரைச்சியத்தைச் சிந்தித்து * என்றதற்குமேல் என்னவுள்ளதென்று பார்க்கவேணும். “நைகின்ற தன்மைதனைக்கண்டு” என்றன்றோவுள்ளது, இதுவன்றோ இங்கு உயிரானவார்த்தை.

17. ஆழ்வாருடைய ரைச்யாநுஸந்தானம் மட்டும் பாசுரத்தில் காணப்படுகிறது. அதாவது * அந்தாமத்தன்பிலுள்ளது. எம்பெருமான் வருந்தியது பாசுரத்திலில்லை. அப்படி யிருக்க எதுகொண்டு நம்பிள்ளையும் மணவாளமாமுனிகளும் எம்பெருமான் வருந்தி நின்ற தாக அருளிச்செய்குருர்களென்று பார்க்கவேணும். ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் “ஐயோ! என் கையாலே சோகஜநகம்” என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் தெரியுமன்றோ. அந்த ரீதி இங்கும் காணத்தக்கது. எம்பெருமான் சோகித்திருந்திலனாகில் * உன்னை நான் பிடித்தேன் கொள் சிக்கனவே * என்று ஆழ்வா ரருளிச்செய்ய ப்ரஸுத்தியே கிடையாது. இதனால் எம்பெருமா னுக்கு சோகநிவ்ருத்தி யானது மட்டுமன்றிக்கே வடிவில் பெளஷ்கல்யமு முண்டாயிற்றென் றல்லவோ நம்பிள்ளை இரண்டாம் பாட்டுக்கு அவதாரிகையிட்டருளினர். * உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கனவே * என்றதனால் எம்பெருமானுக்கு எவ்வளவோ ஸம்ருத்திகள் விளைந்ததாக அந்தப் பதிகமே நன்கு காட்டித்தருகின்றது. அதனை விசதவாக்சிகாமணிகள்

“உன்னத்தான் விடேனென்றுரைக்க, வன்மையடைந்தான் கேசவன்” என்றருளிச்செய்தது சுமய ஸாமான பூரிஸூக்தியன்றோ. * வைகுந்தாமணிவண்ணனில் கேசவன் வன்மையடைந்தானென்றால் அதற்கு முன்னே வன்மையிழந்திருந்தா னென்பது சொல்லவேண்டுமோ? சொல்லவேண்டாவாயினும் * நைகின்ற தன்மைதனைக்கண்டு * என்று சூரியாதிசமாகவும் சொல்லிவைத்தது. அப்படி வன்மை யிழந்திருந்தது ஆழ்வார் அகன்றிறுவரோ! என்னு மதிசங்கையால் தானே. வேறு காரணமுண்டாகில் ஸாதித்தருளலாம்.

18. ஆக, * அந்தாமத்தன்பிலே * அல்லாவியுள் கலந்த* என்றும் * என் முடிவு காணாதே யென்னுள் கலந்தானே * என்றும் ஆழ்வாரருளிச்செய்ததை எம்பெருமான் தன் சிந்தையிலே மனனம் பண்ணப்பண்ண, அவனுக்கு அஞ்சவேண்டியதாய் வந்துவிழுந்தது. என்னவென்று அச்சம்? தம்முடைய நைச்சியத்தைப் பேசின இவர் நம்மைவிட்டு அகல்வார் போலே யிருக்கிறதே! என்று கொண்டு அச்சம். கீதையிலே * ஜகந்நீவாநெதவ ஜே ஜகஜ்* என்றவனன்றோ எம்பெருமான். “* என்ன தன்னதானியிலே அறிவாராத்மாவென்று அவன் மதம் தோன்றும்” என்றன்றோ ஆசார்ய ஹ்ருதயமும். ஆழ்வார் உயிராகவும், எம் பெருமான் உடலாகவுமிருக்கையில் உயிர் அகலப்பார்த்ததென்றால் உடலுக்கு அச்சம் அவர்ஜ நியமேயன்றோ. * மே மத மென்ற கீதை அபத்தமாகில் இதுவும் அபத்தமாகும். அதுவும் அபத்தமன்று, இதுவும் அபத்தமன்று. ஸர்வஜ்ஞனான எம்பெருமானுக்கும் இப்படியொரு அபத்தியங்கை புண்டாகுமாவென்று நமது ஸம்பந்தாய ஸரணியில் படியாதவர்கள் சேஷிப்பர் கள். நம்மவர்கள் சேஷிக்கப் ப்ரஸக்தியில்லை. எம்பெருமானுக்கு அதிசங்கையுண்டானதை யும், அச்சமுண்டானதையும், அந்த அச்சம் ஆழ்வாருடைய ஸமயவ்யூஹத்தாலே பரிஹார மடைந்ததையும் ஆசார்யர்கள் நிரூபித்தருளியிருப்பதைப் பின்பற்றியே இவ்வளவுரைத்தோம்.

ஸப்தப்ரச்நஸமாதி:

“மூன்றுதத்துக்குப் பிழைத்த” இத்தபாதிதான இந்த சர்ச்சையில் பூரிமதுபயவே. நித்வான் விஞ்சிமூர் ஆழ்வார்ஸ்வாமி தலையிட்டிருப்பது முன்னமே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இடையில் பல வருஷங்கள் சாந்தமாகியிருந்த இந்த சர்ச்சை இப்போது [ஜேஹி ளம்பிஹி திருவாடிப்பூரம் முதலாக] மீண்டும் கிளர்ந்திருக்கின்றது. அந்த ஸ்வாமியின் சில நிருமுகங்களுக்காகவே மூன்றுதத்தின் மூலஸ்தானமென்னும் இச்சிறுநூல் எழுதலாயிற்று. அந்த ஸ்வாமி முடிவாக ஏழு கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்; அந்தக் கேள்விகளையும் அவற் றிற்கு அடியேனுடைய விடைகளையும் இதன்கீழ் க்ரமேண வெளியிட்டு இதை முடிக்கிறேன்.

“அந்தாமத்தன்புத்து விஷயத்தில் சில ப்ரச்னங்களை ஸவிநயமாய் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளுக்கு பரம க்ருபயா உத்தரம் அருளிச்செய்தருளவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

- (1) அந்தாமத்தன்பில், ஐந்தாம் பாட்டிலுள்ள “அல்லாவியுள் கலந்த” என்னுமிடத்திலும், எட்டாம் பாட்டிலுள்ள “என் முடிவு காணாதே யென்னுள் கலந்தானே” என்னுமிடத்திலும் சேர்ந்து ஒருதத்து உண்டாயிற்று? அல்லது ஐந்தாம்பாட்டுத்தத்து வேறு, எட்டாம் பாட்டுத்தத்து வேறு என்று இருவுள்ளமா?

இதற்கு விடை:—* வளவேமுலவில் 1, 2, 7 பாட்டுக்களாகிற மூன்று பாடல்களிலும் சேர்ந்து ஒருதத்து என்று எப்படி. வஸ்துஸ்திதியோ அப்படியேதான் இங்கும். ஒரு

பதிகத்தில் எத்தனை பர்யாயம் நைச்யாநு ஸந்தானம் நடந்தாலும் அந்த ஸ்தலத்தை நம் ஆசார்யர்கள் தத்து என்று திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தால் அது ஒரு தத்தேயொழிய இரண்டு தத்தல்ல என்பதைச் சிக்கனக் கொள்க. இதை ஒருகாலும் மறக்கவேண்டா. கலங்கவேண்டா.

- (2) வளவேழலகில் 1, 2 பாட்டுத்தத்துக்கு மூன்றாம் பாட்டினவதாரிகையில் ஸௌசீல்யகுணாஸந்தாந்தால் பரிஹாரமுண்டானதாகவும், ஏழாம்பாட்டிலுண்டான தத்துக்கு எட்டாம்பாட்டி நவதாரிகையில் திருவாய்ப் பாடிவெண்ணெய் வருத்தாந்தத்தால் பரிஹாரமுண்டானதாகவும், பொருமாநீன்படையில் ஏழாம்பாட்டிலுண்டான தத்துக்கு எட்டாம்பாட்டி நவதாரிகையில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்கிற திருநாம ச்ரவணத்தால் பரிஹாரமுண்டானதாகவும் ஈட்டில் அருளிச்செய்திருப்பதுபோல் “அல்லாவி” தத்துக்கு, அடுத்த ஆறாம் பாட்டினவதாரிகையில் பரிஹாரம் உண்டானதாக அருளிச்செய்திருக்கிறாரா? “என் முடிவு காணாதே” தத்துக்கு ஒன்பதாம்பாட்டி நவதாரிகையில் பரிஹாரமுண்டானதாக அருளிச்செய்திருக்கிறாரா?

இதற்கு விடை:—* அந்தாமத்தன்பில் தத்துஉண்டு என்பது முதலிக்கப்பட்டுவிட்டது. [அதுவே இச்சிறுநூலின் முக்கியவிஷயமாக விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது காண்க.] இந்த தத்து எவ்வாறு பரிஹரிக்கப்பட்டதென்றால் “செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து நைகின்ற தன்மைதனைக் கண்டு” என்கிற நூற்றந்தாதிப் பாசுரத்தின்படியே எம்பெருமானால் தன்னுடைய அளவுகடந்த அவஸாதத்தைக் காட்டிப் பரிஹரிக்கப்பட்டது. “உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கனவே” என்று ஆழ்வாருனிச்செய்ததற்கு மூலமென்ன? என்பதையும், அதனால் தேறினதென்ன? என்பதையும் இன்னமும் க்ரஹித்திராவிடில் மீண்டும் உபபாதிக்கிறேன். * அந்தாமத்தன்பில் இரண்டு பாசுரங்களில் நைச்யாநுஸந்தானம் வெளிவந்தது. இது ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஸ்வாபாவிக நைச்யாநு ஸந்தானமாகவு மிருக்கலாம்; எம்பெருமான் அப்படி திருவுள்ளம் பற்றாமல் இது அகல்வதற்காகச் செய்த நைச்யாநுஸந்தான மென்று கொண்டு அழுத்தொடங்கிவிட்டான். அந்த அழகைதான் ஆழ்வாருடைய மூன்றாவது தத்தைப் பரிஹரித்தது. * உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கனவே * என்றதற்கு “நான் அகலமாட்டேனப்பா! அசலமாட்டேனப்பா! அழேலழேல்” என்பதே அர்த்தம்; இதுதனிரவேறு அர்த்தம் கிடையாது. ஆகவே எம்பெருமானுடைய அழகைதான் ஆழ்வாருடைய மூன்றாவது தத்தைப் பரிஹரித்ததென்பது ஸ்பஷ்டம்.

- (3) “இப்படி மூன்றிடத்திலே வந்து பரிஹருதமானதாகையாலே” என்று மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி இருக்கிறபடியால் அந்தாமத்தன்பிலே யுண்டான இந்த மூன்றாவதுதத்துக்கும் பரிஹாரம் அவசியம் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டுமே, அது ஈட்டில் எவ்விடத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

இதற்கு விடை:—* வைகுந்தாமணிவண்ணனீட்டுப் ப்ரவேசத்தின் முடிவில்—“இவர்தாம் இனி நம்மைவிடில் செய்வதென்! என்று அதிசங்கைபண்ணி அவன் அலமாக்கிற படியைக்கண்டு ‘நீ இங்ஙனப்படவேண்டா’ என்று அவனதிசங்கையைப் பரிஹரித்து அவனை யுளகுக்குகிறார்” என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியுள்ளது. அதன் பொருள் ஒருவருபதேசிக்கவேண்டும் படி இல்லையே. ஆழ்வார் எம்பெருமானுக்கு அளிக்கிற இந்த அபயப்பாதாந்தினாலேயே ஆழ்வாருடைய அருவினேரோய் பரிஹருதமாய்விட்டதென்று தெரியவில்லையா? ஆழ்வாரிடத்தில் அருவினேரோய் அபரிஹருதமாகவே யிருந்ததாகில் “உன்னை நான் பிடித்தேன் கொள் சிக்கனவே” என்று அவர் சொல்லப் பரஸக்தியுண்டோ? ஒருவன் பிறனியே தொடங்கி ஊமையாய் இருந்தான்; ஒருநாள் அவன் பேசத்தொடங்கிவிட்டான்; ஆயிரம்பேர் முன்னிலையில் பேசா நின்றான். அப்போது “இவன் ஊமையல்லவா? இவனுடைய ஊமைத்தனம் போய்விட்டதென்று யார் எங்கே எழுதியிருக்கிறார்?” என்று கேட்பானொரு மேதாவிருந்தாகில், அந்த மேதாவி இந்த மஹாநுபாவரேயாகவருக்கும். ஸநிபாத ஜ்வரம்வந்து அயர்ந்தகிடந்தவன் ஒருநாள் வீதிகளிலே உலாவாநின்றால் “இவனுக்கு ஜ்வரம் நீங்கிவிட்டதென்று யார் சொன்னார்? யார் எழுதிவைத்திருக்கிறார்? எங்கே யெழுதி வைத்திருக்கிறார்? என்று கேஷபிப்பிர்போலும். ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்கள் எழுதிவைத்திருப்பதிலும் குறையில்லையே.

இதற்கு விடை;—இந்தக் கேள்வி எங்கனே யிராநின்றதென்றால், *வைகுந்தாமணி வண்ண னருளிச்செய்த ஆழ்வாரும் *கண்கள் சிவந்து அருளிச்செய்த ஆழ்வாரும் ஒரே வ்யக்தியா? வெவ்வேறு வ்யக்தியா? என்று கேட்பதுபோலிராநின்றது. கேண்மின். எம்பெருமானைவிட்டு அகலவேணுமென்று ஆழ்வார் ஒருகாலும் நினைத்தவரல்லர், நினைப்பவரு மல்லர். எம்பெருமானுடைய பெருமையையும், தம்முடைய தாழ்வையும் சொல்லவேண்டி யது அனைவர்க்கும் ப்ராப்தமாகையாலே ஆழ்வாரும் தம் ஸ்வரூபம் நிறம்பெறத் தமது தாழ்வை—சிறுமையை—நைச்சியத்தை ஆங்காங்கு அநுஸந்திக்கிறார். வளவேழுலகோ, பொரு மாநீள்படையோ, அந்தாமத்தன்போ, இருத்தம் வியந்தோ....எல்லாவற்றிலும் இவ்வளவு தானுள்ளது. இந்த நான்கிடங்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் தமது நைச்சியத்தை யநுஸந்தித் திவர் என்று சொல்லமுடியுமோ? இப்படி யநுஸந்தித்தவிடங்கள் அபரிமிதங்கள். ஆனால் இந்த நைச்சிய நுஸந்தானத்திலிருந்து எம்பெருமானுக்கு அதிசங்கைவினைந்த இடங்கள் நான்கே. நான்கிலும் துல்யமான அதிசங்கைதான். பரிஹாரப்ரகாரத்தில்தான் வாசியுள்ளது. ஸ்வாமிந்! எதை மறந்தாலும் இஃதொன்றைமட்டும் மறவாமல் சிக்கனக்கொள்ளவேணும்.

[illegible]

கட்டுரைத்தாள் * என்று முள்ள விடங்களுக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை என்ன வியாக்கியானமருளினொன்று பார்க்கவேணும். வாய்விட்டுச் சொன்னதாக மூலம் காட்டினாலும் வாய்விட்டுச் சொன்னமையிலலை யென்றன்றோ வியாக்கியான முள்ளது. ஆழ்வார் அகல நினைத்தா ரென்பதும் அதிசங்கை கொண்ட எம்பெருமான் நினைவாலத்தனை. ஆழ்வார் திருநகரிக் திருவிதியில் வருவாரையும் செல்வாரையும் திருவண்பரிசாரத்திலிருந்து வருவாராகவும் திருவண்பரிசாரத்திற்குச் செல்வாராகவும் ஆழ்வார் எண்ணினது போலவே, ஆழ்வார் ஸ்வரூபப்பார்த்தமாகப் பண்ணின நைச்யாதுஸந்தானத்தை அகல்வதற்காகச் செய்ததாய் எம்பெருமான் எண்ணினதைத் தனை. ச்ருதபர்காசிகையில் “ஸம்ஸாரவிபேஷாநிதேஷ-வீ-தி: ஸ்ரேஷ்ட: யஸ்ய விவாக: சஸ்ய நமஸ்யஸ்கிஸ்யு:.....” என்றருளிச் செய்திருப்பது பெரியாழ்வார் போல்வாரான ஆழ்வார்கள் பக்கலிலே ஸமந்விதமாகி ரூப்போலே எம்பெருமான் பக்கலிலும் ஸமந்விதமாகக் குறையில்லை. ஆழ்வார் பகவத் விஷயம் நடையாடாத கோரிடத்திலே போய்ப் புக்கொளிக்கவேண்டுமென்று கருதி ஒரு குட்டிச்சிவரிலே முட்டாக்கிட்டுக் கொண்டு கிடந்தாரென்று நம்பிள்ளை ஸம்ஸாரமாக அருளிச்செய்த சாடுக்தியைக் கொண்டு ஆழ்வார் திருநகரியில் ஒரு ஸ்வாமி தம் திருமாளிகைப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு குட்டிச்சுவரைக்காட்டி “இதுதான் பொருமானின்படையிலாழ்வார் முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்த குட்டிச்சுவர்” என்று ஐதிஹ்யம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாராம். மற்றொரு கிழவர் தம் திருமாளிகையில் கோயிலாழ்வாரில் ஒரு ஜீர்ண வஸ்தரத்தை அழுக்கி வைத்து இதுதான் முன்பு ஆழ்வார் குட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டிருந்த திருப்பரிவட்டம் என்று காட்டிக்கொண்டிருந்தாராம். சிங்கிஷ: சிஷ-ஜெஷஸஸஸ்யம் வஸ்திதா து: ?

ஸாரமாகக் கேளீர். அகன்றாரென்பது எங்குமே கிடையாது. நைச்யாதுஸந்தானம் பண்ணின ஆழ்வார் நம்மை விட்டிடுவரோ! என்று எம்பெருமான் அதிசங்கித்தது தானுள்ளது. இவ்வதிசங்கையினால் ஆழ்வார்க்குத் தன்னிடத்தில் ஆபிமுக்கயம் மிகும்படியான வழி நைத்தேடினெம்பெருமான். * அந்தாமத்தன்பில் கண்ட நைச்யாது ஸந்தானத்தினால் ஆழ்வார் நம்மை விட்டுவிடுவரோ! என்று அதிசங்கித்தானெம்பெருமான் எனபது அபலபிக்கப்போகாது; அந்த அதிசங்கையினால் நைந்து வருத்தினான் என்பதும் அபலபிக்கப்போகாது. அந்தவருத்தத்தை ஆழ்வார் கண்டாரென்பதும் அபலபிக்கப்போகாது; கண்டஆழ்வார் எம்பெருமானுக்கு அபயப்தாராம் செய்தாரென்பதும் அபலபிக்கப்போகாது. இவ்வளவால் அருளிணைநோய் பரிஹ்ருதமாயிற்று என்பதும் அபலபிக்கப்போகாது. பலமுறை பன்னிப் பன்னியுரைத்தாலும் இது க்ரஹிக்கப்படவில்லை யென்பதும் அபலபிக்கப்போகாது. விஷயம் தெளிவாக மனத்தில்பட்டும் தம்மிடத்தில் ஏதோ சரக்கிருப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டு ஓயரம்ஸ் வெள்ளைக் காகிதங்களைக் கறுப்பாக்கி வருகிறாரென்பதும் அபலபிக்கப்போகாது. அனால் அபலபிக்கப்படுவது ஒன்றே; அதுதான் அந்தரங்க ஸாக்ஷ்யம். துஷி: ஸம்ஸாரவிபேஷ: தி:

ஸவாஜயஸ-வாஜ நணை!,-அகல்வதற்கு முன்னேயா பின்னேயா என்கிற அஸமஞ்ஜஸ ப்ரசநங்கள் மீண்டுமீண்டும் தலைகாட்டவேண்டா. கண்ணபிரான் அக்ரூரைப் பரிஷ்வங்கித்தபோது *ஸம்ஸாரஸ சூக்யஷ்டி அஸ்தி தஸ ஸ-மாஸி வரிஷஸஸஜெ* என்றார் முனிவர். ஸம்ஸ்பர்சித்தவுடனே அக்ரூரர் *அம்மானுழிப்பிரானவன் எவ்விடத்தானயானும்? * என்று இறையத்தார்; எட்டடியோ பத்தடியோ பிற்காலித்தார். அவரைக் கண்ணபிரான் வலியப் பிடித்திழுத்து அணைத்தானென்பது ஆக்ரஷ்ய என்பதனால் தெரியவருகின்றது. ஆழ்வாருடைய பரிமாற்றம் அத்தகைத்தன்று. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலேயே “இவற்றால்வரும் ஸம்சலேஷவிச்சலேஷங்களாகிறன...தர்சன ஸமமான மாநஸாதுஸந்தானமும், திண்கொள்ளப்

பெருத மரச்சைதில்யமும்” என்றருளிச்செய்திருப்பதும் அவ்விடத்து மாமுனிகளின் வியாக் யானமும் காண்க. எதுவும் மாநஸாநுபவமாத்ரமே யல்லது வேறல்லவே. *வளவேழுலகு தலையெடுத்து ஆழ்வார் அகன்றாரென்றால் திருநகரியைவிட்டுத் திருச்செந்தூருக் கெழுந்த ருளிவிட்டாரென்றே நினைத்திருப்பது? தேவரீருடைய ஐந்தாவது கேள்வியின் முடிவில்— “வைகுந்தாமணிவண்ணன் முதற்பாட்டிலுண்டான எம்பெருமானதிசங்கையை அகலுவ தற்கு முன்னமேயே தீர்த்துவைத்தாரா? அகன்று வெகுதூரத்திற் போனபின் தீர்த்துவைத் தாரா?” என்று கேட்டிருப்பதை நினைக்க நினைக்க விபப்பும் வெறுப்பும் சிரிப்புமுண்டாகி றது. *வைகுந்தா முதற்பாட்டில் எம்பெருமானுக்கு அதிசங்கையுண்டானதாக யாரும் சொல்லவில்லை. *அந்தாமத்தன்பில் இரண்டு சந்தைகளைக் கேட்டபோது எம்பெருமானுக்கு அதிசங்கை யுண்டாயிற்றென்றும், அவ்வதிசங்கை *வைகுந்தா முதற்பாட்டில் பரிஹ்ருதமா யிற்றென்றும் இங்ஙனேதான் ஆசாரியர்கள் ஸாதித்திருப்பதும் அடியேன் விஜ்ஞாபிப்பதும். “அகல்வதற்கு முன்னமேயே தீர்த்துவைத்தாரா? அகன்று வெகுதூரத்திற் போனபின் தீர்த்துவைத்தாரா?” என்கிற கேள்வி பகவத்விஷயம் நடையாடாதவிடத்திலிருப்பார் கேட்கத்தக்கதத்தனை. அகன்றதே கிடையாதென்று சல்லெட்டாகச் சொன்னபின் சிறிது தூரம் போவது, வெகுதூரம்போவது என்கிறபேச்சே அப்ரஸக்தம். அஸமஞ்ஜனம்.

(7) அம்ருதலஹரியில் த்ருஷ்டாந்தமாக எடுத்த அஞ்சிறையமட நாரையின் எட்டாவது பாட்டான “நீயலையே சிறுவாய்” என்னும் பாட்டில் தூதுவிட்டமை உண்டா, இல்லையா?

அடியேனுடைய இந்த ஏழு ப்ரசங்களுக்கும் க்ருபயா தெளிவாக உத்தரம் அருளிச்செய்யவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

Srivatsam

இதற்கு உத்தரம்;—* நீயலையே பாட்டில் *நோயெனதுதுவல்* என்றவளவில் வாக்ய பேதம் பண்ணினால் தூதுவிட்டதாகச் சொல்லலாம். அத்தற்கு ஒளசித்யமில்லை. ஆகவே தூதுவிட்டமையிலையென்பதே எனது கொள்கை. தூதுவிட்டமையுண்டுகொன்னில்; அங்ஙனமே தாராளமாகக் கொள்க. மறுப்பேனல்லேன். வாத விவாதங்களில் கேட்கிற கேள்விகள் ப்ரதானமான விஷயத்தில் பரபக்ஷ ப்ரதிநேஷபத்திற்கும் ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபனத் திற்கும் உபயுக்தமா யிருக்கவேண்டும். “ஞாயிற்றுக்கிழமைமாலையில் எதற்காக ராஹு காலம்? திங்கட்கிழமை காலையில் எதற்காக ராஹுகாலம்” என்றும் கேட்கலாமே. :

ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் தத்வார்த்தஜ்ஞான முண்டாவது எளிது; பகவத் விஷயத்தில் அஃதுண்டாவது மிகவுமரிது. ஆழ்வார் *அஞ்சிறையமடநாரையில் *திருவடிக்கீழ் குற் றேவல்....அகல்வதுவோ விதியினமே* என்று வாய்விட்டு அகலுகையை ப்ரஸ்தாவித்திருக்கி றார். [இது *வளவேழுலகுக்கு முன்னமேயே.] *அகல்வதுவோ விதி* என்ற அந்தப் பாசரமும் எம்பெருமான் திருச்செவியில் விழுந்ததே. அப்போது அப்பெருமான் என்ன செய்தான்? ‘அகன்றுபோனால் போமே’ என்று எம்பெருமான் உபேக்ஷித்திருந்துவிட்டதா கவே அடுத்தபாட்டி அவதாரிகையில் ஸாதித்திருப்பதைக் காணலாம். மேலுள்ள பாசரத் திற்குத் தக்கபடி அவதாரிகை விடவேண்டியிருந்ததனால் இங்ஙனே அவதாரிகையிட்டருளி னார். கடைசியாக, *சிறியேனென்றதின் பெருமையைக் காட்டின *கண்கள் சிவந்துக்குப் பிறகு ஆழ்வார்க்கு நைச்யாநுஸந்தான முண்டாகாமலிருந்ததா? என்று பார்ப்போம். அது எப்படி. உண்டாகாமலிருக்கமுடியும்? திருக்காட்கரைப் பதிகத்தில் *வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரை யென்னப்பன், சிறியவென்னருயிருண்ட திருவருளே* என்றிருப்பதை உற்றுநோக்கவேணும். *இருத்தம் வியந்தில் *சிறியேனுடை* என்றதைக் கேட்டு ஸம்ப்ர மித்த எம்பெருமான் அதைவிட அதிகமாக இங்கு ஸம்ப்ரமிக்கவேணுமே; என் ஸம்ப்ரமிக்க வில்லை? என்று கேட்டால் வாய்கிறப்பாருண்டோ? இத்தகைய அரும்பெரும் பொருள்களை வாரியிறைக்க யானே தவஞ்செய்தேன். தற்போது இவ்வளவோடு நிற்கிறேன். *

புராதன க்ரந்தங்கள்

புராதன க்ரந்தங்கள்

- [illegible]

இத் தன் சரிதையில் விளங்கும் உருவப் படங்களுக்கு அட்டவணை.

மடாதிபதிகளும், வித்வான்களும் மஹநீயர்களும், பக்தமணிகளும், கோஷ்டியாயிருப்பவர்களும் வரிசையாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறார்களிங்கு.

1. மடாதிபதிகளின் திருவுருவப் படங்கள்.

பக்கம்

3. ஸ்ரீகாஞ்சீ அழகிய மணவாள ராமா
துஜ ஜீயர் ஸ்வாமி (மாதாமஹர்)
42. வர்த்தமான வானமாமலை ஸ்வாமி
45. " திருக்குறுங்குடி ஸ்வாமி
78. " திருமலை திருப்பதி சின்ன
ஜீயர் ஸ்வாமி
216. " அழகிய சிங்கர்
217. " ப்ரஹ்மதந்த்ரபரகால
ஸ்வாமி

பக்கம்

220. வர்த்தமான காமகோடி சங்கராசாரிய
ஸ்வாமி
66. வர்த்தமான ஆண்டவன்
56. இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர்
84. வானமாமலை சின்ன கலியன்
ஸ்வாமி
58. தேரமூந்தா ராண்டவன்
207. ஆக்கூரண்டவன்
214, 41-ஆம் பட்டம் அழகிய சிங்கர்

2. வித்வான்களுடையவும் மஹநீயர்களுடையவும்.

பக்கம்

2. ஸ்ரீகாதி. அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி
24. குன்றபாக்கம் ஸ்ரீநிவாஸார்ய ஸ்வாமி
5. புரிசை க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி
8. புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமி
9. சரண்யாசார்யவாதி கேஸரிகள்
12. கஸ்தூரி ரங்காசார்ய ஸ்வாமி
15. குண்டலம் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி
16. ஆஸூரி ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி
20. கோயில் பத்தராவி ஸ்வாமி
22. ஈச்சம்பாடி நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி
23. ஈச்சம்பாடி ராமாநுஜார்ய ஸ்வாமி
27. ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யா:
29. மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி
33. திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமி
34. கிடாம்பி தெய்வசிகாமணி ஸ்வாமி
35. குவளக்குடி சிங்கமையங்கார்
39. அரையர் வடபத்ரமையங்கார்
40. விஞ்சிமூர் ஆழ்வாரையங்கார்
41. இளையவில்லி சடகோபார்ய ஸ்வாமி
43. அ. வீ. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி
49. S. ரங்கஸாமி ஐயங்கார் (குடந்தை)
52. விரக்தி. பாவ்யகாராசார்ய ஸ்வாமி
53. மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார்
57, 160. ஸர். எஸ். வரதாசார்ய ஸ்வாமி
65. வில்லியம்பாக்கம் கோபாலதா
தாசார்ய ஸ்வாமி

பக்கம்

74. வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்யா:
75. " கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யா:
88. வி. ப்ர. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார்
97. மாம்பள்ளம் ஸுதர்சனாசார்ய ஸ்வாமி
98. கோவர்த்தனம். ரங்காசார்யர்
100. வேதவாத்யார். க்ருஷ்ணமாசார்யா:
101. விக்ரமம். கனபாடி. வெங்கடாசார்
123. T. ஆராவமுது தாதாசார்யா:
127. மெ. ஸுந்தரராஜாசார்யா:
134. கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யா:
136. எம்பார் க்ருஷ்ணமாசார்யா:
137. லக்ஷ்மீபுரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யா:
140. காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள்
141. புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்
153. } அக்காரக்கனி. ராமாநுஜாசார்யா:
153. } " பாவ்யகாராசார்யா:
157. ராமநாதபுரம். ராகவையங்கார்
161. மாம்பலம். S. வாஸுதேவாசார்யா:
164. M. ஸுதர்சனமையங்கார்
167. T. S. நடேச சாஸ்திரிகள்
173. மதுரை R. நரஸிம்ஹயங்கார்
174. " S. ஸுந்தரராஜயங்கார்
175. கீழ்ப்பாக் V. ராஜகோபாலாசாரி
179. குளித்தலை ராஜகோபாலயங்கார்
187. அத்தங்கி குமாரதாதாசார்ய ஸ்வாமி
190. ஸ்ரீசைல. சக்ரவாத்யாசார்யா:

ஸம்ஸ்கிருத நூற்பகுதியில் மொத்தம் நூல்கள் 155.

அவற்றுள் பிறருடைய வாதத்தின்மேல் ப்ரதிவாதமாக எழுந்த நூல்கள் 28.

அவற்றுக்கு அகராதி அட்டவணை. (லக்கம் — நூல்வரிசைலக்கம்.)

85. அத்யமேபத்யார்த்த சததூஷணி	40. ரத்நபரீக்ஷா
117. அபிநவதயா சதகம்	17. ரஸிக புகரஞ்ஜநம்
41. உத்யான சுஷ்கவசோவிமர்சம்	30. ரஸிக ரஸாயநம்
6. திவ்யப்ரபந்த வைபவவிவேக:	27. லக்ஷ்மீ தத்வவிரிர்ணய:
16. பரமார்த்த பரித்ராணம்	(ஸ்ரீ தத்வசோதநம்வா)
11. பரிபந்தி பஞ்சபங்கி	149. வாத்ஸல்யார்த்த ப்ரகாசிகா
123. பரீக்ஷாவிமர்சபராமர்ச:	135. சதபூஷணி வஜ்ரகுடார:
29. பாடசோதந பரீக்ஷா	34. ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா
131. பாத்ரபத்ய சரித்ர ப்ரதிஷ்டா	132. ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸஹஸ்ராம்க:
121. பாதுகா ஸஹஸ்ராவதார தத்வம்	21. ஸபாபுஜங்கீ ஸர்வஸ்வம்
13. ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	125. ஸமஸ்யமானோக்திஸௌஷ்டவ
28. மதிரேக்ஷணூர்த்த தத்வம்	விமர்ச:
119. மதிரேக்ஷணூர்த்த மாதூர்யம்	15. ஸர்வஸ்வ கவசம்
43. யுஷ்மத்ஸூக்தி ஸௌரபம்	120. ஸஹ்ருதய ஸௌபாக்யம்
124. ரக்ஷாவிலோசந பாவப்ரகாசிகா	

Srivatsam

தமிழ் நூற்பகுதியில் கண்ட நூல்கள் மொத்தம் 266. அவற்றுள் பிறருடைய வாதத்தின் மேல் ப்ரதிவாதமாக எழுந்த நூல்கள் தனிப்பாட (முடிவில்) விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பக வத்கடாஷுத்தாலும் ஸதாசார்யாங்குரஹத்தாலுமே தோன்றியவை யென்பதை அந்தரங்கஸாக்ஷிக மாக விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது அடியேன் வேகு ஊக்கத்துடன் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நூல்கள் பலவுண்டு. அவற்றில், திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் எழுதும் வியாக்கியானங்களே தலைமை பெற்றனவாகும். அவற்றால் தென்னாடும் வட நாடும் மஹோபகாரம் பெற்றுவருவதால் பெருந்தேவிமணவாளான பேரருளாளன் இந்த ஸம்ஸ்கிருத வியாக்கியான விலேகந கைங்கர்யத்தையே அடியேனுக்கு முக்கியமாக வைத்து விரைவில் வேற்றியருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

பக் 8ம்

- மா. கு. நரஸிம்ஹாசாரியர்,
மா. பாஷ்யகாராசாரியர்.
105. விருதுபெற்ற வைதிக கோஷ்டி :—
தி. வி. சிங்கராசாரியர்,
மணவாள ஸ்ரீ நிவாஸாசார்யர்,
கற்பூரம். வேங்கடாசாரியர்,
தி. அ. தொட்டயாசாரியர்,
கோ. க. அ. ராமாநுஜாசாரியர்,
மா. கு. நரஸிம்ஹாசாரியர்,
தி. க. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்,
தி. ந. ச. திருவேங்கடாசாரியர்.
108. ஸ்வகீய திருமந்தரார்த்த
காலகேசுப கோஷ்டி
109. ஏலூர். வைதிக பரிஷத்தின் பகுதி.
115. கோயில். ப்ர. கண்ணமாசாரியர்,
தி. அ. கிருஷ்ணமாசாரியர்,
தி. த. சேஷாத்ரி ஐயங்கார்,
கிடாம்பி. ரங்கஸாமி ஐயங்கார்,
116. இளையவில்லி. சடகோபாசார்யர்,
(தத்புத்ர) பூவராஹாசார்யர்,
(மத்புத்ர) ரங்கநாதர்,
கறிஷ்டஜாமாதா. திருமலாசார்யர்
117. நம்பிள்ளை ஸன்னிதி. நித்ய
காலகேசுப கோஷ்டி
120. ஸ்வகீய நித்ய ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டி
122. நெல்லூர். வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி
யின்ஷஷ்ட்யப்தபூர்த்தி கோஷ்டி.
125. கள்ளககுரிச்சி. திருப்ரதிஷ்டை
- 170, 171. திருமலையில் உலகமுண்ட
பெருவாயன் சாத்துமுறை
கோஷ்டிகள் 2.
177. நமது ஸத்காலகேசுபஸபா மெம்பர்
களின் குழு.
186. விசேஷோபந்யாஸ ஸபா கோஷ்டி
189. (க்ரந்தமாலா சோதக ஸமிதி.)
அ. மு. ஸ்ரீ நிவாஸாசார்யர்,
அ. ஸம்பத் குமாரா சார்யர்.

பக்கம்

196. மேலைவாத்யார்ஸ்வாமிகாலகேசுபம்
197. பொம்மலூர். பண்டித பரிஷத்து
198. பதரிகாச்ரம யாத்ரா கோஷ்டி
355. }
223. மந்தஸா. ராமாநுஜாசார்யர்,
தெ. கம். கோபாலாசார்யர்,
ஸ்ரீமந் நாராயணாசார்யர்,
273. காரப்பங்காடு. வேங்கடாசார்ய
ஸ்வாமி கோஷ்டி
277. திருத்தவியாண்டான் ஸ்வாமி
கோஷ்டி
345. புது டில்லியில் கனம் முன்ஷீ அவர்
களோடு ஸம்பாஷணை கோஷ்டி.
345. டில்லியில் வேத பாராயணாதிகளை
ரிகார்டு செய்த கோஷ்டி.
347. ஏரண குலத்தில் புருஷ ஸூக்
தோபந்யாஸ கோஷ்டி.
347. திருவனந்த சயனத்தில் கோஷ்டி.
349. திருவல்லிக்கேணி வானமாமலை
மடத்தில் உபந்யாஸ கோஷ்டி
355. தேவராஜபுரம் திருப்ரதிஷ்டையில்
உபந்யாஸ கோஷ்டி.
357. அவ்விடத்திலேயே அந்தரங்க
பக்தர்களோடு.
362. கோவை பட்டர்ஸ்வாமிஷஷ்ட்யப்த
பூர்த்திம ஹோத்ஸவ கோஷ்டி
364. மதுரை ஸத்ஸம்ப்ர தாயஸபை பரி
ஷத்து
368. நெல்லூர். பகவத் விஷயசாத்து
முறைகோஷ்டி
376. க்ருஷ்ண ஜில்லா வாடவல்லியில்
ஸமாஜம்.
395. சென்னைத் தண்டையார் பேட்டை
யில் ஸ்ரீ ராமா என்னும் ஸபா மண்ட
பத்தில் உபந்யாஸ கோஷ்டி.

முடிவான வீஞ்ஞாபனம்

—: 0 :—

1. இந்தத் தன் சரிதையை 1950 னாளுக்கு முன்னமே (அதாவது, நம் முடைய ஷஷ்டியப்பத பூர்த்திக்கு முன்னமே) எழுதி வெளியிடப் பல ஆப்தர்கள் ஆஜ்ஞாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் அப்போது இதில் நமக்கு ருசியுண்டாகவில்லை. அரிவார்யமான சில பெரியார்களின் நியமனத்தையே கொண்டு இது இப்போது எழுதி வெளியிடப்பட்டு முடிந்தது. இதில் ஓரெழுத்துக்கூட அயதார்த்தமாக எழுதப்படவில்லை யென்பதை அந்தாங்க ஸாக்ஷிகமாக விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

2. நம்முடைய தெளர்ப்பாக்யவசத்தால் மறைந்து போனவர்களும், நம் முடைய ஸௌபாக்ய வசத்தால் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களுமான பல பெரியார்களின் திருவுருவப்படங்களை வெளியிட்டு அவர்களின் பெருமைகளையும் யதோசிதம் வெளியிடவேணுமென்கிற விருப்பமே அடியேனுக்கு அபரிமிதமாக இருந்தது. அந்த விருப்பம் இதில் பெரும்பாலும் நிறைவேறியதுபற்றி அடியேனுக்குண்டான மகிழ்ச்சி உண்மையில் உள்ளடங்காததே. இன்னமும் நூற்றுக்கணக்கான ஆப்தர்களைப்பற்றியும் மஹாயர்களைப்பற்றியும் எழுதவேண்டிய விஷயங்கள் உள்ளத்தள்ளே உறைந்திருக்கின்றன. ஸமயம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

3. அடியேனியற்றிய நூல்களைப்பற்றி விவாங்குமுகுதி யிருப்பது இந்நூலில் நான்கிலொரு பகுதியாகும். அந்த விவரணங்களை யெல்லாம் பூர்த்தியாக வாசித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு அடியேனுடைய நூல்களின் தன்மைகள் விளங்கும். அடியேனுடைய வடமொழி நூல்களும் தென்மொழி நூல்களும் பன்னிரண்டு துறைகளில் தோன்றி யிருக்கின்றன வென்பதை விளக்கமாகக் காட்டியிருக்கிறேன். அந்த 12 துறைகளில் பரபக்ஷப்ரதி சேஷப நூல்கள் கடைசியான துறையில் சேர்ந்தவை. அந்த நூல்கள் மட்டும் சில மஹான்களுக்கு வருத்தத்தை விளைக்கக்கூடுமாயினும் அதற்காக நாம் செய்யலாவ தொன்றில்லை. ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திவ்யகரந்தங்களில் சததுஷணீ, ஸச்சரித்ராக்ஷ முதலான சில நூல்கள்-சிலர்க்கோ பலர்க்கோ வருத்தம் தருவனவாகிலும் அவை அவதரித்தே தீர வேண்டியவையாயின. அது போலவே இவற்றையும் கொள்வர் விவேகிகள் ஸ்ரீமத். S. R. S. ராகவன் ஸ்வாமி (டி.லி) இங்ஙனமே யொள்ளா ரென்பதை மஹான்கள் வாசித்தே யிருக்கிறார்கள்.

4. “சேஷாய்யா சேஷிதம்பதி தயாதீக்ஷாமுதீக்ஷாமதே” என்ன நின்ற ஆயுச் சேஷத்தில் ஆவிப்பவிக்கின்ற அடியேனுடைய திவ்ய ஸகல ஸஜ்ஜநஸப்ருஹணீயங்களாகவே அமைய வேணுமென்று ஆப்தர்சாஸிக்க வேணும். அடியேனும் அங்ஙனமே ஆசம்ஸியா நின்றேன்.

ஸ்ரீகாஞ்சீ, பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்
தானே யெழுதிய தன் சரிதை முடிவப் பெற்றது.